

Vương Tử Kỵ Sĩ

Contents

Vương Tử Kỵ Sĩ	3
1. Chương 1-1: Tiết Tử	3
2. Chương 1-2: Bí Mật Của Học Sinh Mới Chuyển Trường	5
3. Chương 2: Khoái Cảm Bí Mật	6
4. Chương 3: Tình Dục Cùng Luyện Ái Không Thể Cho Ai Biết	9
5. Chương 4: Áo Cầu Thủ Khiến Người Ta Ý Loạn Tình Mê	10
6. Chương 5: An Ủi Bị Tiểu Công Bắt Gặp	13
7. Chương 6: Cậu Dám Đi Tới Liên Xxx Cậu	14
8. Chương 7: Trò Đùa Dai	16
9. Chương 8: Âu Yếm Trong Phòng Tắm	19
10. Chương 9: Tự An Ủi Trong Phòng Tắm	21
11. Chương 10: Muốn Phát Triển Bùng Nổ	23
12. Chương 11: Dương Uẩn Chi Cậu Con Mẹ Nó Tao Hóa!	25
13. Chương 12: Côn Thịt Khát Khao Đã Lâu	27
14. Chương 13: Đại Dương Vật Lão Công Làm Em Sống Hay Không?	29
15. Chương 14: Cùng Bị Đâm Chết	31
16. Chương 15: Bắn Trong Tử Cung, Không Khống Chế Bắn Nước Tiểu	33
17. Chương 16: Bé Ngoan Ngậm Lầy Lão Công Tinh Dịch Lên Lốp	35
18. Chương 17: Cửa Hàng Tình Thú Khiến Người Xấu hổ	37
19. Chương 18: Quà Sinh Nhật Tà Ác	39
20. Chương 19: Dương Nhiên Là Vì Xxx Em	42
21. Chương 20: Quần Lót Cũng Phải Cởi, Anh Gọi Video Cho Cùng	44
22. Chương 21: Tao Huyệt Bị Love Egg Sáp Đến Cao Trào	46
23. Chương 22: Play Lớp Học	51
24. Chương 23: Mông Cũng Thật Tao	55
25. Chương 24: Cường Dâm Côn Thịt Người Yêu	58
26. Chương 25: Bắn Vào Làm Lớn Bụng	60
27. Chương 26: Vì Anh Mà Cao Trào Đến Hôn Mê	64
28. Chương 27: Lăn Đầu Giúp Ngô Tiểu Công Khẩu Giao	66
29. Chương 28: Bị Thao Trên Xe	68
30. Chương 29: Không Có Gì Đâu, Dù Sao Da Mặt Anh Cũng Dày	70
31. Chương 30: Ngô Tiểu Công Bị Cường Hôn	73
32. Chương 31: “song Long” Nhập Động	75
33. Chương 32: Muốn Có Côn Thịt Thật Lớn Thao Tử Cung	78
34. Chương 33: Màng Trinh Là Do Em Tự Mình Phá Sao?	81
35. Chương 34: Muốn Cắm Côn Thịt Vào Rồi Đi Ngủ	83
36. Chương 35: Bảo Bối Anh Muốn Làm Em	86
37. Chương 36: “biến Thái”	89
38. Chương 37: Mẹ Dương Bị Ngô Tiểu Công Dụ Khỉ	91
39. Chương 38: Tử Cung Dâm Đãng Một Ngày Không Thao Không Được	94
40. Chương 39: Làm Bài Tập Bị Đại Dương Vật Thao Đến Thần Trí Tan Rã	97
41. Chương 40: Ngửi Mùi Vị Của Chồng Trên Ráp Trải Giường Cũng Có Thể Cao Trào	99

42. Chương 41: Tao Động Dâm Loạn Không Khép Lại Được	102
43. Chương 42: Vợ, Anh Muốn Tiểu Vào	105
44. Chương 43: Bài Tập Trần Đây Tao Vị	108
45. Chương 44: Chồng Không Thể Thỏa Mãn Em Sao?	111
46. Chương 45: Nhìn Chồng Thao Em Như Thế Nào	113
47. Chương 46: Không Biết Bảo Bảo Có Tao Giống Em Không	116
48. Chương 47: Bị Làm Đến Nôn Khan, Tinh Dịch Cùng Nước Tiểu Làm Lớn Bụng	118
49. Chương 48: Đầu Vú Có Thể Ra Sữa Sao	121
50. Chương 49: “đại Phi Cơ”	123
51. Chương 50: Gặp Ba Mẹ Chồng	126
52. Chương 51: Bí Mật Bị Lan Truyền Khắp Trường	129
53. Chương 52: “để Anh Chăm Sóc Em, Tương Lai Của Em Cứ Tựa Vào Vai Anh.”	132
54. Chương 53: Chồng, Em Nhột Quá... Làm Em Đi	135
55. Chương 54: Dùng Côn Thịt Chặn Suối Nguồn Tao Lãng	138
56. Chương 55: Có Phải Là Hận Chồng Không Có Hai Cái Côn Thịt Thao Chết Cưng Không? . .	141
57. Chương 56: Đồ Ê Tiện Chuyên Câu Dẫn Nam Nhân	143
58. Chương 57: Nếu Con Thật Sự Thích Nam, Vậy Thì Phẫu Thuật Thành Nữ Đi	146
59. Chương 58: Lần Đầu Tiên Mở Lòng	149
60. Chương 59: Bảo Bối, Anh Phát Hiện Em Chưa Bao Giờ Ngoài Lúc Ân Ái Gọi Anh Là Chồng	152
61. Chương 60: Chẳng Lẽ Em Ấy Không Thích Đại Dương Vật Của Minh Nữa?	154
62. Chương 61: Tao Ép Nước Đều Phun Ra Ngoài A A	158
63. Chương 62: Hải Tử Đến Bất Ngờ	161
64. Chương 63: Cầm Dụ	164
65. Chương 64: Bảo Bối, Muốn Bắn Lên Mặt Em	167
66. Chương 65: Vậy Em Dùng Miệng Giúp Anh	170
67. Chương 66: Còn Kêu Chú A, Mau Gọi Ba	173
68. Chương 67: Hạ Thể Chảy Thủy	176
69. Chương 68: Phải Có Dương Vật Lớn Gãi Ngứa	179
70. Chương 69: Tao Hóa, Bị Thao To Bụng Còn Dâm Đãng	181
71. Chương 70: Quá Mạnh, Đứa Nhỏ Sắp Bị Thao Rớt A A A	184
72. Chương 71: Vợ, Muốn Tiểu Lên Mặt Em	186
73. Chương 72: Hóa Trang Thành Nữ	190
74. Chương 73: Xuất Môn	192
75. Chương 74: Trong Nhà Hàng Vừa Ăn Cơm Vừa Thâu Hoan	195
76. Chương 75: Bà Xã Giận Dỗi Không Nhẽo Hỏi Hỏi	198
77. Chương 76: Mang Thai Đến Tháng Thứ Tám	201
78. Chương 77: Đột Nhiên Phun Sữa	203
79. Chương 78: A A.... Ông Xã Còn Muốn, Hút Nữa Đi	206
80. Chương 79: Côn Thịt Làm Chảy Sữa	207
81. Chương 80: “tiểu Chi, Con Chảy Máu.”	210
82. Chương 81: Chào Đón Sinh Mệnh Mới	213
83. Chương 82: Ngô Tiểu Công Thề Sống Thề Chết Phải Đặt Tên Thật Tổng Tài Bá Đạo Lãnh Khốc	216
84. Chương 83: Mất Em Ấy Chính Là Sai Lầm Lớn Nhất Đời Ông	219
85. Chương 84: Bị Tiểu Bao Tử Cấn Rên Rỉ	221
86. Chương 85: Lại Đây Em Liếm Cho Anh	224
87. Chương 86: Vừa Cho Con Trai Bú Sữa Vừa Liền Côn Thịt Cho Ông Xã	227
88. Chương 87: Có Khách Đến Nhà	230
89. Chương 88: Trong Phòng Học Bị Làm Bắn Nước Tiểu	233
90. Chương 89: Ngày Đó Bởi Vì Anh Nhìn Nền Em Mới Cao Trào	236
91. Chương 90: Chồng, Không Muốn Đeo Áo Mưa Đầu, Nhanh Chen Vào Đi	239
92. Chương 91: Máy Bay Xóc Nảy	243
93. Chương 92: Chồng, Em Muốn	245
94. Chương 93: Sắp Đoàn Tụ	248

95. Chương 94: Đại Kết Cục~	252
96. Chương 95: Phiên Ngoại 1: Sinh Nhật Phúc Lợi	255
97. Chương 96: Phiên Ngoại 1: Sinh Nhật Phúc Lợi. 2	257
98. Chương 97: Phiên Ngoại :trời Sinh Một Đôi	260
99. Chương 98	262
100. Chương 99	264
101. Chương 100	267
102. Chương 101	269
103. Chương 102	272
104. Chương 103	274
105. Chương 104	276
106. Chương 105	278
107. Chương 106	280

Vương Tử Kỳ Sĩ

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, cao H, vườn trường, sinh tử, thụ song tính. Nhân vật chính: Ngô Thắng Vũ x Dương Uẩn ChiSố chương: 107

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vuong-tu-ky-si>

1. Chương 1-1: Tiết Tử

“A ạch... Đau quá...”

“Kiên trì một chút nữa đứa nhỏ liền ra.” Bác sĩ đã quen xem cảnh sinh nở lạnh nhạt trấn an khuôn mặt đau đớn vặn vẹo của người phụ nữ. Ngoài phòng sinh, nam nhân cùng một cụ giờ nóng nảy chờ. Rốt cục cửa phòng sinh cũng mở ra, thời khắc nghe tiếng khóc trẻ con nỉ non, nam nhân kích động xông lên trên, nắm lấy bàn tay bác sĩ: “Như thế nào bác sĩ? Vẫn là con gái sao?”

Khoảnh khắc này vốn là nên cùng nhau vui vẻ nhưng bác sĩ lại lộ ra biểu tình có chút khó nói, một lát sau mới chỉ chỉ vào phòng mình: “Chúng ta vào trong rồi nói đi.”

“Được.”

“Cái gì?! Ông nói đứa bé này bất nam bất nữ?”

“Chính xác mà nói là lưỡng tính dị dạng, có cả bộ phận sinh dục nam và nữ, hẳn là thiên về nam hài nhiều hơn.” Bác sĩ nhìn đứa bé chỉ khóc một chút liền ngoan ngoãn trong lồng ngực, đột nhiên thấy hơi xúc động. Đứa nhỏ như vậy ông lần đầu tiên gặp, thoát nhìn ngoan hơn những đứa nhỏ khác rất nhiều. Đối với người đã quen xem hợp hoan ly tan như ông cũng có mấy phần thương hại.

Thế nhưng nam nhân đối diện hiển nhiên không thể tiếp nhận đứa con mình là “quái vật” bất nam bất nữ,

mẹ hắn nghe tin này cũng khóc lên, nói thẳng ra đây là loại nghiệt gì a? Đứa nhỏ ngoan ngoãn sao lại biến thành như vậy.

Ngay vào lúc này ngoài cửa truyền đến một khác thanh âm mừng rỡ, một đứa bé cũng vừa được chào đời.

“Sinh rồi?! Bác sĩ, là con trai hay là con gái?”

“Chúc mừng cậu, là con trai.”

“Có thật không?! Tôi làm ba ba! Tôi rốt cục làm ba ba! Ha ha ha! Tôi có con trai!”

Thai phụ vừa sinh xong nhất thời cũng vui vẻ, dấp dấp hạnh phúc kia, bất luận người nào lần đầu làm cha cũng như vậy, kích động không thôi. Thế nhưng tình cảnh này lại càng kích thích hai mẹ con hắn.

Bầu không khí bên kia hân hoan vui mừng, bên này lại trầm thấp yên lặng, vào lúc này di động nam nhân vang lên.

“Có đúng không? Tôi biết rồi, chờ tôi một chút, lập tức đi tới.”

Nam nhân cúp điện thoại, đột nhiên nói, “Công ty con có chút việc gấp, nhất định phải đi về trước. Chuyện đứa nhỏ chờ vợ con tỉnh rồi nói sau đi, mẹ, mẹ ở lại chăm sóc Tiểu Đình một chút đi.”

Nam nhân nói xong liền vội vàng đi mất. Lão nhân gia còn chưa kịp trả lời một câu, chỉ có thể nhìn con mình bỏ lại đứa cháu vừa ra đời cùng người vợ mới sinh ra đi. Giống như là ý thức được ba ba bỏ mình lại, tiểu tử vẫn luôn ngoan ngoãn trong ngực đột nhiên khóc lên, cùng tiếng khóc tiểu tử ngoài cửa, bệnh viện nhất thời vô cùng ồn ào.

“Ai, bác sĩ cho bà nội là tôi xem tôn nhi một chút đi.” Lão nhân dù sao cũng yếu lòng, nghe đứa nhỏ khóc thành như vậy cũng đau lòng. Nói thế nào, đứa bé này cũng là cốt nhục con trai mình, coi như thân thể nó khác với người thường nhưng cũng không thể vô tình vứt bỏ, vì vậy nhận lấy tiểu sinh mệnh từ tay bác sĩ.

“Nhỏ như vậy sao, tôn nhi đáng thương của bà, sao số con lại khổ như vậy a.”

Mà nam nhân nói công ty mình có việc gấp phải về kia lại lái xe đi hướng không phải công ty mà là một bệnh viện khác...

2. Chương 1-2: Bí Mật Của Học Sinh Mới Chuyển Trường

“Các bạn học, đây là học sinh mới chuyển tới lớp chúng ta, cũng là trung khảo trạng nguyên năm nay. Uẩn Chi vốn là nên ở trung học Sáng Nhã nhưng lại chuyển tới trường chúng ta, cùng nhau trở thành bạn bè đồng học. Hi vọng ba năm học sinh cấp ba chúng ta sẽ chung sống hòa thuận. Nào, trước tiên em giới thiệu về bản thân mình với các bạn đi.”

Một trận vỗ tay nhiệt liệt vang lên, trong tiếng xì xào bàn tán thiếu niên đứng trên bục giảng mới chậm rãi ngẩng đầu lên, gương mặt có chút lạnh lùng. Chỉ thấy cậu đứng cạnh lão sư cười hòa ái, nhân nhạ mở miệng.

“Các bạn hảo, tớ gọi Dương Uẩn Chi.”

Tám chữ đơn giản, phòng học ầm ĩ nhất thời an tĩnh lại. Tất cả mọi người đang chờ câu sau của cậu, mà thiếu niên nói xong mấy chữ kia sau liền an tĩnh đứng ở nơi đó, không có ý định mở miệng.

Bầu không khí nhất thời có chút quỷ dị.

Trên bục giảng nữ lão sư lúng túng cười cười, sau đó làm như rất tự nhiên mà nói: “Dương đồng học giới thiệu nhiều thêm một ít để chúng ta có thể hiểu nhau hơn, các em nói có đúng hay không?”

Ở dưới lớp còn ồn ào, tại lúc mọi người không chú ý, Dương Uẩn Chi lộ ra biểu tình bất đắc dĩ, sau đó mở miệng nói thêm một câu: “Người mà không biết giận biết hờn, chi tử vu quy.”

Lớp học phát ra tiếng than thở, nữ lão sư lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói thêm vài câu liền ra hiệu cậu có thể trở về chỗ ngồi. Nhìn bóng lưng thiếu niên đang đi xuống phía dưới lớp, nữ lão sư trong lòng cảm khái. Hài tử ưu tú như vậy làm sao lại có tính cách bị khuyết thiếu đây.

Danh tự Dương Uẩn Chi hầu như không có giáo viên nào không biết, từ khi lên tiểu học tài năng đã vô cùng xuất chúng thế nhưng đồng thời ai ai cũng biết đứa bé này tính cách vô cùng quái gở, hoàn toàn không giống đứa nhỏ mười mấy tuổi. Trước đây lão sư dạy sơ trung của cậu còn nói y dạy cậu đã ba năm chưa từng thấy cậu cùng bạn học khác kết giao, hơn nữa luôn luôn ngồi ở góc lớp. Sau đó những lão sư kia không làm gì được cậu, nhìn thành tích phi thường ưu tú của cậu cũng lười xen vào nữa.

Trước đây nàng còn cảm thấy những lão sư kia quá khoa trương, thế nhưng ngày hôm nay vừa nhìn, thật giống như lời đồn. Bất quá đã đến lớp này... Nàng không thể bỏ mặc cậu như vậy, nếu như tính cách không hảo, thành tích hảo thì có ích lợi gì đây. Sau đó căn bản là không có cách nào đặt chân vào xã hội. Cậu trước kia là người như thế nào không quan trọng, nàng nhất định sẽ hảo hảo giáo dục cậu, ít nhất hôm nay có thể tự giới thiệu mình, nàng đã phá vỡ thông lệ chỉ nói tám chữ của em ấy.

“Lão sư, em ngồi chỗ nào ạ.” Vào lúc nữ nhân không ý thức được mình đang đứng trước lớp ngửa mặt lên trời cười to, một âm thanh lạnh lùng truyền tới như một gáo nước lạnh dội tỉnh nữ nhân đang mơ mộng.

Nha, làm sao quên mất cái này! Nữ lão sư suýt chút nữa vỗ đầu. Ngày hôm nay bởi vì không có thời gian, sáng sớm đến trường mới biết được hôm nay có học sinh chuyển đến ban mình. Học sinh như Dương Uẩn Chi, vốn là các trường luôn tranh giành nhau cướp về. Tuy rằng cậu đã điền nguyện vọng rõ ràng nhưng họ đều mắt nhìn chăm chăm chuẩn bị “Đục khoét nền tảng”. Trường bọn họ cũng nằm trong số muốn tranh giành nhưng cậu cũng không có đến.

Bất quá chẳng ai nghĩ tới, sau khai giảng một tuần, cậu đột nhiên muốn chuyển trường, nghe nói cậu muốn chuyển đến trường này, hiệu trưởng cũng cười đến nứt miệng, rõ ràng có ý không chịu buông người, trực tiếp gửi cậu đến lớp bọn họ, tất cả thủ tục còn lại bọn họ sẽ giúp hắn làm thỏa đáng. Vì vậy sáng hôm nay mình vừa tới liền không nói hai lời đem cậu nhét vào tay nàng, bảo nàng cứ mang lên lớp.

Mà là bởi vì thời gian quá nhanh, bây giờ mới nhớ tới phòng học chỗ ngồi hình như không đủ. Nữ lão sư nhìn chung quanh, lúc này mới đột nhiên phát hiện ở phía sau cùng còn một chỗ trống. Bất quá... Nàng đột nhiên nhớ lại một người học sinh khác, huyết thái dương cũng đau. Gọi là Ngô Thắng Vũ đi? Không biết là trong nhà có tiền hay là thân thích hiệu trưởng, thành tích như vậy cũng có thể vào lớp nàng, còn thông báo hắn làm gì cũng phải nhắm một mắt mở một mắt. Sau khai giảng cũng không có tới lớp, lúc phân chỗ ngồi cũng không nói không rằng đơn độc ngồi ở cuối cùng, sau đó cũng không xuất hiện. Vị trí kia vẫn luôn trống không, bất quá lão sư cũng lười quản hắn.

“Nếu không Uẩn Chi người ngồi đỡ nơi đó đi. Cô sẽ bảo đồng học chuyển thêm một cái bàn tới.” Hắn đã lâu không tới rồi, hôm nay chắc cũng không đâu ha, vì vậy nữ lão sư mở miệng phân.

Nhìn bề ngoài rất bình tĩnh, thế nhưng vừa trải qua một khúc nhạc đệm, nữ sinh hiện tại cơ hồ đều xuân xuân mơ hồ, hai má cũng đỏ lên. Trước bỏ qua danh hiệu trạng nguyên của Dương Uẩn Chi, trước đây bọn họ cũng không nghĩ bộ dạng cậu sẽ đẹp đến vậy. Đẹp không mạnh mẽ như Ngô Thắng Vũ trong truyền thuyết mà là rất thanh tú sạch sẽ, đặc biệt vừa mắt. Nguyên bản còn tưởng rằng sẽ như một con mọt sách, ai ngờ lại là vương tử trong truyện tranh. Tâm tư nữ sinh đều bị cậu câu đi, chỉ có mấy người đang nghe giảng bài. Bất quá đây là tiết của chủ nhiệm cũng không ai dám làm rộn làm cản, nếu không nhất định tất cả đều sẽ quay lại nhìn lên.

Bất quá cũng may những người kia không có dám quay đầu lại, cho nên không ai phát hiện, vương tử của các nàng lúc này trên mặt lại có một vết đỏ ửng khả nghi, tư thế ngồi cũng có chút kì quái.

3. Chương 2: Khoái Cảm Bí Mật

Hai bên tai giấu trong tóc cũng ửng hồng, thân thể nhẹ nhàng giật giật. Về mặt Dương Uẩn Chi nhìn qua giống như đang rất nhẫn nại. Mấy vật kia bị nhồi hai nơi chèn ép lồi vào nhỏ nhắn cùng vách thịt mỏng manh, khoái cảm như cơn sóng cứ nhấp nhô dâng lên, phía dưới cũng đã chảy dịch ướt đầm. Cậu thầm thấp thoáng may mắn hôm nay đã mặc hai cái quần lót. Bây giờ chỉ cần động một cái mấy hạt châu sẽ chuyển động theo, ngang dọc hung hăng ma sát hai miệng huyết mềm mại. Loại cảm giác như được gãi ngứa, mang theo dòng điện nhỏ nhỏ tê dại, nhét vào cũng không sợ không thể lấy ra, so với trực tiếp tiến vào còn tuyệt vời hơn. Nếu không phải còn trong lớp học, chỉ sợ cậu đã cao giọng rên rỉ.

Mỗi lần xuyên cái này mà ngồi xuống đều sẽ rất kích thích, Dương Uẩn Chi bề ngoài bình tĩnh như mặt

sóng xem sách nhưng bên trong đã bắt đầu dâng trào. Nếu không phải bàn tay cầm bút đang run run thật sự sẽ không phát hiện được khác thường của cậu.

“Báo cáo!” Lúc này cửa lớp phịch một tiếng bị đẩy ra, một âm thanh to rõ lại mang chút lười biếng vang lên, phòng học nhất thời tĩnh lặng.

Nữ lão sư trên bục giảng sững sốt một chút, hồi lâu mới bắt đầu phản ứng quay đầu nhìn về phía người vừa mở miệng. Đây không phải là Ngô Thắng Vũ một tuần không đến lớp sao?

Có những người dù nhìn bao nhiêu lần cũng khó nhớ nhưng có những người chỉ cần nhìn một lần liền khắc sâu ghi nhớ mà Ngô Thắng Vũ chính là loại người thứ hai.

Hắn mười lăm tuổi đã cao một mét tám mươi, chưa bao giờ mặc đồng phục học sinh, tóc cũng không phải loại hình trường cho phép bắt quá cũng may không có nhuộm thành đủ màu, lão sư đã thấy vui mừng.

Tuy không thể không thừa nhận đáng hắn rất ưu tú nhưng hắn vĩnh viễn là học sinh cấp ba khiến các lão sư đau đầu nhất. Trên người Ngô Thắng Vũ mang theo vài phần ngạo khí, cảm giác như người bên trên nhìn cấp dưới của mình, khi nói “Báo cáo” cũng làm cho người khác nghĩ hắn không phải đến trễ mà là đến thị sát.

Không đợi lão sư cho phép vào lớp, Ngô Thắng Vũ đã tự ý đến chỗ ngồi. Khi nhìn chỗ mình bị Dương Uẩn Chi chiếm, mày cau lại.

“Cậu là ai?”

Nữ lão sư nhất thời trầm kêu không ổn! Nàng hôm nay là rớt cuộc là xui đến mức nào a? Ngô Thắng Vũ không phải vẫn luôn không đến lớp sao? Làm sao hôm nay tự nhiên tới, hơn nữa khẩu khí phi thường khó chịu, không phải là chỉ ngồi bàn của hắn một chút sao, cũng đâu có gì..

Mà Dương Uẩn Chi nhìn người ta đi xuống bàn mình, sắc mặt hơi đổi một chút, cũng không ai phát hiện tay cầm bút của cậu đã siết chặt. Cậu há miệng muốn nói nhưng lại bị hắn đánh gãy.

“Lên, ghét nhất người khác ngồi vào vị trí của tôi, bắn chết rồi.”

Âm thanh hắn không lớn nhưng cả lớp yên tĩnh nên mọi người đều nghe rõ ràng. Bầu không khí nhất thời lúng túng, sắc mặt lão sư cũng biến xanh biến đỏ.

“Ngô Thắng Vũ, em sao có thể nói như vậy?! Cô không quản ba em là ai, nơi này là trường học, em đến muộn đã bị kiểm điểm, còn không mặc đồng phục học sinh, lại ăn nói với bạn như vậy!”

Thấy lão sư cũng đi xuống, Dương Uẩn Chi đứng lên nhưng bởi vì đứng dậy quá mau thứ đang kẹp bên

trong nhúc nhích một chút, ma sát rì rào ngoài mẫn cảm nhất của cậu. Nhịn không được mặt cũng đỏ lên, suýt chút nữa đã ồ ồ thở dốc, may mắn cậu cố gắng nhịn xuống được.

“Cậu ta không phải cũng không mặc đồng phục học sinh sao.” Ngô Thắng Vũ liếc Dương Uẩn Chi một cái, tùy tiện nói. Nữ lão sư suýt chút bị hấn chọc tức nổi.

“Dương đồng học là vừa chuyển đến trường ta. Hơn nữa em ấy còn là trung khảo trạng nguyên, thái độ em với đồng học là như thế nào?!”

“Ồ? Trung khảo trạng nguyên?” Hấn đột nhiên nâng cao âm cuối, có chút trêu tức nhìn Dương Uẩn Chi, “Chính là người thi hoá học trên đường đi té xỉu nhưng kết quả vẫn là đệ nhất trạng nguyên toàn tỉnh?”

Nghe đối phương đánh giá mình như vậy Dương Uẩn Chi vẫn lạnh mặt như thế. Ngô Thắng Vũ ngược lại hứng thú nhìn cậu. Hấn so với tưởng tượng của mình không giống lắm, bất quá dù là như thế nào, có người tùy tiện ngồi vào chỗ mình cũng sẽ khó chịu. Từ nhỏ đến lớn, hấn luôn được người trong nhà nâng như ngọc thạch mà nuôi lớn, đối với những đồ hấn cảm thấy thuộc về mình, dục vọng chiếm hữu rất mạnh. Cho dù vật đó không có giá trị cùng bao nhiêu trọng yếu, chỉ là theo quán tính giữ lấy, nói trắng ra chính là bá đạo.

“Thật không tiện, vị trí đổi về cho cậu đi.” Cậu cũng không có thái độ gì, chỉ là cuối đầu nhìn. Nữ lão sư quyết định hảo hảo giáo dục Ngô Thắng Vũ xử xử làm người liền nghe đối phương tiếp tục nói.

“Không cần thiết, bị người khác chạm qua cũng ô ứ, tôi không muốn.” Sau đó quay người tiêu sái rời phòng học. Toàn bộ quá trình nữ lão sư chưa kịp nói một câu.

Ngô Thắng Vũ vừa đi, phòng học nhất thời sôi sùng sục. Mà Dương Uẩn Chi vẫn là kinh ngạc đứng ở đó, nhìn phương hướng hấn ly khai, không biết đang suy tư cái gì.

..

Ngày đầu chuyển tới trường học cũng kết thúc, ngoại trừ buổi sáng nhìn thấy hấn, nguyên ngày cũng không nhìn thấy lần nữa. Nghe đồng học nghị luận, cậu cũng biết được chút ít sự tích “Quang vinh.”

Về đến nhà sắc trời cũng có điểm tối, trong nhà vẫn là một mảnh u ám. Mở bóng đèn vì đã cũ mà chớp loé hồi lâu mới sáng lên, bất ngờ nhìn thấy mẹ đã sớm về đang ngồi trên ghế salon cũ kỹ.

“Sao không bật đèn.” Dương Uẩn Chi nhàn nhạt hỏi một câu, dưới ánh đèn mờ mờ sắc mặt nữ nhân có vẻ hơi tiêu tụy.

“Hắn đã trở lại...”

Dương Uẩn Chi suy nghĩ một chút câu nói của bà, hồi lâu mới “Ồ” lên một tiếng.

“Em con cũng quay về rồi.”

“Nàng không phải em con.” Cậu thay giày, nói một câu liền vào phòng. Lúc này nữ nhân đột nhiên đứng lên “Tiểu Chi, đi làm giải phẫu đi.”

Nghe nữ nhân nói câu này, Dương Uẩn Chi trầm xuống, “Không được!”

“Ầm” một tiếng, cửa bị đã khóa.

4. Chương 3: Tình Dục Cùng Luyện Ái Không Thể Cho Ai Biết

Dương Uẩn Chi thả mình lên giường, đột nhiên cảm thấy mình chưa bao giờ mệt như hôm nay... Đã lâu...Đã lâu không thấy hắn...

Giống như trở về mùa hè năm đó, hắn bắt đầu phát triển cao lên, đường viền khuôn mặt cũng ngày càng rõ ràng, ánh mắt vẫn sâu như vậy, trong quá khứ chỉ cần liếc mắt một cái đều khiến nữ sinh phát cuồng, cậu nhớ rõ từng thần sắc của người kia, nhíu mày hé môi chỉ phun ra một chữ yếu ớt, thân thể nhịn không được run rẩy. Trong đầu chỉ còn khoảnh khắc hắn nói chuyện với mình... Dương Uẩn Chi không quan tâm hắn căn bản nói gì, chỉ biết hắn nói với mình cũng đủ để trạng nguyên cả ngày đề lằng lằng hoảng hốt, trái tim căng thẳng loạn nhịp.

Mặc dù rất nỗ lực duy trì trấn định nhưng lòng bàn tay vẫn thấm đẫm mồ hôi, không nghĩ mình may mắn như vậy, thật nhanh có thể được gặp hắn. Có trời mới biết khi Ngô Thắng Vũ nói: “Chính là tên biến thái lúc thi hóa học té xỉu nhưng vẫn đỗ trạng nguyên?” Dương Uẩn Chi thật vui vẻ, hắn biết mình...Mặc dù chuyện ấy không hay ho nhưng đối với Uẩn Chi, như vậy là đủ.

Thân thể bắt đầu trở nên hưng phấn, phía dưới vẫn luôn bị mình xem nhẹ phát tao, bụng dưới cũng dâng trào từng cỗ khí nóng hổi, nhịn không được ôm chặt lấy chăn kẹp ở hai chân cọ cọ.

“Thắng Vũ...” Dương Uẩn Chi vùi đầu vào chăn, giọng buồn buồn, nói rất nhỏ lại mang theo mùi vị mê hoặc.

“Tớ hảo muốn...” Cơ thể hơi cọ, âm thanh như hờn dỗi người yêu, chắc chắn ai nhìn thấy cũng sẽ bị dọa bất quá những người đó không bao giờ có cơ hội, thời điểm cậu càng phóng đảng, ngoài mặt ngụy trang càng tốt, đây là màu sắc tự vệ cậu tự gây dựng khi còn nhỏ.

Cậu chậm rãi cởi quần, đến khi chỉ còn chiếc quần lót trắng trên người, đạo cụ bí mật dần vật mặt đạo cả ngày được phơi bày, cũng chỉ là quần lót chữ T bình thường nhưng dần dần đi xuống, bàn tay thon dài kẹp lấy đầu dây thừng kéo ra ngoài, hai viên bi tròn trịa bắn ra ngoài, ướm nhẹ dâm dịch. Không có quần lót che chắn, hạ thể Uẩn Chi liền hiện rõ, đóa hoa hồng nhạt bất thường nở bung cánh, phi thường đẹp đẽ, ngọc sọc phía trước khê run.

“A...” Không khí lạnh tràn vào nơi trống rỗng cảm thấy có chút hư không khó chịu, cậu thở dốc nhịn không được lại đẩy chúng vào. Nghĩ đến mình hôm nay ngồi chỗ Ngô Thắng Vũ, thân thể liền hưng phấn mãnh liệt hơn, hôm nay còn được thấy hăng, có thể hơi hơi hóa giải tương tư đã lâu như đói như khát. Cậu cũng không biết nếu không được nhìn thấy hân nữa, có thể hay không sẽ phát điên. Hồi ức đã dần không thể lấp nổi nhớ nữa, cậu không chút do dự chuyển trường, tất cả vì người đó.

“Ân a... Ngô Thắng Vũ, cậu bại hoại... Nguyên vọng của cậu. Rõ ràng rõ ràng đã điên... Aha... Tại sao không nói một tiếng... Liền đi Nam Dương... Hại tớ tìm cậu tìm đã lâu...”

Dương Uẩn Chi một bên bắt mẫn oán trách, một bên tay ở phía dưới thủ dâm, nói như oán trách nhưng ngữ khí lại như làm nũng với tình nhân, oan ức ủy khuất, khóe mắt hồng hồng đặc biệt đáng yêu.

Nhớ tới thời điểm thi trung khảo lần đó, chính mình cũng không tự dưng hôn mê... Bữa thì hóa học ấy tự trách mình nhét trứng kích thích quá mức, bởi vì không thể mang vật lạ vào phòng thi, công tác điều khiển không để trên người mà trước khi vào Uẩn Chi còn chỉnh mức tần suất cao nhất. Ngày đó sở dĩ high như thế cũng bởi vì cậu ở trường học gặp được hân. Mặc dù người đó không thấy, không biết cậu là ai nhưng chỉ cần hân liếc mắt một cái cũng đã khiến cậu hưng phấn. Chỉ là không nghĩ đến mình sẽ té xỉu, cậu không thấy mất mặt, trái lại còn vô cùng kích thích.

Lau lấy chất lỏng dính trên tay, quần lót cũng cởi ra đổi, sau đó tiện tay giấu kĩ giống như trước đây chờ mẫu thân khi đi làm lại lén lút lấy ra rửa sạch sẽ. Vừa mới đổi áo ngủ sạch sẽ, bên ngoài liền vang lên tiếng gõ cửa. Xác định trong phòng không có mùi vị, cậu mới mở cửa ra, thần sắc hoàn toàn không chút hoang mang, người ngoài nhìn vào sẽ cho là cậu đang nghiêm túc học tập.

Nhìn sắc mặt mẫu thân tái nhợt, tâm lý cũng không biết tư vị gì. Cậu biết bà muốn khuyên mình cái gì nhưng trừ cái này cậu đều có thể đáp ứng. E rằng rất nhiều người đều cảm thấy cậu sẽ rất chán ghét thân thể mình, chỉ có cậu tự mình biết, cậu yêu thích thân thể của chính mình, nhiều khi nửa đêm tỉnh mộng sẽ đều nghĩ tới Ngô Thắng Vũ hưng hăng giữ lấy mình, sau đó lại nói, Tiểu Chi, thân thể của người đẹp quá. Mặc dù chỉ là giấc mộng, nhưng cậu lại có thể mang theo ảo tưởng đẹp như vậy. Hơn nữa, tự tôn không cho phép Dương Uẩn Chi cậu khuất phục, cậu phải cho nam nhân vì thân thể song tính của con mình không ngần ngại bỏ đi một bản án danh thếp. Cậu muốn mẫu thân nhanh một chút tỉnh lại, không phải chỉ cần cậu giải phẫu thì nam nhân kia sẽ trở về.

5. Chương 4: Áo Cầu Thủ Khiến Người Ta Ý Loạn Tình Mê

“Mẹ có phải còn cảm thấy con là sỉ nhục của người?”

“Tiểu Chi, con phải biết... Con như vậy là không bình thường...”

“Con không có không bình thường, là mẹ mấy năm qua càng ngày càng không bình thường. Mẹ tỉnh táo một chút đi, hần ta bây giờ trở về là mang theo vợ mới cùng con gái trở về.” Không phải là vì chúng ta mới về, cậu trong lòng yên lặng bù đắp một câu.

Nữ nhân nghe cậu nói, thân thể gầy yếu khẽ run, nước mắt chảy dọc theo khuôn mặt đầy nếp nhăn. Đã từng là một phụ nữ trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp đã bị biến thành già nua như vậy, gánh nặng sinh hoạt, áp lực tâm lý ép đến càng ngày càng tiều tụy. Dương Uẩn Chi nhìn, hai tay nắm chặt thành nắm đấm nhưng không có lên tiếng.

Biết mình khuyên không được đứa con trai này, bà không thể làm gì khác hơn là tạm thời bỏ qua, hơn nữa bà cũng biết hiện tại mình chỉ có một đứa con, chỉ cần con khỏe mạnh là được rồi, mình cũng không thể lúc nào cũng ép nó, chỉ là mong nó có thể giải nỗi khổ tâm cho mình mà nguyện ý đi làm giải phẫu làm một đứa con trai bình thường, tương lai cưới vợ sinh con. Lúc đó nỗi lo cũng có thể buông xuống, nữ nhân tùy ý lau nước mắt trên mặt, không có tiếp tục đề tài này.

“Tiểu Chi hôm nay ngày đầu tiên đi học ở trường mới, đã quen chưa?”

“Àn.”

“Mẹ có nấu cho con chút cháo, tiếp tục làm bài tập đi, mẹ sẽ không làm phiền con.”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu trở lại ngồi trước bàn đọc sách bắt đầu làm bài tập, thế nhưng cậu hôm nay có chút mất tập trung, một cái đề toán thật lâu cũng chưa giải được, thẳng thẩn bỏ qua. Chờ khi mẹ mang bát cháo vào, lung tung uống hai ngụm sau đó liền làm bài tập các môn khác, tám xong bắt đầu lên giường ngủ sớm.

Ngày thứ hai đến phòng học, Dương Uẩn Chi chuyện đầu tiên làm là nhìn về phía chỗ ngồi Ngô Thắng Vũ, chỉ thấy có một bộ bàn ghế mới toanh, người kia cũng không thấy đâu. Hần hôm nay không có đi học sao? Cậu có chút mất mát, đi tới chỗ ngồi mới định ngồi xuống lại nghĩ đến lời nói của người kia, chỗ đã bị mình ngồi nên hẳn liền không muốn nữa. Tâm nhện không được thở dài, quả thực giống như trẻ con vậy, thẳng thẩn ngồi xuống chỗ hần, cái bàn mới kia để cho người đó đi.

Bởi vì cả lớp chỉ có chỗ Ngô Thắng Vũ là một bàn nên bàn cậu thuận lý thành chương ngồi cạnh hần. Giáo viên nói hai ngày nữa sẽ sắp lại chỗ ngồi, sẽ để cậu lên phía trước ngồi nhưng cậu cự tuyệt. Cậu muốn ngồi cùng hần, mặc dù là người kia không đến lớp nhưng cậu vẫn nghĩ đã gần hần hơn một chút.

Dưới học bàn Ngô Thắng Vũ có vài quyển sách mới tinh, còn có chiếc áo cầu thủ nhét tùy tiện nhét lung tung, cậu biết những cái này đều là của hần, hôm qua đã nhìn xuống việc chạm vào. Hôm qua hần cũng không có động tới vậy mình nhìn một chút cũng không có sao đi...

Mở sách Ngữ Văn ra lại bất ngờ nhìn thấy ba chữ đẹp mắt, nét chữ cứng cáp mạnh mẽ cũng giống như tính

cách của hắn vậy, bá đạo góc cạnh rõ ràng. Dương Uẩn Chi không nhận ra mình đang cười nhẹ, vừa vặn có vài nữ sinh quay đầu lại nhìn thấy liền ngẩn người, kích động xì xào bàn tán.

Cậu đem đồ vật của hắn bỏ vào học bàn bàn mới, nhìn chiếc áo cầu thủ kia lại có chút do dự. Cái áo kia bị vùi đến nhiều nếp nhăn như vậy, còn có mùi mồ hôi hắn người kia sẽ không lấy về mặc đi? Dương Uẩn Chi nghe mùi vị trên áo, hai má có chút nóng lên, cũng may cậu hôm qua bị kích thích như vậy hôm nay không dám xuyên quần lót đó đến lớp, bằng không hiện tại liền đạt cao trào.

Ba ngày sau Ngô Thắng Vũ cũng không có lên lớp, cậu ngày ngày chờ đợi cũng có chút chán nản cùng buồn.

Dương Uẩn Chi lớn lên rất đẹp mắt, thành tích cũng tốt, đối với bạn học đều rất khách sáo lịch sự, nữ sinh cũng thích tìm hắn hỏi bài đồng tâm, dần dần cũng thấy người này cũng không khó ở chung như lời đồn. Trái lại tính khí Ngô Thắng Vũ nhìn qua liền tưởng rằng chỉ có chút không tốt nhưng lại làm cho các nàng không dám tới gần. Kỳ thực cũng có lúc Dương Uẩn Chi có chút không kiên nhẫn bắt quá cậu không có biểu hiện ra. Dù sao cậu lần đầu tiên gặp tình huống như vậy, cũng không biết xử lý như thế nào, cậu từ nhỏ đến lớn vẫn luôn độc lai độc vãng. Khi còn bé ngoại trừ người kia không có người nào nguyện ý làm bằng hữu với mình. Sau khi người kia chuyển đi đã không còn nhớ rõ mình, hắn cũng dần dần trở nên quái gở cùng xa cách với mọi người.

Cậu theo hắn chuyển tới đây, giáo viên chủ nhiệm thấy cậu đối đồng học nhiệt tình như vậy cũng thật vui mừng yên tâm. Tuy rằng không hiểu cậu tại sao lại đồng ý ngồi cùng bàn với Ngô Thắng Vũ, bắt quá hắn cũng không lên lớp, Uẩn Chi cũng không bị hắn ảnh hưởng gì, lão sư yên lòng.

Ngày hôm sau.

Hôm nay bởi vì có vài nữ sinh hỏi cậu đề toán mới cho nên cậu bị giữ lại thật lâu, cửa cũng giao cho cậu khóa. Phòng học bọn họ ở cuối hành lang nên sẽ không có người đi ngang qua. Sân trường sau khi tan học thật an tĩnh, chờ người cuối cùng ra khỏi lớp, cả người Dương Uẩn Chi trong nháy mắt co quắp mềm nhũn ra, tựa lưng vào ghế ngồi nhẹ nhàng thở hổn hển.

Hôm nay cậu có xuyên love egg vào, vốn tưởng rằng sau khi tan học liền có thể về nhà không nghĩ tới lại có bạn tới hỏi bài, không tiện luồn vào trong túi lấy điều khiển từ xa tắt đi. Tuy rằng chỉ mở mức hai nhưng bởi vì sợ đồng học phát hiện, cả người căng thẳng nơi đó cũng không tự chủ co rút. Kết quả càng kích thích hơn, cậu cảm giác đâm thủy đã chảy xuống tới đùi, chỉ có thể liều mạng kẹp chặt hai chân. Hai má bị tình dục hung đồ ửng, may là chống đỡ đến người cuối cùng, không để ai nhìn thấy bộ dáng này của cậu.

Cầm lấy áo cầu thủ đã thấm mồ hôi ở dưới đáy bàn, vì tiết cuối lão sư giảng bài bằng powerpoint cho nên rèm cửa sổ đều đóng kín, xác định không có ai, Dương Uẩn Chi liền cầm lấy áo kia đặt dưới mũi mạnh mẽ hít một hơi.

6. Chương 5: An Ủi Bị Tiểu Công Bất Gặp

“Ừm..” Trong mũi đều là mùi vị Ngô Thắng Vũ, Dương Uẩn Chi nhìn không được rên rỉ thành tiếng. Phía dưới càng lúc càng ướt, love egg đang rung cấp độ mạnh cũng không đủ thỏa mãn cậu, lỗ nhỏ mắt sau không có được lấp đầy phát ngứa lên, địa phương vốn không nên dùng để hoan ái cũng bắt chước theo hoa huyết phía trước nóng cháy. Cậu biết mình vốn không phải trời sinh đã thích nam nhân, cậu chỉ thích Ngô Thắng Vũ, cũng chỉ vì hắn mà phát tao, chỉ muốn cho hắn làm chết mình, để mình được tự do rút gào lên cao trào.

Nhớ tới trước đây mình thường len lút nhìn hắn chơi bóng, người kia so với bạn cùng lứa luôn luôn tạo cảm giác hạc đứng trong mây, mặc áo cầu thủ mơ hồ có thể thấy bắp thịt cánh tay cùng vùng bụng, dễ dàng hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người. Mỗi lúc mồ hôi hắn tuôn rơi, men theo viền mắt hoàn hảo chảy vào quần áo, cậu liền phát hiện mình ướt.

Cậu luôn mơ đến mình liếm liếm từng giọt mồ hôi trên người hắn, nghe mùi vị dương cương nam tính tanh nồng, mơ hắn thao mình... Tỉnh tỉnh mê mê mà bắt đầu đã có ý niệm như vậy, đến giờ chỉ nghĩ đến hắn mặt sau cũng có thể ẩm ướt đến rồi tỉnh rồi ngủ.

Nhớ lại chuyện trước kia Dương Uẩn Chi có chút không kiềm chế, hiện tại cậu đang ngồi ở chỗ hắn, trong tay là áo cầu thủ của hắn, cảm giác cả người đều bị hơi thở hắn bao vây. Phía dưới vừa nóng vừa nhột, muốn bị làm tàn nhẫn, muốn càng nhiều...

Cậu thẳng thắn cách lớp đồng phục học sinh xoa xoa vật dưới khố, từ dương cương phía trước đến hoa huyết ướt nhẹp, bởi vì có love egg bên trong hơn nữa lại ma sát với vải vóc, sáng khoái đến chân cũng cong lại, hai má cậu đỏ lên, toàn thân cũng phát nhiệt.

“A... Thắng Vũ... Làm ta... Còn muốn...” Nhỏ giọng rên rỉ, bởi vì sợ sẽ làm bẩn quần đồng phục, như vậy khi ra về bị người khác nhìn thấy liền xấu hổ chết rồi. Cậu đột nhiên có một ý nghĩ lớn mật, không đợi suy nghĩ kỹ càng đã đứng dậy đóng cửa phòng học, sau đó trở lại chỗ ngồi cỡi quần.

Đặt áo cầu thủ ở chỗ tựa lưng, Dương Uẩn Chi xoay người ngồi trên băng ghế, hai chân tách ra hai bên, chỉnh love egg đến mức rung lớn nhất, một bên ngửi mùi hương nam nhân một bên ma sát với băng ghế.

“Aha... Thật thoải mái... Thắng Vũ... Làm tới đó a a a “

Dương Uẩn Chi một bên đắm chìm trong khoái cảm, một bên tự phỉ nhổ chính mình. Cậu không biết mình sẽ có một mặt không biết xấu hổ như vậy, trong phòng học làm loại chuyện này. Nhưng cậu thật sự nhìn không được muốn an ủi mình, đây nhất định sẽ là lần đầu tiên và là lần cuối cùng ở phòng học. Cậu không dám trộm mang áo Ngô Thắng Vũ về, chỉ có thể ở nơi này nghĩ đến hắn, sau đó tự an ủi.

Ảo tưởng chính mình thật sự ngồi trên thân thể nam nhân giãy dựa lên xuống mô phỏng động tác đánh xuyên, một tay nắm chặt tính cụ phía dưới. Tiểu huyết chảy đầm thủy ra ghế, ẩm ướt nhớp nhúa một

mảnh, thậm chí đã bắt đầu phát ra tiếng nước nhóp nhép dâm mỹ. Đại khái sẽ không ai nghĩ tới, nam sinh ngoan ngoãn thành tích luôn đứng đầu này sẽ có một mặt biến thái như vậy.

“Thật là thoải mái... A a... Lão công... Muốn tới... A... Thật là lợi hại... Tao huyết cũng muốn cao trào... Ân a...” Dương Uẩn Chi đùa bỡn âm hạch, tàn nhẫn giãy dựa trên băng ghế, đẩy love egg đến chỗ nhạy cảm củ mình, khuôn mặt cơ hồ hoàn toàn vùi vào áo cầu thủ. Ngửi mùi vị của người đó, đầu óc liền có chút trống rỗng, hai nơi đồng thời đạt tới cao trào.

Thời điểm cậu tỉnh lại sau cao trào, thần sắc đã không còn thanh lãnh như bình thường, khuôn mặt vẫn ửng ửng hồng, đôi mắt vương tràn hơi nước, mơ mơ màng màng ngẩng đầu lên liền thấy có người đứng trước mặt mình. Ngô Thắng Vũ.

Dương Uẩn Chi hé miệng, đầu cứ vẫn trống rỗng nhưng cậu vẫn cảm nhận được ảo giác hít thở không thông. Gương mặt hơi cúi vẫn bình tĩnh mạnh mẽ, lần thứ hai nhìn lên ngoài trừ một chút ửng hồng đã khôi phục nét băng lãnh ban đầu. Thậm chí ánh mắt còn mang theo chút chán ghét, như là bất mãn vì bị quấy rầy. Ngô Thắng Vũ bị nét mặt này mạnh mẽ làm cho những lời muốn nói liền nghẹn lại.

Dương Uẩn Chi như chưa phát sinh việc gì, nhanh chóng nhặt quần lót trên đất mặc trở vào, hành động tự nhiên làm Ngô Thắng Vũ chấn kinh, cậu mặc quần xong không quên đem áo cầu thủ nhét vào cặp, sau đó cứ như vậy bình tĩnh ra khỏi lớp...

Nếu không phải tư thế cậu bởi vì còn nhét đồ vật bên trong nên có hơi quái dị, giọt nước khả nghi còn dính trên ghế, Ngô Thắng Vũ sẽ thật sự tin vừa rồi chỉ là ảo giác. Chờ cậu rời đi hẳn mới tỉnh lại, trong đầu nhất thời mắng hàn vạn câu fuck your mother.

Này! Sao lại có chút không giải thích được? Rõ ràng đã ngồi chỗ hần làm việc này cuối cùng lại còn dám tròng hần. Nghĩ đến mình vừa nhìn thấy gì, Ngô Thắng Vũ ngoài nổi trận lôi đình còn có chút không thể tin. Nơi đó, rất ẩm, bởi vì cao trào phun dâm thủy mà ướt nhẹp, tuy rằng chỉ liếc mắt nhưng hần cảm thấy cả đời này đều sẽ không quên.

Không nghĩ tới sau sự kiện buồn nôn kia, vốn tưởng rằng khi nhìn người khác lỏa thể nhất định sẽ nôn ra nhưng hần trái lại còn cảm thấy chỗ đó không chỉ không xấu, còn có một loại... Tư vị làm hần không thể diễn tả được.

Càng làm cho hần chịu không nổi là, chính mình, thật giống như cứng rồi.

7. Chương 6: Cậu Dám Đi Tôi Liền Xxx Cậu

Lúc Ngô Thắng Vũ tiến vào liền thấy bộ dáng Dương Uẩn Chi đang lên cao trào. Tuy rằng hần không biết “Lão công” mà người kia kêu là ai nhưng cậu ngồi ở chỗ hần, ôm y phục hần, hần cũng mơ hồ đoán được mấy phần. Kết quả lại bị ánh mắt lạnh như băng trừng một cái, hần có chút không khỏi hoài nghi mình có phải là quá mức tự luyện.

Một hồi lâu Ngô Thắng Vũ mới bình tĩnh lại, đại khái là vì lần đầu tiên nhìn thấy người song tính ở trước mặt hắn làm chuyện như vậy mới cứng đi. Nhìn chất lỏng mập mờ vẫn còn vương trên băng ghế, buổi chiều lên lớp vốn là muốn lấy đồ đã để lại, nhận chìa khóa từ thầy giáo, hắn cố ý chạy một vòng sân trường chờ mọi người ra về hết. Mỗi lần lên lớp đều sẽ có nữ sinh len lén nghị luận sau lưng làm hắn thấy vô cùng phiền chán.

Kết quả không ngờ lại bắt gặp cảnh tượng như vậy, bất quá... Ngô Thắng Vũ đột nhiên nhếch khóe miệng, nếu đã như vậy, mình cũng không cần phải nghỉ học nữa rồi. Hắn cảm thấy đến trường hình như cũng rất thú vị, học sinh gương mẫu Dương Uẩn Chi cũng có mặt như vậy nha, không biết làm sao mới có thể kéo xuống từng lớp từng lớp mặt nạ của cậu. Hắn phi thường mong đợi.

Một đường về nhà về mặt Dương Uẩn Chi vẫn không đổi. Cậu căn bản không còn kịp suy nghĩ gì nữa, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, trốn trốn trốn. Cậu vẫn chưa bao giờ nghĩ sẽ dùng phương thức này phơi bày hết thủy bí mật của cậu với đối phương.

Người đó, nếu biết cậu thích hắn nhất định sẽ thấy rất buồn nôn cho nên cậu chỉ có thể dùng ánh mắt lạnh như băng, thậm chí còn lườm hắn một cái. Nhưng chỉ có bản thân Dương Uẩn Chi cậu mới biết mình lúc ấy có bao nhiêu run sợ, nỗ lực khắc chế khiến mọi động tác thoát nhìn thật tự nhiên. Mãi cho đến khi chạy khỏi trường học, xác định người kia không có đuổi theo, mới mệt mỏi thở ra.

Đường như trong nháy mắt, cậu thậm chí có ý định muốn chuyển trường, sẽ không nhìn tới người kia nữa vì cậu thật sự không biết phải đối mặt với hắn như thế nào. Nếu qua nhiều năm như vậy mà có thể quên, cậu cũng không theo tới nơi này. Cậu hối hận, hối hận tại sao lại làm chuyện này ở trường, lại ôm quần áo của người kia. Dương Uẩn Chi cắn cắn cánh môi dưới của mình, cảm thấy chỉ một giây nữa thôi cậu sẽ không nhịn được khóc lên.

Con đường về nhà sao lại dài như vậy. Khi về đến nhà, love egg trong cơ thể đã không còn hoạt động, Dương Uẩn Chi co quắp ngã lên giường, không biết đã lấy vật kia ra như thế nào, chỉ biết sau khi tắm cùng ăn bữa tối, cứ như vậy lên giường ngủ. Đầu óc đã hỗn loạn thành một mảnh, mơ hồ nhớ ra vẫn chưa làm bài tập, nhưng hôm nay cậu không muốn làm...

Bởi vì chỉ cần nhìn thấy cặp liềm sẽ nghĩ tới bộ quần áo bên trong, nhớ tới cái người kia, sẽ nghĩ đến chuyện phát sinh buổi chiều. Vẫn là cứ ngủ đi, Dương Uẩn Chi lấy chăn che đầu, đường như giận hờn, ở trên giường lăn mấy vòng cũng không ngủ được.

Bất an cứ dần xâm chiếm cả cơ thể, cuối cùng không nhịn được khóc lên. Cậu đã lâu không khóc vì bất cứ chuyện gì. Khi còn bé nam nhân kia đánh cậu, khi hắn vứt bỏ cậu cùng mẹ, sau đó sẽ hơi hơi đau lòng vì bà nội mất, cậu không có bằng hữu. Lúc học tiểu học bị bạn học bắt nạt, cười cậu là đồ con hoang không có cha, đến cấp hai cậu cũng biết mọi người thường sẽ len lén sau lưng gọi cậu là quái thai... Cậu vẫn không có khóc, cậu dần thích việc ngụy trang trở nên lạnh nhạt, trong lòng cậu, hận vẫn có hận, vẫn muốn trả thù nhưng sẽ không muốn khóc.

Hôm nay lại bởi vì chuyện này mà khóc. Bởi vì nghĩ đến sẽ bị người kia chán ghét, không biết Thắng Vũ sẽ nghĩ về cậu như thế nào, không biết hắn có nói ra chuyện hôm nay không. Cậu vốn cho rằng chỉ cần chuyển đến đây, sẽ gần hắn thêm một chút, sẽ có nhiều cơ hội tiếp xúc với hắn, có thể rút ngắn quan hệ của bọn họ, không nghĩ tới lại xảy ra chuyện như vậy.

Suốt một buổi tối, Dương Uẩn Chi không ngủ.

Không biết là phải dùng bao nhiêu dũng khí cùng can đảm, cậu mới bước vào phòng học, thời khắc nhìn thấy người kia, cậu cảm thấy ông trời thật không có mắt. Dương Uẩn Chi lúc trước mỗi ngày đều mong Ngô Thắng Vũ đến lớp, không giống như hiện tại không muốn nhìn mặt người này.

Hôm nay hẳn có đến lớp. Cậu thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng chịu đựng ánh mắt dị dạng của bạn học. Cậu không chắc rằng Ngô Thắng Vũ có nói ra chuyện này không, an ủi ở phòng học cùng chuyện cậu là người song tính, vô luận là cái nào, cũng có thể phá hủy cậu.

Nhưng bạn học hình như thấy cậu tiến vào cũng không có biểu hiện dị thường gì, tâm lý Dương Uẩn Chi hơi động một chút, thật tốt, chưa có nói ra...

Thời điểm đi tới trước bàn học hai người, Dương Uẩn Chi vẫn có chút khó có thể đối mặt. Ngô Thắng Vũ hiện đang ngồi bàn mới, chuyện hôm qua như nước lũ tràn về, may là băng ghế chẳng có gì cả... Không biết có phải là hắn đã làm sạch rồi không, nhưng cậu không có dũng khí đi hỏi.

Nâng bàn lên chuẩn bị đi lại bị một bàn tay duỗi ra đè xuống. Cánh tay kia thon dài mạnh mẽ, khoảnh khắc chạm trúng cậu cậu liền cảm giác tim nhảy lên một cái.

“Cậu làm cái gì.” Mở miệng chính là Ngô Thắng Vũ, không biết có phải hay không là ảo giác, cậu cảm thấy trong giọng nói của hắn có một tia tức giận.

“Tở chuyển tới bên kia đi.” Dương Uẩn Chi nỗ lực nhượng thanh âm mình thật tự nhiên không sợ hãi chỉ cho hắn nhóm xa nhất trong tổ nhỏ phía sau. Cậu suy nghĩ một buổi tối, căn bản không biết làm sao có thể đối mặt với người này, cho nên chỉ có thể làm như vậy, mặc cho chính mình xưa nay chưa từng muốn xa lánh hắn. Ngô Thắng Vũ nhất thời nhíu nhíu mày.

Đột nhiên cảm giác được trận nhiệt khí bên tai, giọng nói tràn ngập từ tính lại mang chút bá đạo làm xao động màn nhĩ người nào đó.

“Con mẹ nó, nếu cậu dám đi tới liền trong phòng học XXX cậu.”

Quả nhiên cậu hạ bàn xuống ngay lập tức, không nói gì thêm bắt đầu ngồi xuống làm bài tập, chỉ có vành tai hắn đã dựa vào nói chuyện mơ hồ đổ lên.

8. Chương 7: Trò Đùa Dai

Nhìn cậu nghe lời như thế, tâm tình Ngô Thắng Vũ mới thoáng tốt lên một chút. Bạn học nghe động tĩnh đều tò mò nhìn qua bên này, vốn là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi đột nhiên xuất cũng đã rất

kinh ngạc, không nghĩ tới mới sáng sớm lại nháo động với Dương Uẩn Chi. Hai người hình như không quen nhau lắm mà, rõ ràng là có chỗ nào đó rất kì quái.

Nhìn Dương Uẩn Chi cả một buổi sáng đều tận lực cách hần càng xa càng tốt, thậm chí còn muốn chuyển bàn đi, Ngô Thắng Vũ càng ngàng càng ức chế.

Excuse me.

Hôm qua rõ ràng cậu ta là người làm chuyện đó ở chỗ hần, tại sao hôm nay lại làm như đã bị hần cưỡng bức cậu ta thê thảm lắm vậy? Cho nên Ngô Thắng Vũ không chút suy nghĩ liền đề tay cậu xuống, còn cố ý “đe dọa” cậu. Nhìn bộ dáng cùng nét mặt rất không tình nguyện ngồi bên cạnh mình, Ngô Thắng Vũ nhú mày.

Từ xưa đến nay, chỉ có Ngô Thắng Vũ hần không muốn thân cận với người khác, chưa từng có ai dám chủ động xa lánh hần.

“Dương Uẩn Chi, lên giải bài này đi.”

Nghe thầy giáo gọi tên bạn cùng bàn, hần theo bản năng quay đầu liếc nhìn lại phát hiện người kia đang ngẩn người.

“Này, gọi cậu đó.” Ngô Thắng Vũ vỗ nhẹ.

“A? Nha.” Trong nháy mắt Dương Uẩn Chi giãy lên một cái, sau đó lảo đảo bước lên bảng đen bực giảng.

Ngô Thắng Vũ bị hành động bài xích của người kia làm cho khó chịu. Nhìn đối phương đứng trên bục giảng, áo sơ mi trắng cùng quần đen chỉnh tề, nếu không phải hôm qua hần đã thấy cậu dám đăng tự an ủi, phỏng chừng cũng bị bề ngoài như tiểu bạch thủ cảm dục này lừa gạt.

Dương Uẩn Chi cầm phấn giải bài tập, Ngô Thắng Vũ lại lớn mật quan sát mông cậu. Chỉ thấy nơi đó hơi vểnh lên, phía dưới lại cất giấu một bí mật kinh người. Ngô Thắng Vũ chỉ thấy một dòng nước ẩm ướt xuống bụng dưới, không khỏi hơi nheo mắt, hần nhớ bộ dáng thỏa mãn sau cao trào, nhớ đôi mắt phũ đầy sương mơ vừa diêm dúa lẳng lơ lại vừa trong sáng vô tội. Tất cả tương phản nhưng lại hòa quyện vào nhau đến kinh diễm làm trái tim hần trật nhịp.

Ánh mắt lại dời xuống rãnh đùi, không biết cậu ta hôm nay có mang thứ đó đến lớp hay không, thật muốn cho những người hâm mộ cậu ta thấy bộ dáng hôm qua. Học sinh xuất sắc trong mắt bạn học lại bị nam nhân làm đến cao trào. Ngô Thắng Vũ vừa nghĩ vừa quay bút, ánh mắt hoang dã như đang chậm rãi quan sát con mồi của mình.

Ánh mắt người kia nóng bỏng như muốn chiếu hồng cậu, Dương Uẩn Chi run lên mấy lần mới viết công thức nhưng đầu óc lại loạn thành một đoàn, giải nửa ngày cũng không ra kết quả. Thầy giáo không nghĩ

tới cậu cư nhiên không giải được, có chút khó tin nổi nhìn người trước mặt.

“Em sao vậy Uẩn Chi? Hôm nay mệt sao? Em về chỗ đi.”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu, mặt vẫn không cảm xúc, chỉ là có chút lúng túng bỏ phần xuống, bạn học cũng khó hiểu nhìn cậu. Uẩn Chi vội vàng về chỗ ngồi, nỗ lực bình phục lại tâm tình, những tiết sau đều là bộ dáng nghiêm túc nghe giảng bài.

Một bên vừa lau bảng, cậu lại thầm mắng mình, không biết hôm nay đã thất thần bao nhiêu lần. Cậu căn bản không biết đến cùng là Ngô Thắng Vũ đang nghĩ gì, vốn nghĩ cậu nhất định sẽ bị hấn chán ghét nhưng thái độ hấn tựa hồ không phải ghét, nhưng cũng khiến cậu không hề thoải mái. Dương Uẩn Chi rất vui, cậu vẫn có thể được ngồi cạnh người đó nhưng khi người đó dùng ánh mắt kỳ quái nhìn cậu, cậu lại lúng túng như bị Thắng Vũ lột sạch vậy.

Vốn đã tồn tại ý nghĩ không nên có với người ta, bị hấn đụng chạm đều làm cậu thấy hưng phấn, đừng nói sẽ có được sự chú ý của người ta, chỉ cần tưởng tượng đến hấn phía dưới liền sẽ ầm Ứt, cậu không tự chủ kẹp hai chân nhẹ nhàng cạ cạ.

Ngô Thắng Vũ thấy động tác nhỏ này của Dương Uẩn Chi, cảm thấy mình giống như đã cứng rồi. Nếu không phải đang ở trong lớp học, nếu không phải cậu đang nghiêm túc cầm bút nghe giảng, hấn sẽ trực tiếp mắng cậu tao hóa. Nhớ tới thái độ “ác liệt” hôm qua của người này đối với hấn, trong lòng càng khó chịu, đột nhiên nảy sinh một chút ý nghĩ ác liệt.

“Ứt?”

Giọng nói ấm nóng khàn khàn khẽ thì thầm bên tai, tay cầm bút suýt chút nữa rớt xuống, chỉ có thể nắm chặt tay, đốt ngón tay bóp đến trắng bệch.

“Chỉ có love egg sẽ không đủ đi, có muốn một con thịt vừa to vừa nóng đi vào, XXX cậu đến cao trào.” Thanh âm hấn không lớn nhưng vừa đủ để cậu nghe được toàn bộ, tốc độ không nhanh không chậm tựa hồ muốn tra tấn cậu. Hai tiểu huyết đói khát phía dưới nháy mắt liền Ứt đến rồi tỉnh rồi mù, vừa nóng vừa nhột, muốn bị cái gì đâm vào bên trong, mà hôm nay, cậu cái gì cũng không mang.

“Cậu.” Dương Uẩn Chi tức giận nhìn người trước mặt, mà Ngô Thắng Vũ lại cười hiền lành, thoát nhìn rất vô tội.

Cậu phản ứng làm tâm tình hấn trong phút chốc thật tốt, đặc biệt là hình như cậu có phản ứng, càng muốn chinh cậu hơn.

“Sao vậy, có phải là có cảm giác hay không? Muốn bị làm sao?”

“Muốn quy đầu nam nhân từng chút từng chút tách khoang huyết cậu ra, sau đó ma sát điểm nhạy cảm

bên trong, mạnh mẽ va chạm làm cậu chỉ có thể rên rỉ không nói thành lời.”

Dương Uẩn Chi kẹp chặt hai chân, tưởng tượng có người thật sự tiến vào bên trong cậu, từng chút, từng chút một.

“Cậu nói xem cậu có tử cung hay không đây? Tốt nhất nên làm đến tử cung cậu, để cậu bị làm đến mang thai, bị đâm đâm thủy chảy ròng ròng, nhất định thoải mái muốn điên đi.”

“Cậu đừng nói nữa!” Dương Uẩn Chi cúi đầu, đột nhiên dùng sức nắm chặt bút máy trong tay, cậu biết, mình đạt cao trào.

9. Chương 8: Âu Yếm Trong Phòng Tắm

Ngô Thắng Vũ nhìn cậu cúi đầu, cơ thể hơi run rẩy, hẳn cho là cậu thật sinh khí, cũng lưỡi chơi nữa. “Trò đùa dai” của mình cũng đã đạt được mục đích, coi như là chọc người ta sinh khí cũng làm cho cậu lộ ra thần sắc khác với vẻ lãnh đạm bên ngoài, hẳn thấy hưng phấn không thôi. Ngay lúc này chuông tan học vừa vãn vang lên, Ngô Thắng Vũ tâm tình vui vẻ xách cặp ra về.

Dương Uẩn Chi thầm thấy may mắn vì mình ngồi cuối lớp nên không ai thấy được vẻ dị dạng của cậu hiện giờ, phía dưới được bàn học che lại, ngay cả cậu cũng lúng túng không dám nhìn chính mình. Cậu biết mình đã ướt, từ phía trước cho đến mặt sau. Quần lót ẩm ướt dán vào nơi riêng tư, thân thể mất cảm dị thường, chỉ cần cậu khẽ động liền kích thích đến chỗ đó. Chờ một lúc lâu cậu mới thả xuống cây bút đã bị be đôi, môi dưới bị cắn không còn huyết sắc. Dương Uẩn Chi hít sâu vài cái, may là người kia tan học liền ra về, không có thấy bộ dáng cậu như thế này.

“Uẩn Chi, vẫn chưa về nhà sao?” Nữ sinh bên trên đột nhiên quay đầu quan tâm hỏi thăm, nguyên lai lớp học chỉ còn hai người bọn họ. Hai ngày nay Uẩn Chi đều là người cuối cùng rời lớp, nữ sinh liền cho rằng cậu còn làm bài tập.

“Ăn lập tức đi ngay.”

Nhìn nữ sinh kia rời đi, cậu mới chậm rãi đứng lên, miễn cưỡng lấy cặp che chắn phía dưới, thật may xe bus công cộng bởi vì thật đông nên cũng không ai chú ý tới cậu. Về đến nhà mở cửa liền thấy một màu đen kịt, mẹ vẫn chưa về. Hôm nay cậu không có ngay lập tức đi nấu cơm mà là vào buồng tắm tắm rửa.

Dương Uẩn Chi cởi quần lót ra, dưới đáy bị tinh dịch hòa lẫn niêm dịch hoa huyết cao trào phun ra thấm ướt, mang theo một luồng hương vị tanh tanh đậm mỹ. Cậu đột nhiên đỏ mặt. Nhìn thấy đồng phục cầu thủ Ngô Thắng Vũ trong giỏ giặt, thân thể càng thêm run rẩy. Nhớ lại buổi chiều hẳn tại kẻ tại nói những lời kia, hai tai cậu đỏ đến mức tích máu.

Hẳn tại sao lại nói với mình như vậy?

Ngô Thắng Vũ của hôm nay khiến Dương Uẩn Chi có chút không biết làm sao nhưng nghĩ đến chuyện hôm qua, hẳn nhất định là thấy cậu rất dâm dăng đi nên mới trêu đùa cậu.

là cảm thấy được chính mình rất dâm dăng đi, cho nên trêu đùa chính mình.

Dương Uẩn Chi không muốn thừa nhận khi Ngô Thắng Vũ nói những câu đó, cậu thật sự tưởng tượng một cơn thịnh to từ từ chút từng chút tiến vào càn quấy tao huyết này, phía dưới hư không ngứa ngáy. Cậu biết nơi đó Ngô Thắng Vũ rất lớn, nếu thật sự bị hắn làm nhất định là vừa đau vừa thoải mái. Sinh khí với hắn, làm hắn dừng nói nữa, nào hắn càng nói càng dâm dăng, những lời dâm dật như dòng điện không ngừng xuyên vào đầu cậu, hung hăng chạy khắp cơ thể, mỗi lỗ chân lông đều hưng phấn lên.

Hắn liên tục dùng ngữ khí bình thản phun ra mọi lời nói dâm loạn bất kham, Dương Uẩn Chi căn bản không chịu nổi đùa bỡn như vậy, đặc biệt khi nghe hắn nói muốn làm đến tử cung cậu, xuyên cậu đến mang thai, trong phút chốc Uẩn Chi liền đạt tới cao trào. Cậu không nghĩ cơ thể mình lại nhạy cảm như vậy, không cần bất kỳ sex toy nào, chỉ cần nghe âm thanh Ngô Thắng Vũ liền đạt được khoái cảm cực hạn.

Càng nghĩ đến, thân thể Dương Uẩn Chi càng co rút muốn được chủ nhân thương yêu. Cậu không nhận được cảm đồng phục trong giỏ, bởi vì hôm qua chưa có giặt nên vẫn còn lưu lại mùi vị Ngô Thắng Vũ. Vật nhỏ khả ái phía dưới liền ngẩng đầu lên, thậm chí bắt đầu rịn ra chất lỏng trong suốt. Cậu ôm quần áo như nhận mệnh nhắm hai mắt hai. Cậu thật sự quá yêu hắn rồi...

Ngón tay lướt qua vùng bụng bằng phẳng, Dương Uẩn Chi ngừng một chút, nơi này, thật sự có tử cung sao... Kỳ thật chính cậu cũng không biết, cậu xưa nay không dám đến bệnh viện kiểm tra thân thể, cũng không biết phần sinh dục nữ của mình có phát dục đầy đủ không, chỉ biết mình không có ngực, hằng tháng cũng không phải nghỉ, mà dương vật ngoại trừ nhỏ một chút nhưng cũng rất hoàn chỉnh. Như vậy xem ra mình thiên về nam tính.

Mà cho dù thân thể thiên về tính nào đi nữa, Dương Uẩn Chi cậu vẫn khát vọng được nam nhân kia ôm ấp, “Aha.. Mò em, Thắng Vũ, làm chết em...”

“Làm em.... Làm đến mang thai đi.... Em muốn sinh bảo bảo...A” Cậu tưởng tượng đến viễn cảnh mình bị hắn làm đến mang thai, khoái cảm càng thêm mãnh liệt, nếu như là Ngô Thắng Vũ, cậu một trăm một ngàn lần cũng nguyện ý sinh cho hắn. Vừa nghĩ đến hình ảnh như vậy, ngón tay hung hăng ra ra vào vào cũng thấy không đủ, đầu óc đã mơ mơ hồ hồ vui bộ đồng phục xuống phía dưới, cách một lớp quần áo dùng ngón tay đâm vào hang nhỏ phía sau.

“A a... Thật thoải mái... Chen vào, chính là chỗ đó...” Tưởng tượng tay Ngô Thắng Vũ đang từng chút từng chút sáp vào, Dương Uẩn Chi nằm úp sấp trên sàn nhà, cả người trần như nhộng, ngón tay không ngừng thâm nhập chính mình, một tay đùa bỡn đầu vú hồng nhạt phía trước.

Thời điểm xuyên đến điểm nhạy cảm, cậu liền không nhận được mạnh mẽ niết đầu vú, “A a a... Thật là thoải mái... Còn muốn... Phía dưới tiểu huyết muốn ăn cơn thịnh lão công... Nha nha...”

Dương Uẩn Chi biết mình phi thường dâm dăng, lúc này cậu càng khao khát người kia âu yếm càn quấy,

khó nhìn giấy dựa. Nước mắt cùng dâm dịch chảy trên sàn nhà, không khí dần dần khô nóng.

10. Chương 9: Tự An Ủi Trong Phòng Tắm

Thịt mềm hồng nhạt ma sát với quần áo thô ráp, hai cái lỗ nhỏ trước sau đều ẩm ướt đến rớt tinh rồi mù, Dương Uẩn Chi cảm giác như mình đã biến thành một con cầu mẹ muốn bị nam nhân đâm xuyên, muốn côn thịt vừa thô cứng, vừa ẩm nóng chọc thủng, sau đó giết chết mình. Đầu vú phía trước bị véo trướng lên, so với bình thường to hơn vài phần, nhìn qua như quả đào nhỏ khả ái nhưng bởi vì không ai âu yếm liếm lộng mà có chút đầm đìa đáng yêu. Côn thịt phía dưới run rẩy vì thiếu sự ân cần thăm hỏi mà phun ra chất lỏng kháng nghị.

Cậu buông tha đầu vú sưng lên, với tay xuống phía dưới nắm chặt trụ thịt run rẩy đã lâu, vuốt ve lên xuống. Màu sắc vật kia phi thường đẹp đẽ, Dương Uẩn Chi tưởng tượng đến côn thịt Ngô Thắng Vũ, không biết khi sờ sẽ như thế nào,... Vừa nghĩ, cậu vừa tăng nhanh tốc độ.

“A a a a... Lão công... Làm phía trước... Muốn lên cao trào... A...” Lỗ nhỏ phía trước mấp máy đỏ hỏn, Dương Uẩn Chi dời tay xuống bộ vị nữ tính kia, mạnh mẽ xoa lên âm hạch, nơi đó cũng đã sưng lên, cậu thoải mái đến cả người co giật.

Không biết từ lúc nào Dương Uẩn Chi đã đổi thành nằm ngửa trên sàn nhà, lưng tựa vào bồn tắm. Đầu bây giờ như phủ một lớp keo mờ không thể suy nghĩ bất cứ điều gì, chỉ biết bày ra tư thế cầu hoan, hai dâm động liên tục chảy nước thấm vào quần áo, cậu cũng không bận tâm. Hai mắt vô thần nhìn sàn nhà, động tác phía dưới cũng không ngừng lại, nhìn qua dường như sắp đạt đến cao trào.

“A... Muốn tới... Lão công... Muốn chết rồi a a” Dương Uẩn Chi tăng nhanh tốc độ, ngón tay thon mảnh điên cuồng ra vào vào, đột nhiên ấn tới điểm nào đó trong hậu huyệt, cả người cong lên, trụ thịt phía trước bắn ra một luồng tinh dịch tanh nồng, hoa huyệt cũng cao trào lần thứ hai phun ra cộc nước.

Rút ngón tay đã ướt dầm dề ra, ý thức được mình vừa làm gì, trên mặt đột nhiên lạnh đi vài phần, cậu thấy chán ghét bản thân mình. Nhặt quần áo dưới đất đã bị mình làm nhăn nhúm lên, mặt trên dính mấy loại chất lỏng dâm loạn, Dương Uẩn Chi đem quần lót cùng bộ y phục này ném qua bồn rửa tay giặt sạch. Sau khi giặt quần áo cùng tắm rửa sạch sẽ, cũng mặc xong đồ ngủ, cậu mới ra khỏi buồng tắm. Tùy ý xoa xoa mái tóc còn ướt đẫm, không biết vì nước ấm hay vì nguyên nhân gì, hai má Dương Uẩn Chi hơi ửng hồng, mang theo vài phần gợi cảm, bất quá không ai có thể được thấy bộ dáng này.

Quần áo đã được phơi ngăn nắp, nữ nhân kia vẫn chưa về, Dương Uẩn Chi đi tới nhà bếp, trong tủ lạnh chỉ còn hai cái trứng gà cùng một bắp cải thảo. Xào trứng cùng một đĩa cải xanh, cậu liền ngồi xuống bắt đầu ăn, Dương mẫu cũng vừa vặn trở về.

Sắc mặt Dương mẫu không tốt, đi tới bên bàn liếc đồ ăn Dương Uẩn Chi vừa làm cũng ngồi xuống ăn cơm. Cậu đã quen việc mẹ hay về muộn, chỉ mở miệng kêu một tiếng, cũng không nói thêm.

“Tiểu Chi.”

Nghe nữ nhân gọi tên, Dương Uẩn Chi ngừng đùa, trong lòng không biết tại sao thật buồn bực.

“Cái kia... Mẹ hôm nay đi gặp ba ba con...”

“ ... ”

“Hắn...” Còn không đợi nữ nhân nói xong, Dương Uẩn Chi chỉ cảm thấy bụng đã nổi một trận lửa, trực tiếp buông đùa trở về phòng, không muốn tiếp tục ăn nữa.

Cậu không hiểu tại sao mẹ lại còn muốn tìm người kia, lúc trước nam nhân kia mang theo vợ mới cùng con rời đi, không phải là sợ hai mẹ con hắn quần lấy một nhà bọn họ sao? Bị đối xử như người mang bệnh độc, mọi người khi biết liền chê cười, Dương Uẩn Chi xưa nay cũng không thấy khó chịu. Cậu chưa bao giờ để người cha là hắn vào mắt, trước đây hoàn cảnh gia đình không tốt lắm, tính khí nam nhân kia cũng càng ngày càng tệ.

Khi cậu vừa lên tiểu học, chỉ cần thi không được 100 điểm về đến nhà sẽ bị đánh một trận, hoặc là có lúc trực tiếp nắm tay cậu, dùng sức rất mạnh, nơi bị nắm liền bầm tím. Dương Uẩn Chi đau đến rưng rưng cũng mím môi cố gắng không phát ra một âm thanh gì. Mà nữ nhân hèn yếu kia ở bên cạnh cái gì cũng không dám nói. Nhưng những chỗ hắn đánh lúc mặc quần áo liền không thể nhìn thấy, ngày thứ hai Dương Uẩn Chi liền đi học như thường lệ. Cậu như phát điên lao đầu vào học, mỗi khóa thi đều đạt điểm tối đa, mà nam nhân đó vẫn như cũ không hề dễ chịu.

Sau đó công ty hắn có một điểm khởi sắc liền rời bỏ cậu cùng mẹ, hai người ly hôn, trừ cậu được đưa về nhà gái thì nam nhân keo kiệt kia không cho họ bất cứ thứ gì, sinh hoạt phí lại càng không. Khi đó cậu còn nhỏ, bà nội thật sự nhìn không lọt, lén lút nhét ít tiền cho cậu. Khi còn bé Dương Uẩn Chi không hiểu tại sao ba ba lại không thích mình, ánh mắt hắn mỗi khi nhìn mình đều mang theo tia chán ghét, sau đó cậu mới dần dần hiểu. Bởi vì cậu là “quái vật” trong mắt hắn, thời điểm lên sơ trung vô tình nghe mẹ cùng hắn gọi điện thoại, nam nhân kia cư nhiên chủ động nguyện ý bỏ tiền cho cậu làm giải phẫu.

Một khắc kia Dương Uẩn Chi cảm thấy nhục nhã đến mức lúng túng, bọn họ rất để ý đến thân thể cậu, có lúc cậu thậm chí cảm giác được nữ nhân kia oán giận cậu, nàng cảm thấy nếu không phải cậu, cha cậu sẽ không ly hôn với nàng.

Dương Uẩn Chi nghĩ đến những ngày đã qua đó, có chút buồn cười, cậu sẽ không giống như khi bé khổ sở vì bất hạnh của mình, bây giờ chỉ còn dư lại cừ hận. Bọn họ coi cậu là là quái vật thì thế nào, các người đã cảm thấy buồn nôn vậy thì cứ tiếp tục buồn nôn đi.

11. Chương 10: Muốn Phát Diên Bùng Nổ

Mấy ngày nay, Ngô Thắng Vũ đều đến lớp đúng giờ, hơn nữa còn mặc đồng phục học sinh quy quy củ củ nhưng toàn bộ giáo viên lấy làm kinh hãi. Đặc biệt là giáo viên chủ nhiệm, em học sinh này ngày trước còn gọi điện cho nàng nói muốn thôi học, kết quả sau hai ngày lại biến thành như vậy, nàng cho rằng hắn rốt cục cũng biết quay đầu giác ngộ, nhất thời vui mừng không thôi. Nhớ tới lời đồn mình nghe được ở phòng giáo viên, càng làm cho nàng kinh ngạc hơn, ánh mắt nhìn Ngô Thắng Vũ cũng khác hơn nhiều.

Bất quá sáng sớm hôm nay, còn có một việc làm cả lớp, đặc biệt là nam sinh xao động là lớp bọn họ có một nữ sinh mới chuyển đến, nghe đâu trước đây là hoa khôi của một trường sơ trung, nam dương các nam sinh bắt đầu rục rịch.

Dương Uẩn Chi ngẩng đầu nhìn Dương Quân trên bục giảng, thân thể trong nháy mắt cứng đờ, cảm giác đối phương tựa hồ cũng nhìn mình, Uẩn Chi liền dời mắt đi. Cô ta sao lại tới nơi này? Dương Uẩn Chi đầu đầy nghi hoặc. Người kia tự giới thiệu cái gì cậu cũng không nghe rõ, chỉ biết cô ta hào phóng cười, đối xử với mọi người rất khác với cậu, nam sinh trong lớp nhiệt liệt vỗ tay chào mừng.

Biến hóa dù nhỏ của cậu cũng không thể tránh được mắt Ngô Thắng Vũ, người tự an ủi dù bị hắn phát hiện vẫn có thể thông dong lãnh đạm tại sao bạn này lại hoảng loạn? Tuy rằng cậu ngay lập tức khôi phục bình tĩnh nhưng hắn vẫn cảm nhận được.

Chẳng lẽ cậu ta thích nữ nhân kia sao? Nghĩ như vậy, Ngô Thắng Vũ tức giận, thân thể như vậy, thậm chí lần trước còn ở chỗ hắn làm loại chuyện kia, còn dám có tâm tư với nữ sinh? Hắn cười lạnh một tiếng, nghe hai bạn học bên cạnh nhỏ giọng thảo luận ngực Dương Quân là cúp nào, khuôn mặt xinh đẹp bao nhiêu liền khinh thường “xì” một tiếng. Hai người nghe thanh âm hắn lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng. Ngô Thắng Vũ dù thường xuyên không đến lớp nhưng mọi người đều sợ hắn.

Tự giới thiệu bản thân xong, Dương Quân đi xuống bục giảng, ngồi vào bàn học mới mà bạn học nam vừa khiêng vào. Ngô Thắng Vũ nhìn cô ta một cái, lại nhìn Dương Uẩn Chi bên cạnh vẫn luôn cúi đầu đọc sách, ánh mắt càng thêm lạnh lùng.

Chỗ của Dương Quân ngay bên cạnh bọn hắn*, bởi vì lớp học đang bị lẻ một người nên cô chuyển đến cũng thật vừa vặn, Dương Quân vừa ngồi xuống liền liếc mắt nhìn Dương Uẩn Chi lại thấy Ngô Thắng Vũ, phát hiện trong lớp có bạn học thật suýt, còn đang nhìn cô, khẽ đỏ mặt.

**Thật ra không phải ngồi sát bên luôn mà là bên cạnh ấy, Dương Quân ngồi trong tổ mà tổ đó kế bên tổ của Uẩn Chi với Thắng Vũ á.*

Hắn căn bản không chú ý tới biểu tình của Dương Quân, cũng không thấy nữ sinh này đẹp chỗ nào. Nhớ tới ngày đó gương mặt cậu ửng hồng ánh mắt mơ màng, so với nữ nhân này đẹp hơn gấp mấy lần.

“Uẩn Chi!” Vừa hết tiết hắn liền nghe một thanh âm vui mừng, Dương Quân đứng ở chỗ bọn họ mỉm cười nhìn cậu. Bọn họ quả nhiên có quen biết sao? Nghe đến cái xưng hô thân mật kia, Ngô Thắng Vũ bực mình nhăn mày.

Dương Uẩn Chi không nghĩ cô ta còn nhớ mình, Dương Quân chính là “em gái” cùng cha khác mẹ với cậu, là người cả đời cậu không muốn gặp nhất. Nhớ tới mấy ngày trước mẹ nói bọn họ đã trở lại, không nghĩ tới lại để cô ta chuyển đến chung lớp. Cậu cảm thấy huyết thái dương mơ hồ đau, ba ở bên ngoài có con riêng bằng tuổi cậu, như thế nào cũng thấy có chút trào phúng. Nghe đối phương còn dùng ngữ khí rất thân thiết gọi mình, Dương Uẩn Chi thấy thật chán ghét nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài.

“Không nghĩ tới lại cùng lớp với cậu, thật là trùng hợp.” Dương Quân thấy cậu không để ý tới mình, trên mặt có chút vắn vẹo nhưng vẫn miễn cưỡng cười tươi tìm đề tài nói chuyện.

“Thật trùng hợp a.” Người trả lời lại là bạn cùng bàn Dương Uẩn Chi, Ngô Thắng Vũ cười cười nhìn nữ sinh trước mặt, mặt Dương Quân lại đỏ bừng.

“Kia, cậu là.. Tớ tên Dương Quân.”

“Ngô Thắng Vũ.”

Suất ca bên cạnh bắt chuyện với cô, Dương Quân nhất thời mở cờ trong bụng, cũng không để ý đến cái tên luôn lạnh như băng, xì, cô có lòng tốt đến chào hỏi tên quái thai như cậu ta, kết quả lại bị lạnh nhạt. Vốn cô chỉ thấy Ngô Thắng Vũ rất được, không biết làm sao làm quen mới giả vờ chạy đến làm bộ nói chuyện với Dương Uẩn Chi.

Nhìn hắn cùng “em gái vui vẻ hàn huyên, sắc mặt cậu càng khó nhìn, xưa nay cậu chưa từng gặp nữ nhân nào lỗ mãng như vậy. Trước đây cho dù nữ sinh kiên trì đợi hắn đánh xong trận cầu chỉ để đưa khăn mặt cùng đồ uống, hắn cũng không hề liếc mắt một cái, hiện tại cư nhiên chủ động nói chuyện cùng Dương Quân. Dương Uẩn Chi trong lòng đã đổ kị muốn phát điên, không muốn nhìn thấy hắn nói chuyện với người khác, đầu óc rối loạn, cậu hung hăng vẽ loạn, vốn là đồ thị hàm số cong tròn đẹp để lại biến thành một khối thất loạn bát tao.

Nam sinh trong lớp nhìn thấy hoa khôi vừa tới liền bị Ngô Thắng Vũ đoạt mất, ao ước ghen tị nhìn bên này.

Chuông vào học vang lên, Dương Quân lưu luyến về chỗ, hắn liếc mắt nhìn Dương Uẩn Chi, khoe miệng khê cong, cướp đi đồ vật yêu thích của cậu làm hắn thật sung sướng. Những ngày kế tiếp Dương Quân vừa đến lớp liền sà qua nói chuyện với Ngô Thắng Vũ, mà đối phương cũng “nhiệt tình” đáp lại cô.

Dương Uẩn Chi nhìn thái độ hắn với Dương Quân mấy ngày nay, lòng như bị ai nhéo vậy, vẫn luôn mất tập trung. Dương Quân đến lớp đã mấy ngày nhưng không ai biết quan hệ giữa cậu và cô ta. Nàng tính cách hào phóng, rất nhanh có không ít bạn bè, Ngô Thắng Vũ nguyện ý nói chuyện, bạn học vẫn nghĩ hắn thích Dương Quân, càng thêm xu nịnh cô ta. Mấy ngày nay, hắn tuy không trêu chọc cậu nhưng cũng ít giao tiếp. Mỗi ngày nhìn người mình thích vui vẻ nói chuyện cùng nữ sinh khác, hơn nữa còn là người cậu phi thường bài xích, Dương Uẩn Chi nhẫn nại suốt một tuần cũng sắp muốn bùng nổ phát điên

12. Chương 11: Dương Uẩn Chi Cậu Con Mẹ Nó Tao Hóa!

Trong nhà, trên bàn cơm, Dương mẫu cho là Dương Uẩn Chi vẫn còn tức giận chuyện ngày đó, có chút rụt rè nói, “Tiểu Chi, mẹ xin lỗi, đều là mẹ không tốt, lần sau sẽ không đi tìm bọn họ nữa.”

Dương Uẩn Chi lắc lắc đầu ừ một tiếng, cậu chưa nói cho mẹ nghe Dương Quân chuyển tới cùng lớp với cậu, cậu cũng không muốn kể vì cậu với cô ta cũng không có gặp gỡ quá nhiều. Nhưng nghĩ đến Dương Quân cùng Ngô Thắng Vũ, Dương Uẩn Chi lại ăn không biết mùi vị.

Dương mẫu thấy bộ dáng cậu cũng không mấy vui vẻ, qua loa dặn dò vài câu đừng học cố sức, chú ý nghỉ ngơi. Dương Uẩn Chi chỉ nhẹ nhàng gật gật. Ai cũng không nhớ ngày mai là sinh nhật cậu, cậu cũng biết kể từ ngày đó cơn ác mộng của mẹ mới bắt đầu. Cậu chưa từng tổ chức sinh nhật, chắc năm nay cũng như vậy đi, nghĩ như thế Uẩn Chi cũng không có mong đợi gì.

Trở về phòng, Dương Uẩn Chi lòng đầy tâm sự, nhìn đồng phục cầu thủ của Ngô Thắng Vũ càng trầm tư hơn, cậu rất muốn trả lại cho hắn nhưng lại không muốn gọi lại hồi ức ngày đó, hắn cũng không có hỏi tới, Dương Uẩn Chi vẫn luôn kéo dài...

Kỳ thực cậu cảm giác hắn biết mình là người song tính nhưng không có muốn buồn nôn, thậm chí còn không cho cậu đi, hiện tại vẫn được ngồi cạnh hắn. Điều này luôn làm cậu thật vui vẻ. Nếu như Ngô Thắng Vũ không có chán ghét mình vậy thì từ từ chậm rãi đi... Nhưng mà cứ ngồi chờ chết như vậy cũng không phải là biện pháp hay, không muốn lực chú ý của hắn đều bị Dương Quân đoạt đi, làm cách nào để hắn chú ý tới cậu đây...

~~~~~

Sáng sớm Dương Uẩn Chi tới lớp học, trong lòng có chút sốt sắng. Cậu tính tình lãnh đạm, thật sự nghĩ không ra biện pháp gì có thể hấp dẫn lực chú ý của người kia, mà dẫu có cũng không thể làm hành động quá lớn mật được.

Cho nên hôm nay cậu không thể làm gì khác hơn là mặc cái quần lót kia, từ lần bị hắn nhìn thấy cậu liền không dám làm chuyện như vậy trong lớp nữa, cho nên hiện tại cậu cảm thấy thấy phi thường kích thích.

Từng bước từng bước đều làm hai quả cầu nhỏ lăn loạn, có lúc đè ép lên âm hạch làm cậu không nhịn được run rẩy, có lúc tiến vào tiểu huyết cộ nhẹ, không nông cũng không sâu lại cứ nhẹ nhàng cà cà ma sát, vách thịt bị mài mềm yếu mẫn cảm, Dương Uẩn Chi hơi dục cầu bất mãn. Viên kia ở mặt sâu khe trượt lên trượt xuống cọ cọ đùi trong, cục huyết đã bắt đầu ầm ứ, chờ cậu đến lớp đã chảy không ít nước. Thời điểm ngồi xuống hai quả cầu mới chỉnh thức đi vào làm cậu sáng khoáy suýt chút rên thành tiếng, hai má cùng hai tai đỏ ửng lên.

Ngô Thắng Vũ thấy Dương Uẩn Chi tựa hồ có chỗ nào khác khác, so với bình thường luôn lãnh đạm hôm nay lại mang theo một tia mê hoặc. Uẩn Chi đang chịu sự “dần vật ngọt ngào” không nhịn được nhẹ nhàng khép chân ma sát, cũng không dám làm quá lộ liễu, ánh mắt phiêu đảng có lúc giả vờ vô tình liếc qua Ngô Thắng Vũ, nơi đó dù không có cương cũng thành một đoàn, thật lớn... Cậu nuốt một ngụm nước bọt.

Thời điểm Ngô Thắng Vũ đến lớp liền thấy Dương Uẩn Chi gương mặt ửng hồng nhìn về phía mình, trong lòng bỗng dưng xao động căng thẳng, phía dưới nhanh chóng cứng rắn. Hắn căn bản không nghĩ người kia lại dùng ánh mắt như thế nhìn hắn, ánh mắt như yêu tinh câu hồn đoạt phách, mê hoặc lòng người, hơn nữa khuôn mặt còn phơn phớt hồng nhìn thế nào cũng chọc người trêu ghẹo. Nhớ tới ngày đó cậu dùng love egg tự an ủi, bộ dáng cũng là chìm trong biển dục như hôm nay, càng nghĩ, Ngô Thắng Vũ càng không ngừng tưởng tượng, người kia không phải mang thứ đó đến lớp chứ.

Cảm giác mình bị hắn chăm chú nhìn, mặt cậu vẫn không hề đổi sắc, thậm chí còn lớn mật liếc hắn, bắt quá bởi vì hơi sốt sáng mà liếm nhẹ môi, động tác này nhất thời làm hắn nheo nheo mắt.

Dương Uẩn Chi không biết một hành động vô ý của mình đã thành công khơi dậy tính thú của Ngô Thắng Vũ. Tiết thứ nhất kết thúc nữ sinh đáng ghét kia lại sà qua giống như trước tán gẫu cùng hắn, vài bạn học đứng bên cạnh nói nói cười cười. Dương Uẩn Chi bỗng dưng thật bất mãn, xẹp xẹp miệng, hồi lâu lại nói.

“Dương Quân, trưa nay cùng ăn một bữa đi.” Cậu không muốn cô ta mỗi ngày đều rủ rê hắn ăn cơm cùng, dù hắn vẫn chưa một lần đồng ý nhưng cậu vẫn khó chịu, chỉ lo ngày nào đó sẽ bị cô cướp đi.

“A? Được a.” Không nghĩ tới quái thai luôn lạnh như băng đột nhiên mời mình dùng cơm, Dương Quân sợ hết hồn nhưng vẫn cười đồng ý, “Thắng Vũ cũng cùng đi nha?”

Ngô Thắng Vũ nghe cậu nói vẫn đang tức giận, mới vừa dám dăng nhìn hắn chớp mắt lại đi quyến rũ nữ sinh sao? Con mẹ nó Dương Uẩn Chi.

Càng nghĩ sắc mặt hắn càng trầm xuống, Dương Quân kêu hắn cũng không trả lời, nhìn cậu vẫn là bộ dáng việc này không liên quan đến mình mà tiếp tục làm bài tập, hắn cảm giác tim như bị ai véo mạnh, không biết tại sao lòng như nổi lửa, nổi giận dùng dùng kéo người ra khỏi lớp, để lại Dương Quân cùng một bầy quần chúng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Ngô Thắng Vũ trực tiếp đem cậu tới nhà vệ sinh, nhìn thấy bên cạnh có người còn tiểu tiện, sắc mặt âm trầm rít lên một câu “Cút ra ngoài”, chờ bạn học kia hùng hùng hổ hổ đi ra ngoài, hắn liền khóa cửa.

Từ khi nhìn thấy bộ dáng kia của Dương Uẩn Chi, Ngô Thắng Vũ vẫn muốn đem cậu đến nhà vệ sinh như thế này nhưng mấy ngày nay hắn luôn nỗ lực khắc chế chính mình. Vốn chẳng qua thấy cậu thật biến thái, chỉ trêu đùa cậu cho vui nhưng khi phát hiện hắn đối cậu nảy sinh dục vọng, hắn cảm thấy mình còn biến thái hơn nhiều. Điều này nhất thời thật khó tiếp thu cho nên hắn mới cố ý cách xa cậu.

Thời điểm nghe cậu muốn hẹn Dương Quân đi dùng cơm, hắn rốt cục không không chế được lửa giận, trực tiếp kéo cậu ra đây, hắn cũng không phải người cố chấp, nếu không nhịn được cũng không cần nhịn nữa, ngược lại là cậu câu dẫn hắn trước, hơn nữa bộ dáng thật giống ước gì có nam nhân hung hăng thao làm cậu. Nghĩ như vậy, lòng hắn lại dắc ý một chút.

“Cậu muốn làm gì.” Dương Uẩn Chi vẫn lạnh lùng lãnh đạm, tựa hồ người vừa rồi trong lớp mê hoặc hắn căn bản không phải cậu.

“Dương Uẩn Chi cậu con mẹ nó tao hóa.” Nhìn thái độ này, Ngô Thắng Vũ tức giận kéo quần cậu xuống.

Kỳ thực ngay lúc cậu nghe hần mắng mình là tao hóa, phía dưới lần thứ hai ướt đến rồi tinh rồi mù nhưng cậu vẫn giả vờ kháng cự, dù sao đây cũng là trường học, nếu làm tới không cẩn thận sẽ bị người khác nhìn thấy...

Khí lực Ngô Thắng Vũ rất lớn, Dương Uẩn Chi căn bản không phải là đối thủ của hần. Chờ khi cởi quần lót cậu xuống hần mới phát hiện người bên trong quần lót màu trắng thanh thuần là quần nhỏ chữ T đậm đàng, trên đó còn gắn hai tiểu cầu đã bị niêm dịch thấm ướt. Quả nhiên là yêu tinh tao hóa!

“A ư...” Thời điểm vật kia bị kéo ra, cậu không tự chủ phát ra một tiếng rên rỉ âm mị, đánh gãy tia lý trí cuối cùng của Ngô Thắng Vũ.

“Ba.” Cánh mỏng cong vênh bị đánh một cái, trên nền da trắng mịn hần dấu tay đỏ ửng chói mắt khiến hần có khoái cảm được hạ nhục cậu, Ngô Thắng Vũ cảm thấy chưa đủ, hạ thân sưng đến đau đớn. Cậu đi học còn dám mang vật này đến lớp, chẳng trách hần thấy cậu hôm nay đặc biệt quyến rũ, nhớ tới ánh mắt cậu hồn đoạt phách kia, hần là cao trào rồi đi?

13. Chương 12: Côn Thịch Khát Khao Đã Lâu

Khí lực Ngô Thắng Vũ không nhỏ, Dương Uẩn Chi bị đánh một cái hai mắt liền rung rung nhưng phía dưới lại càng cứng hơn, thoát nhìn như tiểu tình nhân đang giận dỗi người yêu, lên án những bất mãn của mình.

Không nghĩ tới người luôn lạnh nhạt lãnh đạm nằm dưới thân nam nhân lại có bộ dáng này, Ngô Thắng Vũ chỉ cảm thấy có một loại khoái cảm chinh phục.

“Lại còn mang thứ này đến lớp, Dương Uẩn Chi cậu thật đậm đàng nha.” Ngửi khí Ngô Thắng Vũ ác liệt, hai tay đem hạt châu trên quần chữ T tình thú trượt lên trượt xuống hai tao động, ma sát bên ngoài đã làm cậu sáng khoái đến cong người, chỉ có thể vô lực dựa vào bồn rửa tay phía sau, hai cánh môi đỏ mọng khe khẽ nỗ lực không gọi thành tiếng. Ngô Thắng Vũ như cố ý đàn áp cậu, một bên khe trêu đùa dãi tai, một bên dùng thanh âm trầm thấp nói, “Đã ướt như thế, không phải nghe giảng bài cũng cao trào đi.”

Bị hần nhìn thấu, cậu lập tức đỏ mặt, mím chặt môi không nói gì. Hần vốn chỉ là muốn nhục nhã Dương Uẩn Chi một chút không nghĩ lại đoán đúng chân tướng, bên dưới nở lớn thêm vài vòng như muốn xé rách cả đồng phục. Ngô Thắng Vũ phát hiện cậu bình thường rất ít khi nói chuyện, chỉ có bị kích thích mới rên rỉ hai tiếng, nhớ tới ngày đó cậu tự an ủi lại ngân lên dâm ngôn lằng nhằng, hần không nhịn được muốn lột xuống lớp mặt nạ lãnh đạm như nước này.

“Phía dưới ướt thành như vậy chỉ có hai hạt châu thì không đủ thỏa mãn đi, có muốn được thịch heo bồng nam nhân chậm rãi từng tắc từng tắc tiến vào không?” Nói xong còn ác liệt đem hai hạt châu đẩy vào bên trong nhưng còn chưa đợi Dương Uẩn Chi nếm được khoái cảm liền kéo ra ngoài, hai tấm miệng nhỏ phía dưới chẹp chẹp như là dục cầu bất mãn. Cậu đâu chỉ muốn được thịch heo bồng dâm, cậu là hi vọng Ngô

Thắng Vũ ngay lập tức vọt mạnh vào, giết chết cậu. Dương Uẩn Chi ngày thường dám nói những điều dâm loạn bất kham nhưng hôm nay mới chân chính đối mặt với người mình thích tận xương tủy bỗng dưng cái gì cũng không nói ra được. Quá thẹn thùng, cũng quá lúng túng, càng sợ làm cho đối phương thấy mình thật dâm loạn cho nên cậu vẫn cố gắng làm như bình thường mà lại không biết hân vì thần sắc này của cậu càng thấy hưng phấn hơn, càng ma sát hạt châu mạnh mẽ hơn.

“A... Ân ha... Được rồi...” Hoa hạt phía trước bị đối phương mạnh mẽ ép, hân còn nắm lấy trụ thịt của cậu tuốt động. Dương Uẩn Chi bị đàn áp như vậy rốt cuộc nhịn không được rên rỉ thành tiếng.

Nghe tiếng rên của cậu,, Ngô Thắng Vũ càng giống như bị kích thích, muốn kéo mặt nạ cậu xuống, làm cho cậu giống như ngày đó động dục không ngừng rên rỉ cầu xin. Hân theo bản năng đem tất cả kĩ xảo học được phơi bày, một bên trực tiếp dùng ngón trỏ quần lấy hạt châu đã ẩm ướt cùng nhau đâm vào hoa huyệt, một bên dùng ngón giữa lúc thì cắm vào hậu huyệt, lúc thì trêu chọc âm hạch, tay kia khẽ ve vuốt.

“A a a... Không muốn... Ngô Thắng Vũ!” Chỗ đó ngoại trừ cậu và hai cái đạo cụ chạm qua, căn bản chưa từng bị kích thích như vậy, ngón tay thon dài của hân bên trong cậu, Dương Uẩn Chi không trụ được tay nắm chặt tay Ngô Thắng Vũ lẳng kêu.

“Nhỏ tiếng thôi, nơi này là trường học, cậu muốn toàn trường đều đến nghe cậu dâm kêu sao.” Nhìn phía dưới Dương Uẩn Chi bị mình đùa bỡn đến dâm thủy chảy ròng, Ngô Thắng Vũ chỉ thấy mình sắp phát điên. Nghe hân nói, tia lý trí cuối cùng mới yếu đuối trụ lại, tuy bên ngoài đã có tiếng chuông tập thể dục buổi sáng, phần lớn mọi người đều đã xuống sân nhưng cậu vẫn là nghe lời hân liều mạng giảm nhẹ thanh âm của mình, bộ dáng thoát nhìn như tiểu miêu nghẹn ngào chọc người thương yêu.

“Chỉ mới dùng ngón tay cậu đã chịu không nổi, cậu đã khát khao rất lâu rồi sao tiểu lãng hóa.” Ngô Thắng Vũ ôm eo Dương Uẩn Chi, bàn tay đang đùa bỡn chỗ đó đã sớm bị dâm thủy thấm ướt rộp lên, một ít còn chảy xuống àn nhà. Côn thịt phần nộn đứng thẳng phía trước bắt đầu rỉ ra bạch trọc, chỉ vuốt ve vài cái cũng có thể sáng khoái thành như vậy, hân khẽ tặc lưỡi, thật sự là cực phẩm tao hóa.

Kỳ thực Ngô Thắng Vũ đến bây giờ vẫn là một xử nam, trước đây ngoại trừ xem AV thẩm du một chút, không hề có kinh nghiệm thực chiến, hân cũng không hề bắt cần đòi như những gì mọi người thấy, trêu hoa ghẹo nguyệt, ném trái cấm hay nói chuyện luyến ái hân đều chưa từng cho nên hân chỉ thấy cậu thật tốt. Mặt ngoài thanh cao nhưng nội tâm lại từ lâu đã dâm đang bất kham khiến xử nam là hân bị mê hoặc cũng là chuyện bình thường. Hơn nữa hân thẳng thắn, không nhịn được liền không nhịn, không ngại phơi bày dục vọng của mình, chỉ dựa vào bản năng lại có thể làm người dưới thân nổi lên dục hỏa, không ngừng dựa vào lồng ngực mình vụn vụn rên rỉ, tâm lý tràn đầy khoái cảm chinh phục, hỏa khí lúc trước dần tiêu tán đi.

“Ân... A ân... Đừng lấy...” Một chút khiêu khích liền làm cậu thấy sắp hỏng, phía dưới bắt đầu ngứa xót.

“Ngô Thắng Vũ... Ân... Tiến vào...” Âm thanh cậu nghẹn ngào nức nở, phía dưới bị chơi đã sắp đến cao trào, cậu muốn hân, muốn phát điên, chỉ có ngón tay là không đủ. Từ cấp hai cậu đã mỗi ngày tưởng tượng bị hân làm bẩn. Bao nhiêu dâm đang bị cậu mạnh mẽ đè ép đều như cuồng thú hung hăng bộc phát, không quần nơi đây là đâu, chỉ biết dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn hân, chạm tay đến côn thịt mình khát vọng đã lâu, cách một lớp quần áo cũng có thể cảm giác được nơi đó đã sớm nhất trụ kinh thiên*, nóng rực làm cậu phần khởi.

*GG dịch là một cây chống trời:)))

Thân là xử nam, cho tới bây giờ Ngô Thắng Vũ vẫn chưa nếm kích thích như vậy, có thể nhin đến bây giờ đã là cực hạn, lại bị Dương Uẩn Chi dùng ánh mắt như vậy nhìn, chỉ thấy hồn đều bị cậu câu lên, rút ra ngón tay vùi trong suối mật trắng bạch, nhanh chóng cởi quần.

Nhìn thấy Ngô Thắng Vũ bắn ra cơn thịnh trong nháy mắt, Dương Uẩn Chi chỉ cảm thấy được chính mình mặt đều bị thiêu đỏ, người kia cương bộ dáng rất thẳng rất dễ nhìn, hơn nữa không có cái khác xấu xí màu sắc, ngoại trừ mặt trên sung huyết nổi lên gân xanh nhìn qua có chút dữ tợn, mặt trên khổng lồ quy đầu có thể so sánh với một cái trứng gà, cán vừa to vừa dài, liếc mắt nhìn Dương Uẩn Chi liền cảm thấy được chính mình có thể bị giết chết, nhất định có thể đâm đến tử cung...

14. Chương 13: Đại Dương Vật Lão Công Làm Em Sướng Hay Không?

Ý thức được mình đang suy nghĩ gì, Dương Uẩn Chi liền đỏ bừng, cậu cũng đã từng xem GV Âu Mĩ nhưng lại chưa thấy size lớn như vậy. Mỗi ngày, cậu đều lén lút kín đáo ngắm nơi cậu luôn say mê, nhìn hạ bộ Ngô Thắng Vũ cuộn thành một đoạn gỗ lên liền biết nơi đó nhất định lớn hơn người thường nhưng hôm nay được nhìn thấy chân thật, chỉ thấy tim mình muốn nhảy ra. Thật muốn liếm nơi đó... Từ quy đầu đến cán rễ, lại hút hút hai túi tinh nặng trĩu thông xuống. Thế nhưng Dương Uẩn Chi dù khao khát Ngô Thắng Vũ cũng sẽ không nói ra ý nghĩ của mình.

Nhìn bộ dáng cậu ngắm nơi đó của mình đến phát ngốc, hấn khẽ mừng thầm. Ngô Thắng Vũ từ trước đến nay luôn rất tự tin về thân dưới của mình, cố ý bá đạo dùng lực cọ xát tiểu huyết ướm đầm của Dương Uẩn Chi, “Cậu cho rằng tôi không phát hiện sao, cậu là yêu thích luôn nhìn chằm chằm chỗ đó của tôi. Làm sao, có phải là rất muốn bị cơn thịnh to lớn này thao túng đúng không?”

Cậu không nghĩ đối phương sẽ phát hiện, chỉ thấy đầu như bị đánh một cái, mọi thứ xoay vòng trước mắt, mơ mơ màng màng gật đầu.

Người dưới thân ngoan ngoãn thành thật làm Ngô Thắng Vũ có chút bất ngờ, cũng thật hồi hợp, khẽ hôn lên cánh môi hồng nhuận nhỏ nhắn của cậu.

Dương Uẩn Chi chưa kịp phản ứng, một chân đã bị nâng lên, quy đầu khổng lồ ma sát miệng huyết chuẩn bị đỉnh vào. Dù sao Ngô Thắng Vũ vẫn là xử nam, không có kinh nghiệm thực chiến, chỉ có tâm hừng hực lửa, không biết trước khi tiến vào phải có giai đoạn khởi động, cũng không biết tâm tư dụ người của Dương Uẩn Chi.

Dương Uẩn Chi có chút hối tiếc không thể liếm thịt heo bóng cậu khao khát kia nhưng phía dưới đã sớm ướt đến rồi tin rồi mù, tiểu tâm tư rất nhanh liền bị biển dục vọng nhấn chìm.

Ngô Thắng Vũ thô lỗ chọc chọc nhưng lại không có đâm vào.

“Tiểu tao hóa, bên trong cậu quá chặt không chen vào được, làm sao bây giờ.” Ngô xử nam nhận ra thì ra tiến vào cũng không dễ dàng như hần vẫn nghĩ, quy đầu đâm đến mấy lần vẫn bị trượt lên không thể tiến vào,

Cậu bị dẫn dắt đến ngựa ngáy chỉ muốn khóc lên, hấp hấp mũi nhỏ, “Cậu đừng nhúc nhích”.

Dương Uẩn Chi cố nén dục vọng, hít sâu vài cái thanh tĩnh lại, phía dưới chảy rất nhiều nước trực tiếp cắm vào chắc cũng không có vấn đề gì. Không nghĩ tới cậu không có kinh nghiệm còn phải chỉ đạo xử nam là hần, thật khóc không ra nước mắt.

Thằng thần nắm chặt côn thịt đã nở lớn của người kia nhắm ngay tiểu huyết của mình cọt cọt vân vân, trực tiếp tự cắm vào.

“Ầy... A a!” Huyết động đói khát cuối cùng cũng được cắn mút quy đầu này, nhắm nháp hưởng thụ dư vị côn thịt lấp kín, quần lót tình thú vẫn chưa cởi xuống, hai hạt châu nhỏ một viên ma sát âm vật, một viên ở sau cúc huyết, Dương Uẩn Chi cảm thấy sáng khoái muốn bay. Thời điểm côn thịt tiến vào liền không nhận được xoắn chặt, run rẩy lên cao trào.

Mới vừa tiến vào liền cảm nhận đâm thủy như luồng sóng đánh tới, toàn bộ đều thấm ướt, Ngô Thắng Vũ sững sốt, không nghĩ tới cậu cư nhiên nhạy cảm như vậy. Hít sâu một hơi, Ngô Thắng Vũ thầm mắng, đúng là tiểu yêu tinh đâm đặng, bên trong vừa ướt vừa nóng, vách tường thịt bao chặt lấy hần như đang nhắm nháp dị vật mới lạ, nếu không phải hần tuy là xử nam nhưng hiểu được các không chế dục vọng của mình thì e là người kia chỉ cần xoắn nhẹ, hần cũng thất thủ bắn ra.

“Bên trong cậu thật thoải mái, tiểu tao hóa, thả lỏng nào, cậu kẹp chặt như vậy tôi không vào được.” Dương Uẩn Chi theo bản năng hừ nhẹ, ngoan ngoãn ngoan ngoãn buông lỏng thân thể, Ngô Thắng Vũ thấy cậu lần thứ hai chìm vào bể dục, mới vừa có kinh nghiệm liền kích động hưng phấn đâm dương vật to dài vào sâu thêm một đoạn.

“A a... Thật sướng... Quá sâu... Chậm một chút...”

Ngô Thắng Vũ có chút buồn cười nhìn người dưới thân, “Nơi nào sâu, bảo bối của tôi còn chưa vào được một nửa đâu. Cậu mới vừa lên cao trào, cơ thể mẫn cảm dị thường, mỗi một phân đối với cậu đều là khoái cảm cực đại, ngọc sọt phía trước lại cứng rắn, nước mắt sinh lý lăn dài trên má.

“Sướng hay không tiểu tao hóa?” Ngô Thắng Vũ đỉnh lộng tuy không có kết cấu nhưng lại làm Dương Uẩn Chi thỏa mãn, cậu cực yêu người này, chỉ cần nhìn hần liền có thể động dục, “A.... Ông xã ... Dương vật Ông xã ... Thật dài, thật lớn... Nóng quá... A a a...”

“Cậu kêu tôi là gì.” Cậu đột nhiên gọi hần như vậy làm hần cảm giác mỗi tế bào đều hưng phấn, chậm chậm tê dại. Ngô Thắng Vũ thầm mắng, thật muốn làm chết cậu tiểu yêu tinh, sau đó liền dùng sức mạnh mẽ đâm nửa đoạn côn thịt còn lại vào, đâm thủy phun ra ngoài bắn lên bụng hai người, thậm chí còn văng lên lông ngực.

“A a a a” Toàn thân Dương Uẩn Chi co giật, tiếp tục đâm đâm rên rỉ, “Ông xã xuyên tới... Thật là thoải mái... A a a... Dừng đại dương vật làm chết em.”

Ngô Thắng Vũ biết mình đã triệt để kéo xuống mặt mạ thanh lãnh của người này, Dương Uẩn Chi cầu hoan, muốn hẳn dừng đại côn thật giết chết mới là Dương Uẩn Chi thật sự, tâm lý cùng sinh lý đều sáng khoái, trực tiếp ấn cậu xuống hung hăng đâm tới.

“Tao hóa, ông xã đâm chết em.”

“Aha... Ông xã... A a a hạt châu phía trước... Áp đến... A... Thoải mái muốn chết.” Hạt châu phía trước theo Ngô Thắng Vũ ra ra vào vào hung hăng đè ép lên âm hạch. Dương Uẩn Chi ôm chặt nam nhân phía trên, hai mắt thất thần, gò má ửng đỏ. Nhìn đáng vẻ khả ái mê người của cậu, Ngô Thắng Vũ cắn răng, càng muốn dùng gây bồng mạnh mẽ đâm chết cậu.

“Đại dương vật của tôi có đủ thỏa mãn em không?”

“Ạch a a a, sáng khoái... Thật là thoải mái...”

Ngô Thắng Vũ hài lòng, dùng lực đánh vào, cũng không quan tâm cái gì mà chín nông một sâu, mỗi một lần đều đâm và tận cùng, một lần đánh thẳng một lần xoay vòng, đâm thủy tiết ra như suối trào.

“Ông xã a a a... Đâm tới rồi! Không muốn... A a” Không biết xuyên tới nơi nào, cậu đột nhiên điên cuồng lắc đầu.

15. Chương 14: Cũng Bị Đâm Chết

“Là nơi này sao?” Ngô Thắng Vũ đỉnh càng sâu.

“A... Ông xã.... Đừng sâu nữa... Tao huyết sắp bị đâm thủng rồi...” Hoa huyết mẫn cảm không ngừng chảy dịch, Dương Uẩn Chi hai tay đặt ở bụng dưới, cậu chưa từng trải qua khoái cảm mãnh liệt như vậy, cả người có chút lâng lâng nhẹ bay. Nước bọt chảy dọc theo khóe miệng, hai cánh môi hồng nhuận dùng sức hô hấp, thoạt nhìn vừa đáng yêu lại vừa đâm loạn, Ngô Thắng Vũ nhin không được hung hăng hôn lên.

“Ấn a...” Môi phút chốc bị phủ kín, lý trí cũng bị phủ mờ đi, không giống những cái hôn nhẹ như chuồn chuồn lúc trước, đầu lưỡi hai người quấn lấy nhau, nụ hôn đầu tiên, đầu không có những kỹ xảo cao siêu, kinh nghiệm dày dặn vẫn làm hai người điên cuồng vì nhau, quấn riết vào nhau.

Hắn ghì chặt người trong ngực, đầu lưỡi lượn vào khoang miệng cậu quấy loạn, mạnh mẽ hôn cậu, chỉ cảm thấy mùi vị thanh tân của người này làm mình rất thoải mái, tình dục như ngọn lửa hực lên, cảm nhận được cậu đáp lại, hẳn càng hưng phấn nhưng hạ thân lại cố ý thả chậm động tác, từng chút từng chút rút

ra sau đó sẽ từng tắc từng tắc đâm vào.

“Ây... A... Thắng Vũ...” Hai tay cậu vòng quanh cổ hắn, giọng nói mang theo nũng nịu cùng quyền rũ ti tiện gọi tên hắn. Cậu có thể cảm nhận hình dạng nơi đó của hắn bên trong cậu, còn thịt khổng lồ nhúc nhích bên trong rất thoải mái... Nhưng cảm giác ấy đột nhiên biến mất, bên trong dần dần hư không bất mãn.

Nghe cậu mè nheo gọi tên mình, không có cảm giác kích động như hai chữ ông xã nhưng Ngô Thắng Vũ biết nơi nào đó trong lòng hắn đã mềm nhũn, cảm xúc tê dại như mạch nước ngầm cuộn trào, quét qua từng tế bào. Dương Uẩn Chi tựa vào ngực hắn bất mãn vịn vịn, Ngô Thắng Vũ thoáng nhìn khuôn mặt người trong lòng bị hắn hôn đỏ ửng, nắm eo cậu dùng sức tiến vào.

“A a a! Ông xã quá nhanh... Đừng sâu nữa...” Khoái cảm cuộn cuộn, cậu cảm giác như mình bị điện giật, nước mắt sinh lý lăn dài trên gò má trắng nõn.

Ngô Thắng Vũ cảm nhận đột nhiên có một điểm như cái miệng nhỏ ấm nóng hút chặt quy đầu mình, muốn rút ra phải dùng ít sức lực. Toàn thân cậu đã co quắp, tựa như muốn ngất đi. Thân là xử nam hắn có chút hoảng hốt, chỉ lo mình thật sự đâm hỏng cậu, vội vàng rút ra nhưng hai chân đối phương đột nhiên vòng lấy eo hắn, không cho hắn rời.

“Sâu hơn một chút, cắm vào đi, đâm đến... Đại dương vật của ông xã thật lợi hại Aha...” Dương Uẩn Chi một bên kêu khóc, một bên thân thể không ngừng tựa vào Ngô Thắng Vũ để đại xúc xích kia vào sâu hơn.

“Tiểu lãng hóa, ông xã đâm đến chỗ nào?”

Dương Uẩn Chi đắm chìm trong khoái cảm cực hạn không hề ngượng miệng, “Ông xã ... Đại điều xuyên đến... Tử cung... Thật là thoải mái... Nha nha... Còn muốn, đâm chết em...”

Cậu thật sự có tử cung, hắn kích động không thôi, dùng sức rút đại côn thịt ra, ở cửa cung chưa kịp khép lại tàn nhẫn đâm sâu vào, quy đầu tiến vào vùng đất lạ lẫm kia, Dương Uẩn Chi lần thứ hai sáng khoái đến co quắp, lớn tiếng rên rỉ, dâm dịch phun ra càng nhiều. Nếu không phải mới vừa cao trào không lâu, cậu hoài nghi mình cũng sẽ nhịn không được muốn bắn tinh.

“Bên trong hảo tê... Thật là nhột... Thắng Vũ... Còn muốn...”

Hắn thấy cậu thoải mái như vậy, càng ra sức thao làm, thậm chí trực tiếp bế người đã mềm nhũn lên, vừa nhanh vừa độc tựa như đóng cọc đỉnh vào.” Ần a... Sắp bị đại dương vật ông xã đâm nát... Aha... Nhanh lên một chút làm chết em... Ông xã ... Thật thoải mái...”

“Nói, là ông xã xuyên em hay love egg làm em thoải mái.” Ngô Thắng Vũ cắn cắn vành tai mềm mại, ngữ khí ác liệt.

“A... Ngứa... Đương nhiên... Là ông xã.” Đã từng rất nhiều lần tưởng tượng hắn thao mình, cậu cảm giác

mình như đang nằm mơ, nhin không được muốn nói cho hấn nghe nhiều một chút để khi giấc chiêm bao này tan biến đi, cậu cũng không hối tiếc.

“Đại cơn thịnh của ông xã vừa thô vừa cứng... Em muốn là tiểu tào hóa của ông xã... Mỗi ngày bị ông xã làm làm... Ân a...”

“Cậu, dễ tiện.” Nghe cậu nói, Ngô Thắng Vũ khẽ mắng nhưng trong lòng lại như đốt pháo, vui vẻ đến muốn nổ tung, cho dù biết cậu bị thao làm sẽ rất quyến rũ nhưng không ngờ lại dâm loạn như thế, lửa dục càng thêm điên cuồng, cơ hồ thật sự muốn làm chết cậu.

“Có thích tôi làm tao động em không?”

“Aha... Thích...”

“Có phải nơi này mỗi ngày đều thật ngứa, thật muốn bị nam nhân làm làm, hận không thể để người khác dùng thịt heo bồng dâm đến tử cung dâm dăng đi.” Ngô Thắng Vũ không nhận ra lời này của mình có bao nhiêu chua, chỉ biết càng dục sức. Dương Uẩn Chi lung tung lắc đầu, trong lòng chỉ nghĩ được “Mỗi ngày đều muốn bị cậu làm” đầu óc lại loạn thành một đoàn. Lỗ nhỏ phía trước được thỏa mãn, mặt sau bắt mãn muốn tranh sủng, càng ngày càng ngứa.

“A... Ông xã... Không muốn chỉ làm phía trước... Mặt sau cũng xuyên cảm vào...”

Cậu nũng nịu đòi hỏi, dấp dấp muốn bao nhiêu đáng yêu liền có bấy nhiêu, trong lòng hấn đã nhuộm thành một bãi nước, người này bị hấn làm đến mù mị, hận không thể làm chết cậu, bất quá hấn còn muốn chậm rãi bắt nạt cậu, cũng không cưỡng lên.

“Ngoan, hôm nay không làm mặt sau, nhắm nhin nào.”

Nghe hấn nói, cậu ủy khuất đỏ mắt nhưng rất nhanh liền bị khoái cảm như triều cường cuốn bay.

16. Chương 15: Bắn Trong Tử Cung, Không Khổng Chế Bắn Nước Tiểu

Dương Uẩn Chi lên lút đẩy hạt châu vào sâu trong cúc huyết, tuy rằng không đủ lớn nhưng hạt châu vừa thô vừa nóng cũng có thể thỏa mãn phần nào. Phát hiện động tác của cậu, Ngô Thắng Vũ một lần nữa đặt cậu ở bồn rửa tay, hung hăng đánh xuyên.”Không có tôi không cho phép cậu lên lút chơi.”

“Ân a... Ông xã...” Viên mắt cậu ửng đỏ, ngữ khí mang theo nũng nịu bất mãn.

“Ngoan.” Hấn không phát hiện ngữ khí mình có bao nhiêu ôn nhu sủng nịch, hôn nhẹ môi cậu, tiếp tục tăng

nhANH ĐỘNG TÁC.

“A a a... Ông xã... Sắp cao trào... Đừng đâm nơi đó nữa a a a...” Cậu chỉ thấy tử cung mình kịch liệt co rút lại, hẳn nghe cậu sắp cao trào càng hưng phấn dùng thịt heo bồng đâm vào, tốc độ nhanh hơn.

“Tao hóa, có thích tôi bắn vào tử cung em không? Ngô Thắng Vũ cảm giác mình cũng sắp đến cực hạn.

Dương Uẩn Chi nghe đối phương muốn bắn vào tử cung, có một chút sợ hãi nhưng cũng có một tia mong chờ. Âm thanh giao hợp xì xì vang lên, khiến người khác ý loạn tình mê, đùi cậu đã bị đâm dịch cùng mồ hôi thấm ướt. Lúc này học sinh ở ngoài đã tập thể dục buổi sáng xong, lục đục thành từng hàng vào lớp, có bạn học muốn đi vệ sinh lại phát hiện cửa đã khóa, hơi hơi nghi hoặc bỏ đi, có người lại kiên nhẫn gõ mấy lần. Cậu vì căng thẳng bên dưới càng hút đến lợi hại.

“Nếu bọn họ thấy đệ nhất trạng nguyên toàn thành phố bị nam nhân đè dưới thân làm đến dâm thủy chảy ròng ròng, lại còn cầu nam nhân bắn tinh vào tử cung, sẽ có phản ứng gì đây. Tao hóa, thật muốn làm cậu đến cao trào, để cậu mang thai con của tôi, sau đó lớn bụng lại tiếp tục làm làm.” Ngô Thắng Vũ cũng không biết mình đang nói gì, chỉ muốn làm người dưới thân mỗi hành động đều câu hồn hẳn phải xoắn xuýt. Tưởng tượng cậu khi lớn bụng, hẳn liền hưng phấn muốn bắn ra.

“Aha... Vậy liền làm em đến cao trào.. Thật thích thịt heo bồng của ông xã... Vẫn luôn muốn bị ông xã làm... Càng sâu càng tốt, a... Ông xã làm chết em.. Làm em mang thai... Làm em hồng mắt cũng được.... A a... Tiểu tao hóa muốn bị ông xã giết chết..” Dương Uẩn Chi đắm chìm trong bể dục, nghe người trong lòng muốn cậu mang thai, chỉ hận không thể nằm sấp vĩnh viễn để cơn thịnh ngày ngày đêm đêm vui trong dâm huyết. Đôi mắt đã sưng thành hai tiểu hạch đào, phía dưới tham lam hút lấy cơn thịnh bằng cánh tay trẻ em, hình ảnh dâm loạn bất kham.

Nếu không phải hẳn đã sớm biết cậu ở trên giường sẽ khác hoàn toàn với bình thường, phỏng chừng nghe những câu này hẳn còn ngạc nhiên hơn lần bắt gặp cậu an ủi.

Ngô Thắng Vũ cũng không nhịn được nữa, “Tao hóa mau hút tinh dịch ông xã, sẽ bắn vào tử cung em.” Hẳn mạnh mẽ đỉnh, cơn thịnh cắm vào tử cung cậu bắn ra dòng tinh dịch nóng bỏng, hun đốt vách thịt yếu ớt, Dương Uẩn Chi sảng khoái ngón chân cong lại, cả người cuộn tròn, ngọc sợi phía trước đồng bắn dịch. Đây là lần cao trào thoải mái nhất của cậu từ trước đến nay.

“A a a a... Thắng Vũ!”

Ngô Thắng Vũ cơ hồ đã nhìn rất lâu, lần này bắn đặc biệt đặc biệt nhiều, mà Dương Uẩn Chi ngay lúc này lại mãnh liệt muốn tiểu.

“A a... Thắng Vũ đừng bắn... Em muốn đi tiểu.” Khóe mắt chỉ vừa khô lại bị thấm nước, bởi vì khoái cảm quá mãnh liệt, cậu liền mạng lắc đầu, muốn người phía trên buông tha cho mình nhưng làm thế nào cũng không đẩy ra được.

“Tao hóa, không phải mới vừa nói muốn tôi làm em đến mang thai sao, không bắn hết làm sao được.”

“A! Không được... Không muốn... Thật nhiều... A a a...” Hấn vừa bắn xong trong nháy mắt cậu cũng mất không chế, trực tiếp tiểu ra.

Chất lỏng màu vàng làm dơ hạ thể hai người, Dương Uẩn Chi sầm mặt, chờ khoái cảm dần rút đi tầm mắt mới vơi dần u ám.

Ngô Thắng Vũ không nghĩ tới cậu lại hưng phấn trực tiếp tiểu ra, trong lòng tràn ngập cảm giác thành tựu.

Tiếng chuông vào học vang lên đã lâu, cậu cũng nhanh chóng khôi phục lại lý trí, nghĩ đến mình vừa làm chuyện gì, gương mặt âm lãnh, cậu không nghĩ mình sẽ mất không chế, thậm chí còn... Mặc dù biết đây là hiện tượng sinh lý rất bình thường, sau khi bắn tinh thường sẽ mắc tiểu. Thế nhưng khi thấy hỗn dịch trắng vàng giữa hai chân, cậu liền hận không thể chui xuống đất, pháo đài xây dựng nhiều năm trong nháy mắt đã sụp đổ nhưng cậu có chút khó có thể tiếp thu.

Cậu hôm nay đơn thuần chỉ là không muốn hấn cùng nữ nhân kia ở cùng một chỗ mà thôi, không nghĩ tới sẽ phát triển như thế này, đặc biệt là còn ở trường học, nếu như bị người khác biết được, cậu không ngại phiền phức nhưng như thế sẽ ảnh hưởng đến Thắng Vũ. Nghĩ đến đây sắc mặt Uẩn Chi càng lạnh hơn.

17. Chương 16: Bé Ngoan Ngâm Lấy Lão Công Tinh Dịch Lên Lốp

“Đi ra ngoài.” Đôi môi bị hôn vẫn còn chút sưng tấy nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Còn thịt Ngô Thắng Vũ vẫn còn trong cơ thể cậu, nhìn người giầy trước như đâm phụ bị mình làm đến bắn nước tiểu, chớp mắt liền lạnh mặt đuổi đi, hấn chắc chắc một tiếng, xong chuyện liền trở mặt không quen biết sao? Tiểu xử nam vừa lần đầu ăn trái cấm, vừa lột được mặt nạ lạnh lùng của con mồi hấn nhắm nháp đã lâu, thật có chút hoài niệm dư vị sáng khoái đến tận mây xanh kia. Nhưng mà người vừa nòng nân ân ái lại tạt hấn một chậu nước lạnh, thật có chút không đúng a...

Bất quá hấn biết cậu chính là như vậy, bởi vì tính cách lạnh như băng đó mới khơi lên dục vọng muốn chinh phục của Ngô Thắng Vũ hấn, không thất thố như lần trước, hấn cố ý dùng còn thịt vừa bắn xong lại bắn cương đỉnh đỉnh cậu, hơi thở mang theo chút nhục dục ghé vào tai cậu, “Là ai vừa sướng đến bắn nước tiểu, vừa gọi đại dương vật của ông xã thật lợi hại, làm em mang thai đi, thế nào, chớp mắt một cái đã quên rồi sao?”

Nghe hấn nói, gương mặt vốn đã hồng nhuận càng đỏ hơn, lại xấu hổ phát hiện mình bị nhục nhã như thế mà lại có cảm giác, hoảng loạn trực tiếp dùng sức đẩy người kia ra, địa phương liên kết nhẹ một tiếng liền tách ra.

Nhìn mình bị “ghét bỏ” như vậy, Ngô Thắng Vũ cũng không có tức giận, liếc mắt nhìn phía dưới Dương

Uẩn Chi vẫn mặc chiếc quần chữ T, hai tiểu cầu ướt đầm, không biết là tinh dịch của hắn hay vẫn là đàm thủy của cậu, chỉ biết huyết động đỏ hồng dầm dề nhẹ nhệ phun dịch chảy dọc hai bên đùi. Không nghĩ tới vật mà hắn luôn xem là bản lại có người dùng nơi mềm yếu nhất lưu giữ lại, cũng không nghĩ tới có một ngày hắn bị dính nước tiểu lên người lại không thấy buồn nôn, trái lại tâm tình còn có chút phơi phơi. Ngô Thắng Vũ đi tới bồn rửa tay một bên dùng nước thanh tẩy bắp đùi, một bên cười tà ác.

“Bên trong là tinh dịch của chồng cậu đó nha, tốt nhất nên ngâm thật chặt đừng lộ ra, nếu không toàn trường sẽ biết cậu bị tở làm.” Nói xong hắn cũng không quản chân vẫn còn ướt, trực tiếp mặc quần vào, vốn định giúp Dương Uẩn Chi rửa sạch lại bị đối phương vô tình tránh né. Hắn cũng không miễn cưỡng cậu, đi tới cửa như là nghĩ đến gì đó lại quay đầu nói, “Còn có đồ đá bóng của tở cậu dự định khi nào trả, tở vẫn chờ đi chơi bóng.” Nói xong cũng không nhìn phản ứng Dương Uẩn Chi liền đi ra ngoài.

Dương Uẩn Chi một hồi lâu mới phục hồi tinh thần, đột nhiên lấy tay bưng kín mặt, cậu cảm thấy trả lại bộ quần áo kia so với lên bảng làm một bài toán còn khó hơn, không nghĩ tới hắn còn nhớ bộ đồ đó, thật là...

Cậu nhìn đàm thủy vương đầy trên bắp đùi ngay lập tức dùng nước thanh tẩy, cả quá trình cậu không dám nhìn gương lấy một lần, Dương Uẩn Chi biết cậu bây giờ chắc chắn trông rất dâm loạn. Trên mặt đất còn chút chất lỏng khả nghi, nhưng cậu cũng không quản nổi. Bởi vì còn thịt Ngô Thắng Vũ thật lớn, bắn thật sâu, phần lớn đọng trong cơ thể cậu nhưng chỉ cần cậu hơi động dẩy tinh dịch vẫn chảy xuống. Nghĩ tới đây, cậu có chút thỏa mãn.

Dương Uẩn Chi nghĩ mình hắn là sẽ không mang thai. Mấy ngày nay cậu trên mạng dò dò tìm tìm, liền biết được chút tư liệu, phần lớn người song tính phát dục không quán toàn vẹn, dù có tử cung cũng không nhất định sẽ có buồng trứng, cho nên tỉ lệ mang thai rất hiếm nên cậu cũng không để tâm việc kia.

Quần lót tình thú vẫn còn vắt lỏng trên người, Dương Uẩn Chi cởi ra, lại không biết xử lý như thế nào, khẳng định không thể tiếp tục mặc, thế nhưng nếu vứt đi... Nghĩ đến mình lần trước đã vứt love egg, nếu như vứt thì đạo cụ cuối cùng cũng coi như mất, cậu có chút không nỡ, mà giấu lại bí mật này nếu bị ai phát hiện liền bết bát hơn, vẫn nên là bắt đắc dĩ ném vào thùng rác bên cạnh, thôi thì có gì sau này sẽ mua lại đi, tiện tay dùng bọc snack phía trên che lại phòng người phát hiện, mặc đồng phục trở về lớp.

Thời điểm cậu về lớp hắn đã sớm an tọa, không khí lớp học có chút khác thường, nếu như là Ngô Thắng Vũ, đừng nói là một tiết, dù hắn cúp một tuần cũng không ai để ý thế nhưng học sinh đứng top như Dương Uẩn Chi hôm nay lại cúp tiết, mọi người đều phi thường lạ lẫm. Bất quá sắc mặt cậu tái nhợt, gò má lại hơi ửng, giáo viên Ngữ Văn cũng chỉ cho là cậu ngã bệnh, không nói gì thêm, cho cậu vào lớp.

Ngô Thắng Vũ nhìn dáng đi cậu có chút kỳ quái, không nhận được mừng thầm. Thầy giáo kính yêu của họ chắc chắn không nghĩ trạng nguyên của họ vừa bị nam nhân làm sảng đến bắn nước tiểu trong nhà vệ sinh.

Cậu bởi vì phải kẹp chặt phòng tinh dịch chảy ra, chân như phủ một lớp băng mỏng, mỗi bước đi thật khó khăn. Cậu cũng không biết tại sao mình lại nghe lời người kia, cứ như vậy ngâm lấy tinh dịch của hắn lên lớp, bất quá nếu như hắn không nói, cậu... cũng sẽ làm vậy đi. Khát khao lâu như vậy, bảo cậu thanh tẩy, cậu cũng thật không nỡ. Thế nhưng, Dương Uẩn Chi khẳng định sẽ không nói ra, thế nên thoạt nhìn cậu như là bị hắn ép buộc.

Dương Uẩn Chi căng thẳng kẹp chặt miệng, lo rằng chỉ cần mình không cẩn thận một chút tinh dịch sẽ liền chảy ra, Ngô Thắng Vũ bên cạnh lại dùng ánh mắt nóng cháy nhìn cậu, Uẩn Chi như ngồi trên đồng than, cả người hừng hực lửa.

Nghĩ đến cậu lên lớp còn ngậm tinh dịch của mình, Ngô Thắng Vũ thật muốn mắng cậu tao hóa, nhưng nhìn khuôn mặt nhỏ khả ái bởi vì sợ nó chảy ra mà cau mày, hẳn lại mắng không nổi nữa, rõ ràng là cậu nghe lời hẳn không phải sao? Tại sao lại ngoan ngoãn ngậm lấy? Cậu so với hẳn tưởng tượng còn đáng yêu hơn nhiều, càng muốn bắt nạt nhiều hơn.

Thật vất vả mới đến buổi trưa, dù cậu liều mạng nhịn xuống vẫn cảm nhận được thứ đó khô rỉ ra một ít, hạ thân có chút ướt át.

“Uẩn Chi, không phải muốn cùng nhau ăn cơm sao?” Không nghĩ tới Dương Quân còn nhớ lời nói của mình lúc nóng nãy lỡ buông, Dương Uẩn Chi có chút bất đắc dĩ, lúc đó đầu bị bồn cầu đánh hỏng rồi. Đừng nói mời Dương Quân đi ăn cơm, cậu hiện tại chỉ cần đứng lên là có thể thấy dưới khó đồng phục thấm ướt một mảng, làm sao có mặt mũi ra ngoài chứ.

“Cậu ấy không đi, cô đi một mình đi.” Không đợi cậu mở miệng, Ngô Thắng Vũ đã không nhịn được từ chối.

18. Chương 17: Cửa Hàng Tình Thú Khiến Người Xấu Hổ

Dương Quân không nghĩ Ngô Thắng Vũ lại đột nhiên thay đổi thái độ, bụng đầy oan ức, hé miệng muốn nói gì đó lại bị ánh mắt chết chóc của hẳn chiếu thẳng, lớp học cũng đã có vài người chú ý. Cô cảm thấy thật mất mặt, chỉ dựa vào tướng mạo của mình, từ trước tới nay Dương Quân này chưa bao giờ phải mặt nóng dán miệng lạnh như vậy, không dám nhìn Ngô Thắng Vũ, cô liền trừng Dương Uẩn Chi, sau đó quay đầu đi.

“Có bé ngoan thật nghe lời ngậm tinh dịch của chồng đến lớp nè.” Chờ cô ta rời đi, hẳn liền ghé bên tai cậu thủ thỉ. Ngô Thắng Vũ thầm thở dài, nếu không gặp được bảo bối này, hẳn có lẽ sẽ không biết mình cũng có một mặt thật ác liệt, đã thao người ta thì thôi, còn nhịn không được đùa bỡn cậu, trêu đến khi nào cậu mặt đỏ tai hồng mới thoả mãn buông tha.

Nghe lời này, Dương Uẩn Chi theo phản xạ lườm Thắng Vũ, bất quá trong mắt hẳn cậu như đang hờn dỗi làm nũng, trong nháy mắt tâm liền mềm đi, không nhịn được hồi tưởng lại khoảnh khắc cậu ngọt ngào gọi mình là ông xã, thật không biết đến khi nào mới làm người này nói vậy lần nữa đây.

Giờ ăn đã đến, lớp học rộn rã ồn ào nay đã vắng vẻ yên lặng, Ngô Thắng Vũ nhìn lớp học đã trống rỗng liền áp cậu hôn đến. Tuổi trẻ vốn là ngựa non háu đá, dễ dàng kích động, hôn hôn một chút hẳn đã phát hiện mình cứng rồi.

Cậu tâm loạn như ma, lúc làm tình hôn môi không tính nhưng bây giờ, lý trí không có bị dục vọng vùi lấp,

không biết hấn sao lại hôn mình. Dương Uẩn Chi tâm muốn đẩy nhưng cũng không nỡ buông, người này mặc đồng phục cũng thật đẹp, hai tay nắm chặt góc áo hấn, mơ mơ màng màng đáp lại nụ hôn nóng bỏng. Tinh dịch vì huyết động thoáng thả lỏng chảy ra làm hạ thân có chút ẩm ướt ngứa ngáy. Nếu không phải ý thức được mình vẫn trong lớp, hai người liền nhịn không được quần lấy nhau đi.

Cảm nhận được người trong lòng đã mềm nhũn tựa vào ngực mình, Thắng Vũ mới buông Uẩn Chi ra, nhìn gương mặt cậu đã đỏ bừng, cười cười cưng chiều, “Chỉ có những lúc thế này em mới ngoan ngoãn nghe lời. Đi, anh dẫn em đi ăn cơm.”

Nhìn cậu có chút chần chờ, hấn như nhận ra gì đó, lập tức cười tà, đưa tay sờ rãnh hông Dương Uẩn Chi một cái, lướt qua khe đùi, sau đó vẫn đi xuống.

“Anh đừng.”

“Để anh xem có ướt hay không.”

Ngô Thắng Vũ trượt tay xuống phía dưới, có ướt một chút nhưng quần đồng phục màu đen nên sẽ không bị phát hiện. Dương Uẩn Chi cắn môi, thầm nghĩ bị sờ như thế này không ướt cũng phải ướt, may là hôm nay mặc quần lót hơi dày nên có ướt cũng không thấm ra ngoài.

“Cái kia của em đâu?”

“Ném.”

“Ồ?”

“Anh... Đừng có sờ.” Cậu thừa dịp hấn đang trầm ngâm tránh khỏi bàn tay lưu manh kia, hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, nào có chút đỉnh trệ không xử lý kịp. Nếu cứ tiếp tục sờ, có lẽ sẽ càng rối rắm hơn.

Hai người một trước một sau ra khỏi phòng học.

Bởi vì nhà khá xa trường nên cậu bình thường sẽ ăn trưa ở canteen, sau đó sẽ đến thư viện nghỉ trưa, hấn thì lại về nhà, không biết hôm nay sao lại đột nhiên kéo mình đi ăn trưa.

Lúc ăn cơm Dương Uẩn Chi luôn cảm thấy Ngô Thắng Vũ cười có chút rợn người, không biết người này muốn làm gì, ngoài mặt cậu vẫn duy trì vẻ lạnh nhạt nhưng trong lòng thực có chút vui vẻ, cảm thấy có chút không chân thật, giống như nằm mơ vậy. Ngày đó an ủi bị hấn phát hiện, mọi chuyện tiếp diễn đều vượt khỏi tưởng tượng của cậu, rất sợ mình tỉnh giấc mọi thứ sẽ thật sự chỉ là mơ, hấn sẽ chán ghét ghê tởm cậu, tâm lý mơ hồ có chút hi vọng hấn lại đối với mình hạ lưu hơn một chút, đối với mình... Tốt một chút.

“Nghĩ gì thế, ăn cơm cũng thật lạnh lùng.”

Cậu không trả lời hắn, thấy đối phương đã ăn xong rồi, vội ăn chóng phần còn sót lại của mình. Nhìn chuột đồng nhỏ lấm lét trước mặt, hắn không nhịn được cười lên, không phát hiện hôm nay số lần mình cười còn nhiều hơn so với mấy năm trước cộng lại.

“Em ăn từ từ. Ăn xong sẽ mang em đến chỗ này.”

Bên cạnh trường học có một khu biệt thự tương đối cao cấp, bên trong phần lớn là người giàu hoặc quan chức. Dương Uẩn Chi biết nhà Ngô Thắng Vũ, nhưng không rõ ba mẹ hắn làm nghề gì. Cái khu này nhỏ nhưng đi một vòng lại muốn lạc đường, không biết hắn mang cậu đến đây làm gì.

Không hổ là khu biệt thự cao cấp, bên trong có đủ các loại cửa hàng tiện lợi, khi đi qua một cửa hàng tên là Xuân tình, cậu còn chưa kịp phản ứng đã bị hắn kéo vào. Bên ngoài trang trí rất tao nhã, nhưng cậu cứ cảm thấy có chút quái quái, quả nhiên....

Đây là một cửa hàng bán đồ tình thú...

Học sinh nghiêm túc Dương Uẩn Chi chưa bao giờ vào loại cửa hàng này, những thứ kia đều là lén lút đặt mua trên mạng, bây giờ bị người quang minh chính đại kéo vào, coi như bình thường có bình tĩnh lạnh nhạt tới đâu cũng có chút đỏ mặt. Cậu... Hai người vẫn còn mặc đồng phục học sinh đó, Dương Uẩn Chi càng lúng túng hơn, không hiểu sao Ngô Thắng Vũ lại dẫn cậu tới đây.

“Ngô Thắng Vũ, tôi còn phải đi về.”

“Về nhà làm gì, em xem một chút coi có thích hay không.” Hắn nhìn bảo bối buổi sáng còn dâm đang dưới thân mình giờ lại xấu hổ đáng yêu, xem ra dẫn cậu đến đây là chính xác. Ngô Thắng Vũ cố ý hạ thấp giọng ghé vào tai cậu, “Em không phải ném cái kia rồi sao, nhìn xem thích hay không, anh mua cho em.”

Khuôn mặt trắng nõn xoạt đỏ bừng lên, Ngô Thắng Vũ còn... còn muốn mua thứ này cho mình sao?

19. Chương 18: Quà Sinh Nhật Tà Ác

“Xin chào, em trai, ở đây có rất nhiều sản phẩm mới rất đặc biệt, có thể vào trong xem thử.” Thấy khách tới, nữ nhân viên trẻ tuổi liền tiếp đón, cho là họ mua đồ tặng bạn gái nên giới thiệu rất nhiệt tình. Vốn là học sinh sẽ không được vào nhưng Ngô Thắng Vũ thân thể cao lớn, dễ dàng đánh lừa nhân viên.

Ngô Thắng Vũ kéo Dương Uẩn Chi đến trước quầy hàng, nhìn s*x toys đã được đóng gói lộng lẫy, cậu có chút ngại ngùng. Người mình thích mang mình đến mua ... Tên gốc này, rốt cuộc có hiểu việc này có nghĩa gì không chứ. Cậu một bên mắng, nhưng lòng lại ngọt như được tắm mát.

Không hổ là cao cấp, cửa hàng lớn, mặt hàng cũng thật đa dạng, từng món từng món đều phi thường sạch sẽ, không giống như những cửa hàng đồ dùng người lớn ven đường.

Dương Uẩn Chi mơ màng nhìn một loạt sản phẩm được đặt trong hộp pha lê thủy tinh như những tác phẩm nghệ thuật được bày lên kệ, có sáu loại khác nhau về hình dáng lẫn màu sắc.

“Cậu bé thật tinh mắt, cái này là trứng rung Tenga, là loại love egg mới nhất của công ty Iroha Nhật Bản, thiết kế tao nhã, người thường nếu không biết sẽ khó phát hiện đây là dụng cụ thủ dâm. Âm thanh rất yên tĩnh, cho dù dùng ở nơi công cộng cũng không sợ bị phát hiện, mặt khác cảm giác phi thường mềm mại êm ái. Nếu làm quà tặng cho bạn gái đối phương nhất định sẽ thích không buông tay, nhất định sẽ yêu em hơn nha.”

Ngô Thắng vũ nghe nhân viên giới thiệu, đặc biệt chú ý chi tiết dùng ở nơi công cộng cũng không bị phát hiện, ý cười càng đậm. Hơn nữa, nếu tặng cho bạn gái... Hắn nhìn cậu đang đỏ mặt, cảm thấy thật hưng phấn.

Kỳ thật cậu biết loại trứng rung này, có một lần vô ý nhìn thấy trên mạng, rất muốn mua nhưng nó thật đắt, tình trạng kinh tế trong nhà không quá tốt, tiền tiêu vặt của cậu không nhiều, mà tiền thưởng phía trên cam kết để cậu chuyển trường vẫn chưa phát xuống, cho nên Dương Uẩn Chi dù rất thích cũng không nỡ mua.

Nhìn cậu vẫn im lặng, nhân viên cửa hàng cho là cậu còn đang do dự, liền cố gắng thuyết phục, “Mỗi loại đều có cấu tạo cùng công năng khác nhau. Như trứng giống hình người màu trắng, người khác cũng có thể sử dụng chung, hay màu hồng đào là loại phái nữ thích nhất, bởi vì màu sắc hấp dẫn, hơn nữa miệng nhỏ phía trước có thể kẹp lấy bộ vị nhạy cảm, rất thoải mái. Màu xanh nhạt cũng rất đẹp, cái này tương đối truyền thống một chút nhưng nếu em và bạn gái kẹp nó ở giữa cùng sử dụng, nhất định sẽ cho nàng trải nghiệm khoái cảm chưa từng có. Màu đen...”

Cậu nghe đến hai bên tai đều đỏ, nhân viên nơi này được rèn luyện chuyên nghiệp, không thấy những gì mình giới thiệu là không tiền, nhưng Dương Uẩn Chi lại thấy ngại chết đi được. Nếu nàng biết người dùng cái này là mình, chắc chắn sẽ không bình tĩnh như vậy. Cậu thẹn đến mức cuối cùng không nghe thấy nàng đang nói gì.

Ngô Thắng Vũ nhìn cậu hình như rất thích, hơn nữa hắn cũng thấy thú vị, “Vậy thì mua cái này đi, em thích màu nào?”

“A?” Cậu mơ màng, hắn có chút buồn cười, Dương Uẩn Chi hôm nay thật đáng yêu, hận không thể ngay lập tức lấy vật kia chơi cậu đến cao trào.

“Em thích loại nào, nếu không chọn được anh liền mua sáu cái về.”

Dương Uẩn Chi nghe Ngô Thắng Vũ nói liền giật mình, vật này mua nhiều như vậy làm gì, chia thành nhiều loại nhưng công năng đại khái đều khá giống nhau, mặc dù hắn có tiền nhưng cũng không cần khoa trương vậy đi, không thể làm gì khác hơn là nhỏ giọng chọn, “Vậy lấy màu xanh đi lục...”

Bởi vì cậu mơ hồ nhớ chị nhân viên nói cái đó tương đối truyền thống, lại không hề nghe rõ câu sau là hai người đồng thời dùng sẽ rất kích thích, chỉ thấy hấn cố gắng nhin cười gọi nhân viên bọc lại.

“Xin cảm ơn quý khách, của em là 699.” Nhân viên đặt love egg vào hộp, nhìn bên ngoài cũng không có gì đặc biệt, thật khó phát hiện. Tuy rằng cảm thấy màn đối thoại của hai nam sinh này có chút kỳ quái nhưng nàng lịch sự không suy đoán nhiều.

“Tính tiền sau đã.” Ngô Thắng Vũ nói xong liền kéo Dương Uẩn Chi đến tủ kính bày quần lót tình thú, mua trứng rung còn chưa đủ, lại còn muốn xem cái này... Cậu cảm thấy đại não càng mơ hồ hơn, phản ứng cũng chậm đi, mặc hấn kéo tới kéo lui. Nhìn quần lót cũng khá giống với loại của cậu lúc trước, hấn lại nở nụ cười.

Không có loại hai viên cầu lớn nhưng lại có loại bốn năm viên xếp thành một hàng, thậm chí hai hàng. Nghe nhân viên nói đây đều là trân châu, ngọc trai thiên nhiên, không có nguy hại với thân thể. Ngô Thắng Vũ chọn loại có năm viên to nhỏ khác nhau, nhìn hoa văn màu đen phía trên, cậu có một loại xúc động muốn trốn xuống đất.

Thời điểm Ngô Thắng Vũ tính tiền, Dương Uẩn Chi nhìn hóa đơn có chút bối rối, sao lại mắc như vậy, mắc hơn trên mạng nhiều lắm...

Nhìn hấn từ lúc ra khỏi cửa hàng vẫn cười thật gian manh, cậu nỗ lực lạnh lùng, làm như không hứng thú với những thứ này, “Tại sao lại mua nó?”

“Tiểu yêu tinh, thân thể cương dâm như vậy hấn rất thích đi. Còn có những cái kia đã vứt hết rồi, sau này muốn dùng cũng chỉ có thể dùng đồ anh mua cho em.”

Tim cậu hẫng đi một nhịp, hấn sao biết cậu chỉ có hai cái, hiện tại đã ném hết rồi, lại còn mua cho mình chứ.

Kỳ thực so với cậu dùng những thứ này, hấn càng muốn làm cậu hơn, nhưng nghĩ đến khi đi học, bộ dáng cậu bị đồ của hấn mua “dẫn vật”, chắc chắn sẽ rất mê người.

“Tôi... Một thời gian nữa sẽ trả tiền lại cho cậu.”

“Không phải đã nói mua cho em rồi sao, cầm lấy đi.”

Dương Uẩn Chi ôm lấy túi đồ của Ngô Thắng Vũ, lòng có chút phức tạp, từ nhỏ đến lớn, đầu sinh nhật cũng chưa ai tặng cậu một món quà dù là nhỏ nhất, thậm chí cha mẹ có lẽ còn không nhớ đến. Không nghĩ tới món quà đầu tiên sẽ là những thứ này, có chút hổ thẹn nhưng cũng có chút rung động.

“Cảm ơn.” 17 tuổi, đây có lẽ sẽ là món quà sinh nhật khó quên nhất của Dương Uẩn Chi.

20. Chương 19: Dương Nhiên Là Vì Xxx Em

Đại khái không nghĩ mặt lạnh lại đột nhiên nói cảm ơn, Ngô Thắng Vũ cũng ngỡ ngàng, trong lòng có một loại cảm giác khó diễn đạt chậm rãi khuếch tán.

“Cảm ơn cái gì, hôm nay không phải sinh nhật em sao.”

Hắn sao biết hôm nay là sinh nhật mình? Dương Uẩn Chi ngạc nhiên, Ngô Thắng Vũ nhìn người bên cạnh tròn mắt, đôi mắt to tròn đen láy như vỗ nhẹ vào tâm hắn, xoa xoa đầu đối phương.

Cậu vốn không quen thân mật với người khác hiển nhiên có chút lúng túng tránh né, hắn cũng không giận.

“Có muốn biết làm sao anh biết hôm nay là sinh nhật em không?” Nhìn dáng vẻ nghi hoặc của cậu, hắn là rất thắc mắc đây, hắn lại càng muốn đùa cậu, “Không nói cho em.”

Dương Uẩn Chi không nói gì, cũng không để ý tới hắn, tự mình đi về phía trước. Ngô Thắng Vũ còn muốn nói hắn biết cậu cung Xử Nữ, rất muốn cười nhưng thấy đối phương lạnh mặt với mình, vẫn là nên cố nén lại đi theo. Chẳng trách bảo bối từ nhỏ đã lợi hại, cái gì cũng phải thật hoàn mỹ, tiểu Xử Nữ này, thật đáng yêu a.

Thật ra cậu không biết đối mặt với hắn như thế nào, từ nhỏ đến lớn, đừng nói người ngoài, ngay cả người nhà cũng không nhớ đến sinh nhật cậu. Ngô Thắng Vũ là người đầu tiên biết sinh nhật, cũng là người tặng quà đầu tiên, tuy rằng quà sinh nhật này có chút khiến người hổ thẹn nhưng cậu lại rất thích, rất cảm động. Cho dù rất nhiều năm sau, khi Dương Uẩn Chi nhớ đến vẫn thấy ấm áp như thuở ban đầu, từ nhỏ đã không được yêu thương, chỉ có đứng trước người thoát nhìn rất cà lơ phấp phơ này, cậu mới thấy mình cũng được nâng niu, cũng được trân trọng.

Nghĩ như thế, cậu cũng không phát hiện được sắc mặt mình đã không còn lạnh lùng như trước kia.

“Anh sao lại biết nơi này, rất thường đi?” Tuy biết Ngô Thắng Vũ chưa từng có người yêu, phương diện kia vẫn là một tiểu xử nam giống mình nhưng vẫn không nhịn được ghen tuông.

“Không phải a, nhà anh gần đây, mỗi lần tan học đều đi ngang qua thôi à.” Ngô Thắng Vũ cảm thấy thật oan uổng, nhớ lại mấy ngày trước hắn muốn tặng quà sinh nhật cho cậu, trưa hôm nay nên dẫn cậu đi mua cái gì. Hắn biết nhà cậu không tốt lắm, vốn định tặng cậu cái gì đó thực tế một chút nhưng sáng nay lại xảy ra chuyện kia, không có trong dự liệu, mà khi nghe cậu nói đã ném cái quần lót kia, hắn mới đột nhiên nảy ra chủ ý này.

Nghe đối phương bối rối giải thích, cậu không ý thức được mình đang cười ngọt ngào. Ngô Thắng Vũ nhìn cậu cười, chỉ thấy toàn bộ thế giới như sáng lên, mẹ ơi, bảo bối bằng sơn vụn năm đã cười! Bảo bối cười rộ lên thật đáng yêu.

Hắn kích động ôm cậu vào lòng, hai tay nắm chặt thắt lưng cậu hôn lên.

Dương Uẩn Chi bị tập kích bất ngờ, ngạc nhiên mặc hắn đang tàn sát hai cánh môi mình, cho đến khi cảm giác được căn thô phía dưới đang nóng bỏng cọ vào mình mới vội vàng đẩy hắn ra. Bây giờ họ đang ở ngoài đường a, nếu như bị ai thấy liền nguy rồi.

“Em... Phải đi về đi học.”

Dương Uẩn Chi vừa muốn đi, Ngô Thắng Vũ liền quần lấy, “Xế chiều hôm nay không muốn lên lớp.”

Mới vừa mua đồ, hơn nữa cậu còn đáng yêu dụ hắn cứng rắn, làm sao đi học nổi a, hiện tại Ngô Thắng Vũ chỉ muốn đè cậu xuống giường thưởng một trăm lần.

“Không thể.” Dương Uẩn Chi đã sớm khôi phục sắc mặt nhàn nhạt, bình tĩnh trước sóng lớn, tàn nhẫn cự tuyệt Ngô Thắng Vũ, tuy rằng cậu cũng rất muốn bị hắn làm, buổi sáng hôm nay có trời mới biết cậu thoải mái muốn bay, cả người đều run lên. Thế nhưng đã mấy ngày không có nghiêm túc học hành, Ngô Thắng Vũ là bạn cùng bàn, cậu hi vọng hắn cũng có thể nghiêm chỉnh học tập, không bị cậu ảnh hưởng.

“Anh sao lại không thích học?”

Hắn bắt mãi bĩu bĩu môi, còn thật cứng rắn thoáng chốc đã mềm xuống, thoáng nhớ tới sự kiện kia, hắn chưa muốn nói với cậu, chỉ nói “Không có gì, không thích thì không thích thôi.” Tiểu yêu tinh, cũng may hôm nay là sinh nhật em, lần sau sẽ không dễ dàng tha cho em vậy đâu.

Xem ra hắn Thắng Vũ vẫn không muốn nói cho mình suy nghĩ của hắn, Dương Uẩn Chi buồn buồn nhưng không có ép hắn.

“Vậy tại sao lại còn tới trường chứ.”

“Đương nhiên là vì XXX em.”

Không nghĩ tới da mặt đối phương lại dày như vậy, vẫn còn đang ngoài đường đó nha, Dương Uẩn Chi nhất thời im lặng. Hai người sóng vai trên đường nhỏ, trời đã vào thu, cây đã bắt đầu rụng lá, theo làn gió chậm chậm rơi xuống. Bầu không khí có chút yên tĩnh, cậu vẫn luôn thấy thật không chân thực, người cậu yêu nhiều năm đang ở bên cạnh cậu, muốn nói thật nhiều thật nhiều nhưng vì thói quen xa cách, cậu cũng biết biểu đạt như thế nào, chỉ có thể yên lặng hạnh phúc, yên lặng muốn muốn thời gian ngừng trôi.

Hai người trở lại trường học, thì chuông vào lớp cũng vừa điểm. Phía dưới tinh dịch thấm ướt cả quần trong làm Dương Uẩn Chi không thoải mái. Dương Quân vừa thấy Ngô Thắng Vũ đến lớp, tựa hồ đã quên buổi trưa không vui, đi tới thân mật lôi kéo tay hắn, “Thắng Vũ, hôm nay là sinh nhật tớ, ba tớ có tổ chức sinh nhật, tan học cậu cũng đến dự nha.”

21. Chương 20: Quần Lót Cũng Phải Cởi, Anh Gọi Video Cho Cưng

Nghe Dương Quân cũng tổ chức sinh nhật, Ngô Thắng Vũ nhú nhú mày, chán ghét vùng cánh tay đang bị cô nắm chặt. Không nghĩ tới cô lại sinh cùng ngày với Uẩn Chi, thật muốn thu hồi lại câu nói vừa rồi, nếu Dương Quân là cũng Xử Nữ, hẳn lại thấy không hề đáng yêu chút nào. Ngô Thắng Vũ không để ý lối suy nghĩ khác biệt của mình, chỉ chăm chú quan tâm cậu đã ngồi vào chỗ, ngay ngắn đoan chính không hề liếc về bên này một giây. Hắn hơi không kiên nhẫn từ chối, “Tan học tôi còn có việc bận, không đi.”

Đương nhiên có việc bận gì đó chỉ là thuận miệng bịa ra nhưng sau khi tan học lại thật có người đến tìm, hẳn thâm mắng, Dafug, xem ra kế hoạch buổi tối không thể thực hiện rồi.

Dương Uẩn Chi đi xe buýt về nhà, ngồi trên xe hồi tưởng lại những chuyện hôm nay, buổi chiều cậu cũng nghe Dương Quân nói, không hề ước ao cái gọi là tiệc sinh nhật kia. Liếc nhìn chiếc túi nhỏ trong cặp, cậu bật cười. Ban nãy trước cửa lớp có một nữ nhân, thoát nhìn rất trẻ, cậu có chút ấn tượng đây hình như là mẹ của Ngô Thắng Vũ. Nhìn hắn không cam lòng cùng mẹ về nhà, rục rịch cả buổi trưa, lều cũng đã dựng, cung đã dương nỗ lại không được bắn cho thỏa thuê, mặt nhăn như trẻ nhỏ đi chơi bị mẹ gọi về, cho dù hắn chỉ thích cơ thể cậu, cậu cũng ắn ắn vui mừng.

Trong nhà vẫn tối đen như mực, mẹ cậu đã gọi điện nói đêm nay có lớp dạy thêm nên về muộn, con trai không cần chờ cơm. Dương Uẩn Chi tùy tiện nấu một bát mì trứng, tự nhủ Sinh nhật vui vẻ nào, nhân nhật ăn cho qua bữa. Làm xong bài tập cùng chuẩn bị sách vở đầy đủ, cậu rửa mặt sạch sẽ lên giường. Di động nhỏ luôn yên ắng không liên lạc với ai ngoài mẹ bỗng lập lòe, nhìn tên người gọi trên màn hình, Dương Uẩn Chi sửng sốt. Cậu nhớ hình như mình chưa từng trao đổi số điện thoại với Ngô Thắng Vũ nha, số của hắn là cậu lúc trước lén lút tra được, chẳng lẽ hắn cũng điều tra cậu sao? Dương Uẩn Chi thất thần hồi lâu mới bấm nhận cuộc gọi.

“Này Dương Uẩn Chi, anh là Ngô Thắng Vũ.”

“Ừm.”

“Sao em nhận điện thoại lâu vậy a?” Đối phương tựa hồ không thoải mái.

“Mới vừa tắm xong.”

“Ồ.”

“...”

“Sinh nhật vui vẻ.”

“Ừm.” Trong lòng cậu thầm nói cảm ơn, không nghĩ tới hôm nay hắn cố ý gọi điện chỉ để nói chúc mừng cậu. Một ngày sinh nhật thực bình thường, thậm chí có phần đáng quên lại vì hắn mà chậm rãi đặc biệt.

“Hôm nay tan học anh bị mẹ bắt về, chưa kịp chúc em.”

“Ừm.” Dương Uẩn Chi đáp lại, nghe đối phương không nói gì nữa mà cậu lại không phải người hay nói chuyện. Chỉ cần nghĩ tới đầu máy bên kia là hắn, tim cậu liền đập rộn ràng, “Anh còn việc gì nữa không, nếu không tôi cúp máy.”

“Vội tắt máy làm gì a?” Ngô Thắng Vũ bắt đầu dĩ cười cười. Quả nhiên bảo bối ngoài lúc làm tình thì bình thường không đáng yêu chút nào, luôn khiến hắn hận không thể lột sạch đi lớp áo nghiêm chỉnh đó làm cậu lộ bản tính dâm đảng trời sinh.

“Em có nhớ anh không, “đại bảo bối” thì nhớ em lắm nè.”

Biết “đại bảo bối” trong nghĩa là gì, Dương Uẩn Chi lập tức đỏ mặt, cảm giác như đang bị hắn “bắt nạt” giống lúc sáng, tuy lần này không có phun khí nhưng thân thể vẫn bị trêu nóng lên, nhiệt lưu dần dần đi xuống, phía dưới co rúm lại mấy lần, bắt đầu có chút ướt ướt.

“Dù hôm nay là sinh nhật em nhưng anh phải nhịn nguyên buổi trưa lận đó, em bồi thường cái gì đó an ủi người ta đi mà~~”

Ngô Thắng Vũ đột nhiên cười lên, thanh âm trầm thấp giả vờ nũng nịu như mèo nhỏ gãi gãi vào lòng cậu.

“Em lấy love egg hôm nay anh mua cho em ra đi.”

Nghe bên kia không có động tĩnh gì, hắn giả vờ uy hiếp, “Bé ngoan nhanh lấy đi, không nghe lời ngày mai anh liền XXX em trước mặt cả lớp nha.”

Cậu biết hắn cứng rồi, cũng biết hắn chỉ hù dọa vẫn vợ nhưng vẫn nghe lời lấy vật trong hộp ra. Trứng rung màu bạc hà nhàn nhạt thanh mát, xúc cảm rất tốt, giống như bánh nếp ngày Tết, bên ngoài mềm mềm nhưng bên trong lại có phần ngạnh lên, còn có công tắc dùng để điều khiển từ xa nữa.

Hắn nghe động tĩnh bên kia điện thoại, hài lòng cười, “Dùng khăn ướt lau một chút đi, sau đó cởi quần áo trên người ra.”

Kỳ thực Dương Uẩn Chi rất thích vật nhỏ này, nếu đêm nay không có cuộc điện thoại này cậu cũng không thể chờ đợi được nữa mà mang ra dùng...

Thực ra cậu nếu không thích có thể ngắt máy bất cứ lúc nào, không biết tại sao mà xui quẻ khiến lại ngoan ngoãn cởi quần áo, đại khái là trong lòng cũng có chút mong đợi, cũng có chút không muốn từ chối bất kỳ

yêu cầu gì của hắn đi. May là gọi thoại, cho dù hắn có nói gì, hay dù cậu có mặt đỏ tím đập cũng không bị nhìn thấy.

“Cởi ra rồi à.”

“Ừm.”

“Quần lót cũng phải cởi. Anh bật video, em mau nhấn đồng ý. Ngoan, nghe lời.” Âm thanh khàn khàn tràn đầy mị lực của Ngô Thắng Vũ như một loại độc dược nhấp nhấp ăn mòn tim cậu. Dương Uẩn Chi không hề nghĩ ngợi nhấp đồng ý.

Không nghĩ tới hắn lại mặt dày trực tiếp đặt camera ngay côn thịt cho nên Dương Uẩn Chi vừa bật video liền thấy cây gậy bông vững chãi đã thao cậu sung sướng đến mây xanh kia.

Cậu bị cảnh này kích thích, bị ai phát hiện mình cũng cứng rồi, tiểu huyết bị thao lộng phía dưới như là nhớ ra cảm thụ ban sáng, học ra dâm thủy.

22. Chương 21: Tao Huyết Bị Love Egg Sáp Đến Cao Trào

Edit: Hủ Nhi – Beta: Đậu

“A, Uẩn Chi em đang như đỏ mặt nha, có phải là nhớ lại buổi sáng anh làm em sướng khoái như thế nào đúng không?”

“Anh đừng gọi tôi như vậy.” Dương Uẩn Chi không được tự nhiên mà quay mặt đi. Nhìn thấy tai cậu từ từ đỏ lên, Ngô Thắng Vũ phát hiện cái người cao lãnh này xấu hổ, ngay lập tức vui vẻ, hắn phát hiện không biết từ lúc nào hắn đã nghiện trên cậu chỉ để thấy một mặt khả ái mà người này luôn cố gắng giấu đi.

” Thật ngoan ah, tự giác cởi quần áo, muốn anh sao?” Giọng nói Ngô Thắng Vũ có chút khàn khàn, dương vật phía dưới nhô cao lên, nhưng hắn bỗng dưng không có để ống kính chiếu thẳng vào dương cụ mà là cố định ở chỗ khác. Nghe Thắng Vũ nói, toàn thân cậu như bị thiêu cháy.... Thật.... Muốn hắn nhưng cậu không có nói ra, cố gắng dời tầm mắt khỏi thân thể cường tráng của nam nhân anh thần kia, nỗ lực tự nhủ phải khống chế dục vọng lại.

Dương Uẩn Chi lần đầu tiên thấy phòng của Ngô Thắng Vũ, bởi vì góc nhìn có hạn nên không quan sát gì được nhiều, nhìn sơ qua giường của hắn lớn hơn so với giường của mình, nhưng lại rất gọn gàng, chỉ là không biết hắn hay mẹ hắn dọn dẹp. Đồ vật đều trưng bày rất chỉnh tề, cậu còn có thể thấy có cái tủ sách bên cạnh, phía trên trưng bày không ít sách, cậu cảm thấy bất ngờ, hắn đọc nhiều sách như vậy?

Dương Uẩn Chi cũng không biết người bên đầu video kia cũng đang quan sát phòng của cậu, chỉ thầm

than, haiz vật cũng như chủ, thật là “cứng nhắc”. Phòng cậu màu xanh bạc hà thanh mát giống như mùi hương cơ thể đã thấm vào ruột gan hần của cậu. Bỗng hần cảm thấy cái love egg kia thật xứng với em ấy.

Bởi vì Dương Uẩn Chi dùng camera trước nên Ngô Thắng Vũ có thể thấy bộ ngực phủ đầy những dấu hôn mập mờ của mình, trong lòng thật thoải mái. Phần bụng bị vỗ chần màu xanh nhạt che khuất, xanh trắng giao nhau càng làm tôn thêm làn da trắng nõn của cậu, vừa thanh thuần lại dâm mỹ. Hần cảm thấy còn thịt phía dưới nháy mắt trưởng thêm một vòng, ánh mắt cũng trở nên nóng rực.

“Tiểu tao hóa, em nghĩ không nói lời nào là anh không biết núm vú em đã đã cứng rồi sao, nhanh đem điện thoại m cố định lại, đêm nay để ông xã hảo hảo thương yêu em.”

Nghe hần nói, Dương Uẩn Chi chỉ thấy mình giống như ma nhập, đầu giường có một cái kẹp trước kia buổi tối lúc đọc sách đem ra dùng để kẹp đèn pin, cũng may là nó đủ dài, cậu đem điện thoại di động cố định lại, kéo đến mép giường để nó vừa vặn chiếu xuống đầu vú. Hai má cậu đỏ rực, lần đầu tiên cùng nam sinh chat webcam, cậu mất thể diện cực kì nhưng lại ỉn ỉn có chút mong đợi.

“Tao hóa, núm vú của em thật đáng yêu, tự dùng tay mình lấy sau đó nhẹ nhàng kéo một chút.” Đầu vú cậu rất đẹp, màu hồng nhạt anh đào, lúc cứng lên liền đứng thẳng uy vũ tuyên cáo sự tồn tại, khi không được thăm hỏi sẽ bất mãn ngứa ngáy.

“A...ha...” Dương Uẩn Chi lấy tay kéo đầu vú, thậm chí còn nắn vuốt, chỉ cảm thấy một luồng nhiệt lưu vừa đau lại vừa thoải mái chạy khắp toàn thân, khiến cho cơ thể càng thêm khô nóng.

“Có phải là càng ngày càng ngứa? Có muốn được nam nhân của em dùng lưỡi liếm từng chút từng chút một, sau đó lại dùng đầu lưỡi gầy gầy đầu vú, ngậm vào, quấn lấy núm vú dâm đăng của em hút mạnh, hút tới khi trưởng lên mới thôi.”

“A a... Đừng nói nữa...” Đầu vú của mình càng ngày càng ngứa, không nhịn được xoa lên, hơn nữa càng xoa càng mạnh, một bên tưởng tượng người kia đang ở trên người mình, giúp mình hút cắn.

“Ngoan, cho anh xem em tự an ủi một bên khác nào.”

“Ân a...” Cậu nhẹ nhàng gật đầu, ngón tay thon dài đặt lên đầu vú khát vọng đã lâu, rên rỉ hô “A a... Thắng Vũ...”

Dương Uẩn Chi vô thức lẩm bẩm tên của Ngô Thắng Vũ, chưa đủ.... Còn chưa đủ.... Muốn bị liếm.... Bị người kia dùng sức hút.... Xoa tới khi nào nó nở lớn mới thôi.... Muốn bị hần hung hăng đùa giỡn. Dương vật phía dưới cương lên, hai cái tao huyết phía sau đều đã ướt.

Ngô Thắng Vũ thông qua video nhìn cậu bắt đầu phát dâm, dương cụ cũng trưởng lên đau đớn, hận không thể ngay bây giờ liền đến nhà cậu dùng đại còn thịt dâm nát đầu vú cậu, thao cậu đến chết.

Cậu chỉ thấy còn chưa thoải mái đủ, liếc love egg trong tay, cũng không quan tâm đến Ngô Thắng Vũ vẫn đang nhìn, trực tiếp bật công tắc phía trên chỉnh xuống mức độ nhỏ, sau đó đặt lên đầu vú ngứa ngáy của mình.

“A a a... Quá kích thích... Thật thoải mái....Ồ..a...”

Cơ thể cậu bị chấn động đến mức cong lên nhưng vẫn không chịu đẩy love egg ra.

“Fuck! Em mẹ nó đồ dâm dăng!” Không nghĩ tới cậu chưa cần mệnh lệnh của hắn đã biết dùng love egg chơi đầu vú, Ngô Thắng Vũ bị hình ảnh trước mắt kích thích suýt chút nữa xị máu mũi, tức giận vì “tiểu huynh đệ” của mình không có nghĩa khí mà tiếp tục trướng lên. Hắn thấy mình thực sự là tự tìm khổ, chút nữa phải mạnh tay trừng phạt cậu một chút, “Tự mình chơi có sướng không?”

“Àn a... sướng... A...”

“Đại dương vật của ông xã hay cái này khiến em sướng hơn.”

Đương nhiên là đại dương vật của ông xã! Nhưng mà ông xã có thể tới thao em sao? Dương Uẩn Chi ủy khuất cắn môi dưới, không lên tiếng.

“Mẹ nó yêu tinh thiếu thao em còn như vậy nữa anh sẽ không nhin được.” Giọng nói hắn bắt đầu khàn khàn, bị cậu làm cho dục hỏa đốt người nhưng không thao được làm cho hắn thật tàn bạo, mỗi khi nói chuyện đều cần răng nghiến lợi, “Tiểu tao hóa phía dưới cũng đã ẩm ướt không biết trời trăng gì rồi đúng không. Nằm lên giường để ông xã thao cưng.”

Dương Uẩn Chi nghe hắn nói vậy ngoan ngoãn bò lên, love egg cầm trong tay vang ong ong. Cậu nằm xuống đầu giường, chỉnh lại camera một chút liền thấy được cả người.

Ngô Thắng Vũ nở nụ cười: “Dương Uẩn Chi, rập trái giường của em đều ướt đầm, mới dạo đầu đã khát khao như vậy sao?”

Bị hắn nhắc nhở cậu mới để ý chỗ vừa rồi mình nằm thật sự ướt một mảnh, còn không đợi cậu suy nghĩ thêm, hắn lại tiếp tục ra lệnh.

“Tự mình mở chân ra quay về phía anh.”

Cậu mặc dù do dự nhưng vẫn ngoan ngoãn dạng hai chân bởi vì hiện tại cậu thật sự rất muốn...

Ngọc sợi cao vót cùng âm thần xinh đẹp đều chảy dịch, cúc hoa hồng hồng phía sau khát khao co rút, tất cả đều phơi bày trước mặt hắn không giữ lại gì, buổi sáng dù có làm qua nhưng cậu không cho hắn nhìn rõ chỗ kia, bây giờ đều phơi bày hết thảy, lòng cậu có chút thấp thỏm.

“Thật đẹp.” Nghe âm thanh khiêu gợi của đối phương khen nơi bí mật của mình, thân thể cậu càng run rẩy, càng hưng phấn.

“Dương Uẩn Chi, em thực sự là một bảo vật.”

“Ngô Thắng Vũ.” Khoái cảm như dòng lũ cuốn cậu sắp nghẹt thở, khi hô tên hắn cũng thật khẩn trương.

“Làm sao, có phải là rất muốn anh?”

“Ừm...”

“Muốn anh như thế nào? Có muốn anh tách mép âm hộ của em ra đùa bỡn âm vật, giúp em hưng hăng vò âm hạch thiếu thao của em. Lại nói tới tao huyết phía sau mà anh chưa chạm tới, có phải cũng rất muốn đại dương vật thao lộng đi, muốn được giống cái miệng nhỏ phía trước chặt chẽ hút lấy quy đầu của anh...”

“A... Thắng Vũ... Không được... Đừng...” Cậu khó chịu muốn khép chân lại, sợ rằng mìn giống như lần trước nghe hắn nói liền cao trào.

“Chỉ có nhiều đó mà không chịu nổi rồi sao?” Ngô Thắng Vũ khẽ cười, “Đem love egg trong tay em đặt lên âm vật, đúng rồi, chính là như vậy, cầm chặt, chậm rãi chuyển động, kích thích âm hạch của em.”

“A a a... Ông xã... Thật thoải mái... Aha...”

“Chỉnh mạnh chút nữa. Ngày mai nhớ mang điều khiển từ xa đến cho anh.”

“Àn a... Được... A a! Ông xã, thật là thoải mái...” Âm hạch mãi cảm bị trứng rung mạnh mẽ quấy động, kích thích cường liệt khiến cậu liên bắn.

“Tao hóa, phía dưới của em thật nhiều nước.” Nghe đối phương rên rỉ cùng nhìn tao động co co rút rút, Ngô Thắng Vũ cũng tăng nhanh tốc độ tuốt côn thật to lớn, tưởng tượng hình dáng cậu bị hắn thao, khoái cảm lạ lẫm chưa từng có làm lỗ chân lông cũng trở nên hưng phấn.

Dương Uẩn Chi nhìn đại dương vật mình thích đến xương tủy, chỉ thấy miệng nhỏ phía dưới càng thêm hư không, càng ngứa, đôi mắt ngập sương mù tràn đầy dục vọng không hề che dấu.

“Aha... Ông xã... Không đủ... Muốn đại côn thịt của anh thao.....Mau đến làm em đi.” Cậu khó chịu giãy dụa trên giường, tuy rằng âm vật bị kích thích cũng làm cậu lên cao trào nhưng cậu vẫn muốn chân chính bị cắm vào, bị đâm đến bất tỉnh.

“Trân châu nhỏ” trong tay đã bị làm ướt nhẹp, cậu chậm rãi trượt xuống phía dưới, kích thích miệng huyết

nhảy cảm. Cậu sắp không nhìn được nữa, chỉ có thể dùng đỡ thứ này tạm hòa hoãn khao khát của mình.

“Ông xã....Cắm vào đi...Mau cho em... Đâm chết em đi... A a a...”

Nhìn cậu lại chuẩn bị tự mình chơi, Ngô Thắng Vũ thầm mắng một tiếng, “Anh còn chưa phạt em ban này chưa có sự cho phép của anh đã tự ý chơi đầu vú, tối nay không cho bỏ vào, chỉ có thể chơi ở bên ngoài.”

Không cho bỏ vào... Dương Uẩn Chi lập tức khóc lên, “Nhưng mà em rất muốn.”

“Như vậy cũng không được, ngoan ngoãn nghe lời anh, sau này chỉ khi anh cho phép em mới có thể tự mình chơi. Hôm nay phải để bên ngoài bắn tinh.” Hấn cũng không biết tại sao mình lại muốn “Dần vật” cậu như thế, chỉ cảm thấy một cái trứng rung có thể chơi em ấy thành như vậy, trong lòng có chút ăn dấm. *(Chờ ới anh ăn zám mới đồ của mình mua luôn ớ hử, haha)*

“Thật sự rất muốn... Em.. Em nhìn không được... Muốn đại côn thịt của ông xã đến nhà hung hăng làm em!”

Ngô Thắng Vũ nghe vậy cảm thấy lửa dục sắp thiêu đốt hấn rồi, yêu tinh thiếu thao này, tại sao lại câu dẫn nam nhân vậy? ‘Làm anh hận không thể trực tiếp nhảy xuống dưới lầu đi tìm em. Nếu không phải hôm nay cha mẹ anh đều ở nhà, dù muốn đi cũng không được, anh nhất định sẽ dùng đại trư này giết chết em’. Ngô Thắng Vũ dùng sức vuốt côn thịt, ngữ khí ôn nhu.

“Ngoan, bảo bối, tối nay nhìn một chút, ngày mai tới trường học anh nhất định sẽ fuck em chết đi sống lại. Bây giờ trước tiên đặt love egg bên ngoài tiểu huyết, tưởng tượng quy đầu của ông xã đang cọ cọ bên ngoài tiểu huyết, từ từ XXX em.”

“A a... Aha... Ông xã...Ô ô... Còn muốn... Quy đầu của ông xã thật lớn... Thật thoải mái... Muốn bị cắm vào.” Tuy rằng muốn đến phát điên nhưng cậu nghe lời hấn không có nhét vào, chỉ dùng “đầu” của “Tiểu trân châu” cắm vào một chút, một tay khác nắm dương vật mình tuốt động. Nhìn qua màn hình thấy người thương cũng đang tuốt côn thịt vừa thô vừa lớn của hấn, Dương Uẩn Chi biết hấn cũng vô cùng muốn mình, ngay lập tức khoái cảm càng cường liệt hơn.

“Ông xã sáp em có sướng không, có xuyên đến tử cung hay không?”

“A! Có! Côn thịt ông xã thật thô ... Thật dài... Sắp bị xuyên đến nát vụn...” Cậu cảm giác giống như thật sự bị đâm, bị khoái cảm như sóng trào đánh thất thần.

“Tao hóa, ông xã hận không thể ngay bây giờ hung hăng xuyên qua thân thể em, nhốt em mấy ngày mấy đêm, làm đến khi em mang thai con anh.” Ngô Thắng Vũ thấy hấn nhất định là trúng tà rồi, mới có thể nói ra lời ấy nghiêm túc như vậy.

“A a a.ông xã.. Lại muốn đến rồi... Aha...” Ngón tay thanh mảnh cắm vào phía dưới của mình, không hề

muốn thừa nhận vì nghe những lời hằn nói, tốc độ lên đỉnh nhanh gấp x1000 lần.

“Ngoan, chúng ta cùng bắn.” Ngô Thắng Vũ đã sớm trưởng phát đau, cũng tăng nhanh động tác tuốt động.

“Aha... Bắn vào... Bắn vào bên trong em... Muốn tinh dịch ông xã.”

“Được, đều bắn cho em.” Hai người vừa nói, đồng thời đạt tới cao trào, giống như thật sự trải qua một hồi tình ái đầy sướng khoái.

Cao trào mới vừa chấm dứt cửa phòng Dương Uẩn Chi lại vang lên tiếng đập cửa.

23. Chương 22: Play Lớp Học

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Tiểu Chi, con ngủ chưa?” Người phụ nữ đứng ngoài cửa không chắc chắn hỏi.

Không nghĩ tới mẹ lại về ngay lúc này, thân thể Dương Uẩn Chi cứng đờ, cổ trằn áp âm thanh mang theo tiếng thở dốc của mình, bình tĩnh nói: “Con bây giờ ngủ.”

“Vậy con nghỉ sớm đi.”

“Ừm.” Chờ mẹ đi rồi, thần kinh căng thẳng của Dương Uẩn Chi mới dần trấn tĩnh lại, có lẽ... không bị phát hiện...

“Người lúc này là mẹ em?” Ngô Thắng Vũ ở đầu bên kia video thương thứ đáng vẻ lo lắng của Dương Uẩn Chi, cười cười nói.

“Ừm.” Cậu gạt đầu, những chuyện lúc này nếu bị phát hiện thì không ổn. Nhớ tới hai người vẫn còn đang khóa thân, Dương Uẩn Chi có chút lúng túng. Nhanh tay tắt love egg rồi gói nó lại, sau đó cầm lấy giấy ăn lau ráp trái giường bị làm bẩn, quay sang nói với Ngô Thắng Vũ: “Không còn nói gì nữa, tôi tắt đây.”

Ngô Thắng Vũ chỉ mới bắn một lần tất nhiên vẫn chưa được thỏa mãn nhưng hắn biết nếu tiếp tục đòi hỏi, Dương Uẩn Chi chắc chắn sẽ tức giận, cho nên cũng không có xuống tay, chỉ nhẹ nhàng nói “Anh cùng em qua 12 giờ.”

Dương Uẩn Chi ngẩn người, không nghĩ rằng người này không chỉ nhớ sinh nhật của cậu còn muốn cùng cậu qua 12 giờ, trong lòng có chút ề ảm, không thể làm gì khác đành cầm áo ngủ vờ mặc để che giấu tâm

tình của bản thân.

Liền như vậy, Ngô Thắng Vũ trở thành người đầu tiên cùng Dương Uẩn Chi đón sinh nhật.

“0 giờ rồi, tiểu tao hoá hôm nay đến trường phải kẹp love egg nhưng không cho phép em mở ra, cũng phải mang điều khiển từ xa tới. Nghỉ ngơi sớm một chút. Ngủ ngon.”

“Ân, ngủ ngon.”

Ngày thứ hai, Dương Uẩn Chi suýt chút nữa không có dũng khí bước vào lớp. Nhớ tới sáng sớm hôm nay mình thật sự ngoan ngoãn chUẩn bị thật tốt, khuếch trương hậu huyết còn đem love egg bỏ vào, đúng, không phải hoa huyết mà là hậu huyết. Bởi vì chưa từng bị thao túng, buổi tối cũng không được an ủi nên vẫn luôn hư không khó chịu, thậm chí đêm qua còn mộng xuân. Sáng hôm nay ma xui quỷ khiến lại bỏ love egg vào đó, cậu không dám tưởng tượng khi người kia phát hiện chuyện này, sẽ nghĩ như thế nào.

Bước vào phòng học, cậu nhìn cặp sách hần đã đặt ngay ngắn trên chỗ ngồi nhưng người lại không thấy, khẽ thở ra một hơi. Trong đầu cậu bây giờ ngập tràn hình ảnh mình trong video tối qua, cởi bỏ vẻ ngoài nhã nhặn lạnh nhạt, hoàn toàn hoá thân thành dâm phụ thiếu thao cầu hần làm mình, thậm chí cậu còn mơ hần thật sự đến nhà làm cậu, sáng sớm phải gấp rút rửa sạch thân thể cùng dọn dẹp ráp giường bị ướt một mảng lớn. Bởi vì sợ muộn mà không kịp ăn sáng.

Khi đi đến chỗ ngồi của mình, Dương Uẩn Chi phát hiện trên bàn có một cái bánh ngọt, tuy không lớn, nhưng hình dáng vô cùng tinh xảo, bánh matcha thanh mát bọc một lớp socola thơm nồng, phía trên điểm xuyết một ít dâu tây cùng anh đào. Cho dù là màu sắc hay mùi hương cũng đủ khiến người nhìn thấy phải nuốt một ngụm nước bọt. Cậu cảm thấy có chút kỳ quái, chắc có ai đó để nhầm rồi đi...

Ngô Thắng Vũ trở lại phòng học thấy Dương Uẩn Chi đã đến lớp thì hưng phấn bước nhanh hơn, chỉ chỉ bánh ngọt trên bàn nói: “Hôm qua là sinh nhật của em, vốn anh định tặng cả bánh ngọt nhưng tan học lại có việc, cho nên hiện tại coi như anh bù lại đi.”

Bởi vì biết rõ tính cách của Dương Uẩn Chi, nếu hần mua một cái bánh ngọt lớn thì cậu nhất định sẽ không nhận, nên liền chọn một cái bánh đơn giản tinh tế lại ngon miệng.

“Cảm ơn., không cần phải tặng bánh ngọt đâu.” Hôm qua cậu đã nhận được quà của hần, hôm nay còn mua bánh ngọt. Ít khi nhận được quà của người khác nên cậu luôn cảm thấy việc này hơi ngại, dẫu sao từ trước tới giờ chưa có ai để ý sinh nhật của cậu như vậy.

“Anh muốn tặng thì tặng, em nhận là được rồi. Không cần nói cảm ơn với anh.” Ngô Thắng Vũ tiến đến bên tai cậu nói: “Nếu thực sự muốn cảm ơn, anh không ngại nhận ‘thịt’ đâu, có mang điều khiển từ xa tới không?”

Quả nhiên không nên đưa điều khiển từ xa cho hắn... Trong giờ Tiếng Anh, Dương Uẩn Chi được giáo viên yêu cầu đọc chậm, ai ngờ Ngô Thắng Vũ đột nhiên mở công tắc, tần suất của love egg vốn không nhỏ. Sáng nay vì ngồi xe buýt xóc nảy cho nên dù chưa bật cũng suýt chút nữa làm ướt quần lót. Bây giờ love egg đột nhiên điên cuồng rung, ma sát vách tràng mẫn cảm, thậm chí còn chạm tới điểm nhạy cảm nào đó, khiến cậu suýt chút nữa đứng cũng không vững. Phía dưới đã bắt đầu chảy dịch, bết bết hơn là bởi vì kích thích đến tuyến tiền liệt, dương cụ cũng cương lên. Thanh âm đọc tiếng anh của cậu trong nháy mắt liền thay đổi, chỉ còn tiếng rên rỉ trong lớp rên rỉ.

Liều mạng đè xuống khoái cảm trong cơ thể, Dương Uẩn Chi tiếp tục đọc, bạn học không ai phát hiện sự bất thường của cậu, nhìn qua vẫn là bộ dáng vân đạm phong khinh đó.

Thấy cậu vẫn có thể nhịn xuống, Ngô Thắng Vũ cố ý tăng độ rung lên một nấc.

“Àn a...!” Dương Uẩn Chi chống tay xuống bàn giống như đang chịu đựng điều gì đó, sắc mặt cũng bắt đầu ửng hồng. Nếu không phải bởi vì cậu cúi đầu, giáo viên nhất định sẽ bị ánh mắt nhuốm đầy tình dục của cậu dọa sợ.

“Dương đồng học, em sao vậy?” Nhìn cậu đột nhiên dừng lại, giáo viên quan tâm hỏi, học sinh trong lớp cũng vì vậy đều quay sang bên này, cảm giác mọi thứ sắp bị bại lộ khiến cậu vừa căng thẳng vừa hưng phấn.

Cậu lắc đầu, yếu ớt nói: “Thưa thầy em có thể dừng ở đây không?”

“Được, vậy em ngồi xuống đi. Tôi muốn gọi một bạn học khác tiếp tục đọc. Ngô Thắng Vũ, là em đi.”

Không nghĩ tới thầy sẽ gọi hắn, Ngô Thắng Vũ và Dương Uẩn Chi đều giật mình. Hắn khó chịu, chậm rãi nói: “Thầy, em sẽ không đọc.”

Không đọc còn không biết ngượng mà nói như vậy với giáo viên, thầy giáo Tiếng anh cảm giác gân xanh trên đầu mình giật giật. Không biết sao cục trưởng Ngô tài giỏi lại có con trai như vậy, ông chỉ tiếc mãi sắt không thành kim, không tiếp tục làm khó hắn, gọi một học sinh khác đứng lên đọc.

Cậu vừa ngồi xuống liền cảm giác có một bàn tay theo thói quen mon men giữa hai chân, dùng kỹ xảo điêu luyện vuốt ve địa phương đã đứng lên, thậm chí cố ý xoa nắn hai tiểu nhục cầu, sau đó tiếp tục đi xuống, cách một lớp quần đồng phục gãi gãi âm hộ cậu.

“Ngô Thắng Vũ, còn đang ở trên lớp.” Dương Uẩn Chi hạ thấp giọng, trừng mắt nhìn người bên cạnh đã áp sát mình, love egg trong cơ thể bởi vì ngồi xuống cường độ càng mạnh hơn. Cậu đã không thể ngồi yên trên ghế.

“Em hiện tại vừa cứng lại vừa ướt, còn có lòng tiếp tục học?” Tiếng rên rỉ lúc này Dương Uẩn Chi không kìm được kêu ra khiến Ngô Thắng Vũ nhiệt huyết sôi trào, may mắn hắn hôm qua đã xem thời khóa biểu biết tiết sau là tiết thể dục, có thể thu lại hạ lễ. Sáng qua hai người chỉ làm có một lần, tối qua cũng chỉ là

qua video, không có được tận hứng, hiện tại phải khai vị một chút mới được.

Tay của Ngô Thắng Vũ từ từ vuốt ve hạ thể cậu, sau đó đột ngột kéo khóa kéo, tiến vào.

“A...” Đột nhiên bị kích thích khiến Dương Uẩn Chi suýt chút nữa liền bắn ra, nắm chặt sách trong tay, chưa từng làm việc này ở lớp nên tim cậu như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Không dám nhìn người bên cạnh, còn phải giả vờ chăm chú nghe giảng, cậu cảm thấy mình sắp không nhịn được khóc lên.

Người kia nắm chặt dương cụ của cậu dùng móng tay gầy gầy quy đầu đang chảy lệ. Love egg đang chấn động ở mặt sau nường theo sự nhúc nhích của cậu chạm đến điểm nhạy cảm, Dương Uẩn Chi không kìm chế được ma sát với ghế ngồi, muốn tìm kiếm khoái cảm mạnh hơn, sẵn khoái đến mức sắp không chịu nổi mà kêu lên.

Ngô Thắng Vũ nhìn cậu giãy dụa liền biết tao hóa này bắt đầu phát tình, buông tha cho tiểu chồi non tuy không lớn nhưng lại vô cùng xinh đẹp, có lẽ một phần vì là song tính nhân nên ngọc sợi màu phấn hồng đáng yêu giống như chủ nhân của nó. Sờ đến tiểu huyết đã ướt đầm dề, trực tiếp đâm hai ngón tay vào.

“A! Ân ha...” Dương Uẩn Chi liều mạng nhịn tiếng rên xuống, cậu không nghĩ hẳn

ngăn lại tiếng kêu của bản thân, cậu không nghĩ hẳn sẽ cắm vào. Miệng nhỏ đói bụng đã lâu đói khát cắn chặt ngón tay cắn bên trong.

“Hả?” Ngón tay của Ngô Thắng Vũ giật giật, phát hiện love egg không ở trong hoa huyết mà hình như cách một tầng vách... Là ở cái hang nhỏ phía sau sao? Hắn đem một ngón tay đến hậu huyết, quả nhiên thật ẩm ướt, còn hơi hé ra, bộ dáng thật thoải mái khi được ăn.

Thấy ánh mắt của hắn như muốn ăn sạch mình, Dương Uẩn Chi chỉ thấy lửa dục càng rực cháy, chỉ có thể cắn cắn môi: “Anh muốn làm thì làm nhanh một chút, sắp hết tiết rồi.”

Cho dù ngữ khí rất lạnh lùng nhưng lại mang theo tiếng thở dốc đầy nhục dục khiến Ngô Thắng Vũ trầm mê, bỏ thêm hai ngón vào rồi dùng bốn ngón tay chơi đùa hai cái tao huyết của cậu, mạnh mẽ chọc vào: “Tao hóa, còn dám để love egg vào miệng, không để ý em một chút là phát tao như vậy hả?”

“A... Chậm một chút...”

“Thật muốn để cả lớp đều quay lại nhìn em – nhìn học sinh ngoan ngoãn luôn đứng top trường bị tay của nam nhân chơi đến phát tao.” Ngô Thắng Vũ khẩu thị tâm phi, dù thật sự có người muốn nhìn, hẳn một vạn lần cũng không để người đó thỏa ý nguyện, bảo bối của hắn lúc phát tình thật mẹ nó câu người. Hắn tiện tay cầm một quyển sách giáo khoa nhích lại gần cậu, thoát như đang thảo luận bài tập, cánh tay dưới bàn học không ngừng đùa bỡn bạn cùng bàn.

Dương Uẩn Chi cầm lấy tay Ngô Thắng Vũ, đôi mắt trong veo vì ản ản mà phủ một lớp sương mờ, kích

thích bên dưới khiến cậu chỉ muốn nằm nhoài lên bàn, toàn thân khô nóng không thôi. Nơi đang bị tàn phá, là nơi tối qua cậu muốn người kia dùng đại trư hung hăng cắm vào, nhìn dương cụ của hắn đã cương thành túp lều nhỏ, cậu chỉ sợ bản thân đánh mất lý trí, không thể chờ đến tiết thể dục mà lập tức cởi quần hắn, trực tiếp ngồi lên thịt heo bồng mình luôn mong nhớ kia...

“Ừm... Lão công... Cho em...” Dương Uẩn Chi bởi vì hạ thấp giọng, lại thêm gương mặt xinh đẹp ửng hồng, lời nói hữu khí vô lực càng giống một con mèo nhỏ lười biếng đang làm nũng.

“Muốn cao trào?”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu, Ngô Thắng Vũ tăng nhanh tốc độ, hơi cong ngón tay làm mỗi một lần đều chạm tới điểm nhạy cảm, chỉnh love egg đến nấc cao nhất: “Ngoan, đừng vội, rất nhanh liền hết tiết. Sau đó theo anh đến phòng thiết bị cũ, làm chết em.”

24. Chương 23: Mông Cũng Thật Tao

Edit: Đậu

Dương Uẩn Chi cứ như vậy bị Ngô Thắng Vũ đùa bỡn lên cao trào, hắn rút tay mình ra, dùng khăn giấy lau khô ngón tay thấm đầy dịch âm thủy, giúp cậu vệ sinh nơi đó, cũng tắt love egg.

Tuy rằng hai người không định học tiết thể dục, Ngô Thắng Vũ cũng không muốn đi đá bóng nhưng cậu nhớ lời hôm qua hắn đã nói nên vẫn trả bộ đồng phục cho hắn, thời điểm đưa cho Ngô Thắng Vũ, ánh mắt nóng rực của đôi phương như phản chiếu lại chuyện ngày đó làm cậu thật muốn đào hố chạy trốn.

Cậu không được tự nhiên quay mặt đi một lúc lâu mới lại nhìn hắn, đôi môi hé mở, thần sắc thản nhiên, giống như chỉ là một lời mời cơm bình thường, “Em muốn thấy anh mặc áo cầu thủ thao em.”

Nghe lời cậu, Ngô Thắng Vũ cảm giác như một dòng nước cực nóng xông thẳng xuống bụng dưới, nhiều đến mức hắn sắp nổ tung. Chông tan học vừa vang, hắn mặc kệ giáo viên vẫn chưa ra khỏi lớp, gấp gấp cầm tay cậu kéo đi, mơ hồ nghe thầy nói cuối tuần này trường có tổ chức một chuyến du lịch mùa thu, nhưng hai người đang bị lửa tình hưng hực thiêu đốt lý trí không có quá quan tâm.

Năm ngoái trường có xây lại phòng thiết bị mới, cho nên phòng thiết bị cũ tạm thời bỏ hoang, chờ trường có chính sách mới sẽ tân trang tái sử dụng, đây là nơi lúc trước hắn định thôi học, thời điểm đi lang thang mới phát hiện, bên trong không có đồ gì quý giá nên cũng không khóa, Phòng thiết bị mới khang trang sạch sẽ nên cũng không ai để ý đến nơi cũ nát này.

Ngô Thắng Vũ khóa cửa xong liền gấp gấp thay bộ đồ đá bóng, Dương Uẩn Chi quần lấy hắn, hỗ trợ hắn cởi quần áo. Tiểu tao hóa này quả nhiên đã khát khao rất lâu! Hắn thề than một tiếng, nhanh chóng mặc áo cầu thủ vào.

Cậu nhìn hần mặc áo cầu thủ, cuống họng khô rất, nhục huyết phía dưới ngực muốn chết, bởi vì thích thể thao nên hần cũng có cơ bắp, múi bụng, không phải loại cuộn cuộn nóng mắt người nhìn, nhưng lại thật cân đối, tỏa ra hương vị nam nhân khiến cậu mê muội. Nếu hần không mặc đồng phục, chắc chắn sẽ không ai nghĩ hần vẫn còn là học sinh.

Dương Uẩn Chi mơ màng cắn cổ hần một ngụm, từ lâu đã rất muốn sờ lên cơ bắp của hần, nếu lúc trước còn cái gọi là rụt rè e dè thì hiện tại, cậu đã hoàn toàn lột xuống mặt nạ lạnh lùng hồ hững, trần trụi phơi bày bản tính dâm dăng của mình với hần.

Một tay luồn vào áo đá bóng rộng rãi trơn mát tùy ý vuốt ve, một tay kéo quần Ngô Thắng Vũ xuống, cách một lớp quần lót xoa nắn gây thiết đã trương căng, nóng bỏng như muốn thiêu đốt lòng bàn tay cậu, cả người cậu xụi lơ tựa vào ngực hần.

“Vội vã vậy sao? Tiểu bảo bối em thật háo sắc.” Hần buồn cười nhìn đối phương quẩn lấy mình, không thể không nói cậu chủ động khiến hần rất hưng phấn, thật sự hận không thể làm chết cậu. Đã hưởng thụ dư vị của tình dục, cậu cũng không cậu nệ nữa mà mạnh dạn lột quần hần xuống, say mê khám phá phần dưới đối phương, cự kiếm đứng thẳng sừng sững oai hùng, âm mao vừa đen vừa nhiều, giống như rừng sâu thăm thẳm. Dương

Uẩn Chi khẽ vuốt còn cuốn vào ngón tay nhẹ nhàng kéo, cậu nhớ rõ thời điểm làm tình nơi này sẽ cọ cọ vào hai nhục cầu của cậu, làm cậu thoải mái muốn bay.

Ngô Thắng Vũ hít một hơi dài, đôi mắt đỏ ngầu, bóp mạnh cánh mông đang ngậm love egg không ngừng chảy dịch.

“Mẹ nó yêu tinh dâm dăng, dâm dịch của cưng chảy đầy sàn rồi. Nếu dùng lưỡi liếm tao động xinh đẹp của cưng, có phải cưng sẽ ngay lập tức thét chói tai lên cao trào phải không?”

Hần bế cậu đặt lên tấm đệm nữ sinh chuyên dùng để hít đất, chỉ mới nghe lời nói cậu đã thấy cả người kích động hần lên, chờ đến khi hần lột sạch cậu, tách hai chân thon dài của cậu ra liếm nơi đó, Dương Uẩn Chi hoàn toàn mù mị.

“A a... Thật thoải mái... A...”

Ngô Thắng Vũ dùng đầu lưỡi mút hoa hạc, không ngừng hút dâm thủy liên tục chảy ra, hương vị ngọt ngào dâm dăng tràn ngập khoang miệng, âm hạch phía trên đã sưng tấy giống như bất kỳ lúc nào cũng có thể lên cao trào. Hần còn dùng răng nhẹ nhàng cắn, Dương Uẩn Chi lập tức thét lên, cơ thể hơi co giật.

“Ân a! Đừng cắn..... Ông xã... A a.....”

Hần vừa đấm vừa xoa, thoát cần lên âm hạch, thoát lại ôn nhu liếm lộng trần an, sau lại tà ác dùng đầu lưỡi hung hăng chọc vào, Dương Uẩn Chi điên cuồng tuốt động ngọc sọt, miệng nói không cần nhưng bên dưới lại không ngừng đóng đưa muốn hần liếm sâu hơn.

Ngô Thắng Vũ bật công tắc love egg, cắm hai ngón tay vào hậu huyết cùng với khiêu dẫn* hung hăng càn quấy để nó liên tục đánh vào điểm nhạy cảm của cậu, đầu lưỡi đảo qua âm hạch, không ngừng chọc vào âm yếm hoa huyết đã lâu không được ân sủng, đâm dịch như làn sóng bị người kích hoạt, liên tục cuộn trào.

“Dâm dăng, của em thật ngọt.”

“Ha a a a... Thật thoải mái! Ông xã... Liếm tới rồi... A a a... Bên trong thật là thoải mái... Lại muốn phun nước a a!” Dương Uẩn Chi thất thần nhìn trần nhà, toàn thân nhiễm tình dục thành màu hồng phấn, tay cậu chặt chẽ bầu vào tấm đệm dưới thân, cậu cảm thấy nếu tiếp tục như thế này, cậu chắc chắn sẽ không nhìn được bản tính.

Đầu lưỡi hắn không ngừng liếm lộng hoa huyết đột nhiên dừng lại chuyển hướng xuống âm yếm nụ cúc xinh đẹp, hai ngón tay đang ra ra vào vào hậu huyết nhường chỗ cho đầu lưỡi, trêu chọc hai cánh hoa mẫn cảm run run trước gió.

“A! Không... Aha...” Mỗi tác thịt đều được hắn liếm lộng một lần, hậu huyết hư không lần đầu được hầu hạ thoải mái, không ngừng tham lam đòi hỏi, liên tục co rút đòi ăn.

“Ông xã... Em còn muốn... Muốn đại dương vật của ông xã làm... Mặt sau...”

Ngô Thắng Vũ bị tiếng kêu ông xã ngọt ngào đâm dăng của cậu câu hồn, tiếng kêu như nhánh củi khô làm ngọn lửa dục vọng cuối cùng bùng phát, bên dưới bánh trưởng đến cực hạn, cởi chiếc quần con đã bị cậu làm xóc xếch xuống, kéo love egg vẫn còn đang quấy đảo bên trong ra, ôm người đang nằm vào ngực, “Có muốn ông xã thao lỗ sau em không?”

“Dạ... Muốn...” Đôi mắt cậu đỏ hoe, giấy dựa cọ cọ miệng huyết với quy đầy của bảo kiếm, trực tiếp ngồi xuống.

“Khoan đã, yêu tinh, em cẩn thận chút.” Hắn cũng tự biết nơi đó của mình rất lớn, mặt sau trời sinh không phải dùng để làm loại chuyện này, Ngô Thắng Vũ sợ gấp gấp sẽ làm cậu bị thương, nào ngờ tiểu dâm dăng này.

“Ồ..... Ông xã..... Không có việc gì..... Cho em, em muốn..... Ân a.....” Dương Uẩn Chi một bên làm nũng, một bên cầm dương cụ của Ngô Thắng Vũ tự cắm vào, hậu huyết vốn nhỏ hẹp hơn hoa huyết nhưng có âm thủy vẫn luôn không ngừng chảy bôi trơn, love egg cũng khuếch trương không tồi, rất nhanh có thể nuốt quy đầu.

“A... Thật thoải mái... Ông xã thật lợi hại... A a...”

“Hậu môn cũng dâm như vậy, có phải đã bị thao nhiều lắm rồi không.” Ngô Thắng Vũ nhìn cậu gấp gấp, dướit khoát áp cậu xuống đỉnh vào, phụt một tiếng côn thịt đã thọc vào được một nửa.

“A a a a!” Dương Uẩn Chi ngửa đầu kêu to, lần đầu tiên hậu huyết được nam nhân cầm vào, bởi vì nhỏ nên hơi trướng nhưng cũng thật sướng khoái. Dương Uẩn Chi một bên rơi nước mắt một bên cắn vào đầu vai Ngô Thắng Vũ, “A ha..... Em nào có.... Em không có để ai làm hết”

25. Chương 24: Cường Dâm Côn Thịt Người Yêu

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Nghe cậu nói như vậy trong lòng Ngô Thắng Vũ hơi giật mình nhưng cũng không thấy kỳ lạ, dù sao với tính cách của Dương Uẩn Chi, nếu không phải bất ngờ phát hiện, hẳn cảm thấy cậu có lẽ cả đời cũng sẽ không lộ ra bộ dáng dâm tao này ở trước mặt người khác.

“Tao hóa, có phải là em yêu anh không?” Thật ra lúc đầu Ngô Thắng Vũ cũng không chắc chắn, thậm chí còn nghĩ người cậu thích là Dương Quân, thế nhưng dựa theo những biểu hiện trong hai ngày này của Dương Uẩn Chi, cho dù cậu thực sự cơ khát muốn bị nam nhân làm, cũng sẽ không dâm đến vậy, cho nên chỉ có một khả năng, đó là cậu yêu hẳn.

Không nghĩ tới tình cảm đã bén rễ thật sâu đột nhiên đã được người kia cảm nhận được, Dương Uẩn Chi đang ngồi trên người Ngô Thắng Vũ liền ngừng mọi động tác. Côn thịt cứng rắn uy vũ vẫn còn đâm thẳng vào điểm nhạy cảm nhưng đầu óc cậu lại lập tức thanh tỉnh không ít. Nhưng Dương Uẩn Chi không chút hoang mang lo sợ, chỉ nhìn Ngô Thắng Vũ một chút rồi lại tiếp tục vận động trên người hắn. Dâm thủy thấm ướt cự kiềm dưới thân, nơi ra vào càng thêm thuận lợi, “A... Yêu cậu thì như thế nào... Aha... Thật sâu... A... Cậu có ý kiến?”

Trên thế giới này e là cũng không có ai tỏ tình mà bộ dáng lại như là rất đúng lý hợp tình, thậm chí cái miệng bên dưới còn đang cường dâm côn thịt hắn như cậu, nhưng Ngô Thắng Vũ không biết tại sao lại thấy lời nói của cậu ngọt như đường mật thấm vào tận đáy lòng hắn. Dương cụ phía dưới bị kích thích trướng thêm một vòng, hoá ra là em ấy yêu mình, hắn không tự chủ mà ôm lấy cậu, giành lại quyền chủ động, côn thịt đâm thẳng vào chỗ sâu nhất rồi lại lui ra đến miệng huyết, một lần lại một lần vừa sâu vừa nhanh giống như bảo kiếm hung hăng tàn sát đại địch, đâm đến mức cậu muốn chạy trốn nhưng lại bởi vì bị ôm chặt mà không thể nhúc nhích.

Tại sao chỉ mới có một ngày mà cậu lại có cảm giác kỹ xảo của hắn so với hôm qua tốt hơn rất nhiều... Dương Uẩn Chi mơ màng nghĩ, đầu vú bị Ngô Thắng Vũ ngậm vào, không biết có phải vì hai người cùng nhớ lại hình ảnh trong video tối hôm qua hay không mà bầu không khí thêm một tầng ái muội. Từ tối qua hắn đã muốn cắn lên núm vú hồng nhạt đó, tuy bộ ngực không phát dục nhưng hai viên tiểu thụ du phía trên lại rất no đủ. Hắn mút thật mạnh đầu vú trong tay giống như muốn hút ra sữa, tay kia xoa nắn bên còn lại khiến khiến Dương Uẩn Chi sướng khoái liên tục kêu dâm.

“Aha... Thật thoải mái... Đừng hút... A... Chậm một chút... Ngô Thắng Vũ...”

“Ngoan, gọi ông xã, vừa rồi không phải còn nói yêu anh sao.” Ngô Thắng Vũ buông đầu vú của cậu ra, ngẩng mặt hôn lên môi của cậu, sau đó đến hai má, cuối cùng ngậm lấy vành tai nhẹ cắn một chút, rồi lại

luồn đầu lưỡi vào bên trong liếm láp.

“A... Ngứa... Ông xã... Côn thật thật lớn... Làm đến... A a...”

Khi hần đâm đến điểm kia liền phát hiện cậu sẽ càng thích đến cong người cho nên càng cố ý thao động điểm nhạy cảm đó, tính khí và hoa huyết phía trước đã bắt đầu chảy lệ, đầu vú bị đùa bỡn trở nên đỏ bừng, không ngừng ma sát với lồng ngực Ngô Thắng Vũ.

“A a a muốn bắn... Không được... Quá sâu...” Dương Uẩn Chi vô lựa ôm lấy cổ của Ngô Thắng Vũ, bị đâm đến run rẩy từng đợt, không chịu được mấy lần liền tiết tinh dịch.

“Bảo bảo, em thật nhanh.”

Mỗi lần hần gọi cậu là bảo bối trong lòng cậu liền mềm nhũn cậu cũng không biết rốt cuộc là Ngô Thắng Vũ nghĩ như thế nào, cũng không dám hỏi nhưng cậu cảm nhận được hôm nay hần thực kích động.

Điều này cũng khiến chút căng thẳng của Dương Uẩn Chi hoàn toàn biến mất, ngược lại, hần đã biết cậu yêu hần, sau này cũng không cần tiếp tục che che dấu dấu nữa. Nghĩ như vậy, Dương Uẩn Chi ôm lấy cổ Ngô Thắng Vũ, dùng tính cụt mình mới bắn cọt lấy bụng dưới hần. Hậu huyết vì sắp cao trào mà co rút càng nhanh, xúc giác cũng càng thêm mẫn cảm, gân xanh của Ngô Thắng Vũ hần rõ lên da hần, định lực của người này thật tốt, lần nào cũng là cậu cao trào thật nhiều lần rồi hần mới bắn.

“Thất thần, có phải là nên bị trừng phạt hay không” Không thể so với Dương Uẩn Chi đã bắn một lần, Ngô Thắng Vũ vẫn còn cứng rắn, hần chỉ biết ôm lấy người trong ngực làm làm cũng không quản bản thân đã đâm sâu bao nhiêu, sủi mao phía trước theo côn thật đánh vào đều cọt vào âm vật yếu ớt, âm huyết liều mạng phun ra dầm thủy để đáp lại.

“A... Thắng Vũ... Chậm một chút... Phía dưới bị cọt thật ngứa... Nha nha... Dừng lại...”

“Ngứa chỗ nào.”

“Àn a... Phía trước... Âm vật với tao huyết của em... A a a đại dương vật thật dài! Đâm thật sâu! Aha!” Khí lực của Ngô Thắng Vũ rất lớn, mỗi lần đâm vào đều ôm cậu rồi lại thả ra để cậu vì ảnh hưởng của trọng lực mà nặng nề ngã lên thật heo bông, thực giống sắp bị xuyên thủng. Mặt sau bị làm đã lâu, phía trước đã bắt đầu kháng nghị, bất mãn chủ nhân chỉ luôn âu yếm mặt sau, để nó vừa tê vừa ngứa.

“Phía trước cũng muốn bị thao?”

“Ừm. Ông xã... Phía trước cũng phải ăn đại dương vật của ông xã... A...” Không nghĩ tới Ngô Thắng Vũ đột nhiên đem love egg để vào nơi đó (hoa huyết), cũng bởi vì hai người mặt đối mặt ôm nhau mà vật kia (love egg) liền bị đẩy vào giữa.

“Nghe nói nếu chơi thể này sẽ kích thích hơn, tiểu yêu tinh, chúng ta thử đi.”

Dáng người Dương Uẩn Chi tương đối tinh tế, dễ dàng bị Ngô Thắng Vũ ôm chặt vào lòng, love egg đặt trên âm vật cậu, phía sau càng ngày càng thít chặt. Bởi vì bị ôm nên vật kia cũng hơi tiến vào hoa huyết, hần dâm xuyên một lúc lại ngừng, ôm chặt cậu ma sát. Tuy chỉ như vậy nhưng cũng khiến dâm thủy chảy ướt cả mông, love egg điên cuồng kích thích âm vật yếu ớt, hoa huyết bởi vì không được cơn thịnh tháo lỏng mà ngứa ngáy khó nhịn, mặt sau lại bị đại dương vật của Ngô Thắng Vũ lấp đầy, chậm rãi nghiền nát điểm nhạy cảm của cậu, Dương Uẩn Chi thoải mái đến ngón chân cũng run rẩy, ôm chặt lấy vai của người trước mặt.

Dương Uẩn Chi có bộ phận nữ tính không chỉ tận dụng tối đa công dụng của love egg mà khoái cảm còn vượt xa lời quảng cáo của chị nhân viên. Mặt ngoài của love egg rất mềm nên sẽ không khiến người dùng thấy đau, cường độ rung lại rất mạnh, cậu chỉ thấy không chỉ âm vật mà cả người đều run rẩy vừa tê vừa sướng khoái, cộng thêm điểm nhạy cảm cũng bị kích thích, dâm thủy như sóng gợn liên tục học ra ngoài làm cho hạ thể hai người lầy lội.

“A a a... Ông xã... Không được! Tao huyết thật thoải mái! Thật là thoải mái... A a...” Ngay khi Dương Uẩn Chi cảm thấy âm vật sắp tê cứng Ngô Thắng Vũ dâm thêm mấy lần đột nhiên rút ra rồi tiếp tục dâm vào hoa huyết đã ướt đầm dề phía trước, ôm cậu điên cuồng luật động. Hai cái động đều bị làm, đều bị thao đến đỏ bừng, Dương Uẩn Chi cảm thấy vô cùng thỏa mãn, toàn thân cậu bắt đầu hơi co giật, một loại khoái cảm chưa từng có kích thích cậu, hạ thân không thể khống chế phun ra một lượng chất lỏng lớn.

“A a a a... Ông xã.... Cao trào a a a...” Ngô Thắng Vũ mạnh mẽ dâm chọc thêm mấy lần, Dương Uẩn Chi nắm chặt hai cánh tay của hắn, đến khi cậu cao trào thì cả người đều run rẩy, trong khóe mắt phủ một tầng mị sắc dương vật phía trước đã không thể bắn ra cái gì thì sao lại có một dòng chất lỏng ấm áp chảy ra? Ngô Thắng Vũ lấy love egg đi liếc mắt nhìn, chỉ thấy thịt heo bồng của mình vẫn cắm trong tao huyết của cậu, ngoại trừ dâm thủy còn có một chút nước tiểu màu vàng nhạt, hơn nữa rõ ràng không phải do dương vật bắn ra, lẽ nào cậu còn có đường tiết niệu của nữ nhân?

Ngô Thắng Vũ ngơ ngác, bị hình ảnh đó kích thích cũng bắn ra.

26. Chương 25: Bắn Vào Làm Lớn Bụng

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Nhi – Beta: Đậu

Thân thể Dương Uẩn Chi bị tinh dịch nóng hổi bắn đến không ngừng run rẩy, khiến cậu có loại cảm giác bụng dưới như đang trướng đầy. Cậu cũng không rõ tại sao mỗi lần hần bắn lại bắn nhiều như vậy, còn phải dâm đến tử cung mới bắn. Tinh dịch từ trong khe hở chảy ra ngoài làm hạ thể có chút dính nì, Dương Uẩn Chi vừa cúi đầu nhìn xuống trong đầu liền ong một tiếng, sắc mặt đen xuống, không phải chứ?

Cậu biết đàn ông là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới nhưng chỉ mới bị hần thao hai lần, bắn nhiều hơn người ta thì thôi đi lại còn...

Nhìn cậu xấu hổ sắp khóc lên, Ngô Thắng Vũ một tay ôm cậu vào lòng, một tay khác tách âm thần ra sờ

vào miệng nhỏ đến mức hầu như không ai chú ý, cười nói, “Bảo bảo, em không những có âm hộ nữ còn có niệu đạo (đường tiết niệu), lúc này khi anh liếm cho em cũng không phát hiện a, em thật sự là cực phẩm.”

“Ngô Thắng Vũ, đừng nói nữa!” Dương Uẩn Chi trừng hấn, sắc mặt tái nhợt, rõ ràng muốn hấn thấy được những mặt hoàn mỹ của mình nhưng tại sao cứ lần lượt mất mặt?

Không ngờ Ngô Thắng Vũ cũng không có cười nhạo cậu mà chỉ ôn nhu hôn đôi môi nhỏ dẹt người, còn thịch vừa bắn lại cứng rắn, “Được, không nói nữa, bảo bối tiếp tục để anh thao nè.”

Nói xong hấn lập tức đâm côn thịch cứng rắn vào bên trong, đâm thủy trong tiểu huyết bị côn thịch mạnh mẽ cắm vào mà vắng lung tung. Ban này dù đã đạt cao trào nhưng tao huyết vẫn chưa được hấn chân chính thao nên vẫn chưa thỏa mãn, Dương Uẩn Chi rất nhanh lại có cảm giác.

Bởi vì cả hai đều đã phát tiết qua nên hấn cũng không có như lang như hổ giống lúc ban đầu mà chỉ từ từ chậm rãi, Ngô Thắng Vũ nhìn xung quanh phòng thiết bị phát hiện trong phòng có rất nhiều loại bóng cao su to nhỏ không đồng đều. Bỗng nhiên nghĩ ra thứ gì, trực tiếp ôm Dương Uẩn Chi đặt lên một cái bong bóng khá lớn, chuẩn bị thao cậu.

“A... Thắng Vũ...” Tuy rằng độ dẻo của cậu không tệ lắm nhưng quả bóng là hình tròn khiến cậu không có cảm giác an toàn, nên cũng không dám hoàn toàn nằm lên, chỉ có thể ôm hấn thật chặt, phía dưới hai người lại dán vào nhau. Dương cụ của hấn vừa lớn vừa dài, bình thường có thể đâm rất sâu, không cần dùng nhiều sức cũng có thể dễ dàng đâm đến tử cung, còn nếu vận sức mạnh một chút... Cậu liền có cảm giác như tử cung sắp bị hấn quấy hỏng.

Nhưng khoái cảm đó lại mê hoặc lòng cậu, Dương Uẩn Chi khát cầu, cậu muốn tự mình chủ động như ban này nhưng chợt nhớ tới bản thân đang nằm trên quả bóng, hơn nữa theo động tác của mình bóng lại lùi về phía sau. Cậu rất nhanh bị hấn kéo về, côn thịch mạnh mẽ đâm vào.

“A! Ông xã.....Cắm vào đi....Quá sâu a a...”

Ngô Thắng Vũ hưởng thụ cảm giác lại đâm vào tử cung cậu, giống như có một cái miệng nhỏ tham lam chặt chẽ mút hấn, theo động tác lăn qua lăn lại của bóng, không cần hấn động nhiều cậu đã bị chơi đến dục tiên dục tử, đâm thủy giàn giụa.

Dương Uẩn Chi bị sáp thoải mái dần dần không còn khấn trương như lúc này, cũng không còn giống tiểu bạch tuột chặt chẽ quấn hấn không tha. Ngô Thắng Vũ dạng hai chân cậu, lăn quả bóng phía dưới để cự kiếm không ngừng ra ra vào vào.

Ngước mắt nhìn hấn mặc chiếc áo cầu thủ hay dùng lúc đá bóng mà làm cậu, mồ hôi dọc theo cổ thấm vào áo, cơ tay hữu lực cùng mũi bụng mạnh mẽ. Hình ảnh này cậu đã ảo tưởng rất nhiều lần... Gọi cảm đến mức Dương Uẩn Chi cậu lại lần nữa động tình.

“Thắng Vũ... A... Ông xã....Mau dùng đại dương vật đâm xuyên em... Nhanh... Đâm tới tử cung... Em muốn... A a” Dương Uẩn Chi đặt tay lên bụng tưởng tượng thật sự có thể mò tới côn thịch ở bên trong. Quả bóng đàn hồi lắc lư theo tiết tấu, lúc đâm vào cũng không cần dùng nhiều sức, nghe được lời của cậu, Ngô Thắng Vũ mỗi một lần đều thật sự đâm sâu vào tử cung, kéo ra không ít đâm thủy.

“Tiểu tao hóa, chúng ta đổi tư thế đi.” Hấn ôm cậu xoay người để Dương Uẩn Chi úp mặt xuống quả bóng, cái mông vểnh lên thật cao, dùng tư thế lão hấn đẩy xe bò* mà thao cậu.

“Ân a... Thịch heo bồng ông xã đâm sâu hơn rồi.... Tao huyết của em sướng muốn chết..... A a a...” Lần đầu tiên dùng tư thế tiến vào từ phía sau, Dương Uẩn Chi một tay ôm đầu, một tay nắm chặt bóng cao su rên rỉ.

“Bảo bối, thích tư thế này sao?”

“Yêu thích... A ....Ha ... Chỉ cần bị anh thao... Tư thế gì cũng thích... Bị anh thao đến chết cũng thích.”

“Yêu tình, anh cũng không nỡ làm chết em, sẽ chỉ thao em đến mang thai.” Ngô Thắng Vũ vuốt ve trên bụng cậu, giống như bên trong thật sự có một tiểu sinh mệnh.

“A... Ông xã... Mau dùng lực thao em.... Aha... Em muốn sinh tiểu bảo bảo...” Dương Uẩn Chi nghe hần nói muốn cậu mang thai con hần liền hận mình không thể mang thai ngay lập tức.

“Tao hóa, muốn mang bụng lớn đến lớp để mọi người đều biết em mang thai con anh sao?” Hần mạnh mẽ đâm vào, ngữ khí rất ác liệt, chính hần cũng trở nên kích động làm cậu cơ hồ sắp ngất đi.

“A a a... Ông xã chậm một chút... Tử cung sắp bị đâm nát... A a...”

“Mẹ nó thao nát để em về sau còn dám phát tình hay không.” Ngô Thắng Vũ đỏ mắt, dùng côn thịt thô to đâm vào hoa huyết người dưới thân.

“A a a ông xã em sắp ra! Mau bắn vào bụng em..... A.” Cậu cảm thấy mọi vật xung quanh đều biến thành màu đen, hoa huyết trào ra đâm thủy chặt chẽ quấn lấy côn thịt để hần đâm vào sâu hơn.

“Tiểu tao hóa, vậy thì mang con anh đến lớp đi. Đâm chết em.” Hần nắm chặt eo cậu đỉnh thật sâu, để côn thịt được khám phá thêm một vùng đất mới Ngô Thắng Vũ mới chậm rãi tiết ra.

Dương Uẩn Chi cũng bắn ra một ít chất nhầy trong suốt, choáng váng ngất đi.

*Kiểu “Đẩy Xe”: Người dưới nằm ngửa hoặc sắp trên giường sao cho phân nửa lưng ra khỏi cạnh giường, người bên trên đứng dưới đất, tay đặt giữa hai đùi người dưới nâng hai chân lên cho ngang tầm.

1. Cuồi Ngựa Xem Hoa

2. Đào Sâu Quốc Bấm

3. Tiên Cỗ Hút Cắn

4. Thương Đế Bế Quan Âm

5. Đào Sâu Hút Cạn

6. La Hán Đẩy Xe Bò

27. Chương 26: Vì Anh Mà Cao Trào Đến Hôn Mê

Edit: Đậu

Thời điểm Dương Uẩn Chi tỉnh lại phát hiện ra mình đang nằm trong phòng y tế, gương mặt Ngô Thắng Vũ bên cạnh lại tối sầm gắt gao dõi theo từng cử động của cậu. Cậu giật giật mới thấy thân thể nhẹ nhàng thoải mái, hẳn là đã được đối phương lau chùi sạch sẽ. Dương Uẩn Chi đã khôi phục tư duy nhớ đến vì sao mình ngất xỉu thật muốn dùng chân cuộn lại không bao giờ lộ mặt nhìn đời nữa nhưng lại thấy hành động đó khá ngốc nghếch, chỉ thẳng thẫn nhìn Ngô Thắng Vũ, không nói lời nào.

“Bác sĩ nói em bị hạ đường huyết, ăn uống không đủ dinh dưỡng nên mới ngất đi.” Hắn cũng không biết tại sao mình tức giận. Thăng nhóc này, rõ ràng biết cơ thể không khoẻ còn không tự chiều cổ mình, ăn không đủ bữa? Hơn nữa còn thiếu dinh dưỡng? Nghĩ đến mình và em ấy mới làm chuyện tiêu hao thể lực như vậy, chẳng trách lại ngất xỉu. Lúc đó Ngô Thắng Vũ hẳn cũng sợ quá chùng, lập tức mặc lại đồng phục cho cậu, nhét love egg vào túi rồi gấp rút ôm cậu chạy đến phòng y tế.

Dương Uẩn Chi bây giờ mới nhớ ban sáng mình sợ trễ học không kịp nấu bữa sáng, cậu biết mình đường máu thấp, cũng vì nó nên ngày thi tuyển sinh môn hoá cậu mới ngất đi. Không nghĩ tới hôm nay lại xảy ra chuyện này... Tuy hạ đường huyết là nguyên nhân căn bản nhưng có phải nguyên nhân chính đâu. Hình như đều là Ngô Thắng Vũ...

“Sáng nay anh có mua bánh ngọt cho em, sao lại không ăn.” Hắn nhìn cậu không nói lời nào, lấy bánh ngọt trên bàn xuống mở ra.

“Anh đi lấy hồi nào vậy?” Cậu nhú màu, sáng nay cậu con để nó trong học bàn. Bởi vì không quen ăn trong lớp nên cậu dù bị đói cũng không có dùng.

“Lúc em còn hôn mê, vừa vận tiết sau được trống, anh về lớp lấy bánh thuận tiện xin giáo viên cho em nghỉ. Anh nói em tiết thể dục vì ‘vận động’ kịch liệt nên hạ đường huyết đã ngất xỉu, đang nằm ở phòng y tế.”

Nghe đến hắn nói “Làm vận động”, khuôn mặt cậu tái nhợt lạnh lùng, Ngô Thắng Vũ cũng biết ngoài lúc làm tình thì bình thường da mặt cậu rất mỏng, cũng không bắt nạt cậu, chỉ múc một muỗng bánh đưa đến bên miệng, “Ngoan nghe lời, ăn một chút sẽ đỡ lên.”

Tuy rằng cảm thấy người này luôn trêu mình nhưng kỳ thực lại rất ôn nhu. Mỗi khi bên hắn cậu thấy rất ấm áp, rất cảm động, cảm thấy mỗi lần hắn gọi cậu là bảo bối thì da đầu cũng tê dại. Nhìn bánh gato nhỏ xinh hương matcha thơm ngát, Dương Uẩn Chi không tự chủ hé miệng.

Nhìn cậu đồng ý ăn tâm tình hắn mới chậm rãi tốt lên nhưng lại nghĩ đến nguyên nhân chính làm cậu ngất xỉu, hẳn lại thấy thật áy náy cho nên rất chịu khó ụy cậu, ngữ khí ôn nhu khiến tâm cậu sắp nhuyển thành một bãi xuân thủy.

※

Ngày đó hai que củi khô bởi vì gấp gáp muốn đốt lên lửa tình nên không nghe giáo viên nói gì, buổi chiều hỏi lại mới biết cuối tuần này trường tổ chức đi du lịch mùa thu. Hai người lại vội vã chuẩn bị đồ dùng dã ngoại cần thiết, thoát một chút liền đến cuối tuần.

Bởi vì đi dã ngoại nên không cần mặc đồng phục học sinh, Dương Uẩn Chi chỉ mặc áo phông nhân nhâ kết hợp với giày bata trắng cùng mũ len, Ngô Thắng Vũ thấy cậu đáng yêu vô cùng. Không còn bộ dáng nhàn nhật cấm dục thường ngày, cả lớp cũng thấy cậu thật bình dị gần gũi, bất quá dù là vậy cũng không ai dám bắt chuyện với cậu bởi vì bọn họ phát hiện dạo gần đây, quan hệ giữa Dương Uẩn Chi và Ngô Thắng Vũ tăng nhanh như gió, cơ hồ luôn như hình với bóng, chỉ cần có người hơi hơi tiếp cận một chút với Dương Uẩn Chi sẽ nhận được ánh mắt sắc lẹm của Ngô Thắng Vũ. Mà cậu đối với người khác chỉ có một biểu cảm lạnh lùng nhàn nhật cho nên nữ sinh thầm thích cậu cũng không dám tới gần.

“Thắng Vũ.” Thời điểm chuẩn bị lên xe Dương Quân lại chạy tới, trong lớp không ít nam sinh thầm crush cô. Hôm nay Dương Quân mặc một chiếc đầm bó tới đùi, lộ ra vòng một căng tròn cùng phần eo thon gọn, thậm chí còn trang điểm. Dương Uẩn Chi có chút bội phục cô, mặc dù là mùa thu nhưng khí trời rất lạnh, hơn nữa cảm trại ngoài trời có không ít muỗi, cô ấy lại dám mặc như vậy.

Ngô Thắng Vũ nhìn gương mặt tinh xảo của Dương Quân không biết tại sao lại cảm thấy cô khá giống Uẩn Chi, tưởng tượng nếu cậu là nữ khẳng định so với cô ta còn đẹp hơn. Nhận ra mình đang nghĩ gì, hấn lại thấy ghê tởm, hấn vẫn thấy cậu bây giờ là đẹp nhất, thanh tân, thuần túy, sạch sẽ còn có đậm đáng....

Hấn dẫn cậu lên xe, trường phân ra mỗi lớp một xe cho tiện quản lý. Một xe năm mươi mấy chỗ ngồi với lớp hai người là rất thoải mái. Ngô Thắng Vũ trực tiếp kéo Dương Uẩn Chi xuống hàng cuối cùng.

“Bạn học Dương, chúng ta có thể đổi chỗ không?” Mắt thấy Dương Uẩn Chi lại ngồi chung với Ngô Thắng Vũ, Dương Quân cắn răng cảm giận. Cô đã khó chịu mấy bữa nay, về mặt ôn hoà với cậu ta cũng là giả vờ giả vịt, cô không biết tại sao Ngô Thắng Vũ không để ý đến mình nữa. Nhân dịp hôm nay đi dã ngoại cô cố ý ấn diện một phen để gây sự chú ý với hấn nhưng căn bản Ngô Thắng Vũ không hề nhìn Dương Quân, chỉ lo nói chuyện với tên ghê tởm kia. Nghĩ đến thân thể của cậu, cô cười lạnh trong lòng, quái vật bất nam bất nữ đó nghĩ có tư cách tranh Ngô Thắng Vũ với cô sao?

Dương Uẩn Chi nghe vậy chỉ lạnh mặt nhìn Dương Quân một cái. Cậu biết cô đang giả bộ, từ nhỏ đến lớn, cô ta vẫn luôn xem thường cậu. Thậm chí khi mẹ Dương Quân chỉ mới là tình nhân của người đàn ông kia, cô vẫn khinh khỉnh hất cầm, bộ dáng chán ghét của cô Dương Uẩn Chi cậu sẽ không bao giờ quên.

“Thật không tiện, không đổi.” Còn chưa đợi Ngô Thắng Vũ mở miệng, Dương Uẩn Chi trực tiếp từ chối, sau đó ngồi xuống kế bên Ngô Thắng Vũ.

Những thứ đã thuộc về cậu đừng mong cậu sẽ chấp tay dâng cho người khác, đặc biệt là Ngô Thắng Vũ, trừ phi hấn chán ghét cậu nếu không cậu sẽ không bao giờ buông tay.

28. Chương 27: Lần Đầu Giúp Ngô Tiểu Công Khẩu Giao

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Lần đầu tiên Ngô Thắng Vũ nhìn thấy dáng vẻ này của Dương Uẩn Chi, sau khi giật mình liền cảm thấy cậu thật đáng yêu. Nhìn Dương Quân ăn quả đắng nhăn mặt không cam lòng ngồi ở phía trên, hắn thấy bản thân sắp nhin cười đến mức khóe miệng co quắp. Người khác chỉ thấy được Dương Uẩn Chi lạnh lùng không dễ ở chung nhưng hắn cảm nhận được mình đối với em ấy tuyệt đối không giống như vậy. Tuy rằng trong mắt người ngoài thái độ của Dương Uẩn Chi đối với hắn chưa từng thay đổi, cũng không hiểu tại sao hắn lại cùng tên băng sơn là cậu trở thành bằng hữu, nhưng Ngô Thắng Vũ biết, ở nơi người khác không nhìn thấy, người này tình nguyện phơi bày hết thấy những mặt khác với hắn. Tuy hắn ban đầu chỉ muốn kéo chiếc mặt nạ giả nhân giả nghĩa của cậu xuống chơi. Thế nhưng sau khi đạt được mục đích chẳng những không khiến hắn mất đi lòng hiếu kỳ, trái lại càng gọi lên sự háng hái của hắn, bởi vì người tên Dương Uẩn Chi này, luôn luôn mang đến cho hắn “kinh hi” bất ngờ.

Giống như hiện tại, ở nơi còn rất nhiều người, tao hoá này lại phát tình. Cho dù là chính hắn tối hôm qua gọi điện muốn cậu hôm nay nhất định phải mặc quần lót mà hắn đưa đi du lịch mùa thu, kết quả vì xe xóc nảy, những hạt châu to nhỏ không đồng đều kích thích hạ thể cậu. Dù cậu đã cố nhin vẫn thoát ra mấy tiếng rên rỉ không thể kìm chế. Thính lực cực nhạy của Ngô Thắng Vũ nghe thấy liền cứng, dãn vật hắn cũng không kém. Tuy có chút giống gây ông đập lưng ông nhưng nhìn thấy bộ dáng nhăn nhin của cậu, vành tai đỏ ửng, tâm tình của hắn lại khoan khoái hẳn. Không biết tao hoá này đi học đã mang sex toy bao nhiêu lần, bộ dáng mặt không đổi sắc nghiêm túc nghe giảng, điểm kiểm tra vẫn đứng đầu qua các học kỳ khiến hắn có chút bội phục. Không biết hai loại tính cách cùng khí chất trái ngược này sao lại có thể dung hợp trong một cơ thể, không hề khiến người khác chán ghét, có lẽ là bởi vì, cậu ấy lớn lên dễ nhìn chẳng? Ngô Thắng Vũ đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười.

Dương Uẩn Chi quả thực rất tuần tú, bề ngoài thanh lãnh cấm dục, da dẻ rất trắng lại không hề có lông. Cảm nhận được ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm mình, Dương Uẩn Chi ngồi không yên. Bình thường mặc thứ này đã khó chịu nay còn ngồi trên xe, tiểu huyết đã bị khai phá không còn giống như trước đây, chỉ chút kích thích từ bên ngoài liền động tình. Bây giờ sâu trong tao huyết đói khát muốn được côn thit vừa to vừa dài kia của Ngô Thắng Vũ đâm vào, hung hăng đỉnh đến tử cung thì mới thấy thoả mãn.

Dương Uẩn Chi vô lực dựa vào băng ghế, nhắm mắt lại để bản thân tỉnh táo hơn một chút. Nơi này là xe của trường, các bạn trong lớp vẫn còn ngồi ở đó...

“Có muốn hay không?”

Thanh âm trầm thấp của Ngô Thắng Vũ đánh vào màng tai yếu ớt của đối phương, khiến cậu giật mình. Mở mắt nhìn người đã tiến lại gần, tìm cậu lần thứ hai háng một nhip, nam sinh này hiện tại đang cười nụ cười không rõ ý nghĩa nhưng lại đầy hàm súc, Dương Uẩn Chi quả thực yêu chết bộ dáng này của hắn, tao thủy phía dưới cũng tiếp tục chảy ra.

“Bạn học Ngô Thắng Vũ, chúng ta đang ở trên xe.”

Bạn học Ngô Thắng Vũ là cái quái gì? Trong lòng hắn như nở hoa, tao hoá này rõ ràng này rất muốn, lại còn giả vờ. Trực tiếp cầm lấy tay của Dương Uẩn Chi đặt ở nơi bản thân đã cương.

“Yên tâm, lưng ghế rất cao, cho dù có quay đầu lại bọn họ cũng sẽ không nhìn thấy gì, hơn nữa hiện tại cũng sẽ không có ai không có chuyện gì lại quay xuống nhìn chúng ta đâu. Em không muốn, gây bối cảnh của chồng em lại rất muốn.”

Cậu trùm tên vô liêm sỉ này một cái, nhưng cũng không rút tay về, mặc hần lòi kéo toàn tâm toàn ý sờ cái bọc lớn kia, cảm giác tim đập càng lúc càng nhanh, cho tới bây giờ cậu ở nơi công cộng...

“Có phải là rất kích thích.” Ngô Thắng Vũ cắn vào vành tai của Dương Uẩn Chi rồi nhả ra, tay chạm vào nơi riêng tư của cậu: “Anh biết tiểu tao hóa em thích ở nơi công cộng bị người làm, mỗi lần căng thẳng đều sẽ kích động, đâm thủy chảy ròng ròng”.

Cậu bị xoa nắn một lúc liền thoải mái đến cả người đều mềm nhũn, nhưng chỉ sờ sờ nơi đó đối với cậu mà nói đương nhiên là không đủ, hần lại giống như biết cậu nghĩ gì, quần mà hần mặc hôm nay chỉ cần kéo phéc mơ tuya là có thể chạm tới thịt heo bông bị trói buộc đã lâu, cho nên rất nhanh Dương Uẩn Chi liền nhìn thấy tính cụ “sinh cơ bừng bừng” kia.

Nhớ tới lần đầu tiên nhìn thấy côn thịt của hần, cậu liền khát khao nuốt mấy ngụm nước miếng thế nhưng vẫn chưa có cơ hội liếm thịt gây bối cảnh đã khiến cậu dục tiên dục tử, cảm giác trống rỗng vẫn luôn không có được lấp kín.

“Ánh mắt của em thật háo sắc đỏ bảo bối.” Thanh âm tràn đầy từ tính của Ngô Thắng Vũ không những không kéo được lý trí của Dương Uẩn Chi quay trở về, trái lại khiến cậu càng trầm luân. Liếc nhìn những bạn hàng trên đều thiu thiu ngủ, Dương Uẩn Chi trực tiếp cúi người xuống ngậm lấy đại quy đầu.

“Fuck!” Không nghĩ tới cậu đột nhiên lại “ăn” nơi đó của hần, Ngô Thắng Vũ lần thứ hai bị kinh hãi nhưng cũng kích động mà càng trưởng càng thô: “Tao hóa!”

Dương Uẩn Chi chỉ giương mắt nhìn Ngô Thắng Vũ một chút rồi thè lưỡi liếm từ quy đầu đến trụ căn. Sau đó lại ve vãn khắp trụ thịt, nỗ lực không phát ra tiếng động, sợ những bạn học khác phát hiện, cũng tiếp tục chăm sóc đại dương vật mình yêu thích đã lâu.

Dương Uẩn Chi không biết chỉ một ánh mắt của cậu đã câu luôn hồn của Ngô Thắng Vũ đi, hần biết tao hóa này một khi phát tình thì lá gan so với hần đã nghĩ còn lớn hơn, nếu không thì lần trước ở trong lớp cũng sẽ không làm ra chuyện như vậy. Nhưng hần cũng biết, Dương Uẩn Chi động dục cũng là vì hần. Nhìn gương mặt trắng noãn của cậu chôn giữa hai chân mình, ra sức liếm láp bảo bối của hần, Ngô Thắng Vũ quả thực sướng khoái từ đỉnh đầu cho tới từng ngón chân.

Tuy rằng đã muốn đã muốn làm chuyện này từ rất lâu nhưng cậu không hề thực hành nên kỹ xảo rất trúc trắc, liếm liếm mấy lần đều không vừa ý liền trực tiếp ngậm toàn bộ vào nhưng côn thịt này thực sự quá dài cũng quá lớn cũng không ngậm được bao nhiêu, phần thân không được an ủi làm cậu không có cách nào khác đành dùng tay nắm chặt ve vuốt, mùi xạ hương dễ ngủ ở nơi đó khiến thân thể cậu nóng lên, nhịn không được mà há to miệng, cố gắng ngậm côn thịt đến sâu nhất. Dầu có muốn nhưng bản thân không hề có kinh nghiệm lập tức bị nghẹn, phun vật trong miệng ra bắt đầu ho, tròng mắt vương hơi nước, khuôn mặt nhỏ nhắn mang vẻ oan ức khiến xương cốt của Ngô Thắng Vũ cũng muốn tan.

“Em bị ngốc sao, vội vã như vậy làm gì?” Ngô Thắng Vũ ở bên tai Dương Uẩn Chi vừa nói, vừa buồn cười giúp cậu thuận khí, hắn cũng không phát hiện ẩn trong ngữ khí cùng động tác của hắn tất cả đều là sủng nịch. Mấy người trong lớp bởi vì nghe thấy tiếng ho mà quay đầu lại nhìn một chút nhưng cũng không thấy chuyện gì, tiếp tục gục xuống ngủ.

29. Chương 28: Bị Thao Trên Xe

Edit: Nhi – Beta: Đậu

Dương Uẩn Chi chảy nước mắt, bộ dáng đáng thương nhìn Ngô Thắng Vũ khiến hắn càng muốn khi dễ cậu. Thuộc phái hành động nên hắn vừa nghĩ liền làm, trực tiếp bế cậu lên đùi mình hôn nhẹ lên má cậu, liếm đi những giọt nước mắt còn vương trên má, vừa ôn nhu ngọt ngào lại không kém phần sắc tình khiến cậu cứng lên.

Thật ra thì hắn sợ xe xóc nảy sẽ không cẩn thận đâm vào sâu bên trong, nếu đâm khá sâu sẽ dễ bị buồn nôn còn tổn thương cổ họng cậu.

“Bây giờ dừng BJ, lần sau lên giường sẽ cho em hảo hảo liếm cho chồng.”

Dương Uẩn Chi nghe xong cũng không nói gì xem như ngầm chấp nhận nhưng trong lòng vẫn có chút mất mát: “Không cho phép anh chê kỹ thuật của em.”

“Được được được, kỹ thuật của bảo bối là siêu cấp vô địch.” Ngô Thắng Vũ bật cười, sao em ấy lại dễ thương vậy chứ, “Vừa rồi là em ‘ăn’, bây giờ đến lượt anh nha.”

Nói xong hắn còn dùng côn thịt cọ cọ vào mông cậu. Bản thân bị hắn ôm còn lén lén lút lút làm chuyện như vậy kỳ thực cậu cũng rất sợ bị người khác phát hiện, toàn thân đều căng cứng, côn thịt của Ngô Thắng Vũ nhử nhử đẩy hạt châu vào càng sâu làm cho cậu suýt chút nữa nhịn không được kêu lên. Khẩn trương cao độ khiến cậu thấy kích thích cực kỳ.

“Rèm cửa sổ.” Nghe Dương Uẩn Chi nhắc nhở, hắn mới phát hiện rèm xe vẫn chưa kéo, nếu như bị người ngoài nhìn thấy cũng không tốt lắm. Kéo rèm xong hắn nghĩ nghĩ lại dùng áo khoác che hạ thân vốn chỉ hở phân nửa của hai người lại. Côn thịt bị đâm thủy thẩm ướt, hắn biết tao huyết của cậu đã sớm khát khao khó nhịn cho nên cũng không phí lời trực tiếp đẩy côn thịt vào đến tận gốc.

Đột nhiên bị đâm vào, cả người cậu lập tức co quắp, thân thể nghiêng về phía trước nắm chặt lấy thanh an toàn* của ghế phía trước, bàn tay trắng bệch nắm chặt.

*Thanh này là thanh ở sau mỗi ghế để khi xe có quẹo hay thắng gấp thì người phía sau có thể vịn vào phòng vì quán tính lớn mà có thể bị thương.

Cầm giác cả cây đều đi vào thực quá sung sướng nhưng lại không thể kêu lên. Cậu liều mạng cắn chặt môi dưới, tay siết chặt thanh an toàn mới khiến bản thân bảo trì lý trí, không rên rỉ ở trên xe.

Ngô Thắng Vũ cũng cảm nhận được khoái cảm trước nay chưa có, Dương Uẩn Chi vì căng thẳng vẫn luôn cắn chặt lấy thịt heo bống của mình, bên trong tiểu huyết chảy ra rất nhiều dâm thủy nóng ướt, ‘đường đi’ phi thường thuận lợi. Lúc cắm vào tầng tầng lớp lớp thịt non mềm bao bọc lấy côn gậy, hoa huyết trong nháy mắt phồng lên. Hắn một tay xoa xoa, một tay kéo mấy hạt châu kích thích âm vật của cậu.

“Đừng... A... Đừng làm vậy...” Dương Uẩn Chi cố gắng đè thấp giọng nói của mình, thân thể vì căng thẳng còn nghiêng về phía trước lại được hắn kéo về, cả người cậu nằm trong lồng ngực hắn, khiến cho côn thịt trực tiếp đâm tới tử cung.

A a a a a! Dương Uẩn Chi bị thao đến hai mắt mờ đi, chỉ có thể hô lớn ở trong lòng, hai tay buông khỏi tay vịn lưng cuống quơ loạn cho đến khi được hắn nắm lại, mười ngón tay đan chặt vào nhau.

“Lúc muốn kêu thì nắm chặt tay anh.”

Dương Uẩn Chi dựa lưng vào người Ngô Thắng Vũ, cho dù ngồi ở trên người hắn nhưng cậu vẫn thấp hơn hắn một cái đầu, cậu cảm giác mình bao bọc, khoang mũi tràn ngập mùi vị nam tính của hắn càng khiến cậu khó không chế. Muốn rên rỉ, muốn hắn dừng đại dương vật hung hăng thao cậu, muốn gọi hắn là ông xã...

Hắn dùng tay còn lại ôm eo cậu, bắt đầu trườn sát, mỗi lần đều ma sát vách thịt nhạy cảm, ma sát đến mức cậu cảm thấy hoa huyết mình sắp nổi lửa. Có một lần côn thịt đã lui ra miệng huyết xe lại đột nhiên lắc lư một chút, Dương Uẩn Chi theo quán tính ngồi mạnh xuống, trụ thịt lại đâm đến tử cung. Hắn cảm nhận được móng tay xinh đẹp của cậu cắm vào lòng bàn tay hắn, hai mắt cậu trắng dã. Ngô Thắng Vũ cũng bị sự xóc nảy này làm cho sáng khoái hít một hơi dài, thực sự rất thư thái... Không nghĩ tới làm chuyện này trên xe lại thoải mái như vậy. Thời điểm hắn đâm vào tử cung, dâm thủy như suối nguồn được khai phá ồ ạt phun ra ngoài. Hắn cũng không có rút ra nữa mà chậm rãi xoay chuyển, côn thịt theo nhịp điệu của xe mà nông sâu khác nhau, làm cậu mềm nhũn, hai má ửng hồng tựa vào ngực hắn. Dù hôm nay mặc quần thường, so với đồng phục học sinh thì rộng rãi hơn nhiều nhưng vẫn khiến cậu có chút khó chịu.

Hắn giống như là biết cậu nghĩ gì, luồn tay vào áo khoác kéo quần cậu xuống, sờ sờ tính cụ cứng rắn, một bên từ từ làm cậu, một bên ve vuốt ngọc sợi giống với chủ nhân thanh mảnh trắng nõn.

“Thoải mái không?”

“Ừm... A... Ông xã...Xuống một chút ... Âm vật cũng phải xoa...” Âm thanh của Dương Uẩn Chi yếu ớt đáp lại, phía trước được xoa bóp thật sự rất thoải mái nhưng phía sau cũng rất ngứa mà hắn không có nấn nấn, cậu không thể làm gì khác hơn là mở miệng cầu hắn.

“Tiểu tao hóa.” Ngô Thắng Vũ nói vậy nhưng vẫn chậm rãi dời tay xuống kéo hạt châu ra xoa xoa hoa hạt đã sưng lên, “Nơi này đã sưng lên rồi, yêu tinh của anh, chồng vò em có sướng hay không?”

“Ân a... Thật thoải mái... Bên trái một điểm... A chính là chỗ đó...” Dương Uẩn Chi một bên lắc đầu, một bên giãy dụa ở trên người Ngô Thắng Vũ, mặc hắn đùa bỡn những nơi mẫn cảm của mình. Cọ cọ lồng ngực săn chắc của người kia, hai người nắm chặt tay nhau, cơn thịt thô to dữ tợn càng làm càng hung ác. Sợ bị người khác phát hiện Ngô Thắng Vũ còn cố ý tuột thấp xuống một chút. Dương Uẩn Chi cũng dán chặt lấy hắn, nằm trên người Ngô Thắng Vũ. Bởi vì xe lay động nên không cần dùng sức nhiều đã thao cậu đến run rẩy toàn thân, mỗi lần gâyប់ rút ra đều kéo theo vách hoa huyết, sau đó lại bị hắn dùng chút sức đâm sâu vào. Dương Uẩn Chi thầm hô ông xã mau thao chết em, đâm thủy hạ thân chảy ra từng luồng từng luồng.

“Có phải đại dương vật của ông xã mỗi lần đều đâm đến tử cung?” Ngô Thắng Vũ đột nhiên tăng nhanh tốc độ, ác độc đâm vào bên trong. Dương Uẩn Chi hai tay nắm chặt thanh ghế, giãy dụa. Không được... Sắp bị giết chết... Đại dương vậy ông xã thật thô... Hơn nữa không hổ là người cậu xem trọng, động tác thật mạnh mẽ... Mỗi lần đi vào đều khiến cậu cực kì thoải mái...

“Ân a...”

Làm một hồi lâu, xe đột nhiên quẹo thật nhanh, hai người đồng thời nghiêng về bên trái, hắn cũng không buông cậu ra mà đổi góc độ thao loạn. Các bạn học phía trước không biết chuyện gì đang xảy ra, tiếp tục ngủ gật. Dương Uẩn Chi chỉ thấy khoái cảm truyền khắp cơ thể, hai tay vô lực chống đỡ, không thể rên rỉ nên chỉ có thể thở dốc thật mạnh. Cậu nghĩ đến mình còn đang ở trên xe trường bị người yêu làm đến toàn thân co giật, hai mắt trắng dã, đâm thủy tung toé, nước bọt chảy ròng. Dương Uẩn Chi đột nhiên run lên, tay siết chặt lấy tay hắn, trụ thịt trắng hồng cùng hao huyết đỏ rực đồng thời đạt cao trào.

Ngô Thắng Vũ cúi đầu hôn người bởi vì cao trào suýt chút thét lên, chính mình cũng đỉnh một cái thật sâu thật mạnh, bắn ra.

30. Chương 29: Không Có Gì Đâu, Dù Sao Da Mặt Anh Cũng Dày

Edit: Đậu Đỏ

Sau cao trào Dương Uẩn Chi mệt lả, Ngô Thắng Vũ lập tức mở cửa sổ thông gió ra, sau đó lột quần lót tình thú ra lau sạch bỏ vào bọc sách, dù sao hắn cũng sợ nếu cậu thường xuyên mặc sẽ có chuyện. Thanh tẩy hạ thân cậu sạch sẽ, giúp cậu mặc quần lại tử tế hắn mới lo cho mình.

Nhìn quần người kia bị ướt một mảng, Dương Uẩn Chi có chút luống cuống, tuy rằng hơi xấu hổ nhưng thái độ vẫn nhàn nhạt hỏi, “Như vậy có sao không?”

Ngô Thắng Vũ liếc nhìn quần của mình, nhặt lên áo khoác rơi vãi trên đất vỗ vỗ, cười nói, “Không có gì đâu, dù sao da mặt anh cũng dày.”

Cậu không trả lời, quay đầu sang chỗ khác, khóe môi lại nhịn không được mỉm cười.

※

Lần dã ngoại này kéo dài trong hai ngày, buổi tối mọi người sẽ ngủ lều, hai người một lều, sau khi đến nơi sẽ bắt đầu chia cặp dựng lều. Ngô Thắng Vũ đương nhiên muốn ngủ với Dương Uẩn Chi, hai người dựng xong bắt đầu lấy đồ ra nướng BBQ.

Mọi người đều rất hưng phấn, dù sao hiếm khi được đi chơi mà không cần làm báo cáo, ngoại trừ Dương Quân. Từ lúc Dương Uẩn Chi không chịu đổi vị trí cô đã bắt đầu khó chịu, kỳ thực cô bị say xe không thể ngồi ở dưới nhưng vì thấy Ngô Thắng Vũ ngồi ở cuối cùng nên mới nhịn xuống muốn đổi chỗ với Dương Uẩn Chi đang ngồi bên cạnh, kết quả tên kia dám không đồng ý cô không thể làm gì khác hơn là đi lên phía trước.

Lúc nướng thịt Dương Quân thấy Ngô Thắng Vũ cầm hai cầm hai xiên nướng, không biết đang nói gì với Dương Uẩn Chi, cô trực tiếp đi tới, “Thắng vũ muốn ăn cá thu sao, mình giúp cậu nướng.”

“Tôi không ăn cá.” Bị người khác quấy rầy, hần bực mình đáp lời.

Dương Quân cười cười, dù không nói gì nhưng vẫn tiếp tục đứng bên cạnh Dương Uẩn Chi đang nghiêm túc nướng thức ăn.

“Cánh gà sắp chín rồi.” Cô cầm xiên thịt vẫn còn bốc khói lên, vờ như vô ý va vào tay Dương Uẩn Chi.

“A! Xin lỗi.” Dương Quân áy náy nói nhưng biểu tình lại không có chút hối lỗi nào.

Cậu bị nóng đến cau mày, trên tay nhanh chóng đỏ một mảng lớn, cảm giác đau đớn nhanh chóng lan tỏa khắp các xung thần kinh nhưng cậu vẫn không hề hé răng. Ngô Thắng Vũ chứng kiến một màn này dậm chân tức giận, cũng không quản đối phương là nữ mà mắng một câu, “Dương Quân, cô không có mắt sao?”

Hần khấn trương nắm tay cậu lên xem, cánh gà vừa nướng xong nên rất nóng, da cậu lại non mềm nên chỉ trong thời gian ngắn liền đỏ lên, hơn nữa có khi còn nổi bọt nước. Ngô Thắng Vũ cảm thấy tâm như xoắn lại, “Có đau hay không, anh dẫn em đi rửa nước lạnh.”

Hần kéo cậu đi, không quản Dương Quân vừa mới bị mắng đang có biểu tình gì, món nợ này hắn sẽ ghi nhớ, cô ta đừng tưởng hắn không thấy cô cố ý dí cánh gà vào tay cậu.

Đem cánh tay cậu ngâm xuống sông nhưng hắn vẫn không yên tâm, “Em ngâm tay đi chờ anh một chút, anh đi tìm thuốc mỡ thoa cho em.”

Dương Uẩn Chi ngoan ngoãn gật đầu, lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng hắn gấp gáp sốt ruột vì mình, trong lòng vừa chua xót vừa ngọt ngào, chỉ là vết thương nhỏ vốn không cần khoa trương như vậy.... Nhưng nhìn hắn như vậy, cậu lại nhịn không được tham luyến ôn nhu của hắn, một Ngô Thắng Vũ như vậy làm cậu càng thích hắn nhiều hơn.

Ngô Thắng Vũ chạy đi tìm thuốc mỡ, Dương Uẩn Chi ngồi xổm bên sông nhìn cánh tay mình, suy nghĩ lung tung.

“Bạn học này, cậu bị sao vậy?”

Nghe đến một thanh âm, Dương Uẩn Chi ngẩng đầu lên thấy trước mặt có một người không rõ giới tính, thói quen không hay tiếp xúc với người khác nên cậu vốn không định nói gì, lại thấy đối phương ngồi xổm xuống nhìn tay cậu, “Bị bỏng?”

“Ừm.”

“Vừa vặn tôi có mang thuốc mỡ, bị muỗi đốt hay bỏng đều có thể bôi, cho cậu nè.”

“Cảm ơn, không cần.” Dương Uẩn Chi vẫn muốn chờ là chờ Ngô Thắng Vũ đưa cho.

Đối phương cười cười thu hồi thuốc mỡ, “Cậu cũng học Nam Dương? Sao tôi chưa từng thấy, năm nhất?”

Cậu gật gật đầu, không biết người này sao lại nhiệt tình như vậy.

“Vậy thì tôi là học tử rồi, năm nay lớp 11, tên là Giang Thư Vọng.”

Dương Uẩn Chi luôn bình tĩnh lãnh đạm cũng kinh ngạc nhú mày, học tử... nữ sinh?

Tựa hồ biết đối phương nghĩ gì, Giang Thư Vọng cười cười, “Tôi là les, T.”

“Ồ.” Dương Uẩn Chi gật đầu ý bảo mình đã hiểu, bàn tay cũng rút khỏi mặt nước.

“Cậu hẳn là gay đi?”

Không nghĩ đối phương lại thẳng thắn như vậy, cậu cảm thấy có chút theo không kịp. Lần đầu tiên bị người ta trực tiếp hỏi có phải gay không, cậu không biết nên phản ứng như thế nào, đúng lúc này Ngô Thắng Vũ đã đã trở lại.

“Không phải đã dặn em đừng lấy ra sao?” Ngô Thắng Vũ cầm tay Dương Uẩn Chi, sau đó mở tuýp thuốc thoa cho cậu, thậm chí không biết tìm được băng gạc ở đâu quần quần lên, “Em tạm thời đừng dùng tay này làm gì, để lát nữa anh nướng thức ăn cho em.”

Cậu nhìn tay mình bị quần thành móng heo thực muốn cười, phỏng một chút thôi lại bị xem như bị thương nặng. Ngẩng đầu nhìn hắn, trong lòng lại ngọt ngào như được ném mật, lần phỏng này cũng thật đáng giá.

Lúc này Ngô Thắng Vũ mới chú ý tới bên cạnh ó người, không khỏi có chút kỳ quái.

Giang Thư Vọng nhìn Ngô Thắng Vũ, lại nhìn Dương Uẩn Chi, nở nụ cười không rõ ý, “VẬY BẠN HỌC DƯƠNG, TÔI ĐI TRƯỚC ĐÂY.”

Nhìn nữ sinh suất khí rời đi, Dương Uẩn Chi cảm thấy kỳ quái, cô ấy sao biết mình họ Dương?

31. Chương 30: Ngô Tiểu Công Bị Cường Hôn

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Đó là ai vậy?”

“Em không biết.” Dương Uẩn Chi lắc đầu. Tuy một bụng nghi vấn nhưng đó cũng không phải là điều cậu quá để ý. Nhìn Dương Uẩn Chi ngơ ngác, Ngô Thắng Vũ cũng không tiếp tục quan tâm, cầm một tay cậu kéo đi: “Đi, anh làm chút đồ cho em ăn.”

Dương Quân nhìn thấy Dương Uẩn Chi trở lại, trên tay còn quần một tảng băng gạc, giáo viên cũng chạy đến quan tâm cậu, trong lòng không nhịn được cười nhạo, tên quái vật này thật đúng là biết cách tranh thủ sự đồng tình của mọi người. Lại nhìn đến đùi mình bị muỗi đốt sưng lên, trong lòng càng thấy không thoải mái.

Ăn xong giáo viên liền tập trung tất cả các học sinh lại tổ chức chương trình, Ngô Thắng Vũ và Dương Uẩn Chi đều không phải người thích các hoạt động tập thể thể nhưng Dương Uẩn Chi lại không tiện rời đi. Ngay khi miệng chai chọn người biểu diễn hướng về phía hắn thì mọi người đều âm thầm chảy mồ hôi lạnh bởi hắn luôn làm theo ý mình, tính cách lại ngạo mạn, cho dù ở chung với các bạn trong lớp không đến nổi tệ nhưng không ai dám trêu chọc. Ngoại hình hắn cao lớn đẹp trai vốn rất dễ được các bạn yêu thích nhưng ngoài Dương Quân thì không có nữ sinh nào dám tới gần Ngô Thắng Vũ.

Không nghĩ tới bản thân cũng có ngày phải tham gia loại trò chơi nhảm chán này, trong lòng Ngô Thắng Vũ thầm khinh bỉ nhưng khi hắn nhìn về phía Dương Uẩn Chi, dường như là nghĩ ra điều gì đó, liền đứng dậy rồi nói: “VẬY TÔI HÁT MỘT BÀI.”

Dương Uẩn Chi tò mò nhìn hắn, lần đầu tiên nghe người này nói hắn muốn hát, cậu đột nhiên cảm thấy khẩn trương, hơn nữa ánh mắt của hắn vẫn luôn nhìn về phía cậu khiến Dương Uẩn Chi nghĩ rằng hắn muốn hát cho cậu nghe.

Nghe thấy Ngô Thắng Vũ sẽ hát, nữ sinh trong lớp kích động bàn tán, đây là phúc lợi trước nay chưa từng có nha. Lúc hắn bắt đầu hát, mọi người trong nháy mắt yên lặng. Thanh âm trầm khàn từ tính của hắn vang lên, hơn nữa lúc hát bài hát này, không còn sự ngang ngược của ngày thường, trái lại còn đặc biệt ôn nhu giống như lông chim nhẹ nhàng lướt qua trái tim, thực sự giống như lời hứa hẹn dành cho người yêu,

có không ít nữ sinh lúc này đã đỏ mặt.

“Em ngồi bên cạnh anh, trái tim luôn chịu tổn thương.

Anh không hiểu và cũng không muốn hiểu

Nước mắt của em khiến lòng anh đau nhói

...”

Dương Uẩn Chi chưa từng nghe bài hát này, Ngô Thắng Vũ cũng chỉ hát một đoạn, nhưng từng ca từ đều làm lòng người ảm áp, cũng không biết hoạt động kết thúc lúc nào, cho đến khi hai người nằm trong lều, cậu mới không nhịn được mà hỏi: “Sao anh lại hát bài đó?”

“Vì cảm thấy nó rất dễ nghe.”

Dương Uẩn Chi không nói gì, cậu cũng không biết bản thân sao lại thấy có chút mất mát, hờn dỗi, chẹp miệng một cái rồi xoay người mà ngồi lên người Ngô Thắng Vũ, sau đó cúi đầu hôn hắn.

Cửa lều còn chưa có khóa lại, đây là lần thứ hai trong ngày hắn bị hành động của cậu làm giật mình. Cho dù bây giờ là buổi tối nhưng vẫn có thể bị nhìn thấy, hắn vội vàng kéo khóa lều xuống rồi mới để đầu lưỡi của cậu tiến vào dò xét. Đạo này hai người đã hôn không ít lần, Dương Uẩn Chi cũng coi như thành thạo, chịu khó học theo những gì Ngô Thắng Vũ từng làm với cậu, cuốn lấy đầu lưỡi của hắn rồi hút. Cậu thích người này như vậy, hắn lại giống như kẻ ngốc không hiểu tình cảm của cậu, nghĩ vậy Dương Uẩn Chi càng ra sức hút như muốn trút giận.

Ngô Thắng Vũ cảm thấy hôm nay người trong lòng chủ động cùng nhiệt tình hơn rất nhiều, không biết em ấy hôm nay bị sao nhưng trong hoàn cảnh bên cạnh có rất nhiều bạn học cùng lớp, hai người lại bí mật làm một ít chuyện tình sắc khiến tim hắn đập nhanh hơn. Ngô Thắng Vũ quấn lấy đầu lưỡi của Dương Uẩn Chi kéo tới khoang miệng của cậu, sau đó đảo qua khung hàm, lại tới vòm họng. Hai người hôn hôn, thân thể lập tức khô nóng, không biết từ lúc nào đã cởi sạch quần áo của đối phương.

Đồ vật phía dưới của hắn đã sớm thủ thế chờ đợi, đâm vào giữa hai chân của cậu, mà đối phương sau nụ hôn hạ thể đã ướt một mảnh. Thế nhưng nghĩ đến việc buổi sáng làm trên xe, Ngô Thắng Vũ lần nữa rục rịch.

“Tiểu tao hóa, em chờ một chút.” Hắn hạ thấp giọng ghé vào tai cậu, sau đó duỗi tay ra bên ngoài lều cầm túi nguyên liệu nấu ăn ngày hôm nay còn dư, rồi từ bên trong lục lấy một bình mật ong chưa mở ra.

“Bảo bối, muốn ăn mật ong không?” Ngô Thắng Vũ một lần nữa nằm trong lều, Dương Uẩn Chi ngồi bên cạnh hắn lúc này đầu óc đã mơ hồ, bị dục hỏa thiêu đốt, không rõ đó là gì, chỉ thấy đối phương mở lọ xong liền đổ xuống tính khí của hắn.

Dương Uẩn Chi lập tức biết hắn nói ăn là như thế nào, nhìn đồ vật ngọt ngào rơi xuống còn thịt đang nổi gân xanh, quy đầu khổng lồ, trong nháy mắt hương mật ong thơm ngọt lan toả trong không khí, kích thích thần kinh cùng đầu nhũ của cậu.

Buổi sáng chưa được liếm tận hứng, cậu đương nhiên không buông tha cơ hội này, trực tiếp nằm sấp xuống liếm còn thịt hẳn.

Mật ong lạnh lạnh phủ trên thịt heo cực nóng, rất nhanh dung hòa một cách vi diệu. Dương Uẩn Chi liếm quy đầu mấy lần, đảo qua lỗ tiểu nhạy cảm, sau đó dần hút xuống phía dưới. Mùi vị ngọt ngào trong miệng cùng mùi xạ hương nam tính khiến cậu mê muội choáng váng. Đầu lưỡi xoay một vòng quanh thân trụ thịt, nuốt xuống chất lỏng đang không ngừng rỉ ra, cậu tưởng tượng mình giống như là ăn kem chốc lại hút chốc lại liếm, sau đó còn ngậm nuốt từ trên xuống dưới, nhẹ nhàng cạ cạ răng nanh không những không khiến dương vật của Ngô Thắng Vũ nhuyễn xuống mà trái lại càng thêm cứng rắn. Dương Uẩn Chi yêu thích không muốn buông tay, ăn đến say sưa ngon lành.

Ngô Thắng Vũ còn đem mật ong bôi lên âm mao của hắn, Dương Uẩn Chi cũng nhả còn thịt trong miệng ra, liếm lên trên, âm mao cũng không tha. Hương vị nam tính nồng nặc nơi đó khiến vừa ngứa vừa ướt, đầu lưỡi đảo quanh sỉ mao*, mật ong khiến âm mao dính lại với nhau. Cậu cảm thấy liếm thì không đủ, vì vậy lại ngậm vào miệng hút, cơ hồ một chút cũng không muốn chừa lại, giúp hắn liếm sạch cậu lại bắt đầu chơi đùa tình hoàn vừa to vừa nặng, rất tương xứng với dương vật phía trên, mỗi lần đều có thể khiến cậu liên tục cao trào.

*sỉ mao: lông đen

Dương Uẩn Chi không biết hình ảnh một ít sỉ mao dính lên khoe miệng mình có bao nhiêu dâm đãng, từng tắc từng tắc vùng kín của Ngô Thắng Vũ đều được liếm sạch, sau đó lại ngậm lấy cự vật đang dâng trào.

Phía ngoài lều rất nhiều bạn học đang chơi đùa. Mỗi lần có bóng người xẹt qua đều khiến Dương Uẩn Chi căng thẳng càng dùng sức hút còn thịt trong miệng. Phát hiện sự căng thẳng của người trong lòng, Ngô Thắng Vũ càng thoải mái hơn, hai tay vuốt ve gò má cậu, nước bọt rỉ bên khoe môi hòa lẫn với chất lỏng của hắn. Hương vị mật ong ngọt ngào dần bị tinh dịch tanh nồng mằn mặn thay thế làm cho Dương Uẩn Chi muốn ngừng mà không được, hơi nhả ra liền sẽ có một ít nước bọt nhiều xuống, gương mặt xinh đẹp nhuốm mùi tình dục.

Ngô Thắng Vũ xoa đầu Dương Uẩn Chi, tận lực khắc chế kích động muốn ấn cậu xuống, nghĩ tới hình ảnh cậu bị sặc, đại căn này của hắn không có cách nuốt hết vào. Nhìn thấy cậu vốn không hề có kỹ xảo kinh nghiệm giúp người khẩu giao càng chơi càng điều luyện, không nhận được thâm cảm khoái, năng lực tự học của Dương Uẩn Chi đúng là siêu cấp trời sinh.

32. Chương 31: “song Long” Nhập Động

Edit: Đậu Đỏ

Nhìn người dưới thân cuối đầu giữa bụi cỏ rậm rạp màu đen của mình, một bên liếm côn thịt, một bên phát ra tiếng nước chảy bị âm thanh đùa giỡn bên ngoài che lấp đi, làn da trắng nõn kết hợp với nơi riêng tư u tối của hắn tạo nên hình ảnh tương phản cuốn hút. Cánh môi bởi vì chưa kịp khép lại mà chảy nước miếng, dáng vẻ vô cùng mê người. Lúc ở trên xe vì quá bất ngờ, Ngô Thắng Vũ không kịp phản ứng, bây giờ nghĩ đến học sinh xuất sắc Dương Uẩn Chi khẩu giao cho mình, cảm giác sung sướng đặc ý đến ngủ cũng cười tỉnh. Đại khái vì khác biệt quá lớn nên hắn càng muốn sủng cậu, có lúc hắn cũng không biết hành vi của mình như thế nào, dứt khoát không nghĩ nữa.

“Tiểu tao hóa, ăn ngon không?”

Dương Uẩn Chi liếm cây gậy mình yêu đã lâu, miệng bị nó nhồi không thể phát ra âm thanh nào, chỉ có thể dùng mũi hừ hừ, lại sợ tiếng động quá lớn người ngoài sẽ nghe được. Cậu đã quên bàn tay bị bỏng, vươn tay chạm lấy phần thân còn lộ ra ngoài của người kia, băng gạc thô ráp với phần thân mềm cảm làm chủ nhân của nó càng thêm hưng phấn, vì vậy Dương Uẩn Chi dùng tay này ma sát.

Tuy rằng rất thoải mái nhưng hắn vẫn không yên lòng với tay cậu, đứng dậy nhẹ nhàng lấy tay đó ra, “Ngoan, nghe lời anh đừng dùng tay bị thương. Tiểu tao hóa, chỉ em một cách thoải mái hơn, đưa mông về phía anh, sau đó tiếp tục liếm.”

Ngô Thắng Vũ quan tâm làm Dương Uẩn Chi ấm áp, uỷ khuất ban này cũng tiêu tán không ít. Tuy rằng cảm thấy tư thế kia có chút mắc cỡ nhưng vẫn ngoan ngoãn vênh mông đối mặt hắn.

Hắn vỗ nhẹ lên phần mông trắng nõn cong vênh, “Mẹ nó, tao hóa, đâm thủy của cứng chảy vào miệng anh rồi.”

Cậu biết hạ thân mình có thể chảy nước, đặc biệt là khi nhìn thấy hắn, phảng phất giống như bị hắn làm, cho dù kẹp chặt cũng không thể chặn cho nước dừng thấm ra ngoài. Bây giờ thân thiết như vậy, đâm dịch tất nhiên thật nhiều, trực tiếp nhiều lên miệng hắn làm cậu cắn chặt môi thâm mắng mình.

Ngô Thắng Vũ liếm vệt nước vệt nước, sau đó cầm mật ong bên cạnh. Đột nhiên cảm thấy nơi riêng tư lạnh lạnh, Dương Uẩn Chi nhin không được rên lên, lại bị hắn tét mông một cái.

“Bảo bối nhỏ giọng một chút, em muốn mọi người đều nghe hay sao?” Sau khi đánh xong Ngô Thắng Vũ lại nhẹ nhàng xoa, giống như xoa bột làm cậu đỏ mặt. Hắn nhìn lớp mật ong vàng rực lông lánh phủ lên mị huyết hồng nhạt, thè lưỡi liếm cục huyết xinh đẹp.

“Ăn a...”

“Yêu tinh đâm đang, quả nhiên phối với mật ong là đúng, ăn thật ngon.” Hắn không ngừng hút thứ nước ngọt ngào, một tay trượt xuống bộ ngực của cậu, vo lấy đầu nhũ xoa nắn vài cái, sau đó kẹp trong tay đùa bỡn. Hương vị tao lãng hậu huyết kích thích Ngô Thắng Vũ, địa phương bị khai phá rất nhanh mềm mại, đầu lưỡi hắn dễ dàng chuôi vào. Dương Uẩn Chi bị liếm mông thịt suýt chút nữa ngồi lên mặt hắn, may là có tay hắn chống đỡ, càng thuật tiện để Ngô Thắng Vũ liếm láp.

“Ân a... A...” Dương Uẩn Chi phun đồ vật trong miệng ra thở hổn hển, cảm nhận được hơi thở nóng rực, cậu chỉ cần bị hắt liếm một cái liền mềm nhũn, hận không thể xoay eo cùng hắt thao làm nhưng Ngô Thắng Vũ lại không có như vậy, chỉ liếm hậu huyệt mình, cũng không có chăm sóc phía trước, làm cho cậu có chút bất mãn.

“Thắng Vũ, a... Không muốn chỉ liếm mặt sau... Phía trước cũng phải...”

Ngô Thắng Vũ nghe vậy chỉ dùng đầu lưỡi qua loa quét qua phía ngoài âm thần, không có luồn vào, “Muốn?”

“Ừm... Chồng... Muốn làm...” Cậu lúc làm nũng thanh âm sẽ rất nhẹ nhàng, hoàn toàn không có đáng dấp của bông hoa cao lãnh lúc bình thường.

Ngô Thắng Vũ luôn chống đỡ không nổi trước sức hấp dẫn của tao hoá này, thật ra mấy ngày trước hắt có nghiên cứu một ít phim cấm, vẫn luôn muốn thực hành với cậu. Nghĩ tới dã ngoại lần này mang theo rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, Ngô Thắng Vũ đặt mộng Dương Uẩn Chi xuống, lật lật túi xách bên cạnh, đột nhiên thấy được củ từ không biết tên gốc nào đi nướng BBQ còn mang theo, gọi đi phần vỏ, nhìn củ từ trơn trượt trong tay, đột nhiên nảy ra chủ ý.

Nhìn vật trắng trắng trong tay hắt, cậu lập tức đỏ mặt, hắt sẽ không phải...

Rất nhanh xác minh ý nghĩ của cậu, Ngô Thắng Vũ tách hai đùi cậu ra, Dương Uẩn Chi cảm giác dương vật ngạnh lên của mình đang run rẩy trong không khí.

Hắt xé màng bọc thực phẩm bọc lấy phần đầu củ từ, sau đó cầm vật thể tới trước hoa huyệt chưa được thỏa mãn, bởi vì trên xe đã làm một lần nên có chút sưng tấy.

“Đừng... Chồng ... Đừng thả vào...” Bởi vì sợ người ngoài nghe được, cậu vẫn luôn hạ thấp giọng nói chuyện, ghen đến khuôn mặt đỏ rần, biểu tình xin tha không hề có bất kỳ tác dụng với hắt.

Chỉ thấy hắt tuốt tuốt trụ thể màu trắng, bàn tay dính chất lỏng trong suốt, cười sêu không lường được, “Bảo bối, để xem em và cái này, cái nào chảy nước nhiều hơn.”

Nói xong liền dùng củ từ trắng kiện cắm vào cơ thể Dương Uẩn Chi, cửa động trơn trượt làm trụ thể dễ dàng đi vào sào huyệt đã lây lợi bất kham, không biết là do củ từ hay vẫn là hoa huyệt, trong nháy mắt củ từ cắm vào, đâm thủng bắn lên tay hắt.

Ư a a a a! Cậu cắn bàn tay không có bị thương, đồ vật tiến vào một đoạn nhỏ liền lấp đầy cơ thể cậu, không giống với cơn thịnh Ngô Thắng Vũ, loại cảm giác cứng rắn làm cậu nhất thời không quá thích ứng.

“Tiểu bảo bối, thoải mái sao?” Hắt sợ vật này tổn thương Dương Uẩn Chi nên thật không dám đâm quá sâu, hơn nữa động tác nhẹ nhàng, nắm chặt đoạn lộ ra bên ngoài chậm rãi trườn sáp.

“A... Lấy ra đi... Hức hức...” Dương Uẩn Chi bị củ từ thao khóc lên, một loại cảm giác chưa từng có làm cậu hoang mang, rõ ràng rất xấu hổ, rồi lại rất thoải mái.

Ngô Thắng Vũ giúp cậu xoa âm vật, nơi đó đã sưng khoái đến phồng lên, hắn đã tìm hiểu mới biết nơi này tụ hội rất nhiều dây thần kinh mang lại khoái cảm tình dục mà cậu lại đặc biệt dễ dàng cao trào. Chỉ cần hắn sờ âm vật một cái sẽ làm cậu thích xụi lơ, bắt đầu phát tao. Nhìn người dưới thân cần tay mình khó nhịn lắc lắc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hắn đau lòng, “Bảo bối, cần anh nhéo anh, đánh anh đều được nhưng đừng cần tay mình.”

Nói xong Ngô Thắng Vũ bế Dương Uẩn Chi lên đùi đối mặt với hắn, trong nháy mắt làm củ từ đi vào càng sâu, cậu bị đỉnh co giật, cần chặt vai hắn.

Hắn bị cậu cần, đôi mắt rũ xuống đau đớn, cũng không nhẫn nại thêm dục vọng của mình, trực tiếp cần vào hậu huyệt Dương Uẩn Chi.

A a a a! Chết mất! Cậu hét to trong lòng, hoảng sợ muốn chạy trốn lại bị hắn đè xuống, hai nơi đều bị hung hăng làm một trận. Nước mắt sinh lý lã đã, lần đầu tiên chơi “song long” làm cậu cảm thấy mình sắp bị đâm chết, cần Ngô Thắng Vũ suýt chút rớt một tầng da.

“Thật trưởng, lấy cái đàng trước ra đi... Chồng... Aha...”

“Chỉ một cái sao có thể thỏa mãn tiểu tao hoá đây. Hôm nay cho em nếm thử cảm giác mới.” Ngô Thắng Vũ không rút củ từ phía trước ra bởi vì hắn muốn Dương Uẩn Chi được nếm trải khoái cảm chưa từng có.

Ngô Thắng Vũ làm mặt sau, hắn không nghĩ bảo bối của hắn có thể đồng thời chứa hai vật lớn, tuy ngoài miệng nói không muốn nhưng phía dưới lại tham lam hút. Tiểu côn thật bất cứ lúc nào cũng có thể bắn ra.

Cậu bị hắn làm đến thất thần, hai cái huyệt động trước sau chỉ cách nhau một lớp màn, hơn nữa trong cơ thể rất nhanh dâng lên một cảm giác quái dị chưa từng có.

Bởi vì làn da mỏng cảm nên củ từ cần vào không bao lâu liền ngứa lên, củ tử dễ kích ứng da, hơn nữa chỗ đó ngứa giống như bị hàng vạn con kiến bò lên, từ huyệt động bò đến bò vào tâm hồn, sau đó du nhập vào cốt tủy, lấy cấp lí trí của cậu. Mà “kẻ cầm đầu” càng ngày càng tiết ra niêm thủy gây ngứa, muốn đại dương vật của hắn giải ngứa, muốn bị đâm đến chỗ sâu nhất kia, gãi ngứa từng tắc thịt mềm của cậu.

Dương Uẩn Chi rốt cuộc bị dẫn vật tan rã, mắt không chế khóc lên.

33. Chương 32: Muốn Có Côn Thịt Thật Lớn Thao Tử Cung

Edit: Đậu Đỏ

“A a... Ông xã... Thật là nhột... Nha nha nha...”

“Bảo bối, em ngựa chỗ nào?” Ngô Thắng Vũ hôn đôi môi không thể khống chế rên rỉ được nữa của Dương Uẩn Chi, hàm răng cắn phiến môi hồng nhuận, sau đó liếm liếm, ngửi khí ôn nhu.

“Ân a... Nơi đó...” Côn thịt hần trong cơ thể cậu cứ chậm rãi mài, mỗi lần đỉnh sẽ đi sâu thêm một chút, đồ vật ở hoa huyết cũng cùng hần đâm vào một ít. Dương Uẩn Chi khóc lóc muốn dùng tay vói xuống miệng huyết móc củ từ đã hoàn toàn đi vào cơ thể mình ra.

Ngô Thắng Vũ biết da cậu rất mẫn cảm nên mới cắn củ từ vào. Bởi vì ngựa nên hoa huyết không ngừng phun nước, liều mạng co rút, muốn gia tăng lực ma sát để giảm bớt nhưng trái lại càng ngựa hơn.

Cậu thử mấy lần vẫn không thể móc ra, có chút tự giận mình, thút thút vịn vào vai hần chuyển động. Ngựa quá... Vẫn nên đâm loạn... Côn thịt dù mỗi lúc một sâu nhưng vẫn không đâm đến nơi cậu thích nhất, dù có thể đâm đến tử cung nhưng người này lại... Dương Uẩn Chi vừa khóc vừa nghĩ, cảm giác thật khó chịu, mình sắp hỏng mất. Mặt sâu bị dương cụ nhồi đầy, mỗi một nhịp đều đâm vào điểm nhạy cảm làm cậu thư thái, hai miệng huyết chỉ cách nhau một vách màng mỏng nhưng lại như hai thế giới, phía trước ngựa ngáy phía sau thư thái làm cả người cậu phiêu phiêu, da đầu tê rần, không bao lâu trụ thịt của cậu liền bắn ra. Nhưng lần này không làm cậu đến thoả mãn, hoa huyết càng lúc càng ngựa làm cho cậu mỗi lần đều hung hăng ngồi xuống, “Hức hức... Không đủ... Còn chưa đủ... Thắng Vũ... Thật là nhột... Aha...”

“Có muốn chồng giúp em lấy ra không?” Ngô Thắng Vũ nhân lúc Dương Uẩn Chi ngồi xuống, trong nháy mắt thịt heo bồng hung hăng đâm vào, “phụt” một tiếng âm thủy phun lên túi ngủ của hai người.

“Dạ muốn...”

“Vậy Tiểu Chi có phải nên thể hiện một chút không?”

Nghe hần muốn cậu thể hiện, Dương Uẩn Chi xưa nay luôn thanh lãnh thật không biết phải làm sao. Bộ dáng phóng đảng trên giường gì gì đó đều là vì bị tình dục khống chế. Trầm lặng một chút, cậu không thể làm gì khác hơn ôm lấy cổ Ngô Thắng Vũ, tựa vào ngực hần cà cà, âm thanh mềm mại làm nũng, “Chồng... Giúp em lấy ra đi mà... Đại dương vật của chồng làm em mới thoả mái... Hức hức... Em không muốn cái này... Thật là ngựa lại không đâm tới tử cung... Côn thịt của anh có thể đi vào sâu lắm.”

“Tao hóa.” Nhìn tiểu yêu tinh làm nũng vừa đáng yêu vừa dâm đảng, hần hoàn toàn thoả mãn, vói tay xuống tiểu huyết cậu vẫn luôn kêu ngựa, nắm lấy củ từ đã bị dâm thủy rửa sạch chuẩn bị kéo ra ngoài.

“Bảo bối đừng cắn chặt như vậy, bằng không không lấy ra được đâu.”

“A a... Thật thoả mái...” Dương Uẩn Chi híp mắt, bàn tay Ngô Thắng Vũ lớn hơn cậu, hoa huyết ngựa ngáy chỉ cần một ngón tay của hần liền thoả mái hơn hần.

“Chỉ có như vậy đã thỏa mãn sao?” Hấn buồn cười hôn cậu một cái sau đó kéo đồ vật trơn trượt kia ra ngoài, “Em kiên nhẫn một chút, đừng kêu lớn tiếng quá.”

Nói xong Ngô Thắng Vũ thừa thế xông lên, rút củ từ ra để sang bên cạnh, đồ vật đáng ghét cuối cùng cũng được lấy đi như nguyện nhưng Dương Uẩn Chi lại thấy không thoải mái, không có đồ vật lấp kín tiểu huyết liền giống như bị hàng ngàn con kiến bò loạn, ngứa ngáy làm cậu hận không thể đem bàn tay đi vào bắt nó.

“Ngứa... Chờng ơ... Nhanh lên một chút, muốn có đại dương vậy thao phía trước em... Không được... Thật là nhột...”

Ngô Thắng Vũ cũng không nỡ bắt nạt Dương Uẩn Chi nữa, để cậu nằm nhoài trên túi ngủ, sau đó rút cơn thịnh từ hậu huyết đâm vào hoa huyết, một nháp đâm vào tận cùng. Cậu bị xuyên đến cảm giác toàn thể giới đều chấn động, trời đất quay cuồng, hai tay quơ quào tìm quần Ngô Thắng Vũ cắn vào nỗ lực nhìn xuống dọc vọng muốn thét lên, hoa huyết ngứa ngáy được gây bỏng nhồi đầy, tiếc là bên ngoài đã dần dần yên tĩnh lại, không ít bạn học đã vào lều ngủ nên không thể kêu lớn, mà hấn sau khi hung hăng đâm vào là bắt đầu điên cuồng đánh động.

Địa phương khát khao rất lâu cuối cùng cũng nếm được vị thịt, Dương Uẩn Chi giống như con mèo nhỏ khom lưng, ngón chân co ro phát ra tiếng rên thoải mái.

Hấn lưu luyến hôn lên sống lưng hoàn mỹ, hạ thân giống như máy đóng cọc cứ mạnh mẽ đi vào giúp cậu “gãi ngứa”. Da dẻ hấn không có non mịn, cũng không có mẫn cảm như cậu nhưng dương vật với những xúc cảm nhạy bén giống như cũng bị củ từ làm cho ngứa ngáy nên Ngô Thắng Vũ so với ngày thường càng dùng sức thao loạn.

Eo thon của cậu gãy dựa theo từng nhịp đánh của hấn, bàn tay không bị thương chủ động tách âm thần ra để hấn làm càng sâu hơn, hận không thể nhét hai túi tinh nặng trĩu kia vào luôn. Nếu nó có thể nhét vào thì thật tốt, cậu sẽ không chảy dịch nữa. Trước thật sự quá trống trải, cậu chưa từng được hưởng qua cảm giác thư thái này, cơn thịnh Ngô Thắng Vũ lại đủ lớn, mỗi lần thọc vào đều lấp đầy không còn khe hở gì, không buông tha cho bất kì một tấc đất nào trong hoa huyết đâm loạn của cậu. Không thể phân biệt rõ là nước mắt hay nước bọt, Dương Uẩn Chi vùi đầu vào quần Ngô Thắng Vũ, vừa vận đổi diện vị trí hạ bộ của hấn, mơ hồ thoang thoang hương vị của dâm thủy pha trộn với một ít tinh dịch ban sáng làm cho toàn thân cậu nóng lên. Lè lưỡi liếm lên bộ vị trên quần, tưởng tượng mình đang ăn tinh dịch hấn, Dương Uẩn Chi ý loạn tình mê.

Không thể kêu lên, nhẫn nhịn lại thật khổ sở, lần sau nhất định phải làm ở chỗ chỉ có hai người, để cậu có thể vừa rên rỉ vừa bị làm đến thần hồn điên đảo. Dương Uẩn Chi đang mơ mơ màng màng đột nhiên nắm chặt túi ngủ dưới thân, tới rồi.

Tay cậu căn bản không thể với đến tử cung, bên trong không biết có thứ gì, sao hôm nay lại ngứa như vậy. Cậu liều mạng khóc cầu muốn hấn đi vào sâu hơn, làm chết cậu đi, cậu thích bị thọc vào đó, mỗi lần đỉnh đến đều thấy mình giống như bị chết đuối, không thể thoát ra, chỉ có thể trầm luân trong biển khoái cảm, mặc nó nhấn chìm.

“Tiểu tao hóa, còn ngứa sao?” Ngô Thắng Vũ nhìn mị thịt được kéo ra, phía trên phủ một lớp dâm dịch

màu trắng dính lên miệng huyết đã sưng tấy và âm mao, nơi kết hợp đã sớm ẩm ướt không thôi.

“A a... Chồng... Ngứa... Muốn bị xuyên tử cung... Còn muốn...” Dương Uẩn Chi nâng mông lên, quần đã sớm ướt một mảng lớn, tiểu huyết đầm đìa tham lam vẫn luôn kêu gào nhiều hơn.

Xem bộ dáng động dục của cậu, Ngô Thắng Vũ cậu sải lên cao trào, nắm lấy bàn tay đang cầm chặt túi ngủ, lại bắt đầu một vòng trầm luân.

34. Chương 33: Màng Trinh Là Do Em Tự Mình Phá Sao?

Quy đầu đánh vào bên trong “phốc phốc”, âm thủy như suối nguồn bị mở van liên tục tuôn ra, Ngô Thắng Vũ ngâm trong đó cũng thoải mái vụn phân, thật sự không muốn rút ra, cả đời đều cắm trong đó nhưng hẳn lại nghĩ đến một chuyện.

“Tiểu tao hóa, màng trinh là em tự mình phá sao?”

Không nghĩ đối phương lại đột nhiên hỏi như vậy, thân thể Dương Uẩn Chi run rẩy, “Em... Em không biết...”

“Không biết?” Hắn tăng nhanh động tác, giống như là muốn trừng phạt cậu, ánh mắt cũng trở nên hơi sắc bén, “Lần trước không phải em nói chỉ bị anh làm sao? Chẳng lẽ em gạt anh?”

“Em không có... Aha... Chồng... Chậm một chút... Đâm quá sâu... A...” Tử cung bị hắn hung hăng đâm một nhát, cậu cũng cảm nhận được sự tức giận của hắn, âm thanh mang theo nước nở xin tha, “A... Lần đầu tiên của em là đâm love egg vào... Nhưng mà không có chảy máu.” Cho nên cậu không biết lúc đó mình đã phá trinh, lần đầu tiên tác chiến là bị Ngô Thắng Vũ làm, đâm đến điểm cực sâu kia.

Thì ra là như vậy.

Sắc mặt Ngô Thắng Vũ dịu đi một chút, kỳ thực cái hắn quan tâm không phải là lớp màng sinh học không thể tượng trưng cho tình yêu kia thế nhưng chỉ cần tưởng tượng người này cũng nằm dưới thân một nam nhân khác, hắn liền ghen tỵ phát điên. Không hề phát hiện cường độ cùng sức lực mình tăng mạnh, Dương Uẩn Chi dưới thân bị đỉnh lộng suýt chút nữa cắn nát quần, hai mắt trắng dã như thật sự bị đâm chết, bắt quá cho dù thật tức giận nhưng từ đầu đến cuối hắn đều không có buông tay cậu ra.

Thời điểm cậu sắp đạt cao trào, hắn rút côn thịt ra đâm vào hậu huyết bên dưới, hoa huyết bị mài sắp tan ra, tuyến tiền liệt mặt sau lại lập tức bị kích thích, Dương Uẩn Chi chưa từng hưởng cảm giác như vậy, trước sau đều được chăm sóc làm cậu cảm giác hai lỗ huyết đều bị cự bóng lấp kín. Bất quá củ từ đáng ghét kia đánh chết cũng không cần, cậu chỉ muốn thứ kia của hắn.

“Chồng ơi, thao hai nơi... Sâu hơn một chút... A... Mặt sau cũng thật là nhột... A a...” Dương Uẩn Chi cắn quần, hô to trong lòng, không biết có phải hay không hậu huyết bị ảnh hưởng, nơi đó cũng thật ngứa. Mỗi lần Ngô Thắng Vũ đi vào, khoái cảm đều như nước lũ tràn về, vụng trộm trong lều, một loại khoái cảm cấm kỵ càng làm hai người phấn khởi. Ngô Thắng Vũ thay đổi tư thế nằm xuống bên cạnh, sau đó kéo một cái chân của cậu gác lên tay mình, tay còn lại ôm eo người kia vùi vào ngực mình, mặt đối mặt bên làm. Bởi vì trời đã về khuya, bốn phía càng ngày càng yên tĩnh, lo lắng bị người phát hiện cho nên hắn không dám bật đèn, lại lo cậu sợ bóng đêm nên càng hắn càng ôm cậu chặt hơn, hơn nữa dùng tư thế này để nói chuyện, cũng thuận tiện cho Ngô Thắng Vũ hôn cậu.

Hai người ôm nhau, trao nhau nụ hôn sâu triền miên, Ngô Thắng Vũ thả chậm động tác, hẳn sợ tiếng nước hoặc thanh âm “ba ba ba” quá lớn sẽ thu hút sự chú ý của người khác. Dương Uẩn Chi ôm chặt người trước mắt, hơi thở quen thuộc làm cậu thật yên tâm, giờ chân quần lên eo hắn, âm mao cứng rắn cọ vào hoa huyết mãi cảm làm nó ngứa lên.

Đã quen với sấm rền gió bão sao có thể chịu được ôn nhu như nắng ấm sau hè này, cậu bị động tác của hắn làm cho bất mãn, chủ động chấm dứt nụ hôn sâu, hô hấp bất ổn, “Chồng... Nhanh một chút...”

“Ngoan, bây giờ không giống như trên xe, xung quanh rất yên tĩnh, nếu như làm quá nhanh sẽ bị người khác nghe được.”

Dương Uẩn Chi thật bộ ủy khuất, “Em không quan tâm.” Bây giờ cậu muốn người này mạnh mẽ thao làm, hơn nữa... Không biết có phải vì bị cử tử ảnh hưởng, cậu luôn cảm thấy hai cái lỗ nhỏ thật ngứa, thật là nhột.

“Hôm nay em phải nghe lời anh, anh sẽ chậm rãi thao em đến cao trào.”

Nói xong hắn rút côn thịt ra cắm vào hoa huyết phía trước của cậu, lần này là thay phiên cắm vào. Mỗi lần cậu sắp lên cao trào hắn lại rút ra, ngọc sợi căng cứng phía trước bị hắn nắm lấy, ngón tay chặn trên linh khẩu, không cho cậu phát tiết. Dương Uẩn Chi uất ức đến hưng hăng cắn vào bờ vai hắn.

“Ân a... Anh... Anh sao lâu rồi còn chưa bắn...”

“Anh mà bị bắn tinh sớm sẽ có thể thỏa mãn tính phúc của em sao, đứa ngốc.” Dương Uẩn Chi cũng không biết Ngô Thắng Vũ nhìn có bao nhiêu khổ cực, hắn không hi vọng mình không thỏa mãn được tiểu tao hoá này, để cho cậu đi tìm người khác.

Dương Uẩn Chi nghe xong vẫn muốn cắn hắn, trong lòng ngọt ngào, cậu thừa nhận kỳ thực cậu thích Ngô Thắng Vũ, cũng thích khả năng tình dục siêu cấp mạnh của hắn, “Aha... Chồng... Không muốn anh rút ra... A a... Em sắp cao trào...”

“Được.” Ngô Thắng Vũ cắm vào hoa huyết đầy nước của Dương Uẩn Chi, hướng bên trong thao lộng, làm đến cổ tử cung rồi lại đi ra, sau đó dùng sức uốn một cái, côn thịt tách ra tầng tầng lớp lớp lao vào, càng làm càng sâu, làm cậu càng co giật. Hắn một tay xoa bụng cậu, cảm giác như mình thật sở vào quy đầy cứng rắn đang xông lên, đâm xuyên qua tử cung, chốc chốc lại khuấy đảo nó, hắn cảm giác mình không

kiên trì được quá lâu.

“Bảo bối sắp cao trào sao, ôm chặt anh.”

“Ừm... A... Chồng... Bắn cho em... Aha...”

“Được.” Ngô Thắng Vũ càng cố sức đẩy côn thịt vốn đã đi vào rất sâu, sau đó dùng lực đảo một vòng làm cậu run rẩy dữ dội, giống như người sắp chết đuối ôm Ngô Thắng Vũ thật chặt, mím môi, trong đầu trống rỗng, chỉ còn dư lại khoái cảm cường liệt như tre già măng mọc, liên tục đánh tới.

“A a... Thắng Vũ... Làm cho em thật thoải mái... Chồng... Muốn bắn... A!!” Thân thể cậu cứng đờ, trụ thịt trước bắn tinh, phía dưới cũng đồng thời trào ra từng luồng dâm thủy, khó nói hơn nữa là, đường tiết niệu dị dạng kia lần thứ hai rỉ ra chất lỏng màu vàng. Ngô Thắng Vũ đỉnh vào thật sâu, cũng bắn ra.

Sau cao trào, Ngô Thắng Vũ hôn Dương Uẩn Chi, trong không khí các loại mùi hỗn tạo hoàn trộn vào nhau, bầu không khí chẳng những không có lạnh đi mà còn càng ngày càng nóng. Đại khái biết là đã xảy ra chuyện gì, may là ở trong bóng tối nên không thể nhìn thấy gì, cậu cũng không phải lúng túng. Hơn nữa bây giờ không phải là ở trường học, sau khi làm xong cũng không gần gấp gáp vào lớp cho nên Ngô Thắng Vũ dẫu vừa mới phát tiết lại cũng lên, đề cậu tiếp tục làm.

Cũng không biết đã bắn ra bao nhiêu, ở nơi điều kiện hơi thiếu thốn nên chỉ có thể dùng khăn giấy ướt lau lung tung, hai người một đến một ngón tay cũng không nhúc nhích được, thời điểm hần chuẩn bị rút ra lại đột nhiên nghe cậu nói, “Không muốn anh rút ra.”

“Được.” Ngô Thắng Vũ cười ôm Dương Uẩn Chi, “Bảo bối của anh là một tiểu tao hóa, vậy thì cắm vào em ngủ.”

Dương Uẩn Chi đỏ mặt trốn trong lồng ngực Ngô Thắng Vũ, nghe được hương vị của người kia, an tâm ngủ thiếp đi.

35. Chương 34: Muốn Cắm Côn Thịt Vào Rồi Đi Ngủ

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Bởi vì hôm nay là ngày hoạt động tự do, chỉ cần buổi chiều thu thập tốt lều bạt rồi tập hợp là được nên cũng không có ai tới quấy rầy họ, hai người ngủ thẳng tới gần trưa. Dương Uẩn Chi mơ mơ màng màng tỉnh lại mới phát hiện mình đang nằm trong lồng ngực của Ngô Thắng Vũ, hai người đều khóa thân, một tay của hần còn đặt dưới cổ cậu, rõ ràng là cả buổi đều ôm cậu ngủ, nghĩ tới tư thế này là tư thế chỉ có giữa tình nhân, hai má của Dương Uẩn Chi có chút nóng lên. Hơn nữa phía dưới... còn cắm côn thịt của người kia...

Đây chính là hình ảnh cậu khát vọng từ rất lâu... Sáng sớm tỉnh lại, người đầu tiên nhìn thấy là người mình yêu, ôn nhu ôm lấy cậu, phía dưới còn bị lấp đầy, tuy rằng hiện tại đang đã ngoại, ở trong lều không phải quá an toàn, Dương Uẩn Chi lại ngủ so với bất kì lúc nào còn sâu hơn.

“Tỉnh rồi?” Ngô Thắng Vũ mở mắt ra liền nhìn thấy một tiểu si hán một mình ngậy ngốc nhìn hắn chăm chăm, hơn nữa phía dưới còn ướt.

Cậu gật gật đầu, nhanh chóng thu lại ánh mắt mình, khôi phục bộ dáng cao lãnh trong quá khứ. Hắn cũng không nói gì, trực tiếp vươn tay đem người ôm lấy, khiến cậu nằm nhoài lên người hắn, trực tiếp làm.

“A a... Đứng... Buông ra... Đi ra ngoài!”

“Chà chà, bây giờ lại nói buông ra? Tối hôm qua không phải còn không cho anh rút ra sao?” Biết người này chính là trong ngoài không đồng nhất, làm một chút liến ngoan, Ngô Thắng Vũ cũng không nói nhiều, hung hăng đỉnh lộng cậu.

“Ấn a... Sẽ bị người nghe thấy...” Dương Uẩn Chi cầm lấy cánh tay của Ngô Thắng Vũ, nhưng cũng không thực sự tránh ra, toàn thân vô lực nằm nhoài trên người hắn. Phía dưới dâm thủy chảy như lũ lụt, tối hôm qua hắn bắn rất nhiều, lại dùng côn thịt ngăn chặn nên không có bị chảy ra, tinh dịch bên trong khiến bụng cậu to lên. Hiện tại vừa nhúc nhích tất cả liền chảy ra, lại bị hắn đâm đến.

Hai người liên làm hai lần, cả người đều dính dính, chỉ có thể dùng nước khoáng làm ướt khăn mặt rồi chà xát thân thể và túi ngủ mấy lần, cũng không quan tâm mùi vị bị thay đổi, vật này là do hắn mang tới, sau đó ném là được rồi.

Ngô Thắng Vũ vừa về đến nhà bảo mẫu đang tưới hoa vội buông bình nước trong tay mở cửa, khi hắn bước vào thì thấy mẹ hắn từ trong phòng khách đi ra.

“Tiểu Vũ, con về rồi. Chơi có vui không?”

“Cũng được.” Được làm cậu hai ngày liền nên cảm giác đương nhiên vô cùng tốt.

Mẹ Ngô muốn giúp hắn cầm balo giao lại cho bảo mẫu nhưng lại bị hắn ngăn lại: “Để con tự cầm.” Dù sao bên trong có đồ quần lót hắn mua cho Dương Uẩn Chi.

“Con đi tắm nhanh rồi còn ăn cơm.”

“Dạ.” Ngô Thắng Vũ trả lời rồi về phòng, hắn cũng không quên gọi điện thoại cho Dương Uẩn Chi.

“Em về nhà chưa?”

“Vẫn chưa, đang ở trên xe buýt.”

“Về tới nhà lập tức nhắn tin cho anh nha, anh đi tắm trước.”

“Ừm.” Hấn vui vẻ ngắt điện thoại, cầm quần áo sạch sẽ bước vào nhà tắm.

Kỳ thực Ngô Thắng Vũ sinh ra trong một gia đình có khá giàu có, gia giáo rất tốt. Bên nội đời đời đều là nhân vật trong giới chính trị, mấy năm trước Ngô ba ba đã lên làm Bộ trưởng Bộ Giáo Dục, mẹ hấn lại là thiên kim tiểu thư tên là Lục Tử Dư, bề ngoài vô cùng xinh đẹp. Khi bạn thấy được nhà mẹ đẻ của bà, bạn sẽ hiểu được cái gì gọi là di truyền, cũng vì như vậy, bản thân Ngô Thắng Vũ đối với cái đẹp đã có sức miễn dịch, đặc biệt đối với loại son phấn trần tục như Dương Quân, hấn thực sự không thấy đẹp chút nào, có lẽ chỉ có Dương Uẩn Chi, mới có thể lọt vào mắt hấn.

Trường bối bên nhà mẹ hấn đều là người làm ăn, cho nên sinh hoạt từ nhỏ của hấn đã sung túc, ba ba của mẹ Ngô cũng là ông ngoại hấn có công ty của mình, lúc thành lập ông vẫn là một doanh nhân trẻ. Mẹ có ba người anh, anh trưởng của bà luôn ở nước ngoài, anh hai và anh ba của bà là một cặp sinh đôi, một người là bác sĩ có tiếng trong giới y học, người kia là luật sư nổi danh trong giới pháp luật. Theo di truyền mà nói, cho dù Ngô Thắng Vũ có trốn học cả ngày thì thành tích không thể nào ổn định cứ đứng đầu từ dưới đếm lên được.

Từ nhỏ mẹ thường hay nói với hấn về Dương Uẩn Chi, bởi vì trước đây từng là hàng xóm một thời gian, tuy rằng sau khi chuyển nhà không còn qua lại với Dương gia nhưng mẹ vẫn vô cùng thích cậu, hơn nữa cha hấn là một văn nhân, lại là người của Bộ giáo dục, người có thành tích xuất sắc như Dương Uẩn Chi, ông rất xem trọng. Cho nên trong thế giới của Ngô Thắng Vũ, Dương Uẩn Chi chính là “con nhà người ta”. Kỳ thực ngay cả cậu cũng không biết, khi nghe nói về trạng nguyên trung khảo hấn liền biết là cậu, thái độ khi đó cũng là cố ý ra vẻ ác liệt, chỉ là... vì ký ức khi còn bé quá mơ hồ, hấn cảm thấy cậu là một con mọt sách chất phát, đối với cậu càng coi thường, nhìn thấy người thật mới phát hiện... thật... bộ dáng thật đẹp mắt? Sau đó lại xảy ra việc kia làm hấn phát hiện cậu không có giống như trong những lời nói của cha mẹ, bắt được nhược điểm của cậu, vui vẻ cả tối cũng không ngủ. Đi đến phòng giáo viên trả chìa khóa nhìn thấy đơn xin học bổng dành cho học sinh nghèo của Dương Uẩn Chi, hấn liền nhớ luôn tài liệu cá nhân của người kia.

Nhưng sau đó, hấn càng ngày càng cảm thấy người này so với tưởng tượng còn tốt hơn, cũng rất khả ái, hấn cũng không biết từ lúc nào, đã phát triển đến như hiện tại... Bất quá Ngô Thắng Vũ cũng không có chút tức giận nào, đặc biệt là sau khi nghe thấy cậu nói thích hấn, hấn không thể khảm cậu vào xương tủy.

Tắm xong hấn thấy điện thoại nhận được tin nhắn của cậu, liền nhắc cậu nhanh đi tắm, ăn cơm các loại nhưng đối phương lại chỉ trả lời bằng một chữ “Ừm”. Ngô Thắng Vũ lúc này cũng tự thấy mình có chút dài dòng giống bà già.

“Tiểu Vũ, con tắm xong chưa? Xuống đây mẹ có nấu canh bổ cho con, giờ đang là tuổi lớn, con cần phải bồi bổ.”

Ngô Thắng Vũ cũng không có gì để nói, bản thân hắn so với bạn cùng lứa đã là loại “thừa dinh dưỡng”, mẹ hắn còn muốn bỏ. Nghĩ đến thân thể nhỏ bé của Dương Uẩn Chi, cảm thấy cậu mới là người cần tắm bổ, nhưng thật ra khi cậu đứng bên cạnh hắn mới làm người khác cảm giác cậu thật bé nhỏ, bởi chiều cao của cậu cũng hơn 1m7, so với tuổi này cũng không phải là lùn, chỉ là có chút gầy.

“Vợ, em ăn nhiều một chút.” Sau khi người một nhà đều ngồi xuống, Ngô ba ba ân cần gấp đồ ăn cho vợ mình, một chút khí thế của Bộ trưởng Bộ Giáo Dục khi ở bên ngoài cũng không có.

Ngô Thắng Vũ lại cảm thấy hình ảnh này vô cùng chói mắt.

“Đối trá.” Nhẹ nhàng lẩm bẩm một câu, tuy thanh âm không lớn nhưng đôi phu thê ở bên kia đều nghe thấy, dưa rau trên tay của Ngô ba ba dừng một chút, không biết từ lúc nào, đứa con trai này không còn ưa hắn, sau đó thành tích cũng xuống dốc không phanh, cả ngày đều trốn học, muốn quản cũng không thể quản được, hỏi hắn vì cái gì hắn lại không chịu nói, Ngô ba ba đối với đứa con trai này chỉ có thể thở dài trong lòng, thật không biết đến lúc nào hắn mới có thể trưởng thành.

36. Chương 35: Bảo Bối Anh Muốn Làm Em

Edit: Đậu Đỏ

Sau khoảng thời gian này mỗi lần về nhà Ngô Thắng Vũ đều sẽ gửi tin nhắn hay gọi điện thoại cho Dương Uẩn Chi, chỉ dựa vào âm thanh cậu cũng có thể đạt cao trào. Lâu lâu cũng chat video giống lúc trước, bắt quá màn hình điện thoại nhỏ mà cậu lại không có máy tính nên thoát nhìn tương đối khổ cực. Cậu thích súng thật đạn thật, chân chính bị hắn làm cơ nên chưa bao giờ chán yêu đương vùng trộm trong trường. Dương Uẩn Chi bị bỏng tay khi về nhà bị mẹ hỏi vài câu, cũng không có gì đáng lo ngại, qua mấy ngày vì được hắn chăm sóc bôi thuốc, không lưu lại vết tích gì.

Đảo mắt liền sắp tới lễ quốc khánh, năm nay được nghỉ nhiều hơn năm ngoái nên bữa học cuối cùng trước lễ mọi người đều không có tâm tư nghe giảng, nói chuyện, ngủ gật, đọc tiểu thuyết hay nghe nhạc đều có. Có người thậm chí đã dọn bao lớn bao nhỏ đồ đạc trong kí túc xá để dưới chân bàn, chực chờ tiếng trống đầu tiên liền lao ra khỏi phòng học nhưng đối với người mỗi ngày tan học đều phải về nhà như Dương Uẩn Chi thì những ngày này không có gì đặc biệt. Năm nay có tiền thưởng trường phát nên cậu cũng không phải đi làm part time ngắn hạn.

“Tới nhà anh đi.”

“Hà?” Không nghĩ Ngô Thắng Vũ lại đột nhiên rủ cậu tới nhà hắn, có chút sững sờ.

“Cha mẹ anh đi du lịch, bảo mẫu cũng nghỉ, trong nhà chỉ có mình anh. Thật sợ a!”

Dương Uẩn Chi trợn trắng mắt, “Anh sợ cái gì.”

“Sợ quỳ a.” Với vóc người hần, quỳ nhìn thấy mà không sợ cũng đã không tệ, mà hần còn sợ ngược lại. Cậu bĩu môi, không đa nghi, nhưng trong lòng đã không ngừng nổi bong bóng, không nhịn được vui sướng, xưa nay cậu chưa từng đến nhà mới của hần đâu.

“Mẹ em không cho em tới nhà ai dù là bạn học.” Ngừ khí nhàn nhạt của Dương Uẩn Chi làm Ngô Thắng Vũ suýt chút tưởng cậu căn bản không muốn tới nhà mình.

“Không có chuyện gì, sau giờ học anh sẽ đến nhà em thuyết phục dì, thuận tiện em cũng soạn quần áo.” Nhìn Ngô Thắng Vũ đã chuẩn bị hoàn tất Dương Uẩn Chi cũng hoài nghi hần có phải là đã sớm chuẩn bị rồi không. Bất quá hần đã nói như vậy cậu cũng không có cự tuyệt.

Dương Quân lần trước bị mắng một trận cũng không dám tìm Ngô Thắng Vũ nói chuyện nữa nhưng mấy ngày nay không biết cô mua vé xem phim hồi nào, vội vàng chạy đến rủ hần lễ cùng đi xem phim.

“Không đi, tôi có hẹn với Dương Uẩn Chi rồi.”

“Dương Uẩn Chi, lại là cậu ta, Thắng Vũ sao cậu cứ thích ở chung với quái vật đó chứ. Cẩn thận bị lây bệnh thành biến thái đó.”

“Bốp.” Hần không khống chế được lửa giận sôi sùng sục, một bàn tay đánh tới trong nháy mắt lớp học liền yên tĩnh lại. Nhìn Ngô Thắng Vũ ngay cả nữ sinh cũng dám đánh, các bạn nữ trong lớp đều sợ hãi lui về sau vào bước.

“Nếu để tôi còn nghe những lời nói như vậy về cậu ấy, đừng trách tôi không khách khí.” Hần đoán Dương Quân đã biết gì đó nhưng thời điểm nghe cô ta mắng Uẩn Chi là quái vật trước lớp, hần cảm giác lửa giận xông đến tận gáy, trực tiếp tát cô ta một cái. Cậu kỳ thực cũng giật mình, vội vã kéo hần lại. Dù sao chuyện cũng vì cậu mà ra nên cậu quan tâm hỏi cô ấy có sao không.

Dương Quân bị hần tát cho tỉnh mộng, nửa ngày không nói gì, chỉ hung hăng trừng Dương Uẩn Chi, sau đó bùm mặt chạy ra phòng học. Buổi chiều cũng không thấy trở lại.

Giờ tan học hần phát hiện cậu có chút không vui, biểu tình trên mặt lạnh nhạt hơn ngày thường. Bỗng dưng hần có chút sốt sắng giống như đứa trẻ làm sai sợ bị la, “Uẩn Chi, cái kia... Em đừng để ý những lời cô ta nói.”

“Không có chuyện gì, sao anh lại đánh cô ta.” Dương Uẩn Chi đối mặt với Ngô Thắng Vũ, thật ra cậu đang lo vì chuyện này hần sẽ bị giáo viên và bạn học lên án. Mặc dù biết người này không thèm để ý ánh nhìn của người khác nhưng cậu sẽ đau lòng, bởi hần bị như vậy là vì cậu.

“Đánh thì đánh, miệng cậu không phun được ngà voi. Sao vậy, em cho phép cô ta cố ý dẫm cánh gà vào tay em, không cho phép anh đánh cô ta sao?”

Dương Uẩn Chi thở dài... Thù cũng thật dai nha.... Ngữ khí ngang ngược như trẻ con vậy nhưng mà hình như cậu lại càng thêm thích hẳn... Quả nhiên hết thuốc chữa...

Cậu và hẳn lên xe buýt, đại khái nghĩ hẳn chỉ là nói vậy thôi nhưng không ngờ lại làm thật, cậu có chút cảm động. Hôm nay xe buýt thật đông, hai người rất nhanh bị đẩy sát vào phía trong, giữa người với người dính vào nhau không có bất kỳ kẽ hở. Ngô Thắng Vũ nghĩ đến mỗi ngày Dương Uẩn Chi tan học phải cực khổ chen chúc trên xe buýt như thế này, chỉ có thể một tay nắm chặt dây treo, một tay cố ôm cậu vào lòng để cậu có khoảng không, đứng sẽ thoải mái một chút.

Ngửa đầu lên thấy hẳn đã bị chen lấn nóng chảy mồ hôi, có chút đau lòng, sớm biết như vậy cậu đã tiêu ít tiền đón xe về nhà, dù sao đã nhận được tiền học bổng rồi.

“Không sao chứ?”

“Không có gì.” Ngô Thắng Vũ ôm lấy cậu, ngữ khí ôn nhu nói, “Em ôm chặt vào.”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu, trong không gian nhỏ hẹp chật kín người vốn sẽ rất nóng. Hai người dán chặt vào nhau, cậu cơ hồ có thể cảm nhận được cơ bắp của hẳn, cũng cảm nhận được phía dưới đã thức tỉnh gồ lên. Theo lay động của ô tô chậm rãi ma sát, cảm giác rất khác với lần trên xe trường, xung quanh đều là người xa lạ, cậu lại cảm nhận được biến hoá của hẳn, phía dưới của mình cũng hơi ngứa, bắt đầu co rút tiết dịch.

Hai cánh mông vênh lên của cậu vẫn luôn cọ cọ với nơi đó của hẳn mà hẳn lại đang tuổi ngựa non háu đá, không đến hai lần liền bị cọ cứng. Nhìn thấy vết đỏ bên tai Dương Uẩn Chi liền biết em ấy cũng có cảm giác, nhớ tới lần trước hai người lén lút làm trên xe, hẳn hưng phấn lên. Dùng cặp học che ở phía trước, bàn tay đang ôm cậu chậm rãi dời xuống xoa nắn cánh mông cậu, sau đó lại dời xuống vuốt ve chỗ sẽ tiếp nhận hẳn.

Loại cảm giác bị “tàu điện si hán” quấy rối tình dục làm thần kinh cậu vừa căng thẳng vừa hưng phấn, hai người đều im lặng không lên tiếng, người trên xe lo mình bị chen ngộp nên không ai chú ý bọn họ, hơn nữa đường này rất nhiều trường học và khu dân cư nhỏ nên rất đông người.

Dương Uẩn Chi cảm thấy cánh tay hẳn từ cánh mông men theo rãnh mông vuốt dọc xuống hậu huyệt, lại tiếp tục hướng phía trước, chạm vào lỗ nhỏ phía trước, cách một lớp quần áo đầm đầm vào.

Cậu chảy mồ hôi, phía dưới rất có cảm giác. Đồng phục học sinh vốn tương đối ôm sát, rất nhanh có thể cảm giác được quần ngoài cũng đã ướt, mà tay hẳn vẫn vuốt ve qua lại, vuốt đến mềm nhũn, hô hấp nóng rực, phía trước cũng đã sớm cứng rắn.

“Bảo bối, anh muốn làm em.” Ở chỗ như thế này hai người căn bản không thể lớn tiếng nói chuyện. Ngô Thắng Vũ trực tiếp hơi khom lưng kề sát lỗ tai Dương Uẩn Chi. Bất quá vì không để những người khác cảm thấy, hẳn nói xong cũng thẳng đứng lên.

37. Chương 36: “biến Thái”

Edit: Đậu Đỏ

Thanh âm Ngô Thắng Vũ ôn nhu giống như thoi miên vang vọng khắp đầu Dương Uẩn Chi, khi hắn kêu cậu là bảo bối, còn có muốn làm cậu ở đây cậu đã không thể nào chống cự được huống hồ đây đâu phải lần đầu hai người làm tình ở nơi công cộng. Ở nơi như thế này không thể nói chuyện, cậu không dám phát ra chút âm thanh nào chỉ có thể cùng hắn dùng cặp che phía trước, cả người tựa vào lồng ngực hắn, mặc cho tay hắn sờ loạn phía dưới. Cậu ôm chặt lấy hắn, hai chân như sắp rời khỏi mặt đất.

“Thật xin lỗi, hôm nay em tôi có chút mệt mỏi.” Ngô Thắng Vũ vừa mở miệng, mọi người liền không tiếp tục chú ý đến động tác thân mật của bọn họ, nguyên lai là anh em a... Chẳng trách tình cảm thật tốt, em mình ngã bệnh, làm anh thật biết săn sóc.

Dương Uẩn Chi đỏ mặt, muốn nói rõ ràng tôi còn lớn hơn cậu đó nhưng chỉ cần hơi động đây, bàn tay đang làm loạn phía dưới mạnh mẽ đâm một cái làm eo cậu mềm nhũn. Chỉ cảm thấy tay Ngô Thắng Vũ đang sờ soạng bên ngoài lập tức chuyển qua cối quần đồng phục của cậu, sau đó trượt vào bên trong chậm rãi đẩy quần lót ra, nắm tính cụ đã cương của cậu. Bởi vì sợ người chú ý nên động tác của hắn cũng rất cẩn thận.

Thân thể cậu cứng ngắc không dám động đây, nỗ lực dời tầm mắt ra ngoài cửa sổ vờ như rất bình tĩnh nhưng đôi mắt trong veo dần bị tình dục trấn áp, cho dù rất muốn nhưng tại loại địa phương nguy hiểm này cậu vẫn rất sợ.

Lúc này xe buýt đã đến trạm, không có ai xuống mà lại có người lên thêm, nếu không phải khí lực Ngô Thắng Vũ rất lớn như cọc gỗ cố định thì hai người đã sớm bị chen đi. Thời điểm xe tiếp tục chạy hắn cũng tiếp tục mò tới quần lót phía dưới, phát hiện quả nhiên cậu đã ướt. Hắn tưởng tượng nếu tiểu tào hoá này không mặc quần lót ra ngoài thì sao. Có phải là âm thủy sẽ trực tiếp men theo ống quần chảy xuống đất hay không.

“Àn a... Ngón tay đi vào... Ngón tay của chồng thao thật thoải mái...” Dương Uẩn Chi hơi nheo mắt hưởng thụ. Vết chai đầu ngón tay ma sát với hậu huyết cực mất cảm, theo người trên xe chen lấn sẽ thọc vào càng sâu, vừa vịn ấn vào điểm nhạy cảm của cậu, đâm đến hai chân chột dạ, hậu huyết chảy ra không ít âm thủy.

Ngô Thắng Vũ từ giữa vuốt lên miệng huyết nhả nhúm, sau đó kéo quần cậu xuống thêm một chút, móc còn thịt đã trương đau của mình đặt trước hoa huyết của Dương Uẩn Chi. Theo xe lay động quy đầu mập mập sẽ tách âm thần đâm đến âm hạch, còn thịt vừa thô vừa nóng dán vào hoa môi làm đôi mắt cậu nhoè đi. Âm thủy chảy ra đều tưới lên gáy bông của hắn vẫn không thể dập tắt lửa dục vọng của hai người, hậu huyết phía sau hé miệng ngậm lấy âm mao Ngô Thắng Vũ, cơn ngứa như cơn côn trùng nhỏ hung hăng len sâu vào bên trong.

‘A... Thật là thoải mái... Muốn đại dương vật tiến vào... Muốn bị anh xuyên chết.’ Cậu không thể lên tiếng, chỉ có thể nghiêng đầu nhìn hắn.

Nhìn ánh mắt của người trong lòng hắn liền biết tao hoá rất muốn. Dương Uẩn Chi dùng cặp che bên eo, cho dù người ngoài có cúi đầu cũng không thể thấy gì, hai người đều đưa lưng ra bên ngoài, bây giờ chuyển động thật không dễ, hắn quan sát kĩ tình hình liền nắm chặt gậy thịt của mình chuyển qua hậu huyết, quy đầu đè lên miệng huyết, thuận theo một lần phanh xe đâm thẳng vào.

Cậu nắm chặt lấy cặp mình, nỗ lực nhịn xuống dục vọng muốn thét lên, hắn bị cậu kẹp đến hít một ngụm khí lạnh. Hậu huyết cậu cũng ẩm ướt không kém hàng động phía trước, nhúc nhích một chút vách thịt mềm sẽ quăn lấy mình. Hương bạc hà dễ ngủ trên người cậu giờ đây giống thuốc kích dục. Ngô Thắng Vũ cúi đầu liền có thể thấy khuôn mặt phát tình của Dương Uẩn Chi, nhẹ nhàng cọ cọ tham lam hít lấy hương vị của cậu, hai người không có động tác gì nhưng bên dưới vẫn như dầu sôi lửa bỏng. Cho dù lực xe lay động không lớn, bên trong vẫn sáng khoái đến dâm thủy chảy ròng.

Xe lại đến trạm, cửa sau lại thêm không ít người, bị hắn ôm chặt cậu có cảm giác mình thật sự đứng trên không trung, còn thịt trong nháy mắt thọc thật sâu giống như bị đâm thủng. Người ngoài chen chúc bao nhiêu, hai người lại gần nhau bấy nhiêu, giữa hai người không có bất kỳ khe hở nào, còn kém việc đút tinh hoàn vào.

Thời điểm xe quẹo của mọi người theo quán tính nghiêng về một phía, bởi vì người quá đông nên lại bị đẩy về. Còn thịt bên dưới rút ra rồi hung hăng đỉnh vào, hoa huyết đang hư không bị kích thích co quắp.

Dương Uẩn Chi cảm thấy hậu huyết vừa nóng vừa nhột thoát cái bị đâm thật thoải mái. Ngô Thắng Vũ ôm tay cậu, ngón tay cổ y vô tình lướt qua núm vú cậu. Đường đường là trạng nguyên thành phố lại cùng nam sinh quần quýt trên xe buýt, còn bị người ta làm hậu huyết sung sướng mê mẩn đến đứng cũng không vững. Núm vú chỉ bị chạm qua liền cứng rắn gồ lên làm cậu vừa thoải mái vừa thẹn thùng, thậm chí cầu nguyện không bị người khác phát hiện.

Hắn cũng thấy mình chơi hơi quá, thấy mình thật giống mấy tên biến thái hay quấy rối tình dục người lạ. Ngón tay đang lướt qua núm vú người trong lòng đột nhiên nhéo mạnh, sau đó dùng ngón trỏ và ngón giữa kẹp lấy vân vân. Cảm giác vừa đau vừa sướng cứ luân phiên làm cậu thật muốn quỳ xuống vĩnh viễn cầu hắn. Ngón tay chà đạp hai viên thịt nhỏ đến sưng vù mới miễn cưỡng buông tha, một bên tiếp tục mò xuống phía dưới sờ soạng đùi trong, động tác vừa chậm rãi vừa tình sắc, sau đó lại đến hai cánh hông cong vĩnh, một bên dưới sự không chú ý của người khác hung hăng đỉnh lộng.

Lần đầu tiên nếm trải mùi vị bị người yêu chậm rãi sờ, cảm giác giống như bị quấy rối tình dục lại không thể kêu làm cậu muốn khóc lên. Hắn không có dũng mãnh giống ngày thường mà là từng chút từng chút trêu chọc, mãi cho đến khi đối phương quân lính tan rã tước vũ khí đầu hàng. Lúc hắn lại mò đến hoa huyết, cậu đã ngứa đến phát khóc nhưng hắn lại không chịu như lúc trước cắm vào, chỉ ve vuốt qua loa bên ngoài, thậm chí còn sờ vài cái liền rút tay ra.

Bởi vì là giờ cao điểm nên không chỉ rất đông người mà còn hay kẹt xe, mỗi khi tài xế phanh xe cậu lại bị hắn đâm mạnh một cái, cặp che phía trước đã bị dâm dịch của mình thấm ướt một mảnh.

Cậu không rõ mình đã cao trào hồi nào, cảm thấy ruột như bị hắn xuyên thủng, sức lực toàn thân đều bị rút cạn để còn thịt theo xe lay động tùy ý đâm vào, lúc xa lúc gần, lúc mạnh lúc nhẹ, lúc êm ái lúc lại như vũ bão.

Tài xế lại thắng xe nhưng lúc này người trước mặt lại không đứng vững đè ập lên người cậu.

“A a a a a” Dương Uẩn Chi bị người đó đè, cả người theo quán tính té vào ngực Ngô Thắng Vũ, cự bồng trong cơ thể đâm một cái thật mạnh vào điểm nhạy cảm, kích thích cậu trợn mắt, nước mắt rớt cục cũng không khống chế được lẫn dãi, phía trước cũng bắn.

“A, thật xin lỗi!” Người trước mặt vội vàng xin lỗi.

“Không... Không có chuyện gì...” Dương Uẩn Chi cảm thấy âm thanh của mình thật run rẩy, chỉ có thể liều mạng lắc đầu hi vọng người kia đừng có nhìn cậu nữa.

Thật quá sướng... Lúc cao trào còn phải bảo trì lý trí nói chuyện với người khác, Dương Uẩn Chi cậu sắp điên rồi. Người kia rút cuộc cũng quay đầu, cậu mới thả lỏng một chút nhưng nhìn đường về nhà từng chút từng rút rút ngắn, sắp đến nhà rồi, cậu lại cuống lên kẹp chặt côn thịt đang trong cơ thể mình. Tinh dịch nóng bỏng bắn vào làm cậu co quắp, cũng không để ý xem người kế bên có thể nghe được mùi vì yêu diễm này không, chờ Ngô Thắng Vũ cẩn thận từng li từng tí rút ra, xác định hai người không có vấn đề gì, còi báo trạm vừa vãn vang lên, Dương Uẩn Chi lập tức kéo người phía sau len lỏi nhanh chóng xuống xe.

38. Chương 37: Mẹ Dương Bị Ngô Tiểu Công Dụ Khi

Edit: Đậu Đỏ

Chỗ ở hiện tại của Dương Uẩn Chi cũng đã được dời đi sau khi gia đình Ngô Thắng Vũ chuyển đi không lâu, bởi vì cha mẹ cậu ly hôn, ba ba trực tiếp bán phòng ở, cậu và mẹ dời ra ngoài thuê trọ.

Hắn cùng cậu đi vào con hẻm nhỏ, bề ngoài thoạt nhìn không tồi nhưng khi quẹo vào hẻm lại có chút tàn tạ, mái hiên phía trên không ngừng rỉ nước xuống dưới, mặt đất còn có cặn dầu. Hắn biết giá nhà đất trong thành phố không rẻ bởi vì những năm gần đây, kinh tế phát triển, giá đất cũng phát lên theo nên các laoji phòng trọ trong hẻm này giá cả hữu nghị thấp hơn ngoài lộ rất nhiều. Hắn chỉ là khó hiểu, hắn nhớ là nhà cậu lúc trước rất được mà.

Đi lên một tòa nhà mấy tầng, cậu rút chìa khóa mở cửa, nhà là một căn phòng nhỏ ở tầng ba. Kỳ thực dẫn Ngô Thắng Vũ đến nhà cậu cảm thấy có chút lúng túng, bất quá chỉ là lúng túng chứ không phải tự ti, cậu tin tưởng hắn không phải loại người chỉ nhìn vẻ bề ngoài của người khác liền xem thường người ta, nhà cậu điều kiện sinh hoạt có hạn nên chỉ có thể ở chỗ như vậy, Dương Uẩn Chi không thấy chỉ có việc nhỏ này mà cậu lại không thể ngẩng cao đầu.

Về đến nhà, trước sau đều là một mảnh quanh quẽ, cậu dẫn hắn vào nhà.

“Anh ngồi trên ghế salon đi, em đi rót nước cho.”

“Không cần, anh muốn vào phòng em ngồi.” Hấn cười hờ hững, “Quần của tiểu tao hóa bị chồng bắn tinh làm ướt nên em ngại không muốn cho chồng thấy sao?”

Mặt cậu thoáng đỏ, không nghĩ tới đã dùng sức kẹp mà vẫn bị lộ.... Nghĩ tới trên đường nếu như bị người nhìn thấy, đáy mắt liền phủ một tầng sương mờ. Vào phòng lấy quần áo sạch sẽ, cũng không quản Ngô Thắng Vũ có đi theo hay không, tiến vào phòng tắm.

Hấn nằm lên giường cậu, lật một quyển sách kinh tế ở đầu giường, loại sách chuyên môn này cũng chỉ có cậu có thể đọc, Ngô Thắng Vũ lật qua lật lại liền thả trở về.

Phòng cậu thật ra rất đơn giản, ngoại trừ bàn học tủ quần áo chính là giường, lúc trước sex video hấn vẫn rất muốn làm cậu trên giường cậu một lần, tiểu tao hóa kia chắc chắn sẽ rất có cảm giác. Bất quá chỉ nên nghĩ thôi, hấn cũng mẹ Dương sẽ giống lần trước đột nhiên gõ cửa.

Dương Uẩn Chi đi ra liền phát hiện người kia hoàn toàn không khách khí nằm trên giường cậu giống như nhà hấn, cậu có chút không thể nói nổi.

“Anh có muốn ăn gì không em nấu cho.”

“Đến nhà anh rồi hẵng nấu. Dì Dương chừng nào về?”

“Cũng sắp rồi.” Cậu ngồi ở mép giường, dùng khăn lông lau khô tóc, vừa nãy thuận tiện tắm gội một phát tẩy sạch mồ hôi phải chen chúc trên xe buýt. Hấn ngồi dậy cầm khăn lông của cậu, rất tự nhiên giúp cậu lau tóc, rõ ràng chuyện thân mật nhất cũng đã làm nhưng cậu lại thấy giờ phút này mình thật giống thiếu nữ hoài xuân, trái tim giống như có một con nai vàng ngơ ngác chạy loạn.

“Vậy cha em đâu?” Hấn nhớ cậu hình như ít khi nhắc tới cha mình.

“Ba mẹ em ly hôn.”

Hấn ngừng động tác một giây rồi lại tiếp tục lau, nhất thời không biết trong lòng đang có tự vị gì, tựa hồ hơi hiểu tại sao mẹ em ấy và em ấy phải ở nơi như vậy, “À, không sao đâu, có những cặp cha mẹ dù không ly hôn cũng chưa chắc xứng với chức cha mẹ.”

“Ừm.” Nghe hấn vụng về an ủi, cậu thật muốn cười, trong lòng như được rót một dòng nước ấm áp, tên ngọc này chắc chắn hiểu lắm rằng cậu rất khổ sở, kỳ thực cậu không có yếu ớt như vậy, “Ừm, anh chưa biết đi, Dương Quân là em cùng cha khác mẹ của em.”

Ngô Thắng Vũ ngừng tay, khó hiểu, “Em với cô ta cùng tuổi mà?”

“Em với cô ta sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm. Trước đây cha em ngoại tình không cẩn thận nên mẹ

cô ta mang thai, sau đó ly hôn với mẹ em cưới bà ta.”

Nghe như vậy hắn mới hiểu rõ tại sao trước kia lại có cảm giác hai người khá giống nhau, hơn nữa chú ý tên gọi, chữ thứ hai chỉ khác âm điệu một chút. Không biết thế nào, nhìn người trước mặt rất lạnh nhạt giống như đang kể chuyện của một người xa lạ, trong lòng hắn chua xót. Lần đầu mới tiết lộ cho đối phương chuyện về mình, hắn vừa vui vẻ vừa đau lòng. Nhớ tới lần sinh nhật của cậu, Dương Quân nói ba cô tổ chức party mà người này lại cái gì cũng không có. Hắn không tin cậu thật sự không hề quan tâm, chỉ là thói quen ngại trang điểm.

Không biết phải an ủi như thế nào, Ngô Thắng Vũ chỉ có thể ôm cậu từ phía sau, đầu dựa lên vai cậu, giống như con cún bị đang thân mật với chủ nhân, “Không có chuyện gì Tiểu Chi, có anh ở đây.”

Dương Uẩn Chi cảm giác mình đang lênh đênh giữa trời, toàn thân mềm nhũn, khóe mắt chua xót, cho dù cậu thấy mình không khổ sở nhưng nghe lời nói ảm áp của hắn, cậu vẫn muốn khóc.

Mà ngay lúc này, phòng khách vang lên tiếng cửa mở, phá vỡ hình ảnh ảm áp của hai người.

“Mẹ.” Dương Uẩn Chi đứng dậy đi ra khỏi phòng, Ngô Thắng Vũ cũng ngoan ngoãn theo phía sau.

“Con chào dì.”

Mẹ Dương vừa về nhà thì thấy ở sau con trai có một đứa nhỏ đẹp trai, không khỏi có chút kỳ quái, dù sao con trai từ nhỏ đã không có bạn bè, “Tiểu Chi, đây là?”

“Bạn học con.”

Bạn học a, danh xưng này cũng quá xa cách đi, Ngô Thắng Vũ như trẻ con thâm oán trong lòng, “Dì ơi dì còn nhớ con không, con là đứa trẻ Ngô gia hồi đó ở cách vách nhà dì đó.”

Nghe hắn nói là hàng xóm trước đây của con trai, mẹ Dương lập tức nhớ ra, “Tiểu Vũ a! Nhiều năm không gặp đã lớn như vậy, dù gặp trên đường dì cũng không nhận ra.”

Trước mặt trưởng bối hắn liền cười thật ngoan ngoãn, Dương Uẩn Chi đứng bên cạnh đã cứng ngắc. Anh... Còn nhớ? Cậu cho rằng chuyện hai người là hàng xóm hắn đã sớm quên mất, cũng không nhớ rõ cậu là ai, nói như vậy, hắn biết tất cả mọi chuyện?

“Cho nên dì ơi, con với Tiểu Chi nhiều năm không gặp như vậy lại có duyên ngồi cùng lớp cùng bàn, cũng hay nói chuyện với nhau lắm. Kỳ nghỉ này dì cho Uẩn Chi đến nhà con chơi mấy ngày nha.”

Tâm tình mẹ Dương hôm nay tương đối tốt, tốc độ nói chuyện nhanh hơn ngày thường khá nhiều, nhìn đối phương là Ngô Thắng Vũ, cũng nhớ tới Ngô gia gia cảnh lẫn gia giáo đều không tồi, lại bị khuôn mặt tươi

cười của hắn dụ khi một phen, sáng khoái đáp ứng.

※

Trong phòng

“Anh còn nhớ chúng ta là hàng xóm?”

“Đương nhiên nhớ.”

Nghe hắn trả lời khẳng định như vậy, Dương Uẩn Chi nhất thời lúng túng. Nói như vậy... Hắn đã biết cậu là ai... Vậy tại sao.. Còn cùng cậu làm chuyện này?

“Bất quá... Dương Uẩn Chi...” Ngô Thắng Vũ đột nhiên áp Dương Uẩn Chi lên giường, một tay chống đầu đang chếch sang bên cạnh, từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt bình tĩnh, “Có phải em từ nhỏ đã thích anh rồi không?”

39. Chương 38: Tử Cung Dâm Đăng Một Ngày Không Thao Không Được

Edit: Đậu Đỏ

“Tự luyện quá đi.” Dương Uẩn Chi lấy tay vỗ vỗ khuôn mặt đang khuếch đại trước mắt nhưng ánh mắt lại có chút né tránh.

“Vậy em nói xem em thích anh hồi nào.”

“Không biết, anh mau đứng lên, coi chừng mẹ thấy bây giờ.”

Ngô Thắng Vũ nhìn bộ dáng ngang ngạnh của Dương Uẩn Chi, nhớ đến bộ dáng trên giường thao tiểu tạo hóa này sáng khoái thì dâm ngôn lằng nhằng gì cũng dám nói, vì vậy cũng không làm khó cậu đứng thẳng lên, “Nhanh nhanh, dọn đồ đi rồi đến nhà anh.”

Cậu mang theo mọi thứ cần thiết, chào mẹ một tiếng liền cùng Ngô Thắng Vũ ra cửa. Bởi vì lúc đi trời đã tối nên cậu gọi taxi, xe lái đến nhà lại bị hắn giành trả tiền.

Nhìn thấy cổng nhà hắn liền xác định nhà hắn không phải giàu bình thường, biệt thự kiểu tây mà sân vườn thiết kế cũng rất đẹp, tường vi hồng trắng rực rỡ bao quanh hàng rào. Ngô Thắng Vũ luôn tự tin ngạo mạn giờ đây lại bối rối, có một loại cảm giác sợ lần đầu mang tức phụ nhi về nhà, sợ cậu không hài lòng với loại

thiết kế này, “Trang trí nhà cửa đều do mẹ anh làm nên có chút nữ tính. Em đừng để ý.”

Khóe miệng không nhin được giương lên, đồ ngốc này, hần không ngại nhà cậu thì cậu sao có thể để ý nhà Ngô Thắng Vũ?

“Không có gì, có tiền không phải lỗi của anh.”

Nghe cậu nói, hần hoài nghi có phải là lỗi tai mình có vấn đề, em ấy đang trêu mình hả?

“Bảo bối, không ngờ em còn có óc hài hước nha, chà chà.” Hần cười rạng rỡ, nhất thời cảm thấy người này thật đáng yêu thật đáng yêu thật đáng yêu.

Dương Uẩn Chi ngạo kiều đi về phía trước chỉ cấp Ngô Thắng Vũ một bóng lưng.

Lầu một nhà hần là phòng khách ốp thủy tinh phi thường thoáng đãng, còn có thể ngắm hoa trong vườn, lầu hai là phòng ngủ, toàn bộ phòng ở được trang trí theo phong cách Châu Âu cổ điển, từ đó có thể nhìn thấy được tính cách của nữ chủ nhân, cậu nhớ tới phu nhân trẻ tuổi xinh đẹp kia, cảm thấy tính cách và tướng mạo của Ngô Thắng Vũ thật giống mẹ hần.

Mới vừa ngồi lên ghế sa lon hần liền kéo cậu lên đùi hôn một trận, đầu lưỡi hai người quấn lấy nhau, nước bọt từ khóe miệng nhỏ xuống tạo thành sợi chỉ bạc, một tay đã dò vào quần áo cậu, nhẹ nhàng vỗ về eo cậu, hai người đều có chút động tình, dù sao buổi chiều trên xe buýt không có làm tận hứng. Đột nhiên không biết bụng ai kêu vang, hai người sau khi tách ra nhìn nhau nở nụ cười, hần lấy đi động ra, “Anh gọi đồ ăn.”

“Không cần gọi, để em nấu cho.”

Nghe cậu nói sẽ làm cơm cho mình, hai mắt hần toả sáng.

Mở tủ lạnh ở nhà bếp ra phát hiện bên trong chất đầy các loại thức ăn mẹ Ngô đã mua cho. Ngô Thắng Vũ không hiểu được mẹ nghĩ gì, giúp việc nghỉ mà hần lại không bao giờ tự mình nấu nướng còn mua nhiều như vậy, bất quá bây giờ... Xem ra có tác dụng rồi đi, không uống phí mẹ chuẩn bị đi.

“Anh không biết mấy cái này, em cần gì cứ lấy”

Dương Uẩn Chi lấy một ít đồ, nhìn hần vẫn dính cậu như kẹo mạch nha, quay đầu nói, “Anh đi tắm trước đi, em làm được mà.”

※

Tắm xong Ngô Thắng Vũ thấy trên bàn đã có ba món, người kia mặc tạp dề của mẹ tất bật chuẩn bị món

cúi đầu. Hắn từ phía sau ôm lấy cậu, lần đầu tiên thấy thật hạnh phúc, “Bảo bối nhà anh thật lợi hại, học giỏi, biết nấu ăn, trên giường còn phát dâm nữa.”

Dương Uẩn Chi suýt chút nữa lấy xẻng đánh, phát hiện người ôm là hắn, ở đây chỉ có hai người, người này càng không biết xấu hổ. Bất quá nấu cơm cho người yêu là một loại ngọt ngào làm cậu thấy thật hạnh phúc.

Bữa cơm này hắn ăn thật sướng khoái, ngoài việc đồ ăn rất ngon, nghĩ đến tiểu đáng yêu của hắn làm cơm làm hắn thật thỏa mãn, hơn nữa trong bữa ăn tao hoá này thường hay nhìn hắn, giống như một tiểu sắc quỷ, suýt chút nữa làm hắn trực tiếp đè cậu lên bàn cơm làm làm.

Cơm nước xong trời đã về đêm, Dương Uẩn Chi vào phòng Ngô Thắng Vũ nhưng không phải là chủ động câu dẫn người kia, ngấm ngấm phòng hắn mới phát hiện so với trong video còn rộng hơn, tủ sách chất đầy sách hơn nữa còn có một ít tranh chữ quý, hoàn toàn khác với loại thiếu gia ăn chơi mà hắn xây dựng, cậu có cảm giác Ngô gia là dòng dõi rất đồ đạc.

Ngồi vào bàn học lấy sách vở ra, cậu bắt đầu làm bài tập. Mặc dù mỗi phút mỗi giây ở bên hắn cậu đều thật quý trọng nhưng làm việc xong mới thư giãn đã là thói quen của cậu.

Hơn nữa lúc nấu ăn cậu thấy có một bình mật ong, nhớ tới những hình ảnh trẻ em không nên xem ngày đó, cậu lại muốn, bởi vậy lúc ăn cơm mới khao khát nhìn hắn, hiện tại chỉ có thể làm bài tập để phân tán tâm tư thất loạn bất tao của cậu.

Bất quá lần làm bài tập này Dương Uẩn Chi chẳng hề thuận lợi. Cậu vừa ngồi xuống viết những dòng đầu tiên Ngô Thắng Vũ ngồi bên cạnh không an phận luôn nói những lời hạ lưu trêu chọc cậu.

“Tiểu tao hóa, buổi chiều trên xe buýt làm em thoải mái không, đặc biệt là lúc có người đụng trúng em đó, anh vào rất sâu nha. Lần sau có muốn thử ăn trứng của chồng không, chồng sẽ nhét trứng nào chung nha.”

Dương Uẩn Chi nắm chặt bút trong tay, một bên viết một bên lặng lẽ khép hai chân lại, nghĩ đến cảm giác thoải mái khi được hất chọc đến bụng, phía dưới ẩm ướt nóng lên, ngứa ngáy quen thuộc làm cậu nhận không được nhẹ nhàng ma sát.

Phảng phất trở lại lần hắn cũng kể tai nói những lời dâm dục trong lớp, bàn tay đang viết khẽ run lên, thân thể thường xuyên được thương yêu đã sớm bắt đầu cậu gái không đúng chỗ ngứa, mà cậu vẫn không ngừng đầu lên, thoạt nhìn giống như rất chăm chú làm bài.

Nhìn mình không có sức hấp dẫn bằng bài tập, hắn ghen tuông trực tiếp sờ soạng hai đùi cậu, “Bảo bối, hôm nay chồng không thao phía trước có phải là rất khó chịu không, tử cung dâm dục của em một ngày không được ăn tinh dịch nhất định rất không vui, hận không thể mỗi khắc ngâm lấy đại dương vật của chồng.”

Nghe hắn nói toàn thân cậu liền khô nóng, chỗ đó thật sự khổ sở không chịu được, dâm thủy chảy ướt quần

lót, ngứa đến muốn kêu thành lời. Loại khoái cảm bị hấn hung hăng phá tan, tinh dịch nóng bỏng phun đầy uy no tử cung thực sự quá thoải mái... Cậu thấy mình giống như hấn nói, một ngày không ăn tinh dịch hấn sẽ khó chịu. Hơn nữa sau lần ngâm dương vật của hấn ngủ, mỗi đêm đều muốn được như vậy, nếu không sẽ thấy thật trống trải. Đây cũng là nguyên nhân Dương Uẩn Chi đến nhà hấn, nhiều ngày như vậy nếu không thể gặp hấn, huyết động không được ăn no cậu nghĩ buổi tối cũng sẽ khát khao đến nhà hấn cầu hấn thao mình

40. Chương 39: Làm Bài Tập Bị Đại Dương Vật Thao Đến Thần Trí Tan Rã

Edit: Đậu Đỏ

“Em muốn làm bài tập.” Dương Uẩn Chi nhìn xuống âm thanh đang run rẩy của mình, một bên nhanh tay làm bài tập tiếng Anh.

“Không có gì, em cứ làm bài tập của em.” Ngô Thắng Vũ tuy rằng nói như vậy nhưng bàn tay lại hăng say sờ soạng, cuối cùng bế cậu lên ngồi vào băng ghế, sau đó ôm cậu để cậu tiếp tục làm.

“Ngô Thắng Vũ, đừng cởi quần của em mà.”

“Tiểu yêu tinh, em thông minh như vậy, dù cho bị anh làm cũng có thể tiếp tục làm bài tập mà.” Hấn cười nói. Sau đó cởi quần lót vương vãi còn sót lại quăng đi. Tuy hấn rất muốn ôm cậu lên giường mình bắt quá cảm giác bây giờ... Cũng không tệ. Đêm nay rất dài.

“Miệng nhỏ phía dưới của em đã dói đến chảy nước rồi, quy đầu chậm nhẹ là hưng phấn liên tục co rút nè.”

“A... Thắng Vũ... Đừng cọ... Thật khó chịu...” Quy đầu nóng bỏng ma sát miệng huyết nhưng lại không cắm vào, nửa người trên cậu thật nghiêm chỉnh, bài tập về nhà chữ viết xinh đẹp ngay ngắn, phía dưới lại là cảnh xuân vô hạn, hai cánh mông tròn trịa kẹp lấy dương vật thô to.

Vừa nãy còn gọi là Ngô Thắng Vũ, mới bị cọ một chút liền thân thiết gọi Thắng Vũ, tiểu tao hoá này đáng yêu hay đáng giận đây, hấn bắt đắc dĩ cười cười, đối với người này hấn vô pháp vô thiên.

“Tao hoá, chuyên tâm làm bài tập nha, không thể bị anh ảnh hưởng. Anh làm xong sẽ kiểm tra bài tập, nếu không hoàn thành sẽ bị phạt.”

Không nghĩ tới hấn đã ăn hiếp cậu giờ còn hù dọa nữa, Dương Uẩn Chi uỷ khuất nhưng mà dù sao hấn đã nói vậy, cậu cũng chỉ có thể liều mạng dồn lực chú ý vào bài tập, nhanh chóng điền vào mấy chỗ trống.

Ngô Thắng Vũ dùng một tay ôm cậu để cậu không tuột xuống, quy đầu chậm rãi ma sát với cánh hoa ướt át, đi vào một chút lại lui trở về, mà nơi đó giống như bị bật công tắc, âm thủy bên trong bắt đầu chảy róc rách. Hấn dùng quy đầu chặn lại, so với vừa rồi tiến vào sâu một chút rồi lại lập tức rút ra, vách thịt

hồng nhật cũng theo ra ngoài.

“Aha... Ân... Thắng Vũ...” Dương Uẩn Chi nắm bút, cảm thấy mình không thể thấy rõ chữ trên bài tập nữa, trườ sấp nhọt nhọt làm cho toàn thân cậu xụi lơ, không ản nhẫn chịu đựng giống như trước, rốt cuộc không nhìn được kêu lên.

“Sao vậy bảo bối, thấy không đủ sao?” Hấn tiếp tục chơi, biết rõ còn hỏi.

“Chồng ơi nhanh vào đi. Không kịp đợi nữa, chọc hết vào thao em đi.”

“Ngoan, vậy anh đâm vào em sẽ nghiêm túc làm bài tập sao? Nếu không anh sẽ không đi vào.” Hấn biết rõ yêu tinh của hấn không thể làm nhưng hấn vẫn muốn dằn vặt cậu.

“Có thể! Chồng nhanh tiến vào đi, em muốn lắm... Nha nha...” Bên trong hư không làm cậu khóc không ra nước mắt, khó nhìn lắc lắc ma sát với đồ vật bên dưới, cũng không quản mình đang nói gì, chỉ cần bị làm là được.

Nghe cậu nói hấn cũng không khách khí nữa, đem đại bảo bối đã sớm đói bụng cắm vào.

“A a a... Thật là nóng.” Dương Uẩn Chi bị đỉnh nằm úp sấp đến trên bàn học, hai mắt phủ đầy sương mù, hai má đỏ bừng như say rượu, so với trước đây sáng khoái hơn nhiều.

“Đừng chỉ lo tham ăn côn thịt của chồng, nhanh làm bài tập.” Ngô Thắng Vũ đánh mông đang thích chí vênh lên, nâng cậu ngồi thẳng lại.

Dương Uẩn Chi khóc lên, cậu nhồi lên thịt heo bông, bị đâm đến không đứng lên nổi, phải dùng hết khí lực mới có thể ngồi thẳng, sau đó tiếp tục giải bài tập, kiến thức như đám mây nhỏ rong chơi ở chân trời xa, cậu căn bản không hiểu chữ đó nghĩa là gì.

“Tao hóa, chọn sai, cái này phải chọn B, xem ra nên hảo hảo phạt một cái.” Ngô Thắng Vũ đột nhiên đè lấy eo cậu, mạnh mẽ đâm vào, từng cú từng cú đều thật mạnh thật nhanh còn thay đổi nhiều góc độ làm cậu bị thao đến thất thần, đâm thủy văng loạn.

“A a a... Chồng... Chậm một chút... Sắp bị đâm chết... A a...” Cậu biết mình có thể đã chọn đúng, chỉ là hấn cố ý kiểm cố làm cậu, cũng không quá để ý, “Thật thoải mái... A a... Đại dương vật làm em thật thích... Sâu hơn một chút... Đâm đến tử cung em đi... A a... Sắp bị làm chết rồi... Thật thích... Chồng mau cắm cả cây vào tử cung đi.”

“Đâm hết vào trong, đâm chết em, tao hoá, đừng chỉ lo động dục! Làm bài tập!” Ngô Thắng Vũ hung hăng niết mông cậu, đôi lầy một trận rên rĩ vừa đau đón vừa thoải mái.

Bàn tay cầm lấy bút của cậu đã sắp không vững, nỗ lực chọn thêm vài câu nhưng Ngô Thắng Vũ lại như cố ý càng làm càng nhanh, không tốn nhiều sức đã đâm đến tử cung phát dâm của Dương Uẩn Chi.

“Ân a a a... Em không làm. Côn thịt của chồng thao sâu thêm chút đi... Ahaaa... Còn muốn... Làm hỏng em đi.” Cậu chủ động tách hoa huyết ra, dùng đưa trên người hắn giống như tiểu cầu động dục dâm lăng. Phía dưới không ngừng phun nước, hai chân đạp loạn, đôi mắt tròn xoe nhắm chặt lại.

“Mẹ nó.” Ngô Thắng Vũ ấn eo cậu, côn thịt giống như mô tơ chạy bằng điện đỉnh vừa nhanh vừa nặng. Dâm thủy phốc phốc thấm ướt đùi hắn, dù là vậy hắn cũng sẽ không bỏ qua cho cậu, “Không thể không làm.”

Dương Uẩn Chi bị ép cầm bút bắt đầu tiếp tục làm nhưng chỉ là hữu tâm vô lực, chữ cái đã xiêu xiêu vẹo vẹo không ra hình dáng, nước bọt cùng nước mắt mằn mặn nhiều lên giấy tập thấm ướt một mảng, căn bản không dám nghĩ làm thế nào để nộp cho giáo viên.

“A a... Chồng... Không được... Không làm được... Muốn đại dương vật... Đâm chết em.... A a a...”

“Dương Uẩn Chi em rốt cuộc có bao nhiêu dâm đảng, cứ nhiên dám viết ba chữ đại dương vật lên vở, em muốn nộp cho giáo viên sao.” Ngô Thắng Vũ giả vờ tức giận càng đâm sâu vào, thời điểm nhìn thấy ba chữ đại dương vật xiên xiên vẹo vẹo, thậm tắc lưỡi một cái, muốn làm chết em ấy.

“A! Côn thịt của chồng quá dài... Làm tử cung em thật đầy... Aha.... Chồng ơi đâm em nữa đi.” Dương Uẩn Chi đã sớm bị thao đến thần trí tan rã, trong đầu chỉ có mấy chữ này, đương nhiên sẽ theo bản năng viết ra, nghe hắn mắng mình nhưng phía dưới lại gia tăng mã lực, cậu mừng rỡ, hận không thể để hắn trực tiếp đè cậu lên bàn thao làm, để bài tập thấm đẫm dâm thủy, như vậy cậu sẽ không cần phải làm nữa

41. Chương 40: Ngửi Mùi Vị Của Chồng Trên Ráp Trải Giường Cũng Có Thể Cao Trào

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Dương Uẩn Chi bị làm đến nửa người ngả lên bàn, một bên rung động một bên kêu loạn, bài tập đã sớm vừa ướt vừa nhẵn, thoáng ra hương vị tao lãng. Đồ vật thần thánh càng bị làm bắn, khoái cảm trong lòng cũng càng lớn.

Nhưng cho dù bài tập đã không còn hình dạng ban đầu, Ngô Thắng Vũ vẫn cố chấp muốn cậu tiếp tục làm bài, cậu vừa khóc vừa viết lung tung, cảm thấy đây là lần làm bài tập đau khổ nhất trong đời, mỗi một chữ đều có chút xiêu vẹo.

“Tao hóa, bài tập phải nộp, viết đàng hoàng lại.”

“Aha... Em không làm được... Để vậy nộp đi... Hức, đại dương vật của chồng thật thô.... Luôn luôn đâm đến tử cung, thật thoải mái a a a!”

“Anh đã nói nếu em không làm xong sẽ bị trừng phạt.” Hắn thở dài bế cậu lên, dùng tư thế bế đứa trẻ đi tiểu mà ôm cậu đến bên giường, phía dưới còn cảm cự bóng dử tợn của hắn, sau đó đem người đè lên trên giường vừa lớn lại vừa mềm, như cầu động dục mà thao cậu.

“Ấn a.... Em không quan tâm... Chồng nhanh lên một chút... A a!”

Nhìn bộ dạng này của Dương Uẩn Chi cũng biết cậu không còn tâm tư làm bài tập, hơn nữa sách đặt trên bàn đã bị nhiễm bẩn, không biết khi cậu tỉnh táo nhìn cảnh tượng này sẽ cảm thấy như thế nào, Ngô Thắng Vũ rất chờ mong bộ dáng đó của cậu, chỉ cần ba chữ “đại dương vật” cũng đã có thể khiến cậu xấu hổ đến mức không thể ngẩng đầu lên.

“Ấn a... Chồng mau thao em, thoải mái muốn chết a a a.” Cậu nằm nhoài trên giường lớn, toàn thân mềm nhũn, bị làm sáng khoái không thôi, giường của hắn vô cùng mềm mại. Đúng vào lúc này, Ngô Thắng Vũ đột nhiên rút côn thịt ra, Dương Uẩn Chi đang chìm trong khoái cảm lập tức hoảng hốt, hoa huyết không thể khống chế chảy dịch cuộn cuộn, cả người khó chịu.

“A... Nha nha nha... Ngô Thắng Vũ! Nhanh lên! Mau thao vào! Đừng rời đi mà! Đại dương vật không đâm vào khiến người ta thật khó chịu... A a a em muốn phun nước...” Một bên gào thét khát khao, một bên lại không ngừng phun nước, cậu vĩnh viễn lên thật cao, không quan tâm mình bây giờ có bao nhiêu đâm đang, chỉ một lòng muốn hắn đâm vào nhanh một chút.

Nhìn người bị mình làm đến mù quáng, Ngô Thắng Vũ dùng côn thịt hung hăng vỗ lên cánh mông của tiểu mẫu cầu dưới thân: “Tao hóa, anh muốn trừng phạt em. Em nói đi, chồng quan trọng hay là bài tập của em quan trọng?”

“A a a... Thật là nóng! Dương nhiên là chồng quan trọng!!”

“Thế còn đại dương vật của chồng?”

“Cũng quan trọng! A a... Ngô Thắng Vũ, nhanh lên một chút... Mỗi lần bị đại dương vật của chồng làm đâm thích muốn bay luôn.... Hức hức.” Dương Uẩn Chi chủ động dùng tay tách tao huyết vốn đã không thể khép lại, liều mạng cầu xin Ngô Thắng Vũ, khóc đến mức khàn cả giọng, cảm giác dừng lại nửa đường như vậy thật quá kinh khủng, không được tiếp tục nếm được tư vị của thịt heo bóng, thật muốn “cưỡng dâm” hắn.

Đương nhiên Ngô Thắng Vũ sẽ không cho cậu cơ hội này, hơi dùng lực liền có thể khống chế tiểu yêu tinh đã vô lực, xoa nắn mông cậu vài lần, cậu chẳng những không kêu đau, trái lại còn nói thật thoải mái, còn muốn, hắn nhanh lên một chút làm cậu.

“Tao hóa, em rốt cuộc là thích anh hay vẫn chỉ thích côn thịt của anh?”

“A a a... Đau quá... Thoải mái... Dễ thích mà... Em thích chồng nhất... Chồng mau thao em đi... Nha.”

Hắn cảm thấy bản thân sớm muộn gì cũng bị tao hóa này hút cho tinh tấn nhân vong, nghe cậu nói thích nhất thì đầu óc liền trống rỗng, toàn thân phấn khích không thôi, mạnh mẽ tiến vào trong tao huyết, người dưới thân cao giọng rên rỉ, tử cung đau đớn nhưng lại tràn đầy khoái cảm. Hai cánh mông đã đỏ lên mang dấu ấn của Ngô Thắng Vũ, mấy lần bị đỉnh đầu rát, cậu vừa khóc vừa lắc mông, cảm giác mình đang chênh vênh giữa thiên đường và địa ngục, căn bản không thể nghĩ gì.

“Ân a... Trên giường đều là mùi vị của chồng... Thật thích... A a a...” Dương Uẩn Chi vùi đầu vào chần của Ngô Thắng Vũ, mùi vị dương cương khiến mỗi lỗ chân lông của cậu đều được thư giãn, cậu cảm thấy chỉ cần mình ngủ ở đây có lẽ sẽ liên tục gặp mộng xuân, dâm thủy làm ướt một mảnh giường, huống hồ bây giờ còn bị người này làm, bị hắn ôm chặt đặt ở dưới thân, mùi vị cường liệt xung quanh kích thích thần kinh của Dương Uẩn Chi, huyết động co rút nhưng vẫn không ngăn được từng làn từng làn lạnh thủy phun ra ngoài.

“Ngửi mùi vị của anh liền cao trào, tao hóa.” Ngô Thắng Vũ khi cậu cao trào cũng không có dừng lại cho Dương Uẩn Chi cơ hội để thở, trái lại càng thêm dưng mãnh. Hắn đâm đến mức trụ thịt phía trước ngay lập tức bắn dịch, tao thủy làm ướt rấp trải giường.

“Tiểu tao hóa cố ý phải không, trên giường anh đã có mùi vị của em. Sau này mỗi khi đi ngủ sẽ nhớ tới một tiểu lãng hóa ở dưới thân anh bị thao đến phun nước.”

“A a... Chồng đừng nói nữa... Thật là thoải mái a a a... Muốn chảy dịch a a a a!!”

Không nghĩ tới cậu mới vừa cao trào trong chốc lát lại muốn tiếp tục, hắn hung hăng đảo lộn bên trong, tử cung giống như là ôn tuyền chứa đầy dâm thủy, phốc phốc vang vọng khắp phòng.

“Tao hóa, chồng hỏi em, em bắt đầu thích anh từ lúc nào?”

“Aha... Anh... Anh không biết sao... A!”

“Thật sự là từ nhỏ?” Ngô Thắng Vũ giống như phát điên mà đâm vào: “Em trưởng thành quá sớm đó cưng.”

“Ân a a a... Em cũng không biết... Từ nhỏ đến lớn... A... Chỉ có đối với anh mới có cảm giác này... Ạch a... Thắng Vũ... Thật sâu...” Cậu nghênh hợp va chạm của hắn, tâm tư sâu kín đã bị hắn biết làm cậu vừa ngượng ngùng vừa hưng phấn.

Ngô Thắng Vũ tựa hồ rất hài lòng với câu trả lời, tất cả kích động đều thể hiện ở những cú đâm càng lúc càng nhanh: “Chồng thao em có sướng hay không?”

“A! Thật là thoải mái! Gân xanh trên đại dương vật làm em thoải mái... Aha... Quy đầu thao tử cung... Dịch

huyết bị chặn không thể phun ra... A a a... Chồng... Muốn chết... Thật to... Nhanh rút ra.... Em muốn tiểu... Hức...”

“Tao hóa, ráp trái giường đã ướt hết rồi còn muốn phun nước.” Vòng eo thon mảnh của cậu bị hắn bóp lấy, phía trên hẳn lên những dấu tay dữ tợn, có thể tưởng tượng hẳn đã dùng bao nhiêu lực, nghe thấy lời cậu hẳn không những không rút côn thịt ra, trái lại càng làm càng sâu: “Chồng vừa đi ra tao tử cung của em liền khát khao, lúc đó lại cầu anh đâm vào.”

“A a a... Đùng sâu hơn nữa mà... Không được... Muốn tiểu a a.” Dương Uẩn Chi cảm thấy phía dưới một trận lại có một trận nước cuộn cuộn chảy ra, hương vị so với ban đầu nồng hơn, tiểu côn thịt vừa mới bắn xong bị dính không ít chất lỏng màu vàng, phía dưới cũng vậy... Đầu óc của Dương Uẩn Chi nổ tung, hai đường tiết niệu không thể khống chế...

42. Chương 41: Tao Động Dâm Loạn Không Khép Lại Được

Edit: Đậu Đỏ

Ngô Thắng Vũ nhanh chóng dâm loạn trong cơ thể Dương Uẩn Chi, hương vị tao lẫm phía dưới làm hắn không cần cúi xuống cũng biết cậu bị hắn thao bắn nước tiểu. Tao động sau cao trào gắt gao kẹp chặt, hẳn cũng sắp bắn nhưng lần bắn tinh này hẳn không có tiếp tục thọc vào tử cung nữa mà rút ra. Huyết động không có côn thịt chặn lại, dâm dịch như thủy triều dậy sóng tràn nước ra ngoài.

Hắn lật người dưới thân hai mắt đã vô thần lại, cả người cậu đã mồ hôi đầm đìa, đặt quy đầu trước cánh môi đang nhếch lên, thẳng lưng bắn vào.

“A... Ừm...” Đột nhiên bị bắn vào miệng làm Dương Uẩn Chi suýt chút sặc, quy đầu Ngô Thắng Vũ đều là hương vị tinh dịch mằn mặn trộn lẫn với dâm thủy, trong nháy mắt liền tràn ngập khoang miệng. Dù cậu đã nỗ lực nuốt xuống nhưng vẫn có không ít dịch men theo khóe miệng chảy xuống, cậu đành phải vươn lưỡi luyện tiếm liếm về. Hắn bắn tinh xong cũng không có lập tức rút côn thịt ra mà là chậm rãi phác họa các đường nét gương mặt cậu.

“Tiểu tao hóa, tinh dịch của Chồng có ngon không?”

Dương Uẩn Chi tựa hồ vẫn chưa có hoàn hồn, từ gò má thẳng xuống vành tai đã hồng nhuận, nuốt xong tinh dịch trong miệng còn lưu luyện liếm sạch khóe môi, vô thức liếm lên quy đầu đang rong chơi trên mặt, cảm giác được gậy bông thô to bên miệng lại cứng lên.

Ngô Thắng Vũ dứt khoát cắm vào miệng cậu, quấy loạn bên trong. Cậu lần đầu tiên ăn tinh dịch của hắn, loại đồ tanh nồng này lại được cậu trân trọng như mỹ vị nhân gian, một giọt chảy xuống cũng không nỡ buông tha, cũng may hắn bắn rất nhiều, uy bụng nhỏ của cậu ăn đến no căng.

Ráp trái giường dưới thân đã giống như vở bài tập trên bàn vừa ướt vừa nhẵn. Cậu biết mình đã làm dơ ráp giường nhưng cậu không thấy hối hận, nghĩ đến một người đã từng nói, nếu trên giường của người yêu có hương vị của mình thì mỗi đêm người đó đều sẽ nghĩ đến mình, mơ thấy mình. Chỉ tưởng tượng đến khung cảnh đó cũng làm Dương Uẩn Chi cậu hạnh phúc, cất giấu tâm tư không thể cho ai biết làm cậu cảm thấy trận tình ái này kích thích hơn rất nhiều.

Hắn trườn sát trong miệng cậu vài cái, chờ cơn thịt nở lớn không thể đâm vào nữa mới không nở rút ra, lấy gối đệm của mình lót dưới eo cậu, nắm hai chân cậu dẹt rộng, đâm vào hậu huyệt.

Huyệt động lấy lợi bị dị vật mạnh mẽ tiến công làm đâm thủy văng lên, men theo rãnh mộng chảy xuống giường.

“A a..... Chồng... Thật sướng.” Dương Uẩn Chi nhắm hai mắt, tay bấu lấy ráp giường, cánh môi đỏ bừng còn vương lại tinh dịch trắng đục, thời điểm lãnh đạm lại anh tuấn mà lúc động tình lại có một loại xinh đẹp mê hoặc lòng người

Ngô Thắng Vũ cúi đầu hôn cậu, ngậm lấy đầu lưỡi nhỏ nhắn liềm mềm mại, hút đến khi đầu lưỡi kia ngứa ngáy ngoay ngoay, liềm nhẹ mặt lưỡi lại cảm nhận được người trong lòng run rẩy. Hắn đổi góc độ hôn cậu, nước bọt thấm ướt chiếc gối đầu còn lại, tay không biết từ lúc nào đã ôm lấy cổ hắn, hai chân cũng vòng lấy eo hắn, quấn chặt vào nhau làm gậy bóng của hắn đi vào càng sâu.

“Chồng... A ân... Bên trái đi..... A ha... Thật thoải mái.... Đâm thêm mấy lần đi.... A a...” Dương Uẩn Chi lung tung đáp lại nụ hôn của hắn, cọt cọt trong ngực Ngô Thắng Vũ

Ngô Thắng Vũ biết mèo nhỏ ngạo kiều lạnh lùng của hắn đã gỡ lớp phòng bị thật dày xuống, bắt đầu làm nũng với hắn, một tay đỡ đầu Dương Uẩn Chi tiếp tục hôn cậu, một tay vuốt ve lưng cậu làm cậu thoải mái hơn.

“A a a..... Không được..... Muốn bắn..... Thắng vũ..... Sờ sờ em đi..... A a.....”

Cậu không ngừng cọt cọt nơi đã cứng đau lên bụng hắn, muốn được an ủi, người phía trên rút cuộc cũng cầm trụ thịt của cậu tuốt động, bên trong không ngừng va chạm điểm mẫn cảm làm cậu kích động đến toàn thân run rẩy.

Dương Uẩn Chi đã bắn mấy lần mà Ngô Thắng Vũ vẫn chưa có dấu hiệu sắp cao trào, tiếp tục đè cậu xuống thao làm. Người dưới thân bị thọc thay đổi vị trí, có mấy lần còn suýt chút đọng đầu vào giường*, sau đó được Ngô Thắng Vũ kéo trở về. Ráp giường đã không còn một chút hình dáng ban đầu, hai người họ làm tình trên giường, cậu vừa khóc vừa rên, giọng nói trong trẻo giờ đây đã khàn khàn vì phải hoạt động với công suất lớn. Cũng may vì Quốc Khánh là kỳ lễ lớn nên dì giúp việc cũng được nghỉ ngơi vài ngày nên cho dù cậu có hét lên cũng không cần lo lắng bị ai nghe được.

*giường ở đây là đầu giường nha tại ghi ra thì nó lặp ý

Hai người cứ như vậy đến hai giờ sáng Ngô Thắng Vũ mới cảm thấy tận hứng, rút côn thịt đã ướt mềm ra, bế người dưới thân lên.

“Tiểu tao hóa, anh ôm em đi tắm.”

“A Ừm..” Dương Uẩn Chi đã không còn sức lực nói chuyện, chỉ có thể hừ hừ, sau đó bị hắn ôm vào phòng tắm ngâm mình, mệt mỏi trên người ngay lập tức giảm hơn phân nửa, cậu thoải mái thở dài.

Hắn cũng vào cùng với cậu, bồn ngâm rất lớn nên dù hai nam nhân cùng nằm cũng không cần phải chen chúc, hắn dùng xà phòng kỳ cọ gội đầu cho cậu, sau đó lại dội nước một lần.

“Bảo bối, tách chân ra đi anh giúp em lấy tinh dịch.” Dương Uẩn Chi mơ hồ tách hai chân ra để Ngô Thắng Vũ hầu hạ cho mình, lúc trước mỗi lần làm xong đều phải vội vàng vàng, nếu không phải lau chùi qua loa thì là cậu về nhà tự mình thanh tẩy, vẫn chưa từng được cùng hắn như thế này.

“Em là người đầu tiên dùng bồn tắm ngoài anh đó bảo bối.” Hắn luồn một ngón vào huyết động chưa thể khép kín giúp cậu lấy tinh dịch bị mình bắn vào rất sâu ra.

‘Em không những muốn dùng bồn tắm của anh mà còn muốn dùng anh đó.’ Cậu thầm đối đáp, tất nhiên đó chỉ là ở trong lòng, không có nói ra.

Ngón tay trong cơ thể cậu của Ngô Thắng Vũ khéo léo quấy động, trong chốc lát Dương Uẩn Chi lại có cảm giác.

“Lại muốn rồi?” Hắn cười nói, không tốn nhiều sức lại đâm cự bồng của mình vào.

“A... Ân a... Có nước..... Thật sướng.... A.....” Hơn nữa cũng thật ngứa.

“Không có chuyện gì, để chồng xem là nước bồn nhiều hay là dịch của tiểu tao hóa nhiều hơn.”

Nói xong Ngô Thắng Vũ áp Dương Uẩn Chi lên thành bồn tắm lại làm một lần. Lần cuối cùng này hai người có chút tinh bì lực tẫn, hắn lột ráp giường đã bị dơ ném xuống đất, cũng lười quan tâm nữa, trải chiếc ráp mới ra sau đó bế cậu lên giường.

“Em muốn ngủ ráp giường của anh.” Dương Uẩn Chi nhỏ giọng lẩm bẩm, cậu muốn ngủ ở nơi có hương vị của hắn.

“Đồ ngốc, cái này cũng là ráp giường của anh mà.” Hắn cười hôn nhẹ lên má cậu, cởi giày ra ôm người trên giường vào ngực. Hai người tắm rửa xong cũng không có mặc quần áo.

Không nghĩ tới tiểu bảo bối vừa nằm xuống lại vuốt ve côn thịt của mình, Ngô Thắng Vũ có chút kỳ quái, “Còn muốn làm?”

Dương Uẩn Chi lắc đầu, nói một câu làm hấn suýt chút rớt cằm.

“Ngô Thắng Vũ, em muốn anh cấm ngủ.”

43. Chương 42: Vợ, Anh Muốn Tiểu Vào

Edit: Đậu Đỏ

Không nghĩ tới tao hóa này bị thao cả đêm vẫn còn thấy chưa đủ, còn muốn hấn cấm ngủ, Ngô Thắng Vũ cười cười, lúc này Dương Uẩn Chi đã cầm gậy bông dù mềm xuống nhưng phân lượng cũng không nhỏ nhét vào hoa huyết đã không thể khép lại trong thời gian ngắn.

“Tao hóa của tôi ơi, cứng cứ vuốt như vậy anh sẽ cứng đó.”

Dương Uẩn Chi căn bản không để ý tới hấn, thân thể trầm xuống nuốt cả cây gậy bông vào, thỏa mãn thở ra một hơi, “Không cho làm, chỉ được cấm vào thôi.”

Ngô Thắng Vũ thầm than khổ, cấm trong tao động thoải mái vừa mềm vừa ẩm mà lại không được làm.... Nhìn khuôn mặt lạnh băng của người yêu, hấn chỉ có thể ngoan ngoãn im lặng, không dám lộn xộn, hấn cũng biết lặn lội cả đêm, cậu hấn cũng rất mệt, cho nên nhanh chóng giơ tay tắt đèn, ôm người yêu thật chặt, “Ngủ đi.”

Thật sự mệt mỏi, hai người ôm nhau, rất nhanh liền chìm vào giấc mộng đẹp.

※

Buổi sáng Dương Uẩn Chi cảm thấy có thứ gì cứ chạm vào miệng cậu, làm cậu có chút ngứa, trong lúc ngủ mơ cho rằng mình vẫn đang ở nhà, duỗi tay vỗ một cái, kết quả vừa vặn trúng đầu Ngô Thắng Vũ.

“Bảo bối, sáng sớm đã sinh long hoạt hổ* như vậy nha.”

*Sinh long hoạt hổ là cụm từ thể hiện tinh thần và khí thế hào hùng của dân tộc Trung Hoa.

Cậu mở mắt ra mới phát hiện thì ra là hấn đang hôn cậu. Lúc thức dậy thân thể bủn rủn mềm yếu, là mình chứng rõ ràng cho một đêm vô cùng phóng túng của hai người. Đại bảo bối của hấn còn chôn trong

huyết động của cậu đã cương lên, cự bồng to lớn lấp đầy tiểu huyết đến không còn kẽ hở. Hai người nằm nghiêng, hần nhẹ nhàng trườn sát ra ra vào vào, không có thoải mái kịch liệt mà chỉ có khoái cảm triều miên sâu lắng làm cậu thoải mái duỗi thẳng người.

“Ân A.... Mấy giờ rồi?” Thanh âm vừa tỉnh ngủ còn mang theo một ít lười biếng, giống một con mèo nhỏ khẽ cào vào lòng Ngô Thắng Vũ.

“10 giờ rưỡi.” Hần nâng một chân Dương Uẩn Chi lên, đâm một phần ba côn thịt còn lộ ra ngoài vào.

“A ha. Ngủ lâu như vậy..... A.....” Cậu bị cắm đến run lên một chút, không nghĩ thoát một cái đã trể thế này, giống như chỉ cần ở cùng với với hần cậu luôn có thể ngủ thật sâu.

“Đợi lát nữa anh dẫn em ra ngoài ăn cơm, sẵn tiện đi dạo phố luôn.”

“Dạ được.... Ân a... Thật thoải mái.....” Cậu lười biếng dựa vào lồng ngực hần, mặc hần nâng chân thao làm.

Ngô Thắng Vũ làm đến khi cả hai cùng bắn nhưng lại không có rút ra ngay, côn thịt vẫn còn cứng rắn thọc vào rút ra, Dương Uẩn Chi có chút kỳ quái.

“Ủa chồng.... A..... Không phải bắn xong rồi sao..... Sao còn cứng như vậy ..... A a.....” Bụng nhỏ ăn được ăn tinh dịch thỏa mãn trương lê, cậu cảm thấy tử cung của mình lại được lấp đầy.

“Bảo bối, thiệt ra...” Hần nâng hai đùi cậu áp trước ngực mình, từ chính diện làm cậu, “Anh muốn đi tiểu...”

Cậu vừa nghe mặt liền đen xuống, “A ha..... Đi ra ngoài!”

Hần cười xấu xa, “Tiểu yêu tinh, chồng thao em đến bắn nước tiểu mấy lần, bây giờ lại không cho phép anh tiểu một chút sao?”

Nghe hần nói, cậu giãy giụa muốn trốn nhưng thân thể lại hưng phấn chống lại cậu, nước tiểu nhiều gấp mấy lần tinh dịch, nếu bắn vào nhất định sẽ căng chết luôn. Kháng cự cùng thẹn thùng làm cậu khóc lên, đáng chết sao mình lại có chút chờ mong vậy nè. Cậu liều mạng lắc đầu, giống như mèo nhỏ bị kẹp đuôi, một bên hung hăng tạc mao, một bên kinh hoàng thất thố muốn chạy trốn lại bị chủ nhân gắt gao túm trong tay.

“A a a..... Không cần..... Ngô Thắng Vũ! Mau rút ra đi!” Thanh âm lạnh băng phối với khuôn mặt nức nở của Dương Uẩn Chi căn bản không có nửa phần uy hiếp, Ngô Thắng Vũ càng đỉnh càng sâu, mắt thấy chuẩn bị đỉnh vào tử cung.

“A.... Sẽ chết đó..... Hức... Đừng tiểu bên trong mà.... A a a.” Toàn thân cậu căng cứng, khoái cảm đánh úp làm cậu bất cứ lúc nào cũng có thể ngất đi.. Hai chân bị hần mạnh mẽ đè trước ngực, Dương Uẩn Chi

thậm chí còn nhìn thấy địa phương kết hợp kia, còn thịt thô to đỏ tím ra vào tao huyết, đâm thủy bị hấn đánh cho văng tứ tung.

Ngô Thắng Vũ nghe một tiếng liền biết Dương Uẩn Chi cũng thực hưởng thụ, cúi xuống liếm lỗ tai cùng sườn mặt cậu, liếm đi những hàng nước mắt đang lăn dài, nghĩ đến người này lúc làm tình đều ngoan ngoãn gọi mình là chồng mà mình lại chưa từng xưng hô chữ kia với em ấy, liền quỷ sử thần sai* mở miệng, “Vợ, anh muốn tiểu vào.”

*Quỷ sử thần sai (hành vi không tự chủ)

“A a a a..... Ngô Thắng Vũ! Đừng kêu..... A.....Muốn..... Muốn cao trào.....” Lần đầu tiên được nghe hấn gọi mình là vợ, thanh âm vì làm tình nên trầm khàn gọi cảm hơn bình thường không biết bao nhiêu lần. Dương Uẩn Chi phát ngốc, tiếng gào lớn đến mức sắp lật tung nóc nhà, hoa huyết co giật phun nước, cao trào lần nữa.

Ngô Thắng Vũ cũng thuận thế đỉnh một cái thật sâu, từng luồng từng luồng nước tiểu rót vào cơ thể cậu, chất lỏng nóng bỏng làm vách thịt không ngừng co rúm, tử cung gắt gao xoắn lấy, nước tiểu cùng dịch phun mạnh làm bụng cậu căng lớn. Hai tay cậu nắm chặt ráp giường, còn thịt phía trước bắn ra một ít chất lỏng mỏng manh.

“A a a.... Nước tiểu của chồng thật nhiều... Thật nóng.... Trướng muốn chết luôn... A a a.”

Nước tiểu của hấn vừa nhiều vừa nồng, cậu nghe hương vị tanh nồng đó toàn thân lại nóng lên, trái tim nhảy thành thạch, thật sự quá mức kích thích.... Thời điểm nghe hấn gọi cậu là vợ, lại bị nam nhân bắn nước tiểu làm cho cao trào.

Lúc hấn rút còn thịt ra, dịch thể hạ thân cậu lập tức chảy ra như suối, chất lỏng màu vàng nhạt pha lẫn với tinh dịch trắng đục làm khăn trải giường ướt một mảng lớn.

“A a a...” Bị bắn quá đầy, lúc hấn rút ra làm cậu có loại cảm giác mất khống chế, phía dưới không ngừng phun nước chất lỏng hỗn hợp thoát nhìn như cậu tự mình tiết ra. Dương Uẩn Chi khóc không còn sức lực, chỉ thút thít, bởi vì ảnh hưởng đến khí quản nên thậm chí còn bị nấc cụt.

Ngô Thắng Vũ nhìn bộ dáng đáng thương của cậu liền đau lòng, biết mình đã bắt nạt cậu nhiều, vội vàng ôm người vào ngực, ôn nhu xin lỗi, “Bảo bối, anh xin lỗi, lần này kích động quá, sau này sẽ không bắn nước tiểu bên trong nữa.”

Dương Uẩn Chi khóc trong chốc lát mới ngẩng khuôn mặt nhỏ tràn đầy nước mắt lên, đột nhiên trượt xuống cầm còn thịt sau khi tiểu cuối cùng cũng mềm xuống, mặc kệ phân thân vẫn còn dính đầy nước tiểu, trực tiếp ngậm vào miệng.

Từ quy đầu đến gốc rễ, thậm chí đến tinh hoàn đều liếm sạch sẽ, hương vị tanh nồng lấp đầy khoang miệng cậu cũng không thấy có gì ghê tởm, ngược lại ăn đến ngon lành, giống như trên đó không phải nước tiểu

mà là mật ong ngọt ngào của lần trước.

“Đại dương vật của chồng là ngon nhất.” Cậu không buông côn thịt trong miệng ra nên giọng nói hơi mơ hồ.

Ngô Thắng Vũ có chút cảm động không nói thành lời, vốn tưởng rằng mình tiểu bên trong em ấy nhất định sẽ tức giận lại không ngờ bị hành động của bảo bối làm cho kinh hách. Nhưng dù rất kích thích hắn vẫn nhanh chóng kéo người dưới thân lên.

“Đừng, rất bẩn, vợ em đừng liếm.”

44. Chương 43: Bài Tập Tràn Đầy Tao Vị

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Ngay cả nước tiểu của chồng cũng phải liếm khô, em thật là...” Ngô Thắng Vũ cũng không biết mình nên nói gì với em ấy mới tốt, cảm giác tâm lý đạt được thỏa mãn muốn bay lên, hắn không biết phải có bao nhiêu yêu thích mới có thể khiến cho người luôn luôn băng lãnh như cậu lại làm những chuyện này, mà cũng không biết từ lúc nào, hắn đối với người này không phải đơn thuần là hứng thú thôi nữa, Ngô Thắng Vũ không nhịn được cảm khái: “Bảo bối, rốt cuộc em yêu anh bao nhiêu a?”

Dương Uẩn Chi không trả lời hắn, trong lòng lại nhủ có lẽ đã đến giai đoạn cuối, cậu cũng không nghĩ mình sẽ yêu hắn đến vậy, đổi thành người khác, đừng nói là động tình hay phát tao, chỉ cần nhìn thôi cậu cũng không muốn.

Hai người tắm tắm rửa rửa, hắn cố ý để nước len vào hạ thể cậu tẩy sạch mới yên tâm, sau đó ném hai bộ rách trải giường vào máy giặt. Mới ngủ có một buổi tối mà hai bộ rách giường đều bị bọn họ làm bẩn, Dương Uẩn Chi có chút xấu hổ. Mà khiến cậu phải hoàn toàn câm nín là khi dọn dẹp bàn học nhìn thấy bài tập của mình, gương mặt lập tức đỏ bừng, miệng cũng suýt chút văng tục, không thể tin tưởng những chữ kia là do mình viết.

“Không thể vứt nha bảo bối, anh nhớ nữ ma đầu đã cố ý nhấn mạnh nói tất cả học sinh đều phải nộp. Không nộp sẽ phải chép mười lần đó.”

Biểu tình của Dương Uẩn Chi lạnh tới cực điểm: “Anh không phải là còn một tờ sao, đưa cái của anh cho tôi, cái này là của anh.”

Ngô Thắng Vũ thật muốn khóc, bảo bối của hắn “lật mặt” thực là...

“Bảo bối a, chữ của em đẹp như vậy, giáo viên liếc mắt một cái là nhận ra.”

Cậu nhìn tờ bài tập kia, đột nhiên không biết nghĩ ra điều gì: “Trong nhà anh có keo giấy không?”

Hắn đưa một cuộn keo giấy cho cậu, chỉ thấy cậu dán keo lên từng chữ từng chữ sai

Ngô Thắng Vũ từ thùng dụng cụ tìm tới một cuộn keo giấy đưa cho cậu. Chỉ thấy đó xé mạnh, rất nhanh tất cả liền biến mất, đặc biệt là ba chữ “đại dương vật”, bị cậu “hủy thi diệt tích” một cách sạch sẽ, ngay cả những vết hằn cũng biến mất.

“Xong rồi, cái này cho anh.” Cậu đưa bài tập đã sớm có vô số nếp nhăn cộng với vì dính nước nên rộp rộp lên cho người trước mặt.

Ngô Thắng Vũ dở khóc dở cười nhận lấy, trong giọng nói lại tràn đầy sủng nịch, hắn phát hiện người này khi ngạo kiều cũng có thể khiến người yêu thương vô cùng: “Được, được, được, cho anh. Trên đây đều là mùi vị tao lãng của em, không biết khi giáo viên nghĩ được sẽ nghĩ cái gì.”

“Đừng nói nữa!” Dương Uẩn Chi ném cho hắn một ánh mắt kiểu “anh hết chuyện để nói rồi à”

“Được được, anh không nói, có đói bụng không, chồng dẫn em đi ăn cơm.”

“Ừm.” Đã là 12 giờ, cậu xác thực có chút đói, nửa ngày chưa ăn gì nên đường huyết đã hạ xuống một chút, hắn sẵn sóc bóc một viên socola đút cho cậu, sợ cậu lại ngất xỉu giống như lần trước.

Nhưng ngay khi Dương Uẩn Chi chuẩn bị đi ra khỏi phòng, Ngô Thắng Vũ đột nhiên sờ soạng cánh môn cậu, cười quỷ dị: “Nhưng mà bảo bối, trước khi đi, em cũng phải đáp ứng một yêu cầu của anh.”

“Hả?” Nhìn thấy nụ cười quen thuộc này, không biết vì sao, lại có dự cảm xấu.

“Hôm nay ra ngoài không cho em mặc quần lót.”

“Không được.” Dương Uẩn Chi nhú mày, không mặc quần lót sẽ khiến bên trong thật lạnh... Hơn nữa...

“Ngoan, không cho em mặc.”

Khi hai người cùng nhau ra ngoài, Dương Uẩn Chi quả nhiên cảm thấy hạ thân bị lạnh... Mỗi một bước đều cảm thấy vô cùng quái dị, tiểu huyết bị Ngô Thắng Vũ làm đến sưng tấy trong hai ngày nay ma sát với nhau, cảm thấy vừa đau vừa ngứa.

“Ngô Thắng Vũ... Thật khó chịu...” Còn chưa đi khỏi sân, cậu đã cảm thấy thật ủy khuất.

Hắn sờ sờ xuống phía dưới: “Chà chà, bắt đầu chảy nước?” Tiểu tao hóa quả nhiên rất miễn cảm a... Mình không cho em ấy mặc quần lót quả nhiên là đúng: “Nhịn thêm một chút, ra khỏi nhà chúng ta liền bắt xe đi ăn cơm.”

Cậu gật gật đầu, sau khi lên xe hắn hỏi cậu muốn ăn cái gì, cậu không có kiêng ăn nên chỉ đáp qua loa, hơn nữa bởi vì không mặc quần lót khiến cậu cảm thấy tất cả cảm giác đều đã tập trung xuống phía dưới.

Hắn mang cậu đến một nhà hàng mà phong cách trang trí cùng khẩu vị đều đậm chất Hàn, bên trong có rất nhiều đôi tình nhân, Dương Uẩn Chi đột nhiên cảm thấy hai người giống như đi hẹn hò vậy, “Để em mời đi.”

Hắn hơi kinh ngạc, không nghĩ tới cậu lại muốn mời cơm, kỳ thực cũng không phải vấn đề gì, chỉ là do gia cảnh của cậu, khiến hắn không nỡ để cậu tiêu tiền của chính mình khi đang đi cùng hắn.

“Lần trước... Anh tặng em quà sinh nhật, lần này em mời anh ăn cơm để bù lại.”

Cậu nói có chút trúc trắc, cậu không hay ở cùng với người khác, đặc biệt là một người luôn đối tốt với cậu như vậy, hơn nữa cậu yêu Ngô Thắng Vũ, tự nhiên cũng muốn dùng tất cả những gì mình có đối tốt với hắn.

Ngô Thắng Vũ biết tính cách của cậu nên không tranh với cậu, còn chọn một ít đồ ăn bán chạy của quán. Hai người ăn cơm xong liền đi dạo, Dương Uẩn Chi không dám đi quá nhanh, hắn liền chậm rãi đi cùng cậu, phía dưới trống rỗng khiến cậu có cảm giác bại lộ trước mặt mọi người.

Đường phố ngày Quốc khánh người người tấp nập, khắp nơi một mảnh vui mừng, không ít thương nhân cũng nghĩ cách xúc tiến tiêu thụ, chung quanh tụ tập không ít người. Ngô Thắng Vũ nhìn thấy một chiếc khăn quàng cổ đơn giản nhưng không mất đi vẻ tinh tế trong tủ kính, tưởng tượng đến bộ dáng Dương Uẩn Chi quàng lên, sẽ làm tôn lên màu da của cậu, vì vậy liền kéo người đi vào.

“Cái khăn quàng cổ này không tồi.” Không đợi cậu mở miệng, nam sinh trước mặt đã đem khăn quàng vòng qua cổ cậu, ngón tay thon dài lướt qua, xúc cảm kia khiến cậu run rẩy, cậu ngẩng đầu liền nhìn thấy phần cầm cương nghị của người kia, trong lòng có chút hoảng hốt.

“Trời sắp về đông, mua khăn sớm cũng tốt, hơn nữa nó rất hợp với em.” Hắn cười giúp cậu sửa lại một chút, khăn quàng cổ rất mềm, hắn lại nhìn lại một lần, phi thường hài lòng, em ấy đeo nó thật dễ nhìn, không chờ đối phương phản ứng lại hắn đã đem khăn đi thanh toán.

Mua khăn quàng xong, hắn lại thấy quần áo cậu quá mức đơn giản, lần trước đến nhà cậu cũng phát hiện trong tủ không có bao nhiêu đồ: “Đi, để anh mua cho em chút quần áo.”

45. Chương 44: Chồng Không Thể Thỏa Mãn Em Sao?

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Không cần.” Nghe thấy Ngô Thắng Vũ nói muốn mua quần áo cho cậu, Dương Uẩn Chi liền lắc đầu, cậu vừa mời hẳn một bữa cơm, nhưng không ngờ một cái khăn quàng cổ trong một giây hoàn toàn xóa đi tiền cơm, hẳn còn muốn mua quần áo cho cậu. Hàng hóa trong trung tâm thương mại này tất cả đều là hàng hiệu, giá cả không hề rẻ, Dương Uẩn Chi cũng không muốn Ngô Thắng Vũ tiêu nhiều tiền như vậy.

Đường như biết người này đang suy nghĩ cái gì, hẳn cười cười ghé sát vào tai cậu: “Anh nói mua cho em thì sẽ mua, tốt nhất nên mua thật nhiều quần lót cho em, để cả người em từ trên xuống dưới đều mặc đồ do anh chọn, sau đó lại bị anh từ từ cởi ra.”

Quả nhiên người này không thể đứng đắn quá ba giây, cậu lườm hẳn một cái, cứ như vậy mơ mơ hồ hồ bị đẩy vào phòng thử đồ. Nhưng không thể phủ nhận những lời nói lúc này của hẳn giống như những viên đá ném vào mặt hồ, khiến trong lòng cậu nổi lên từng trận sóng. Kỳ thực bắt đầu từ sáng sớm, cậu đã muốn hỏi người này tại sao lại gọi cậu là “vợ”, lại mua khăn quàng cổ, quần áo cho cậu, rốt cuộc vị trí của cậu trong lòng hẳn là như thế nào... Cho dù thật khát vọng nghe được đáp án mà bản thân mong muốn nhưng cậu vẫn là kềm chế, bởi cho dù là thổ lộ, cậu cũng hy vọng là do Ngô Thắng Vũ sau khi suy nghĩ thực rõ ràng rồi chủ động nói ra. Tuy rằng có lẽ sẽ không có ngày đó, nhưng mà mỗi khi nhớ lại, cũng khiến cậu trầm mê không muốn tỉnh dậy.

Khi cởi quần xuống, bởi vì không mặc quần lót, cho nên quần ngoài cũng đã dính một chút chất lỏng, không giống quần lót mềm mại, vải của quần ngoài ma sát khiến miệng huyết vừa đau vừa ngứa, hơn nữa còn chảy không ít dịch, ngón tay cậu chạm vào một chút, liền thấy thoải mái không thôi, mặc dù biết nơi này không thích hợp, nhưng cậu vẫn không thể không chế mà đâm ngón tay vào.

Bên trong rất ẩm ướt, nếu như bọn họ vẫn tiếp tục đi dạo ở bên ngoài, dâm dịch có lẽ sẽ chảy dọc theo ống quần. Xoa bóp âm vật, ngón tay mò đến hoa hạt phía trước, xoay một vòng lại xoa nhẹ vài lần, nhưng không có thoải mái như khi được Ngô Thắng Vũ sờ đến, hơn nữa bởi vì không nắm rõ lực đạo nên cậu còn cảm thấy có chút đau, dời ngón tay khỏi hoa hạt, lại dùng ngón trỏ cùng ngón giữa cắm vào hoa huyết, rõ ràng đã ra nhiều tao thủy như vậy, nhưng cũng không thể đạt được cao trào, nhớ tới mỗi lần Ngô Thắng Vũ chạm đến nơi đó đều có thể khiến cậu thoải mái phun nước, Dương Uẩn Chi có chút không cam lòng rút tay ra, e rằng sau này ngoài người kia, cậu sẽ không cách nào tự đạt cao trào.

Nhìn thấy quần áo mới còn treo trên móc, lại nhớ tới bản thân ở trong phòng thử quần áo làm chuyện này, sắc mặt cậu Chi có chút thay đổi, lấy giấy ăn trong túi quần ra lau khô hạ thể và ngón tay ẩm ướt, sau đó lại thay quần áo mới.

Khoảnh khắc cửa vừa mở ra, cái mũi nhạy bén của Ngô Thắng Vũ liền ngửi thấy một luồng tao vị, hẳn hơi nhéo mắt, giống như thợ săn phát hiện ra con mồi, ánh mắt nhìn cậu có chút sâu sắc.

Tuy rằng rất nhạt, nhưng hẳn ngửi được mùi vị mà hẳn quen thuộc... mùi vị từ nơi đó của Dương Uẩn Chi. Trong lòng kêu một tiếng, tao hóa này.

Cảm nhận được ánh mắt của Ngô Thắng Vũ, cậu sốt sắng, hấn hấn là không biết gì đi... Mình mới chơi có một chút thôi mà...

“Ngô Thắng Vũ, như thế nào...” Dương Uẩn Chi chỉ chỉ quần áo mới mà cậu đang mặc, không hề phát hiện giọng nói của mình yếu đi không ít.

Hắn dời tầm mắt sang quần áo, kỳ thực không cần nhìn cũng biết quần áo này mặc trên thân thể của cậu rất dễ nhìn, xinh đẹp đến mức khiến hắn thật muốn xé ra rồi hung hăng xâm phạm: “Quả nhiên rất thích hợp với em.”

Khóe miệng Ngô Thắng Vũ mang ý cười, sau đó cầm lấy một cái áo sơ mi màu đen: “Anh cũng mua bộ quần áo, em vào xem giúp anh nhìn có hợp hay không?”

Vừa dứt lời liền kéo cậu vào phòng thay, cũng không để ý muốn thử quần áo lại kéo người vào cùng xem giúp mình có bao nhiêu kỳ quái.

Dương Uẩn Chi bị túm vào có chút không hiểu vì sao, bị hắn đè lên ván cửa, vì thấp hơn đối phương một cái đầu nên mỗi lần bị nhìn như vậy cậu đều có cảm giác ngọt ngào, âm nhạc ở bên ngoài giúp che đi tiếng nói của hai người.

“Tiểu tao hóa, lúc này có phải lại tự mình chơi hay không?”

Hắn quả nhiên cái gì cũng biết, cậu cũng không nói gì. Nhìn thấy người dưới thân không chịu nói lời nào, cũng không nhìn hắn, Ngô Thắng Vũ liền mình đã đoán đúng. Dùng sức bóp cái hông cậu, nâng cầm cậu lên để cậu nhìn thẳng vào mắt hắn, nói ra từng chữ từng chữ: “Tao vị của em anh vừa ngửi liền biết được, chồng làm nhiều lần như vậy còn chưa thỏa mãn được em sao mà còn tự chơi?”

“Em không có! Tại vì... Quần ma sát khiến tiểu huyết rất đau... Em chỉ sờ sờ một chút.”

“Ồ, nhưng anh thấy em hình như rất sướng khoái đó, tao hóa.” Khí tức nguy hiểm đang quanh quẩn khiến toàn thân cậu nổi da gà. Hắn sẽ không phải muốn ở nơi này...

Tay của hắn lúc này đã sờ xuống phía dưới, cậu muốn giãy giụa cũng giãy không được: “Quần áo mới cũng bị cứng làm ướt, cho dù không muốn cũng phải mua về.”

“Không có, em đã lau khô.”

Nghe thấy thế, ý cười của hắn càng sâu, biểu tình cũng càng thêm nguy hiểm. Không “giáo huấn” tiểu tao hóa này, cậu làm sao sẽ nhớ kỹ bản thân từ trên xuống dưới đều thuộc về Ngô Thắng Vũ hắn, không có hắn cho phép người này cũng không thể tự mình chơi.

“Yêu tinh, giúp anh cởi quần áo.”

“Ngô Thắng Vũ, em không muốn tại chỗ này...”

“Em dám ở chỗ này tự mình chơi, anh lại còn không dám ở nơi này thao em sao?”

Dương Uẩn Chi biết lần này Ngô Thắng Vũ sẽ không bỏ qua cho cậu, huống hồ chuyện xảy ra lúc này cũng khiến cậu đuối lý, chỉ có thể nhận mệnh giúp hắn cởi quần áo.

Bởi vì bây giờ còn chưa tới mùa đông, hắn chỉ khoác một chiếc áo gió mỏng ở ngoài, dáng người cao to nên không ai có thể đoán được tuổi của hắn, khi ở trên đường cũng có không ít nữ sinh lén lút nhìn chăm chăm, Dương Uẩn Chi nghĩ tới bản thân trước đây lạng lẽ thầm mến hắn, cũng chỉ là nhân lúc không có ai trộm ngó hắn một chút.

Áo của Ngô Thắng Vũ đã cởi ra, dáng người cường tráng lộ ra trước mắt, trước đây mỗi lần nhìn thấy cơ bắp và múi bụng của hắn, cậu sẽ lén lút suy đoán năng lực tình dục của người này như thế nào, quả nhiên sau khi bị hắn thao, cậu liền thất có lẽ cả đời này sẽ không thể yêu thích ai khác.

“Tao hóa, bảo em cởi quần áo em lại sờ cơ bụng của anh làm cái gì?” Ngô Thắng Vũ buồn cười nhìn tiểu si hán trước mắt chỉ còn kém không chảy nước miếng, hắn phát hiện Dương Uẩn Chi thích nhất hai việc, một là nhìn dáng người của hắn và hai là bị hắn thao. Ngô Thắng Vũ nhìn bộ dạng si mê của cậu không khỏi nhớ đến một chuyện: “Quên chưa nói cho em, sau khi trở lại trường sẽ có hoạt động giao lưu bóng rổ giữa các trường, bọn họ mời anh làm đại diện, khi đó em có muốn tới xem hay không?”

Dương Uẩn Chi tất nhiên là muốn đi, vì vậy ngoan ngoãn gật đầu. Cậu thích nhất nhìn thấy bóng hình Ngô Thắng Vũ trên sân bóng nhưng khi đi học, đến tiết thể dục người này đều luôn ở cùng cậu, đã rất lâu chưa được xem hắn đánh bóng.

Ngô Thắng Vũ biết cậu đang suy nghĩ cái gì, còn đặc biệt bù đắp bằng một câu: “Anh sẽ mặc cái áo cầu thủ mà em thích nhất. Đến lúc đó em cũng không nên phát tao tại sân bóng nha.”

46. Chương 45: Nhìn Chồng Thao Em Như Thế Nào

Edit: Đậu Đỏ

Dương Uẩn Chi buồn bực muốn đánh hắn lại bị Ngô Thắng Vũ cầm chặt cổ tay, lột quần cậu xuống. Hạ thể không mặc quần lót trong nháy mắt liền phơi bày, nơi bị hắn khiêu khích đã chảy dịch, men theo phần đùi thon dài của cậu lăn tăn dọc xuống.

Một màn dâm mỹ này Ngô Thắng Vũ đã sớm tưởng tượng được nhưng lúc nhìn thấy vẫn không nhịn được

than một câu, biết ngay là tiểu tao hóa không thể không động dục mà.

“Phía dưới cũng cởi, không cho em dùng tay.”

Không nghĩ tới đối phương còn không cho cậu dùng tay, Dương Uẩn Chi đành phải ngoan ngoãn dùng miệng cắn khóa quần hần từ từ kéo xuống. Gậy bông căng cứng gồ lên làm cậu không hề thuận lợi, thật vất vả mới còn lại quần lót, cậu trước tiên liếm một vòng bên ngoài, hương vị dương cương nam tính cách một lớp quần lót tràn vào khoang mũi cậu, Dương Uẩn Chi hoàn toàn khuất phục dưới cự bông này. Hàm răng trắng tinh cắn mép quần lót hần kéo xuống một chút, sau đó dùng lưỡi vói vào bên trong tiếp tục đẩy xuống. Chờ đến khi quần lót hoàn toàn được cởi xuống, hạ thể hần đã sớm ướt át không thôi, màu sắc so với trước đây đậm hơn một chút, kích thước to lớn làm cậu đã nhìn không biết bao nhiêu lần vẫn thật bất ngờ, thanh âm hần khàn khàn nói, “Vợ, liếm anh thoải mái anh sẽ thưởng cho em.”

Cậu quỳ gối giữa hai chân hần, côn thịt liên tục tràn ra nhiệt khí làm hai má cậu ửng hồng, vuốt ve côn thịt đã trưởng thêm một vòng, gân xanh hần lên phần thân lúc nào cũng làm cậu thật thoải mái, Dương Uẩn Chi cảm thịt cắn thật lớn cọ cọ lên mặt mình, khuôn mặt trắng nõn bị gân xanh ma sát đỏ lên. Nhìn bộ dáng này của cậu, Ngô Thắng Vũ nhin không được thắm than bảo bối đúng là tiểu yêu tinh ông trời phái xuống để câu hồn hần mà.

Dương Uẩn Chi vươn đầu lưỡi quẩn lấy quy đầu mập mạp, đầu lưỡi lướt qua khen nhỏ giữa đầu quy không ngừng rỉ dịch, chứng minh chủ nhân nó đang rất hưng phấn. Cậu càng thêm ra sức, khoang miệng ướt nóng bao bọc phần thân nhạy cảm, hần nhin không được ôm chặt đầu cậu thọc vào rút ra, bắt quá dù hưng phấn nhưng vẫn không quên sợ bảo bối bị thương nên hần chỉ cắn một phần ba vào.

Cậu nỗ lực không để răng va phải gây bông, nghĩ đến trụ thịt của mình người này một ngụm là có thể ngậm lấy, mà cậu mỗi lần ngậm cho người ta miệng thật mỏi mà cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhét vào một nửa, côn thịt thô to như vậy dù là trung niên cũng rất hiếm thấy đi.

Bàn tay trắng nõn nắn nắn hai túi tinh no đủ, nghĩ đến bên trong âm nang nặng trĩu là tinh dịch cậu yêu nhất. Lúc Ngô Thắng Vũ rút gậy ra để lại tay cậu, cậu liền chuyển sang âu yếm hai túi tinh, hung hăng hút vài cái, giống như muốn hút tinh dịch bên trong ra.

Bởi vì không có mặc quần nên dâm dịch chảy ra trực tiếp nhiều xuống đất, ngọc hành đáng yêu run rẩy trong không khí, chỗ nào cũng được an ủi nên chất lỏng phun ra nhiều hơn. Hai người giữa ban ngày ban mặt làm loại chuyện này trong phòng thử đồ công cộng, bên ngoài còn có không ít người đang mua quần áo. May là vì đang lễ nên khách nhiều hơn bình thường, nhân viên cửa hàng không chỉ tiếp một khách nên không có đi theo, cũng không chú ý đến họ.

Dương Uẩn Chi thấy mình liếm lâu như vậy mà Ngô Thắng Vũ vẫn không cho cậu phần thưởng, đã có chút chịu không được, “Chồng, thật ngứa, muốn thao.”

“Lần sau còn dám tự mình chơi không?”

Dương Uẩn Chi liều mạng lắc đầu, nỗ lực nuốt xuống nước bọt chuẩn bị tràn ra khoe miệng, sợ sẽ làm dơ

quần áo, đồ của cậu đã treo hết lên móc, chiếc gương đối diện phơi bày hai thân ảnh trần trụi đang dính vào nhau, cậu không dám nói căn bản không có hán, cậu cũng không thể cao trào. Cơ thể thường xuyên được yêu thương đã khắc cốt ghi tâm loại thoải mái thấm ruột thấm gan này, hai cái tiểu huyết chỉ nhận một chủ nhân là hán, chỉ cần Ngô Thắng Vũ chạm nhẹ lập tức sẽ kích động mở ra.

“Buổi sáng không phải đã làm rồi sao, đói bụng như vậy?” Ngô Thắng Vũ nhìn cậu lắc đầu thật mạnh cũng không nở khi dễ cậu nữa, kéo người đang quỳ dưới đất lên để cậu đưa lưng về phía mình, một chân để lên băng ghế dùng tư thế đứng tiến vào.

Hắn một tay vuốt ve trụ thịt của Dương Uẩn Chi, một tay niết nhéo đầu vú. Phía trước được âu yếm làm cậu thoải mái thở phì phò. Ngón tay điêu luyện vuốt quy đầu tinh xảo, bên trong lập tức sáng khoái đến chảy nước. Chỗ đó của cậu là màu hồng phấn xinh xắn, bị hán nắn vuốt sẽ thẹn thùng run rẩy.

Quy đầu Ngô Thắng Vũ vừa đặt trước huyết động, miệng nhỏ phía trước liền hé ra, bộ dáng giống như đã sớm không chờ nổi nữa. Hắn để tao thủy tắm ướt gáy bông của mình mới thẳng lưng đẩy vào.

“A..... Thật thoải mái.....”

“Tao hóa, muốn thao phía trước hay phía sau?”

“Àn a..... Điều thao.....”

“Thời gian không đủ, chỉ thao một chỗ.” Ngô Thắng Vũ niết hai cánh mông căng tròn dâm dăng của Dương Uẩn Chi, hận mình không thể có hai cái côn thịt thọc chết cậu, ở chỗ này còn dám tham lam muốn hai cái điều thao.

“A... Chồng.... Đau.... A..... Vậy làm mặt sau đi...” Buổi sáng đã thao phía trước, hơn nữa còn bị bắn nước tiểu nên bây giờ hơi đau.

Ngô Thắng Vũ rút côn thịt ra, không dùng bôi trơn trực tiếp đâm vào, Dương Uẩn Chi khê rên, mồ hôi trên trán chảy xuống, Ngô Thắng Vũ ôm cậu thay đổi vị trí để cậu có thể nhìn thấy bộ dáng của mình. Dương Uẩn Chi chỉ liếc mắt một cái lập tức không dám nhìn lần thứ hai, cậu biết người một chân bị nâng lên dạng ra, phía dưới đang bị một gậy thịt thật lớn liên tục thọc vào rút ra, sắc mặt ửng hồng đó là mình nhưng mặc kệ lúc làm có bao nhiêu dâm dăng, tự mình nhìn mình vẫn là có chút thẹn thùng.

“Tao hóa, nhìn chồng em thao em như thế nào.”

Hắn giữ chặt đầu cậu, muốn cậu nhìn lúc hai người kết hợp, một bên xoa nắn âm đế, một bên ra vào hậu huyết cậu. Dương Uẩn Chi nhìn nơi đó bị côn thịt hung hăng ra vào, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể bị phá tan. Ngô Thắng Vũ còn dùng ngón tay tách hoa môi phía trước, nhìn thịt non đỏ rực bên trong đã bị dâm dịch thấm ướt, dịch thể sền sệt chảy xuống. Cậu biết mình mỗi lần làm sẽ chảy rất nhiều nước, nhìn dâm thủy từ từ nhiều xuống đất phản ánh chủ nhân nó có bao nhiêu thoải mái, cũng phản ánh chủ nhân bây giờ có bao nhiêu dâm dăng.

“A..... Em không muốn nhìn.... Quá kích thích...”

“Mau nhìn cho anh, nhìn bộ dáng em dâm dăng dưới thân anh như thế nào.”

47. Chương 46: Không Biết Bảo Bảo Có Tao Giống Em Không

Ngô Thắng Vũ hiếm khi thấy yêu tinh của hắn ngại ngùng, nhìn cậu động tình nhưng không dám nhìn thẳng vào bộ dáng đang phản chiếu của mình, hắn đột nhiên ác liệt muốn bốn phía đều là kính, sau đó làm cậu để xem người này sẽ có phản ứng gì.

Rút côn thịt đỏ thắm dử tợn ra lại chậm rãi đâm vào để Dương Uẩn Chi nhìn rõ bên dưới cậu bị hắn thao như thế nào, cục huyết xinh đẹp không hề kém cạnh hoa huyết phía trước ăn gây bóng của hắn như thế nào.

Dương Uẩn Chi ngửa đầu tựa vào trước ngực Ngô Thắng Vũ, ánh mắt mê ly nhìn chính mình đang say mê phun ra nuốt vào, tựa hồ đã quen với việc nhần nhịn dục vọng muốn rên thành lời, chỉ có thể nỗ lực điều chỉnh hô hấp và trái tim đang không ngừng loạn nhịp.

Hắn dùng ngón trỏ tách hoa môi ra sau đó dùng ngón giữa gầy gầy đầu âm để, rõ ràng cách đây vài phút cậu cũng dùng tay chơi đùa nhưng sao lại không thể nào đạt cao trào, mà hắn chỉ cần sờ nhẹ một chút lại khiến cậu thoải mái không nói thành lời.

“Tao hoá, nói cho anh nghe bây giờ anh đang làm gì.”

“A a..... Thật thoải mái..... Chồng... Chồng đang sờ âm hạch em.... Ân..... Chảy thật nhiều dịch..... “

Hắn kéo tay cậu vuốt ve nơi kết hợp của hai người, “Em xem nè bảo bối, chỗ này của cưng thật nóng, hút anh thật chặt, em quả nhiên thích bị anh làm ở nơi công cộng mà.”

Bị hắn cưỡng ép sờ nơi đó, gây thịt thô cứng nóng bỏng mỗi lần đâm vào giống như muốn kéo ngón tay cậu cào cùn, dâm dịch nhanh chóng thấm ướt tay cậu, Dương Uẩn Chi nhìn côn thịt đỏ tím nổi vật trên làn da trắng nõn mới phát hiện nó càng đâm càng sâu, gân xanh hằn lên phần thân nên trông thật dữ tợn, từng cú từng cú thọc vào làm cậu như muốn nảy lên khỏi mặt đất. Ánh mắt tan rã, khoé mắt đỏ bừng, cậu có cảm giác côn thịt hình như lớn hơn so với lần đầu tiên hắn thao cậu, nghĩ đến Ngô Thắng Vũ đang trong thời kỳ phát dục, nơi đó càng lúc càng lớn, đến khi nơi đó giống như cự pháo thật sự có thể thao chết mình, Dương Uẩn Chi liền hưng phấn co rút phun nước.

“Bảo bối, đẹp không?” Nhìn cậu si mê nhìn chằm chằm chính mình trong gương, hắn cắn nhẹ cổ cậu, hút vào rồi buông ra, để lại cái ấn ký đỏ rực đánh dấu chủ quyền.

“Tao hoá, nếm thử hương vị của chính mình nè.” Hấn dùng ngón tay dính dịch thể phía dưới vân ve đôi môi hồng nhuận, sau đó khẽ tách hai cánh môi đầy đặn luồn vào. Đầu lưỡi bị hấn kẹp lấy không thể phát ra âm thanh gì, chỉ có thể ngoan ngoãn mút ngón tay hấn, nước bọt chảy ra, hương vị tanh nồng giờ phút này như một liều thuốc thúc tình khiến hai người trầm mê.

Dương vật thô dài của Ngô Thắng Vũ đâm sâu đến ruột Dương Uẩn Chi, cậu lắc lắc cánh mông tròn vểnh, dù đã bị hấn làm không biết bao nhiêu lần nhưng vẫn thật thoải mái, a... Chồng.... Mau dùng cơn thịnh dâm em đi... A a a.... Muốn chết..... Nhanh làm em đi.... Làm em tới khi không có chồng thì không thể cao trào..... Mỗi đêm đều phải cắm vào ngủ.... Mơ thấy chồng làm em.

Cậu nhắm chặt mắt, nước mắt sinh lý khẽ rơi. Mỗi khi nhìn cậu bị mình thao khốc, hấn đều cực kỳ thỏa mãn, tới hôm qua rõ ràng lỗ nhỏ này còn không thể khép lại mà hôm nay đã chặt chẽ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

“Vợ, em thật chặt nha.”

”A....ha Thật ngứa... A..... Ngô Thắng Vũ..... Làm em nữa đi mà..... Làm hổng luôn cũng được a a a.....”

“Dâm dăng! Dám kêu anh làm hổng luôn cũng được hả.” Ngô Thắng Vũ hung hăng bóp hai cánh mông cho đến khi nó sưng đỏ mới buông tha, ra sức đỉnh vào trong, “Mỗi ngày đều ngập cơn thịnh của chồng ngủ, nơi này có phải sẽ lỏng không hả?”

“Ô ô.... Em mặc kệ.... Muốn ngậm cơn thịnh của anh đi ngủ.... A ha.....”

“Yêu tinh, anh bắn nhiều như vậy lỡ mang thai thì sao bây giờ?”

“Ân a.... Vậy thì sinh bảo bảo cho chồng..... Anh có muốn không.... Ân a.”

“Muốn, tao hóa, làm chết em. Không biết bảo bảo sẽ tao giống cương, hay là thông minh giống cương đây.”

“Im miệng..... Ách..... Thật thoải mái..... Đâm tới ruột rồi..... A a a....”

Hai người đắm chìm trong bể dục, không quản bản thân mình đang ở nơi nào, thời điểm Ngô Thắng Vũ nói muốn có bảo bảo của hai người, Dương Uẩn Chi giống như đứa trẻ òa khóc lên, mặc kệ lời nói đó là thật lòng hay chỉ vì bị dục vọng làm loạn trí, cậu đều thấy thật ngọt ngào, cảm thấy mình và hấn giống như đôi tình nhân trẻ hướng về tương lai.

Hai người thả chậm động tác, Ngô Thắng Vũ một bên không ngừng đâm vào bên trong, một bên tuốt động trụ ngọc ngẩng cao phía trước. Cả người Dương Uẩn Chi cơ hồ dán lên cửa, dịch huyết nhiều xuống động thành một bãi nước nhỏ, hai cái động huyết run rẩy muốn đạt cao trào. Cơn thịnh hấn lại trưởng lớn một vòng, nếu không có đâm dịch bôi trơn, cậu cũng không biết nếu cắm vào thì có thể rút ra được không.

“A..... Chồng ơi..... Rút ra đi..... A ha..... Lát nữa anh bắn vào phía trước được không.... Hoa huyết muốn ăn..... A a a.....”

“Muốn chồng chọc đến tử cung sao?”

“Dạ muốn..... Tử cung lắm lắm muốn uống sữa bò của chồng..... A a a.....”

Ngô Thắng Vũ lại thọc vào rút ra hơn mười cái, vào lúc chuẩn bị bắn tinh lại rút ra chuyển hướng thọc mạnh vào hoa huyết giống như suối nước nhỏ, bởi vì hắn đâm mạnh vào nên đâm dịch văng tung tóe. Đóa hoa diễm lệ gất gao ôm lấy đại trụ, lúc hắn cắm vào, cậu liền cao trào.

Hoa huyết được rót đầy tinh dịch, bụng nhỏ ăn no thỏa mãn trướng lên, cánh hoa đỏ rực, Dương Uẩn Chi mềm mại ngã vào lồng ngực Ngô Thắng Vũ, mặc hắn rút côn thịt ra vệ sinh hạ thể mình, tiện thể lau sạch tao thủy dính trên mặt đất.

Hai người bước ra khỏi phòng thử đồ, gương mặt Dương Uẩn Chi vẫn đỏ bừng, tóc cũng có chút ướt, rõ ràng là cơ sở vật chất của trung tâm rất tốt, máy lạnh được gắn khắp mọi nơi mà người này lại giống như lữ hành trên sa mạc, ánh mắt ướt ướt, gò má hồng hồng giống như trái đào mật* nhỏ đáng yêu ngọt ngào, nhìn bộ dáng này của cậu, hắn đột nhiên hận không thể giấu người này đi.

*Đào mật là cherry ý.

Tùy tiện thử một chiếc áo sơ mi đen, nhìn ánh mắt Dương Uẩn Chi tỏa sáng cũng biết mặc vào không tệ, lúc tính tiền hắn yêu cầu nhân viên tìm một chiếc màu trắng, sau đó lại mua thêm một bộ quần áo rồi mới dẫn cậu về nhà.

48. Chương 47: Bị Làm Đến Nôn Khan, Tinh Dịch Cùng Nước Tiểu Làm Lớn Bụng

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Khi trở lại nhà của Ngô Thắng Vũ, mặt của Dương Uẩn Chi vẫn còn đỏ, không chỉ vì làm chuyện đó ở nơi công cộng mà còn là bởi sau đó hắn kéo cậu đến cửa hàng tình thú lần trước, hơn nữa lại mua những đồ vật khiến cậu vô cùng xấu hổ.

“Ngô Thắng Vũ, có thể trả lại hay không?”

“Không được. Anh đã thanh toán rồi.” Nhìn thấy đối phương cười vô cùng gian trá, Dương Uẩn Chi tựa hồ biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

“Em mặc cái này chắc chắn vô cùng vô cùng xinh đẹp.”

Dương Uẩn Chi trầm mặc không để ý đến hần nữa. Ngô Thắng Vũ lấy một cái áo sơ mi trắng từ trong túi ra: “Cái này cũng là mua cho em, mặc thử để anh xem có được không?”

Nhìn thấy cái áo này cậu mới nhớ lúc người này mua cái áo màu đen dường như đã gọi người bán hàng tìm một cái màu trắng, nhưng đầu óc của cậu lúc đó vẫn còn chưa tỉnh táo, căn bản cũng không hề để ý: “Cho em?”

Hần gật gật đầu, áo sơ mi này hần đã mặc thử, không tệ, vải cũng dày, trời năm nay mới cuối thu đã nổi gió nên có thể mặc, vừa thoải mái vừa ấm áp, vừa vặn người này cũng sợ lạnh cho nên hần liền lấy hai cái.

Cậu ngượng ngùng, hai người mặc chung một kiểu á, hơn nữa còn một trắng một đen, nhìn thế nào... cũng giống trang phục tình nhân. Nhận lấy quần áo mà Ngô Thắng Vũ đưa cho thử một chút, giống như vì cậu mà làm, rất vừa người. Hơn nữa Dương Uẩn Chi vốn rất hợp mặc đồ trắng đặc biệt là áo sơ mi, khiến người khác có cảm giác cao quý mà thanh lãnh cấm dục, chắc chắn ai cũng không thể tưởng tượng sẽ có lúc cậu mở rộng hai chân dâm dăng lắc mông muốn đại dương vật của chồng đâm đến tử cung khiến cậu mang thai.

“Xem ra ánh mắt của chồng em còn rất chuẩn.”

Vừa dứt lời liền nhận được một ánh mắt khinh thường.

Mấy ngày nghỉ lễ hai người đều không ra khỏi cửa, thậm chí bắt đầu từ ngày thứ hai, Ngô Thắng Vũ đến quần áo cũng không cho cậu mặc, xác định nơi này sẽ không bị người khác nhìn thấy, tất cả rèm cửa đều được kéo xuống, trong phòng có lò sưởi ấm áp, Dương Uẩn Chi cũng không thấy lạnh. Lúc đầu phải trần như nhộng làm những việc thường ngày, cậu cũng không quen nhưng thấy hần lười mặc quần áo, ôm cậu, chỉ cần có hứng liền làm ở bất cứ chỗ nào, có lúc cậu đang nấu cơm, người đang ôm eo cậu lại đột nhiên dâm vào khiến cậu vội vàng tắt bếp. Nhà bếp của nhà hần là kiểu mở nên hần trực tiếp bế cậu đến bàn ăn hoặc bàn bếp, để cậu cố định, dạm rộng hai chân sau đó ngay lập tức bắt đầu một hồi tình ái. Lúc ăn cơm bình thường cũng biến thành hần ăn cậu, cậu uống tinh dịch của hần.

“A a a... Muốn bắn... Thắng Vũ!”

“Vợ, em bắn vào nồi canh đi.”

“Không được, canh còn phải uống..... A a a... Đại dương vật xuyên chết em rồi... a a...”

“Không có việc gì, sau đó anh sẽ uống hết.”

Ngô Thắng Vũ để tiểu côn thịt gần nôi súp ngô, trong chốc lát tinh dịch liền bắn vào.

“Mùi vị dung hòa, rất đậm nha, em có muốn nếm thử hay không?” Trên bàn ăn, nhìn thấy dịch thể trắng đục trong bát, cậu nhìn thế nào cũng thấy quá mức tình sắc.

“Chồng, anh đừng uống.... rất bắn....” Mặt Dương Uẩn Chi đỏ lên, cậu không nghĩ người này thực sự muốn uống hết bát canh đó.

“Không bắn, bảo bối đã uống không biết bao nhiêu sữa bò cự bông của anh, chút chuyện này tính là gì.” Ngô Thắng Vũ nói xong liền hôn lên, đem nước canh trong miệng đều chuyển sang cho cậu: “Em nói có phải rất thơm rất ngọt hay không?”

Uy canh xong hẳn liền thả cậu ra, còn cố ý giúp cậu liếm đi giọt sữa còn vương ở khóe miệng. Bản thân trần như nhộng ngồi trên đùi người yêu, bên dưới còn cắm dương vật mới bắn tinh, trong miệng là mùi thơm của bắp trộn lẫn mới vị tanh nồng của tinh dịch, Dương Uẩn Chi cảm thấy thực thẹn thùng.

Lúc hai người ngồi trên sofa xem tivi, đồ vật kia cũng chưa từng rút ra, bên trong cậu đã có rất nhiều tinh dịch, bị côn thịt hẳn chặn lại làm cậu no đến mức bụng cũng lớn lên.

Hai người xem TV một lúc lại tiếp tục làm. Ngoại trừ lúc đi vệ sinh, hai người cơ hồ một tắc cũng không rời, thậm chí có lần Ngô Thắng Vũ còn bắn nước tiểu vào trong cậu, bắn đến mức khi cậu biết hẳn muốn cũng đã không còn ngăn cản.

Kỳ nghỉ nháy mắt đã qua bốn ngày, hai người ở trong nhà của Ngô Thắng Vũ nơi nào cũng đã làm, phòng ngủ, ghế sofa, thư phòng, ban công, phòng khách, phòng ăn, cầu thang, thậm chí có khi còn vừa đi vừa làm.

“Aha... Chồng... Không được... Bụng quá lớn... Không bò lên nổi a a...”

“Bảo bối, kiên trì một chút, chồng ở phía sau giúp em.” Ngô Thắng Vũ nói giúp, đương nhiên là dùng cự bông kiêu ngạo của hắn để cậu bò lên cầu thang đẩy đẩy phía sau.

Trong bụng là tinh dịch và nước tiểu của hắn bắn vào, thật sự quá nhiều khiến cậu cảm thấy chỉ cần ăn một chút gì đó, tinh dịch lập tức phun ra. Cho nên tối nay cậu không có nấu cơm, hai người chỉ ăn chút bánh quy và uống sữa bò, sợ cậu lại hạ đường huyết nên hắn còn đút cậu không ít socola.

“Chồng, em không bò lên nổi..... Em muốn tiểu..... a a a a..” Bởi vì buổi tối uống không ít sữa, cộng với bụng đã đầy “nước” khiến cậu muốn đi tiểu, lúc bò được một nửa nước tiểu cũng muốn đi ra, hai chân không ngừng run lên, hai tay vô lực, cậu thực sự sắp không chịu nổi nữa.

“Vậy thì tiểu đi.”

Hắn ở phía sau làm cậu, hai cái lỗ nhỏ đều sưng tấy, cái mông trắng toát cũng lớn một vòng, bị đánh bị véo, bị sỉ mao của hắn cọ vào. Mỗi lần bị hắn thao đều khiến cậu như chìm trong dầu sôi lửa bỏng, cảm giác muốn tiểu càng thêm cường liệt.

“A a a... Bụng không chịu nổi... Chồng, em muốn tiểu a a..”

Tiếng nước thừa thốt vang lên, Dương Uẩn Chi trực tiếp tiểu lên cầu thang nhà Ngô Thắng Vũ, hơn nữa nước tiểu cũng không ít, hương vị tanh nồng lan tỏa trong không khí, sinh hoạt mấy ngày nay quá mức dâm loạn khiến cảm giác thẹn thùng của Dương Uẩn Chi đã có phần chai sạn, chỉ biết tiểu xong thật thục thái.

“Vợ, em tiểu nhiều như vậy mà bụng cũng không nhỏ đi bao nhiêu, không phải mang thai thật đi.” Ngô Thắng Vũ sờ bụng nhỏ như tuyết vẫn tròn trịa sau khi cậu tiểu xong, trêu chọc.

“Em..... Em không biết.... Ngô Thắng Vũ anh đừng nói nữa! A a!”

Dương Uẩn Chi khóc lóc lắc đầu, cảm giác thân thể đã không còn là của cậu, toàn thân run rẩy, bởi vì bụng quá đầy mà bắt đầu buồn nôn, không ngừng nôn khan, lần đầu tiên bị như vậy khiến cậu hoảng hốt, người phía sau lại còn bắt cậu tiếp tục lên tầng. Bản thân mình thật giống chó mẹ đang động dục, Dương Uẩn Chi vừa khóc vừa bò.

49. Chương 48: Đầu Vú Có Thể Ra Sữa Sao

Edit: Đậu

Rốt cuộc cũng leo hết cầu thang, Dương Uẩn Chi một tia sức lực cũng không còn, cậu trực tiếp bò lên sàn nằm xuống, Ngô Thắng Vũ cũng thuận theo cậu cùng nằm sấp xuống, côn thịt giống mô tơ điện tiếp tục thao cậu.

“A a, chồng. Đừng đè lên bụng mà, khó chịu. Ô ô.” Bụng nhỏ đang trướng lên bị đè xuống đất, cậu cảm giác đồ vật trong bụng sắp bị đè đến tiết ra, thống khổ giãy giụa, khoái cảm mãnh liệt liên tục truyền tới.

“Bụng khó chịu?” Một tay hắn giúp cậu xoa xoa an ủi, một tay đỡ cậu lên, “Vậy thì bảo bố nhanh bò lên giường đi, chúng ta về phòng thao.”

“A dạ.... A chồng. Đỉnh thoải mái muốn chết luôn..... Bụng càng ngày càng lớn a a a.” Toàn thân cậu thấm đẫm mồ hôi, tinh dịch và nước tiểu, cố gắng vò vào phòng, sau đó lại được hắn bế lên giường tiếp tục thao.

Năng lực tình dục cường hãn của Ngô Thắng Vũ thật sự dọa Dương Uẩn Chi, nếu phải bò thêm một phút giây nào nữa, cậu e là mình không thể chống đỡ nổi. Trong cũng là một mảnh hỗn độn, khăn trải giường

vượt trên mặt đất nhẵn thành một đoàn vẫn chưa được mang đi giặt, sàn nhà loang lổ socolate trắng được nhập từ Nhật Bản bị hấn bỏ vào tiểu huyết, cậu vẫn còn nhớ rõ cảm giác lạnh lẽo kích thích đó. Nước sốt dính dính trên cơ thể, vị sữa thơm ngọt làm hai người muốn ngừng mà không được. Ngô Thắng Vũ vừa hút núm vú cậu vừa hỏi bên trong có phải có sữa hay không, nếu hút như vậy có khi nào sữa cũng chảy ra không.

Ngực cậu bị xoa sưng lớn, hấn lật lưng cậu lại tiếp tục hút đầu vú cậu.

“Vợ, nếu em có bảo bảo thì ở đây sẽ có sữa sao?” Hấn trêu chọc nắn véo núm vú hồng hồng, bị hấn xoa thành trái đào nhỏ chín mùi, cảm thấy nếu hút thêm mấy cái nữa sẽ thật sự phun sữa.

Có đôi khi hai người cũng không biết chính xác là hấn biết cậu sẽ không mang thai nên mới không hề cố kỵ như vậy hay là tận đáy lòng hấn hi vọng cậu có thể hoài mới làm mạnh như vậy. Ngô Thắng Vũ từng nghĩ nhưng hấn thật không rõ, có lẽ là thứ hai đi... Chỉ cần tưởng tượng người này có bảo bảo của mình và cậu, hấn sẽ hưng phấn đến mất đi lý trí. Hơn nữa hấn cực kỳ biết xấu hổ cảm thấy, nếu bảo bảo mang gen của hai người, chắc chắn sẽ rất tuyệt.

Bụng Dương Uẩn Chi cho dù đã gồ lên thành một đồi núi nhỏ cũng vẫn thực đẹp, làn da trắng nõn như có thể véo ra nước, hấn nhớ tới lúc ở cửa hàng tình thú có mua một bộ quần áo, mấy ngày nay vẫn chưa có lấy ra vì thể hấn nóng lòng muốn thử. Ngô Thắng Vũ rút côn thịt ra lấy giang tặc mà hấn tiện tay mua trong tiệm, lúc hấn rút ra cũng không có gì chảy ra nhưng bụng của cậu vẫn trướng lên, giống như là thật sự có bảo bảo.

Cậu vặn vẹo trên giường, “A ha..... Chồng..... Em khó chịu..... Đừng có đi mà a....”

“Ngoan, chờ anh một chút, lát nữa sẽ làm em thoải mái.” Nhìn mình mới đi một chút em ấy đã luyên tiết, hấn hôn hôn lên má cậu, sau đó đứng dậy lấy bộ đồng phục tiếp viên hàng không trong ngăn tủ ra.

Nhìn thấy bộ đồng phục dâm đẳng tới cực đỉnh kia, toàn thân cậu liền phiếm hồng, lần đầu tiên nhìn thấy bộ này hấn liền kêu nhân viên gói lại mà nhân viên cửa hàng so với lần trước càng thêm nhiệt tình, dù sao hiếm khi thấy được hai người đẹp mắt như vậy cùng nhau vào đây, hơn nữa nhìn bộ dạng thân thiết của bọn họ, nhân viên giống như đoán ra gì đó, ánh mắt nhìn hai người càng thêm sáng rực.

Bộ chế phục kia bên trong là một lớp áo mỏng manh nổi tới thắt lưng, phía trước khoét hở phần bụng nên lộ ra bụng nhỏ đang trướng lên của cậu. Phía dưới hạ thể là hai sợi vải ren nhỏ, hoàn toàn không che chắn được bất cứ thứ gì, chỉ cần vén nhẹ ra là có thể thao làm. Bên ngoài trừ bỏ ngắn một chút thì thoạt nhìn thật giống bộ đồng phục bình thường nhưng lúc Dương Uẩn Chi mặc vào mới phát hiện, áo chỉ phủ tới ngực, dáng vóc nam sinh không được đầy đặn như nữ sin mà có chút mảnh khảnh lại làm người khác có cảm giác cao gầy gợi cảm, hai cái đùi vừa nhỏ vừa thẳng, váy ngắn ôm sát mông. Bởi vì mấy ngày nay đều bị chơi nên cánh mông đã nở thêm một vòng nhìn qua càng thêm phập phồng quyến rũ, cậu mặc váy ngắn, hai chân dậm rộng trên giường, đôi mắt phủ đầy sương mờ mông lung nhìn Ngô Thắng Vũ, trên cổ quấn khăn lụa tăng thêm vài phần yêu mị, hấn đội mũ tiếp viên cho cậu, gương mặt không cần trang điểm cũng thật tinh xảo, da thịt trắng nõn, đôi mắt to tròn điểm đậm, đôi môi đỏ bồng ướm át như quả anh đào chín muồi dụ người cắn nếm, “mỹ thiếu nữ” thanh thoát cảm giác này còn đẹp hơn những tiếp viên hàng không ngoài kia. Hơn nữa bị hấn thao nhiều ngày như vậy nên tảo ra tao khí không thể che dấu, Ngô Thắng Vũ cảm giác xoang mũi ngứa ngứa nóng lên, thiếu chút nữa mất mặt chảy máu mũi.

“Vợ, em thật đẹp.” Ngô Thắng Vũ nhin không được tán thưởng, nhanh chóng bấm máy ảnh trong tay chụp chụp, để cậu đổi những tư thế khác nhau.

“Ô ô.... Chồng.... Có thể sao.....” Thanh âm cậu mềm mại ngọt ngào làm lòng người mềm nhũn, quần áo trên người thật kỳ quái, áo cánh liền thật ngắn, váy cũng ngắn mà hấn còn muốn cậu tách chân ra chụp hình, Ngô Thắng Vũ thậm chí còn chụp vài bức đặc tả nơi riêng tư cậu, tuốt tuốt còn thịt phần hông, chuyển động còn thịt giữa hai chân đâm vào hoa huyết, đồng thời khởi động giang tặc trong hậu huyết, tiểu huyết phía dưới tham lam nhếch miệng chảy dịch, so với không mặc quần áo còn làm cậu thẹn hơn.

“Đừng kêu chồng nha, bây giờ anh là hành khách của em.” Ngô Thắng Vũ xấu xa búng búng còn thịt khả ái đang cương lên.

“A.... Vị khách này..... Xin hỏi.....Như vậy có thể sao.....” Dương Uẩn Chi vạn phần xấu hổ mở miệng, cánh mũi khéo léo run rẩy, giọng mũi mềm mại.

Hấn chụp đủ rồi liền thả camera xuống, mở miệng nói, “Vị tiểu thư này, tôi muốn một ly nước trái cây có được không?”

Cậu biết hấn muốn không phải là nước trái cây thật, biểu tình có chút khóc không ra nước mắt, “Nhưng mà..... Chỗ đó bị tắc lại rồi.....”

“Vậy phiền tiểu thư nghĩ cách nha, thứ này không có mệnh lệnh của tôi không được lấy ra.”

Dương Uẩn Chi lấy cái chén trên đầu giường để trước hậu huyết nhưng mà huyết động bình thường như con suối nhỏ giờ đây lại một giọt cũng không chảy, có chút nhụt chí.

“Không có.... Ô ô.... Nếu không ngài trực tiếp uống đi....” Cậu nức nở mở miệng.

“A? Vậy làm sao để uống trực tiếp được.” Hấn cười xấu xa, không nghĩ tới tiểu yêu tinh lúc chơi tình thú lại đáng yêu như vậy.

“Ân a..... Trực tiếp..... Liếm chỗ này đó.....” Dương Uẩn Chi tách chân ra quỳ trên mép giường, để tao động của mình đối diện khuôn mặt anh tuấn của đối phương, “A.... Giúp tôi liếm ra đi..... Muốn lắm..... A ha..... Bên trong thật ngứa.”

50. Chương 49: “đại Phi Cơ”

Edit: Đậu

Dương Uẩn Chi vừa kêu vừa cọ cọ nơi riêng tư của mình với miệng Ngô Thắng Vũ, hoa huyết phía trước đã được giang tặc thay thế, hần hế miệng ngậm lấy nụ hoa sưng to đang cọ loạn trên môi. Lần đầu nếm mùi vị dâm tao giờ đây còn pha lẫn hương nước tiểu thoang thoảng do cậu đã không thể khống chế phun ra, hần chỉ thấy vô cùng thơm ngọt. Vươn lưỡi liếm một vòng hậu huyết, sau đó lại liếm cửa động bị giang tặc chặn lại nên chỉ rỉ nước, hút mạnh đường niệu đạo nhỏ hẹp phía trước làm cậu cũng đồng dạng lần đầu tiên được hần liếm lộng hưng phấn thét chói tai, trong đầu chỉ có hai chữ, thoải mái, thật thoải mái.

Cho dù không có nhiều dịch nhưng người kia vẫn hút ‘xì xụp’, hậu huyết bị hút rung lên, dâm dịch chảy ra đều tiến thẳng vào miệng hần, đầu lưỡi dày rộng tìm đến huyết khẩu sưng đỏ, chậm rãi trêu chọc, chậm rãi thọc vào rút ra. ‘Nước trái cây’ chảy ra đều bị hần tham lam hút liếm, miệng ngậm cả huyết động vào như lữ hành sắp khát khô trên sa mạc bỗng được tìm được nguồn nước trân quý, cậu cảm giác ruột cũng muốn bị hần hút ra, “A a a..... Khách nhân.....Hết rồi..... Không còn nữa đâu..... Đừng hút ở đây nữa... Hút phía trước.....”

Phía trước đã sắp thành một bình nước nhỏ nhưng đối phương lại như cũ không chịu mở ‘nắp chai’, chỉ chuyên chú âu yếm hậu huyết, giống như muốn hút khô cậu.

“Sao lại không còn được, tiểu tiếp viên hàng không của chúng ta rất tao nhã, phía dưới nước chảy thành sông.”

Dương Uẩn Chi bị liếm đến tê ngứa, cánh mông tròn lẳng không ngừng cọ loạn trên mặt hần, âm để lần tấn chạy loạn không cẩn thận cọ trúng mũi của đối phương, thoải mái thét lên, không nhận được dùng nụ hoa đỏ rực kiều diễm ma sát với mũi Ngô Thắng Vũ.

“Ồ ô..... Khách nhân..... Mau giúp giúp tôi đi.... Aha... Thật là thoải mái!”

“Tao hóa, cứng dám dùng nơi này cọ mũi khách nhân sao?” Ngô Thắng Vũ té lên mông cậu một cái, hương vị của Dương Uẩn Chi như dầu đổ vào lửa, làm dục vọng của hần cháy bùng lên, cơn thịnh nộ cao lên chỉ chờ hần phát động. Cắn cắn thịt non của cậu một chút, cậu lại vừa đau vừa sướng chảy nước mắt.

”

A..... Còn muốn..... Tiếp tục cần.... Ngô Thắng Vũ..... Thật thoải mái a a a.... Mau liếm em đi.” Cậu ôm chặt đầu hần, không ngừng kêu đối phương hầu hạ mình, âm hạch bị liếm thật thoải mái..... Phía dưới thật trướng. Cậu không ngừng cao giọng rên rỉ.

Ngô Thắng Vũ hung hăng liếm, khuôn mặt dính chặt vào cánh mông trắng nõn, giống như mỗi lần Dương Uẩn Chi BJ cho hần, hần ngậm lấy trụ thịt cứng rắn phía trước giúp cậu liếm lộng, âu yếm hai túi tinh cũng đáng yêu y hệt chủ nhân của nó. Bất quá của cậu nhỏ hơn hần hơi nhiều, chỉ cần vận chút sức đã làm cậu trong chốc lát dương vật và âm để đạt cao trào. Hần nuốt tất cả tinh dịch và dâm dịch vào miệng, thậm chí còn hút hút, những tàn dư còn lại cũng bị hần liếm sạch sẽ.

Dương Uẩn Chi hữu khí vô lực, mềm nhũn ngồi vào lòng Ngô Thắng Vũ, tay còn gắt gao ôm cổ đối phương. Hần vỗ nhẹ lưng cậu, đồng phục tiếp viên trên người ngoại trừ vấy bị vén cao, những nơi khác đều còn

nguyên vẹn, mỗi lần nhìn cậu, phía dưới liền cứng thêm một chút.

“Tiếp viên dâm đang của anh, có muốn vị khách này dẫn em đi ngồi máy bay lớn không?” Cậu phát tiết xong rồi nhưng hân vẫn còn cứng phát đau, thanh âm đã sớm trầm khàn.

“Dạ muốn....” Cậu tựa vào ngực hân lẩm bẩm, kỳ thật cậu đã không còn một tí sức lực nào nhưng tiểu huyết vẫn chưa được ăn côn thịt lại kháng nghị, cảm giác ngứa ngáy ẩm ướt không ngừng tra tấn cậu.

“Nếu muốn thì em phải ngồi trên nha.” Ngô Thắng Vũ ngã người lên giường, côn thịt nhếch cao lên, Dương Uẩn Chi nuốt nuốt nước miếng, ngoan ngoãn bò lên chủ động tách hai mép hậu huyết ra, cọ cọ quy đầu vài cái để bên trong phân bố dịch thể làm trơn, địa phương sưng đỏ đau ngứa hỗn loạn, Dương Uẩn Chi ngồi xuống một cái, dương vật ‘phụt’ một tiếng cắm thẳng vào.

“A a a.... Máy bay của khách nhân thật lợi hại..... Đâm hậu huyết tôi muốn bay luôn....” Hoa huyết phía trước đã có giang tặc, bây giờ lại cắm thêm một côn thịt cứng lớn vào, hai cái động đồng thời được lấp đầy, bụng bởi vì ngồi mạnh xuống mà rung rung, dịch thủy bên trong lẫn lộn tung hoành, khoe miệng cậu chảy nước bọt, hai tay chống lên ngực hân dâm đang lắc lắc mông.

“Tiểu tiếp viên, em có biết em mặc bộ quần áo này phát tao nhìn qua có bao nhiêu dâm đang không?”

“Ách a a a.... Máy bay nhanh khởi động đi..... Đâm hậu huyết em đi.... Còn muốn..... A a.... Từ trước tới giờ chưa có thấy máy bay lớn vậy đâu.... Còn thô nữa.....” Cậu không dám nhìn thẳng hân, nhắm mắt không ngừng vừa rên rĩ vừa lên xuống trên người đối phương. Ngô Thắng Vũ nằm dưới có thể thấy rõ địa phương kết hợp của hai người, mỗi lần cánh mông tròn vểnh kia nhấc lên còn phát ra tiếng nước ‘nhẹ nhẹ’, hoa hạt hồng nhuận bị hân xoa, tầng thịt phía ngoài sưng lên. Nhìn tiểu tiếp viên thanh lãnh cấm dục lại bị đại nhục bồng của mình chơi đến mê loạn, hân tuy rằng kích động muốn điên nhưng vẫn không quên cầm camera bên cạnh chụp lại mấy tấm.

“Tao hóa, mở mắt ra.”

“A a..... Chồng ơi hậu huyết em vẫn còn ngứa.... Anh động đi mà..... Ô ân....” Dương Uẩn Chi theo bản năng mở mắt ra, không cẩn thận nắm trúng đầu vú hân, nhớ tới người này mỗi lần làm đều thích chơi đùa với nơi này liền nhịn không được học theo hân nắm một bên lên, quả nhiên người dưới thân lập tức hít một hơi.

“Tao hóa, giờ còn biết trêu chồng cưng, xem ra anh không chơi chết cưng là không được.” Ngô Thắng Vũ ném máy ảnh trong tay xuống, mỗi một lần đều liều mạng đâm mạnh vào. Thật ra nơi đó của hân không có mẫn cảm giống cậu, thậm chí bị cậu nắm như vậy còn có chút đau nhưng như vậy lại hoàn toàn kích thích hân bạo phát.

“A a.... Thắng Vũ chậm một chút đi mà..... Xuyên hồng rồi.... A a.... Hậu huyết thật thoải mái...” Cậu bị hân đâm chỉ có thể rên loạn, áo bị hân mở ra, đầu vú cũng bị hân vô néo, “A a.... Chồng..... Đừng mà.... A a a.”

“Lại muốn bắn..... Sắp cao trào a.....” Dương Uẩn Chi run rẩy, bị hấn thao kêu khóc bắn ra.

Thời điểm cao trào chỉ thấy trời đất quay cuồng, cậu bị hấn mạnh mẽ áp dưới thân thao làm. Đại khái là tới nay mặc như vậy làm thú tính của Ngô Thắng Vũ hoàn toàn bại lộ, tới nay đã thao mấy lần, chụp rất nhiều hình còn có video nữa.

Mỗi ngày đều bị hấn cảm ngủ, chỉ có sáng nay rốt cuộc mới rút côn thịt ra.

“A a a.... Chồng...” Thời điểm côn thịt bị rút ra, đồ vật bên trong cũng theo đó à trút, một lượng lớn tinh dịch đâm thủy cùng nhau hộc ra, Dương Uẩn Chi khấn cấp nắm chặt khăn trải giường kêu to, giống như lúc cao trào, thân thể vẫn luôn không ngừng co rút, bởi vì bị chặn lại quá lâu nên dịch thể chảy năm phút vẫn chưa hết, cậu khóc thút thít, bây giờ mới thấy bụng nhẹ xuống.

51. Chương 50: Gặp Ba Mẹ Chồng

Edit: Đậu

Làm nhiều như vậy Dương Uẩn Chi rốt cuộc mới hiểu rõ cái gì gọi là chính hư thoát, chờ tất cả đồ vật trong cơ thể chảy ra xong, cậu đã nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Vừa ngủ một giấc trời đã sập tối, Dương Uẩn Chi vội vàng ngồi dậy mới phát hiện ráp giường và chăn đã được đổi cái mới, đồ vật dưới đất cũng được dọn dẹp sạch sẽ, quần áo được giặt phơi khô để ở một bên. Trên người cậu cũng nhẹ nhàng khoan khoái, đã được thay áo ngủ của Ngô Thắng Vũ, mặc dù có hơi to rộng nhưng hương vị quen thuộc lại làm cậu đắm chìm, phẳng phất như thấy được mặt trời.

Nhìn căn phòng sạch sẽ, không biết hấn dọn hồi nào nữa.

“Bảo bối, tỉnh rồi sao? Em ngủ cả ngày đó, nhanh ra đây ăn nè.” Ngô Thắng Vũ vừa vịn bưng cháo vào, thấy cậu đã tỉnh liền đặt bát lên bàn bên cạnh, sau đó ôm lấy cậu.

“Em mệt sao?” Ngô Thắng Vũ quan tâm hỏi.

Cậu lắc lắc đầu, ngủ một giấc làm cậu thoải mái rất nhiều, bất quá mấy ngày nay phóng túng nên lúc bước xuống giường toàn thân liền mềm nhũn, hai chân không ngừng run lên, eo đau thật đau làm cậu không nhận được đắm hấn vài cái cho hả giận.

“Anh nấu?” Dương Uẩn Chi nhìn bát cháo thơm lừng, hoài nghi hỏi.

Ngô Thắng Vũ hơi xấu hổ gãi gãi đầu, “Đương nhiên không phải, anh mà nấu chắc thành độc luôn. Cái

này là anh gọi, anh mới hâm lại đó, có đặt sủi cỏ cho em.” Hấn mở hộp ra đưa cho cậu.

Cậu cũng đói mốc meo, không nói chuyện với hấn nữa, gấp rút lấp đầy bụng.

“Cẩn thận nóng.” Nhìn cậu ăn gấp như vậy, hấn vội vàng đưa nước.

Chờ sau khi đã ăn no Dương Uẩn Chi rốt cuộc mới có sức nói chuyện, “Anh dọn phòng hả?”

“Tất nhiên.” Ngô Thắng Vũ đắc ý gật gật đầu, phòng lớn như vậy mà hấn lại cẩn thận từng góc ngách, thiếu chút nữa mệt chết. Hấn lặng lẽ phun tào, bắt quá rồi lại vui vẻ chịu đựng, “Mẹ anh nói hai người đại khái 9 giờ sẽ về tới nhà.”

“À, vậy em về đây.” Ở nhà hấn nhiều ngày như vậy, mẹ cũng gọi cậu nhiều lần, mỗi lần đều bị hấn làm tới căn bản không sức nói chuyện, chỉ có thể nói ngày cuối lễ sẽ về.

“Không cần về, đã không còn sớm nữa, lúc đi gọi anh đã giúp em nói rồi, đêm nay em ngủ ở nhà anh, sáng mai anh và em cùng đi học.”

“Nhưng mà...” Cậu có chút chần chừ, nghĩ tới việc sắp gặp mặt ba mẹ hấn, cậu lại khẩn trương.

“Anh biết em sợ cái gì, yên tâm đi, ba mẹ anh thật ra rất thích em. Vừa vặn lần này em có thể gặp lại, nhiều năm như vậy, bọn họ hấn là cũng rất muốn gặp em.”

Không nghĩ tới ba mẹ hấn còn nhớ rõ mình, cậu lại càng khẩn trương.

“Có anh ở đây rồi mà, tuy rằng người cha kia thật dối trá nhưng mẹ vẫn thực tốt.” Nhìn hấn vỗ ngực cam đoan, cậu nhịn không được bật cười, trong ấn tượng chú rõ ràng rất tốt, nào có như lời hấn nói a.

Bất quá cảm động gì gì đó chỉ là gió thoảng mây bay, hình tượng đứng đắn của người này không thể duy trì quá ba giây, “Vợ vợ, mấy ngày nay em cơ hồ muốn ép khô anh luôn, anh còn chụp thật nhiều anh quý.”

Là ảnh thiếu chút nữa anh thao chết tôi sao, cậu trợn trắng mắt, đẩy hấn ra.

“Mấy ngày nay đều không có làm bài tập, đêm nay phải nhanh chóng hoàn thành.”

“Được, vậy em làm đi. Yên tâm, thao nhiều ngày như vậy nên đêm nay không làm, anh chỉ ôm em ngủ.”

Lúc Dương Uẩn Chi ở trong phòng làm bài, ba Ngô mẹ Ngô đã về tới, thấy cậu tới hai người đều rất kinh ngạc, oán giận Ngô Thắng Vũ sao không nói sớm cho họ biết, biết vậy đã về sớm một chút.

“Tiểu Chi, tới tới ăn trái cây. Tiểu Vũ con cũng thật là, tủ lạnh nhiều đồ ăn vặt như vậy cũng không biết lấy cho Tiểu Chi.”

Có mà, bất quá là ăn kiểu khác a. Ngô Thắng Vũ lặng lẽ đáp lời, tựa hồ cũng nhớ tới chuyện gì đó, gương mặt Dương Uẩn Chi ửng hồng.

Hỏi han ân cần với trưởng bối một hồi, nhìn trời cũng không còn sớm liền hối bọn cậu về phòng ngủ sớm, còn mời cậu sau này tới này chơi.

※

Quốc khánh vừa qua, trường học cũng đẩy nhanh tiến độ, Ngô Thắng Vũ dẫn dắt đội bóng rổ đi thi đấu, làm chỉ huy hơn nữa còn giành giải nhất, chỉ vừa mới 16 tuổi đã trở thành nhân vật nổi tiếng. Tuy rằng thành tích không phải quá tốt nhưng bây giờ hắn không trốn học không đánh nhau cũng chưa từng thấy hắn giao du với thanh niên lêu lổng, bộ dáng thật đẹp trai, hơn nữa không biết ai truyền ra, càng ngày càng nhiều người biết hắn là con của bộ trưởng bộ giáo dục, gia cảnh cũng là số một số hai, nữ sinh theo đuổi hắn tăng gấp mấy lần.

Dương Uẩn Chi nghe người ta đồn mới biết thì ra ba Ngô lợi hại như vậy, hơn nữa Ngô gia rất điệu thấp, Ngô Thắng Vũ chưa bao giờ khoe khoang này nọ với người ngoài, bất quá mấy lần gia đình quây quần, cậu có thể cảm giác được hắn không thích ba mình, nghĩ tới trước kia hắn hay cúp học, khá không phải bởi vì hắn đặc biệt tự lập, mà là bởi vì mâu thuẫn cha con đi, nổi cụ thể là cái gì thì cậu không biết.

Lúc đấu cậu cũng không nghĩ tới lại gặp được Giang Thư Vọng, không phải ở cư vị khán giả mà là ở trên sân bóng.

Không nghĩ tới cô ấy cũng trong đội bóng, vị học tử này vô luận là chiều cao hay khí chất đều không thua kém nam sinh, lúc trận đấu kết thúc, cô phát hiện Ngô Thắng Vũ và cậu thì nhanh chóng đi lại hàn huyên vài câu. Dương Uẩn Chi thấy Dương Quân xa xa vốn muốn chạy lên, lúc thấy Giang Thư Vọng lại lập tức ngừng lại, đột nhiên lui về sau, có chút kỳ quái.

Đồng đội đoàn kết cùng nhau đánh trận bóng này, Ngô Thắng Vũ cũng không cảm thấy chỉ có công lao của mình, lúc nhìn tới Giang Thư Vọng, trong lòng hắn cũng có vài phần khâm phục, một nữ sinh có thể làm được như vậy thật không dễ dàng, cho nên dần dần, hai người cũng quen thuộc hơn.

Trời dần về đông, tay chân cậu bắt đầu lạnh lẽo, mỗi ngày đi học đều quần khăn quàng cổ hắn mua cho cậu, khăn cổ làm bằng lông dê vừa thanh lịch lại giữ ấm tốt, mỗi một thứ Ngô Thắng Vũ tặng cho cậu cậu đều thật yêu quý trân trọng. Quần lót tình thú lúc trước, hắn mang về nhà rửa sạch giúp cậu cậu đã nhận lại, chẳng qua lúc bình thường không dám mặc.

Thời gian gần đây Dương Quân không có nói chuyện đi lại với Ngô Thắng Vũ nhưng không biết có phải ảo giác hay không, Dương Uẩn Chi cảm thấy mỗi lần cô nhìn hắn và cậu, ánh mắt rất kỳ quái, Dương Uẩn Chi thật lo lắng cô ta có phải hay không đã biết gì đó.

52. Chương 51: Bí Mật Bị Lan Truyền Khắp Trường

“Này, cuối cùng cậu có giúp tôi thăm dò hay không?”

“Ày da, ta nói Đại tiểu thư phân phó sao tôi dám không không làm đây? Tôi có chụp lại rồi, cô tự xem đi.”

Sau khi ngắt cuộc gọi, điện thoại rung lên mấy lần thông báo có tin nhắn đến, nhìn những ảnh vừa được gửi, Dương Quân cười lạnh. Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Cất điện thoại vào túi lại nhìn người đang tiến về phía mình, theo bản năng muốn quay đi nhưng cổ tay lại tóm lấy.

“Giang Thư Vọng, thả ra!”

“Dương Quân, cậu muốn làm gì?” Ngữ khí Giang Thư Vọng có chút bất đắc dĩ, trước kia sao cô lại không phát hiện Dương Quân tuy hứng như vậy chứ. Lần du lịch mùa thu cô đứng ở lớp khác nhưng vẫn thấy rõ Dương Quân cầm cánh gà cố ý chọc vào tay Dương Uẩn Chi. Lúc đó cô khiếp sợ cũng có phần nộ, cũng có chưa xót, “Cậu đừng ép tớ phải chán ghét cậu.”

“Vậy thì cứ chán ghét đi, tôi ước gì cậu không thích tôi.” Biểu tình Dương Quân giống như buồn nôn với thứ tình cảm này, “Các người đều là một đám biến thái. Cút ngay, tránh xa tôi ra đi.”

Dương Quân dùng sức muốn tránh khỏi cánh tay đang kéo cô nhưng nữ sinh này không những cao hơn cô mà còn rất khỏe, cô giãy mấy lần đều không ra được.

“Cậu ấy là anh trai cùng cha khác mẹ với cậu, cậu không thể đối xử tốt một chút sao.” Giang Thư Vọng nghe cô nói, trong lòng khó chịu, tay không khỏi tăng thêm chút sức, không quản chỗ đó đã bị mình nắm đỏ.

“Tại sao tôi phải đối xử tốt với nó?” Dương Quân hừ lạnh, “Cậu không thấy nó câu dẫn nam nhân sao?”

“Cậu thích thích Ngô Thắng Vũ? Hai người mới biết nhau không lâu mà?” Giang Thư Vọng nỗ lực đè nén cơn giận.

“Mới đầu thích hẳn là vì thấy hẳn thật đẹp trai nhưng sau này tôi phát hiện, đoạt lấy đồ của Dương Uẩn Chi sẽ phi thường vui vẻ.”

“Cậu cho rằng Ngô Thắng Vũ là đồ chơi của cậu, muốn giành là có thể giành sao?”

“Không cần cậu quan tâm!” Cướp không được? Vậy thì cô sẽ huỷ diệt. Sắc mặt Dương Quân đột nhiên hơi quái dị, cái tát kia nói không để ý là giả bộ, cô muốn bọn họ trả giá thật lớn.

Không để ý sự thất vọng đang lan tràn trên gương mặt Giang Thư Vọng, cô kịp thời tránh khỏi tay người kia, nhanh chóng bước đi.

※

Trong buổi chào cờ đầu tuần, hiệu trưởng công khai khen ngợi những học sinh đứng đầu trong kì thi tháng này, Dương Uẩn Chi vẫn đứng nhất toàn trường, Dương Quân xếp hạng năm nhưng từ sớm mọi người không thấy nàng đến lớp. Không biết tại sao hôm nay mi tâm cậu luôn giật giật.

“Sắp được lên lãnh thưởng, căng thẳng sao?” Ngô Thắng Vũ cho là cậu đang căng thẳng, cười hỏi.

Cậu lắc đầu, cũng không biết sao hôm nay cậu luôn thấy trong lòng hơi bất an hoảng loạn.

“Thả lỏng một chút, không có chuyện gì, anh ở dưới nhìn em.”

Dương Uẩn Chi quay đầu cười với Ngô Thắng Vũ. An ủi của hắn làm cậu khá ổn định nhưng thời điểm đứng trên đài lãnh thưởng, nhìn những ánh mắt bạn học yêu thích ngưỡng mộ, cậu lại không thấy vui vẻ, trái lại có chút chán ghét cảm giác này. Từ nhỏ đến lớn đều được giáo viên xem là học sinh mẫu mực, chỉ có cậu mới biết trên lưng mình nặng bao nhiêu.

Mặc dù có lúc mẹ kêu cậu nghỉ sớm một chút đừng quá sức nhưng lại lén lút xem cậu ngủ chưa, kiểm tra xem cậu đã xong bài chưa. Bây giờ bà tan làm muộn nên mới thả lỏng một chút. Lúc còn học cấp hai, nếu như cậu đang làm bài tập mà ngủ gục bà sẽ kêu cậu dậy tiếp tục làm. Nếu lúc trước kết quả thi không tốt liền bị ba đánh thì bây giờ phải chịu đựng mẹ than thở. Tuy rằng bà không nói gì, cũng sẽ không đánh hắn nhưng loại bạo lực lạnh lùng làm gánh nặng trong lòng cậu càng thêm sâu, cho dù cậu chỉ xếp hạng hai.

Có đôi khi Dương Uẩn Chi ước mình được như Ngô Thắng Vũ, cái gì cũng dám làm, không thềm để ý ánh nhìn của người khác. Gia đình hắn rất tốt, mẹ Ngô không bắt ép hắn cái gì mà cũng sẽ không quá cưng chiều hắn. Những thứ này cậu chưa từng có.

Bởi vì muốn nâng cao chất lượng học sinh, hiệu trưởng muốn cậu chia sẻ bí quyết học tập với các bạn, Ngô Thắng Vũ nhìn người không có biểu tình gì trên bục, lạnh nhạt nói một ít phương pháp tổng kết, cảm thấy một Dương Uẩn Chi như vậy thật rực rỡ. Kỳ thực không hề có phương pháp chó má gì, các người nghe xong sẽ đạt được thành tích như cậu sao. Bảo bối của hắn trừ bỏ khác khổ, vốn dĩ rất thông minh, mỗi ngày đều bị hắn cấm mà thành tích vẫn cao như vậy, người khác muốn được như cậu, đại khái chỉ có cách bỏ vào lò nấu lại.

Chào cờ kết thúc, mọi người đều trở về lớp học, đột nhiên có người ngừng trước bảng thông báo, không biết là ai gào lên đầu tiên làm đám học sinh chen chúc phía sau sôi sục.

“Đây là Ngô Thắng Vũ sao?”

“Đúng a, người bên cạnh là Dương Uẩn Chi đi, còn dám mặc đồng phục học sinh.”

Dương Uẩn Chi đột nhiên có dự cảm xấu. Nghe đám người nghị luận tên cậu, lúc đầu họ chỉ dám bàn khe khẽ, rất nhanh thanh âm càng lúc càng lớn, nhất thời trong trường đầy tiếng người huyên náo.

Ngô Thắng Vũ rõ ràng cảm giác được người bên cạnh bắt đầu run rẩy, trong lòng hắn cũng có chút bất an. Bước vài bước đẩy đám người kia ra, quả nhiên nhìn thấy không ít ảnh chụp trộm, thậm chí còn có ảnh hai người lên lút hôn môi trong rừng cây nhỏ ở trường. Mà nhân vật chính trong hình tất nhiên là hắn và Dương Uẩn Chi. Thấy là Ngô Thắng Vũ đến, thanh âm mọi người nhỏ xuống một chút nhưng người nghị luận lại càng nhiều. Hắn lạnh mặt kéo bức ảnh trên bảng thông báo xuống, quay đầu nhìn đám người đang chỉ chỗ, gần từng chữ, “Trở về lớp hết cho tôi.”

Bởi vì thân hình hắn cao lớn, cảm giác áp bức mạnh mẽ, đặc biệt là áp suất đang dần hạ thấp kia làm lòng người lạnh ngắt. Lời nói của hắn so với giáo viên còn có trọng lượng hơn, nhìn thấy tình huống như vậy, đám người cũng không dám nán lại lâu, rất nhanh xô đẩy nhau đi. Thế nhưng lúc tới bên cạnh Dương Uẩn Chi lại nhìn cậu giống như là nhìn quái vật, thậm chí còn nói những lời khó nghe. Lúc vừa nhìn thấy những bức hình kia tất nhiên có người tin có người không tin nhưng cuộc sống ở trường rất buồn tẻ nên đột nhiên có một chút gia vị, đặc biệt là hai người lại nổi tiếng trong trường, mọi người cũng không quan tâm thật giả, bàn luận trắng trợn.

“Biết gì chưa, nghe nói cậu ta là người song tính!”

“Sao mà biết?”

“Xuyt, mấy ngày trước có người nói cho tao biết.”

“Mẹ ơi, có thiệt không? Là quái vật nam không ra nam nữ không ra nữ đó hả? Có khi nào sẽ bị chop đi nghiên cứu không?”

“Không phải chứ, tao còn tưởng chỉ có Thái Lan mới có nhân yêu, không nghĩ tới bên cạnh cũng có một cái.”

“Chẳng trách có thể quen được với Ngô Thắng Vũ, nghe nói còn lên giường, thật là ghê tởm.”

“Không phải chứ, lên giường không thấy buồn nôn sao, khẩu vị Ngô Thắng Vũ nặng vậy a, chẳng trách không thích tao.”

“Trước đây thấy Dương Uẩn Chi là quái thai, quả thực đúng vậy. Mới này còn thấy thật đáng hâm mộ, bây giờ ghê tởm đến nổi da gà.”

Tiếng bàn luận đã dần xa, cậu vẫn đứng tại chỗ, ánh mắt trống rỗng giống như mọi thứ không có quan hệ gì với mình. Đúng là gió đông, thật làm lòng người nguội lạnh. Mọi người vẫn còn bàn tán, cậu lại đột nhiên rất muốn cười. Bí mật chôn giấu lâu như vậy, rốt cuộc cũng đến ngày bị tiết lộ.

53. Chương 52: “để Anh Chăm Sóc Em, Tương Lai Của Em Cứ Tựa Vào Vai Anh.”

Edit: Đậu

Rất nhanh bí mật của Dương Uẩn Chi bị phơi bày, giống như đợt dịch bạo phát, tàn phá bờ bãi trong sân trường

Mỗi ngày đến lớp mọi người đều dùng ánh mắt quái dị nhìn cậu và Ngô Thắng Vũ. Đại khái cảm thấy hai người có thể làm bạn nhau vốn rất kỳ quái, không nghĩ là loại quan hệ này. Nữ sinh rất thích tìm cậu hỏi bài nhất thời tránh né, giống như đối phương là bệnh độc. Sự kiện Dương Uẩn Chi là người song tính mấy ngày ngắn ngủi liền truyền khắp trường, thậm chí còn truyền lên phía trên. Bởi vì có người biết ba Ngô Thắng Vũ là bộ trưởng bộ giáo dục, dần dần càng quá đáng, từ Dương Uẩn Chi câu dẫn Ngô Thắng Vũ biến thành Dương Uẩn Chi hoàn câu dẫn ba hấn, bản thân mới được danh hạng nhất toàn tỉnh

Cậu không nghĩ tới đồn đại sẽ biến thành hoang đường như vậy, sắc mặt tái xanh, trong lòng luống cuống, buồn cười. Thậm chí trong tiết, ánh mắt giáo viên nhìn cậu rất kỳ quái. Bởi vì bị vướng Ngô Thắng Vũ nên mọi người không dám công kích cậu, chỉ trẻ con thầm bắt nạt cậu. Tỷ như đem sách giáo khoa ném vào thùng rác, hoặc là bẻ gãy bút cậu, vẽ bậy lên sách bài tập, viết mấy chữ linh tinh như biến thái, quái vật. Dương Uẩn Chi mỗi lần chỉ yên lặng tìm sách giáo khoa từ đồng rác, mở ra giống như không thấy những lời vũ nhục mình, thậm chí ký bút ký, giống như hết thấy không hề liên quan đến cậu.

Ngô Thắng Vũ chưa bao giờ nguyện ý chịu đựng loại uất ức này, kỳ thực hấn đã tra được ai ở sau lưng phá rối, mà Dương Quân mấy ngày nay vẫn luôn không có tới lớp. Rốt cuộc vào lúc giáo viên nhìn bọn họ lần thứ tư, hấn đứng phắt dậy cầm sách trực tiếp ném lên bảng đen, phát ra tiếng vang nặng nề làm giáo viên giật nảy mình. Ánh mắt hấn sắc nhọn đảo qua lớp học đang xì xào bàn tán, “Sau này ai còn dám nói xấu Dương Uẩn Chi bất kỳ một câu nào, còn dám lên lút bắt nạt cậu ấy, mẹ nó không có việc gì nhìn chăm chăm cậu ấy thử xem, đừng trách tôi không khách khí.”

Ngô Thắng Vũ nâng nâng nắm đấm, bỏ lại câu nói này trực tiếp kéo Dương Uẩn Chi ra khỏi phòng học.

Bọn họ vừa rời đi, phòng học liền sôi trào lên, hành vi của bọn họ tựa hồ như chứng minh tất cả đồn đại, lập tức thành tin tức lớn đầu đề.

Hấn không quan tâm tin tức bây giờ truyền thành cái gì, hấn bây giờ chỉ biết cậu đang không ổn. Mấy ngày nay cậu bị khi dễ hấn đều biết nhưng người này cái gì cũng không nói với hấn, thậm chí còn cố ý tránh hấn. Ngô Thắng Vũ vốn muốn dạy dỗ Dương Quân trước nhưng nhìn lớp học càng ngày càng càn rỡ, hấn không nhin được nữa.

Ngô Thắng Vũ nhìn người bên cạnh đang thẫn thờ, tim giống như bị ai vặn chặt đau đớn nghệt thở. Cậu hơi cúi đầu như hận không thể đào một góc đất khoá mình lại, thần sắc lạnh lùng như lần đầu gặp mặt, phòng bị, xa cách. Vốn tính cách Dương Uẩn Chi đã quái gở nhưng dần dà cậu đã gở xuống lớp mặt nạ nguy trang, nhưng hẳn sợ qua chuyện này, đối phương sẽ phòng bị mạnh hơn, sẽ dựng lên tầng ô dù thật dày.

Ngô Thắng Vũ không nói gì chỉ yên lặng kéo cậu làm Dương Uẩn Chi cảm thấy hẳn cả đời cũng sẽ không buông tay.

Ra khỏi trường học hai người không biết nên đi đâu, hẳn biết bây giờ cậu cần một nơi thanh tịnh liền bắt xe đi khỏi khu vực này, xác định không có ai theo dõi mới ghé vào một khách sạn quốc tế đặt phòng.

Nắm cổ tay gầy gò của người kia tiến vào phòng. Rốt cuộc không gian chỉ còn lại hai người, Dương Uẩn Chi mới như không còn khí lực ngồi bệt xuống giường, chờ cậu phản ứng lại, hai má đã có chút lạnh lẽo.

Nhìn thấy cậu khóc, Ngô Thắng Vũ hoảng hồn, vội vã ôm cậu, “Xin lỗi, đều tại anh.”

Dương Uẩn Chi lắc đầu, cậu biết nếu như không có bức ảnh cũng sẽ có người tiết lộ chuyện của hai người, bất kể là giả hay thực mọi người đều sẽ xem cậu là sinh vật lạ. Mỗi ngày đều sẽ dùng ánh mắt như đi tham quan công viên mà nhìn. Dương Uẩn Chi kỳ thực còn hận mình đã liên lụy Ngô Thắng Vũ. Khi xảy ra chuyện cậu muốn rũ sạch quan hệ với hắn để mọi người chỉ nghĩ cậu câu dẫn hắn, sẽ chỉ mắng chửi cậu. Thế nhưng hôm nay, bộ dáng muốn bảo vệ cậu của hắn làm cậu nhịn không được khóc lên. Dương Uẩn Chi khóc không phải bởi vì cậu mềm yếu mà là vì áy náy và cảm động.

“Ngô Thắng Vũ, cảm ơn anh.”

Khoé mắt vẫn còn vương lại nước mắt chưa kịp lau khô, đôi mắt to tròn ngập nước, hai người yên lặng nhìn nhau.

“Thật ra anh không cần làm vậy cho em...” Dương Uẩn Chi dời mắt trước, cậu biết mình đã hãm sâu hơn. Cậu sợ loại ý lại này làm cho cậu không bao giờ nguyện ý rời đi.

“Đứa ngốc, đừng khóc.” Ngô Thắng Vũ im lặng một chút, có chút thống hận mình không biết nên làm gì, nghĩ nghĩ một hồi liền nói, “Bài hát lần trước hát cho em nghe còn nhớ không? Đây không phải là tùy tiện hát một chút. Hôm nay, mỗi ca từ, em tỉ mỉ nghe kỹ cho anh.”

Dương Uẩn Chi không nghĩ tới Ngô Thắng Vũ lại tỏ tình với mình trong tình huống này.

Em ngồi bên cạnh tôi, nỗi đau của em.

Tôi không hiểu và cũng không muốn hiểu

Nhưng nước mắt của em lại thấm ướt trái tim tôi.

Hoàng hôn buông xuống trên con đường về, đôi mắt em hoe đỏ.

Dáng hình của em khiến tôi đau lòng.

Chiếc bóng đau thương cũng như trải dài thêm.

Ngày hôm qua mặc cho ai là người khiến em tổn thương.

Nhưng hôm nay tôi muốn để em quên hết mọi buồn đau.

Vì em, chỉ vì yêu em tôi mới trở nên mạnh mẽ.

Vì em mà cố gắng chưa bao giờ lùi bước.

Hãy để tôi được chăm sóc em và mặt trời sẽ lộ dạng.

Tôi vượt qua sự tưởng tượng của mình.

Mưa gió phong ba hãy để tôi vì em mà che chắn

Để tương lai của em có thể tựa vào vai tôi.

Tiếng ca trầm ổn bỗng bình vang vọng trong phòng, không giống với không khí ảm ỉ ngày đó, ánh mắt hần dôi theo cậu, trong mắt là nhu tình và kiên định, thật giống mỗi một câu đều tiếp cho cậu sức mạnh vô hạn.

‘Để anh chăm sóc em, tương lai của em cứ tựa vào vai anh.’ Thời điểm nghe được câu này, nước mắt vừa được hong khô lại tiếp tục lăn dài.

“Dương Uẩn Chi, tuy rằng anh chưa từng yêu đương, cũng không biết làm thế nào để em vui vẻ vì anh không biết lãng mạn nhưng anh sẽ học. Kỳ thực cách đây vài ngày, anh đã tự hỏi mình có phải yêu em hay không, nhìn em cười anh sẽ vui vẻ, nhìn em khóc anh sẽ đau lòng, một ngày không gặp em sẽ rất nhớ, nhìn em bị thương chỉ muốn bảo vệ em thật chặt. Lúc ôm em sẽ thấy rất hạnh phúc, có lúc nhìn thấy em sẽ nhịn không được nổi thú tính. Muốn đối tốt với em, muốn đôi mắt của em chỉ hướng về anh, từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên có cảm giác như vậy với một người, anh nghĩ đó là yêu. Anh biết là em yêu anh trước nhưng anh nhất định sẽ yêu em hơn em yêu anh. Anh nguyện ý chắn sóng gió vì em, nỗ lực cùng em.

“Bảo bối, sao càng nói lại càng khóc vậy nè.” Ngô Thắng Vũ đau lòng ôm người kia vào ngực, lo mình đã

nói sai, “Bảo bối, ngoan, đừng khóc. Muốn khóc chỉ có thể khóc trong lúc làm thôi.”

“Ngô Thắng Vũ, đều tại anh.” Dương Uẩn Chi một bên thút thít, nín khóc mím cười.

“Ừ, trách anh, đều tại anh.” Ngữ khí Ngô Thắng Vũ ôn nhu cứng chịu đáp, thấy tâm tình cậu tốt lên một chút mới nói tiếp, “Không sao, bất cứ chuyện gì xảy ra cũng đã có anh. Anh biết bọn họ chỉ dám bắt nạt em nên mới quá khích như vậy, anh biết nếu anh đứng ra giúp em sẽ làm hoàn cảnh lúng túng hơn nhưng ngày hôm nay anh không nhịn được. Chỉ có anh mới có thể bắt nạt em, dám súc sinh đó nghĩ mình gì mà dám khi dễ em chứ..”

Bài hát mà anh ý hát là có thật nha mọi người, tên bài đó là Enrich your life (Hãy để tôi được chăm sóc em).

54. Chương 53: Chồng, Em Nhột Quá... Làm Em Đi

Edit: Đậu

Nghe Ngô Thắng Vũ nói, mắt mũi Dương Uẩn Chi đều chua xót, vừa muốn khóc vừa muốn cười, không có gì thỏa mãn bằng việc ái nhân ở bên cạnh mình, nói những lời ngọt ngào xoa dịu tâm hồn đang thương tổn, làm mình hạnh phúc. Người này giống như thái sơn, giống như hết thảy những hỗn loạn ngoài kia đều không thể ảnh hưởng đến hắn.

“Ngô Thắng Vũ.”

“Hà?”

“Em thật sự rất thích anh.”

Nghe lời ‘thông báo’ này, Ngô Thắng Vũ cười rộ lên, xoa xoa đầu cậu, mái tóc nâu bông bênh mềm mại làm hắn thoải mái xoa thêm vài cái. Dương Uẩn Chi đang yên lặng tựa vào ngực hắn như chú mèo nhỏ rất ngoan ngoan nghe lời, dần biết lúc này nên tập trung giải quyết vấn đề nhưng hắn vẫn nhịn không được đùa cậu vài câu, “Anh đây có mị lực như vậy, em thích anh là bình thường.”

Yaaa. Không biết xấu hổ!

Cậu vừa tức vừa buồn cười, trực tiếp chặn miệng hắn.

Chà chà, bảo bối của anh hôm nay thật mạnh dạn nha. Hắn yên lặng cười, cũng không khách khí đáp lại sự chủ động của cậu. Hai người trước ôm nhau hôn, sau đó lại lăn đến bên giường. Dương Uẩn Cho ôm

hắn thật chặt, đầu lưỡi học theo hắn quấy loạn trong khoang miệng đối phương phát ra tiếng nước ‘nhẹ nhep’. Nước bọt chưa kịp nuốt chảy dài bên khé miệng thấm vào gối nằm, sắc mặt ửng hồng. Nửa giờ trôi qua, hai người vẫn chưa có tách ra.

Không có những động tác thân mật hơn, hai người chỉ là đơn thuần hôn nhau, liếm láp gặm cắn, đầu lưỡi quần quýt trao đổi nước bọt cho nhau, triền miên quần quýt như đôi uyên ương nồng nhiệt, mãi cho đến khi toàn thân cậu vô lực, thật sự không thể hô hấp được nữa hắn mới miễn cưỡng buông ra.

Ngô Thắng Vũ dùng trán mình cụng nhẹ vào trán cậu, Dương Uẩn Chi nhìn đôi mắt thâm tình của đối phương, say mê đến không nỡ chớp mắt.

“Bảo bối, anh cũng thích em.” Không còn sự trẻ con của vài giây trước, Ngô Thắng Vũ bây giờ vừa chính chắn, lại trầm ổn, thật tâm bày tỏ lòng mình. Nếu con đường này đã định sẽ có đầy rẫy chông gai, vậy hãy để anh làm kỳ sĩ của em, chăm sóc em, bảo vệ em.

Cậu ôm cổ hắn, đôi mắt lập loè lệ quang đã biểu lộ nội tâm kích động cùng vui sướng của chủ nhân nó. Bởi vì mới vừa hôn môi, thân thể hai người không khỏi có chút phản ứng, cảm nhận được đồ vật đang chọc vào đùi mình, cậu mấp máy muốn nói gì đó lại bị hắn ngăn trước một bước, “Để anh ôm em một chút.”

Ngoài trừ ngày nghỉ lễ cuối cùng vì rất mệt nên bọn họ không có làm mà chỉ ngủ cùng nhau, đây là lần đầu hai người đơn thuần ôm nhau, cảm giác cũng không tệ. Dù không nhìn thấy đối phương nhưng hai người lại ăn ý không đề cập đến việc về trường, cũng không quan tâm bây giờ trường đang náo loạn thành dạng gì. Ôm nhau nửa ngày, hôm nay được trải qua thật nhiều cái lần đầu tiên, Dương Uẩn Chi cảm thấy thì ra cảm giác khi không cần ủy khuất bản thân mình phải tuân theo những khuôn phép cũ kỹ mà phóng túng bản thân lại thoải mái như vậy.

“Buổi tối em phải về nhà sao?”

Cậu lắc đầu, nhỏ giọng lẩm bẩm, “Không muốn về, muốn ở cùng với anh.”

“Được, vậy thì không về.” Hắn chỉnh lại gối đầu, một tay nắm lấy tay cậu, một tay ôm eo cậu, “Lạnh không, anh mở máy sưởi lên nha.”

Hắn vừa động thân muốn đứng dậy lại bị người dưới thân kéo lại, “Đừng đi, anh ôm em là được rồi.”

Hắn cười cười, lần thứ hai nằm xuống ôm người bên cạnh, nheo nheo mũi cậu, “Tiểu si hán.”

Dương Uẩn Chi cũng không quản hắn, ngược lại cậu bây giờ một giây cũng không muốn rời khỏi người này. Hai người lẳng lặng nằm trên giường, nghe tiếng hô hấp và tim đập của nhau, ôm nhau ma sát, cậu cũng có cảm giác, âm thân ẩm ướt phía dưới đã tiết nước, bị quần lót cà cà có chút ngứa. Ngô Thắng Vũ không động vào cậu, đại khái sợ hắn nghe những lời khó nghe đó, sẽ nảy sinh mâu thuẫn.

“Ngô Thắng Vũ, lúc lên giường với em, anh sẽ thấy buồn nôn sao?”

“Sao có thể như vậy. Bảo bối, thân thể của em đẹp hơn những người kia mấy vạn lần, đừng để tâm những lời nói của mấy người đó.” Hấn biết bảo bối của hấn đang nghĩ gì, nhanh chóng giải thích, chỉ lo cậu nghĩ loạn sau đó lại đi vào ngõ cụt, kéo kéo tay cậu đặt lên đùi quần đã trường sắp nổ tung, âm thanh mang theo vài tia khàn khàn, “Cảm nhận được nó thích em đến nhường nào không bảo bối?”

Chỗ đó dù cách một lớp quần vẫn nóng như muốn thiêu cháy tay cậu, vì trường lên nên giật giật nổi gân xanh, hai má cậu đỏ rực, dùng tóc nhẹ nhàng cọ cọ lồng ngực hấn, “Chồng, em nhột quá... Làm em đi.

Hôm nay hấn vốn là muốn cậu nghỉ ngơi thật tốt, sợ cậu vì chuyện này mà khổ sợ, lại không nghĩ bảo bối nhanh như vậy lại tới mê hoặc hấn, Ngô Thắng Vũ vất vả nhìn xuống rốt cục cũng trực tiếp xoay người để Dương Uẩn Chi cười bên trên.

“Muốn?”

“Ừm.”

Ngô Thắng Vũ vừa hôn cậu vừa cởi đồng phục của đối phương, bàn tay lần xuống hạ thể đang ngứa ngáy, quả nhiên niêm dịch đã thấm ướt một nửa quần lót.

“Mấy ngày nay chồng không có làm em, có phải là rất khó chịu hay không?” Hấn tỉnh tề hôn cậu, từ môi đến cổ, lại xuống tới hai tiểu thũng đỏ rực. Mấy ngày nay vì chuyện này nên hai người không dám lén lút làm. So với lúc trước tự do đắm chìm trong bể tình, cảm dục mấy ngày, cơ thể hai người đều có chút hư không, hiện tại cơ thể đang dán sát vào nhau, còn mới vừa tâm ý tương thông, cảm giác quen thuộc làm hai người đều dần dần mất khống chế cũng là bình thường.

“Ừm.....Thật khó chịu... Tối nào cũng thật muốn..... Nhưng em lại không dám gọi điện thoại cho anh.” Âm thanh vừa mềm mại lại có chút oan ức, mấy ngày nay cố ý xa cách, chẳng những không có bất kỳ hiệu quả nào mà còn là cậu càng thêm thích hấn, muốn hấn.

“Không sao, bảo bối, đêm nay chồng sẽ hảo hảo thỏa mãn em.” Ngực hấn mềm nhẹ, hai tay đang ôm eo cậu mò tới đùi, sau đó đi xuống nắm chặt cổ chân trắng nõn.

Chân của Dương Uẩn Chi so với nam sinh bình thường nhỏ hơn nhiều, da dẻ vừa trắng vừa mềm lại không vì nhỏ hơn bình thường mà làm người khác cảm giác thật gầy, trái lại no đủ tròn trịa. Móng đều cắt sửa chỉnh tề, khoe tay khoe chân đều cực kỳ sạch sẽ. Ngón chân có chút thịt nhỏ nhô ra, nhìn qua vừa đáng yêu vừa gợi cảm. Ngô Thắng Vũ nắm nắm thưởng thức. Lần đầu tiên cảm thấy thì ra khi yêu thích một người, thì mỗi một thứ của người đó đều thật tốt đẹp, vì vậy không nói hai lời liền liếm lên.

“A a a.... Chồng..... Đờm..... Thật bẩn.” Không nghĩ tới hấn sẽ liếm chân mình, Dương Uẩn Chi xấu hổ đến bên tai đỏ chót, muốn rút trở về lại bị đối phương cầm thật chặt, càng kêu hấn đừng liếm thì đối phương lại càng nhiệt tình hơn, từ ngón cái đến ngón út, mỗi ngón đều được ngậm mút vào, từ ngón chân, đến bàn

chân sau đó đến gót chân. Bởi vì chỗ đó rất nhiều huyết vị, bị người kia vừa nắn vừa liếm, cậu cảm thấy vừa ngứa vừa thoải mái, còn có cực kỳ ngọt ngào, làm cho cậu căn bản không dám ngắt đầu, trong chốc lát liền khóc lên.

Vợ, ngón chân của em vừa trắng vừa thơm.”

“Đừng nói nữa.... Thật nhột... Ha a...” Dương Uẩn Chi giãy dụa, trụ thịt đứng thẳng đang phun chất lỏng, hoa huyết khát khao mấy ngày cũng học ra từng luồng từng luồng âm thủy.

Ngô Thắng Vũ liếm hai chân Dương Uẩn Chi đến sáng lóng lánh, giống như viên ngọc hoàn mỹ được hân nâng niu, căn cứ bàn chân non mềm dùng răng nhẹ nhàng ma sát, làm người bên trên khóc nức, “Chồng đừng liếm mà.... A a a.... Thoải mái quá a....”

“Vợ, phía dưới chảy thật nhiều nước, ướt rập giường luôn rồi nè, chỉ liếm chân em mà em cũng có thể cao trào nha.”

“A..... Em không biết. Ngô Thắng Vũ, mau buông ra. A a a”

Ngô Thắng Vũ ngậm ngón chân của cậu hút nhẹ, Dương Uẩn Chi chỉ thấy thân thể giống như bị hàng ngàn dòng điện chạy qua, không ngừng cong người lên, bên trong mơ hồ như bị cơn thịnh cảm vào điểm nhạy cảm, không ngừng rít gào lên, uốn người bắn tinh.

55. Chương 54: Dùng Côn Thịch Chặn Suối Nguồn Tao Lãng

Edit: Đậu

“Cao trào thật nè a.” Ngô Thắng Vũ xoay người áp xuống, thả bàn chân xinh đẹp của Dương Uẩn Chi ra, mắt cá chân mảnh khảnh một bàn tay cũng có thể nắm chặt, khớp xương lồi lõm khả ái. Hắn hút cắn vài lần, từ bắp chân liếm đến đùi, lại cố ý bỏ qua khu vực mẫn cảm liếm lên bụng dưới, đầu lưỡi đâm đâm vào rốn nhỏ khả ái, Dương Uẩn Chi bị kích thích rên rỉ, chỗ đó bị đùa bỡn làm cậu có cảm giác bị người khác khống chế, thân thể chỉ có thể căng thẳng mặc người hiệp đáp.

Đột nhiên trước ngực có một trận ấm nóng, hắn ngậm đầu vú cậu vào, đầu lưỡi không ngừng khảy khảy đỉnh nhụy, răng nanh cắn cắn rồi liền thả ra. Người phía trên liếm toàn bộ cơ thể cậu, vừa ôn nhu vừa tình sắc, lại có một chút cực hạn triền miên giống như hai người yêu nhau khát vọng giao hợp. Cậu bị liếm đến mềm nhũn, khoái cảm từ xương sống truyền thẳng não tủy.

Chưa từng được cảm thụ ôn nhu như vậy, cho dù trước đây hai người cũng từng làm nhiều trò vui khởi động nhưng chưa từng có như vậy, mềm nhẹ lại cẩn thận từng li từng tí, giống như hơi vô tình dùng lực một chút sẽ vỡ ra, khiến cậu cảm giác được đối phương quý trọng như trân bảo.

“A.... Thăng Vũ... Sờ sờ phía dưới của em đi....” Mỗi một chỗ đều được chăm sóc thật hoàn mỹ nhưng lại cố tình không chạm vào chỗ đó cho nên chỗ nào càng được thoải mái thì huyết động lại càng hư không. Cậu bắt lấy tay hắn dời xuống muốn hắn sờ nơi đó của mình.

“Bảo bối, là nơi này sao?” Ngô Thăng Vũ biết rõ còn hỏi chậm rãi xoa hai viên tiểu bào ngư, xoa vòng sau đó chậm rãi tách hai miệng huyết đang phun nước như suối, gãi gãi bên ngoài rồi lại xoay chuyển xen vào, mỗi lần tiến vào một phần ba ngón tay liền lui ra. Nơi đó làm nhiều lần như vậy nhưng vẫn giữ màu phấn hồng đáng yêu, hoa môi đầy đặn mỗi lần đều tham lam cắn chặt lấy đại dương vật của hắn, làm hắn sáng khoái đến cực điểm. Ngón tay lại mò lên âm hạch như viên trân châu nhỏ nhỏ xinh đẹp bị hắn đùa bỡn có chút đau đớn nhưng lại thoải mái đến run rẩy.

“Ân.... Ha.... Đúng rồi.... Sờ thật thoải mái...”

“Mấy ngày nay không có tự chơi đùa đi?” Ngón tay hắn đã ướt đầm, nhìn dâm dịch chảy nhiều như vậy cũng biết tao hóa này không có tự chơi, tích thật nhiều a, vách thịt bên trong vừa được hắn chạm vào liền hưng phấn phun trào.

“A.... Không có..... Hơn nữa nếu không phải là anh, không có đạt cao trào.” Vành mắt cậu đỏ lên, thực sự rất thư thái, cho dù đã cao trào một lần cũng chưa thỏa mãn, nơi sâu bên trong tao huyết bị đùa bỡn giống như bị mấy chục con sâu hung hăng gặm cắn bắt đầu ngứa ran, hơn nữa càng ngày càng ngứa, muốn có cơn thịnh nộ lớn đâm sâu vào trong.

“Chồng mau dùng đại dương vật thao em đi.... Anh không ở bên, mỗi ngày đi ngủ đều chảy dịch.... Thật muốn....” Đã từng được âu yếm thương yêu sao có thể chịu được cảm giác hư không tịch mịch.

Ngô Thăng Vũ nghe Dương Uẩn Chi nói vừa thỏa mãn vừa áy náy, hôn môi cậu một cái động viên, “Chồng xin lỗi em, không nên để em một mình. Sau này sẽ không như vậy nữa, nếu mà muốn thì phải để chồng làm em, không cho tự mình chơi.”

Nói xong hắn ngồi dậy, đỡ cơn thịnh nộ đã lớn đến mức dọa người đâm vào thủy huyết đang rò rỉ của cậu.

“Được... Ân a... Chồng.... .. Thật thoải mái...” Dương Uẩn Chi cong eo lên để cơn thịnh nộ đỏ tím của Ngô Thăng Vũ dễ dàng đâm vào, khao khát mấy ngày cuối cùng cũng được thỏa mãn làm cậu ngã phịch xuống giường, chỉ có thể nhắm hai mắt hưởng thụ. Hắn nhẹ nhàng chậm chạp xen vào để cậu dù mấy ngày không hoan ái cũng không bị đau, trái lại còn có thể kéo dài khoái cảm, “Đại dương vật của chồng cảm thật đầy, thật thích.... Mau thao em đến phun nước đi... A a.”

“Bảo bối, mấy ngày không làm em thật gấp a.” Huyết động vừa nóng vừa chặt, hắn bị kẹp chảy mồ hôi, cơ nhục màu mật ong theo hô hấp phập phồng lên xuống làm cậu rối loạn tim đập, hai chân quăn quặt eo đối phương tạo ra tư thế mới, làm hắn đi vào càng sâu.

Âm thần bị xuyên đã sưng đỏ chuyển động theo động tác ra vào của hắn, âm hạch bị đùa bỡn cũng lớn hơn không ít. Ngô Thăng Vũ từ từ rút ra lại chậm chạp xen vào, lần này Dương Uẩn Chi cũng không có vội vã gọi hắn xuyên nhanh lên một chút, giống như như vậy là có thể kéo dài khoảng thời gian ngọt ngào này, ai

cũng không muốn đánh vỡ nó.

Dương Uẩn Chi hừ nhẹ, trụ thật theo hần lay động, chỗ đó bây giờ chỉ dựa vào cậu tuốt động sẽ không thể bắn tinh, mỗi lần đều phải theo huyết dưới cao trào mới có thể bắn ra. Thân thể này không biết tự bao giờ đã phản cậu, hoàn toàn trung thành với người phía trên cậu. Đấy hạ thể bị âm mao của hần cọ cọ phát đỏ ngứa ngứa, dâm thủy làm nơi kết hợp lóe sáng. Hai má cậu giống như được đánh phấn ửng đỏ, hần cảm thấy người này đã khác so với ban đầu, vẻ ngoài xinh đẹp bây giờ thêm một chút lẳng lơ, Ngô Thắng Vũ không phải trong mắt người tình hóa Tây Thi mà là hần thật sự thấy cậu còn tốt hơn so với tất cả nữ sinh trong trường, sạch sẽ hơn, thiện lương hơn. Sẽ không vì có được hần mà bắt nạt điều vô dương oai, hơn nữa, hần có thể cảm nhận được tình yêu mà cậu dành cho hần.

Đột nhiên cảm nhận ánh mắt nóng bỏng của người phía trên, cậu giống như sắp bị thiêu cháy, có chút không dám đối diện với hần, “Àn a... Sao lại... Nhìn em như vậy... Aha”

“Tiểu Chi, em có biết hay không, em rất đẹp.” Hần hôn lên tai cậu, trong giọng nói còn có chút kinh ngạc.

Dương Uẩn Chi hơi chấn động một cái, bởi vì cậu rõ ràng cảm giác được côn thật cắm trong cơ thể mình nở lớn mấy phần, giống như một cái gậy gỗ thô to không ngừng sáp nhập làm cho vách thịt căng chặt hơn. Cậu cũng không biết tại sao hần lại đột nhiên kích động như vậy, chỉ có thể dang tay ôm lấy đối phương, loại hành động tín nhiệm này làm tâm hần giống như được rót mật, nhin không được tăng nhanh tốc độ.

Côn thật mỗi lần đều đỉnh thật sâu mới rút ra, như là cố ý trêu chọc, dù hần đâm sâu nhưng không có chạm vào vòng tuyến giới hạn kia, Dương Uẩn Chi lắc lắc vòng eo mềm mại, muốn thừa dịp Ngô Thắng Vũ tiến vào sẽ tiếp thêm lực đẩy tới để côn thật đâm đến tử cung. Mà đối phương giống như biết được tâm tư của cậu mà lui ra rất đúng lúc, cậu dục cầu bất mãn bắt đầu hừ hừ. Dâm thủy bắn tung tóe ở bụng dưới, dấu trời đã dần thổi gió nhưng không khí trong phòng càng lúc càng khô nóng, không hề có một tia lạnh giá.

“A a.... Chồng..... Anh lợi hại.... Mau làm tử cung em đi.... Thích anh tiến vào thật sâu... A”

“Muốn chồng dùng côn thật chặn suối nguồn tao lãng của cưng sao?”

“Đúng vậy..... Aha..Chen vào chặn lại đi mà.... Còn muốn đại dương vật của chồng bắn nước tiểu vào trong a a a a.”

“A a a a a a.” Cậu ngược đầu kêu to, thân thể co giật, nước mắt và mồ hôi hòa lẫn vào nhau, quy đầu to như quả trứng gà mỗi lần xuyên vào làm bụng dưới hơi nhô lên, giống như muốn xuyên thủng cậu, làm cậu no đến muốn nôn khan.

56. Chương 55: Có Phải Là Hận Chồng Không Có Hai Cái Côn Thịt Thao Chết Cứng Không?

Edit: Đậu

“Vợ, cảm nữa sẽ không được đó.”

“Còn..... A ha..... Còn không phải tại anh quá lớn.” Đâm cậu no đến mức không có bất kỳ khe hở, giống như là muốn đâm tới dạ dày luôn.

Ngô Thắng Vũ sờ sờ bụng dưới Dương Uẩn Chi, trừ lúc hấn đi vào sẽ hơi nhô lên, hấn là tại quy đầu đi, lúc rút ra sẽ khôi phục bộ dáng căng mịn mềm mại. Nghĩ tới lúc hai người nghĩ lễ, chỗ đó cơ hồ mỗi phút mỗi giây đều ăn tinh dịch hấn, giống như đã hoà thai vậy. Hấn nhìn chăm chăm người dưới thân nửa đùa nửa thật nói, “Vợ không phải em nói sẽ sinh tiểu bảo bảo cho anh sao, sao lâu vậy vẫn chưa có vậy, quả thật làm anh nghi ngờ năng lực của mình a.”

Lúc kích động trên giường hai người sẽ nói một ít chuyện, bây giờ nghe hấn nhắc lại cậu cảm thấy có chút vi diệu. Tuy rằng hai người vẫn còn đi học nhưng bởi vì phải chịu ảnh hưởng từ gia đình nên trong tận sâu trong lòng cậu từ lâu vẫn hi vọng có một gia đình ấm áp, nghĩ đến thân thể mình căn bản không thể mang thai, càng có chút mất mát.

Nhìn tâm tình cậu có chút không đúng, hấn vội vã ôn nhu ngâm môi dưới cậu từ từ hút liếm, “Không có chuyện gì, bây giờ còn rất sớm, chồng còn làm mấy chục năm nữa, lúc đó khẳng định sẽ có mà.”

Cậu khẽ mỉm cười, ôm lấy hấn, “A a.... Vậy chồng thao mạnh lên một chút.... Bên trong thật ngứa..... A.... Cầm sâu thêm chút.... A a a..... Tử cung sắp bị thọc thủng luôn...”

“Vẫn còn ngứa sao, vợ yêu dám dăng của anh.” Ngô Thắng Vũ vừa thọc vào hoa huyết phía trước, côn thịt giống như được ngâm ôn tuyền, thoải mái sướng to hơn, mỗi lần chuyển động đều khuấy dâm dịch phát ra tiếng ‘ục ục’, môi âm hộ bị thao tẽ ra, sưng lớn mẫn cảm, đôi khi còn bị âm mao quẹt qua vừa đau vừa ngứa, “Ồ ô..... Chồng.... A a.... Âm thần sắp vỡ rồi.... Nha nha nha....”

“Làm hồng em, xem em còn phát tao thể nào.” Hấn tăng thêm mã lực, tốc độ cùng cường độ giống như tướng sĩ trên chiến trường đang công lược thành trì, làm đến cậu muốn bò đi trốn lại bị hấn ấn về. Ôn nhu qua đi, lửa tình chính thức rực cháy thiêu đốt lý trí hấn, thân thể liên tục tản ra hoocmone nam tính cùng ham muốn chinh phục. Đầu cậu rỗng tuếch, dù lúc thường thanh lãnh khó gần nhưng một khi đã bị sóng tình nhấn chìm thì hoàn toàn lộ ra bộ dáng mẫu cầu động dục.

Hai ngón tay hấn đâm vào cục huyết cậu, ra ra vào vào cùng với côn thịt, hoa huyết không ngừng chảy dịch, mặt sau cũng sớm một mảnh trơn trượt, huyết động xóp mềm bao lấy đầu ngón tay hấn.

“Ân a.... A a a... Mặt sau thật là nhột... Chồng.... Mặt sau cũng phải xuyên... Muốn cùng bị đại dương vật cứng rắn hung hăng đâm chọc.”

Ngô Thắng Vũ cắn cắn đầu vú Dương Uẩn Chi, “Mẹ nó, có phải là hận chồng không thể có hai cái dương vật làm chết cứng không?”

“A a a..... Đúng vậy..... Chồng..... Em muốn..... Hức hức hức hức...” Cậu mờ mịt khóc lóc, phía dưới thật là nhột, vì một phút khao khát không tự chủ được đã nói mấy câu làm hấn sinh khí, mà người phía trên không đánh cũng không mắng cậu, chỉ có chửi một cái rồi dùng hai ngón tay hung hăng thọc vào rút ra.

“Tao hóa, nếu muốn sẽ mua cho em một cái dương cụ giả, lần sau tự mình xuyên.”

“A a a..... Đừng mà..... Em chỉ cần chồng thôi.... A a thật thoải mái.... Dương cụ giả không có lớn bằng của anh, không có ấm, không có nhọn, cũng không có làm em thoải mái như anh đâu... A a thoải mái....”

Nghe cậu nói như vậy, lửa giận trong hấn mới chậm rãi tán đi một chút, nhưng lửa dục lại giống như bị châm dầu, càng cháy càng lớn, cơ hồ muốn thao nát tuyến tiền liệt của Dương Uẩn Chi, làm cho người dưới thân vừa bất tỉnh, hai chân không ngừng run rẩy.

“A a a a.... Chồng.... Chân bị chuột rút....” Hai chân căng chặt làm cậu không dám cử động, cảm giác đau đớn thoải mái quý dị lan truyền toàn thân, Ngô Thắng Vũ tuy rằng thao đến đỏ mắt, gân xanh hấn lên nhưng khi nghe cậu nói vẫn là thả chậm động tác, giúp cậu massage chân.

“Bảo bối, còn đau không?”

Đôi mắt phủ ngập sương mờ, không biết vì đau hay thoải mái, chỉ nhìn hấn thật lâu không nói một lời, lông mày nhíu chặt dần dần dần ra liền biết hấn không có gì nghiêm trọng. Hấn xoay người cậu nằm sấp xuống, côn thịt cũng dời xuống đâm vào hậu huyệt, hai túi tinh nặng trĩu không ngừng va đập với cửa huyệt.

“A..... Thoải mái..... Ngô Thắng Vũ, a a a.”

Huyệt khẩu dâm đang phía trước dù không bị cấm nữa vẫn không thể khép lại, mỗi lần đâm vào hấn liền cố ý áp túi tinh vào huyệt động, lúc rút ra mặt trên dính đầy dâm dịch, “Tinh hoàn của chồng ăn ngon không? Tao hóa có muốn chồng đút vào không?”

Ngô Thắng Vũ đặt một viên trước hoa huyệt, giống như chỉ cần cậu đồng ý thì hấn sẽ thật sự đâm vào, ý thức được hấn muốn làm gì, Dương Uẩn Chi cả kinh, “A a a.... Chồng.... Đừng... Không muốn nhét vào.... Không vào được.... Hức hức.... A a a.... Lớn lắm....”

“Không thử sao biết không thể vào, vừa nãy không phải hi vọng chồng có hai cái côn thịt để đâm cứng sao, bây giờ đại dương vật chọc ở đằng sau, miệng nhỏ phía trước nhất định rất đói bụng đúng không? Ăn vào để cứng đỡ phát tao.”

Ngô Thắng Vũ đâm côn thịt thật sâu vào hậu huyệt, phía trước thì tách hai mép âm hộ ra, thân thể nghiêng về phía trước đẩy tinh hoàn vào trong. Túi thịt mềm mại làm Dương Uẩn Chi có cảm giác giống

love egg lúc trước hẳn mua cho cậu, chỉ là cái này mềm hơn một chút, hơn nữa còn ấm nóng, cọt cọt vách thịt.

“A a a.... Không được..... Sẽ vỡ đó.” Tinh hoàn của hắn không nhỏ, tuy rằng tao động đã được thao động mở lớn nhưng khi tinh hoàn chen vào làm chỗ đó biến dạng cực đại, thực sự quá kích thích... Mặt sau ngậm côn thịt cậu thích nhất, âm đạo phía trước cũng được nam nhân âu yếm. Thời điểm tinh hoàn nhét vào được một chút, Ngô Thắng Vũ lại chậm rãi đẩy túi còn lại vào cùng.

“Hai cái không được a a a.... Không muốn... Hức hức.... Chồng.... Xin anh đó....”

Hắn vẫn tiếp tục đẩy vào, tiểu huyết mềm mại nỗ lực co giãn tham lam hút hai túi tinh no đủ. Hai người cũng không nghĩ tới lúc hai túi tinh vào được một nửa, phần còn lại cũng được tự động hút vào, sướng khoái đến mức Ngô Thắng Vũ cũng không nhịn được thở dài một cái. Bên trong Dương Uẩn Chi vừa căng mịn lại ấm áp, dù bị kẹp chặt có chút đau nhưng lại được nếm trải khoái cảm chưa từng có, mà người dưới thân đã khóc không còn hình dáng.

“Vào được a a a.... Thật sướng.... Hức.” Cậu có chút kinh hoảng lắc đầu, cánh tay đang chống đỡ sắp mất hết khí lực. Cậu căn bản không thể hình dung cảm giác lúc này là gì, hai túi thịt lớn vô cùng làm nơi đó no căng, tuy rằng không dài như dương vật nhưng lại khiến bụng như sắp bị phá tan, khoái cảm quý dị làm cậu sợ hãi.

Hắn bắt đầu chậm rãi chuyển động, túi thịt cũng chen chúc ma sát, hòa theo hắn thao cậu.

“A a... Chồng.... Sắp hỏng rồi.... Em sợ...”

Ngô Thắng Vũ cúi người hôn lên giọt nước mắt đang lăn dài của Dương Uẩn Chi, nhẹ giọng an ủi, “Ngoan, bảo bố đừng sợ, sẽ không hỏng, chồng sẽ thật cẩn thận.”

57. Chương 56: Đồ Đê Tiện Chuyên Câu Dẫn Nam Nhân

Edit: Đậu

Ngô Thắng Vũ cẩn thận ôm Dương Uẩn Chi vào lòng, tựa vào lồng ngực hắn, đồ vật bên trong chẳng những không có trượt ra trái lại càng vào sâu hơn. Hắn cũng không nghĩ túi thịt có thể đi vào, lần đầu phóng túng như vậy, hai người đều sắp tinh tấn nhân vong, cậu rất nhanh liền bị kích thích đến phóng ra. Chờ làm xong một lần mới nhớ vẫn chưa ăn cơm, hắn thanh tẩy đơn giản, gọi một phần cơm đến phòng, Ngô Thắng Vũ chậm rãi uy người trong ngực.

“Chuyện này là Dương Quân làm đi.” Cậu róc xương phần cá nhả vào tay hắn, nhai xong mới mở miệng.

“Ừm.”

Thật ra không cần điều tra cũng biết bởi vì ngoại trừ hắn, bí mật thân thể cậu người ngoài không có ai biết, mà cô ta lại là em cùng cha khác mẹ với cậu, tuy rằng không rõ mục đích của cô ta là gì, nhưng hắn biết cô ta nhắm vào Uẩn Chi, khả năng rất lớn, “Chắc là cô ta ghi hận anh lần trước tát cô ta một cái đi, cho nên mới tiết lộ chuyện này ra ngoài.”

Trong giọng hắn có chút áy náy, nếu không phải mình quá kích động, có thể sẽ không bức Dương Quân đến nước này. Lúc đó cậu đã nói với hắn, hắn còn cảm thấy không có gì quan trọng, Dương Quân ghi hận hắn thì sao, thế nhưng cô ta lại trút hết lên người cậu, hắn cảm giác giống như có vạn kiếm xuyên qua, không tự chủ ôm chặt người trong lòng hơn.

“Thật ra không có gì, cùng lắm thì bị trường cho thôi học thôi mà.” Bị bắt nạt gì gì đó cậu không hề cảm thấy oan ức, không có bất cứ thứ gì làm cậu hạnh phúc hơn việc Ngô Thắng Vũ nguyện ý ở bên cậu.

“Nhưng mà em ưu tú như vậy, không thể bởi vì những chuyện này ảnh hưởng tương lai của em.”

“Ngô Thắng Vũ, thật ra từ xưa đến nay em đều không muốn làm một người ưu tú.” Dương Uẩn Chi cười, lần đầu tiên Ngô Thắng Vũ nhìn thấy cậu cười nụ cười không rõ hàm ý, không nóng không lạnh như thế, “Có lúc, em cũng khát vọng được là chính mình.”

※

Dương Uẩn Chi không nghĩ tới là hôm sau Dương Quân cư nhiên dám tới lớp, còn chưa đợi Ngô Thắng Vũ làm gì đã có một nữ sinh vọt đến, trực tiếp kéo cô ra ngoài. Bạn học có lẽ không quen biết nhưng cậu hơi kinh ngạc, bởi vì nữ sinh kia chính là Giang Thư Vọng đã lâu không gặp. Cô kéo người tới hành lang, còn không đợi mọi người kịp phản ứng, Giang Thư Vọng tát Dương Quân một cái, Dương Quân bị đánh lập tức nổi giận, muốn đánh trả lại bị Giang Thư Vọng nắm tóc đi xuống lầu, bạn học trên hành lang đã sợ cháng váng. Có người phản ứng nhanh nhanh chóng chạy tới phòng làm việc tìm giáo viên.

Chờ Dương Quân về lớp trên mặt cô ta đã sưng lớn, tóc cũng rối như tơ vò, viền mắt đỏ lên, thoạt nhìn giống như đã khóc, qua loa thu đồ trên bàn, sau đó rời phòng học.

Cậu không biết tại sao Giang Thư Vọng lại đánh cô như vậy, có lẽ thậm chí chính các nàng cũng không biết, lớp học toàn là bộ dáng xem trò vui không chê chuyện lớn, gần đây trường có thật nhiều chuyện bất ngờ, đủ loại thảo luận tràn ngập bên tai. Bởi vì hôm qua đã bị Ngô Thắng Vũ cảnh cáo, mọi người không còn dám lén lút bắt nạt hay nói xấu Dương Uẩn Chi nữa.

Bởi vì làm mất trật tự lớp học, trốn học, thậm chí còn đe dọa đồng học, Ngô Thắng Vũ và Dương Uẩn Chi hôm nay không thoát khỏi việc bị gọi lên phòng làm việc. Ngoài trừ bị ghi tên và bị mắng nửa tiếng, bắt quả cậu biết, chỉ bị ghi tên đã là xử phạt rất nhẹ, không biết là vì trường xem trọng thành tích của cậu hay bởi cảnh sau lưng của Ngô Thắng Vũ, hoặc có lẽ cả hai.

“Không khổ sở.” Thần sắc cậu rất bình thản, thậm chí trong lòng còn có chút vui sướng, nghĩ đến hôm qua hai người trốn học ở khách sạn làm từ sáng đến tối, làm mệt thì ôm nhau tán gẫu, cậu cảm thấy phóng túng như vậy thì phải mang danh hiệu “học sinh kém” cũng rất thoải mái. Hôm nay cậu không muốn đi học, nếu không phải hấn kiên trì kéo cậu, còn nói không có chuyện gì, vô luận có chuyện gì xảy ra, vô luận phải chịu ầm ỨC như thế nào, cũng còn có hấn. Nhớ tới bộ dáng đau đớn của giáo viên hồi nãy làm cậu thật buồn cười, thật giống ba mẹ cậu.

Mà chuyện làm Dương Uẩn Chi bất ngờ hơn, buồn cười hơn còn ở phía sau.

Buổi chiều tan học, lúc về đến nhà mơ hồ nghe thấy có tiếng cãi vã, Dương Uẩn Chi có chút kỳ quái, trừ mẹ ra, còn có vài âm thanh nữa, có chút quen tai...

“Mẹ.” Dương Uẩn Chi đẩy cửa ra, mới nhìn đến chính mình cái kia vốn là không lớn gia, đến này yêu nhiều khách không mời mà đến, thậm chí hiện ra hơi chen chúc.

“Tiểu Chi, tối qua con đi đâu? Sao mẹ gọi điện cũng không bắt máy, đến trường tìm giáo viên còn nói con trốn học?” Thấy con trai trở về, viên mắt mẹ Dương lập tức đỏ lên, không biết là sốt ruột hay là phần nộ.

“Nghe nói nó còn ở trường học làm những chuyện vớ vẩn với người không đứng đắn, Diêu Dĩnh, đây là con trai ngoan của cô sao.” Nam nhân mặc âu phục mang giày da phía sau mở miệng, trong mắt đều là xem thường cùng chán ghét.

Thân thể Dương Uẩn Chi cứng đờ, bởi vì nam nhân thoát nhìn rất giống cậu này đúng là ba ruột của cậu – Dương Hoành Đồ, bên cạnh còn có một nữ nhân mặc váy bó màu đỏ, đôi môi son đỏ rực, tóc búi cao, chính là mẹ của Dương Quân. Bởi vì buổi sáng bị đánh, mặt Dương Quân đã sưng lên như một gò núi nhỏ. Tuy rằng không biết những người này sao lại đột nhiên đến nhà mình, thế nhưng Dương Uẩn Chi biết chắc chắn không phải đến hỏi han ân cần.

“Tối hôm qua ở nhà bạn.” Cậu không nhìn tới những người phía sau, trả lời mẹ.

“Thì ra đây là tên dê tiện chuyên câu dẫn nam nhân đi, nghe nói còn không chịu làm giải phẫu, ghê tởm, còn dám trêu hao gheo nguyệt.” Thanh âm của nữ nhân yêu diễm đằng sau sắc bén, mỗi một câu đều vô cùng khó nghe, Dương Hoành Đồ sững sốt một giây, lập tức xem Dương Uẩn Chi như quái vật, tựa hồ như nhắc nhở cậu, cậu có mặt trên đời này là sỉ nhục của cả nhà bọn họ.

Đôi mắt cậu lạnh lẽo nhìn bà ta, khinh miệt cười cười, “Nếu như các người tới nhà tôi chỉ để sỉ nhục tôi, vậy thì không cần thiết. Tôi và mẹ tôi không còn bất cứ quan hệ gì với các người, tôi là dạng gì, các người không có quyền can thiệp.”

“Nha, tất nhiên mày là dạng gì không có quan hệ gì đến tao nhưng mày đánh Dương Quân nhà tao, cái này có quan hệ.” Nữ nhân đột nhiên cất cao âm thanh, ngữ khí làm ra vẻ, kéo Dương Quân lên, chỉ về hai má sưng lên của cô, chuyển sang mẹ Dương đã tái nhợt bên cạnh, “Tôi nói là con cái nhà ai không có gia giáo như vậy. Lần trước đánh con gái tôi tôi đã thấy nhiều một chuyện không bằng một chuyện, ai biết con trai cô lại vô sỉ, lần này đánh người ta thành như vậy, Diêu Dĩnh, là cô chỉ điểm đi. Con gái của tôi đến

trường để học, không phải để bị người bắt nạt, hôm nay nhất định phải cho tôi lời giải thích.”

58. Chương 57: Nếu Con Thật Sự Thích Nam, Vậy Thì Phẫu Thuật Thành Nữ Đi

Dương Quân bày ra bộ dáng đơn thuần lương thiện, ánh mắt mới khóc qua sưng như quả hạch đào, hơn nữa trên má bị người đánh hằn mấy dấu tay, vén tay áo đồng phục lên còn lộ chỗ những vết xanh tím, vừa nhìn đã biết xuống tay không nhẹ, giống như phải chịu oan ức thật lớn. Biểu tình muốn đáng thương bao nhiêu liền có bấy nhiêu, mẹ Dương nghe người phụ nữ kia nói, có chút không thể tin nhìn Dương Uẩn Chi, “Tiểu Chi, là con đánh em thật sao?”

“Con nói không phải thì mẹ có tin không?” Ngữ khí cậu lạnh nhạt.

“Thôi, mẹ, đừng trách anh nữa.” Dương Quân kéo kéo ống tay áo đỏ thẫm của bà ta, nước mắt lãnh, “Nghe nói hôm qua anh hai trốn học nên hôm nay con chỉ muốn hỏi thăm một chút. Ai biết vừa đi tới lại bị anh tát một cái giữa lớp, con nghĩ chắc là tâm tình anh ấy không tốt, cũng tại con thích lo chuyện bao đồng.”

Dương Quân càng khóc càng hăng, thậm chí bắt đầu thở không ra hơi, ngay cả Dương Uẩn Chi cũng hoài nghi có phải hay không mình đã thật sự đánh cô ta. Kỹ năng diễn như vậy, không được trao tặng giải ảnh hậu Oscar thì thật đáng tiếc.

“Diêu Đình, đây chính là con trai ngoan của cô sao?” Nhìn nữ nhi bảo bối của mình oan ức thành như vậy, Dương Hoàn Đồ giận tím mặt, gầm lên lay mạnh thân thể đang run rẩy của mẹ Dương, làm sắc mặt bà tái nhợt, vành mắt đỏ lên, run run rẩy rẩy kéo cậu tới, “Tiểu Chi, còn không mau xin lỗi em đi.”

“Sao con phải xin lỗi.” Ngô Thắng Vũ vì mình mà đánh cô ta, chuyện này cậu có thể nhận sai, nhưng đối mặt với loại người giả tạo thích vu khống người khác như vậy, cậu vẫn không có hèn mọn đến ức này, chỉ quay đầu nói với Dương Hoàn Đồ, “Nơi này là nhà tôi, cút ra ngoài.”

“Ồ! Dương Hoàn Đồ, con trai ngoan của ông thật gan a, dám bảo chúng ta cút ra ngoài?” Sắc mặt nữ nhân áo đỏ lập tức thay đổi, mẹ Dương cũng bị khí thế cường hãn của Dương Uẩn Chi dọa hết hồn, chẳng những không đứng về phía cậu, trái lại còn thấy cực kỳ mất mặt, “Tiểu Chi, ai cho phép con nói như vậy, trốn học đánh người, còn không lễ phép nữa hả?”

“A, trong mắt mẹ tôi là người như vậy?” Cậu cười khổ một tiếng, trước mặt một đám đáng ghét, thân nhân duy nhất của mình lại nói mình như vậy, cơ thể giống như bị một trận rét thổi qua làm tâm cậu lạnh cóng, mà đám cầu diên kia lại càng lấn tới.

Dương Hoàn Đồ trực tiếp ném một xấp hình trước mặt Diêu Đình, ngữ khí tràn đầy trào phúng, “Cô xem con trai ngoan của cô làm gì bên ngoài đi.”

Nhìn nội dung mấy bức ảnh, Đình sợ đến suýt chút ngồi sập xuống đất, Dương Uẩn Chi theo bản năng đưa tay ra muốn đỡ lấy bà lại bị bà hất đi, cầm tấm hình cậu và Ngô Thắng Vũ hôn môi, bên cạnh còn có những đồ vật ái muội, “Này có thật không?” Thanh âm của mẹ Dương cũng bắt đầu run rẩy, lạnh nhạt nhìn nhi tử thân sinh của mình.

Cậu không nghĩ tới Dương Quân lại muốn đuổi tận giết tuyệt như vậy, tiết lộ bí mật của cậu cho toàn trường còn chưa đủ, còn muốn bức cậu phải thừa nhận quan hệ với hắn trong hoàn cảnh như vậy. Trầm mặc vài giây mới hít một hơi, “Là thật.”

“Đi ra ngoài, tôi không có người đưa con trai này.” Mẹ Dương đẩy cậu ra, tùy ý tựa vào ghế sofa trượt dài xuống đất, sau đó khóc lên, nếp nhăn nơi khóe mắt như sâu hơn. Con người đầu lúc trẻ xinh đẹp bao nhiêu vẫn không thể thoát khỏi bàn tay của thời gian.

Bàn tay đang duỗi ra cứng đờ, thân thể lạnh cóng. Thật sự quá buồn cười, từng người từng người trước mặt đều làm tâm cậu lạnh hơn. Dương Quân vừa khóc lóc, khóe môi ở góc chỉ có Dương Uẩn Chi nhìn thấy khẽ nhếch, toát ra tư thế người chiến thắng. Nữ nhân áo đỏ nhìn trò cười này, âm dương quái khí mở miệng, “Diêu Đình a, không phải con trai cô luôn thành tích tốt lại còn biết nghe lời sao, cô xem này, đọc sách trên giường nam nhân, quả nhiên là rất ‘Nghe lời’ a.”

Không thể nghi ngờ lời của đối phương hoàn toàn đánh tan tia phòng tuyến cuối cùng của mẹ Dương, bà rốt cục đánh mất lý trí khóc lên, con trai ngoan ngoãn ưu tú làm bà kiêu ngạo giờ đây thật xa lạ. Nhất thời bao nhiêu khiếp sợ, thất vọng, sỉ nhục từ từ dâng lên, cừu hận bị đè nén nhiều năm với Dương Hoàn Đồ bắt đầu dời sang Dương Uẩn Chi.

“Mẹ.”

“Đừng gọi tôi là mẹ.” Hai chân bà đã phát run cố gắng đứng lên, cầm chổi lông gà trên sofa đánh cậu hai cái, thậm chí còn nghe được tiếng gió phật qua, đồng phục cậu lập tức rách đi, còn có vết máu đỏ chảy ra. Chẳng ai nghĩ một nữ nhân mềm yếu lại có sức mạnh như vậy.

“Cái thứ nhất là tôi đánh thay em cậu, cái thứ hai là đánh cậu bất hiếu, không nghe lời. Cậu làm tôi quá thất vọng rồi.” Diêu Đình vừa khóc vừa đánh.

Cậu không nói tiếng nào, chỉ thấy vành mắt thật mỏi nhưng không thể chảy nước mắt, chỗ bị đánh bắt đầu nóng ran. Bất hiếu, không nghe lời, thất vọng, ha ha. Dương Uẩn Chi nhắm mắt lại, lúc mở ra lại giấu đi hết thấy yếu đuối, xa lạ nhìn những người trước mặt, lúc nhìn tới Diêu Đình mới nói, “Người không muốn tôi gọi người là mẹ vậy thì tôi sẽ không gọi nữa, còn có, hai người kia không phải là người thân của tôi, không phải ba tôi, càng không phải em tôi. Toàn bộ khoản tiền lúc trước được trường phát sẽ được chuyển cho người, tôi biết không thể trả nổi công ơn 17 năm nuôi dưỡng nhưng tôi có năng lực làm việc, sau này mỗi tháng sẽ gửi tiền. Còn có năm sau, tôi đã lớn rồi, tôi có cuộc đời của tôi, tôi muốn làm chính mình. Hi vọng các người đừng nhúng tay vào, tôi thích ai cũng là chuyện của tôi, tôi không có lỗi.”

Nói xong, cậu vòng qua bốn người trong phòng khách đi vào phòng mình thu dọn đồ đạc. Đồ muốn mang đi không nhiều, ngoại trừ hai bộ quần áo thì là những thứ Ngô Thắng Vũ tặng cho cậu. Lúc chuẩn bị rời đi, cổ tay lại bị mẹ Dương nắm lấy, tâm lý khẽ động, chung quy cho là tình cảm mẹ con ruột thịt, ai ngờ

lúc nghe bà nói, chỉ làm cậu càng thêm không lưu luyến căn nhà này.

“Nếu con thật sự thích nam, vậy thì phẫu thuật thành nữ đi.” Khuôn mặt còn thấm đẫm nước mắt, không cam lòng nói.

Cậu thật sự rất muốn cười phá lên, vì sao cho tới bây giờ, bà ta lại còn ngu muội cố chấp như vậy, “Tôi biến thành nữ thì sao, Dương Hoàn Đồ sẽ phục hôn với bà sao? Bà nghĩ rằng tôi có thể so với đại tiểu thư trong lòng hần không. Bà vì tôi là song tính nhân, đồng tính luyến ái cảm thấy bị sỉ nhục? Vậy thì sao lúc sinh tôi ra không dứt khoát bóp chết tôi đi, nuôi tôi làm gì bây giờ lại muốn tra tấn tôi? Tôi phát hiện người một nhà các người đều có bệnh, tôi sẽ không giải phẫu, càng sẽ không biến thành nữ. Nếu như bà không muốn nhận đứa con này nữa, yên tâm, tôi sẽ không hận bà. Tôi đi.”

Cậu hất tay bà ra, đang chuẩn bị rời đi lại nghe người phụ nữ kia nhỏ giọng nói thầm, “Cũng tự biết thân biết phận, thật tốt, quái vật như vậy dù có phẫu thuật cũng là biến thái thôi, dám đánh Dương Quân nhà tôi.”

“Chính là, biến thái!”

Dương Uẩn Chi quay người lại, lạnh lùng nhìn bà ta và Dương Quân đang phụ họa bên cạnh, cậu bước đến, cơ hồ dùng hết khí lực toàn thân, tát nữ nhân kia và Dương Quân một cái. Đại khái không nghĩ mình lại bị một tên tiểu tử 17 tuổi đánh, nữ nhân lập tức sững sốt, cũng quên việc nổi giận. Mà khóe miệng của Dương Quân kể bên đã tràn tia máu, cậu cười với hai người đã sợ đến ngớ ngẩn, “Tôi đánh bởi vì miệng hai người thật sự rất thiếu đánh. Tôi nói cho bà biết, lúc trước tôi không có đánh cô ta nhưng hai mẹ con bà lại nhất định muốn vu khống tôi, vậy thì tôi cũng nên làm đúng với cái danh phải đeo.”

Cậu quay người, không có ai giữ cậu lại, rốt cục cũng thoát khỏi lao tù đã giam hãm cậu 17 năm. Mà Dương Quân sau lưng chưa từng thấy ánh mắt lạnh lùng tràn đầy cừu hận của Dương Uẩn Chi, bị đánh đến khóc cũng không dám, chỉ chỉ có thể ngốc lăng đứng đó.

※

Dương Uẩn Chi ra cửa, không có mục đích, không biết phải đi đâu về đâu, nếu khoan dung trước đây của cậu chỉ đối lấy người khác càng không kiêng dè nhục nhã cậu, vậy cậu sẽ không nhân từ nữa, hôm nay chỉ là đánh trả, nếu có lần sau chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy nữa.

Chờ cậu lấy lại tinh thần mới phát hiện tay mình không ngừng run lên, điện thoại thông báo 43 cuộc gọi nhỡ.

“Nghe.” Vừa mở miệng, âm thanh càng không tự chủ run lên.

“Bảo bối, sao lâu vậy mới nghe điện thoại, xảy ra chuyện gì sao?” Ngô Thắng Vũ gấp đến độ suýt chút nhảy qua cửa sổ lao xuống. Lúc tan học hần vốn muốn cùng cậu về nhà nhưng Dương Uẩn Chi luôn nói không cần hần bồi, có thể có chuyện gì chứ, về đến nhà sẽ gọi điện cho hần. Nhưng lâu thật lâu điện thoại vẫn

yên lặng như cũ, hấn gọi thì cậu lại không bắt máy làm hấn vừa gấp vừa lo. Sớm biết như vậy dù cậu có nói gì hấn cũng theo cậu về.

Đầu bên kia thật lâu không nói gì, chỉ có tiếng thở nhẹ nhẹ vang vọng, hấn gấp muốn điên, “Vợ, sao em khóc?”

Dương Uẩn Chi không hề trả lời, cậu rơi nước mắt nhưng không hề phát ra tiếng động gì, không biết Ngô Thắng Vũ sao lại nghe được, lo lắng hỏi cậu, “Em ở đâu? Bây giờ đừng chạy lung tung, cũng đừng cúp điện thoại. Anh đến ngay.”

Dương Uẩn Chi chỉ nghe bịch một tiếng, mà Ngô Thắng Vũ bên này thật sự nhảy từ cửa sổ lầu hai xuống.

59. Chương 58: Lần Đầu Tiên Mở Lòng

Lúc Ngô Thắng Vũ chạy tới đã thấy là Dương Uẩn Chi ngồi ở ven đường cầm hành lý, thân thể đơn bạc vì gió lạnh mà run bần bật, nhìn đến những giọt nước mắt đang lăn dài của cậu, trái tim hấn như bị ai giầy xéo rồi hung hăng xát muối vào. Từ sau khi xác định quan hệ, hấn càng không muốn bảo bối của hấn phải chịu bất cứ ủy khuất nào.

“Bảo bối, em sao vậy.” Hấn chạy nhanh tới cởi áo khoác của mình choàng lên vai cậu, ôm đối phương vào lòng, không quan tâm đến người đi đường đang dùng loại ánh mắt gì nhìn hấn, chăm chú vỗ về, ôn nhu hôn lên trán cậu. Hấn biết, nhất định đã xảy ra chuyện.

Dương Uẩn Chi muốn nói với hấn thật nhiều thật nhiều thứ nhưng một chữ cũng không thể thốt nên lời, chỉ gãi gao ôm người trước mắt.

Chưa từng thấy cậu ôm mình chặt như vậy, hấn vừa lo lắng vừa đau lòng, đặc biệt là lúc nhìn thấy quần áo trên người cậu bị xé rách, thậm chí còn chảy máu, đầu hấn như trống rỗng. Bảo bối mà hấn nâng trên tay sợ vỡ, ngậm trong miệng sợ tan cứ nhiên bị người ta đánh thành như vậy. Lòng chua xót ảo não nhưng hấn không có hỏi gì nhiều, chỉ là ánh mắt tối sầm lại, đám khi dễ người của hấn, sẽ phải trả giá thật lớn.

“Bảo bối, có muốn đến nhà anh không.” Chờ người trong ngực từ từ bình tĩnh lại, Ngô Thắng Vũ mới để ý tới hành lý bên cạnh. Tuy hấn nhảy từ cửa sổ ra nhưng nếu nói là đi đón Dương Uẩn Chi thì chắc chắn mẹ sẽ không mắng hấn.

Nghĩ đến bộ dáng chật vật bây giờ của mình sẽ bị Ngô ba Ngô mẹ thấy..... Vẫn là không nên lưu ấn tượng không tốt, cậu đầu cự tuyệt, “Em không đến đâu, anh về sớm đi nếu không đi với chú sẽ rất lo.”

“Em như vậy sao anh có thể an tâm về nhà, anh sẽ không để em một mình. Ngoan.” Hấn cầm hành lý lên, ôm cậu mới nhớ ban nãy vì quá vội nên đã quên mang theo bóp tiền.

“Bảo bối chờ anh một chút.” Ngô Thắng Vũ lấy điện thoại di động ra gọi.

“Này, Lục Hi Tá, nhà kia của anh hôm nay có người không? Cho em mượn mấy ngày, ok, em tới cửa chờ.”

Hắn ngắt điện thoại, Dương Uẩn Chi có chút ngạc nhiên, Lục Hi Tá là ai.... Không đợi cậu hỏi hắn đã thành thật khai báo.

“Lục Hi Tá là anh họ anh, anh ấy còn có một người em sinh đôi tên là Lục Hi Hữu. Hai người họ đã đại học năm hai nên mua nhà bên ngoài, cũng cách đây không xa cho nên nếu em không ngại mình có thể qua đó trước.”

“Ừm.” Cậu gật gật đầu, “Có phiền người ta quá không?”

“Không biết. Đi thôi.”

Đi vào tiểu khu, từ xa đã thấy một nam sinh cao lớn soái khí tựa vào chiếc Porsche bên cạnh, thấy bọn họ đã đến liền móc chìa khóa ra thấy cho Ngô Thắng Vũ. Lúc nhìn Dương Uẩn Chi biểu tình hơi kinh ngạc, hé miệng, nhưng cũng không hỏi gì.

“Hữu Hữu đâu?” Hắn có chút kỳ quái nhìn nhìn vào xe, từ nhỏ hai người này lúc nào cũng dính nhau không rời.

“Bị bệnh rồi, cho nên mấy ngày nay cùng em ấy về nhà cha ở, hai đứa cứ ở đi, đồ vật trong nhà cũng cứ việc dùng.”

“Cảm ơn.”

Lục Hi Tá quơ quơ tay ý bảo không cần khách sáo, nhìn vết thương trên người cậu liền quay đầu nói với em họ nhỏ hơn mình vài tuổi, “Trong phòng thứ hai, tủ bên phải có rượu thuốc. Anh phải chăm sóc Hữu Hữu nên về trước, hai đứa cũng nên vào nhà đi.”

“Được.” Ngô Thắng Vũ cũng không nói cảm ơn nhiều nhưng lại âm thầm ghi nhớ phần giúp đỡ này của Hi Tá.

Nổ máy xe, Lục Hi Tá tạm biệt Dương Uẩn Chi, sau đó đạp ga rời đi.

Lúc vào nhà chuyện đầu tiên Ngô Thắng Vũ làm chính là lấy rượu thuốc và bông băng ra xử lý cho cậu, nhìn vết thương vừa sưng vừa chảy máu, hắn nhẹ nhàng hôn lên, “Để anh bôi thuốc cho em, có đau không?”

Nhìn hắn đau lòng thành như vậy, cậu cảm giác mình những đau đớn lúc trước như được gió thổi đi song

lúc thuốc được bôi lên vết thương, cậu vẫn khẽ nhăn mày.

“Xin lỗi xin lỗi bảo bối, để anh nhẹ chút.” Hấn vừa nhẹ nhàng bôi thuốc vừa thổi thổi, giống như đang dỗ con nít vậy.

“Bây giờ đừng để nó dính nước, buổi tối anh giúp em tắm rửa.”

“Ừm.”

Bôi thuốc xong, dưới sự thúc giục yêu cầu của cậu, hấn vẫn là gọi điện về nhà nói cho mẹ biết con trai yêu dấu của mẹ đã nhảy cửa sổ chạy. Tất nhiên cũng nói chuyện của cậu, bọn họ sẽ ở nhà anh họ mấy ngày. Mẹ Ngô mắng hấn vài câu xong khí thế liền nhẹ đi nhiều, dặn hấn lần sau đừng nhảy lầu nữa, gãy tay gãy chân thật khó coi hơn. Ngô Thắng Vũ á khẩu không trả lời được.

Cẩn thận giúp cậu tắm xong, nhìn đối phương vẫn đang buồn bã u sầu, hấn lại không dám hỏi nhiều, chỉ là ôm đối phương vào ngực, tránh miệng vết thương vỡ nhẹ lưng cậu.

“Bảo bối, nói cho em nghe chuyện của anh nè.”

“Hả?”

“Em có biết vì sao anh ghét ba mình không?”

Dương Uẩn Chi lắc đầu. Đây cũng là chuyện cậu vẫn luôn tò mò.

“Bởi vì ba anh vì tiền mới cưới mẹ anh.”

“À? Sao lại...” Cậu hơi kinh ngạc, bởi vì cậu vẫn cảm thấy Ngô ba với Ngô mẹ rất ân ái, gia đình cũng rất hạnh phúc.

“Nhất định là vậy, hừ.” Hấn khó chịu bĩu môi, “Em không biết đâu, nhà anh bây giờ là của ông ngoại mua cho mẹ anh, từ nhỏ ông ngoại đã rất thương mẹ, trước đây lúc gả cho ba anh, tuy nói dòng bên ông nội đều làm quan nhưng cũng là thanh quan, không hề tham ô hủ bại thì sao mua nổi nhà lớn như vậy. Trước đây lúc ba làm hiệu trưởng, không có tiền tài, mẹ anh thiên kim đại tiểu thư hoàn toàn nguyện ý theo ba chịu khổ. Thế nhưng... Anh nhớ lúc trước em từng hỏi sao anh lại không thích học đúng không?”

“Ừm.” Cậu ngẩng đầu nhìn hấn, bản thân lúc đó cũng vì hấn không muốn chia sẻ mà thấy thật mất mát, không nghĩ rằng bây giờ lại chủ động nói cho cậu nghe. Cậu có nhớ lúc Ngô ba làm hiệu trưởng sơ trung, chuyện sau đó cậu không biết, mãi cho đến một khoảng thời gian trước nghe nói Ngô ba lên chức làm trưởng phòng giáo dục, sau đó mới mới lên làm bộ trưởng bộ.

“Bởi vì năm nhất sơ trung, có một lần anh đến phòng hiệu trưởng tìm ba. Trường đã tan học lâu rồi nên không có người, cửa cũng không khóa, anh thấy một giáo viên nữ trường anh toàn thân trần trụi dựa vào người ba. Lúc nhìn thấy anh suýt chút nôn ra, tuy lúc đó nhận thức về chuyện này còn rất ít, chẳng qua là thấy thật chán ghét, còn có tức giận. Mẹ anh tốt với ông ta như vậy mà ông ta lại dám ở trường làm chuyện này với người khác. Cho nên sau này, dù ông ấy có tốt với mẹ anh như thế nào, anh cũng thấy thật dối trá.”

Dương Uẩn Chi nghe chuyện này, chấn kinh, “Có phải là có hiểu lầm gì hay không, chú..... Chú sao lại là loại người như vậy.”

Ngô Thắng Vũ không tỏ rõ ý kiến, “Tuy rằng anh không biết trong chuyện này có hiểu lầm hay không nhưng ông ta lại giấu mẹ, mẹ vẫn luôn không hay biết gì. Sau này ông ấy kêu anh làm gì anh đều không muốn, không muốn đến trường gặp bà cô kia, thậm chí sau đó khi nhớ lại bộ dáng lỏa thể của nữ nhân kia, anh liền buồn nôn. Sau đó anh bắt đầu cố ý trốn học, thi luôn đứng hạng dưới cùng. Nghĩ lại thấy mình thật ngây thơ, sau đó từ từ thật sự không muốn đến lớp nghe giáo viên nhiều lời nữa.”

60. Chương 59: Bảo Bối, Anh Phát Hiện Em Chưa Bao Giờ Ngoài Lúc Ân Ái Gọi Anh Là Chồng

Không nghĩ tới Ngô Thắng Vũ lại có khúc mắc nhiều năm như vậy, Dương Uẩn Chi không biết phải an ủi hẳn như thế nào, nhớ tới lúc trước hẳn đã từng nói có cha mẹ dù không ly hôn nhưng lại không xứng với hai chữ đó, đại khái là nói chính mình đi. Dương Uẩn Chi nhích nhích lại gần lồng ngực hẳn.

“Thắng Vũ, chúng ta chưa biết được đó có phải là hiểu nhầm hay không, vẫn là nên ngồi lại nói chuyện. Nếu như ba anh thật sự ngoại tình, vậy thì rất không công bằng với mẹ, nếu như là hiểu lầm, càng phải nên nói rõ ràng.”

“Ừm.” Ngô Thắng Vũ gật gật đầu, “Anh nghe vợ.”

Cậu hiểu ý cười cười, lời này của hẳn làm cậu an tâm hơn so với bất cứ lời ngon tiếng ngọt nào.

“Bất quá người ngoài không biết, lúc anh cúp học cũng không có đi ra ngoài lêu lổng mà là lên thư viện, có lúc vừa ngồi xuống liền ở đó cả ngày.”

Cậu xác thực không nghĩ tới, nam sinh kém cỏi không thể cứu vãn trong mắt các giáo viên kỳ thật cũng không có không làm việc đăng hoàng, “Cho nên mỗi lần thi kém là do anh cố ý sao?”

“Ừm.”

“Thắng Vũ, nếu như bởi vì mình không thích học thì có thể không cần ủy khuất bản thân, bởi vì nhân sinh không phải chỉ có một lối đi. Em tin tưởng những mặt khác của anh nhất định cũng rất tốt nhưng nếu anh

thích học mà lại cố ý ép mình làm một sinh viên kém, như vậy thật không nên. Bởi vì dì vẫn đặt rất nhiều mong đợi vào anh, không cần vì ba mà làm mẹ thương tâm.”

“Ừm anh biết rồi vợ. Lần này anh nguyện ý bày tỏ cũng là vì muốn cùng em nỗ lực, cùng nhau trưởng thành. Trước nay anh rất vô tâm cũng rất bất cần, thế nhưng lúc gặp em, anh liền suy nghĩ cẩn thận rất nhiều chuyện, anh sẽ không tùy hứng như vậy nữa, bởi vì anh muốn mình có năng lực bảo vệ em.”

Lòng cậu vừa chua xót vừa ngọt ngào, cậu thật may mắn, yêu một người mà người đó cũng yêu mình, “Ngô Thắng Vũ, cảm ơn anh.”

“Bảo bối, anh phát hiện em chưa bao giờ ngoài lúc ân ái gọi anh là chồng. Còn nữa, sau này không cho em nói cảm ơn nữa.”

Dương Uẩn Chi đỏ mặt, muốn quay người không để ý đến hắn nữa, kết quả lại bị hắn ôm trở về, “Vợ, ngoan nào, kêu một tiếng.”

Cuối cùng, cậu vẫn là nhỏ giọng kêu một tiếng, rõ ràng ở trên giường dâm ngôn lãng ngữ gì cũng dám nói mà lúc này da mặt lại mỏng. Cậu luôn cảm thấy lúc ở ngoài mà gọi như vật, thật sự rất thân mật, làm cậu thật ngại. Ngô Thắng Vũ vui vẻ hôn môi cậu một cái, “Vợ, cũng nói cho anh nghe một chút chuyện của em đi.”

“Ừm.” Dương Uẩn Chi gật đầu, “Thật ra em luôn thấy ba mẹ anh thật tốt với anh, không giống như em, người kia không ly hôn nhưng lại rất hay đánh em. Mỗi lần em thi không tốt về nhà sẽ bị đánh một trận, lúc ông ta ly hôn với mẹ, em thậm chí còn thấy có chút vui vẻ, bởi vì em rốt cục cũng được giải thoát rồi, kết quả đó chỉ là tiến vào một cái tù lao khác mà thôi, mẹ em rất kỳ vọng vào em, hơn nữa càng lúc càng nhiều. Có lúc chính em cũng thấy mẹ rất mâu thuẫn, rõ ràng mẹ thấy em là sỉ nhục của mẹ, không ngừng ép em làm những chuyện em không muốn, muốn em thành hình mẫu mà mẹ thích, mẹ chán ghét em nhưng lại xem em như nhánh cỏ cứu mạng, rốt cục em đã làm không tốt, làm mẹ thất vọng rồi. Mẹ không cần đứa con trai này nữa.”

Dương Uẩn Chi vùi mặt vào lồng ngực Ngô Thắng Vũ, không thấy vẻ mặt cậu nhưng hắn biết cậu nhất định rất khó vượt qua. Hắn không biết thì ra tuổi thơ cậu lại như vậy, thật ra cậu rất quan tâm, từ nhỏ đã chưa từng cảm thụ sự ấm áp gia đình làm cậu rất khát vọng có một người yêu mình nhưng lại sợ tiếp cận. Ngô Thắng Vũ đau lòng ôm chặt cậu.

“Lúc còn bé tan học về ngang cửa nhà anh, nếu dì chú nhìn thấy em liền sẽ cười với em, có lúc dì còn hỏi em có muốn tới nhà anh chơi không, từ lúc đó em vẫn luôn hâm mộ anh, có ba mẹ thật tốt với mình. Lúc ở nhà trẻ, dù em nhập học chậm một năm nhưng vóc dáng còn nhỏ hơn bạn bè đồng trang lứa cho nên bọn họ rất thích bắt nạt em. Mỗi lần có sữa thì sẽ luôn bị cướp đi, sau đó là anh giúp em đoạt lại, còn cảnh cáo họ không được bắt nạt em nữa. Chuyện này vẫn luôn khắc sâu trong lòng em nhưng mà khi đó anh được rất nhiều người vây quanh nên dửng dưng đi tới nói một tiếng cảm ơn em cũng không có. Vẫn luôn giấu điều này trong lòng mãi cho đến khi anh chuyển đi, sau này biết được anh học ở đây liền cố ý thi vào, mỗi lần đều lén lút nhìn anh chơi bóng nhưng sau đó anh lại không tới nữa, em rất khổ sở.”

Hắn không nghĩ tới một người mình đã lãng quên từ lâu vẫn luôn đặt mình vào lòng, mà mình chỉ hành

động theo bản năng lại làm người đó thấy hạnh phúc như vậy, đồ ngốc này rốt cuộc đã yêu mình bao nhiêu đây. Vành mắt đỏ lên, giọng nói cũng có chút khàn khàn, nhẹ nhàng hôn lên trán cậu, “Xin lỗi, anh đều không nhớ rõ, cũng không biết em sẽ nhìn anh chơi bóng.” Cho nên mới bỏ lỡ em thật lâu..... Thật giống sau khi phát hiện mình thích người này, Ngô Thắng Vũ cũng có chút hận bọn hắn đã bỏ lỡ một thời gian dài như vậy, rõ ràng đã biết nhau từ lâu lại đến bây giờ mới thực sự hiểu rõ đối phương.

“Thật ra buổi xế chiều kia anh về lớp dọn đồ muốn thôi học, bởi vì anh rất mâu thuẫn. Ngày đó gặp em chỉ thấy bộ dáng ngoài lạnh trong nóng của em chơi thật vui, đặc biệt là lúc biết em là Dương Uẩn Chi mà mẹ anh rất thích, rất hay nhắc tới. Chỉ cần vừa nghe mẹ nhắc tên em, anh liền nhanh chóng tránh đi, thậm chí còn nghĩ nhất định đừng có để anh trên đường gặp được em, nếu không gặp một lần sẽ đánh một lần. Nhưng là khi nhìn thấy em, anh rất ngạc nhiên. Vẫn luôn cho rằng em chắc chắn đậm chất một sách, không ngờ lại dễ nhìn như vậy. Lúc em làm chuyện đó thật khác với bộ dáng thanh lãnh ngày thường cho nên anh mới nảy sinh hứng thú. Mà sau này anh mới phát hiện em so với anh nghĩ còn đơn thuần hơn, thiện lương hơn, làm anh muốn bảo vệ, em nói có phải hay không lúc anh giúp em đoạt sữa lại ở nhà trẻ, em với anh mà nói đã là một người đặc biệt. Ha ha.”

Hai người nhìn nhau, đều nở nụ cười. Người này.... miệng thật ngọt a, làm cậu đỏ mặt.

“Chồng, muốn nghe anh hát.” Cậu nhẹ giọng nói.

“Được.” Ngô Thắng Vũ tiếp tục nhẹ vỗ về lưng cậu, suy nghĩ một chút, chọn một bài hát ngọt ngào.

“Được.” Ngô Thắng Vũ tiếp tục nhẹ vỗ về Dương Uẩn Chi lưng, suy nghĩ một chút, chọn một bài rất ngọt ca.

“Bảo bối của anh / cho em một chút ngọt ngào / để đêm nay em ngủ ngon giấc hơn / này tiểu quý tiểu quý của anh / đang đùa giỡn với đôi mắt xinh đẹp / anh muốn làm em thích thế giới này/ Wola la la la ~ bảo bối của anh / luôn có người đi bên cạnh em / Ai ya ya ya ya ~ bảo bối của anh / Anh muốn em biết rằng em là người xinh đẹp nhất.”

Dương Uẩn Chi muốn nói thật buồn nôn a nhưng không nhịn được khóc lên, tâm đã sớm bị những lời ca của hắn hòa tan.

“Bảo bối, nếu em muốn có một gia đình, anh sẽ cố gắng cho em.”

61. Chương 60: Chẳng Lẽ Em Ấy Không Thích Đại Dương Vật Của Mình Nữa?

Edit: Đậu

Tuy rằng tối qua đã bôi thuốc đầy đủ và chỉ ôn nhu tâm tình nhưng hôm sau Dương Uẩn Chi vẫn phát sốt cao, không biết có phải do gió thổi cộng với vết thương bị nhiễm trùng hay không, làm Ngô Thắng Vũ gấp

như bị thả vào chảo dầu, gọi điện thoại xin nghỉ mấy ngày, mỗi ngày bận trước bận sau chăm sóc cậu, rồi cuộc mấy ngày sau cơn sốt mới chậm rãi hạ xuống.

※

“Cho nên, ý của hiệu trưởng là em tạm nghỉ học nửa năm sao?” Mới vừa tới trường Dương Uẩn Chi liền bị gọi vào văn phòng.

“Ừm... Uẩn Chi à, em mời mẹ em đến đây một chuyến, tôi sẽ bàn bạc lại.”

“Không cần.” Cậu ngẩng đầu nhìn hiệu trưởng và giáo viên chủ nhiệm đang đứng bên cạnh, “Em đồng ý sẽ tạm nghỉ học.”

Chuyện lúc trước ảnh hưởng không tốt với danh tiếng trường, đại khái vốn muốn đuổi thẳng nhưng lại tiếc thành tích của cậu, hơn nữa tiền học bổng đã trợ cấp, trường cũng không muốn bị lỗ cho nên cho cậu tạm nghỉ học. Tuy rằng phải nghỉ mấy tháng nhưng thành tích cậu như vậy, dù không đến lớp cũng không đến nỗi xuống dốc không phanh.

Giáo viên chủ nhiệm bất đắc dĩ thở dài, nhớ tới lúc đứa trẻ này mới chuyển tới lớp mình, vốn muốn để em ấy tiếp xúc với bạn học nhiều hơn nên ngầm căn dặn vài người tìm em ấy hỏi bài. Nhìn quan hệ của nó với nhóc Thắng Vũ kia cũng không tệ, cô cho là Uẩn Chi rất cực bắt đầu nguyện ý lui tới với bạn học, lại không nghĩ rằng...

Thấy cậu đi ra khỏi phòng, hần chờ ở ngoài liền đi tới.

“Sao vậy, bọn họ nói gì với em?”

“Hiệu trưởng muốn em tạm nghỉ học.”

“Cái gì?” Thanh âm Ngô Thắng Vũ nháy mắt vút cao, hần đã biết hiệu trưởng tìm cậu chắc chắn không phải chuyện gì tốt, “Anh sẽ nói với ba, nếu không anh với em cùng nghỉ.”

“Không cần, Thắng Vũ. Trường cũng chỉ để em tạm nghỉ thôi mà, thật ra như vậy cũng tốt, xảy ra nhiều chuyện như vậy nếu ở lại bọn họ cũng không dễ chịu gì. Anh nhất định không thể bỏ học, phải cố gắng, em còn chờ anh kỳ sau phụ đạo cho em đó.” Cậu thoải mái nói nhưng sắc mặt hần lại có chút trầm trọng.

“Đừng trầm mặt. Cùng em đến một nơi đi.”

“Nơi nào?”

“Phòng phát thanh trường.” Dương Uẩn Chi đột nhiên cười khiến người nhìn không thấu.

Bây giờ vừa vặn đang tan học, cậu cầm loa phát thanh, làm một chuyện đại khái dũng cảm nhất đời cậu.

“Xin chào mọi người, tôi là Dương Uẩn Chi. Tôi biết gần đây trường có rất nhiều tin đồn về tôi. Tôi cũng muốn xác nhận, đúng vậy, tôi là song tính nhân, đây là trời sinh, không phải chuyện mà tôi có thể tự quyết định. Tôi cũng không làm sai chuyện gì, tôi muốn được là chính mình, yêu bản thân vốn không phải là sai, các bạn không có quyền dùng điều này để sỉ nhục tôi. Nếu như nói tôi với Ngô Thắng Vũ làm sai chuyện gì, đó chính là yêu sớm, trường có thể đuổi tôi, tôi không có bất cứ dị nghị gì. Ở bên Thắng Vũ, tôi thấy mình dũng cảm hơn, dũng cảm đối diện với cuộc đời, dũng cảm đối diện với những người coi thường tôi, bài xích tôi, là bạn học, là gia đình. Tôi cũng là người, cũng mong mình có cuộc sống bình thường như các bạn. Sống 17 năm, người duy nhất mang đến cho tôi niềm vui, mang đến cho tôi hạnh phúc chính là Ngô Thắng Vũ. Tôi sẽ không vì các bạn chán ghét đồng tính mà bỏ rơi người thật lòng yêu tôi. Sẽ không bởi vì các bạn xem thường tôi mà tự giận mình, sẽ không vì gặp trở ngại mà không dám tiến về phía trước. Tôi sẽ càng ưu tú hơn nữa để không làm người tôi yêu và chính bản thân tôi phải thất vọng.”

Phần lớn mọi người đều ngây ngẩn, người đứng trước loa phát thanh kia, từng câu từng chữ đều toát lên sự kiên định, đó là một Dương Uẩn Chi thật khác, một Dương Uẩn Chi mà họ chưa từng thấy, không biết nữ sinh nào đi đầu, lớp học nhiệt liệt vỗ tay. Nhìn hết thấy những thứ này, biểu tình Dương Quân vạn phần đặc sắc.

※

“Bảo bối, em thật soái*.” Trên đường về Ngô Thắng Vũ vẫn luôn khen không dứt miệng, phòng phát thanh trường, có mấy nghìn người nghe lặn đó. Bảo bối của hắn cứ nhiên dấm bày tỏ với hắn. Quả nhiên người này bình thường bằng lãnh thẹn thùng lúc dũng cảm lên thì ngay cả Ngô Thắng Vũ cũng thấy mình không sánh bằng.

*Soái này vừa có nghĩa là đẹp trai vừa có nghĩa là giàu đó, hehe mới học được hôm qua.

Dương Uẩn Chi thần nhiên, làm xong chuyện này làm cậu thấy thật thoải mái, trường muốn cậu tạm thôi học cũng không sao cả.

“Ngô Thắng Vũ, giúp em tìm phòng thuê đi.”

“Hả? Sao tự nhiên muốn thuê phòng? Hi Tá đã nói muốn ở thì cứ ở, nếu em không quen thì đến nhà anh cũng được, mẹ anh chắc sẽ rất vui.”

“Không phải, ở nhà của anh hoài em thấy không tiện lắm. Lúc tiểu học sau khi ba mẹ ly hôn em bắt đầu tích góp tiền, lúc sơ trung đi làm thêm cũng tích thêm được một ít nữa. Tuy rằng không nhiều nhưng vẫn đủ mà, em thuê phòng ở ngoài, nửa năm nay rất nhàn, có thể đi kiếm ít tiền.”

Không nghĩ tới vợ mình còn có bản lĩnh này, Ngô Thắng Vũ trầm lú lười, “Vay được. Anh ở cùng em.”

※

Chỉ là Ngô Thắng Vũ không nghĩ tới lúc hắn nói với Lục Hi Tá rằng bọn họ muốn dời ra ngoài lại bị anh ngăn lại, “Bây giờ giá thuê không rẻ, vị kia nhà cậu chắc chắn sẽ không cho cậu bỏ tiền. Cứ ở chỗ của anh đi, nếu em ấy thấy bản khoản thì nó là mỗi tháng trả tiền cho anh là được. Dù sao anh cũng có nhiều chỗ, hai đứa cần thì cứ ở đi.”

Sau khi nghe anh họ khuyên bảo, hai người cũng thấy trước ở lại cũng được, mỗi tháng đều kiên trì trả tiền cho Lục Hi Tá. Kế tiếp lại giải quyết vấn đề của mình, hiện tại chưa tốt nghiệp ra ngoài tìm việc sẽ không kiếm được bao nhiêu, Ngô Thắng Vũ nói với cậu hiện tại thời đại phát triển, đầu tư vào Internet đi. Nhưng bây giờ tự mình gây dựng sự nghiệp thì chi phí lại rất lớn cho nên cậu dứt khoát tìm một công ty không tồi, sắp đến lễ Giáng sinh, Dương Uẩn Chi sẽ lên kế hoạch và thiết kế trang web cho công ty. Mặc dù đối phương khá không tin nhiệm một sinh viên chưa bằng cấp nhưng dù sao cũng là miễn phí, cũng không bị thiệt, công ty cũng đã tự lên đề án, nếu của Uẩn Chi không được có thể dùng của chính mình.

Từ soạn thảo kế hoạch, thiết kế hay tuyên truyền đều là một mình Dương Uẩn Chi làm, có rất nhiều thứ chưa hiểu rõ nên phải vừa học vừa làm, có khi còn thức đến nửa đêm. Cuối cùng công ty cũng đồng ý bản đề án của cậu, vào hôm Giáng Sinh doanh số đặt hàng trên internet tăng gấp mấy lần, đánh bại đối thủ cạnh tranh, bởi vì đã hợp lý hóa giá cả làm người mua hài lòng, công ty cũng nhận được lợi ích tốt nhất làm boss tổng cười ngoác mồm, tuy rằng lúc trước nói là miễn phí nhưng vẫn hào phóng thưởng cho Dương Uẩn Chi 1 vạn tệ tiền thù lao, thậm chí còn nói sau này có thể trực tiếp vào làm, phụ trách phần công việc này.

“Vợ, hôm nay là Noel.” Ngô Thắng Vũ đã sớm tắm rửa sạch sẽ nằm trên giường dang mình đến cửa, giống như “oán phụ khuê phòng” chờ người lâm hạnh.

“Biết biết, hôm nay em có 1 vạn tệ nè.” Cậu nhảy nhót, hắn lại thâm gào khóc, rất muốn nói chỉ có 1 vạn tệ thôi mà, chồng cho em, có thể “mua” em một đêm không. Đương nhiên hắn biết nếu mình nói như vậy, cậu rất có thể sẽ mưu sát chồng, vẫn là nên nhịn đau nuốt lời vào bụng, ủy khuất mở miệng.

1 vạn nhân dân tệ bằng 33.380.000 VNĐ

“Anh biết bảo bố nhà ta rất lợi hại, nhưng mấy hôm nay em không có để ý đến anh, mỗi ngày anh đi học về đều thấy em ôn máy tính...”

Nghe hắn nói như vậy, cậu mới nhớ tới mấy ngày nay thật có quên hắn, tràn đầy áy náy bò lên giường, hôn Ngô Thắng Vũ một cái.

“Như vậy là xong rồi? Bảo bố, anh chờ em từ sáng đến giờ đó.” Vốn muốn dẫn cậu ra ngoài chơi, kết quả đối phương lại cự tuyệt hẳn bằng một chữ bận. Ngô Thắng Vũ suýt chút còn muốn tra hỏi, có phải em chiếm được người ta rồi nên không còn hứng thú nữa phải không? Nhưng mà em ấy không thích đại dương vật của mình nữa hả, không giống, không giống a. Tuy rằng bộ dáng cậu nghiêm túc làm việc rất rất có mị lực nhưng hắn chỉ có thể nhìn, không thể ăn, thật sự rất ghen a.

Dương Uẩn Chi vừa muốn mở miệng, lại không biết quơ tới chỗ nào, túm nhỏ trên đầu giường đột nhiên mở

ra. Hai người đều kỳ quái liếc nhìn, kết quả nửa ngày cũng không thể thốt nên lời. Bên trong ngăn kéo là đồ dùng tình thú, phong phú tới mức loại nào dạng nào cũng có, từ kẹp ngực, love egg tới dương cụ giả.... Dương Uẩn Chi càng nhìn, mặt càng đỏ.

“Đây..... Đây không phải là phòng của hai anh họ sao, sao lại có.... Có thứ này.”

62. Chương 61: Tao Ép Nước Điều Phun Ra Ngoài A A

Edit: Đậu

Uhuhu thấy chap này không được smooth lắm, mấy người đẹp có gì hãy góp ý cho tuôi nha.

“Anh cũng không biết nữa...” Tất nhiên Ngô Thắng Vũ rất hiểu anh mình, hai người kia dù là ai cũng không phải loại người tùy tiện dẫn người về nhà làm loại chuyện kia, hơn nữa nghĩ tới hai người đó như hình với bóng. Lúc chưa yêu dây thần kinh luyến ái của hắn tương đối thô, cũng không thấy có gì đó không đúng, hiện tại vừa nghĩ, liền rất rõ ràng. Trước kia hắn còn thấy kỳ sao Lục Hi Tá chỉ liếc mắt một cái đã biết hắn và Uẩn Chi là loại quan hệ này, nhưng hắn bản cũng không muốn che giấu nên cũng không để bụng.

“Lúc trước không biết nhưng bây giờ thì rõ rồi.” Ngô Thắng Vũ cười cười.

Dương Uẩn Chi liếc hắn một cái, tuy cậu không rõ ý hắn nhưng cũng không có hỏi tiếp, chỉ thấy cứ nhìn đồ riêng tư của người khác như vậy rất không nên, vì vậy vội vàng đóng tủ lại. Chỉ là những thứ kia tuy không còn thấy nhưng bầu không khí vẫn ám muội hơn rất nhiều, cậu đã lâu không có làm, mà ánh mắt nóng bỏng của đối phương không ngừng dán lấy cậu, dục vọng ngọt ngào đã lâu bắt đầu rục rã rục rịch.

Vì sợ làm bẩn giường của hai anh nên lúc hai người chuyển vào đã mua nệm mới ráp giường mới, thế nhưng mấy ngày trước cậu thật sự rất bận, không có tâm tư kiêu diễm gì gì đó, mỗi ngày cơ hồ vừa nằm xuống liền ngủ, sắc mặt cũng kém đi không ít. Hắn đau lòng xoa xoa má cậu, rất muốn nói vợ em không cần phải vất vả như vậy, lại biết tính cậu rất bướng. Ngô Thắng Vũ đột nhiên cảm thấy, tuy rằng em ấy chỉ lớn hơn mình một tuổi nhưng lại thành thực hơn mình rất nhiều, thật muốn nhanh chóng thành một đại nam nhân mạnh mẽ, hảo hảo bảo vệ em ấy.

“Tiểu Chi.”

“Hà?”

“Muốn hôn em.”” Ngô Thắng Vũ nói, sau đó thâm tình hôn lên. Đầu lưỡi nhẹ liếm từng nơi từng nơi, bên ngoài không biết ai đang mở khúc Giáng Sinh, mang theo ấm áp và hạnh phúc giữa mùa đông giá lạnh. Hai người dần dần quấn lấy nhau.

Y phục bị người đá xuống đất, mùa đông không hay ra ngoài làm da cậu vốn trắng nay còn trắng hơn, bụng nhỏ không biết từ khi nào đã có thêm chút thịt. Hấn chậm rãi ôn nhu liếm lên.

“Ân a... Chồng... Dừng liếm chỗ đó.” Cậu có chút xấu hổ, giống như vết sẹo mình hận không thể giấu đi lại bị người yêu phát hiện, mà đối phương còn không ngừng xoa xoa liếm láp nơi đó, trong lòng vạn phần lúng túng, tự mắng mình sau này không được ngồi trước máy tính lâu như vậy nữa.

“Bảo bối, nơi này sờ thật thoải mái.”

Là thịt mà, có thể không thoải mái sao. Dương Uẩn Chi đỏ mặt.

“Có chút thịt mới dễ thương, chứng minh chồng nuôi em thật tốt. Mấy ngày nay nhìn em mắt ăn mắt ngủ, anh đau lòng.”

Tâm giống như khối băng lạnh lẽo được gió xuân ấm áp từng chút từng chút thối tan, nghĩ đến mấy ngày qua bởi vì mình quá mệt nên cũng không làm mà Ngô Thắng Vũ vẫn nhẫn nại nhịn xuống, không hề ép cậu dấu chỉ một lần, mà lúc mình muốn thì đối phương dù như thế nào đều sẽ chiều cậu, trong lòng tràn đầy áy náy. Dương Uẩn Chi ngoan ngoãn chủ động tách chân, ngậm hai ngón tay vào miệng quẩn lấy đầu lưỡi, sau đó tự đâm vào hoa huyết mình.

“A.... Chồng... Thật thoải mái... Đâm em.... Dừng sức a a.” Khóe miệng chảy nước bọt, phía dưới ẩm ướt cắn chặt lấy ngón tay cậu, Dương Uẩn Chi dùng tay còn lại tách ra âm thần đang chuyển động để hắn có thể thấy rõ bộ dáng tự an ủi của mình.

Bị bộ dáng của vợ mê hoặc, cơn thịnh của hắn căng cứng, tím đỏ dữ tợn, đầu khát không ngừng rỉ dịch. Mấy ngày nay bị cậu lơ là, lần này Ngô Thắng Vũ đương nhiên muốn đòi hết cả vốn lẫn lời.

“Vợ, tự chơi mình thoải mái không?”

“Ân a.... Chồng... Nhanh làm em... Dừng đại điều của anh xuyên chết em... A a a... Âm vật thật thoải mái, nở lớn hơn nè a a a...”

“Dùng ngón tay cũng đủ rồi mà? Còn muốn đại dương vật của chồng sao?”

“Không đủ.... Phải có của chồng.... A a.... Chồng mau vào đi.... Em muốn.” Thân thể đã lâu không được yêu thương đã sớm đói khát đến cực hạn, nhìn thịt heo bông dửng mẫn dữ tợn trước mặt, từng tế bào đều hưng phấn trướng lên, đôi mắt trắng tấp không rời giây bóng.

“Tao hóa, nếu có thể mê hoặc anh, anh liền cho cứng.”

Biết rõ người này cũng phi thường muốn làm, lại còn muốn mình mê hoặc, Dương Uẩn Chi bĩu môi, ngoan

ngôn dùng tay đang tách âm thần cắm vào hậu huyết cùng nhau chơi đùa... nhưng mà Ngô Thắng Vũ vẫn không tới thao cạo.

“Hức hức.... Chồng.... Nhanh đến đi mà.... Không có cơn thịnh của chồng không thể cao trào.... A a a.... Thật nhiều nước.... Chồng.... Cầu anh đó.... Mau giúp em uống cạn đi.... Muốn huyết động thật trướng..” Cậu khóc lóc, dâm thủy đã thấm ướt hai bàn tay, hai cái huyết động mềm xốp hơn trước rất nhiều, không ngừng chảy nước cuộn cuộn nhưng thịt heo bông vẫn không có tiến vào.

“Chồng mau đến thao tạo huyết đi.... A a a.... Tao huyết lại chảy nước rồi..” Ngón tay trắng nõn không ngừng ra ra vào vào, quần lấy thịt huyết phần hồng, cho dù cậu không dụ hoặc hấn, hấn cũng nhịn không được mà trầm mê.

Chờ cậu chuẩn bị đứng dậy trực tiếp đè hấn, người kia mới rút hai ngón tay của cậu ra đâm vào.

“Ngạc a a.... Thật lớn.... Đại dương vật của lão công a a a....” Dương Uẩn Chi bị làm đến không ngừng rên rỉ, Ngô Thắng Vũ vừa nhanh vừa độc, mỗi lần đều đỉnh đến cửa tử cung làm cậu sảng khoái co giật, “Thật thoải mái.... Dâm thủy phun ra ngoài a a a.... Chồng... Chậm một chút... Tử cung cũng bị đâm hỏng hức hức...”

“Bảo bối, mỗi ngày đều chỉ có thể nhìn bóng lưng của cưng, đại dương vật của chồng sắp nghẹn chết.”

“Aha.... Vậy sau này mỗi ngày đều cho anh làm.... A .... Đâm mạnh lên.... A a .... Nóng quá.... Đỉnh chết em rồi.... Đại quy đầu thật lợi hại, làm em thoải mái muốn chết.... Tao huyết nhột quá a a...”

“Tao hóa.”

Ngô Thắng Vũ hưng hăng đỉnh đầu, Dương Uẩn Chi ôm chặt hấn, hai người không ngừng triền miên quần lấy nhau. Dương Uẩn Chi bị thao đến nôn khan, hai mắt mờ mịt, phía dưới dâm thủy giống như con sông nhỏ bị người khai phá, trụ thịt phía trước bắn một lần lại một lần. Lúc hấn đỉnh cú cuối cùng, cậu đột nhiên cảm thấy tử cung co rụt, ngoại trừ khoái cảm cường liệt quen thuộc còn có một chút đau nhói, dạ dày đột nhiên quặn lên.

“Ừm... A a.... Chồng... Ra ngoài chút.... A a.... không được... A!” Khí lực toàn thân đã cạn kiệt, Dương Uẩn Chi suy yếu đẩy đẩy Ngô Thắng Vũ, lần này không còn là nôn khan mà là bị làm đến trực tiếp nôn ra.

Ngô Thắng Vũ sợ hết hồn, vội vã rút cơn thịnh vẫn còn cứng rắn ôm lấy cậu chạy vào bồn tắm, Dương Uẩn Chi dựa vào bồn rửa tay không ngừng nôn, đợi đến khi thật sự không thể nôn ra nữa mới suy yếu dựa vào lòng hấn. Hấn đưa nước súc miệng, giúp cậu rửa mặt sạch sẽ, cũng không quần trên người mình còn dính dịch bắn, cẩn thận vuốt nhẹ lưng cậu, giúp cậu thuận khí.

“Vợ, em sao vậy? Em đau ở đâu, nếu không chúng ta đi bệnh viện.” Hấn sờ sờ trán cậu, không có phát sốt mà.

“Không cần đâu ... Em không sao rồi...” Dương Uẩn Chi thở chậm mấy hơi, cậu cũng không biết mình bị gì, chỉ thấy cả người đột nhiên thật khó chịu, trực tiếp nôn ra, nhìn cơn thối đã nhuộm xuống của hắn, trong lòng càng áy náy, một tay lau áo giúp hắn, một tay vuốt ve nơi đó, “Em xin lỗi, chúng ta tiếp tục đi.”

63. Chương 62: Hải Tử Đền Bất Ngờ

Edit: Đậu

“Đứa ngốc, bây giờ còn làm cái gì, thân thể của em quan trọng hơn.” Ngô Thắng Vũ lấy tay cậu ra, vừa nẩy hắn thật sợ. Bình thường hai người vẫn hay đùa nếu như Uẩn Chi bị hắn làm đến nôn vậy xem ra chống thật sự lợi hại nhưng khi chân chính nhìn cậu nôn đến tối tăm mù mịt, hắn lại đau lòng, “Có phải là vì gần đây mệt quá hay không, đã bảo em không cần phải cực như vậy mà, ngày mai nếu còn như vậy thì phải theo anh đến bệnh viện đó.”

“Dạ, em biết rồi, không có gì đâu mà.” Dương Uẩn Chi biết hắn là quan tâm mình, hai má ửng hồng.

Hai người về phòng thu dọn sạch sẽ, thay ráp giường mới, hắn không có làm tiếp. Kỳ thực Dương Uẩn Chi vẫn chưa được thỏa mãn nhưng cũng biết dù mình có nói gì cũng vô dụng, Ngô Thắng Vũ lo cho cậu, tất nhiên sẽ không làm loạn. Mấy ngày nay vốn không có thân thiết, thật vất vả mới được hòa hợp một lần lại bị cậu làm thành như vậy, cậu vẫn có chút tự trách.

“Vậy anh sẽ cấm vào, không thoải mái phải nói cho anh biết.”

“Dạ.” Rốt cuộc cũng thuyết phục được hắn cấm vào ôm mình ngủ, Dương Uẩn Chi liền vội vàng gật đầu.

Ngô Thắng Vũ nắm cơn thối bán cương của mình đẩy vào hoa huyết vẫn chưa hoàn toàn khép lại, khoảnh khắc được vách thịt ấm nóng hắn luôn yêu thích bao bọc, gây thối liền cứng rắn. Hắn nỗ lực nhìn xuống đục vọng muốn hung hăng đỉnh lộng, hít mạnh vài hơi mới nằm xuống, hôn cổ cậu một cái.

“Ngoan, bảo bối, mau ngủ.”

“Ừm a.” Bị cơn thối lấp kín, Dương Uẩn Chi không thấy có gì không tốt, trái lại còn phi thường thoải mái, tiểu huyết theo quán tính mấp máy co rút. Hắn cảm thấy giống như có mấy vạn cái miệng nhỏ nhu thuận xoa bóp cơn thối hắn, đầu đầy mồ hôi, tự thân phục khả năng nhẫn nại của mình.

Cậu bởi vì quá mệt, trong chốc lát liền đang ngủ, Ngô Thắng Vũ chỉ có thể ôm vợ thầm than khổ. Bất quá tuy không thể động nên thật khó chịu nhưng hắn cũng thấy khá thoải mái, tiểu huyết cậu thật căng, lại đang liều mạng ôm chặt hắn, lúc thì nhu thuận co rút, lúc thì hư hỏng ngo nguẩy, hắn được phục vụ thỏa mãn bắn ra. Dương Uẩn Chi giống như cảm nhận được, cơ thể hơi giật giật, Ngô Thắng Vũ thoải mái thở dài, bắn xong không bao lâu cũng thiếp đi.

※

“Đi, chúng ta đến bệnh viện.” Nhìn cậu vẫn đang vịn bồn rửa tay nôn liên tục, thậm chí còn nghiêm trọng hơn hôm qua, hắn không thể nhìn được nữa, may là hôm nay là chủ nhật không cần phải đi học, cho nên Ngô Thắng Vũ liền cầm khăn quàng cổ giúp cậu choàng lên, nhanh chóng kéo cậu ra cửa.

Đến khoa tiêu hóa, cậu ngoan ngoãn khai bệnh trạng của mình, làm một chút kiểm tra đơn giản, bác sĩ đột nhiên kỳ quái nhìn cậu.

“Tôi cảm thấy cậu nên đến khoa sản thì tốt hơn.”

“?” Cậu ngẩn người, một lát sau mới nghĩ ra hàm ý của bác sĩ, trong nhất thời cả hai lại ngây ngẩn.

Tất nhiên hắn sẽ không để cậu thật sự đến khoa sản, dù là chuyện cậu là người song tính, hay là chuyện mang thai lúc vị thành niên lộ ra đều sẽ ảnh hưởng không tốt.

Nhìn người yêu đã hoàn toàn ngây ngẩn, hắn cực lực duy trì bình tĩnh, lấy điện thoại di động ra gọi cho Lục Hi Tá.

“Ba anh đang ở đâu?”

“Ba nào?”

“Đại ba ba đó, cậu Thiếu Hoàng.”

“Chờ anh chút.” Lục Hi Tá kêu cha mình, trong lòng tràn đầy khó hiểu Thắng Vũ tìm ba mình làm gì.

Ba của Lục Hi Tá là bác sĩ trứ danh quốc tế, lúc còn trẻ đã có thành tựu vô cùng to lớn cho nền y học. Ngô Thắng Vũ kể một chút về tình huống của mình cho cậu, Lục Thiếu Hoàng liền nói dẫn cậu ấy về nhà đi ông sẽ tới ngay.

“Làm sao bây giờ... Thắng Vũ...”

Mới vừa bước vào nhà, Ngô Thắng Vũ liền ôm chặt lấy Dương Uẩn Chi, người vừa nãy còn bình tĩnh cực độ bây giờ lại có chút run rẩy. Tuy lúc trước từng nói muốn sinh bảo bảo cho hắn nhưng lúc đó, hai người chỉ muốn thêm chút tình thú hoan ái, đứa bé bất ngờ đến này làm cậu bất ngờ, vui vẻ nhưng lại sợ hãi lo âu, không biết nên làm thế nào. Càng làm cho cậu sợ là bọn hắn chỉ mới học cấp ba, không biết Thắng Vũ có thích không, hay sẽ nghĩ gì.

“Thắng Vũ...” Nhìn đối phương vẫn luôn không nói gì, Dương Uẩn Chi thật muốn khóc lên.

Ngô Thắng Vũ dụi dụi cổ cậu, giống như chó bự đang làm nũng với chủ nhân, chậm rãi cọ cọ, hít thật sâu để mình trấn định lại.

“Vợ, anh rất vui.” Lúc này ở bệnh viện hần suýt chút không nhận được thét to vài tiếng, hần.... hần được làm cha rồi.

“A?” Không ngờ hần lại như vậy, cậu có chút luống cuống, thì ra ban này người này run rẩy không phải vì sợ sệt, mà là, kích động?

Hần hưng phấn không ngừng vừa ôm vừa vừa hôn, âm thanh vì vui vẻ mà run lên, một tay ôn nhu xoa bụng cậu, “Vợ vợ, em thật lợi hại, cứ nghĩ đến em có bảo bảo của chúng ta, anh liền kích động muốn ra ngoài chạy vài vòng.”

Dương Uẩn Chi nhất thời dở khóc dở cười, “Bây giờ còn chưa xác định mà anh đã vui vậy sao.”

“Không có gì đâu, chờ cậu tới giúp em kiểm tra một chút, khẳng định không sai.” Ngô Thắng Vũ vừa nói vừa摸摸 đôi môi cậu.

“Anh đừng có giống chim gõ kiến...”

“He he.”

Dương Uẩn Chi đỡ trán.

※

Chỉ chốc lát sau Lục Thiếu Hoàng liền chạy tới, không mang bất cứ thiết bị gì, trực tiếp bắt mạch cho cậu, trên căn bản có thể xác định, cậu đúng là đang mang thai, hơn nữa thông qua mạch tượng chẩn đoán thì bào thai đã khoảng ba tháng.

“Cháu là người song tính?”

Không nghĩ tới nam nhân nhìn qua thật trẻ trung tuấn tú nhưng hơi thở lại đậm chất thành thực ổn trọng lại thẳng tính như vậy, Dương Uẩn Chi có chút hoảng hốt. Bất quá cậu biết đây là chú của Thắng Vũ, nếu Thắng Vũ không tin tưởng sẽ không gọi chú ấy tới khám cho mình, cho nên liền gật gật đầu.

Lúc này Lục Thiếu Hoàng lại nhìn về phía hần, “Tiểu Vũ, cậu ấy mang thai, theo mạch tượng thì khoảng độ ba tháng rồi, nôn nghén xuất hiện hơi chậm nhưng không sao. Lần tới nhớ mang cậu ấy đến chỗ chú kiểm tra toàn diện.”

“Dạ, cảm ơn chú.”

“Đứa nhỏ hẳn là của con đi.”

“Dạ đúng.” Ngô Thắng Vũ dứt khoát ôm bả vai Dương Uẩn Chi, hào phóng thừa nhận.

“Người nhà hai đứa có biết không?”

Hắn có chút khó xử gãi gãi đầu, hắn còn đang nghĩ xem nên nói sao với ba mẹ hai người quen nhau, vốn muốn chờ thêm một khoảng thời gian, không nghĩ tới đứa nhỏ này lại đột nhiên xuất hiện.

“Còn chưa biết.”

“Chú thấy con vẫn là nên nói cho mẹ con biết thì tốt hơn.”

64. Chương 63: Cẩm Dụ

Edit: Đậu

Lục Thiệu Hoàng nhìn cháu ngoại của mình, thật sự rất muốn cười một cái, quả nhiên gen di truyền của Lục gia bọn họ thật mạnh a, ai cũng đều trưởng thành sớm, thậm chí còn trò giỏi hơn thầy, còn nhỏ như vậy đã làm lớn bụng người ta. Tầm tắc. Bất quá vì hình tượng trưởng bối, ông vẫn là nhịn xuống.

“Cháu tên là Dương Uẩn Chi?”

“Dạ.” Không biết phải nên cư xử với trưởng bối như thế nào, cậu có chút nệ, đặc biệt đây còn là người thân của Thắng Vũ, cậu thật khẩn trương.

“Không có gì đâu, cháu đừng khẩn trương như vậy. Trong lúc mang thai phải chú ý thân thể, đợi lát nữa chú sẽ liệt kê danh sách những đồ không thể ăn, khoảng thời gian này hẳn là sẽ nôn nghén dữ dội, thích ngủ, hay mệt mỏi, những cái này đều là hiện tượng bình thường, không cần lo lắng. Còn có, hiện tại tốt nhất không nên viên phòng, rất dễ sảy thai.”

Không nghĩ tới đối phương lại trực tiếp nói ra, cậu đỏ mặt, Lục Thiệu Hoàng cười thật ôn nhu, trong nhất thời làm cậu nhớ đến Lục Hi Tá, quả nhiên là cha con, thật giống nhau... Không biết biểu ca Lục Hi Hữu có phải cũng giống vậy hay không.

Lúc Dương Uẩn Chi đang miên man suy nghĩ, Lục Thiệu Hoàng đã liệt kê xong danh sách, còn nhắc nhở

cậu phải chú ý nghỉ ngơi mới trở về. Đi tới cửa còn cố ý dận dò Ngô Thắng Vũ trong khoảng thời gian này không được “xúc động” làm hấn dẫu da mặt thật dày vẫn nhìn không được thật ngượng ngùng.

“Thắng Vũ, chú anh thật tốt. Không đúng, phải là người nhà anh thật tốt.” Ánh mắt cậu nhu hòa, cùng một chỗ với Thắng Vũ, không những được hấn yêu thương còn được cảm thụ hơi ấm gia đình đã bị khuyết thiếu mười mấy năm. Nhớ đến lúc chú Thiếu Hoàng biết mình là người song tính cũng không có bất kỳ biểu tình quái dị nào, ngược lại ánh mắt càng ôn hòa hơn. Trừ Thắng Vũ ra, chú là người đầu tiên biết mình là người song tính mà vẫn đối tốt với mình. Cậu đột nhiên cảm thấy mình thật may mắn, giống như những bất hạnh trước kia đều vì một lần may mắn này, may mắn vì gặp được hấn, còn có người nhà của hấn.

“Vợ, em này giờ vẫn ngẩn người, nghĩ gì đó.”

Ngô Thắng Vũ ôm vai cậu, ánh mắt hàm chứa ôn nhu làm tâm cậu muốn nhuyễn thành một bãi xuân thủy, cậu cười với hấn, phảng phất giống như hoa anh đào mềm nhẹ chạm vào lòng hấn làm hấn khẽ run, chỉ thấy bảo bối của mình lúc mang thai thật mê người.

“Thắng Vũ, ưm... Chú nói là anh nên nói cho dù biết chuyện của chúng ta...” Cậu chần chờ, tuy nói sẽ ở bên hấn, thậm chí đã có đứa nhỏ nhưng vẫn lo lắng người nhà của hấn không thể tiếp thu, nghĩ đến ba Ngô mẹ Ngô đều tốt mới mình như vậy... Mà mình lại...

“Đồ ngốc, không sao đâu, còn có anh mà. Chờ hai ngày nữa anh sẽ về nhà một chuyến nói rõ với ba mẹ.”

“Dạ.”

※

Hai ngày nay hai người ngủ chung thật khổ sở, đều là dày vò, tuy mới hoài thai không lâu nhưng Dương Uẩn Chi cảm thấy tính dục của mình cường đại hơn trước rất nhiều lần, cũng có thể vì khoảng thời gian trước quá tập trung vào công việc, bây giờ rảnh rỗi lại không không được uy no. Tất nhiên cậu biết hấn cũng không kém mình là bao, hai ngày nay nơi đó đều đỉnh vào mông cậu, vừa nóng vừa cứng. Dương Uẩn Chi lại thích bị hấn ôm ngủ, vì thế đồ vật dưới khổ kia đôi khi sẽ đỉnh cả một đêm.

Lúc tỉnh dậy quàng mắt hai người đều thâm đen, nếu cứ tiếp tục như vậy e là phải phòng ngủ.

Hôm nay lúc hấn vào phòng tắm, cậu nói, “Đã lâu rồi anh chưa tắm cho em...”

“Được được, vợ, để anh tắm cho em.” Nếu không phải ban ngày phải đi học, Ngô Thắng Vũ hận không thể thời thời khắc khắc dán lấy Dương Uẩn Chi, chăm sóc cậu thật tỉ mỉ, may là đã sắp tới nghỉ đông rồi.

“Anh tra mạng có thấy em không thể ngâm bồn, cho nên từ nay về sau phải tắm vòi sen biết không.”

“Dạ biết.” Đôi mắt đầy ý cười nhìn hần, mặc hần đang cởi quần áo của mình, địa phương bị ngón tay hần lướt qua nều nổi da gà.

“Lạnh không?”

“Không có.” Đã lâu không được chạm vào, thân thể lần trước chưa được ăn no bị hần chạm vào như điện giật, toàn thân run run.

Dòng nước ấm áp lăn dài trên thân thể trắng nõn, Ngô Thắng Vũ hết sức chuyên chú tắm cho cậu, không quan tâm đến chính mình, Dương Uẩn Chi cũng giúp hần tẩy một chút.

Ngón tay hần xoa xoa đầu vú, nhũ viên tròn tròn đã lớn bằng hạt đậu phộng, ở giữa còn lõm vào thành một lỗ nhỏ, xoa xoa chốc lát rồi lại dùng nước tẩy sạch.

“Ừm... a.” Cậu nhẹ rên, gậy bông bên dưới đang an an tĩnh tĩnh lập tức thức dậy, giường cung bật kiếm, Ngô Thắng Vũ hận không thể đánh nó vài cái, hung hăng mắng nó sao lại không nghe lời như vậy. Hần vẫn luôn nhớ lời chú nói, vạn lần không thể xúc động, dứt khoát để cậu dưới vòi sen, nói, “Vợ, em tự tắm đi.”

“Không mà, muốn anh tắm cho em.” Cậu làm nũng nói, trong lòng cũng nhịn không được mắng chính mình, lúc này còn dám làm nũng, phải biết hai người hiện tại rất dễ bật súng cướp cò.

Ngô Thắng Vũ khẳng định không thể cự tuyệt nổi bất cứ yêu cầu gì của vợ, nhẫn nại vạch ra điểm giới hạn cho bản thân, nghiêm túc giúp cậu rửa sạch tiểu huynh đệ đã cương lên phía dưới, đến tinh hoàn, lại đến khe thịt phía dưới.

“Vợ, em tách chân ra chút.”

“Ừm.” Cậu tách chân ra để hần dễ dàng tẩy rửa nơi đó, ngón tay mang theo lớp chai mỏng tách hai môi âm hộ dẫn nước vào rửa sạch bên trong. Ngón tay thon dài xoay xoay vài cái liền phát hiện bên trong đều là dịch, chỉ cần chạm tới liền chảy ra, thấm ướt lối vào, “Vợ, em...”

Khóe mắt cậu đỏ bừng, “Em cũng không biết sao nữa, mấy ngày nay ngày nào cũng ướt như vậy...” Hơn nữa thực mất cảm.

“Ngoan, chờ sinh bảo bảo xong chồng sẽ hảo hảo thỏa mãn em.”

Còn chờ sinh xong..... Dương Uẩn Chi mất mát, vô lực dựa vào người hần, lòng bàn tay thô ráp cọ qua vách trong âm hộ, còn chưa đợi cậu thoải mái đủ đã lập tức rút ra, lại dời xuống thêm một chút tẩy hậu huyệt cậu.

“Chồng, em khó chịu.”

“Em khó chịu chỗ nào?” Ngô Thắng Vũ lập tức khẩn trương lên.

Dương Uẩn Chi chỉ chỉ trụ thịt của mình, hai người dán lấy nhau nên rất dễ chạm tới cự bồng của hân, một lớn một nhỏ mãnh liệt tương phản càng kích thích cậu, bất tri bất giác đặt chúng cùng nhau, ma sát lẫn nhau.

“A... Đại bồng của chồng thật lớn thật nóng, thoải mái quá.” Không thể cắm vào đành phải dùng phương thức này để đạt được khoái cảm, trụ thịt trắng nõn màu sắc có phần nhợt nhạt bị gậy bồng đỏ tía vừa thô vừa lớn dán lên, khí nóng lan tỏa toàn thân,

Tuy hai người cái gì cũng đều đã làm, nhưng đây lại là lần đầu tiên dùng phương thức đơn giản nhất của hai người đàn ông thỏa mãn nhau, còn thịt dù đã cương đến sắp nổ tung nhưng Ngô Thắng Vũ vẫn cực lực duy trì bình tĩnh, “Vợ, hiện tại không thể làm.”

65. Chương 64: Bảo Bối, Muốn Bắn Lên Mặt Em

Edit: Đậu

Còn thịt của hân vừa thô vừa dài, mỗi lần đi vào đều có thể dễ dàng đỉnh đến tử cung cậu, may là quãng thời gian trước không có làm bấy, nếu không đứa nhỏ sợ là không thể tồn tại đến bây giờ, Ngô Thắng Vũ ngấm lại cảm thấy có chút sợ hãi.

“Em biết, không cần cắm vào... Chồng lộng lộng cho em một chút được không, không có gì đâu mà... Em muốn...” Thanh âm đã nhiễm tình dục trở nên mềm mại ôn nhu khiến toàn thân hân ngứa ngáy, suýt chút nữa đánh gục hân.

“Vậy chúng ta lên giường đi, ở đây em dễ bị cảm.” Nhìn người trong lòng ghen thật khổ sở, hân cũng không đành lòng, càng sợ cậu ghen đến hư. Cầm khăn tắm giúp cậu lau khô, tùy tiện xoa xoa cho chính mình, sau đó ôm người vào ngực ra khỏi buồng tắm.

Lần đầu tiên được Ngô Thắng Vũ ôm kiểu công chúa, tim Dương Uẩn Chi đập thật nhanh. Đối phương nhẹ nhàng thả cậu lên giường, sau đó đè lên. Đương nhiên, Ngô Thắng Vũ không dám đụng tới bụng cậu, một tay chống bên cạnh người cậu, bàn tay to lớn bao lấy hai còn thịt, giống như lúc tính giao vừa tuốt động vừa đánh xuyên.

“A... Thật nóng... Thật thoải mái... Ạch a..” Còn thịt hân áp lấy trụ thịt của cậu, bởi vì nơi đó to dài hơn cậu rất nhiều, mỗi lần đỉnh tới quy đầu sẽ đâm vào hai túi tinh phía dưới của cậu, có lúc còn hơi chệch hướng làm quy đầu cọ cọ lấy âm thần.

“Vợ, có khá hơn chút nào không?”

“Ừm... A a a.... Thật thoải mái... Chồng đâm thật thoải mái... A a...” Địa phương nhạy cảm bị hấn liên tục đỉnh tới, trụ thịt phía trước đã cương lên, vừa cứng vừa nóng, eo nhỏ nhấp nhô hòa theo động tác của hấn.

“Đại dương vật của chồng làm em thoải mái quá.... A a.... Tao động cũng muốn bị làm... Ô ô.... Chồng.... A a...”

“Ngoan. Nhịn một chút.” Ngô Thắng Vũ ôn nhu hôn cậu, âm thanh trầm khàn quyến rũ, lần này tuy không có thật sự đi vào nhưng khoái cảm so với dĩ vãng còn mãnh liệt hơn, rất nhanh đã bắn tinh. Trụ thịt của cậu đã run run sắp đạt đến cao trào, hai tiểu động cần mẫn chảy dịch thấm ướt hai căn bồng của hai người, hương vị đậm đặc phiêu diêu trong không khí.

“A a.... Bắn.... Chồng chậm chút.... Sắp bị xuyên chết rồi a a...”

“Tiểu tao hóa, kêu thật giống lúc anh làm em.”

“Anh mau làm em đi.... Ân a a.... Không được...” Dương Uẩn Chi nắm chặt trái giường, cảm giác mình sắp đạt đến cao trào. Gương mặt tình xảo đỏ bừng lên, đặc biệt là hai gò má, còn lấm tấm một lớp mồ hôi mỏng, nhìn qua vô cùng mê người.

“Làm chết cưng. Bảo bối, muốn bắn lên mặt em.”

“A a a...” Hấn vừa nói câu này, cậu đột nhiên kích động bắn ra, mà ngay lúc này, hấn lại ngồi dậy để dương vật đối diện với mặt cậu tuốt động mấy lần cũng nhanh chóng bắn ra. Tinh dịch bởi vì đã lâu không phát tiết, vừa nhiều vừa nồng, từng luồng từng luồng bắn lên mặt cậu.

“A a.... Thật nhiều.... Bắn vào miệng rồi.... Ô ô.... A nóng quá...” Dương Uẩn Chi nhếch môi, chất lỏng trắng đục phun đầy mặt, trên trán, hai má, cái mũi, còn có một ít chảy xuống cổ. Cậu bị nóng đến run lên, khí lực toàn thân giống như bị rút cạn. Lúc Ngô Thắng Vũ mở mắt ra lại bị hình ảnh đậm đặc trước mắt làm ngây ngẩn.

Làn da trắng nõn bị tình dục hun đốt trở nên hồng nhuận, mái tóc thấm mồ hôi ẩm ướt, thần sắc suy yếu, đôi mắt to tròn phủ một lớp sương mờ, khóe môi nhếch lên, gương mặt còn vương vãi tinh dịch trắng đục của hấn, giống như búp bê vải bị chơi hư, Ngô Thắng Vũ vừa nhìn còn thịt phía dưới lần nữa cương thẳng. Nắm còn thịt của mình bơi loạn trên mặt cậu, thậm chí còn đẩy nhẹ vào miệng cậu, người dưới thân lại ngoan ngoãn ngậm vào, nhu thuận cắn mút quy đầu.

“Ăn ngon không bảo bối?”

“Ừm... Thật nồng, thích mùi vị của chồng...” Hương vị xạ hương nam tính nồng nặc làm cậu ý loạn tình mê, hai mắt nhắm lung lung nhìn hấn.

Ngô Thắng Vũ đã chơi đủ muốn rút giấy ăn giúp cậu lau sạch, lại bị ngăn cản.

“Không muốn lau, tối nay muốn đắp ‘mặt nạ sữa bò’ của chồng ngủ.”

“F*ck, tao hóa.” Hấn tuy rằng thầm chửi bậy nhưng khóe miệng lại nhin không được khẽ cong, tay nhẹ nhàng xoa xoa bụng cậu, “Em có chỗ nào không thoải mái không?”

“Dạ không.”

“Ừm, vậy thì tốt.” Hấn nói xong, chậm rãi dời xuống phía dưới, nhân lúc Dương Uẩn Chi còn lơ ngơ ngắt tách chân cậu ra, sau đó cúi đầu liếm sạch tinh dịch của cậu, cuối cùng còn ngậm lấy tao động của cậu.

“A... Chồng.... Anh làm gì... Aha....”

“Bảo bối vẫn chưa có hoàn toàn thỏa mãn đúng không? Ban nãy còn nói ta động cũng muốn bị anh làm vậy chồng liếm cho em.” Nói xong lại hé miệng bao lấy âm thần, hút liếm dâm thủy ngọt ngào làm hấn mê đắm, đầu lưỡi quét vào bên trong dâm vào rút ra, trong chốc lát tiểu huyết liền mềm mại tiếp tục phun nước.

“A... Tao động thoải mái quá... A a.... Dâm dịch bị hút đi... A a a... Cũng bị hút khô rồi.” Dương Uẩn Chi biết người kia rõ ràng lại cứng nhưng lại không có chen vào, chỉ nghĩ đến hấn dù muốn nhưng lại vì cậu mà nhin xuống, trái tim cảm động vừa chua xót vừa ngọt ngào.

Thịt huyết đã được điều giáo bị chủ nhân chạm vào liền ngoan ngoãn mở rộng ra, tựa hồ chào đón côn thịt xông vào, bên trong ấm nóng như một con suối nhỏ, liên tục chảy dịch và miệng hấn, bị đầu lưỡi kích thích đến nổi bọt, “Vợ, dâm dịch nhiều hơn trước kia nhiều nha.”

Âm vật được hầu hạ trưởng lớn, thịt huyết mềm mại, co dãn mấp máy, giống thạch trái cây vừa thơm vừa dẻo.

“A.... Chồng hút thật thoải mái, cũng bị hút chết rồi... Nha nha... Đầu lưỡi lại đi vào... Mau dâm em đi a a a...”

“Bảo bối còn dâm hơn trước đây nữa.” Ngô Thắng Vũ đột nhiên hút một hơi, toàn thân Dương Uẩn Chi bắt đầu run rẩy.

“Hức hức... Mỗi ngày đều ngứa... Còn chảy dịch nữa... Muốn đại dương vật mỗi ngày đều thao em, thao đến không thể chảy dịch được nữa.... A a...”

“Tao hóa, biết rõ chồng không thể làm cứng còn nói như vậy.” Hấn cảm thấy côn thịt cứng muốn nổ tung, nỗ lực nhin xuống dục vọng muốn thao chết tao hóa này, đầu lưỡi tăng tốc đỉnh lộn, Dương Uẩn Chi bị liếm đến khóc không ngừng, giống như thật sự bị làm hư.

Lúc Ngô Thắng Vũ dâm đầu lưỡi vào sâu nhất, tàn nhẫn hút mạnh một cái, thân thể Dương Uẩn Chi kịch

liệt run rẩy co giật, âm thần đột nhiên co mạnh, dâm thủy nồng đậm pha lẫn một ít hương vị tanh nồng của nước tiểu phun trào vào khoang miệng hắn, tất cả đều bị hắn nuốt vào bụng. Dương Uẩn Chi bị đầu lưỡi làm đến cao trào.

66. Chương 65: Vây Em Dùng Miệng Giúp Anh

Edit: Đậu

Ngô Thắng Vũ dùng khăn giấy ướt cẩn thận lau khô cho cậu, “Vợ, có muốn tắm lại hay không?”

Dương Uẩn Chi lắc đầu, thực sự quá mệt, không muốn động đây, hơn nữa mới vừa tắm rồi, hai người cũng không có làm gì quá kịch liệt cho nên cũng không bẩn mấy.

“Vậy anh tắm lại, em ngủ trước đi.” Ngô Thắng Vũ kéo chăn giúp cậu, hôn cậu một cái chuẩn bị đi.

“Không muốn.” Dương Uẩn Chi kéo tay hắn, nhìn địa phương vẫn đang thẳng tắp sừng sững kia, cũng biết hắn nhận được rất khổ cực. Mình đã thỏa mãn nhưng mà Thắng Vũ vẫn còn như vậy, nói đi tắm, thật ra là đi ngâm nước lạnh đi.

“Chồng... Anh vẫn chưa có bắn.”

“Không sao đâu, anh đi tắm lại là được mà.”

“Không muốn.” Cậu đột nhiên lắc đầu, “Chúng ta... Có thể xuyên mặt sau.”

“Không được, bảo bối, nói là hậu huyết nhưng mà cũng chỉ cách hoa huyết có một lớp mỏng, dù là một chút cũng có thể nguy hiểm đến em, anh không làm.”

Mũi cậu chua xót, nhớ tới hắn đã từng nói “muốn yêu em nhiều hơn em yêu anh”, người này là đang dùng hành động thể hiện yêu thương với cậu.

“Vậy để em dùng miệng giúp anh nha.”

Không chờ hắn đồng ý, cậu ngồi xổm dưới đất nắm chặt côn thịt của hắn, sau đó ra sức liếm.

Hắn nhất thời trong lòng cũng trăm mối ngổ ngang, bảo bối của hắn a... Không nỡ để hắn tắm nước lạnh. Đúng là không thể làm hắn ngừng yêu mà, sao lại có thể khả ái như vậy chứ.

Dương Uẩn Chi liếm một chút, tuy nói hai ngày nay nghe lời chú Thiếu Hoàng nên thai nghén cũng giảm bớt, lúc này ăn tinh dịch của hắn cơ thể không có phản ứng gì quá lớn thế nhưng vừa ngậm còn thịt liên tục tản ra xạ hương nồng nặc, quy đầu thô to chậm rãi chu du xuống cổ họng vẫn không nhịn được muốn nôn.

*Cửu cửu là cậu nhưng mà mình sợ lộn với cậu của Dương Uẩn Chi nên mạn phép type là chú nhé.

“Vợ, đừng ngậm.” Nhìn sắc mặt cậu tái nhợt sắp nôn, hắn vội vàng rút còn thịt ra ôm cậu đến thùng rác, vuốt vuốt lưng giúp cậu thuận khí, “Em đang nôn nghén, làm như vậy sẽ khó chịu, ngoan, anh đi tắm là được rồi.”

Cậu muốn nói chuyện nhưng vừa mở miệng lại không ngừng nôn, còn ho khan, nước mắt sinh lý đọng đầy khóe mắt, “Nhưng mà..”

“Ng ngoan, anh biết em sợ anh khó chịu, không sao, trong lòng anh em là quan trọng nhất.” Ngô Thắng Vũ cầm chén nước để cậu súc miệng, hôn hôn khóe mắt của cậu, ôn nhu dỗ dành.

“Ừm.” Cậu cũng phát hiện mình bây giờ thật sự không tốt chút nào, ban ngày không có khẩu vị ăn uống, ăn cái gì liền nôn cái đó, cho nên dù không nở cũng không thể không dừng lại.

“Chờ tốt một chút em muốn ‘ăn’ thế nào cũng được.”

“Được.”

※

Ngô Thắng Vũ đi học hai ngày cuối trước khi nghỉ đông, tan học chuẩn bị về nhà với vợ lại nhận được điện thoại của ba mình.

“Thế nào?”

.....

“Vợ, ba anh kêu tụi mình về nhà một chuyến, ngay bây giờ.”

“Cái gì?” Dương Uẩn Chi lập tức bối rối, tim đập liên hồi, Ngô Thắng Vũ không phải nói “mình” mà “tụi mình”, cố ý gọi cả hai người, có phải đã biết cái gì hay không...

“Vợ, không có chuyện gì, dù xảy ra chuyện gì đều có anh.” Hắn thật ra cũng không biết có phải ba đã biết chuyện gì hay không, bởi vì ban này ngữ khí ông ấy có chút nghiêm túc, vốn dự định ngày mai hắn sẽ về nhà nói trước, vậy đành thương lượng không bằng bạo lực, cứ thuận theo tự nhiên đi, thắng thần ngã bài.

“Ừm.” Cậu nắm chặt tay hắn, mười ngón tay quấn chặt lấy nhau, gật gật đầu.

※

“Ba.” Ngô Thắng Vũ đi vào nhà phát hiện mẹ mình đang ngồi trên ghế salon, không thấy cô giúp việc đâu, bầu không khí có chút căng thẳng, hắn càng nắm chặt bàn tay đang khẽ run.

“Tiểu Vũ. Tiểu Chi.” Nhìn con mình đã về, mẹ Ngô rất nhanh liền thấy hai bàn tay đang nắm chặt.

“Mẹ.” “Con chào chú chào dì.”

“Tiểu Vũ, lại đây ba có việc hỏi con.” Ba Ngô chủ động châm trà, chỉ chỉ ghế sa lon bên cạnh, sau đó liếc nhìn Dương Uẩn Chi, “Uẩn Chi cũng lại đây.”

Hai người sau khi ngồi xuống ba Ngô cũng không có lập tức nói gì, chăm chú rót trà Long Tỉnh vào bốn cái tách tinh xảo, sau đó đưa cho bọn họ.

Dương Uẩn Chi khẩn trương ưỡn thẳng lưng, trà cũng không dám uống, cậu như đang đứng trên đồng lửa ngồi trên đồng than, Ngô Thắng Vũ luôn luôn luôn luôn niết niết tay cậu động viên.

“Uẩn Chi, nghe nói con nghỉ học?” Ba Ngô uống một hớp trà, hỏi.

“Dạ...” Rốt cục vẫn là không giấu được... Cậu tâm loạn như ma, ba của Ngô Thắng Vũ làm trong ngành giáo dục, cũng biết di chú hay bất kỳ trường bối khác thích cậu phần lớn vì thành tích của cậu tốt nhưng bây giờ vì nguyên nhân đó phải ngưng học. Ngày đó trước bao nhiêu người dám nói những lời kia không biết sao giờ lại có chút nhát gan. Là vì sợ ba Ngô chán ghét mình, sợ không thể cùng một chỗ với hắn sao?

“Thật ra nguyên nhân con phải tạm ngưng học, chú đã biết.”

Lần này không chỉ có Dương Uẩn Chi, Ngô Thắng Vũ bên cạnh cũng sốt sắng lên. Ba đã biết tin tức kia.... Mà lúc này mẹ Ngô rốt cục cũng nhìn không nổi nữa, “Nè nè Ngô Hủ Sinh, anh như vậy sẽ hù đến con đó. Tiểu Chi, qua đây với dì.”

Lục Tử Dư vỗ vỗ chỗ trống bên cạnh, phá vỡ lúng túng ban nãy. Dương Uẩn Chi vẫn còn đang ngơ ngẩn, Ngô Thắng Vũ lén lút nặn nặn tay cậu, ra hiệu không có chuyện gì, mau qua với mẹ đi. Cậu ngồi bên cạnh mẹ Ngô, bất luận nhìn bao nhiêu lần vẫn thấy dì thật xinh đẹp, trẻ tuổi, còn rất tự nhiên hào phóng. Hơn nữa mỗi lần nói chuyện với cậu đều cười thật ôn nhu, so với mẹ mình thì dì trái lại càng có thể chạm tới phần mềm mại nhất trong lòng cậu.

“Dì.” Cậu nệ kêu một tiếng, bộ dáng ngoan ngoãn làm trưởng bối không nỡ trách móc nặng nề.

Lục Tử Dư nhìn gương mặt trắng nõn của Dương Uẩn Chi, không khỏi cảm khái đứa bé này càng ngày càng đẹp, “Dì hỏi con nè, có phải con đang cùng một chỗ với Thắng Vũ nhà dì không?”

Mẹ, người đừng có dọa chúng con như vậy được không! Ngô Thắng Vũ đen mặt. Nhìn cậu sốt sắng do dự, không biết nên trả lời như thế nào, hần thẳng thần trực tiếp thừa nhận.

“Mẹ, hai người đều biết rồi vậy thì con cũng nói thẳng, chúng con đang cùng một chỗ. Con yêu Tiểu Chi, cho dù mẹ có phản đối như thế nào con cũng sẽ không buông em ấy đâu.”

67. Chương 66: Còn Kêu Chú A, Mau Gọi Ba

Edit: Đậu

Nhìn con trai của mình kiên định như vậy, Lục Tử Dư đột nhiên bật cười, “Tiểu Vũ a, đang diễn phim truyền hình sao, cái gì mà yêu khổ đại cừu thâm. Con cho rằng mẹ con bà bà không văn minh sao?”

Bà... Bà? Đại nào cậu có chút không kịp, nửa ngày không phản ứng lại, vẫn là Ngô Thắng Vũ bật cười trước, âm thanh có chút kích động, “Mẹ, mẹ đồng ý?”

Lục Tử Dư thâm phun tào, bà có thể không đồng ý sao, năm đó anh sinh đôi với bà bắt cóc chú nhỏ cũng là nhờ mẹ con thâm giúp đỡ đó. Lục Tử Dư nhìn cậu vẫn còn đang khiếp sợ, cười nói, “Tiểu Chi, lúc con còn nhỏ mẹ đã nghĩ đứa nhỏ đáng yêu này không biết lớn lên sẽ tiện nghi nhà ai, không nghĩ tới tiện nghi cho tiểu tử nhà ta.”

Dương Uẩn Chi bị bà chọc cười, nhưng ánh mắt vẫn chăm chú nhìn chú vẫn đang yên lặng uống trà, không khỏi lo lắng.

“Chú...”

Lục Tử Dư nhìn chồng mình vẫn còn lạnh mặt, cười sắp rút gân, “Được rồi a, Ngô Hủ Sinh chớ giả bộ.”

“Anh là đang chuẩn bị tư thế nha.” Ngô Hủ Sinh nhấp ngụm trà, chậm rãi để ly xuống, “Còn kêu chú a, mau gọi ba.”

Dương Uẩn Chi không biết đây là lần thứ mấy trong ngày mình ngáy ngẫn, qua một giây mới run rẩy kêu một tiếng, “Ba.”

Xung hô bị thiếu hụt mười mấy năm cuối cùng lại được thốt lên, cậu không phát hiện thanh âm của mình đã nghẹn ngào. Ngô Thắng Vũ vội vàng đi tới ôm cậu.

Nhìn đứa nhỏ bà luôn yêu thích rơi nước mắt, trong lòng Lục Tử Dư cũng nhói đau, “Còn mẹ đâu Tiểu Chi.”

“Gọi mẹ.” Ngô Thắng Vũ hôn hôn tai cậu, cười hạnh phúc.

“Mẹ.” Dương Uẩn Chi không thể hình dung tâm tình của cậu thời khắc này, rõ ràng thật vui vẻ nhưng cũng muốn khóc nức lên.

“Đứa ngốc.” Hắn xoa đầu cậu. Ba Ngô mẹ Ngô lần đầu tiên thấy bộ dáng này của con trai mình, đều hơi xúc động. Ngô Hủ Sinh đương nhiên biết con trai sẽ rất khó hiểu tại sao ông lại đồng ý. Nghề nghiệp của ông làm mọi người hình dung ông thật nghiêm khắc, cổ hủ, thật ra ông vốn không cứng nhắc như vậy, nếu không sao ba mẹ vợ có thể gả Tử Dư cho ông. Bối cảnh gia đình của Tử Dư phi thường đặc thù, mỗi người trong Lục gia đều thật bản lĩnh, điểm ấy Ngô Hủ Sinh ông phi thường khâm phục. Con trai ông mấy năm trước không biết sao lại thật không nghe lời, luôn chống đối ông làm ông thật đau đầu. Nhưng từ khi đứa nhỏ Uẩn Chi kia xuất hiện, nó mỗi ngày đều đi học đúng giờ, hơn nữa tháng trước còn kết quả thi còn lọt top của lớp. Bất quá bởi vì như vậy, ông mới đến trường Thắng Vũ xem xét, thuận tiện biết được chuyện của Uẩn Chi. Kỳ thực Ngô Hủ Sinh đối với chuyện con mình yêu sớm cũng không có giận dữ, bởi vì ông bà Tử Dư cũng là bạn cấp ba. Yêu sớm còn có thể giúp đỡ nhau trong học tập, hướng hồ Uẩn Chi còn là đứa nhỏ rất ưu tú.

So với Ngô Hủ Sinh không ủng hộ cũng không phản đối thì Lục Tử Dư có vẻ hưng phấn hơn nhiều, đối với chuyện con mình có thể lừa Tiểu Chi về làm con dâu bà làm thật vui, mà là một người chồng tốt là phải xem vợ trên hết, Ngô Hủ Sinh tất nhiên nghe lời của Lục Tử Dư.

“Tiểu Chi, chuyện của con ba mẹ đều biết, lần trước Tiểu Vũ nói nhà con có chút chuyện, nó với con ở nhà Tá Tá ba mẹ cũng biết.... Ba mẹ con... Ai, sao lại có loại cha mẹ ngoan độc như vậy trên đời chứ, sau này nơi đây chính là nhà của con, con với Tiểu Vũ chuyển về đây ở đi.”

Mũi cậu chua xót, cha mẹ mình ích kỷ phong kiến, mà ba Ngô mẹ Ngô lại hoàn toàn ngược lại, chẳng những không phản đối bọn họ, còn đối xử với cậu thật tốt.

“Da, con cảm ơn ba mẹ.”

“Đều người một nhà, còn cảm ơn gì chứ.”

“Đúng vậy, Uẩn Chi, nếu con muốn đi học lại ba sẽ đến trường nói một tiếng là được.”

Tuy không biết ba mẹ có chịu được hay không, hắn suy nghĩ một chút vẫn là nói chuyện đó ra, “Tiểu Chi tạm thời không thể đi học, mẹ, em ấy mang thai rồi.”

“Mang thai?!”

“Dạ, chú Thiếu Hoàng đã kiểm tra rồi, đứa nhỏ khoảng ba tháng. Ừm... Ba mẹ, Tiểu Chi là người song tính.”

Ngô Hủ Sinh ngẩn người, Lục Tử Dư lại kích động, “Con sao không nói sớm chút a, thật là. Con đó để Uẩn Chi ở ngoài, ban ngày lại đi học sao có thể chăm sóc hả, Tiểu Chi mau tới đây để mẹ xem một chút, có chỗ nào không thoải mái không? Con mau chuyển về nhà ở đi, mẹ chăm sóc cho con.”

Nhìn vợ mình trong nháy mắt liền bị mẹ đoạt đi, Ngô Thắng Vũ thầm chảy nước mắt, Dương Uẩn Chi cười với hắn, mặc cho mẹ liên tục xoa bụng cậu.

“Mẹ, con không sao, thân thể vẫn khỏe.”

“Ta nói cơm tối hai đứa vẫn chưa ăn đi, Tiểu Chi cùng tiểu bảo bảo hắn đói bụng rồi a, mẹ đi nấu cơm.”

Trong nhà mỗi ngày đều là giúp việc xuống bếp, hiếm khi mẹ Ngô muốn tự mình nấu ăn, Ngô Thắng Vũ suốt rất cảm, quả nhiên mẹ có con dâu liền khác a.

Ngô Hủ Sinh đối với chuyện mình có con dâu, lại đột nhiên có thêm một tôn nhi có chút không ứng phó kịp, bất quá nhìn vợ mình thật vui vẻ, cũng nhịn không được uống một hớp trà che giấu ý cười.

Dương Uẩn Chi vào nhà bếp giúp đỡ lại bị mẹ xua ra, chốc lại bảo cậu đừng đụng dao, chốc lại hỏi cậu có ăn cá được hay không, nhất thời phòng khách chỉ còn hai cha con. Nhớ tới cậu đã từng nói với hắn có hiểu lầm thì nên giải bày sẽ tốt hơn, Ngô Thắng Vũ vẫn là quyết định nói thẳng với ba.

“Ba, con có chuyện muốn hỏi ba.”

※

Cậu đang rửa rau, quay đầu nhìn hai người đang tán gẫu trong phòng khách, tâm tình cũng thoải mái hẳn lên, hóa giải khúc mắc của hắn thì hai người họ hẳn là sẽ không còn hiểu lầm nữa.

“Trời lạnh như vậy, con đừng đụng nước lạnh, để mẹ.” Lục Tử Dư cầm rổ rau trong tay cậu, “Con vào phòng khách uống nước đi.”

“Không cần, mẹ, con muốn phụ mẹ.”

“Đứa nhỏ ngốc này, sao lại khóc rồi.”

Cậu lúc này mới phát hiện hai mắt mình đã ướt, hôm nay thật sự quá hạnh phúc, “Người thân của con chưa từng tốt với con như vậy.”

“Tiểu Chi, sau này cứ xem chúng ta là ba mẹ của con là được rồi, trước đây mẹ hay nghĩ Uẩn Chi là con của mẹ thì tốt rồi, không nghĩ tới cư nhiên thành sự thật ha ha. Đừng khóc, không tốt cho thân thể.”

“Dạ, mẹ.” Cậu kéo kéo tay mẹ Ngô, lần đầu tiên trong đời có thể làm nũng với trưởng bối làm cậu hạnh phúc không thôi.

“Chà chà, vợ có mẹ liền không cần anh nữa.” Ngô Thắng Vũ làm bộ đáng thương mếu mếu, Lục Tử Dư nguýt hần một cái, “Còn không mau mang con dâu của mẹ ra salon ngồi. Đừng có vậy ở đây hết, mẹ làm xong sẽ gọi hai đứa.”

“Tuân mệnh, mẫu hậu đại nhân.”

Lần này không chỉ có Lục Tử Dư, Dương Uẩn Chi cũng liếc hần một cái, Ngô Thắng Vũ cảm thấy mình phi thường phi thường oan ức.

68. Chương 67: Hạ Thế Chảy Thủy

Edit: Đậu

Dương Uẩn Chi không có khẩu vị gì, chỉ tùy tiện ăn chút thức ăn thanh đạm xong lại đến nhà vệ sinh nôn một lần, Lục Tử Dư nhìn cậu như vậy đều đau lòng không chịu nổi, càng thêm nhất quyết không cho cậu về lại nhà thuê, còn nói rõ hai người mau thu dọn đồ đạc đến đây ngay, lần sau mời Hi Tá đến đây ăn bữa cơm. Cậu nhu thuận cười đáp ứng, Ngô Thắng Vũ cũng không có ý kiến gì, hần đã sớm muốn cùng vợ về nhà, có mẹ chăm sóc cho cậu hần cũng yên tâm hơn.

Buổi tối Dương Uẩn Chi cùng Ngô Thắng Vũ nằm trên giường câu được câu không tán gẫu, biết hần đã nói với ba chuyện năm đó, “Ba nói gì với anh?”

“Ba nói không nghĩ tới lúc đó bị anh thấy, giáo viên kia quả thật muốn làm một ít giao dịch ở văn phòng nhưng là bà ta chủ động cởi quần áo dựa vào người ba, ba không có chạm vào bà ta hơn nửa mấy ngày sau liền đuổi việc bà ấy. Chẳng qua lúc đó anh quá tức giận, nghe nói bà ấy nghỉ việc chỉ thấy ba đang cố tình che giấu, cho nên thấy ông ấy thật dối trá. Mỗi lần nhìn ông ấy ngọt ngào với mẹ lại chịu không nổi.” Hần nói tới đây có chút tự giấu cười cười, “Thật ra bây giờ bình tâm nhìn nhận mới thấy ba thật quan tâm mẹ, mỗi chuyện liên quan đến gia đình đều thập phần để bụng. Nếu ông ấy thật sự có quan hệ mờ ám với nữ giáo viên kia cũng không thể ngụy trang không hề có kẻ hở nhiều năm như vậy. Trước đây anh nhìn sự việc quá phiến diện, bảo bối, cảm ơn em.”

“Mẹ không phải đã nói người một nhà đừng nói cảm ơn sao.” Dương Uẩn Chi cười ôm lấy hần, tay Ngô Thắng Vũ đặt trên bụng cậu nhẹ nhàng xoa xoa.

“Vợ, anh yêu em.”

“Buồn nôn quá a.”

“Anh cứ muốn nói đó, anh yêu em anh yêu em anh yêu em.”

Cậu trợn mắt, sao trước đây không biết người này lại ấu trĩ như vậy nha.

“Em nói xem chừng nào tiểu bảo bảo mới có thể động?”

“Em cũng không biết nữa.” Cậu mặc bàn tay hư hỏng đang không ngừng xoa nắn, hai tai đỏ ửng.

Hai người nhất thời im lặng, bầu không khí vừa xấu hổ lại vừa ngọt ngào.

“Chồng, em muốn làm.” Dương Uẩn Chi nhẹ nhàng mở miệng. Thật muốn a, từ lúc biết mình có đứa nhỏ vẫn chưa có lần nào chân chính thỏa mãn hết.

“Ngoan, bây giờ không thể làm.” Ngô Thắng Vũ hôn hôn vành tai cậu, “Nếu muốn chồng giúp em tiết ra nha.”

“Không cần.” Dương Uẩn Chi bẹp bẹp miệng, không có tùy hứng nữa, nhu thuận tựa vào ngực đối phương ôm chặt hẳn hơn. Hmmm, thật muốn quá.

※

Ngô Thắng Vũ tự mình dọn hết đồ đạc chuyển về nhà, thuận tiện mời chú Thiếu Hoàng, Hi Tá cùng Hi Hữu đến ăn cơm, Dương Uẩn Chi bây giờ là đối tượng trọng điểm cần được bảo vệ, hẳn đương nhiên không nỡ để bảo bối của mình phải cực khổ.

Lần đầu nhìn thấy Lục Hi Hữu cậu có chút ngạc nhiên, vốn tưởng rằng sinh đôi nên hai người sẽ thật giống nhau, không ngờ lại Hi Hữu còn thấy hơn anh mình một cái đầu, hơn nữa da dẻ còn trắng trắng nộn nộn. Khuôn mặt có chút giống nhưng lại thiếu đi một phần dương cương, nhìn qua tương đối ôn hòa, tính cách cũng hơi nội liêm. Mỗi lần bắt gặp ánh mắt của mình đều sẽ cười một cái, rõ ràng là lớn hơn mình lại làm cho cậu cảm thấy thật đáng yêu. Trên bàn ăn mới thấy Lục Hi Tá che chở cho em mình như thế nào, coi như là sinh đôi nhưng cũng hơi quá phận, mà chú lại không quan tâm chút nào. Nhớ tới mấy cái linh tinh trong học tủ ngày đó, Dương Uẩn Chi lại đỏ mặt.

Lục Thiếu Hoàng hỏi han tình huống gần đây, giúp cậu kiểm tra thân thể một lần, còn mang một ít thực phẩm lót dạ cùng được liệu lại đây.

Sau một quãng thời gian, Ngô Thắng Vũ mỗi ngày đều nghiêm túc lên lớp, từ lúc Dương Uẩn Chi nghỉ học mọi người liền không dám chọc giận hắn, hơn nữa không biết có phải hay không vì hiệu ứng tại loa phát thanh ngày đó, bạn học chẳng những không có nói xấu cậu nữa, thậm chí còn có nữ sinh lén lút gửi thư

cho hấn ủng hộ tình yêu hai người. Ngô Thắng Vũ rất cục cựa cũng có cảm giác khổ tận cam lai, Dương Quân không biết là sợ lớp học biết chuyện hay sợ phải đối mặt với Ngô Thắng Vũ, cứ nhiên chuyển qua lớp khác, chỉ là hấn mỗi lần nhìn tới cô ta đều thấy thật chướng mắt, xem ra phải nên xử lý một chút.

Thời gian như mây bay, thoáng cái đã đến thi cuối kỳ, lúc Ngô Thắng Vũ về nhà sẽ đem nội dung ôn thi giảng cho cậu. Ban ngày Dương Uẩn Chi mặc quần áo chống phóng xạ làm việc, Lục Tử Dư rất muốn nói cậu không cần mệt mỏi như vậy lại thấy đứa nhỏ này vừa thông minh vừa tự lập làm người khác vừa yêu thích cũng vừa đau lòng. Đứa nhỏ như vậy thật sự có cầu cũng sợ là khó thấy.

Không tới một tháng hấn cuối cùng cũng được nghỉ đông, năm mới sắp đến, mẹ Ngô hội ý mọi người có muốn đi du lịch một chuyến hay không lại cân nhắc tới bụng cậu, vẫn cảm thấy ở nhà an thai tốt hơn nhiều. Lần đầu tiên được đón năm mới với người nhà hấn, mọi người cùng nhau tổng vệ sinh, trang trí nhà cửa, thậm chí Ngô Hủ Sinh còn cố ý đặt giấy và bút mực, tự mình viết câu đối. Trước kia giao thừa cậu và mẹ chủ tùy tiện luộc ít bánh ăn cho qua lễ, rất ít nói chuyện, nghĩ đến năm nay không khí ấm áp náo nhiệt mà mẹ chỉ có một mình, kỳ thực cậu cũng không hề dễ chịu nhưng lại không muốn trở lại tìm bà. Không biết khi mẹ thấy bụng cậu như vậy sẽ ra sao, có lẽ sẽ trực tiếp đánh cậu cho nên cũng không muốn nghĩ nữa.

Ngô Thắng Vũ nghỉ ở nhà, mỗi ngày đều cùng mẹ Ngô quây quanh Dương Uẩn Chi, bụng cậu càng lúc càng lớn, sinh ý cũng càng làm càng tốt, hàng hóa chất đầy nhà kho. Mỗi ngày hấn đều giúp cậu soạn hàng đầy đủ, cũng cảm nhận được kiếm tiền không dễ dàng.

Cậu hiện tại không dám ngồi lâu trước máy tính nên thương lượng với hấn bỏ tiền ra thuê một người, mượn một phòng làm việc nhỏ dạy bọn họ một ít cái cơ bản, sau đó sẽ từ từ phát triển tiếp, chỉ là tất cả mọi chuyện đều được cậu thông qua người khác truyền xuống nên không ai biết ông chủ của họ còn trẻ như vậy, hơn nữa còn lớn bụng.

Tân niên một nhà hòa hòa mỹ mỹ ăn bữa tiệc đêm giao thừa, mừng một đầu năm thức giấc trong lồng ngực Ngô Thắng Vũ, Dương Uẩn Chi cảm thấy tất cả đều không chân thực. Năm ngoài vào lúc này cậu còn cảm thấy người này thật xa, cơ hồ không bao giờ có thể với tới, vậy mà chớp mắt một cái liền biến thành người thân thuộc nhất, nhân sinh có lúc, thật kỳ diệu...

※

Năm mới qua đi, rất nhanh bụng cậu đã hơn sáu tháng, đi lại bắt đầu có chút bất tiện, hơn nữa đầu vú căng đau làm cậu thật mất thể diện, mỗi buổi tối đều thật lúng túng. Mà chuyện làm cậu lúng túng nhất là hai người đã ba bốn tháng không có làm, những phương thức khác căn bản không thể so được, Dương Uẩn Chi xưa nay không cấm dục lâu như vậy, hơn nữa không biết có phải vì mang thai hay không cậu thấy mình mất cảm hơn rất nhiều, ngoại trừ thân thể còn có tâm lý. Sau lễ Ngô Thắng Vũ lại phải đi học tiếp, mỗi ngày không thể bồi cậu nữa, hấn vừa ra khỏi cửa đã thấy nôn nóng. Kỳ thực hiện tại nếu làm chuyện này cũng không sao nhưng hấn vẫn kiên trì nhẫn nhịn không chịu, phía dưới cậu nhiều lần động tình, có lúc ngứa muốn khóc lên, ở nhà đi vài bước liền thấy dâm dịch chảy ướt quần lót. Mỗi ngày đều phải thay mấy cái, hơn nữa càng ngày càng khát khao, nếu như Ngô Thắng Vũ còn tiếp tục không chạm vào cậu, cậu sẽ lấy love egg lên lút chơi.

69. Chương 68: Phải Có Dương Vật Lớn Gãi Ngựa

Edit: Đậu

Hôm nay cậu chờ mãi chờ mãi mới chờ đến lúc Ngô Thắng Vũ học xong, chờ hần làm xong bài tập liền đi tắm Dương Uẩn Chi ngồi trên giường vỗ về bụng, có lẽ mẹ chăm sóc cậu quá tốt rồi, so với lúc ba tháng thì bây giờ bụng lớn hơn rất nhiều, thậm chí so với thai phụ bình thường còn lớn hơn. Lục Tử Dư tạm thời ngưng làm ở nhà chăm sóc cậu, coi như là mẹ ruột cũng không tốt với cậu đến vậy.

Bất quá bụng lớn cũng có chỗ không tốt chính là cậu chỉ cần hoạt động tí xú liền thấy eo chân đau nhức, trước đây không cảm thấy gì nhưng hiện tại không thể lơ là, hơn nữa ngoại trừ mỗi ngày quá mệt mỏi, phía dưới chảy dịch càng ngày càng nhiều. Cậu mỗi ngày đều bị tình dục hành hạ đã sớm gấp không nhin nổi, thấy hần đi tắm mới thẳng thắn cởi quần áo, đưa tay sờ sờ nơi riêng tư, tuy rằng đã thanh tẩy nhưng chỗ này vẫn ướt át dính dính, ngứa hơn mấy ngày trước nhiều. Dương Uẩn Chi tách chân ra, ngón tay bắt đầu xoa âm vật, hai ngón tay nhanh chóng bị tao thủy thấm ướt, bởi vì bị bụng che khuất nên cậu không biết rằng bên dưới của mình bắt đầu phát dục, lông mao đã mọc khắp nơi đó, mà đầu ngón tay dính nị đậm thủy nhắc nhở cậu bây giờ nơi đó đã ướt đến không biết trời trăng gì nữa.

Cầm love egg đã được tiêu độc sạch sẽ ở đầu giường, bật công tắc chỉnh tần số ao để love egg không ngừng đung vào nơi đó, Dương Uẩn Chi giật mình. Đã lâu không có cảm giác này, thật là thoải mái. Cậu không ngừng cầm love egg uy âm thần đói khát ăn no.

“A.... Ân a... Thật thoải mái... A a... Chồng...” Một tay sờ bụng một tay nắm love egg, tay đã bị chấn động đến tê rần, thế nhưng địa phương nhạy cảm phía dưới lại sướng khoái chảy dịch làm cậu không muốn dừng tay. Nhẹ nhàng sờ một cái còn có thể kẹp lấy thịt mềm chính giữa, cảm giác tê tê làm hốc mắt to tròn phủ đầy sương, miệng nhỏ phía dưới không ngừng trào dâm thủy giống như cũng đang khóc lên. Bàn tay thon thả nhin không được ẩn ẩn miệng huyết mấy lần, dù không có đâm vào vẫn làm cậu sướng cong người. Đây là lần thứ hai cậu không nghe lời hần trộm chơi mình, bởi vì bị mang thai ảnh hưởng, nhu cầu của cậu không ngừng tăng lên, lại không được đối phương thỏa mãn cuối cùng cũng không thể khống chế nữa. Tối hôm qua thậm chí Dương Uẩn Chi còn mộng xuân, mơ thấy Ngô Thắng Vũ dùng đại dương vật đỏ tím dữ tợn không ngừng ra ra vào vào làm cậu trong mơ tiết đến rối tinh rối mù.

Phần ngực nở lớn hơn trước kia rất nhiều bắt đầu căng đau, một tay đành rời khỏi phần bụng tròn trịa bóp bóp mấy cái, sướng khoái đến mức làm cậu rớt cục khóc lên.

“Chồng.... Em muốn đại dương vật... Hức hức.... ... Thật là nhột... Thắng Vũ... Muốn anh cầm vào.... A a a...” Dương Uẩn Chi vong tình kêu, căn bản không nghĩ đến bị Ngô Thắng Vũ thấy được sẽ như thế nào.

Mà Ngô Thắng Vũ mới tắm xong đi ra liền thấy tiểu bảo bối của mình đã cởi hết quần áo, bụng nhỏ nay đã tròn lên như cái gò núi nhỏ, tay cầm love egg tự chơi tao huyết dâm loạn, miệng còn không ngừng kêu “Chồng mau làm em”, hần cảm giác hạ thân bị cầm dục đã mấy tháng đang ngủ say dưới lớp khăn tắm đang dần dần tỉnh giấc, nhanh chóng cứng rắn.

Hần đi tới bên giường thấy rập trái giường đã ướt một mảng lớn liền biết người này đã chơi khá lâu, phần bụng to lên chẳng những không làm dục vọng hần tiêu giảm mà còn khiến cơn thịnh càng ngẩng cao hơn. Nam sinh ưu tú thanh lãnh này vì hần mới như vậy, lúc này còn ở trên giường không ngừng gọi tên hần

muốn được làm.

“Bảo bối, không phải đã nói không cho em tự mình chơi sao.”

“A... Ân a.... Nhưng mà anh đâu có làm em....” Đã sớm biết người kia đã tắm xong, cậu chẳng những không dừng lại mà còn gọi lớn hơn, chờ hấn rốt cục cũng đi tới cạnh mình, cậu cố ý dùng love egg ma sát âm vật, “A a... Thật thoải mái... Chồng.... Muốn... Nhanh lên một chút.... Làm em đi....”

Côn thịt đã cứng như gậy sắt, hấn thăm than một tiếng, cúi đầu hôn lên hai cánh môi đầy đặn hồng nhuận, hai tay xoa xoa cái bụng tròn trịa. Dương Uẩn Chi bị sờ đến mềm nhũn, không ngừng giãi dựa muốn tựa vào người hấn.

“Chồng..... A..... Thoải mái... Còn muốn...”

“Bảo bối chỉ sờ bụng đã thoải mái rồi sao?”

“Không có đâu.... Phía dưới... Cũng phải... Aha... Không muốn ngón tay... Muốn đại dương vật của chồng xuyên em....”

“Đứa ngốc, anh lo lắng....”

“Chồng, hôm nay em có tra rồi, sau ba tháng làm có thể làm, em đã năm tháng rồi.”

Thanh âm nghẹn ngào nức nở, bộ dáng tủi thân ủy khuất như đã phải nhẫn nhịn thật lâu. Hai người đều là lần đầu làm cha nên cũng không biết thật ra sau ba tháng thai nhi đã ổn định, có thể tiếp tục sinh hoạt vợ chồng, mỗi ngày đều phải cất lực nhẫn nại. Thậm chí hấn còn suýt chút muốn chuyển sang phòng cách vách ngủ, sợ mình cứ ở gần em ấy lại không nhịn được.

Ngô Thắng Vũ yêu thương hôn hôn mặt cậu, thanh âm khàn khàn mang theo mấy phần áy náy, “Được được, đều tại anh, không có tìm hiểu kỹ hại bảo bối nhà ta phải nhịn thật lâu.”

Hấn nằm lên giường nghiêng đầu hôn môi xoa xoa, còn lấy love egg phía dưới ra, “Bắt quá lần sau không cho em tự mình chơi cái này nữa, có muốn thì phải nói với anh.”

“Dạ.” Dương Uẩn Chi hít hít mũi, Ngô Thắng Vũ xoa nắn đầu vú cậu, chỗ đó càng lúc càng trưởng lớn làm cậu thấy thật đau thật nhức.

“Em nói xem ở đây có sữa không?”

“Aha... Em không biết... Ân... Đau...”

“Đau sao? Vậy chồng không động nơi này nữa.” Ngô Thắng Vũ bỏ tay ra, Dương Uẩn Chi lại không muốn, ra hiệu hấn tiếp tục mò đầu vú của mình. Hấn thẳng thẩn ngậm hút mấy lần nhưng không có hút ra sữa, nhẹ nhàng dịch xuống hôn lên phần bụng vốn thanh mảnh nay đã nhô to, da bụng bị căng mỏng có thể nhìn thấy tơ máu cho nên xúc giác càng nhạy cảm hơn so với trước đây. Ngô Thắng Vũ nhẹ nhàng chạm vào làm lông mi cậu run rẩy, ôn nhu liếm láp giống như đang chào hỏi đứa nhỏ. Cánh hoa phía dưới khép mở phun sương, thân thể không ngừng toả nhiệt, mỗi lần nhìn hấn xoa xoa bụng mình cậu lại thấy thật thỏa mãn. Cho dù có lúc soi gương nhìn bộ dạng mình như vậy có chút không thích ứng, thế nhưng nghĩ đến đứa bé này là kết tinh của mình với Thắng Vũ, lòng lại mềm mại vuốt ve nó.

“Ân a.... Chồng, phía dưới thật ướt... Muốn anh vào...”

“Được.” Ngón tay hấn mò tới hoa khẩu của cậu, quả nhiên tất cả đều là âm dịch, tuy rằng trước đây cậu rất hay động tình nhưng cũng không có hai huyết động đều ướt đầm như vậy.

“Tiểu tao hóa, sao lại ướt thành như vậy.”

“A... Em cũng không biết nữa.... Bắt đầu từ tháng trước rồi, chảy dịch nhiều hơn lúc trước nhiều lắm.... Thật khó chịu... Hức hức.... Chồng nhanh lên chút.... Dừng đại dương vật để tao động dừng ngứa nữa...”

70. Chương 69: Tao Hóa, Bị Thao To Bụng Còn Dâm Đăng

Edit: Đậu

Ngô Thắng Vũ bị Dương Uẩn Chi nói tới ngứa ngáy khó nhịn, hấn cũng đã cấm dục quá lâu rồi, vợ yêu của hấn còn trách hấn không chịu động vào cậu mà không biết hấn mong mỗi đêm từng đêm. Mỗi ngày đều phải lén lút trong phòng tắm tuốt một lần thì buổi tối tiểu huynh đệ của hấn mới có thể không có vừa nhìn thấy cậu liền cứng lên. Đương nhiên Ngô Thắng Vũ cũng biết tao hóa nhà mình rất muốn, nếu không phải bụng quá lớn khẳng định lúc ngủ em ấy đều muốn mình cắm vào.

“Ngoan, mấy tháng không có làm nếu lập tức đi vào em sẽ đau, chồng sẽ dùng đại côn thịt gãi ngứa cho em mà.” Ngô Thắng Vũ cúi đầu giúp cậu hút liếm hai tiểu huyết bên dưới, dâm thủy trong chốc lát đã lấp đầy khoang miệng hấn. Hấn vừa nuốt vừa dùng đầu lưỡi liếm lộng vách hoa huyết, sau đó lại âu yếm hậu huyết phía sau, đợi đến khi hai động nhỏ đều mềm mại, đầu lưỡi có thể tùy ý ra vào, hấn mới ngẩng đầu lên.

“Bảo bối, em nằm úp sấp lại sẽ thoải mái hơn.” Dù mới có năm tháng nhưng bụng cậu lại không nhỏ, hấn sợ làm chính diện quá lâu Dương Uẩn Chi sẽ mệt cho nên để cậu quỳ nằm trên giường. Bởi vì mang thai, cánh mông đã kiêu diễm nay càng tròn trịa nhu thuận nhổng lên thật cao. Một tay nâng bụng cậu, một tay nắm lấy côn thịt đặt trước huyết động ma sát một chút, đợi đến khi quy đầu được dâm thủy tắm ướt mới chậm rãi dâm vào bên trong.

“Ân a.... A thật nóng.... Côn thịt của chồng vào rồi.... A a thật thích...” Quy đầu vừa chạm tới miệng huyết, Dương Uẩn Chi liền nhịn không được phát tao. Ngô Thắng Vũ run lên, nuốt chút dâm thủy vào, may là

hắn cắn răng nhịn được.

“Vợ, không thoải mái chỗ nào nhất định phải nói cho anh biết.”

“Aha... Có.”

“Sao vậy? Chỗ nào không thoải mái?” Vừa nghe cậu nói như vậy, hắn lập tức ngừng lại, nhẹ nhàng vỗ vỗ bụng cậu, thật tưởng rằng cậu đang không thoải mái.

“Bên trong thật là nhột... Hức hức hức.... Anh nhanh lên một chút.... Mau tiến vào, làm em...”

“Mẹ nó, tiểu tao hóa.” Ngô Thắng Vũ nhanh chóng đâm vào, cũng không dám đâm quá sâu, chỉ đẩy vào phân nửa. Bên trong so với lúc trước càng ẩm nóng càng ẩm ướt, chặt chẽ bao lấy cự đại của hắn, thỉnh thoảng còn co bóp mấy lần làm hắn sáng khoái run lên. Một tay duy trì xoa xoa bụng lớn, một tay giúp cậu an ủi trụ ngọc, còn mò tới nơi hai người kết hợp gãi gãi mấy lần, Dương Uẩn Chi nhất thời thét lớn.

“A a.... Chồng..... Thật thoải mái... Chồng mau thao em đi.... Còn muốn, không đủ nha nha...”

“Muốn chồng vào hết luôn hả?”

“Muốn muốn.... Mau vào..... A a a..” Mang thai đến trung kỳ, bên trong đã mở rộng ra không ít cho nên dù Ngô Thắng Vũ có đâm cả cây vào cũng sẽ không giống như trước đây trực tiếp tiến vào tử cung, mà động tác của hắn còn nhẹ nhàng, hơn nữa cũng không dám đâm quá sâu nên cũng không quá đáng lo. Lúc tiến vào hắn chỉ thấy dự vọng phải gắng nhịn rất cực cũng được giải thoát, tiểu huyết khát khao cuối cùng đã được lấp đầy, bụng còn được hắn xoa xoa, Dương Uẩn Chi thoải mái, co giật đạt cao trào.

“Tao hóa, chồng còn chưa động đã cao trào rồi sao?” Đột nhiên bị đâm huyết dưới thân xoắn một cái, Ngô Thắng Vũ cũng sáng khoái đến cơn thịt trong nháy mắt nở lớn thêm vài vòng. Chất lỏng ẩm nóng từng luồng từng luồng đánh vào cự đại, hắn liền biết, cậu cao trào.

“A a a... Không được... Rất thư thái... Chỉ cần chồng cắm vào liền thoải mái chết được... A a a.”

“Chà chà, thích ăn côn thịt chồng vậy sao.” Hắn bắt đầu chuyển động, cậu dùng hai tay chống đỡ thân mình, thần trí đã tan rã từ lâu, mặt cọ cọ gối nằm, hai má hồng hồng, bụng tròn theo hắn động tác của hắn mà nhẹ nhàng lay động, eo thon giống như sắp chịu không nổi bụng lớn, Dương Uẩn Chi gian nan chống đỡ lấy. Cảnh tượng này làm mũi hắn nóng lên, phần lưng trắng nõn lấm tấm vài giọt đỏ tươi, hắn ngây ngẩn hồi lâu mới phản ứng lại đó là cái gì.

Chết tiệt, hắn cứ nhiên chảy máu mũi? Nhất định là cắm dực quá lâu quá nóng nẩy, hơn nữa bảo bối còn dụ người như vậy, cho nên mới chảy máu mũi. Tuy rằng như vậy, hắn vẫn cảm thấy có chút mất mặt, nhanh chóng len lén lau, sau đó tăng nhanh đỉnh lộng.

“A a a.... Thật nhanh..... A sắp thao chết rồi... Côn thịt của chồng thật lợi hại a a a...” Dương Uẩn Chi nằm úp sấp nên không biết mình chồng mình đang chảy máu mũi, chỉ không ngừng dậm dẫm lắc lắc cánh móng tròn trịa hùa theo thịt heo bông đang dậm loạn, Ngô Thắng Vũ suýt chút nữa lại phun máu mũi.

“Tiểu tao hóa, chồng làm em sướng khoái sao?” Bởi vì mang thai ít khi ra ngoài, cậu trắng hơn lúc trước nhiều, da dễ non mềm như nước, hơn nữa bụng lớn làm cậu càng thêm đầy đặn, trách không được hấn lại chảy máu mũi.

“A a.... Chồng.... Thoải mái quá.... Dậm tới đi... Đừng mà.... Đừng cọ âm để em.... A a a.... Thoải mái quá.... A lại chảy nước rồi.... A a...”

Ngô Thắng Vũ vừa làm vừa trêu đùa hai tiểu đậu đỏ phía trước, mà hai nụ hoa phía trước bị nhéo nhéo mấy cái liền vừa lớn vừa cứng, huyết động phía dưới lại phun nước ‘phốc phốc’ bị hấn dậm vẩy tung tóe. May là chất lượng phòng cách âm của Ngô gia rất tốt, nếu không ba mẹ ở phòng đối diện nhất định sẽ được tiếng rên của cậu.

“Tao hóa, đã bị làm to bụng còn dậm dẫm như vậy.”

“A a a a em không quan tâm.... Chồng mau tiếp tục làm em đi.... Tiếp tục làm em lớn bụng a a....”

“Còn muốn tiếp tục làm lớn, bảo bối nhi, em muốn sinh bao nhiêu hả?”

“Aha.... Chồng.... Muốn bao nhiêu.... Em liền sinh bấy nhiêu.... Mỗi ngày đều mang thai cũng không sao.... A sắp xuyên chết tao hóa rồi a a a...”

“Tiểu dâm nô.” Ngô Thắng Vũ nhin không được bị vợ mình mê hoặc, ác độc dậm mạnh mấy lần rồi chậm lại, hấn càng làm càng rành rọt, lúc sâu lúc cạn làm Dương Uẩn Chi muốn ngừng mà không được, cuối cùng chỉ có thể khóc lóc cầu hấn. Hấn không có dừng động tác phía dưới, hôn hôn phần lưng của cậu, lấy tay bảo vệ bụng cậu sợ mình làm quá mạnh sẽ tổn thương đến hai bảo bối.

“Bảo bối, anh luyện tiếc em mỗi ngày đều phải lớn bụng. Sinh một đứa thôi chồng đã đủ đau lòng rồi.”

Thanh âm tư tính ôn nhu làm cậu ngọt ngào, trong lòng như có một dòng nước ấm áp chảy qua.

“Nha nha... A... Em nguyện ý sinh.... Chồng.... Nhanh hơn chút nữa... Phải giống như hồi nãy vậy.... A a a... Đúng rồi.... Bên trong sắp hồng a a a... Muốn tiểu.. A..” Dương Uẩn Chi khó chịu nhắm mắt lại kêu loạn, hạ thân sướng khoái đến không ngừng co rút, cậu cảm giác mình sắp không thể khống chế khoái cảm.

71. Chương 70: Quá Mạnh, Đứa Nhỏ Sắp Bị Thao Rút A A A

Edit: Đậu

“Không sao... A a a... Là em nguyện ý sinh tiểu bảo bảo cho ông xã.... Aha... Không được..... Muốn ra a a a...” Dương Uẩn Chi chỉ thấy hạ thân mình lại tiết nước, trụ thịt đồng dạng cao trào, hoa huyết lại một lần nữa phun nước tiểu cùng âm thủy. Ngô Thắng Vũ bị nước tiểu của cậu đánh úp gằm lên một tiếng, còn thịt dử tợn phun cổ tinh dịch đặc nhất từ trước đến giờ. Nghẹn lâu như vậy nên lúc bắn lực đạo có chút mạnh làm hoa huyết cậu run rẩy, vách trong bị tưới sáng lóng lánh.

Thỏa mãn xong cả đầu và thân thể cậu đều thả lỏng, theo quán tính ập xuống giường, may là Ngô Thắng Vũ nhanh tay lẹ mắt ôm lấy cậu, đem người đã mềm nhũn nằm nghiêng lại, an ủi bụng của cậu, tinh dịch trong hoa huyết vì quá đầy mà học ra ngoài.

“Thế nào, bảo bối có thoải mái không?”

“Hừ hừ...”

Ngô Thắng Vũ cười nhéo nhéo mũi cậu, “Giống mèo lười quá đi, chỉ ăn no uống đủ liền thỏa mãn.”

“Anh mới là mèo lười đó.”

“Ha ha, được được được, vợ nói như thế nào thì là như thế đó.”

“Ngốc.”

“Bảo bối, còn muốn làm không?”

“Muốn, mặt sau còn ngứa lắm.” Dương Uẩn Chi kéo tay hấn sờ hậu huyết của mình, cảm dục hơn ba tháng hậu huyết cũng rất đói khát, mặt sau đã tự chảy đầy nước. Ban nãy Thắng Vũ chỉ lo an ủi hoa huyết phía trước, cậu cảm giác được hậu huyết thật bất mãn, vẫn luôn hừ không khát khao co rúc lại. Lúc cao trào cũng co giật mấy lần, giống như cũng được thao đến cao trào. Trên giường còn dính nước tiểu của mình, bất quá bộ vị nữ tính dù không khổng chế bắn nước tiểu nhưng cũng rất ít, hơn nữa mùi vị cũng thật nhạt, Thắng Vũ không để ý chút nào giúp cậu liếm khô sạch sẽ. Nhìn thấy giọt máu trên ga giường, Dương Uẩn Chi sợ hết hồn tưởng là của mình, ai dè Ngô Thắng Vũ đột nhiên ngưng ngừng.

“Ừm, vợ, hồi nãy em quá mê người nên nhịn không được chảy chút máu mũi.”

Cậu nghe xong bắt đầu cười lớn, tất nhiên đây là nụ cười sảng khoái nhất của cậu sau nhiều năm.

Hấn ôn nhu ôm cậu vào ngực mình, đối mặt nhau, bụng tròn kếp giữa hai người, mặc dù cậu không thể tựa

sát vào ngực hắn như lúc trước lại vẫn cảm thấy tư thế này vô cùng có cảm giác an toàn. Côn thịt dưới khóe lại cứng rắn, hắn cứ như vậy đỡ lấy chính mình chậm rãi ngồi xuống, trực tiếp cắm đầy hậu huyết cậu.

“Vợ em thật sự là bảo bối của anh, mặt sau không cần làm trơn cũng có thể đi vào.” Hơn nữa còn giống như phía trước, ướt át dâm loạn, làm trán hắn bắt đầu đổ mồ hôi.

Không cần phải cẩn thận từng li từng tí giống lúc xuyên hoa huyết, lần này hắn rất phóng khoáng thoải mái, hơn nữa đã ôm người vào ngực không cần lo lắng mình không cẩn thận đụng phải bụng cậu, cho nên cũng không cần nhẫn nại thêm, dùng mãnh kịch liệt thao làm, mỗi lần đi vào đều cắm thật sâu làm cậu liên tục không nhịn được rên rỉ thành tiếng.

“A a a.... Dương vật đỉnh thật sâu, làm đến a a a.” Quy đầu của hắn hung hăng ép lấy tuyến tiền liệt của cậu làm cậu sảng khoái đến mức trụ thịt phía trước không ngừng cọ sát bụng dưới hắn, đầu khắt rỉ dịch. Tinh dịch trong hoa huyết vẫn chưa khô ráo, theo động tác của hắn không ngừng hộc ra ngoài, chảy xuống nơi hai người kết hợp làm nơi đó càng thêm dính nị ướt át, thậm chí còn nổi bọt trắng làm lối vào sơn động càng thêm thông thuận.

Dương Uẩn Chi khoát tay lên cổ Ngô Thắng Vũ, bị bụng to cồng kềnh làm cậu không thể lắc mông hùa theo hắn, chỉ có thể dựa vào lực eo siêu cường của hắn nâng cậu lên, sau đó lại hạ xuống.

“Aha.... A a.... Hậu môn sắp lỏng rồi.... Thoải mái a a a....” Cả người áp sát vào hắn, đầu vú lớn hơn lúc trước rất nhiều bắt đầu căng đau, “Ông xã.... A a... Ngực đau quá... A a a...”

“Sao vậy? Chồng xoa cho em nha.” Hắn nắm lấy bộ ngực có thể nặn thành một quả cầu nhỏ giúp cậu xoa nắn, hậu huyết cũng sưng tấy lên, dâm dịch bao vây lấy cự bồng của hắn, vách ruột không ngừng ngọ nguậy.

“A a a.... Đầu vú thật trưởng, chồng đừng bóp a a....” Khuôn mặt thanh lãnh, đôi mắt mị nhân như tơ, đầu còn nửa điểm lạnh lùng như lần đầu gặp mặt, huyết động bị cự bồng đỏ tím thô to nổi đầy gân xanh ra ra vào vào, dâm dâng như tiểu yêu tinh chuyên câu hồn đoạt phách.

Ngô Thắng Vũ nắm chặt tay cậu, cự bồng như mô tơ không ngừng khuấy động, làm đến Dương Uẩn Chi run rẩy nâng bụng lớn, nước mắt, mồ hôi mằn mặn chảy vào miệng càng làm cho cậu thêm hưng phấn.

“Ân a.... Dương vật thao thật sâu... Sắp làm bụng hồng a a a....”

“Tiểu tao hóa, bụng cứng chỉ có thể bị anh càng thao càng lớn, không bị thao hồng đâu.” Cơ nhục trên người hắn mơ hồ nổi lên, động tác mãnh liệt, ngữ khí lại phi thường ôn nhu, cho dù là gọi tiểu tao hóa cũng làm cho cậu cảm thấy tràn đầy sung ái..

“A a.... Anh làm.... Mạnh như vậy.... Aha.... Đứa nhỏ sắp bị thao rớt luôn... A a a...”

“Anh mà chậm bảo bối sẽ bắt mất đó.” Ngô Thắng Vũ xoa xoa bụng cậu, cho dù bị bụng ngăn cách hẳn vẫn có thể hôn lấy người đối diện, đầu lưỡi khuấy đảo khoang miệng cậu, hôn đến hông cậu như nhũn ra, nước bọt trong miệng đều bị người kia cuốn đi làm cậu miệng khô lưỡi khô.

“Bảo bối, trong miệng có vị sữa.”

“A... Chậm một chút... Ân a... Bởi vì mới vừa... Uống sữa bò a.” Từ khi bụng càng lúc càng lớn, hai người cũng ít khi hôn môi bởi vì sợ một khi bắt đầu là không thể ngừng lại, vốn là Dương Uẩn Chi chỉ cần chạm vào Ngô Thắng Vũ liền dễ dàng động dục, đừng nói hôn môi, chỉ cần nghĩ đến hẳn là có thể ẩm ướt, rất nhiều lần không dám làm, hẳn đều dùng đầu lưỡi liếm cho cậu để cao trào. Mà hiện tại rốt cục cũng được ăn thịt heo bồng cậu khát vọng, Dương Uẩn Chi càng lúc càng hưng phấn, hoa huyết phía dưới đột nhiên rút lại, mặt sau không ngừng phân bố thủy dịch, ngọc sợi phía trước trướng đến đau đớn.

“A a a... Chồng... Muốn tới... A a... Miệng nhỏ phía sau... Cũng phải được uống sữa bò của ông xã.”

“Được, chồng cho em, chúng ta cùng nhau cao trào.” Hắn hôn cậu, cự bồng bắt đầu tăng tốc chạy về đích, rốt cục sau khi cầm mấy chục cái, cậu không thể chịu nổi nữa thì hẳn mới chịu cao trào. Tinh quan mở rộng, linh khẩu bắn ra cổ tinh dịch thứ hai trong ngày, toàn bộ đều bắn vào đường ruột cậu, tinh dịch vừa nóng vừa đặc làm cậu liên tục run rẩy.

“Đến a a a a...” Móng tay cắm vào thịt hắn, thân thể bắt đầu co giật, mỗi lần cao trào đều là mấy chỗ cùng nhau làm khoái cảm tăng lên gấp bội.

Cao trào qua đi, cơn thịnh đã tiết tinh của hắn vẫn vẫn không có mềm xuống, bởi vì hắn phát hiện, hắn lại mắc tiểu.

72. Chương 71: Vợ, Muốn Tiểu Lên Mặt Em

Edit: Đậu

“Tiểu tao hóa, hôm nay không tiểu vào bên trong cứng đâu.”

“Hà?”

“Muốn tiểu lên mặt em.” Ngô Thắng Vũ ôm cậu, “Có được không?”

“Được.” Nghe đến Ngô Thắng Vũ muốn tiểu lên mặt mình, hai má Dương Uẩn Chi đột nhiên nóng ran lên, không có sợ hãi cùng buồn nôn, chỉ có hưng phấn. Cự bồng rời khỏi mật huyết lui ra ngoài, cậu ôm bụng quỳ ngồi ở trên giường, ngửa đầu vừa vận đối diện với cơn thịnh đang tấn vị xạ hương nồng đậm, phía trên có tinh dịch còn sót lại. Dương Uẩn Chi dùng hai má cà nhẹ quy đầu nóng rực, “Chồng nhanh lên, mau

bắn cho em.”

“Tao hóa, anh bắn liền đây.” Để dương vật của mình đối diện mặt cậu, hắn chỉ thấy cả người nóng lên, một luồng chất lỏng màu vàng nhạt phun ra ngoài, thẳng tắp bắn vào gò má cậu, sau đó chảy xuống cổ, núng vú, lại tới bụng.

Thân thể phủ đầy chất lỏng ấm áp của ông xã, Dương Uẩn Chi thậm chí còn hé miệng uống vào một ít, mùi vị tanh tưởi lại làm phía dưới cậu âm ướt, đầu vú cùng bụng bị thủy dịch làm cho ngứa ngáy, không cần thận rên thành tiếng.

“Mẹ nó, bảo bối. Bắn nước tiểu cũng có thể làm cứng phát tao rên rỉ.” Côn thịt tiểu xong khẽ run lên, Dương Uẩn Chi lại hé miệng nuốt lấy vài giọt cuối cùng, còn giống như lần trước giúp hắn liếm khô sạch sẽ. Không có bất kỳ sự cưỡng ép nào, cậu uống xong liền thỏa mãn, Ngô Thắng Vũ cảm thấy tâm mình chỉ có thể có em ấy, không thể chứa thêm bất kỳ ai.

Hai người trong buồng tắm thanh tẩy lại nhịn không được làm thêm một lần, rốt cuộc cũng được khai huân, ai cũng không muốn buông đối phương, đều có chút muốn ngừng mà không được. Tắm rửa sạch sẽ, sau đó lại nằm lên giường, hắn chốc chốc lại xoa xoa bụng cậu.

“Vợ, em không có ở trường nên anh cũng không muốn đi học nữa.”

“Nói cái gì vậy a, thi cuối kỳ rất nhiều bài, phải đi học mới có tiến bộ được, em vẫn chờ anh về nhà phụ đạo cho em đó.” Dương Uẩn Chi làm bộ nguýt hắn một cái, người kia lại còn cười, cánh tay khoác lên cổ ôm lấy cậu, nghiêng người nhìn cậu.

“Bụng em càng lúc càng lớn, anh bây giờ chỉ hận không thể mỗi ngày đều ở nhà tự mình chăm sóc em, sao còn tâm tư học tập.”

Không phải mỗi ngày anh rất chăm chỉ làm bài tập sao, Dương Uẩn Chi oán thầm. Bất quá Ngô Thắng Vũ giống như đi guốc trong bụng cậu, một giây sau liền mở miệng giải thích, “Mỗi ngày liêu mạng làm bài tập là để phân tán lực chú ý, đỡ phải sợ mình nhìn thấy em lại không nhịn được.”

Cậu cười cười, chỉ nằm tán gẫu cùng hắn lại làm cho tâm như được đổ mật ong, ngọt ngào hạnh phúc.

※

“Mẹ, đây là cái gì vậy?” Dương Uẩn Chi đỡ eo xuống lầu, nhìn thấy một bàn khoai tím, bánh ngọt màu tím, nói chung tất cả thức ăn trên bàn đều có màu tím.

“Đến đến, Tiểu Chi, mau tới ăn cơm đi.” Lục Tử Dư vội vã đỡ con dâu của mình xuống, thần bí nói, “Nghe nhiều người nói nếu mang thai mà ăn nhiều đồ màu tím, xác suất sinh đôi rất lớn.”

Cậu nhất thời đỏ khốc đỏ cười, “Mẹ, mẹ nghe ai nói vậy.”

Lục Tử Dư xới một chén cháo cũng màu tím cho cậu, “Ngày xưa từng có a, là thật đó, con uống nhiều một chút, cẩn thận nóng.”

Cậu múc một muống cháo thổi nguội, nỗ lực nín cười, mà thôi không quản nó có phải thật hay không, dù sao đồ ăn màu tím cũng có thể chống oxy hóa, tốt cho sức khỏe tim mạch, lúc trước không biết mình mang thai có ngồi trước máy tính một thời gian, ăn nhiều một chút cũng không sao.

Bất quá lúc hần về nhà lại cười mẹ mình một trận, “Mẹ, người tốt xấu gì cũng tốt nghiệp rồi, đừng có mê tín vậy nha.”

Đương nhiên, cuối cùng bạn học Ngô bị mẹ mình mắng chạy té khói.

Hôm nay mẹ Ngô có việc phải ra ngoài, ba Ngô và Ngô Thắng Vũ người đi làm người kia thì đi học, chỉ còn Dương Uẩn Chi với bảo mẫu, gần tới buổi trưa chuông cửa đột nhiên vang lên, dì giúp việc đang nấu cơm vội vã lau khô tay đi mở cửa.

“Tiểu Chi, tìm được em rồi.” Nghe bảo mẫu truyền lời, cậu có chút kỳ quái, ai lại tới tận đây tìm mình?

Lúc đi tới cửa cậu không khỏi ngẩn người, “Chị Thư Vọng?”

“Ừm, Uẩn Chi.” Giang Thư Vọng cười cười với cậu, thế nhưng lúc nhìn thấy bụng cậu lại bị khiếp sợ có chút không bình tĩnh nổi.

Biết chị đang nhìn bụng mình, Dương Uẩn Chi có chút ngượng ngùng kéo kéo áo, hối hận không khoác áo kỹ trước khi xuống, quả nhiên một lần mang thai ba năm ngốc nghếch a.

“Cái kia.... Chị tìm em có chuyện gì không?”

Nghe Dương Uẩn Chi hỏi, Giang Thư Vọng mới phục hồi tinh thần lại, ý thức được mình mới thất thố, vội vã xin lỗi cậu, “Xin lỗi em Tiểu Chi, chúng ta có thể vào trong rồi nói không?”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu, dẫn cô vào phòng khách ngồi xuống, bảo mẫu bưng nước trái cây cho Giang Thư Vọng, sau đó lại tiếp tục làm việc, trong phòng khách nhất thời chỉ còn lại hai người bọn họ.

“Tiểu Chi, em...”

“Khăng định hù chị đi.” Cậu bắt đầu dĩ cười cười, bất quá cũng không muốn trốn tránh, sờ sờ bụng mình, “Àn chị không nhìn lầm, em mang thai, em là người song tính.”

“Ngô Thắng Vũ?”

“Đúng vậy.” Dương Uẩn Chi cười cười, giống như vừa nhớ tới chuyện vui.

Giang Thư Vọng lần đầu tiên thấy cậu như vậy, lòng khẽ run lên, sau đó gật gật đầu, không hề có bất kỳ sự khinh bỉ hay không thể chấp nhận, “Chúc mừng em.”

“Đừng khách sáo như vậy. Sao chị biết em ở đây?” Cậu đã ngưng học rồi, khẳng định mọi người không thể biết cậu đang ở nhà Thắng Vũ.

“Chị đến nhà em, mẹ em nói em đã chuyển ra ngoài, sau đó nghĩ nghĩ một chút lại tìm người hỏi địa chỉ nhà Thắng Vũ, liền tìm đến, không nghĩ tới em thật sự ở đây.”

“Có chuyện gì sao?” Dương Uẩn Chi có chút kỳ quái, sao Thư Vọng lại tìm cậu.

“Thật ra là muốn nói xin lỗi em.”

“Hả?”

“Chuyện em là người song tính với chuyện em cùng Ngô thắng Vũ là do Dương Quân tiết lộ, chị vẫn luôn muốn thay cô ấy xin lỗi em.”

Cậu không hiểu, không biết sao Thư Vọng lại muốn thay Dương Quân xin lỗi cậu, “Chuyện dù sao cũng đã qua rồi, hơn nữa, sao chị lại muốn xin lỗi thay Dương Quân?”

“Vốn chị có thể ngăn cản chuyện này, chỉ là không nghĩ tới cô ấy thật sự dám làm như vậy, là do chị không hiểu rõ cô ấy. Tiểu Chi xin lỗi.”

Dương Uẩn Chi lắc lắc đầu, không nói gì. Giang Thư Vọng nhấp một hớp nước trái cây, tiếp tục nói, “Em còn chưa biết đi, Dương Quân đã bị buộc thôi học. Hơn nữa tất cả trường học đều không chịu nhận cô ấy cho nên cô ấy bỏ học ở nhà. Mà chuyện làm ăn nhà Dương Quân gần đây hình như cũng không thuận lợi lắm, không có khách hàng nào nguyện ý hợp tác với nhà cô ấy.”

Chuyện này cậu thật sự không biết, sau khi rời khỏi nhà cũng không còn tâm tình quan tâm mấy người đó, Giang Thư Vọng hồi lâu mới nói một câu, “Chuyện này, hẳn là Ngô Thắng Vũ làm.”

73. Chương 72: Hóa Trang Thành Nữ

Edit: Đậu

Dương Uẩn Chi hơi run run, những chuyện này Ngô Thắng Vũ không có nói với cậu, tất nhiên cậu sẽ không biết được. Hơn nữa cậu cũng không muốn đề cập gì về chuyện nhà Dương Quân, không nghĩ rằng hắn đã yên lặng làm nhiều điều vì cậu như vậy. Dương Uẩn Chi chẳng hề trách cứ Ngô Thắng Vũ, bởi vì cậu liều mạng học tập, liều mạng làm việc như vậy cũng chỉ vì chờ đến khi đủ năng lực, có thể đẩy Dương Hoàn Đồ xuống, quang minh chính đại làm cho ông ta triệt để cút khỏi tầm mắt mình.

Nhìn cậu như vậy, Giang Thư Vọng cũng biết cậu cũng không rõ những chuyện kia, hơn nữa cô không nghĩ cậu đã mang thai, không khỏi cảm thấy hành động của Dương Quân rất quá đáng. Bất quá Ngô Thắng Vũ cũng làm cho Giang Thư Vọng lú lẫm, lúc với Dương Uẩn Chi, hắn đều là ôn nhu săn sóc, mà chỉ quay lưng một cái, mọi người căn bản không thể thấy hắn cười. Đối với những người đã từng khi dễ ức hiếp cậu, hắn đều không hề hạ thủ lưu tình. Người như vậy, xác thực rất có mị lực.

“Em nhất định rất khó hiểu sao chị lại muốn thay mặt cô ấy xin lỗi em đi.”

“Ừm.”

“Thật ra chị với Dương Quân đã biết nhau từ nhỏ, cũng biết cô ấy là con riêng. Lúc còn bé cô ấy hay vắn vắn nhược nhược, yếu đuối trước mặt chị, mà tính chị từ nhỏ đã giống con trai, có ai bắt nạt cô ấy, cô ấy liền mết với chị, chị cuối cùng sẽ giúp cô ấy hết giận. Có lần Dương Quân nói với chị cô ấy có một người anh trai, là con của ba cô ấy với người vợ khác, mẹ cô ấy nói người kia bất nam bất nữ, là một quái vật, hơn nữa còn rất cao ngạo, hay xem thường người khác, lúc đó chị đã biết, em tên là Dương Uẩn Chi. Sau đó có một ngày cô ấy khóc lóc tới tìm chị, cô ấy nói cô ấy thấy em, em còn đánh cô ấy, mà chị lại oan ức thay Dương Quân, một người không có ba, hai mẹ con sống nương tựa lẫn nhau thường rất hay bị bắt nạt. Lâu dần thành một loại đau lòng, chậm rãi liền biến thành yêu thích. Sau đó nghe nói ba cô ấy ly hôn với vợ chính, cô ấy nói mẹ cô ấy kết hôn rồi, cô ấy có ba, chị còn thấy thật vui vẻ, cho là cô ấy rất cực cũng không còn bị khi dễ nữa. Qua nhiều năm chị mới biết, nguyên lai Dương Quân luôn luôn gạt chị, lần mà cô ấy nói cô ấy bị em đánh thật ra là do bản thân té lộn mèo, em cũng thật khác những gì mà Dương Quân nói. Chuyện hai mẹ con cô ấy bị mẹ em chèn ép cũng là giả, hơn nữa vừa vặn ngược lại, là hai mẹ con cô ấy không chịu buông tha, thậm chí vô cùng không biết xấu hổ. Ba mẹ Dương Quân kết hôn không bao lâu liền dời đi, có lẽ là vì công tác, một năm trước chị mới gặp lại cô ấy, đã qua nhiều năm, cô ấy còn đẹp hơn hồi bé nhiều.” Nói đến đây, Giang Thư Vọng nhìn Dương Uẩn Chi, “Kỳ thực hai người rất giống nhau cho nên chỉ cần liếc mắt một cái liền biết em là người anh cùng cha khác mẹ kia. Nhưng mà cho dù tính tình không thay đổi, cô ấy cũng không còn nét trong sáng ngây thơ như còn bé, có lẽ cả người tục khí nên Ngô Thắng Vũ mới không thích cô ấy. Lúc đó chị bị tình cảm nhiều năm che mắt, thấy cô ấy trở lại, chị thật sự mấy ngày không ngủ được, lần đi ngoại khóa đó, lớp chị cách lớp em không xa, chị tràn đầy phấn khởi muốn ôn chuyện quá khứ với Dương Quân lại thấy cô ấy lấy cánh gà vừa được nướng chín cố ý chọc vào tay em, đôi mắt chứa đầy sự hung ác mà chị chưa từng được thấy. Khi đó chị giật mình, tiểu nữ sinh mảnh mai sao lòng dạ lại độc ác như vậy.”

Giọng nói tràn đầy thất vọng cùng bất đắc dĩ, Dương Uẩn Chi cũng lo lắng cho Thư Vọng, đứng đấy, người mình thích nhiều năm như vậy lại để mình thất vọng cùng cực, loại cảm giác này nhất định rất tồi tệ. Thật may, Ngô Thắng Vũ mà cậu luôn xem như sinh mệnh lại là, người hoàn mỹ nhất trên đời.

“Chuyện về sau em cũng biết, chị cứ tin cô ấy sẽ không ác độc như vậy nhưng lại phát sinh sự kiện đó, cho nên một ngày kia chị thật sự tức giận đến mất đi lý trí, trực tiếp lôi cô ấy khỏi phòng học đánh một trận. Chị nói với Dương Quân đừng để chị chán ghét cô ấy nhưng cô ấy vẫn làm, đột nhiên cảm thấy yêu thích nhiều năm dần dần đã biến thành thất vọng cùng chán ghét.”

Tình cảm lần lượt bị giẫm đạp, Giang Thư Vọng đã sớm mệt mỏi cho nên hiện tại Dương Quân như thế nào, cô cũng không quan tâm, bởi vì những chuyện đó đều là cô ấy gieo gió gặt bão.

“Uẩn Chi, thật ra chị cũng biết cả nhà Dương Quân đến nhà em nháo loạn nên em mới dọn ra ngoài, hôm nay đến đây là muốn nhắc nhở em một chút, Dương Quân thật sự rất ích kỷ, là người quyết trả thù cho bằng được, chị cảm thấy cô ấy sẽ không dễ dàng buông tha như vậy, khoảng thời gian này em vẫn nên chú ý một chút.”

Không nghĩ tới Giang Thư Vọng tìm đến tận đây là để nói với mình như vậy, cậu hơi kinh ngạc, vẫn gật đầu một cái, “Em biết rồi, cảm ơn chị.”

“Không cần. Tuy rằng trước tiếp xúc không nhiều, thế nhưng chị biết em như thế nào, từ lần đầu nói chuyện với em, chị đã biết là Dương Quân gạt chị. Hi vọng em không ngại tiếp tục làm bạn với chị.”

“Tất nhiên.”

Hai người tiếp tục hàn huyên vài câu đã đến giờ cơm, Dương Uẩn Chi muốn cho Giang Thư Vọng ở lại ăn cơm nhưng Giang Thư Vọng lại kiên trì muốn về, chỉ nói lần sau sẽ đến thăm cậu, cậu cũng không tiếp tục giữ lại, ở nhà một mình đã lâu, lại không có bạn bè khó tránh sẽ có chút cô độc. Giang Thư Vọng đi rồi cậu cũng chỉ thuận miệng ăn chút gì đó, sau đó vào phòng nghỉ ngơi.

Ngô Thắng Vũ về liền phát hiện vợ mình rầu rĩ không vui, ăn cơm tối cũng không nói chuyện, chỉ ngồi trong phòng ngẩn người.

“Bảo bối, sao vậy? Nghe nói hôm nay có ai đến nhà hả?”

“Ừm, là chị Giang Thư Vọng.”

“Hả, chị ấy tới đây làm gì?” Hần khó hiểu, hôm nay chị ấy không đi học sao, với lại nếu có chuyện gì sao không tìm hần trước mà lại đến nhà hần.

“Không có gì, nói cho em biết một ít chuyện về Dương Quân thôi à.”

Nghe đến đó, Ngô Thắng Vũ đột nhiên sốt sáng lên, “Bảo bối, em tức giận sao?”

Dương Uẩn Chi lắc đầu, “Em tức giận gì chứ, em biết anh là vì em.”

“Vậy vợ sao em không vui vậy?” Hấn cọ cọ mặt cậu, thỉnh thoảng hôn hôn mấy cái, một tay luồn vào bên trong sờ sờ.

Cậu bị hấn sờ đỏ mặt, vừa thở hổn hển vừa nói, “Từ khi bụng lớn mỗi ngày đều phải ở nhà, em sắp mốc meo rồi.”

“Bảo bối có thể đi lại trong sân một chút.”

Dương Uẩn Chi liếc hấn một cái, “Đi muốn thuộc lòng luôn rồi.”

“Vậy giờ phải làm gì.” Hấn dừng động tác nhìn vợ mình.

“Ngày mai là cuối tuần, em muốn ra ngoài chơi.”

“Bảo bối...”

“Em muốn đi ra ngoài.”

“Được rồi.” Ngô Thắng Vũ biết sau khi bụng lớn tính tình Dương Uẩn Chi cũng tương đối bạo hơn, cũng nên ra ngoài một chút, nhưng hấn sợ.... Bất quá vợ là nhất, vợ đang mang thai là nhất nhất, hơn nữa nhìn ánh mắt đáng thương của vợ, hấn căn bản không nhẫn tâm từ chối, “Vậy ngày mai anh mua cho em đồ nữ nha, em đóng vai thai phụ, anh sẽ dẫn em ra ngoài, được không?”

Tuy thấy hơi là lạ, Dương Uẩn Chi vẫn gật đầu một cái.

74. Chương 73: Xuất Môn

Edit: Đậu

Bất quá Dương Uẩn Chi không có nghĩ tới là Ngô Thắng Vũ không chỉ mua cho mình đầm bầu với áo lót mà còn mua tóc giả, là loại tóc đen dài thẳng, phía trước còn có mái lưa thưa cong cong, khóe miệng khẽ co giật.

“Em không muốn đội cái này.” Mặc loại quần áo này đã là cực hạn rồi lại còn muốn mình đội tóc giả, cậu biết nữ nghĩ.

“Bảo bối mặc nữ trang phải đội tóc giả nữa mới đẹp.” Hấn cười xấu xa hôn môi cậu một cái, “Ngoan, anh đã chọn rất lâu đó mới tìm được cái thích hợp với em. Vợ mà đội chắc chắn sẽ đẹp như nữ thần luôn, mau

mau chuẩn bị đi anh đưa em đi chơi.”

Lần trước nhìn cậu mặc đồng phục tiếp viên hàng không, bây giờ nhớ lại hấn vẫn muốn chảy máu mũi, bảo bối của hấn mặc đồ nữ thật sự quá đẹp.

Vì có thể ra ngoài chơi, Dương Uẩn Chi không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn thay quần áo.

“Cái này mặc sao?” Cầm áo lót ren hoa nhìn Ngô Thắng Vũ, Dương Uẩn Chi muốn ngất xỉu, cậu không muốn bận cái này đâu, xấu hổ lắm. Nhưng mà dạo gần đây bộ ngực đã trưởng lớn hơn trước nhiều, sợ sẽ sơ xuất hấn vẫn kiên trì bắt cậu mặc.

“Híc anh cũng không biết...” Hấn cầm áo lót nhìn nhìn nút cài phía sau một chút, “Hình như là cài lại như thế này, để anh giúp em.” Hai người tốn nửa ngày cuối cùng cũng bận áo lót xong, không khỏi cảm thán làm con gái thật phức tạp. Mặc áo lót xong, cậu mới cầm lấy váy bên cạnh.

May là Ngô Thắng Vũ không có mua mấy loại màu mè sặc sỡ mà là màu trắng Âu đơn giản nhưng không kém phần sang trọng, chất vải mềm mại. Sau khi Uẩn Chi mặc vào, bạch y phiêu phiêu, tiên khí mười phần, hai chân trắng nõn thon dài thẳng tắp, cho dù đang mang thai vẫn làm người khác cảm thấy thật xinh đẹp.

“Vợ, em thật đẹp.” Hấn quả thực muốn ôm cậu không buông, cậu đã một mét bảy mấy nên không cần mang giày cao gót, mà dù không mang vẫn toát lên phong thái nữ thần, “Nào đội tóc giả vào đi.”

Gương mặt cậu rất nhỏ, quả nhiên bộ tóc giả hấn chọn rất thích hợp với cậu, tóc thẳng đen dài đến eo làm cậu càng thêm thanh thuần, phần mái thưa cong vểnh lại xen chút trẻ trung, thoát nhìn rất xinh đẹp.

Ngô Thắng Vũ lại thấy mũi mình bắt đầu nóng lên, bảo bối của hấn thật dễ nhìn, hơn nữa hấn chưa từng thấy nam sinh nào hợp mặc nữ trang như vậy.

Quả nhiên mới ra khỏi phòng, Lục Tử Dư cũng sợ hết hồn, không ngừng vây quanh Dương Uẩn Chi, “Trời ơi Tiểu Chi nhà ta so với nữ sinh còn đẹp hơn nhiều.” Ngay cả Ngô Hủ Sinh đang đọc báo cũng ngẩng đầu nhìn một cái, xác thực rất kinh diễm, bất quá trong lòng ông đương nhiên vợ mình vẫn là đẹp nhất.

“Mẹ, thu hồi ánh mắt háo sắc của mẹ lại đi.”

Lục Tử Dư căn bản không để ý tới con trai mình, ánh mắt đều đặt trên người Dương Uẩn Chi, “Tiểu Chi ra ngoài phải cẩn thận một chút, phải bắt xe đi đừng có ngồi xe buýt hay tàu điện ngầm biết không.”

“Dạ con biết rồi.” Dương Uẩn Chi cười cười, “Mẹ người đừng có lo lắng nữa mà.”

“Ừm, Thắng Vũ nhất định phải chăm sóc Tiểu Chi thật tốt.”

“Dạ dạ, bây giờ vợ con là quan trọng nhất.”

“Thằng nhóc lảm lời.” Mẹ Ngô vừa cười vừa mắng.

※

Hai người đi dạo trên phố, mọi người đi ngang qua đều sẽ nhìn chăm chăm bọn hắn, sau đó nhỏ giọng thảo luận thật là một đôi ‘Kim Đồng – Ngọc Nữ’, ánh mắt hâm mộ. Dương Uẩn Chi vừa ngại vừa buồn cười, nhớ tới lúc trước bọn họ chưa từng được chúc phúc như thế này, vậy mà chỉ cần đổi trang phục một cái lại thu hút thật nhiều ánh mắt hâm mộ, rốt cuộc đến bao giờ xã hội này mới có thể chân chính chấp nhận đồng tính luyến ái, hơn nữa không xem người song tính như cậu là quái vật đây.

“Bảo bối, đi xem phim đi.” Sở vợ đi bộ nhiều sẽ mệt, hắn đề nghị đi xem phim nghỉ ngơi.

“Được a.” Hai người mua vé xem phim gần nhất, hình như là phim đang hot trên thị trường, hắn không dám để cậu uống uống đồ uống có gas nên đổi thành nước ép trái cây với bắp rang, xong xuôi mới ôm cậu vào phòng chiếu phim.

Bắt quá rạp chiếu phim này âm thanh thật tốt, hơn nữa mấy cảnh máu me kinh dị âm thanh sẽ thật lớn thật chân thật, làm cậu sợ đến run rẩy mấy lần, hắn vội vã ôm cậu, “Em sợ hãi, nếu sợ thì đừng nhìn nữa.”

Dương Uẩn Chi vừa muốn nói chuyện, đột nhiên cảm thấy bụng thật đau, lập tức xiết chặt tay Ngô Thắng Vũ, “A.... Chồng... Đau quá...”

“Em sao vậy?” Nhìn cậu đỏ mồ hôi lạnh, lòng hắn như dầu sôi lửa bỏng, không ngừng xoa xoa bụng cậu an ủi tiểu bảo bối bên trong, “Vợ, chúng ta ra ngoài đi.”

“Em... Không đứng lên nổi... Con lại đá em... A... Hắn là bị dọa rồi...” Nhóc con bên trong hắn lại bị âm thanh quá lớn hù tới mới đánh đá lung tung, cậu đã đau đến chảy mồ hôi lạnh.

Chờ tới khi hết cảnh máu me, nội dung bộ phim bình thường trở lại, âm thanh không còn đinh tai nhức óc như hồi nãy, đứa nhỏ trong bụng mới dần dần bình tĩnh lại, Dương Uẩn Chi đã xụi lơ trong ngực Ngô Thắng Vũ.

“Vợ, có khá hơn chút nào không?”

“Đỡ hơn rồi.” Lần đầu tiên cảm nhận được thai động mãnh liệt như vậy, hồi nãy tay hắn còn sờ sờ được chân con mình, hai người không đợi phim hết đã đi ra.

“Đều tại anh, sớm biết như vậy đã không để em xem phim, cũng không hù tới tiểu bất điểm này.”

Dương Uẩn Chi xoa bụng, đứa nhỏ đã yên lặng, không biết có phải bị dọa thật hay không, Ngô Thắng Vũ luôn sẵn sàng, nếu có chuyện gì hắn sẽ trực tiếp gọi điện thoại cho chú mình.”

“Yên tâm, đứa nhỏ bị dọa chắc sẽ yên lặng hai ba ngày à, mấy ngày sau sẽ sinh long hoạt hổ lại thôi. Hơn nữa nếu đứa nhỏ lúc còn trong bụng mẹ bị giật mình, sau này lá gan sẽ rất lớn, không sợ trời không sợ đất, anh phải chuẩn bị tâm lý đó.”

Làm hai ba ba đều dễ khóc dễ cười, về sau phỏng chừng sẽ thật sự rất náo loạn đây.

Không xem phim nữa hai người lại đi dạo một chút, hắn lại dẫn cậu đi ăn cơm. Sau khi ngồi xuống vẫn luôn xoa xoa bụng vợ mình, thỉnh thoảng lại nói chuyện với đứa nhỏ một chút, sợ hắn thật sự bị dọa đến không dám động đây.

Đi tới giữa trưa, chân cậu có chút mỏi, Ngô Thắng Vũ trực tiếp ôm cậu lên đùi bóp chân cho vợ, một bên còn uy đồ ăn cho cậu. Trong nhà hàng còn có khách nhân, cậu có chút xấu hổ, hơi cúi đầu xuống ăn mà hắn lại không hề để ý. Những người khác chỉ cảm thấy hai vợ chồng này thật ân ái, hơn nữa còn rất đẹp, không ngừng nhìn về bên này.

Đương nhiên uy thì uy nhưng hắn vẫn không quên cọ cọ, hôm nay Tiểu Chi mặc váy, ngồi lên đùi hắn, quần lót trực tiếp dán vào bộ vị, khoảng thời gian này hơi miễn cảm, trong chốc lát bên dưới liền ẩm ướt.

Mà tay Ngô Thắng Vũ cũng bắt đầu mò tới đáy quần, gãi gãi khe quần lót cậu. Một bữa cơm dần dần sắc tình lên, hơn nữa còn là ở nơi công cộng, Dương Uẩn Chi khấn trương đến căng thẳng.

75. Chương 74: Trong Nhà Hàng Vừa Ăn Cơm Vừa Thâu Hoan

Edit: Đậu

Cứ thấy chương này edit sao sao ấy, có gì chị em gần xa thấy chỗ nào kì góp ý cho tuôi với để tuôi coi lại.

Ngô Thắng Vũ kỳ thực sớm cảm giác được phía dưới Dương Uẩn Chi ướt, nhìn qua thoát như chỉ lơ đãng cọ cọ nhưng hắn biết tiểu tao hóa này là cố ý, mới lập tức ẩm ướt thành như vậy.

“Bảo bối, cưng là tiểu sắc quỷ.”

Lúc nói chuyện hắn dán vào tai cậu, cả người cậu lập tức nóng lên, đặc biệt phần tai đang tiếp xúc với hắn kia như bị hỏa thiêu. Cảm nhận được ngón tay của hắn đang đặt phía dưới, hoa huyết còn tiết nước nhiều hơn, còn nói mình là sắc quỷ. Dương Uẩn Chi không phục ngắt hắn một cái làm địa phương vốn đã cứng rắn nay đứng vững như cột cao chọc trời.

“Anh cũng là sắc quỷ đó.” Biểu tình Dương Uẩn Chi có vài phần mê hoặc, tóc dài lay động, Ngô Thắng Vũ hoài nghi có khi nào mình chỉ cần nhìn em ấy cũng có thể bắn ra không.

“Không sắc sao có thể thỏa mãn tiểu tao hóa của chúng ta đây.” Dục vọng quen thuộc đã bùng lên như lửa, ngón tay vén quần lót bên dưới ra từ từ chui vào, nơi đó đã ẩm ướt đang chậm rãi tiết dịch. Hắn từ từ xoa nắn âm vật cậu, cậu lập tức nắm chặt bàn, thoải mái kêu rên, trước đây đều làm ở nhà, nếu muốn là có thể lớn tiếng rên rỉ, đã lâu không làm ở nơi công cộng làm cậu thật căng thẳng kích thích, suýt chút không chịu được, cũng không có tâm tư tranh cãi với hắn.

Ngón tay hắn niết niết mép hoa huyết, cố ý không đi vào, nơi đó chỉ sờ sờ liền ẩm ướt, toàn thân cậu mềm nhũn không có một chút khí lực. May là Ngô Thắng Vũ không ngừng uy cậu ăn, thoát nhìn chỉ là một đôi vợ chồng âu yếm bình thường. Thật ra Dương Uẩn Chi đã sớm ăn không biết vị, dây thần kinh toàn thân đều tụ ở chỗ đó.

“Thắng Vũ, tiến vào.” Dương Uẩn Chi như có như không cọ cọ cổ hắn, nhẹ giọng nói.

“Nhưng bây giờ đang ở phòng ăn nha.” Rõ ràng miệng thì khước từ nhưng bàn tay lại luồn vào váy cậu, càng mò càng hăng say.

Cậu mang thai vốn được hắn nuông chiều, đã quen với cậu nói gì hắn liền nghe nấy, cộng thêm thân thể miễn cảm không chịu được trêu chọc còn nghe hắn khẩu thị tâm phi như vậy lập tức nổi tính trẻ con.

“Vây em không ăn nữa, về nhà.”

“Đừng mà vợ, hôm nay em vẫn chưa ăn gì đó.” Hắn vội vàng dứt cho cậu một muỗng canh cá chép, ngón tay cũng thành thật cắm vào.

“A a...” Đột nhiên bị đâm vào, cậu hừ hừ một tiếng, ý thức được mình vừa thất thố liền vội vàng đặt tay lên bụng, “Ông xã, con đá em nè.”

Thì ra là thai động a, khách nhân lại thu hồi ánh mắt nhìn sang nơi khác. Thanh âm cậu tuy không giống nữ sinh nhưng lúc nói lại có vài tia hờn dỗi làm người khác chỉ thấy khá trung tính mà thôi, cũng không nghi ngờ gì, hơn nữa cảm thụ thai động là một chuyện rất hạnh phúc, đôi phu thê kia nhất định rất hạnh phúc đi.

Đương nhiên Dương Uẩn Chi hiện tại vô cùng “Tĩnh phúc” bởi vì ngón tay của Ngô Thắng Vũ không ngừng uốn lượn bên trong huyết động, chỉ cần hắn mạnh tay một chút liền có thể nghe được tiếng dâm thủy ‘nhẹ nhàng’. Cậu sợ mọi người nghe thấy gì đó, tao huyết phía dưới ra sức cắn chặt.

“Vợ anh thật thông minh, xử lý thật nhanh, đợi lát nữa chồng sẽ dùng đại bảo bối ‘đá’ cưng nha.”

Dương Uẩn Chi nghiêng đầu liếc hắn một cái, không thèm để ý đến hắn nữa, ai dè hắn lại cởi quần lót của

cậu. Bởi vì mang thai nên quần lót cậu mặc tương đối rộng rãi chuyên dụng, Ngô Thắng Vũ rất nhanh đã cởi quần lót cậu ra, bị vấy ngấn tằm nhìn làm hắn dễ dàng trêu chọc cậu hơn, hắn chơi đùa một hồi mới cởi dây kéo quần, đặt cậu ngồi lại ngay tính cụ của mình, một tay khẽ vuốt bụng cậu, cọ cọ vành tóc mai đã ướt đầm của cậu tình sắc nói, “Bảo bối, ẩm ướt như vậy có muốn chồng cắm vào không?”

“Muốn.”

Cậu vốn muốn hắn dừng cởi quần mình nhưng lại nghĩ nếu không cởi sẽ không tiện làm làm, vì vậy ngoan ngoãn không lên tiếng. Hắn tận lực làm động tác của mình thật nhỏ để mọi người đừng chú ý, chậm rãi chuyển động. Vấy bầu dài tới gối vừa vặn che chắn hạ thể hai người còn thịt nhếch lên lay động trong không khí, thấm ướt váy dài.

Bởi vì thân thể rất nặng nên dùng tư thế này còn thịt vào sâu hơn trước đây rất nhiều, cậu cảm giác như còn thịt sắp đâm vào đĩa nhỏ lơn, tao huyết được uy không ngừng ngọ nguậy, mỗi tế bào đều sáng khoái đến nở ra.

Dương Uẩn Chi cứ như vậy ngồi trên đùi hắn ăn, dưới váy lại chặt chẽ ngậm lấy còn thịt hắn, bàn đối diện trò chuyện vui vẻ, cậu một chữ cũng không nghe được. Lúc trước hai người cũng từng làm ở nơi công cộng, lén lén lút lút kích thích hơn bình thường rất nhiều.

Bộ ngực bị khoái cảm bên dưới kích thích ngứa ngáy, cậu lại không thể kêu hắn gỡ giúp mình, chỉ có thể làm như vô ý chà xát, đại dương vật trong cơ thể không có trều sắp nữa. Cậu muốn, vô cùng muốn, toàn thân như đang kêu gào, còn thịt dữ tợn nổi gân xanh ma sát thịt mềm mẫn cảm, dâm nước chảy đầy tao động lại không thể tiết ra ngoài cũng không được hút động, Dương Uẩn Chi cảm thấy tiểu huyết càng ngày càng trướng mà còn thịt Ngô Thắng Vũ cũng bị dâm thủy giới rửa thoải mái không thôi. Hắn bế cậu lên giả vờ như muốn đổi tư thế, đại dương vật bên dưới thúc mạnh một cái làm Dương Uẩn Chi sáng khoái đến suýt chút khóc lên. Nhưng tao huyết tham ăn càng lúc càng không thỏa mãn với loại nhúc nhích bé tẹo này, cậu thích khoái cảm mạnh mẽ trí mạng như vừa nãy cơ.

Cậu gấp một miếng thịt nhẹ nhàng quay người đút cho Ngô Thắng Vũ, còn thịt trong cơ thể theo động tác của cậu hơi chuyển động, Dương Uẩn Chi thở hổn hển, cảm giác khoái cảm sắp đến cực hạn.

“Ông xã... Ân... Ăn ngon không...” Cảm giác còn thịt chuyển động ma sát vách huyết thật sự quá thoải mái, thân thể cậu lần thứ hai mềm nhũn tựa vào lồng ngực Ngô Thắng Vũ

“Ăn ngon, bảo bối của anh ăn ngon nhất.” Hắn cười xấu xa, hai tai của cậu đỏ ửng. Bởi vì đâm vào quá sâu, quy đầu còn thịt thỉnh thoảng chọc tới cửa tử cung làm Dương Uẩn Chi vừa phản kích lại vừa sốt sắng.

“Chồng... Ngực em nhột quá...” Dương Uẩn Chi hạ thấp giọng, khó chịu muốn khóc lên, không biết vì sao ngực lại càng lúc càng trướng.

“Về nhà chồng sẽ xoa cho em mà.” Nhìn bảo bối của mình nhả thành như vậy, Ngô Thắng Vũ cũng rất đau lòng, bất quá phía dưới lại thật ẩm ướt làm hắn biết cực cùng của hắn cũng rất thoải mái, “Tiểu tao hóa, dâm dịch của cưng sắp nhiều xuống đất luôn rồi nè. Cưng nói xem lúc nhân viên phục vụ tới thì sao đây?”

Đương nhiên Ngô Thắng Vũ chỉ là cố ý chọc cậu, không nghĩ tới nhân viên kia lại thật sự đi tới chỗ bọn họ.

76. Chương 75: Bà Xã Giận Dỗi Nhõng Nhẽo Đòi Hỏi

Edit: Đậu

Nhìn thấy nhân viên phục vụ đi tới, Dương Uẩn Chi sợ đến mức động cũng không dám động, sợ mọi người sẽ phát hiện ra điều gì đó, hơn nữa bên dưới không có mặc quần, cậu cũng sợ nếu nhúc nhích một chút đâm thủy sẽ thật sự chảy xuống đất.

“Xin chào tiên sinh, tiểu thư, chúc mừng hai người là vị khách thứ 100 của hôm nay, đây là điểm tâm ngọt nhà hàng chúng tôi xin dành tặng, chúc quý khách ngon miệng.”

Nhân viên đặt một phần canh mộc nhĩ trắng điểm xuyên ít táo hồng trước mặt cậu, rõ ràng là cố ý chuẩn bị cho cậu. Ngô Thắng Vũ nói cảm ơn, nhân viên phục vụ vẫn luôn mỉm cười, thậm chí còn chúc phúc hai người vài câu, sau đó mới rời khỏi.

“Chà chà, mị lực của vợ anh thiệt lớn nha.” Hắn múc một lát táo hồng uy cậu ăn, giọng nói có vài phần đùa giỡn, người trong ngực hai má đỏ ửng ngượng ngùng, vỗ vỗ vai hắn. Phía dưới hai người vẫn còn dán chặt lấy nhau, theo động tác khẽ ma sát, lại suýt chút nữa rên rỉ thành tiếng, vừa ăn vừa lén lút làm tình.

“A... Ông xã.... Mau động.... Ân..... Chính là chỗ đó...” Ngô Thắng Vũ cúi đầu xuống thật thấp, tựa vào cổ cậu, tuy rằng thanh âm của cậu rất nhỏ nhưng hắn vẫn nghe được.

“Nơi này sao, có phải là sắp tới rồi không?”

“Ừm.... Muốn tới...” A a a Cậu bấu chặt lấy quần hắn, thân thể đột nhiên co giật một cái, hoa huyết phun ra một luồng đâm thủy, đưa nhỏ trong bụng cũng đâm đá mấy lần, khoái cảm lại kèm theo chút đau đớn, lần đầu tiên vừa cao trào vừa cảm nhận thai động thật lạ lẫm, thân thể mềm nhũn lần thứ hai kêu thành tiếng.

“Em sao vậy, có phải con lại đá không?” Hắn gấp đến đầu đầy mồ hôi, cũng cùng bắn ra nhưng thấy cậu đột nhiên ôm bụng, hắn vừa bắn tinh, bàn tay ấm áp vừa vuốt ve bụng cậu, tiểu tử bên trong cuối cùng cũng chậm rãi yên ổn, mà hai người róc rục cũng làm xong chuyện tình ái dầu sôi lửa bỏng này.

※

Đương nhiên Ngô Thắng Vũ sẽ không bỏ qua cơ hội hiếm thấy Dương Uẩn Chi mặc đồ nữ, quần áo chưa kịp cởi đã vội lần lữa.

“A a a a.... Ngô Thắng Vũ.... Lại xuyên sâu thêm chút nữa.... Ân a...” Cậu nắm lấy ráp trái giường dưới thân, vấy dài màu trắng bao phủ cong thành đường cong thật đẹp mắt, tóc giả chưa gỡ ra xoa tung trên giường, càng nhìn càng xinh đẹp đậm mỹ. Ngô Thắng Vũ vừa cắm vào vừa giống như chó bự đáng thương hề hề.

“Bảo bối, gọi ông xã đi...”

“Không gọi!”

Dương Uẩn Chi liếc hần một cái, chuyên tâm hưởng thụ gậy massage vừa lớn vừa thô không ngừng hoạt động phía dưới. Nhưng cho dù cậu có đang náo loạn cỡ nào, hần cũng không tức giận mà là dùng cơn thịnh của mình tiếp tục uy tiểu huyết đâm đang đang ‘nhõng nhẽo đòi hỏi’ kia.

Nguyên nhân là vậy: Trưa nay hai người cơm nước xong cũng không có về nhà ngay, hạ thân cậu không những có đâm thủy mà còn có tinh dịch của hần, phía dưới phải không ngừng co chặt suốt đoạn đường nhưng cũng không thể giữ trọn, mỗi bước đi đều rỉ một chút cuối cùng thấm hết quần lót, một ít còn men theo đùi non chảy ra ngoài, thậm chí còn nhiều xuống đất làm cho cậu vừa ngứa vừa lúng túng. Tức giận trừng hần mấy cái mới vào nhà vệ sinh lau khô, kết quả là bộ dạng như vậy nên Dương Uẩn Chi không thể vào nhà vệ sinh nam, không thể làm gì khác hơn là phải vào nhà vệ sinh nữ, tuy bên trong có phòng riêng nhưng cậu vẫn giận dữ và xấu hổ sinh khí. Bây giờ ông xã cũng không muốn kêu, chỉ gọi trực tiếp Ngô Thắng Vũ.

“Bảo bối, anh sai rồi mà...” Ngô Thắng Vũ dụi dụi cổ cậu, ngữ khí ôn nhu như gió xuân.

Thế nhưng lần này Dương Uẩn Chi kiên trì không để ý tới hần.

“Aha.... Hậu huyết cũng phải xuyên...”

“Gọi ông xã anh liền đâm vào...”

“VẬU KHÔNG CẮM.”

Hần vội vã rút dương vật đỏ tím sung sức ra, tách chân cậu ra một chút sau đó lại cắm vào huyết động phía sau, ôn nhu triển miên đỉnh lộng, “Bà xã, em thoải mái không?”

“Không thoải mái... Ân a.... Ngô Thắng Vũ... Đâm tới a a a a.... Quá sâu.... A a...”

Nghe người trong lòng nói không thoải mái, Ngô Thắng Vũ đột nhiên cảm thấy tôn nghiêm của mình bị khiêu chiến, vì vậy ngồi dậy, mở chân cậu ra bắt đầu mãnh liệt tiến công.

“A a a a... Thật thoải mái... Sắp bị xuyên chết rồi... A a...” Váy bầu bị đỉnh lộng không ngừng nhích lên trên,

lộ ra áo lót ren sáng nay khó khăn lắm mới mặc vào được, nhớ tới lúc trưa vợ có nói chỗ đó ngứa, Ngô Thắng Vũ lướt qua bụng xoa nắn ngực cậu, sau đó lại vói vào trong áo nắn bóp, sờ soạng mấy cái liền phát hiện nơi đó hình như không giống lúc trước, ngoại trừ mềm xốp hơn thì hình như còn có một chỗ cứng rắn.

“A.... Đau... Ngô Thắng Vũ... Nhẹ chút...”

Kéo áo lót dịch lên trên mới thấy trên ngực có một ít chất lỏng màu trắng tràn ra, đầu vú lõm vào trong một chút, bị hấn xoa nhẹ mấy cái mới nhô ra, đầu vú còn vương chất lỏng, mà phần trong áo cũng có vệt nước màu trắng, nếu không cởi quần áo sẽ không phát hiện, khó trách em ấy vẫn luôn kêu ngứa.

“Vợ, là chỗ này ngứa sao?” Hấn nhẹ nhàng xoa nắn giúp cậu, bóp bóp chỗ cứng cứng ấy một chút rồi ngón tay mới đảo qua đầu vú, “Còn khó chịu không?”

“Có chút... Thật kỳ quái... Aha... Nhột quá...” Hai người cũng không rõ lắm đó là cái yêu, bởi vì Ngô Thắng Vũ bóp mấy lần không thấy gì thì cũng không có chạm vào nữa, “Không có gì đâu, để anh hỏi một chút, có thể là sữa đó.”

Nghe hấn nói nơi này sẽ chảy sữa, mặt cậu lập tức đỏ rực, cả một buổi tối cho dù hấn cường bức hay dụ dỗ như thế nào cũng không được nghe cậu gọi một tiếng ông xã.

※

Lúc ăn cơm, Lục Tử Dư đột nhiên đưa một chén canh kỳ quái cho cho Ngô Thắng Vũ, mặt còn cười cười quái dị, hấn luôn thấy mẹ mình cười sao thật gian nha nhưng vẫn là ngoan ngoãn uống cạn chén canh không rõ là gì kia.

Đương nhiên sau đó hấn mới biết mẹ cho mình uống canh bổ thể lực dành cho người phải làm việc quá độ về đêm, lúc đó hấn suýt chút ói ra.

Cậu cũng lập tức cổ, mặt đều đỏ, từ lúc biết hai người có thể làm tình, bọn họ cơ hồ mỗi tối đều sẽ làm làm, ít nhất là một lần, nhiều thì không thể đếm được luôn, có lúc quá hưng tình cậu cũng không biết mình đã kêu lớn như thế nào. Tuy nói phòng có cách âm nhưng mẹ Ngô ba Ngô ở đối diện khó tránh sẽ nghe được gì đó, càng nghĩ cậu càng cúi đầu thật thấp, cơ hồ muốn chôn vào chén cơm trên bàn lẩn trốn.

“Tuổi trẻ mà, tinh lực dồi dào cũng rất bình thường.” Lục Tử Dư cười nói với Dương Uẩn Chi nhưng khi vừa nhìn tới Ngô Thắng Vũ liền nghiêm mặt, “Bất quá con phải cẩn thận một chút, đừng có làm hư cháu mẹ.”

Ngô Thắng Vũ rút cuộc không nhịn được phun ra, vừa khóc vừa cười bất đắc dĩ nói, “Mẹ, mau ăn cơm a.”

77. Chương 76: Mang Thai Đến Tháng Thứ Tám

Edit: Đậu

Trên bàn ăn người một nhà cười cười nói nói, Dương Uẩn Chi đã sớm xem Lục Tử Dư là mẹ của mình cho nên có chuyện gì cũng không ngại nói với bà.

“Mẹ, con muốn nói phòng làm việc ra rộng chút.” Bây giờ cậu đã có chút tiền, lúc trước giúp công ty kia làm kế hoạch và một vài việc lặt vặt nhưng bởi vì hiệu quả rõ rệt nên công ty trực tiếp giao cho cậu phụ trách các đại lý, bộ phận hàng hóa cũng giao cho cậu. Lượng tiêu thụ trong website của cậu không ngừng tăng lên nên hoa hồng được chia cũng nhiều hơn. Cậu muốn dùng số tiền đó mở quy mô lớn hơn, sau này tốt nhất nên lập một thương hiệu của chính mình. Tháng này đã là tháng tám, sinh bảo bảo đại khái sẽ là nghỉ hè, cậu đã thương lượng với Thắng Vũ xong, hẳn cũng đồng ý với cậu, thương hiệu sẽ để tên hẳn, Dương Uẩn Chi ở phía sau chỉ đạo, một ít chuyện cơ bản sẽ để Thắng Vũ đứng ra, chờ mình sanh xong sau sẽ trực tiếp điều hành. Tuy nói nếu vừa đi học vừa làm sẽ rất cực nhưng cậu không muốn từ bỏ.

“Vậy mở thật lớn đi, Tiểu Chi, tiền kia con cứ giữ đi, mẹ đầu tư cho con.”

Không nghĩ tới mẹ không có ngăn mình mà còn giúp đỡ hết lời, Dương Uẩn Chi vừa kinh ngạc vừa cảm động.

“Nhưng mà nhiều tiền lắm.”

Lục Tử Dư không khỏi cười trộm, chắc chắn đứa nhỏ này không biết danh tiếng của Lục gia rồi, nếu bà đầu tư, có thêm đầu óc của Tiểu Chi, lại để cha giúp một chút thì chuyện kiếm được bọn tiền nằm trong tầm tay, “Chút tiền này mẹ con không thiếu, chờ công ty kiếm được nhiều Chi trả lại cho mẹ là được rồi.”

“Dạ, con cảm ơn mẹ.”

“Đứa nhỏ ngọc này, cảm ơn cái gì, mau sinh tôn tử tôn nữ cho mẹ chơi là được rồi, còn có, mau tốt nghiệp để còn đi đăng kí kết hôn nữa.”

Nghe lời mẹ nói, Ngô Thắng Vũ và Dương Uẩn Chi cũng ngại ngùng, nhìn nhau nở nụ cười.

※

Đạo gần đây Giang Thư Vọng hay tới thăm cậu, từ miệng chị ấy biết được đại khái Dương Quân không khá lắm, thậm chí nhiều lần đến Giang gia tìm Thư Vọng nhưng chị ấy cũng không để ý đến. Chuyện của bọn họ, người ngoài như Dương Uẩn Chi sẽ không nhúng tay vào, chỉ yên phận làm thánh giả. Ở nhà đã lâu, thỉnh thoảng sẽ nhớ cuộc sống ở trường, nhớ chuyện bạn học xa lánh cậu, cũng nhớ tự vị chơi love egg vào buổi chiều hôm đó.

Thai cũng đã bảy tám tháng, bộ ngực của cậu lớn hơn trước đây rất rất nhiều, lần trước chú Thiếu Hoàng sau khi kiểm tra còn nói có thể sẽ tiết sữa, thế nhưng cũng không thấy gì khác, chỉ là lâu lâu có mấy vệt sữa đọng lại. Dù có sữa nhưng vì thể chất thiên về nam của cậu chắc cũng không nhiều, hẳn không bằng một bên của phụ nữ bình thường.

Thế nhưng mấy ngày nay cậu vẫn vẫn ngực mình sưng ê ẩm không thôi, lúc tắm dùng khăn lông nóng đắp lên phát hiện không có vệt sữa nào, đầu vú ớn như hạt đậu phộng dựng đứng lên, vẫn giữ được màu đỏ tươi như trước kia, Dương Uẩn Chi dùng móng tay đâm đâm đột nhiên cảm thấy chỉ mới như vậy mà thân thể lập tức có phản ứng.

Sao cậu không biết thân thể mình lại mẫn cảm như vậy a. Dương Uẩn Chi bất đắc dĩ xoa xoa, sau đó nắm chặt tiểu cương tử phía dưới ve vuốt.

“Ừm... A a...” Bây giờ bụng lại lớn hơn nhiều, lúc bước đi phải đỡ eo mới đi nổi, lúc ngủ muốn xoay mình cũng rất khó khăn, chưa kể chân thường xuyên bị chuột rút nữa, cũng may Ngô Thắng Vũ rất quan tâm săn sóc cậu, cơ hồ cũng không ngủ. Bởi vì ban ngày còn phải đi học, cậu nhiều lần đuổi hẩn đến phòng khách ngủ nhưng hẩn lại không chịu. Mỗi ngày buổi trưa vừa hết tiết liền chạy về nhà ăn cơm, tích cực sưu tầm tài liệu học tập cho cậu cho nên dù Dương Uẩn Chi không đến trường nhưng thành tích của cậu vẫn có thể khiến người người ước ao ghen tỵ. Bởi vì thân thể bất tiện nên công việc tạm thời do mẹ giải quyết, nhiều khi cậu cũng muốn tự làm nhưng mẹ lại không cho, sáng nay mẹ lại ra ngoài giúp cậu giải quyết công việc.

Thời tiết vô cùng oi bức, cả người cậu đầy mồ hôi vì vậy cậu quyết định đi tắm. Thai đã đến hai tháng cuối, hai người sợ tổn thương đến đứa nhỏ trong bụng nên cũng ít hoan ái hơn trước thế nhưng theo đạo lý thì đến lúc này tính dục của cậu cũng sẽ bắt đầu hạ thấp nhưng cậu lại phát hiện dục vọng của mình một chút cũng không hề bớt đi, vẫn dồi dào như cũ, bây giờ đi tắm cũng có thể phản ứng. Dương Uẩn Chi một tay xoa ngực, một tay tuốt động chơi đùa côn thịt mình, hai tiểu huyết phía dưới cùng âm ướt, không ngừng chảy nước, “A.... Muốn.... Ông xã.... Tiểu huyết thật nhột.... Mấy ngày nay không có bị làm.... Ân a.... Sắp ngứa chết rồi... Hức hức.... “

Ngô Thắng Vũ đi học, hôm nay bảo mẫu có chuyện quan trọng đã xin nghỉ, bây giờ chỉ còn một mình Dương Uẩn Chi nên cậu không ngại rên rỉ thành tiếng, ngón tay ra vào mật huyết, trong đầu nghĩ đến lúc Ngô Thắng Vũ dùng dương vật tím đen thô to hung hăng trêu sấp. Đầu vú trương lên khó chịu, cậu không ngừng xoa nắn khối rắn bên trong nhưng giống như không có tác dụng vậy, luôn cảm thấy có thứ gì đó muốn xông ra ngoài nhưng vẫn còn thiếu thiếu.

“Bảo bối tắm cũng phát tao sao?”

Không nghĩ tới lại nghe được âm thanh của người mình đang mong nhớ, cậu ngạc nhiên hỏi, “A.... Ông xã.... Sao anh về sớm vậy?”

“Tại vì quá nhớ em chứ sao, ngồi trên lớp không yên lòng được, muốn được gặp em, ai dè liền thấy được tiểu tao hóa đang thủ dâm, còn rên rỉ thành lời nữa nha.”

Dương Uẩn Chi mặt đỏ lên, “Anh... Anh đừng có đoán mò.”

Ngô Thắng Vũ không quan tâm đang ở đâu, trực tiếp từ phía sau ôm lấy cậu, hôn lên cánh môi mềm mọng đỏ ầu mà hần yêu nhất, đồng phục trên người đã ướt phát họa từng đường nét trên người hần, thành thực nhưng không kém phần gợi cảm. Cậu nghiêng đầu đáp lại nụ hôn của hần, Ngô Thắng Vũ hôn đến khi người trong lòng không thở nổi nữa mới thỏa mãn buông ra, lại liếm lên ngực cậu.

“A a.... Ông xã... Thật trưởng.... Liếm thoải mái quá.... Ahaa....” Dương Uẩn Chi cũng lười trách hần trốn học, bởi vì cậu cũng thật nhớ hần.

“Ngực của bảo bối sắp thành quả đào nhỏ rồi, sao còn chưa có sữa nữa ta.” Hần liếm mút cũng không quên xoa nắn an ủi bên còn lại, đầu lưỡi gầy gầy đầu vú làm hai viên thù du sáng óng ánh. Cậu ngược đầu như mày, không biết là khó chịu hay sướng khoái, ồ ồ thở dốc, bồn tắm càng lúc càng nóng.

Ngô Thắng Vũ cởi đồng phục trên người ném vào máy giặt, liền ôm Dương Uẩn Chi lên giường, sau đó mới tiếp tục làm chuyện ban nãy.

78. Chương 77: Đột Nhiên Phun Sữa

Edit: Đậu

“A...Thắng Vũ...” Lúc đến bên giường Dương Uẩn Chi chỉ thấy bụng chìm xuống, bởi vì bụng đã lớn hơn trước rất nhiều nên thân thể cũng nặng đi hần.

“Bảo bối, chúng ta thử tư thế này đi.”

Ngô Thắng Vũ nằm xuống bên cạnh, nếu bây giờ dùng tư thế bình thường cậu có thể sẽ bị mỏi, cũng có thể sẽ ép tới bụng nên hần để hai chân cậu vòng lấy eo mình, hơi nghiêng người tiến vào, hần suy nghĩ một chút, vẫn là nên cắm vào hậu huyệt.

“A.... Ân... Tư thế này.... Thật kỳ quái...” Hai chân cậu ôm lấy hông hần, mà tay đối phương lại đang xoa nắn một bên ngực mình.

“Tư thế này tên là thìa canh thức, nếu dùng sẽ làm thai phụ không quá mỏi, anh sợ em mệt.”

Không nghĩ tới hần học tư thế này vì mình, trong lòng có chút cảm động. Ngô Thắng Vũ nằm nghiêng cũng có thể thoải mái tiến vào, hơn nữa còn đâm vào thật sâu, một tay không quên âu yếm an ủi trụ ngọc phần hồng. Hạ thân nhẹ nhàng trườn động, huyết động trơn trượt ngậm lấy đại bổng, cho dù Ngô Thắng Vũ cắm vào hậu huyệt cũng có cảm giác sắp bị hần đâm đến tử cung, mà Ngô Thắng Vũ tuy cắm mặt sau nhưng vì không muốn cậu động thai khí nên dù có rất muốn cũng nhẫn nhịn nhẹ nhàng xuyên vào.

“Aha.... Ông xã.... Sâu thêm một chút... Em muốn....”

“Ngoan, thoải mái không?”

“Thoải mái..... A.... Đại dương vật của ông xã chen vào liền thoải mái... A a...”

Đầu vú bị hấn vên vò vò nắm, địa phương nhạy cảm càng lúc càng phần khích, cho dù bụng to làm người cậu không ngừng lún xuống cũng không nhịn được đong đưa hòa theo hấn.

“Mệt không?”

“Ăn a.... Không mệt... Sâu thêm một chút.... A a... Đâm đến...”

Vì xuyên mặt sâu nên hấn dù nhịn cũng phá lệ sâu thêm một chút, mỗi một lần đều đâm vào chỗ gồ lên kia làm cậu thoải mái đến híp mắt. Cũng bởi vì quá lâu không có phát tiết, phía sau không ngừng kích thích nên trụ ngọc phía trước trong chốc lát liền bắt đầu run rẩy.

“A.... Ông xã..... Muốn bắn ra... A a a...”

Ngô Thắng Vũ cảm tính cụ Dương Uẩn Chi, một bên không ngừng đâm vào, một bên nhanh chóng tuốt động, hai kích thích đồng thời cuộn trào làm cậu chốc lát liền bắn ra. Để cậu nghỉ ngơi một chút, thừa dịp hậu huyết đang co rút kẹp chặt côn thịt, Ngô Thắng Vũ tiếp tục thao làm, làm đến khi cậu bắn một lần nữa mới chậm rãi cao trào.

Làm xong hấn không có lập tức rút ra mà là hôn hôn vai cậu, để cậu nằm xuống thả lỏng.

“Còn muốn làm không?”

Dương Uẩn Chi gật gật đầu, hậu huyết với trụ ngọc đã thỏa mãn nhưng hoa huyết trung gian vẫn không ngừng chảy nước, chỉ một lần là không hề đủ.

“Ông xã, anh đừng nhúc nhích, lần này để em chủ động cho.” Cậu buông chân khỏi eo hấn sau đó vụng về đứng dậy ngồi lên người hấn. Bởi vì bụng quá lớn nên phi thường không tiện, lúc ngồi xuống bụng đã sắp áp lấy bụng hấn, Dương Uẩn Chi tách hoa huyết đang chảy dịch, chậm rãi nuốt côn thịt màu tím đen đã nổi gân xanh vào.

“Xuyên phía trước có sao không?” Ngô Thắng Vũ có chút lo lắng đỡ lấy cậu.

“Được mà... Không sao đâu. Em muốn tự ngồi xuống.” Cậu dè bàn tay đang đỡ mình lại, thật sự muốn quá, bây giờ bảo bảo cung đã ổn định rồi, chỉ cần không quá kịch liệt thì sẽ không sao hết, đương nhiên, Dương Uẩn Chi đã quên rằng, cậu và Ngô Thắng Vũ, một khi đã làm thì sao có thể không kịch liệt?

Lúc quy đầu vừa chạm vào hoa môi, cậu liền kích động run rẩy lên, phải cực lực duy trì lý trí mới không có nóng ruột ngồi phập xuống, không thể nuốt cả cây vào, chờ đến khi côn thịt đã vào được 3/4, Dương Uẩn Chi mới thở dài một hơi, bụng quá lớn nên không thể chống lên ngực hần nữa, hơi ngửa về sau chống lên chân hần, sau đó mới bắt đầu chuyển động.

“A.... Thật thoải mái... Xuyên thật sâu... A a....”

Ngô Thắng Vũ bị vách huyết ấm nóng mềm mại bao bọc thoải mái không ngừng thở dốc, “Chậm chút, bảo bối, cẩn thận bụng.”

Cậu không vui bĩu môi, cũng không nghe hần nói, chỉ lo chơi sao cho thật thoải mái.

“Ông xã.... Em mỏi quá, anh động đi.”

Sợ mình cẩn thận sẽ đâm vào thật sâu, hần tự nhủ khắc chế mình không được cử động thể nhưng trong chốc lát, Dương Uẩn Chi lại không hài lòng nữa, bắt đầu cầu hần thao cậu.

“Vậy em đừng cử động nữa, để chồng làm.” Hần xoa xoa bụng cậu để cậu ngừng hần mới bắt đầu nảy hông đỉnh lộng.

“A a.... Chồng đâm thật sâu khoái a a...” So với mình làm còn thoải mái hơn nhiều, tuy rằng hần nỗ lực không xuyên quá sâu nhưng tốc độ lại thật nhanh, côn thịt điên cuồng ma sát vách thịt mềm mại, quy đầu dừng mãi không ngừng xông vào làm cậu thần hồn điên đảo. Hai tay ngứa ngáy không chịu nổi, không thể làm gì khác hơn là ôm lấy bụng mình, hai chân quỳ trên giường, để lúc thả lỏng bụng không bị đập xuống.

“A a a... Chồng.... Muốn chết rồi...” Làm làm một chút, cậu lại muốn lên đỉnh, theo quán tính ngồi xuống nên cự bồng vốn đang cuồng không kịp ngừng đâm một cú thật sâu thật mạnh. Đồng tử Dương Uẩn Chi đột nhiên co rút lại, nước mắt chảy xuống, tiếng rên rĩ như muốn lật bay nóc nhà, “A a a a! Chồng đâm chết rồi... A a....” Cậu nhắm chặt mắt, chỉ thấy đầu vú thật trướng, đột nhiên cảm giác được có một luồng chất lỏng không ngừng tác quái, phun vào bụng cậu, lên ngực, thậm chí còn phun lên miệng hần. Khoái cảm quá mãnh liệt làm cậu cảm giác như thật sự bị hần đâm chết, muốn ngừng mà không được, vặn vẹo mấy lần, hạ thân vừa đau vừa sướng khoái, mà chất lỏng ở ngực hình như càng phun càng nhiều.

“Vợ, em không sao chứ?” Ngô Thắng Vũ vội vã ngừng lại, nhìn trên vú cậu có một luồng chất lỏng trắng bạch, mà trên người với bên miệng mình cũng dính không ít, lưỡi liếm liếm một chút, mùi sữa ngọt nhất thời tràn ngập khoang miệng, hần không thể tin được nhìn cậu.

Mà người bên trên vừa bị đâm một cú vẫn chưa thể lấy lại tinh thần, một hồi lâu mới phát hiện trên bụng mình có thứ màu trắng, có chút kỳ quái nhìn hần, mà đối phương dùng ngón tay chấm chấm sau đó lại bỏ vào miệng cậu, “Bảo bối, hình như em có sữa nè.”

Nghe hần nói, đại não cậu nổ ầm một cái, hương vị ngọt ngào quanh đầu lưỡi đúng là vị sữa, cậu cư

nhiên có sữa? Hơn nữa còn phun ra dưới tình huống này?

79. Chương 78: A A.... Ông Xã Còn Muốn, Hút Nữa Đi

Edit: Đậu

Gương mặt cậu ửng hồng, căn bản không dám xem thân thể của mình. Ngô Thắng Vũ chậm rãi ngồi dậy ôm cậu vào lòng, tay lại quệt chất lỏng trên bụng cậu ném ném, sau đó còn ngậm lấy đầu vú rỉ sữa của người kia bú liếm, mùi trầm hương nhẹ nhẹ bắt đầu lan tỏa trong phòng, hương vị thơm ngọt kích thích cơ thể hần phân bố adrenalin, Dương Uẩn Chi có thể cảm giác được cả người Ngô Thắng Vũ hưng phấn hơn nhiều, cơn thịnh đang vui trong hoa huyết giật giật như xoa bóp tiểu huyết, tỏ rõ chủ nhân của nó đang vô cùng kích động.

“A.... Chồng... Thật kỳ quái... Sao còn chảy a a....” Đầu vú bị hần bú liếm liền trướng lên ngứa ngáy, sữa ngọt không ngừng phun ra ngoài, tất cả đều bị hần nuốt vào miệng.

“Vợ, bộ dáng em phun sữa thật đẹp.” Quả nhiên hần đang rất hưng phấn, luân phiên bú liếm hai đầu vú cậu, mùi trầm hương nhẹ nhẹ từ đầu nhũ truyền đến thần kinh, thậm chí còn kích thích cơn thịnh hần nhưng tư thế này làm bụng bị kẹp giữa có chút khó chịu. Dương Uẩn Chi bây giờ không giống như trước cho nên hần chậm rãi ôm cậu xoay người, để cậu tựa lưng vào ngực hần, chỉ cần nghiêng người thì vẫn có thể ngậm lấy vú cậu, cũng không ép bụng. Dương Uẩn Chi hơi xoay người ôm cổ hần thân mật. Thật ra tư thế này làm cơn thịnh xuyên sâu hơn, hai người nhiều lần xác định không ảnh hưởng gì tới đứa nhỏ mới tiếp tục làm.

“Ân a a a....” Tựa lưng vào Ngô Thắng Vũ, một cái núm vú bị đầu lưỡi ẩm nóng quét tới quét lui, còn không ngừng ra sữa, mà hần lại còn mút chụt chụt, sữa của bảo bối còn quý trọng hơn quỳnh nước cam lộ của Bồ Tát nữa, hương vị ngọt nhưng không béo, thơm mà không nồng, nghĩ tới đây là sữa của bảo bối nhà hần, hần lại kích động không ngừng thao làm.

“A.... A... Chồng.... Chạm một chút... Đại điều xuyên thật thoải mái... Ân a...”

“Bảo bối, núm vú thoải mái không?”

“Ừm... Thoải mái lắm rồi.... Sắp bị chồng hút rơi mất luôn... Aha.....”

“Cái kia có muốn không?” Bên kia không được người chăm sóc, đầu vú cũng đang rỉ sữa, hần thay đổi bên ngậm, sữa lập tức như lũ cuốn không ngừng trào ra ngoài.

Đầu vú mới bị hút trướng lên như quả hạch đào bị ngón tay hần vân vê, nhìn bên kia được hần âu yếm bú liếm liền không cam lòng, lỗ nhỏ co rút lại bắt đầu phun sữa, hần xoay xoay đầu nhũ mấy cái làm sữa phun xa hơn, bắn hết lên giường.

“A a.... Hai cái đều bị hút... Thật thoải mái a a a... Ông xã hút núm vú em nữa đi.... Hức hức còn muốn...”

“Bên này cũng phải a a a...”

“Tiểu tao hóa, chồng cũng chỉ có một cái miệng, sao giúp cùng cùng mút cả hai được đây.” Ngô Thắng Vũ cười hôn cậu, còn thật lại cắm vào trong, một luồng sữa tươi lại phun ra.

“Aha... Em không biết đâu.... Muốn chồng hút... Hút ra... Nha nha...”

“Thích chồng hút sữa cho em sao?”

“Àn a... Thích.... Mỗi ngày đều cho ông xã uống... A a...”

“Được.”

Ngô Thắng Vũ liên tục luân phiên bú liếm đầu vú, sau đó lại làm làm, mãi cho đến khi hoa huyết cao trào phun dịch, hai người mới đồng thời cao trào.

Bởi vì lần này quá mức kịch liệt, Dương Uẩn Chi đau bụng chùng mấy ngày, Lục Thiếu Hoàng nói cậu bị động thai khí, may là không quá nghiêm trọng, muốn hai người đừng kịch liệt như vậy nữa, tốt nhất là hai tháng sau đừng làm, hoặc là dùng mật sau. Cậu đỏ mặt, biết là vì mình dụ dỗ hần mới xảy ra cố sự như vậy cho nên nhẫn tâm đuổi hần đến phòng khách, hơn nữa không lâu sau hần sẽ thi cuối kỳ, Dương Uẩn Chi muốn hần ôn bài tốt một chút, dù sao thành tích hần cũng đang tiến bộ. Vì vậy hai người liền chia phòng ngủ mấy ngày.

Thế nhưng trong khoảng thời gian này làm Dương Uẩn Chi thật lúng túng, ngực từ lúc được khai thông mỗi ngày đều không ngừng chảy sữa, thời tiết lại càng lúc càng nóng, quần áo cũng ngày càng ít nên rất dễ ẩm ướt, lúng túng hơn nữa là mỗi ngày lúc tắm cậu đều phải lén lút rửa sạch sữa bị khô lại. Bởi vì cả nhà đều ăn cơm cùng nhau nên mỗi lần nơi đó của cậu dính nước, Ngô Thắng Vũ đều liên tục nhìn chăm chăm vào ngực cậu, Dương Uẩn Chi không chỉ có bộ ngực ẩm ướt, tao động phía dưới cũng không ngừng tiết dịch, cuối cùng chỉ có thể cầu hần giúp mình hút ra.

80. Chương 79: Côn Thệt Làm Chảy Sữa

Edit: Đậu

“Bảo bối thật tham lam, ba cái miệng nhỏ đều muốn hút, à không, bốn cái.” Nói xong lại hôn môi Dương Uẩn Chi, trên miệng còn lưu lại vị sữa ngọt ngào.

Còn không phải do mẹ nuôi cậu quá tốt sao, Dương Uẩn Chi ‘oan ức’ thầm than. Lục Tử Dư sợ cậu không đủ sữa nên hạ không ít công phu lên thực đơn nên cậu mới có sữa, thế nhưng sản nhũ thì sản nhũ, bây giờ vú giống như xe không phanh vậy a. Mỗi ngày uy Ngô Thắng Vũ rất nhiều nhưng vẫn không ngừng chảy.

Hai người lại không thể làm nên bây giờ hẳn hút ở trên xong lại liếm mút hai miệng nhỏ phía dưới, lúc không thể không chế lăm mới làm hậu huyết, “Thắng Vũ, quần áo ướt rồi, em ngại...” Dương Uẩn Chi không muốn mặc áo ngực, lúc mặc rất nóng, tuy trong nhà sẽ không có ai dám nhìn nơi đó của cậu nhưng cậu vẫn rất ngại. Cuối cùng chỉ có thể để hẳn mỗi ngày trước khi đi học liếm một lần để trong ngày sữa không bị chảy quá nhiều, buổi tối sẽ liếm thêm một lần nữa nên phòng hai người cơ hồ đều là mùi sữa.

“Không sao đâu, bảo bối, sẽ không ai cười em hết.”

“Em biết.” Cậu tựa vào người hẳn, bây giờ mà nói ngại nữa thì cũng không được nhưng mà lại không ngờ hẳn vì một câu nói của cậu, kiên nhẫn may ít bông thông khí vào áo cậu, ít nhất vẫn có thể ngăn trở một chút làm cậu đỡ khóc đỡ cười.

“Vợ, ngực còn khó chịu không?”

“Khó chịu.”

“Vậy chồng giúp em lấy ra nha.”

“Hả?”

Chỉ thấy Ngô Thắng Vũ buông cậu ra, đứng dậy, hai người đều trần trụi nên cậu liếc mắt liền thấy tính cụ hẳn đang giương cung bạt kiếm, uy uy lăm lăm chĩa thẳng vào mình.

Cậu không biết hẳn muốn làm gì, chỉ thấy trong chốc lát đại quy đầu nóng rực chọc chọc đầu vú mình.

“A a a... Ông xã... Nóng quá...” Dương Uẩn Chi không tự chủ nắm lấy dương vật Ngô Thắng Vũ, vừa tuốt động vừa hưởng thụ khoái cảm thứ kia chọc chọc đầu vú.

“Bảo bối, cứng nói xem sữa cứng với sữa bò, ai sẽ chảy nhiều hơn ha?”

“Àn a.... Em không biết...” Hối mình vấn đề xấu hổ vậy a, cậu căn bản không biết trả lời như thế nào, chỉ có thể ngượng ngùng nhìn chằm chằm côn thật người kia. Đại dương vật của chồng lại lớn hơn trước một ít, hơn nữa màu sắc cũng đậm hơn nhiều, gân xanh so với trước đây càng thô rõ ràng hơn, trên nền da trắng nõn tương phản rõ ràng. Quy đầu màu đỏ sẫm cọ cọ đầu vú còn dính sữa, chẳng những có khoái cảm kỳ dị, thị giác cũng thoải mái không ít.

Hắn cứ như vậy dùng côn thật mình chơi đầu vú cậu, có lúc bóp hai bên lại cùng đâm vào, có lúc lại ép

mạnh đầu nhũ sưng to, đánh vòng xung quanh, đánh tan khối rắn không còn quá rõ ràng kia. Đầu vú bị chọc không ngừng bắn sữa, phun vào côn thịt, dòng sữa trắng tươi men theo trụ thịt chảy xuống, nhiều xuống bụng cậu, lại trượt tới rốn, sau đó sẽ núp vào hoa huyết.

“A... Chồng... Dùng sức làm núm vú em đi... A a a a... Thật thoải mái...” Đầu vú có lúc bị hai túi ngực đập, có lúc bị quy đàn đè ép, có khi lông đen không cẩn thận còn cọ cọ đầu nhũ yếu ớt của cậu, làm cậu khóc lên.

“Chơi núm vú dâm dăng thoải mái hay chơi tao huyết thoải mái hơn?”

“Aha... Dễ thoải mái.... Sữa càng thao càng nhiều a a...”

Từng milimet côn thịt đều dần vật đầu vú một lần, âm mao cọ bộ ngực cậu đỏ chót, đầu vú vừa cứng vừa sưng như quả dâu mọng mọng đỏ rực, chỉ chờ người hái xuống. Chỗ bị lăn qua lăn lại cũng hồng hồng, tinh dịch rỉ ra dính lên đỉnh vú hòa với sữa ngọt, lúc tinh dịch bắn ra đầu vú cũng ‘cao trào’, hai cổ chất lỏng giao hòa nhau, sản sinh một loại cảm giác ‘nước sữa hòa nhau’.

“Bảo bối, nếm thử sữa của mình đi.” Ngô Thắng Vũ để dương vật bên mép miệng cậu, đối phương ngoan ngoãn liếm vào, vị sữa ngọt ngào hòa với xạ hương nồng nặc có một phong vị khác lạ khiến người mê muội. Dương Uẩn Chi một tắc cũng không buông, liếm sạch sành sanh

Cậu liếm xong lại đến hần liếm vệt sữa còn đọng lại ở khé miệng, hai người làm một hồi cũng no bụng.

“Vợ, anh muốn ngủ với em.” Ngô Thắng Vũ cọ cọ tóc Dương Uẩn Chi, ngửi khí khẩn cầu.

“Không được, chờ qua khoảng thời gian này đi.” Tuy rằng mới vừa chơi một phát nhưng chỉ có thể coi như lót bụng, Dương Uẩn Chi vẫn kiên trì từ chối.

“Anh bảo đảm anh sẽ không làm gì hết, anh sợ tới em ngủ không ngon, anh muốn trông em.” Hần vội vã giờ tay lên thề.

“Em sợ em làm gì với anh cơ.” Cậu liếc hần, đương nhiên biết nam nhân của mình rất có tự chủ nhưng cậu thật sự sợ mình sẽ không nhận được cương dâm hần.

“Anh không sợ em làm gì với anh đâu.” Ngô Thắng Vũ cười hôn cậu, biểu tình thật đáng khinh. Đương nhiên bị cậu trừng một cái, hần lập tức sợ hãi, chỉ có thể thâm gào khóc trong lòng, vợ, chờ em sinh xong, anh nhất định sẽ đòi cả vốn lẫn lời.

“Được rồi, anh biết em lo cho bảo bảo, vậy anh đến phòng khách ngủ nè, đừng nóng giận.”

“Hừ.”

Huhu, vợ mang thai thật ngạo kiều a....

※

Hai người nháo loạn, khanh khanh ta ta suốt một tháng trời, thời tiết càng lúc càng nóng, bụng cậu lại càng ngày càng giống như bóng cao su sắp nổ tung. Mới đầu tháng bảy trời đã nóng đến bức bối, bụng Dương Uẩn Chi đã hơn chín tháng, cậu chưa bao giờ thấy làm người thiệt khó khăn như vậy, mỗi ngày hai mươi bốn giờ đều muốn rúc trong phòng bật điều hòa nhưng cũng biết như vậy đối với con không tốt, cho nên đành phải đi ra, dạo dạo vài vòng lại ngồi xuống ghế nằm nghỉ chân. May là ở trên có giàn nho nên cũng không quá nóng, cậu phẩy phẩy quạt nan, thỉnh thoảng lại xoa bụng mấy lần, quần áo có lớn size cũng không thể che được bụng to.

Gần đây cậu cảm thấy mình càng ngày càng mệt, đầu óc cũng có chút trì độn, thường hay mất vài giây mới biết chuyện gì đang xảy ra. Giống như hiện tại đang nằm nên đại não giống như cũng đình chỉ, chỉ muốn ngủ. Hôm nay Ngô Thắng Vũ thi cuối kỳ, mẹ đã ra ngoài bàn chuyện làm ăn giúp cậu, cha đã đi làm, dì giúp việc thì đang quét dọn trong phòng cho nên chỉ có mình cậu nằm trong sân, cũng không chú ý tới tiếng bước chân ở phía sau.

“À, thì ra quái vật trốn ở đây.” Đột nhiên một thanh âm chói tai truyền đến làm thân thể Dương Uẩn Chi cứng đờ.

81. Chương 80: “tiểu Chi, Con Chảy Máu.”

Edit: Đậu

Dương Uẩn Chi quay đầu lại, quả nhiên là mẹ con Dương Quân đã lâu không gặp, có thể là bảo mẫu chưa ra khóa cửa nên bọn họ mới có thể đi vào.

“Các người tới đây làm gì?” Cậu đã lâu không dùng giọng nói lạnh như băng này nói chuyện, sắc mặt âm trầm, thời điểm nghe thấy hai chữ quái vật liền biết hai mẹ con này tìm mình không phải chuyện gì tốt.

“Chẳng trách không dám ra ngoài, quả nhiên là trốn ở nhà Ngô Thắng Vũ a, tao không ngờ mày lại không biết xấu hổ như vậy đó.” Dương Quân trào phúng xem thường, lúc nhìn thấy bụng cậu lại càng cười lạnh.

Dương Uẩn Chi không để ý đến lời của cô ta, trên mặt cũng không có biểu tình gì, cậu không bao giờ để tâm những lời tự kỷ của bọn họ.

Thấy Dương Uẩn Chi vẫn bình tĩnh lạnh nhạt, Dương Quân trong nháy mắt bắt đầu tức giận, mà người phụ nữ bên cạnh cũng chăm chú nhìn bụng cậu, ánh mắt như đang nhìn người ngoài hành tinh, vẻ mặt giống như muốn nôn, “Bụng lớn như vậy a, tao còn chưa thấy người song tính mang thai bao giờ đâu, quái vật quả nhiên là quái vật. Thứ trong bụng chắc cũng là quái vật đi, người như mày nên bị chop đi nghiên

cứu, sống trên đời chỉ làm lãng phí lương thực thôi.”

“Nếu như đã nói xong thì xin mời các người đi ra ngoài.” Cậu nhếch miệng khách khí, giống như không hề bị lời nói của bà ta đã kích.

Thái độ của cậu triệt để chọc giận hai mẹ con, Dương Quân cố ý chọn hôm nay tới tìm Dương Uẩn Chi là bởi vì biết hôm nay trường thi cuối kỳ nên Ngô Thắng Vũ sẽ không ở nhà, dễ hành động hơn. Hơn nữa cô nghe loáng thoáng là quái vật đã mang thai, bây giờ vừa gặp, quả nhiên là thật, vậy thì càng tốt, một mũi tên trúng hai con nhạn, tưởng tượng khi Ngô Thắng Vũ biết chuyện này sẽ như thế nào, Dương Quân liền cảm thấy hưng phấn.

“Mẹ, lấy ra đi.” Dương Quân quay đầu nói với người phụ nữ một câu, sau đó người kia lấy một cái lọ nhỏ trong túi ra cho cô ta.

Cậu theo bản năng lui một bước, từ ánh mắt cô ta cậu cảm nhận được địch ý rõ ràng, hơn nữa, có một dự cảm xấu, xem ra hôm nay bọn họ đến đây không chỉ đơn giản là trào phúng cậu.

Mẹ Dương Quân cũng bước tới từng bước, bà ta so với lần cuối gặp mặt xanh xao, già hơn không ít, hôm nay cũng không có trang điểm lộng lẫy nữa. Mà lúc này cậu đã bị hai người họ dồn đến góc tường, cậu thực sự không có cách nào, lúc đang chuẩn bị hô to thì bà ta nhanh tay bịt miệng cậu, sau đó quặp tay cậu ra phía sau. Dương Quân thì lại đứng chắn phía trước, bây giờ thân thể cồng kềnh, cậu căn bản không thể giãy ra được, chỉ có thể nức nở.

“Dương Uẩn Chi.” Dương Quân đột nhiên nở nụ cười, ánh mắt xa lạ khủng bố, “Là mày chỉ điểm đúng không, để Ngô Thắng Vũ hại ba tao phá sản, lúc đầu còn rất khó hiểu nhà tao đắc tội Lục gia hồi nào, sau đó mới biết, thì ra mẹ Thắng Vũ là thiên kiêu tiểu thư của Lục gia. Ha ha ha, bởi vậy nên mày mới không biết xấu hổ câu dẫn hấn đứng không, còn mang thai quái vật, tao thật mặc cảm không mặt dày bằng mày đó. Từ khi ba tao phá sản thì ba đối xử với tao và mẹ càng lúc càng tệ, nhà cũng bị đòi lại mà mỗi ngày tao đều bị ổng đánh.”

Dương Uẩn Chi lúc này mới chú ý tới trên tay Dương Quân và người phụ nữ kia có rất nhiều vết tích xanh tím, có nhiều chỗ còn sưng tấy lên, giống như những vết tích ông ta đánh cậu lúc còn bé, những chỗ được quần áo che khuất thì càng đáng sợ hơn. Ông ta ngoài mặt thì nhã nhặn nhưng giang sơn dễ đổi bản tính khó dời.

“A, Dương Uẩn Chi, nếu như không có mày, tao với mẹ sẽ không bị dồn đến đường cùng, không có nhà để ở, không có trường nào chịu nhận tao, không có người nào đồng ý cho ba tao mượn tiền, mà tao với mẹ mỗi ngày còn bị đánh. Tất cả những thứ này, đều là mày ban tặng.” Dương Quân chậm rãi mở cái lọ ra quơ quơ, một khắc kia Dương Uẩn Chi xác định, người này đã điên rồi.

“Giết mày với quái vật trong bụng mày chết, không chỉ giải quyết mày còn làm cho Ngô Thắng Vũ ném trái tư vị sống không bằng chết, thật sự là nhất cử lưỡng tiện.”

Dương Uẩn Chi đang giãy dựa lập tức ngừng lại, thần sắc tỉnh táo nhìn Dương Quân, thật ra sợ thì sợ

nhưng cậu lại lo lắng nhiều hơn. Cậu không nghĩ sẽ xảy ra chuyện hôm nay, cũng không nghĩ tới một ngày mình phải rời xa Ngô Thắng Vũ thì sẽ như thế nào. Bảo bảo của cậu không thể chào đời sao...

Không... Cậu phải sống, nhất định phải sống, yêu người đó nhiều năm như vậy, thật vất vả mới được ở bên hắn. Bây giờ còn có bảo bảo của hai người, cậu còn rất nhiều lời chưa nói cho hắn nghe, còn rất nhiều chuyện muốn làm với hắn, hơn nữa, cậu không nỡ để hắn phải khổ sở thương tâm. Tiểu tử trong bụng giống như có thể cảm nhận được nguy hiểm, đột nhiên đâm đá mấy cái, Dương Uẩn Chi đau đến đổ mồ hôi lạnh, rồi lại không nhúc nhích được.

“Sao vậy, sợ à?” Dương Quân cười đáp, bàn tay đặt lên bụng cậu, năm ngón tay trải rộng dùng lực bóp lại, tận lực ép xuống, “Không nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay sao?”

Cậu đau đến hút khí, bụng vốn căng tròn lại bị ép xuống, chỗ bị ấn đã trắng bệch, thậm chí còn in lại năm dấu tay, thân thể giống như bị ép nát, bảo bảo trong bụng hoảng sợ quấy loạn làm sắc mặt cậu đã trắng càng trắng hơn.

Dương Quân thưởng thức biểu tình trên mặt Dương Uẩn Chi xong, sau đó buông tay mình ra nháy mắt với mẹ mấy cái, nữ nhân phía sau từ che miệng đổi thành bóp mạnh hai gò má cậu để cậu há miệng ra, Dương Quân cảm lạ bắt đầu đổ vào miệng Dương Uẩn Chi.

“Ăn a...” Dương Uẩn Chi dùng sức giằng co, hai gò má bị bóp đau đớn, chất lỏng trong suốt không ngừng tràn khắp khoang miệng, cậu dùng đầu lưỡi nỗ lực chặn cuống họng lại không để chất lỏng kia chảy vào, thời không ngừng giãy dụa phát ra tiếng vang, hy vọng có thể để bảo mẫu đang quét dọn trên lầu nghe được.

Dương Quân thấy cậu vẫn không chịu nuốt xuống, muốn dùng ngón tay thọc vào cuống họng cậu, này một người phụ nữ chạy từ trong phòng ra, nhìn thấy cảnh này liền khựng hoảng, “Các người là ai?”

Thấy có người đi ra, Dương Quân và người phụ nữ cảm giận đẩy Dương Uẩn Chi một cái rồi lại tháo chạy khỏi hiện trường. Cậu được thả ra lập tức ngã xuống đất nôn ra, còn dùng tay thọc vào cuống họng phun hết chất lỏng trong miệng.

Bảo mẫu thấy thế bị dọa đến khóc lên, vội vã đỡ lấy cậu, “Tiểu Chi con sao vậy?”

“Mau gọi 120.”

“Được được.” Bảo mẫu vội vã bấm 120 gọi cấp cứu, trán cậu đã bắt đầu đổ mồ hôi, bụng càng ngày càng đau, căng tràn lên, trong chốc lát máu cũng bắt đầu chảy xuống.

“Tiểu Chi... Con.. Con chảy máu rồi. Có phải là muốn sinh.” Nhìn thấy máu, bảo mẫu gấp đến độ tay chân luống cuống, nước mắt không ngừng rơi, “Cấp cứu sẽ tới ngay, dì... Dì gọi cho phu nhân.” Bảo mẫu vừa nói vừa gọi cho Lục Tử Dư và Ngô Hủ Sinh.

82. Chương 81: Chào Đón Sinh Mệnh Mới

Edit: Đậu

Ngô Thắng Vũ làm bài thi mà lòng cứ bất an, lông mày từ sáng đến giờ vẫn không ngừng giật, trái tim như bị treo lên cao, tâm không ngừng nghĩ đến Dương Uẩn Chi, không biết em ấy hôm nay ăn cơm có ngon không, thời tiết nóng như vậy khẳng định sẽ không chịu ăn đâu, bụng lớn làm gì cũng không tiện. Đầu hấn như bị vỡ vụn không thể suy nghĩ được gì cho nên cũng không biết từ đầu giờ đến giờ mình đã ghi cái gì, trực tiếp ném bút đứng dậy ra khỏi phòng thi.

“Này em kia, em đi đâu đó?” Giám thị không ngờ đột nhiên có người ra khỏi phòng, vội vã đuổi theo đã sớm không thấy bóng dáng, tất nhiên, thành tích của hấn lại trở về như trước đây.

Về đến nhà lại phát hiện không có ai, trái tim hấn đột nhiên hẫng một nhịp, lẽ nào thật sự xảy ra chuyện gì rồi?? Lấy điện thoại di động gọi cho Dương Uẩn Chi lại phát hiện cậu không có mang theo điện thoại, lại gọi cho mẹ mới biết bọn họ đang ở bệnh viện.

※

Dọc đường đầu óc hấn cứ trống rỗng, không biết mình đã đến bệnh viện bằng cách nào, cũng quên mất ở đây có thang máy, cứ như điên như dại chạy lên ba tầng, thấy ba mẹ với dì giúp việc đứng trước cửa phòng cấp cứu, mặt ai cũng nghiêm nghị.

“Mẹ, có chuyện gì vậy?” Mở miệng mới phát hiện thanh âm của mình run lên, hấn từ nhỏ đến lớn chưa từng sợ chuyện gì, không biết bắt đầu từ lúc nào, cậu đã thành một phần trong trái tim hấn, chỉ cần mất đi một chút liền đau đến chết đi sống lại.

Bảo mẫu vẫn luôn thút thít, thấy hấn đến càng không kìm được, “Đều tại dì, dì cứ ở trên phòng quét dọn lại không biết dưới sân xảy ra chuyện lớn.”

“Xảy ra chuyện gì?”

“Có hai người phụ nữ, một nữ sinh với một trung niên lạ mặt tiến vào đề Tiểu Chi lại, cho cậu ấy uống cái gì đó, lúc tôi xuống thì bọn họ đã chạy mất.”

“Dương Quân?” Nghe dì nói tới nữ sinh, hấn liền nghĩ tới người kia, nhất thời xiết chặt nắm đấm. Hấn thật hận không thể phanh thây cô ta ngay lập tức thế nhưng bây giờ quan trọng nhất vẫn là Uẩn Chi.

“Tiểu Chi của con sao rồi?”

“Thắng Vũ.” Mẹ Ngô bước tới, gương mặt đỏ đỏ giống như mới khóc xong, đôi mắt đỏ hoe, “Mẹ con kia cư nhiên ác độc như vậy, còn dám chạy đến nhà chúng ta ép Tiểu Chi uống thuốc độc, bác sĩ nói may là đưa đến kịp thời, hơn nữa lúc đó bệnh nhân nỗ lực chặn cổ họng lại nên uống vào rất ít, không có nguy hiểm tới đứa nhỏ. Chỉ là đứa nhỏ trong bụng quá yếu nên cũng bị kích thích phá vỡ nước ối. Bác sĩ nói phải kiểm tra, không biết có bị độc tính ảnh hưởng hay không, dặn chúng ta phải chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Ngô Thắng Vũ cảm thấy tai như ù đi, mấy câu nói sau của mẹ hắn đã không thể nghe rõ, nghĩ đến mẹ con Dương Quân ác độc như thế, hỏa khí trong lòng tăng lên gấp bội, đôi mắt đỏ ngầu nhưng hắn phải cố gắng duy trì bình tĩnh.

“Bây giờ chỉ cần Tiểu Chi với đứa nhỏ bình an là tốt rồi, những cái khác nói sau đi.” Tuy rằng Ngô Hủ Sinh cũng tức giận nhưng ông vẫn bình tĩnh đi tới ôm vai Lục Tử Dư an ủi bà và con trai đang không ngừng run rẩy.

Ngô Thắng Vũ gật gật đầu, nếu bảo bảo có bị gì bọn họ cũng sẽ nuôi nó, hắn chỉ mong ông trời đừng để Uẩn Chi xảy ra chuyện gì. Đèn trong phòng cấp cứu vẫn còn sáng, đã mấy tiếng trôi qua, hắn lo lắng đến mức không dám ngồi, môn thi buổi chiều cũng không đến thi. Sáng sớm hắn đã rất bất an, nếu không phải vì buổi sáng phải thi hắn nhất định sẽ ở nhà bồi cậu, mà bây giờ, vẫn là xảy ra chuyện. Ngô Thắng Vũ vừa tự trách vừa đau lòng. Hắn không dám tưởng tượng nếu Uẩn Chi có mệnh hệ gì, hắn sẽ làm ra chuyện gì.

Lục Thiệu Hoàng buổi sáng có một ca phẫu thuật, mới vừa xong lập tức chạy tới bệnh viện chỗ Uẩn Chi mới biết vợ cháu trai mình bị khó sinh. Lúc xảy ra chuyện nên bảo mẫu chỉ có thể nghĩ phải gọi cấp cứu ngay, cậu không để tâm chuyện này, dù cả thế giới này biết cậu là người song tính cũng không sao, chỉ cần bảo vệ được tiểu sinh mệnh trong bụng là được. Lục Thiệu Hoàng chưa từng thấy đứa nhóc nào còn nhỏ tuổi mà lại kiên cường bình tĩnh như vậy.

“Nói với chủ nhiệm khoa một chút đi để tôi vào làm cho. Tôi tương đối có kinh nghiệm giải phẫu cho người song tính.” Y tá thấy Lục Thiệu Hoàng đến, có chút không tin tưởng. Tuy không hợp quy định nhưng cuối cùng vẫn để ông vào.

Thấy chú vào, Thắng Vũ cũng yên tâm không ít, đợi đến chạng vạng tối, cửa phòng cấp cứu cuối cùng cũng mở ra, một bác sĩ ra trước ôm theo bọc nhỏ trên tay, tiếng khóc nỉ non vang dội cả hành lang bệnh viện, mũi hắn đột nhiên thật đau xót.

“Ai là ba của đứa bé?”

“Là tôi.”

“Chúc mừng cậu, là con trai. Cũng nặng lắm ha ha ha, bây giờ tôi sẽ đưa bé đi kiểm tra cơ bản.”

“Cảm ơn bác sĩ.” Hắn nhìn bọc nhỏ trong tay bác sĩ, biểu tình không có gì vui mừng, “Vợ tôi đâu rồi bác sĩ?”

“Còn ở bên trong, đợi một chút sẽ được đẩy ra.”

Ngô Thắng Vũ để mẹ bế đứa nhỏ trước, còn mình cứ đứng trước cửa trông cậu đi ra.

Lúc cửa phòng mở ra lần nữa, hắn giật mình, “Tiểu Chi!”

“Uẩn Chi còn chưa tỉnh, bây giờ sẽ được đưa đến phòng chăm sóc chăm sóc đặc biệt, tạm thời không có nguy hiểm đến tính mạng.” Lục Thiếu Hoàng nói với hắn.

“Dạ.”

“Vợ, cuối cùng em cũng tỉnh rồi.” Ngô Thắng Vũ luôn luôn ngồi cạnh chăm sóc thấy cậu tỉnh dậy mừng rỡ kêu, sau đó lại gọi điện cho mẹ báo tin. Nhìn sắc mặt bảo bối tái nhợt, trong lòng chua chua xót không thôi.

Dương Uẩn Chi vừa mở mắt liền thấy Ngô Thắng Vũ đang ngồi cạnh, trái tim luôn run rẩy lo lắng rốt cục cũng an ổn.

“Lúc này trong phòng sinh em còn tưởng sẽ không còn được gặp anh nữa,” Cậu chưa từng thấy bản thân mình đau đớn và tuyệt vọng như vậy, đứa nhỏ không chịu ra mà cậu lại không thể kêu to bởi vì phải giữ sức. Cậu rất nhớ hắn, thậm chí khóc có khi nào trong vài giây tới cậu sẽ không bao giờ được gặp hắn nữa.

“Đứa ngốc này, nói cái gì vậy hả.” Hắn hôn môi cậu, “Sau này anh sẽ không bao giờ rời em nữa bước, bảo bối, xin lỗi em, đã để em phải chịu khổ.”

Dương Uẩn Chi lắc đầu, ôn nhu cười với hắn, “Bảo bối đâu, em muốn thấy con.”

“Y tá bé đi tắm với kiểm tra rồi, để anh gọi người ôm tới.”

Hắn ấn chuông báo hiệu, không bao lâu đã có người tiến vào kiểm tra thân thể sức khỏe cậu, xác định không có chuyện gì mới ôm bọc nhỏ tới.

“Tiểu Chi.”

“Ba, mẹ.”

Lục Tử Dư ngồi ở mép giường đau lòng xoa mặt cậu, ai cũng nhất trí không đề cập tới chuyện hạ độc kia, sợ sẽ gọi lại kí ức không vui cho cậu, “Có chỗ nào không thoải mái không, mẹ chuẩn bị đồ ăn cho con nè. Khoảng thời gian này con nhất định phải chú ý thân thể nếu không sẽ để lại di chứng, mỗi ngày mẹ đều sẽ đến thăm con.”

“Dạ, con cảm ơn mẹ.”

Y tá phía sau đưa bọc nhỏ đến trước mặt cậu, “Đứa nhỏ thật đáng yêu, cũng rất may mắn. Thân thể rất khỏe mạnh, tuy rằng sinh hơi sớm nhưng rất khỏe, không cần phải nằm trong khoang chăm sóc. Chúc mừng hai người.”

“Cảm ơn.” Thời khắc cậu nhìn thấy bảo bảo nước mắt liền chảy dài, thật may tiểu sinh mệnh của cậu không có chuyện gì.

Nhìn thấy cậu khóc, Ngô Thắng Vũ luống cuống tay chân lau nước mắt cho cậu, còn cố ý đùa cho cậu vui, “Em nhìn xem thằng nhóc này thiệt mập, chúng ta nuôi nó tốt quá rồi.”

Dương Uẩn Chi nín khóc mỉm cười, lấy cùi chỏ thực thực hấn, “Có ai lại nói con mình mập hử.”

“Lúc trước nhiều người còn tưởng em sinh đôi đó, không ngờ là một tiểu bàn tử. Mẹ, đã nói mẹ đừng có mê tín mà.” Ngô Thắng Vũ chọc mẹ, bầu không khí trong phòng bệnh lập tức nhẹ nhàng hơn. Trầm trọng lúc trước rốt cục cũng được sự vui mừng khi “mẹ” tròn con vuông chậm rãi thay thế.

83. Chương 82: Ngô Tiểu Công Thê Sống Thê Chết Phải Đặt Tên Thật Tổng Tài Bá Đạo Lành Khốc

Edit: Đậu

Đại khái là cảm nhận được ánh mắt của Dương Uẩn Chi, bọc nhỏ vẫn luôn nhắm chặt mắt đột nhiên chậm rãi mở ra. Đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy thế giới nó đang tồn tại, Dương Uẩn Chi cũng là người đầu tiên nó thấy trong nhân sinh mình, chờ thích ứng tia sáng, đôi mắt tròn xoe bắt đầu vội vã xoay tròn, cũng không khóc toáng lên như những đứa trẻ khác, biểu tình moe đến mức manh chết mọi người xung quanh.

“Trời ui, bọc nhỏ dễ thương hơn lúc Thắng Vũ ra đời nhiều.” Lục Tử Dư thán phục mà Ngô Thắng Vũ lại đầu đầy hắc tuyến. Mẹ, con là con ruột của người đó.

Bất quả tiểu tử kia có thể là biết ‘mẹ’ dù lúc mang thai hay lúc sinh hấn đều không dễ dàng nên xác thực rất biết nghe lời. Ngô Thắng Vũ phát hiện con trai của mình luôn nhìn Uẩn Chi chăm chăm. Đại khái là thân giao cách cảm, biết rằng đây là người thân nhất của mình. Thân thể cậu bây giờ còn rất yếu, chỉ có thể nhẹ nhàng giơ tay đụng đụng gò má bọc nhỏ, tiểu tử kia không sợ người lạ. Dương Uẩn Chi chạm vào nó cũng không khóc, nhớ tới lần trước chú có nói nếu đứa nhỏ lúc còn trong bụng bị giật mình thì sẽ lớn gan hơn bình thường, không biết có thật hay không nữa.

“Đôi mắt nó thật giống em.” Giống em, trong suốt, sạch sẽ.

“Em lại thấy nó giống anh.” Dương Uẩn Chi nói với Ngô Thắng Vũ.

Mẹ Ngô bên cạnh lại không nhịn được che miệng cười, “Đứa nhỏ là con của hai đứa, giống hai đứa là chuyện bình thường.”

Di giúp việc mang thức ăn tới, tuy rằng lúc trước vì bà sơ sẩy nên mới để mẹ con Dương Quân vào được nhưng nếu lúc đó không có bà thì hậu quả lại không thể tưởng tượng nổi. Mẹ con Dương Quân luôn nghĩ trăm phương ngàn kế làm hại cậu nên cậu vẫn ngăn mẹ đuổi việc bà.

Ở bệnh viện theo dõi mấy ngày, cậu rốt cục cũng có thể về nhà. Một tháng này tạm thời vẫn không thể tùy tiện đi lại, cơ bản đều nằm trên giường, có lúc trêu tiểu bảo bảo một chút. Ngô Thắng Vũ không thuê vú em, thật sự giống như một đêm trưởng thành thành một nam nhân, để cậu có thể dựa vào hân, để hân có thể bảo vệ người hân yêu.

Mỗi ngày Lục Tử Dư sẽ nấu đủ loại thức ăn tẩm bổ cho cậu, cho dù cậu rất nhanh lại phun ra cũng ép cậu ăn. Đại khái lúc trước ở Ngô gia được chăm sóc kỹ lưỡng mà ý chí của bảo bảo cũng lớn nên độc tố cũng không ảnh hưởng gì nhiều. Ngoại trừ chú Thiếu Hoàng hay đến kiểm tra cho cậu thì Lục Hi Tá với Lục Hi Hữu cũng tới thăm cậu, sau đó lại có thêm một người mà cậu chưa từng gặp, tuổi cũng same same với chú Thiếu Hoàng nhưng bởi vì da dễ trắng nõn nhẵn nhụi nên nhìn qua lại thành chỉ lớn hơn cậu vài tuổi. Hỏi ra mới biết đây là tiểu thúc Lục Tử Ninh của cậu, cũng là người song tính. Đứng bên cạnh Lục Thiếu Hoàng là anh em sinh đôi Lục Thiếu Phong của ông, lúc đó cậu chưa biết mối quan hệ của bọn họ, lúc biết được thì đại não mơ hồ vẫn chưa thể bình tĩnh được.

“Tiểu Vũ, anh chú nói chờ thân thể Tiểu Chi khỏe lên thì hai đứa về nhà ăn bữa cơm.”

“Ông ngoại?”

“Ừm.” Lục Tử Ninh cười nói, ông cực thích tiểu bảo bảo mới sinh, cả ngày cứ ôm trong ngực chơi hoài không chán, không còn nhăn nhoe đỏ hỏn như lúc vừa ra đời, mới một tuần mà đứa nhỏ đã trắng trẻo mập mạp ra trông thấy.

“Bảo bảo tên gì vậy con.” Lục Tử Ninh tò mò hỏi Dương Uẩn Chi.

“Con chưa đặt tên.” Cậu chỉ chỉ Ngô Thắng Vũ đang đứng bên cạnh, “Thắng Vũ nói tên ảnh thật khó nghe, nhất định phải đặt tên thiệt giống tổng tài bá đạo lãnh khốc để bù đắp tiếc nuối.”

Lục Tử Ninh suýt chút phun nước.

Lục Tử Dư vừa vắn tiến vào nghe cậu nói cũng cười theo, “Tên nó là do ông nội đặt đó.”

Lần này Ngô Thắng Vũ không phục, “Sao ông nội lại đặt tên cha thật hay, mà đặt tên con lại tùy tiện vậy a?”

Lục Tử Dư liếc hắt, trên môi vẫn nở nụ cười, “Vậy thì đi hỏi ông nội con đi.”

Dương Uẩn Chi cũng bị chọc cho cười, hắt cảm thấy mình thật oan ức.

“Vợ, có phải em cũng thấy tên anh khó nghe không.”

“Hay mà hay mà.”

“Về mặt của em đã bán đứng em rồi.”

“... =. = “

※

Trong lúc cậu “ở cữ”, Ngô gia vẫn rất náo nhiệt, bà Lục cố ý kêu bọn Lục Hi Hữu chạy tới bồi Dương Uẩn Chi tán gẫu, sợ đứa nhóc sẽ buồn chán. Chuyện lúc trước ai ai cũng không nhắc lại, Lục Tử Dư lo là cậu sẽ bị chứng nóng nảy sau khi sinh.

Hôm nay đột nhiên Giang Thư Vọng lại tới đây, mẹ Ngô đã gặp cô mấy lần nên cũng vui vẻ, vội vàng kêu cô mau vào. Giang Thư Vọng thoát nhìn tiều tụy hơn trước, mua một chút trái cây tươi bổ dưỡng cho cậu, Ngô Thắng Vũ thì lại ngồi kế bên gọt vỏ.

“Tiểu Chi, không phải chị đã dặn em phải cẩn thận với Dương Quân sao.” Lúc nghe cậu gặp chuyện, cô vừa khiếp sợ vừa phẫn nộ, Dương Quân này, đến thai phụ cũng không chịu buông thai.

“Em biết mà, chỉ là không nghĩ cô ta lại dám làm như vậy.”

“Cô ta đã điên rồi.” Đôi mắt cô hồng hồng nhìn cậu, “Thắng Vũ hẳn đã biết, người ta kiểm tra được thần kinh cô ta có chút không bình thường, cho nên tòa án không có xử cô ta cố ý giết người. Bắt quá lại cho cô ta vào bệnh viện tâm thần.”

Từ sau khi Uẩn Chi gặp chuyện, Ngô Thắng Vũ lập tức báo cảnh sát. Mẹ con Dương Quân đã bị bắt lại, chỉ là lúc kiểm tra lại phát hiện thần kinh Dương Quân không bình thường, không thể trực tiếp nhận hình phạt. Mà hẳn lại nào nuốt được cơn giận này, dùng một ít quan hệ đẩy cô ta vào bệnh viện tâm thần kinh khủng nhất. Coi như cô ta chưa hoàn toàn điên thì không bao lâu cũng sẽ bị những bệnh nhân khác bức điên, hơn nữa, cô ta lại trẻ tuổi, còn có chút nhan sắc, có khi lại bị đùa bỡn cũng nên.

“Sao vậy, đau lòng?” Ngô Thắng Vũ nhìn Giang Thư Vọng, hẳn biết học tỷ đã từng thích cô ta.

“Không có. Những thứ này đều là cô ta gieo gió gặt bão. Chị không có đồng tình, cũng không có thay cô ta

cầu xin.”

Giang Thư Vọng đã thật sự thất vọng, lúc trước cô đã từng tìm Dương Quân một lần nói cô ta đừng tìm Dương Uẩn Chi gây phiền phức nữa nhưng không bao lâu sao lại nghe được cô ta làm chuyện điên rồ như vậy. Ba cô ta cũng cùng đường mạt lộ, còn tới xin cô giúp họ nghĩ biện pháp. Cô có thể có biện pháp gì chứ, hết thấy đều là con gái ông tự làm bậy. Có đứa con ngoan ngoãn ưu tú như Dương Uẩn Chi thì không muốn, lại muốn loại con gái tâm địa ngoan độc rắn rết kia, Giang Thư Vọng chỉ thấy vừa buồn cười lại vừa đáng thương.

Hơn nữa, bây giờ Dương Quân có thể giữ lại cái mạng của mình cũng là vì Dương Uẩn Chi không có chuyện gì, nếu cậu có mệnh hệ gì, Ngô Thắng Vũ đại khái đã đẩy cô ta đi chết từ lâu.

Thật ra sau khi xảy ra chuyện, cậu cũng không nhớ lại chuyện đó nữa, e rằng hắn cũng không biết, lúc đó cậu chỉ có một niềm tin, chính là phải sống sót. Cho dù lúc ở nhà hay lúc trong phòng mổ đều là vậy, cậu đã yêu hắn rất nhiều năm khó khăn lắm mới được ở bên hắn, không nỡ rời đi như vậy.

Dương nhiên Dương Uẩn Chi cũng sẽ không biết, Ngô Thắng Vũ đã sẽ ở sau lưng giúp cậu giải quyết từng người một. Cho dù là nhốt Dương Quân vào bệnh viện tâm thần khủng khiếp, hắn vẫn thấy chưa hả giận, người cha vô dụng kia của cậu, nếu không dạy dỗ một chút, sau này rất có thể sẽ còn đến tìm cậu gây phiền phức

84. Chương 83: Mất Em Ấy Chính Là Sai Lầm Lớn Nhất Đời Ông

Edit: Đậu

Đây thật ra là lần đầu tiên Ngô Thắng Vũ gặp Dương Hoành Đồ, ở trong một gian phòng thuê rách nát, bởi vì không có ai dọn dẹp nên vừa bẩn vừa bày. Mà tướng mạo hắn khác với Ngô Thắng Vũ tưởng tượng, nếu chỉ xét bề ngoài thì ông ta xem như ngũ quan anh tuấn, có lẽ Uẩn Chi cũng được di truyền từ ông ta, bất quá bảo bối nhà mình là đáng yêu hết biết, còn ông ta lại làm hắn buồn nôn. Hắn cũng không dễ chịu gì, hận mình không thể bảo vệ cậu thật tốt. Trước đây hai người từng bỏ lỡ nhau, hắn cam đoan sẽ hảo hảo bù đắp lại, để người mình yêu sẽ không phải chịu bất kỳ thương tổn gì.

Dương Hoành Đồ uống nhiều rượu nên lúc Ngô Thắng Vũ bước vào nhà thì ông vẫn không tỉnh táo lắm, “Cậu là ai a.”

“Là người làm ông phá sản.” Khóe miệng hắn nhếch lên cười không rõ hàm ý. Dương Hoành Đồ trong nháy mắt thanh tỉnh hơn nhiều, bình rượu trên tay rót xuống đất ‘xoảng xoảng’, mảnh vỡ văng tứ phía, thậm chí còn bắn đến giày hắn, Ngô Thắng Vũ ghét bỏ phẩy phẩy chân.

“Mày là nam nhân của quái vật kia?” Lúc Dương Hoành Đồ nói câu này vừa sợ hãi vừa hận thấu xương, từ lúc phá sản hắn vợ con ly tán, bạn nhậu trước đây cũng không ai nguyện ý cho ông vay tiền, mỗi ngày chỉ có thể mua loại rượu rẻ tiền nhất giải sầu. Nghĩ đến kẻ hại mình đến nông nỗi này là con trai của mình,

ông càng hận quái vật kia. Lúc trước ông cũng từng đi tìm Diêu Dĩnh thế nhưng bà ta cũng không có liên lạc gì với Dương Uẩn Chi, tài khoản mỗi tháng đều thêm một khoản tiền. Ông lấy lý do con trai bà ta hậu ông phá sản trực tiếp cầm tấm chi phiếu cùng thẻ ngân hàng đi, phát hiện bên trong quả thật có không ít tiền, chỉ là không bao lâu liền bị vợ lén lút xài hết. Dương Hoành Đồ trong cơn tức giận bắt đầu đánh bà vợ đánh con, từ đó một nhà bọn họ miễn cưỡng duy trì kế sinh nhai, phòng ở này có thể mượn cũng vì tấm thẻ của Diêu Dĩnh, Dương Uẩn Chi đúng hạn chuyển một khoản tiền nhưng cậu không biết tất cả là nuôi những người mà cậu ghét nhất. Lúc đó cậu còn mang thai, Thắng Vũ không dám nói với cậu, ngầm tra được sau đó giặt lại thẻ, mẹ con Dương gia cùng đường mặt lộ nên sinh ra tà niệm sát hại Dương Uẩn Chi.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Ngô Thắng Vũ lập tức hung ác lên, “Dương Hoành Đồ, tôi chỉ nói một lần nên ông nghe cho kỹ đây, nếu không đừng trách tôi không nể mặt trường bối.”

Hắn mân mê thường thức dao nhỏ Thụy Sĩ dao quân dụng trong tay, nếu người này không phải cha ruột của bảo bối, hẳn nhất định sẽ không chút hạ thủ lưu tình. Dương Hoành Đồ uống rượu nên tương đối lơ đãng, không nghe rõ hắn nói gì, “Lẽ nào nó không quái vật sao? Bất nam bất nữ lại còn mang thai, lúc nó còn nhỏ tao vừa thấy chỗ đó của nó liền mắc ói, hơn nữa còn là sao chổi, từ lúc nó sinh ra sinh ý của tao càng làm càng kém, may là ly hôn với mẹ nó, a!”

Dương Hoành Đồ hoàn đang nói đột nhiên một cơn đau ập tới đánh úp ông, ngón út bị người chặt mất, máu tươi không ngừng trào ra ngoài, ngón tay bị đứt lìa lóc trên đất. Ngô Thắng Vũ cầm con dao dính máu nhìn nam nhân đang thống thối cuộn thành một đoàn, thần sắc băng lãnh chưa từng có, một Ngô Thắng Vũ xa lạ mà Dương Uẩn Chi chưa từng tiếp xúc qua. Đương nhiên hắn sẽ không bao giờ để cậu được thấy, bởi vì bảo bối của hắn chỉ cần hưởng thụ hết thủy ôn nhu và săn sóc của hắn là đủ rồi. Mưa gió bão giông cứ để hắn gánh vác.

Nam nhân nhìn ngón tay bị cắt của mình, máu đã thấm ướt cả bàn tay, đau đến không ngừng chảy mồ hôi run rẩy, sâu rượu bị dọa chạy tán loạn, “Tao... Tao muốn báo cảnh sát.”

“A, báo cảnh sát sao? Nếu ông báo, người bị bắt cũng chỉ có ông, tin không?” Ngô Thắng Vũ đáp ông ta một cái, điện thoại di động cũng lập tức rút xuống đất.

“Nếu ông không phải là cha ruột của Tiểu Chi thì không đơn giản là một ngón tay thôi đâu. Vợ tốt của ông đã bị tòa phán xử bán, mà con gái yêu quý của ông đang trong bệnh viện tâm thần, mỗi ngày bị mấy chục bệnh nhân lần lượt thượng, sao nào? Có vui không?”

Dương Hoành Đồ trợn to hai mắt, không biết là thống khổ về sinh lý hay tâm lý, lông mày xoắn chặt, “Tao muốn giết tụi bây, còn có quái vật kia nữa.”

“Vẫn không nghe lời a.” Hắn cúi xuống nhìn người nằm trên ghế salông, “Xem ra là nên thêm một ngón nữa.”

Ông ta đã đau đến sắc mặt trắng bệch, một nam sinh mới mười mấy tuổi nhưng sự khát máu trên mặt hắn lại làm người trưởng thành thật sợ hãi, ông còn nhớ Ngô Thắng Vũ sát vách nhà ông trước đây là một đứa nhỏ rất ngoan ngoãn, sao hôm nay lại đáng sợ như vậy. Ông dùng bàn tay không bị thương cầm chai rượu

muốn đập lên đầu hắn lại bị đối phương nhanh tay lẹ mắt cản lại, ngón tay thứ hai của ông lại rơi xuống.

“Nói cho ông biết, đừng khiêu chiến giới hạn của tôi. Nếu ông muốn chết tôi bây giờ sẽ tác thành cho ông.” Ngô Thắng Vũ hung hăng đập tay Dương Hoành Đồ, nhìn ông ta đau đến không ngừng vịn vịn kêu rên, nhìn cũng biết có bao nhiêu thống khổ, “Thế nhưng tôi lại không muốn giết ông, tuy rằng Tiểu Chi xưa nay không coi ông là cha nhưng ông cũng là người mang em ấy đến thế giới này, mới có thể để tôi gặp được em ấy, tôi còn muốn cảm ơn ông. Dương Hoành Đồ, nếu như ông chỉ vì em ấy là người song tính mà không thích em ấy, tôi chỉ muốn nói, ông thật ngu xuẩn hết thuốc chữa. Bất luận là thông minh hay tài hoa đều không kém Dương Quân, em ấy còn rất kiên cường, không tự ti, không nhu nhược, chưa bao giờ để ý mình là một người song tính, mà các người cứ lần lượt đẩy em ấy đến vực thẳm. Mỗi ngày ông gọi em ấy là quái vật, ông có nghĩ hay không trong người em ấy chảy dòng máu của ông, có nghĩ hay không em ấy cũng là con ông. Nếu như lúc đó em ấy là một nam sinh bình thường, ông có phải sẽ thích em ấy hay không? Đương nhiên không phải, ông đã sớm ngoại tình, chán ghét hết thảy, mượn lý do này để ly hôn, thật ra ông chưa từng nghĩ sẽ yêu quý đứa con này. Tuy rằng em ấy chưa từng nói nhưng em ấy luôn khát khao có một người cha yêu thương em ấy, lúc cha tôi viết câu đối tết, em ấy cứ chạy lăng xăng, mài nghiền mực, bày giấy, trong mắt tràn đầy sùng bái, những thứ này em ấy không thể tìm được từ ông, cũng không bao giờ có được. Dương Hoành Đồ, tôi chỉ muốn nói, mất em ấy chính là sai lầm lớn nhất đời ông.”

Người đàn ông trên ghế không nói gì, cũng không giẫy dụa nữa, vốn chỉ cho là ông ta thành thật hơn lại không ngờ thấy trên sàn có nước mắt. Ngô Thắng Vũ thả bàn tay đang bị mình đập lên, lấy điện thoại gọi cho cấp Lục Hi Tá, “Anh họ, mấy chuyện còn lại anh xử lý giúp em chút, em về trước.”

85. Chương 84: Bị Tiểu Bao Tử Cắn Rên Rĩ

Edit: Đậu

Mọi người Giáng Sinh vui vẻ ấm áp nha

“Thế nào rồi?”

“Ông ta đồng ý, anh đã phái người mang đưa ông ta đến G thị, từ nay về sau sẽ không bao giờ trở lại nữa.” Lục Hi Tá ôm Lục Hi Hữu vào ngực, vừa nói vừa nặn nặn ngón tay cậu

“Ừm.” Đối với Dương Hoành Đồ, Ngô Thắng Vũ vẫn không có đuối tận giết tuyệt, nếu ông ta có tâm hồi cải thì tốt nhưng trước hết phải để ông ta khuất mắt bảo bối mới được.

“Ha, không nghĩ tới em thật tàn nhẫn độc ác.” Lục Hi Tá trêu chọc em mình, tuy rằng chuyện của Dương Hoành Đồ đều là hắn ra mặt giải quyết nhưng Ngô Thắng Vũ cũng góp phần. Lúc nhìn thấy hai ngón tay lông lốc trên đất, hắn cũng rất hoảng sợ, trách không được a, đứa em trai này của hắn ở nhà là một đại nam nhân tốt, mỗi ngày hai lỗ tai đều vểnh lên dính theo Uẩn Chi, “Quả nhiên cung bọ cạp có khác a.”

Ngô Thắng Vũ cười phốc, “Uy, anh nói như vậy cung bọ cạp nằm không cũng trúng đạn a.”

Lục Hi Hữu nghe vậy cũng khẽ cười, không hề e dè dựa vào lồng ngực Hi Tá, vừa nhìn đã biết không phải lần đầu tiên làm vậy. Thấy người trong lòng cười, Lục Hi Tá giật mình, cúi đầu hôn cậu. Ngô Thắng Vũ đang dựa vào bàn thấy thái dương mình đang giật phụt phụt.

“Aizzzz, em còn đang ở đây đó, xem mù mắt rồi. Em phải về nhà với vợ mới được.”

“Đi đi đi đi.” Lục Hi Tá vội vàng đuổi người ra khỏi phòng, sau đó xoay người ôm Lục Hi Hữu xuống ghé tiếp tục làm chuyện tốt.

※

Chờ giải quyết xong chuyện một nhà ba người rắc rối kia, Ngô Thắng Vũ còn ghé ngang nhà cậu trả thẻ tín dụng lại cho Diêu Dĩnh.

Nhớ lần trước đứa nhỏ này qua chơi, Diêu Dĩnh còn thấy rất thích, hôm nay gặp lại lại thấy hơi khó chịu. Hắn cũng biết mẹ Dương không thích mình lắm cho nên trả thẻ xong liền chuẩn bị rời đi.

“Ừm, Thắng Vũ.”

“Dạ dì?” Ngô Thắng Vũ quay đầu lại, thấy mẹ Dương chặn chờ.

“Tiểu Chi, Tiểu Chi bây giờ đang ở nhà con đúng không...”

“Dạ.” Hắn gật gật đầu, nhìn mẹ Dương có hơi thất vọng, hắn cũng không biết nên nói gì, liền cáo từ.

Chờ Ngô Thắng Vũ đi rồi, Diêu Dĩnh mới mở phong thư trong tay ra, lại phát hiện bên trong có một tờ giấy.

“Dì, trong thẻ có một ít tiền là mẹ con dặn đưa cho dì, cảm ơn dì đã dạy dỗ nuôi dưỡng Tiểu Chi những năm qua, số tiền này dì có thể đến nội thành mở một cửa hàng. Tiểu Chi bây giờ sống rất tốt, hy vọng một ngày nào đó dì có thể nghỉ ngơi suốt, thành toàn cho chúng con. Ngô Thắng Vũ.”

Diêu Dĩnh nhìn dòng chữ trên giấy, thân hình gầy yếu chậm rãi run lên.

※

Dương Uẩn Chi hiện tại đã có thể xuống dưới đi lại, tinh thần cũng không tồi. Người trong nhà vì chuyện của tiểu bảo bảo cũng rộn ràng hẳn, bây giờ đứa nhỏ mới được vài tháng, tuy rằng phần lớn thời gian đều ngủ nhưng lúc ngủ lại thật hiếu động, hai cái tay nhỏ cứ quơ quơ trong không trung, bắt quá rất ít khi khóc nháo, ngoan ngoãn hơn cậu tưởng nhiều.

“Không phải anh muốn đặt tên thật bá đạo sao, nghĩ được chưa?”

Ngô Thắng Vũ buồn rầu, “Chưa a. Họ Ngô khó đặt được tên bá đạo quá đi.”

“Ngô Hạo Thiên.” Lúc Dương Uẩn Chi nói ba chữ này, vẻ mặt rất bình tĩnh nhưng Ngô Thắng Vũ lại cười đến không thẳng eo nổi.

“Ha ha ha ha, vợ em nghiêm túc hử, đặt tên này đứa nhỏ sau khi lớn sẽ trách em đó ha ha ha ha.”

Dương nhiên không phải nghiêm túc.” Dương Uẩn Chi liếc hắt, “Phải có một chút tài hoa.”

“Ngô Khả Hậu Phi, Ngô Khả Nại Hà, Ngô Ngôn Dĩ Đối.”

Lần này đến phiên Dương Uẩn Chi dở khóc dở cười. Người một nhà quây quần cùng nhau thảo luận cả một ngày, biết con mình muốn cái tên thật “tổng tài bá đạo”, ba Ngô cuối cùng cũng đưa ra kết luận có thể dùng từ “Ngạo”.

“ Con người cao quý, cả đời không ai bì nổi, ý trên cao nhìn xuống, người xưa hiểu là Ngạo (ngạo trong kiêu ngạo)” Ngô Hủ Sinh cũng không biết tại sao con mình cứ bướng như vậy, cứ luôn ghét bỏ tên mình, thôi chiều nó vừa ý một lần cũng tốt.

“Cái này được.” Dương Uẩn Chi là người đầu tiên gật đầu tán đồng, quả nhiên vốn tên của Ngô Hủ Sinh hơn bọn họ nhiều.

Trải qua một lượt bỏ phiếu biểu quyết, tên của đứa nhỏ cuối cùng cũng được định là Ngô Ngạo Trình, tuy rằng mẹ Ngô tỏ vẻ tên này có cảm giác một cổ bá khí trắc lậu nhưng tên của tiểu gia hỏa được giải quyết, mọi người cũng không cần phải đau đầu mỗi ngày nữa.

Mà tiểu gia hỏa ngủ lúc này mới tỉnh phát hiện tất cả mọi người đều đang nhìn nó, đột nhiên khóc lên.

“Sao nè sao nè, có phải con đói rồi không?” Cậu ôm đứa nhỏ vào ngực, thấy ba mẹ đã ra ngoài, chuẩn bị cho con bú thì Ngô Thắng Vũ bên cạnh đột nhiên nhìn cậu chăm chăm.

Tiểu gia hỏa bắt được đầu vú Dương Uẩn Chi liền bắt đầu hé miệng bú sữa, bởi vì gần đây sữa nhiều nên trên người cậu cứ quanh quẩn mùi sữa, Ngô Thắng Vũ vừa nghĩ, huynh đệ phía dưới lại bắt đầu phát ngạnh.

“Vợ, anh cũng đói.”

Gần đây tuy rằng sữa nhiều nhưng tiểu bảo bảo có thể ăn nên hẳn cũng không được uống thỏa thích như

trước nữa. Lúc trước còn nói tiểu bảo bảo nhiều một chút, nhanh nhanh lớn lên. Bất quá nhìn nó bây giờ, mẹ Ngô đã nói còn mập mập hơn Thắng Vũ năm đó nữa, hẳn lại không khỏi lo lắng.

“Sau này lỡ thành một tiểu tử mập mập sao làm tổng tài bá đạo được nữa, mỗi ngày nên cho nó ăn ít lại.”

“Rõ ràng là anh muốn ăn a.” Dương Uẩn Chi vỗ vỗ Ngô Thắng Vũ, nhìn hắn nổi tính trẻ con cười đến không khép miệng được.

“Ăn a....” Bởi vì tiểu gia hỏa mút mạnh, cậu chút đau đớn, đột nhiên rên rỉ một tiếng, hắn nghe mà toàn thân khô nóng.

“Trình Trình, nhẹ một chút nào.” Dương Uẩn Chi ôn nhu vuốt nhi tử bảo bối của mình, dờ dờ mặt nó để nó thả đầu vú cậu ra trước,

“Chắc.” Mỉm cười trước mặt mà chỉ được nhìn làm tâm hắn Vũ bị cào đến ngứa ngáy. Hắn không thể nhào đến ngâm đầu vú bên kia cắn vài cái, làm tiểu tao hóa lại dâm kêu vài tiếng.

“Từ lúc sinh bảo bảo vợ ôn nhu hơn trước kia nhiều.”

“Chẳng lẽ trước kia em không ôn nhu với anh sao.” Dương Uẩn Chi lăm bầm lâu bầu nhìn Ngô Thắng Vũ, đột nhiên sờ lên mặt hắn, đôi mắt tràn đầy nhu tình.

Động tác này quả thực hitshot trái tim hắn, cả người lảng lảng, ông trời ơi, vợ của con sao lại đáng yêu như vậy hả? Thật muốn đè em ấy xuống ăn sạch a a! Ngô Thắng Vũ không ngừng rít gào trong lòng, nhớ tới lần đầu gặp người này lạnh nhạt với mình bao nhiêu, hiện tại lại đáng yêu bấy nhiêu. Bảo bối của hắn là người duy nhất hắn yêu cả cuộc đời.

“Vợ, đêm nay anh cũng muốn ăn.” Lời nói tràn ngập ám chỉ. Hai người đã thật lâu không có ôn tồn, tuy rằng hiện tại Dương Uẩn Chi cũng vẫn không thể làm, nhưng âu yếm lẫn nhau thì vẫn có thể.

“Được, cho anh ăn.” Dương Uẩn Chi bị hắn nhìn đỏ mặt, bảo bảo trong ngực còn hỏn hển uống sữa....

86. Chương 85: Lại Đây Em Liếm Cho Anh

Edit: Đậu

Đêm đó sau khi bảo bảo nằm ngủ trên giường nhỏ, tay hắn chạm lên ngực cậu chậm rãi xoa, sữa rỉ ra thấm ướt áo ngủ làm đầu vú như ửng như hiện. Màu trắng của sữa tươi trở nên trong suốt, hương vị lại thấm ruột thấm gan, Dương Uẩn Chi giống như con mèo nhỏ hề nhẹ, hầu kết Ngô Thắng Vũ nhấp nhô mấy lần. Một

năm nay hẳn cao lên nhiều, táo Adam cũng phát triển hơn không ít, nhìn qua càng có phong vị của một người đàn ông. Những thứ nhỏ nhặt này Dương Uẩn Chi sớm chiều ở chung cũng khó phát hiện, chỉ có bấy giờ mọi thứ đều yên tĩnh lại, cậu mới phát hiện nam nhân cũng mình đã thành thực rồi, cũng càng hấp dẫn cậu hơn. Mà mình lại không có biến hóa gì lớn, chỉ cao thêm một chút nhưng táo thì nhỏ vẫn hoàn nhỏ.

“Ừm.... Chồng.... Ngứa...”

“Hôm nay tiểu tử đó cắn em đau không?” Hắn sờ sờ mặt cậu, sau đó cách lớp quần áo ngậm lấy đầu vú đang nhô ra, khoang miệng lập tức ngập tràn vị sữa ngọt ngào. Quần áo giống như màng rây lọc hết các bọt làm dòng sữa sền sệt trở nên trong veo. Ngô Thắng Vũ dùng sức hút vài hơi, Dương Uẩn Chi liền đỏ mặt.

“Có đau chút xíu, còn tê tê nữa.” Nảy ngực mình cao lên, cậu vô thức nắm lấy tính cụ cứng rắn, rên rỉ.

“Vậy anh mút đây.” Giống như là muốn phân cao thấp với con trai vậy, Ngô Thắng Vũ không chỉ uống sữa mà thỉnh thoảng còn dùng đầu lưỡi liếm láp quét qua quét lại làm đậm thêm một tầng tình dục.

“A.... Ông xã mút thật nhột.... Mút ướt đi... Aha....” Phía dưới cậu đã ướt, rõ ràng bị con trai bú cả nửa ngày cũng không có cảm giác gì mà chỉ cần hắn đụng vào liền trở nên vừa mẫn cảm vừa tao lãng.

“Chà chà, bảo bối, còn chưa cởi quần áo mà sữa đã nhiều vậy nha.”

“A... Tối nay Trình Trình không có uống.... nên hơi nhiều...” Dương Uẩn Chi có chút thẹn thùng, đầu vú mình giống như vòi nước bị hư vậy, sữa không ngừng trào ra. Ngô Thắng Vũ hút một chút sữa thì linh hồn giống như cũng bị hút đi luôn làm toàn thân cậu mềm nhũn.

“Là con trai ngoan biết đêm nay cha nó muốn uống nên giữ cho cha đó.”

“Ha ha, vậy bên kia cũng phải hút nha...”

“Được.” Hắn vén áo cậu lên đối bên tiếp tục liếm, “Thơm quá, còn rất ngọt nữa, tất cả đều là hương vị của vợ.”

Khoảng thời gian này cậu rất chú ý tới món ăn thức uống, cơ bản không ăn món nào có mùi vị nặng, mà Lục Tử Dư có lúc lại làm điểm tâm sữa bò tẩm bổ cho cậu nên sữa không hề nặng mùi mà còn rất thanh trong. Hắn nghe lão nhân nói thật ra sữa chính là máu của cơ thể mẹ, bất kể có phải thật hay không nhưng sự liên quan của nó làm hắn thấy thật kỳ diệu. Nói chung chỉ cần nó chảy từ người cậu xuống, hẳn đều sẽ yêu thích quý trọng.

“Bảo bối, phía dưới có khó chịu không?” Ngô Thắng Vũ mò tới giữa hai chân cậu, quả nhiên đã ướt một mảng, bởi vì sinh con, thương tổn chỗ đó vẫn chưa lành hoàn toàn nên hắn sẽ không làm.

“Ân a.... Muốn... Ông xã.... Anh lại sờ một chút đi...”

“Được, anh sờ cho em, không thoải mái phải nói cho anh biết đó.”

“Ừm.”

Ngô Thắng Vũ cách quần và quần lót ôn nhu vuốt ve làm âm đạo đang ẩm ướt trướng lên.

“A.... Thật thoải mái... Ngạch a...” Tiểu huyết đã rất lâu chưa được âu yếm chỉ cần chạm tới đã hưng phấn run lên, hắn nằm nghiêng một bên hút sữa đang trào ra, một tay mò phía dưới, một tay còn lại cũng không nhàn rỗi xoa xoa bụng cậu. Bởi vì mới sanh không lâu, cho dù cậu rất gầy thì bụng cũng chưa thể lập tức bằng phẳng trở lại, vẫn còn hơi nhô lên, nhưng cũng không có một vết rạn nào.

Cho dù là vậy cậu vẫn không muốn hắn chạm vào nơi đó, “Đừng... Có phải là xấu lắm không... Đừng xoa nữa...”

Cậu cảm thấy giống như vết sẹo xấu xí mình muốn giấu đi lại cứ bị hắn thận trọng vuốt ve làm cậu khó chịu muốn khóc lên.

“Đứa ngốc này, sao lại xấu chứ. Vợ anh từ ngón chân đến sợi tóc đều đẹp.”

Nhìn Ngô Thắng Vũ không hề ghét bỏ làm Dương Uẩn Chi có chút cảm động, đặc biệt là lúc hắn nói còn không quên mút đầu vú một cái thật mạnh làm cậu không nhận được nắm lấy tay hắn, sau đó tự động tăng lực đạo xoa bóp âm thần mình, “A.... Chồng... Lại mạnh thêm tí xíu.... Thoải mái quá... A... Muốn cao trào a...”

“Mới vậy đã cao trào rồi sao? Bảo bối em thật mãn cảm.” Không nghĩ tới mình không có cắm vào, chỉ cách lớp quần xoa nắn vài cái đã có thể làm người trong lòng cao trào.

“A.... Đã lâu không có làm... Aha... Chồng bóp em thoải mái quá... Ân a a a...” Dương Uẩn Chi đột nhiên niết mạnh tay hắn, quần pyjama lập tức ướt một mảng lớn.

Ngô Thắng Vũ nhìn chất lỏng trên tay cười cười, “Nước thủy triều dâng a...”

“Đều tại anh!” Dương Uẩn Chi ngượng ngùng trừng mắt, cậu cũng không nghĩ tới mình lại khát khao như vậy.

Cởi quần áo hai người ra, Ngô Thắng Vũ từ bú sữa chuyển sang liếm mút toàn thân cậu, cuối cùng còn ngậm lấy con thịt giúp cậu phát tiết một lần.

“Aha... Ông xã... Anh lộn lại đi, em cũng muốn liếm cho anh...” Hai người dùng tư thế 69 ngậm lấy tính cụ của nhau, rất lâu không được ăn cự vật mình thích, Dương Uẩn Chi tràn đầy si mê liếm mút, đến mức tiểu tử trên giường nhỏ đã tỉnh cũng không biết.

Tiểu Ngạo Trình tỉnh cũng không có khóc, chỉ ngậy ngốc nhìn trần nhà nghe ba ba mình rên rỉ, không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

“A.... Dương vật ông xã thiệt lớn.... Ăn ngon quá....” Dương Uẩn Chi ra sức liếm quy đầu của hắn rồi ngậm đến gốc dương cụ, thỉnh thoảng bị đâm thật sâu vào cổ họng cũng không thấy khó chịu. Côn thịt của hắn đã lớn hơn trước nhiều, rất khó ngậm vào, hơn nữa còn biến thành màu tím đen, lúc cương lên càng thêm hung mãnh dữ tợn, loại hormone cường liệt nam tính kích thích thần kinh cậu. Trong chốc lát liền lên cao trào bắn vào miệng hắn.

“Sữa ở dưới của bảo bối cũng giống ở trên vậy, ăn ngon.” Ngô Thắng Vũ liếm khô sạch sẽ, lúc cậu rít gào lên cao trào, tiểu tử đang nằm rớt cục cũng khóc lên, phảng phất như nhắc nhở cha với baba sự tồn tại của mình vậy.

“Nguy rồi, Trình Trình tỉnh.” Dương Uẩn Chi vội vã đẩy Ngô Thắng Vũ ra, quần áo không kịp mặc đã vội bay đến giường ôm con trai. May là tiểu tử còn nhỏ nên không hiểu gì, được baba ôm vào ngực, nghe mùi sữa thơm ngọt quen thuộc liền vây quanh bộ ngực cậu, ngậm đầu vú bắt đầu bú sữa mẹ.

Ngô Thắng Vũ kể bên lại khóc không ra nước mắt, “Vợ, anh còn chưa bắn mà....”

Dương Uẩn Chi ôm con dựa vào đầu giường, nhìn đại dương vật nhất trụ kinh thiên cười nói, “Anh tới đây, em liếm cho anh.”

87. Chương 86: Vừa Cho Con Trai Bú Sữa Vừa Liền Côn Thịt Cho Ông Xã

Edit: Đậu

Không nghĩ tới tao hóa nhà mình lại lớn mật như vậy, con trai còn đang bú sữa mẹ mà cũng dám liếm côn thịt cho mình. Mặc dù thấy có chút điên cuồng nhưng hắn cũng thấy thật kích thích cho nên không ngần ngại để côn thịt mình cọ cọ bên mép miệng cậu.

“Tiểu tao hóa, con trai cưng uống sữa của cưng, cưng lại uống sữa bò vị Lạp Xưởng của ông xã cưng.”

Dương Uẩn Chi cũng cảm thấy như vậy thật quá kích thích đi nhưng mà hồi nãy mới làm được có một nửa à, còn muốn tiếp tục liếm cho hắn lảm cho nên dù ngại vẫn nghiêng đầu gian nan ngậm lấy côn thịt Ngô Thắng Vũ bắt đầu ăn, hai tay bận bẻ Trình Trình nên để hắn tự đỡ lấy gốc côn thịt không ngừng ra vào.

“Ừm... Thật lớn... A...” Nghe âm thanh của baba, bảo bảo trong lồng ngực tò mò ngẩng đầu nhìn bọn họ, đương nhiên, tiểu tử không hiểu đây là gì, chỉ tiếp tục vui sướng bú sữa mẹ.

Miệng bị nong đầy, côn thịt cực nóng nhiều lần ra vào, cậu chỉ có thể tận lực hóp hai gò má để hần thoải mái hơn, nước bọt men theo khóe miệng không ngừng chảy xuống, cậu hừ nhẹ vài tiếng, tay không quên vỗ vỗ lưng con.

“Vợ, liếm phía trước một chút, đúng rồi.” Phát hiện con trai đang nhìn mình, trong lòng hần thấy thật vi diệu, côn thịt càng thô cứng hơn, hần nhìn con trai chưa hiểu sự đời nên không biết ngượng, càng thêm mãnh thao khoang miệng nhỏ nhắn của ba nó.

“Tiểu tao hóa, con đang nhìn hai đũa mình đó, có phải là rất kích thích không?”

“A... Ân A...” Dương Uẩn Chi dùng khóe mắt nhìn Tiểu Ngạo Trình đang ngẩng đầu, hình ảnh dâm mị như vậy bị con trai chăm chú nhìn làm mỗi tế bào của cậu đều khẩn trương, rằng suýt chút cần phải côn thịt trong miệng luôn.

“Vợ, mút nhanh chút, anh sắp bắn rồi.” Đột nhiên tính cụt trong miệng giật giật lên, Ngô Thắng Vũ rút ra cắm vào thật nhanh, mặc dù cậu bây giờ có đâm sâu vào cổ họng cũng không có khó chịu như lần đầu tiên nhưng vẫn còn chút buồn nôn. Miệng phải mở lớn thật mỗi, rốt cục một luồng chất lỏng nóng bỏng cũng bắn vào cổ họng mình, còn chưa kịp nuốt đã tự tiện trượt vào đường ruột, cổ thứ nhất thứ hai, rồi lại đến thứ ba thứ bốn.... Mãi cho đến cổ thứ mười mấy, bụng cậu trương lên no căng thì hần mới bắn xong.

Ngô Thắng Vũ rút côn thịt mình ra, lấy giấy ăn giúp cậu lau khô, bưng chén nước đến cho cậu súc miệng.

“Sao rồi, có chỗ nào không thoải mái không?”

“Không có chuyện gì.”

“Nghe nói thời kỳ cho con bú ăn gì thì sữa sẽ có vị đó, có khi nào ngày mai sữa của em có vị tinh dịch không.”

Câu này của hần làm cậu ngẩn ra, khuôn mặt lập tức đỏ rần lên, “Biết vậy mà anh còn bắn vào!”

Mà ngay lúc này, tiểu tử đang bú sữa giống như là biết bọn họ đang nói về chuyện gì, đột nhiên cần đầu vú cậu một cái, tuy rằng bây giờ nó chưa có răng nhưng nó thích nhất là gặm gặm đầu vú của ba ba kéo lên. Dương Uẩn Chi bị nó kéo cũng đau không nhẹ.

“A.... Con cần baba...” Lực chú ý lại dồn lên người Trình Trình, ủy khuất nhìn ấu tử nghịch ngợm. Ai biết tiểu tử này lại đột nhiên cười rộ lên, tuy rằng vẫn chưa có âm thanh nhưng hai mươi mấy ngày rồi tiểu tử này rất ít khi cười, ngay cả Ngô Thắng Vũ cũng bất ngờ.

“Aizzzz, con đang khiêu khích baba con hả.” Ngô Thắng Vũ dùng ngón tay nhẹ nhàng khều khều mặt con trai, “Tiểu tử thích làm chuyện xấu này, nếu còn dám bắt nạt vợ cha cha sẽ đánh con đó.”

“Anh đừng dọa con mà.”

“Em yên tâm, gan nó lớn lắm dọa không được đâu.” Đứa nhỏ này rất thông minh, cho nó bú sữa một lần, lần tới có thể chuẩn xác tìm tới ngực Dương Uẩn Chi.

“Chỉ cần nghĩ đây là con anh, em liền hận không thể cho nó cả thế giới.” Nhìn con trai nắm lấy một ngón tay mình chơi đùa làm lòng cậu mềm mại.

Ngô Thắng Vũ bị câu nói này của Dương Uẩn Chi làm cho cảm động, hai người hôn nhau. Đợi đến khi tiểu tử ăn xong lại ngủ thiếp đi hai người mới đến buồng tắm tắm rửa sạch sẽ.

Một tháng sau thân thể cậu không có vấn đề gì thì hai người mới dám sủng thật đàng thật, mà lúc này ngày tựu trường cũng đến gần. Dương Uẩn Chi chỉ tạm nghỉ học có nửa học kỳ cho nên năm 11 vẫn có thể tiếp tục đi học. Đợi sanh con xong, thân thể cũng khôi phục, Dương Uẩn Chi mới đến công ty, lúc trước mẹ giúp cậu quản lý, cậu chỉ thao tác trên máy, không có nói cho mấy người kia cậu là ông chủ đứng sau, tuần tra một vòng. Phòng làm việc mẹ giúp cậu thuê không nhỏ, phân chia tỉ mỉ các bộ ngành, lương cũng không thấp. Cậu bỏ vốn lớn nên nhân viên rất tài năng, công việc đều hoàn thành đầy đủ, Dương Uẩn Chi hoàn toàn hài lòng, mục tiêu của cậu chính là chờ có năng lực sẽ tạo một thương hiệu của riêng mình.

Ngày khai giảng lớp 11, cậu lại một lần nữa xuất hiện trước mặt mọi người, trường học năm nay bắt đầu phân ban, Uẩn Chi cùng Ngô Thắng Vũ đều chọn ban tự nhiên nên thuận lợi học chung lớp. Nửa học kỳ không có đi học, tuy ba Ngô đã nói cho cậu nội dung bài học nên vẫn đuổi kịp bạn học nhưng nếu muốn đứng nhất như trước thì vẫn phải nỗ lực rất nhiều.

Chương trình lớp 11 căng thẳng hơn rất nhiều, cậu sau khi tan học lại làm bài tập đến rất muộn, thành tích tốt tệ cũng chậm rãi trở lại.

Mà làm cậu bất ngờ chính là không hề có một lời đàm tiếu, trái lại những người trước đây từng nhục mạ còn quay lại xin lỗi cậu, nói rằng không ngờ Dương Quân lại ác độc như vậy. Cậu mới biết thì ra mọi người đã biết những chuyện Dương Quân đã làm, thậm chí còn biết chuyện hạ độc cậu, đương nhiên bí mật cậu mang thai vẫn được giấu diếm. Dương Uẩn Chi càng sẽ không nghĩ là sau khi cậu tốt nghiệp, dù rất nhiều năm sau thì cậu vẫn là một huyền thoại được người người yêu quý.

Dương Uẩn Chi mỗi lần đến xem Ngô Thắng Vũ chơi bóng rổ đều sẽ thấy Giang Thư Vọng, không ai nhắc lại chuyện Dương Quân cả, mãi đến một ngày thấy bên ngoài sân bóng rổ có một nữ sinh tóc dài đứng đợi, mới biết đó là bạn gái của chị ấy, cũng học lớp 12, tên là Lam Dĩ. Tướng mạo tuy không xinh đẹp bằng Dương Quân nhưng lại làm người đối diện rất thoải mái, hai người đã ước định sẽ học chung trường đại học, sau đó sẽ ra mắt gia đình. Nhìn thấy Thư Vọng đã tìm được hạnh phúc của mình, Dương Uẩn Chi tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ.

Bốn người hẹn nhau đi chơi, cậu cảm thấy cũng có ngày mình có bạn tốt, cùng nhau học tập, cùng nhau

chơi đùa. Hơn nữa lại được ở chung với người mình yêu, có con trai là kết tinh tình yêu của hai người, cảm khái thế giới này thật kỳ diệu.

88. Chương 87: Có Khách Đến Nhà

Edit: Thanh – Beta: Đậu

Một năm 8 tháng sau...

“Trình Trình, xem ai tới thăm con nè.” Dương Uẩn Chi mở cửa chính liền nhìn thấy Lục Tử Dư đang chơi đùa với con. Tiểu tử kia bây giờ sắp biết đi rồi, lúc một tuổi đầu tiên nó nói không phải là cha mà là nhìn cậu gọi baba làm cậu cảm động đến lệ rơi đầy mặt. Mà từ đó đứa nhỏ ngày nào cũng vui vẻ vây quanh cậu, cái miệng nhỏ nhỏ nộn nộn không ngừng gọi baba, baba.

Nhìn Giang Thư Vọng cùng Lam Dĩ đang đứng sau baba với cha, Ngô Ngạo Trình xiêu xiêu vẹo vẹo chạy tới.

“Cẩn thận coi chừng té, Trình Trình, có nhớ mẹ nuôi hay không?” Giang Thư Vọng ngồi xổm xuống cạnh bé, so với bộ dáng béo lùn chắc nịch lúc mới sinh thì giờ đã gầy hơn được chút, tất cả mọi người đều chế nhạo là công lao của Ngô Thắng Vũ. Ngũ quan đứa nhỏ này thật anh tuấn, sau này lớn lên khẳng định sẽ là một đại soái ca. Bởi vì sau khi sinh Giang Thư Vọng hay tới chơi nên đã nhận bé làm con nuôi. Năm trước cô và Lam dĩ đã hẹn sẽ cùng thi một trường đại học, mà thoát cái đã đến phiên Ngô Thắng Vũ cùng Dương Uẩn Chi, hai người hẹn nhau thi đại học xong sẽ sáng lập thương hiệu riêng cho mình, sẽ cùng nhau phấn đấu đạt được mục tiêu

“Nhớ.” Ngô Ngạo Trình nũng nịu giận dỗi làm mọi người cười khanh khách, cực kỳ yêu thích.

“Coi mẹ mua quà gì cho con nè.” Giang Thư Vọng lấy đồ chơi mới mua ra cho bé, sau đó ôm bé lên đùi mình cùng chơi. Ngô Thắng Vũ đưa đĩa hoa quả vừa gọt xong cho Dương Uẩn Chi.

Trong lúc mọi người đang chuyện trò thật vui vẻ, chuông cửa lại đột nhiên vang. Bảo mẫu ra mở cửa, cậu đang đứng gần cửa nên cũng thấy, trái táo trong tay rớt xuống đất, hắn cũng giật mình không ít.

“Dì Diêu, dì đã tới.”

Sau ngày hôm đó thì đã hai năm hắn không gặp Diêu Đình, vốn tưởng rằng dì sẽ nhanh nghĩ thông suốt đến tìm cậu nhưng nhaoáng một cái đã hai năm, mà dì ấy một lần cũng không xuất hiện. Dương Uẩn Chi đã ba năm không gặp mẹ, mặc dù rất giận bà nhưng dù sao cũng là mẹ ruột của mình. Hai năm nay có mấy lần cậu trộm quay về nhưng nhà đều không một bóng người, sau lại biết phòng ở đã cho người khác thuê, không ai biết Diêu Đình dọn đi nơi nào.

Nhìn Ngô gia âm áp náo nhiệt, Diêu Dĩnh có chút có quắp. Hai năm nay bà già đi không ít, cho dù không còn bận lòng chuyện Uẩn Chi, bà vẫn không sống không tốt lắm.

“Baba.” Nhìn baba và cha cứ đứng ngây ngẩn, Ngô Ngạo Trình từ từ trong lòng Giang Thư Vọng, chạy đến cạnh Dương Uẩn, cọ cọ chân cậu.

“Trình Trình ngoan.” Baba không có ôm cậu như thường lệ mà chỉ xoa đầu cậu, “Đến chỗ mẹ chơi đi.”

“Trình Trình mau tới đây, mẹ cho con ăn ô mai nè.” Ngô Ngạo Trình tuy không vui, vẫn là ngoan ngoãn đi tới chỗ mẹ nuôi với dì.

“Đó là.....” Diêu Dĩnh nhìn đứa nhỏ mới gọi cậu là baba, lại nhìn nhìn cậu, giống như không thể tin.

“Là con con.” Mi mắt rũ xống, không biết phải đối mặt với bà như thế nào. Có lẽ bà ấy sẽ giống như lần trước, mắng cậu, hoặc đánh mấy cái, ở chung với nam nhân khác đã đành, còn sinh con cho người ta. Cậu không biết bà có chấp nhận được hay không.

Quả nhiên đối phương chậm chạp không nói gì, không gian trơ trọi, Ngô Thắng Vỹ lặng ngồi bên cạnh nắm chặt tay cậu.

“Mẹ.” Như là dùng hết khí lực toàn thân, Dương Uẩn Chi gọi xưng hô này.

Ngoài ý muốn là Diêu Dĩnh không có mắng cậu, cũng không nói không cho phép cậu gọi mẹ nữa, chỉ là chậm chạp không lên tiếng, một mực lẳng lặng nhìn cậu, Lục Tử Dư rốt cuộc cũng nhìn không nổi nữa.

“Là mẹ của Uẩn Chi đúng không, đã lâu không gặp rồi, đừng đứng như thế, lại đây ngồi đi. Dì Vương, lấy cho tôi ly nước.”

Diêu Dĩnh nhìn Lục Tử Dư, mười mấy năm qua mà bà ấy vẫn không thay đổi gì, mình lại già nua đi nhiều, có chút tự ti.

“Không cần đâu, tôi chỉ nói chuyện với Tiểu Chi một chút là đi.”

“Vâng.” Dương Uẩn Chi đứng dậy, nhìn hẩn ý bảo không cần lo lắng, sau đó mẹ vào thư phòng. Thật ra cậu đã khẩn trương đến ly nước cũng sắp cầm không nổi.

“Kia là con của con và Thắng Vỹ?”

“Dạ.” Dương Uẩn Chi không biết nên đối mặt với mẹ mình thế nào, rõ ràng đây là mẹ ruột của mình, trên cơ sở khoa học thì đây là người thân thuộc nhất của mình nhưng sao lại cứ như người xa lạ.

“Sao lại không nói cho mẹ biết.” Diêu Dĩnh đột nhiên đỏ mắt, giống như muốn xóa hết ủy khuất oán khí vài năm này.

“Sợ mẹ không thể chấp nhận được.” Vành mắt cậu cũng cũng bắt đầu đỏ, “Hơn nữa mấy lần con về nhà đều không thấy mẹ.”

Mẹ không đến tìm cậu, cậu cứ nghĩ bà vẫn chưa tha thứ cho mình, chấp mê bất ngộ.

“Hai năm nay mẹ không có ở đây.” Diêu Dĩnh rốt cục không nhịn được nữa khóc lên. Thật ra sau khi Dương Uẩn Chi bỏ đi, bà cứ như người mất hồn, không có công việc, cuộc sống chỉ dành dựa vào số tiền cậu gửi. Tuy bà không biết sao con mình lại có nhiều tiền như vậy, Dương Hoàn Đồ còn trào phúng vài cậu, nói con bà bán thân cho đại gia đương nhiên sẽ có nhiều tiền rồi. Lúc đầu bà không biết, không tha thứ cho Dương Uẩn Chi, thẳng đến lâu sau mới biết tiền đó là do tự nó kiếm được. Nhớ lại quá khứ trước kia, cảm thấy mình không còn mặt mũi nào tới gặp nó nữa, liền rời xa thành phố này.

Nhưng thủy chung vẫn là không thể hoàn toàn dứt bỏ được, biết tháng sau nó sẽ thi đại học, vẫn là quay về gặp nó, lại không nghĩ rằng cháu của mình đã lớn đến thế này...

“Thật ra..... Đứa nhỏ kia..... Rất đáng yêu..”

Không nghĩ tới mẹ lại nói như vậy, lệ nóng trong mắt rốt cục không được thi nhau chảy xuống.

“Đứa nhỏ tên Trình Trình đúng không.... Thật giống Thắng Vũ.”

“Mẹ không trách con.”

Diêu Dĩnh đi đến trước mặt Dương Uẩn Chi, chậm rãi ôm lấy đứa con đã sắp 19 tuổi của mình, phát hiện nó không có đẩy mình ra, lòng bà cũng dễ chịu hơn nhiều. Không biết từ khi nào đứa nhỏ này đã lớn như vậy, cao hơn bà một cái đầu, “Cao lên rồi, nhìn con có lẽ những năm qua sống rất tốt, mẹ cũng an tâm. Trước kia là mẹ sai.”

Nước mắt cứ yên lặng lăn dài trên má, mẹ của cậu, khúc mắt lớn nhất lòng cậu nhiều năm qua rốt cuộc cũng được tháo bỏ, “Mẹ, mẹ sẽ không thấy có đứa con như con thật mất mặt nữa đúng không?”

“Thật ra mẹ vẫn biết, con trai của mẹ rất ưu tú. Mẹ xin lỗi con...”

※

Từ khi Diêu Dĩnh đến đây, không khí trong phòng khách cứ ngưng trọng, ngay cả Lam Dĩ không rõ nguyên do vì sao cũng không dám lên tiếng.

“Mẹ Tiểu Chi sẽ không sao đúng không.”

“Sẽ không.” Lục Tử Dư có chú ý ánh mắt Diêu Dĩnh nhìn Dương Uẩn Chi, nhìn ra được bà ấy vẫn quan tâm đến Tiểu Chi rất nhiều.

Chờ cậu đi ra, xác định trên người cậu không có thương tổn gì, hắn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, lúc phát hiện ánh mắt cậu đỏ bừng, lại không nhìn được đau lòng. Diêu Dĩnh không có ở lại, cũng biết con trai giờ không thể theo mình được, “Mẹ ở A thị, có thể thường xuyên đến thăm con, con nếu nhớ mẹ cũng có thể cùng Thắng Vũ mang Trình Trình đến.”

“Dạ.” Nghe bà nói, cậu nghẹn ngào đáp lời.

89. Chương 88: Trong Phòng Học Bị Làm Bẩn Nước Tiểu

Edit: Đậu

Thoắt cái đã sắp đến ngày thi tốt nghiệp cấp ba, trường học cho phép học sinh được tự do, buổi sáng không có tiết sẽ không cần đến trường cho nên phòng học hôm nay rất vắng, buổi chiều tan học càng không có một bóng người. Trước đây Dương Uẩn Chi hay là người cuối cùng ra về, sau khi có tiểu bảo bảo, cậu hay vừa hết tiết đã vội vàng chạy về nhà, Ngô Thắng Vũ cũng hay đùa cậu vài câu. Bất quá đã gần thi, cả người tương đối căng thẳng nên Trình Trình giao cho mẹ Ngô chăm sóc, cậu không cần phải lo lắng, toàn tâm toàn ý dồn sức cho cuộc thi, mà hắn đương nhiên sẽ bồi vợ mình a.

Hôm đó cuối cùng cũng làm xong bài tập Vật Lý, cậu mới vừa dọn dẹp tập sách thì phát hiện hắn đang ngồi bên cạnh ngơ ngác nhìn cậu, tay cầm bút cứ chậm rãi xoay vòng.

“Sao vậy a? Sao nhìn em dữ vậy..”

“Không có, anh chỉ nghĩ...” Ngô Thắng Vũ đột nhiên cười xấu xa, “Lần đầu tiên bắt gặp em an ủi trong lớp, cũng là lúc đang nghiêm túc học tập thế này.”

Nói cái gì vậy a?! Gương mặt hắc tuyến, lập tức quay đầu không thèm để ý tới hắn nữa. Nhìn vợ mình không biết là thẹn thùng hay tức giận, hắn sử dụng đòn sát thủ của mình, không nói hai lời đã ôm người ta vào ngực hôn lên.

“Bảo bối, sắp thi tốt nghiệp rồi, nếu không phải học ở trường này, anh sẽ không thể gặp được em.”

Dương Uẩn Chi không nói gì, thật ra hắn không biết rằng, dù hắn không học ở trường này, dù hắn có ở đâu, cậu vẫn sẽ đuổi đến chân trời góc bể, rồi sẽ giả vờ như vô tình gặp nhau.

“Đã lâu mình không có play phòng học, muốn làm em quá đi.”

Dương Uẩn Chi ban nãy còn bình tĩnh thì bây giờ trực tiếp lấy bài thi đập vào mặt hắn, không quan tâm đối phương còn đang mỗ mỗ môi mình.

Hắn lấy bài thi trên mặt xuống, vẫn như cũ không biết xấu hổ tiếp tục nói, “Nhìn thấy bài thi lại nhớ tới lúc trước vợ viết lên bài tập ba chữ đại dương vật a.”

Cậu chỉ thấy mình suýt chút phun một ngụm máu rồi, chuyện đó cả đời cậu không cũng không muốn nhắc lại, bỏ hết chuyện để nói rồi hả hả hả.

“Ngô. Thắng. Vũ.”

Nghe vợ gọi mình như vậy liền biết bảo bối nhi đã tức giận rồi, lập tức cười cười, ôm ôm cậu làm huê, cậu mới lạnh lùng hừ một tiếng, bắt quá lọt vào tai hắn lại làm xuân tâm hắn nhộn nhạo.

“Vợ, em nhìn đi, anh đã như vậy rồi. Em phải chịu trách nhiệm ó.” Kéo tay cậu đặt lên đùi quần mình, đùa bỡn cậu trong phòng học giống như trước đây, mặc dù biết không có ai Dương Uẩn Chi vẫn khẩn trương nhìn chung quanh.

“Không nên ở đây mà....”

“Yên tâm, sẽ không có ai đâu. Chẳng lẽ em không muốn trước khi ra trường làm một lần sao?”

Quả nhiên là không thể chống đỡ trước sự cám dỗ của người này, lập tức mặc hắn làm xăng làm bậy.

Không có ý định đóng cửa sổ, Ngô Thắng Vũ lần thứ hai hôn Dương Uẩn Chi, không giống với chuẩn chuẩn lướt hồi nãy, nụ hôn này vừa sâu vừa tình sắc cho đến khi làm cậu như con mèo nhỏ thoải mái kêu meow meow mới vừa lỏng thả ra. Hắn biết bình thường người này lí trí bao nhiêu thì khi chìm vào bể dục sẽ đắm đuối bấy nhiêu, dập dờn phiêu bồng theo khoái cảm.

Ôm cậu áp lên bàn, Ngô Thắng Vũ cởi đồng phục cậu ra, ngậm đầu vú màu hồng mút mút. Sau khi Trình Trình dứt sữa thì bộ ngực cũng khôi phục lại bằng phẳng lúc trước nhưng lại mềm hơn một ít. Hắn càng ngày càng thích mút nơi đó của cậu, luôn cảm thấy hút mấy cái sẽ lại phun sữa. Dương Uẩn Chi cũng cảm thấy ngực mình so với lúc trước khi sinh nhai cảm hơn không ít, liếm một cái mà phía dưới cũng ướt luôn.

Ngô Thắng Vũ đưa tay đến hạ bộ Dương Uẩn Chi, cởi lớp quần tây cầm dục và quần lót đã ướt đầm xuống, quần tây thì rút xuống đất nhưng quần lót còn vắt ở mắt cá chân. Ai cũng không có tâm tư quần nó, làm chuyện này ở lớp học, sau sự kiện an ủi bị bắt gặp kia cậu đã thấy mất thể diện đến cực điểm, bây giờ lại bị đè lên bàn học làm.

Hai người đều rất quen thuộc cơ thể nhau, dù không khởi động cậu vẫn sẽ hưng phấn dị thường. Ngô Thắng Vũ trực tiếp tuốt tuốt tính cụ của mình chuẩn bị đâm vào hoa huyết, nhưng mà ngay lúc này đối phương lại đột nhiên lay lay hẳn.

“Áo mưa.”

“Được.” Sau khi sanh Trình Trình xong, cậu vẫn cảm thấy bọn họ quá nhỏ, vẫn chưa thể hoàn toàn chịu trách nhiệm cho đứa nhỏ. Dương Uẩn Chi hi vọng mình có thể làm một baba thật tốt, lúc sinh Ngô Ngạo Trình chú Thiệu Hoàng đã kiểm tra thân thể cho cậu, nói cậu có thể tiếp tục sanh nữa. Cậu và hắn đã ước định sai khi tốt nghiệp đại học mới sanh đứa thứ hai, hắn cũng đồng ý, dù có bị tình trùng thượng não nhưng đây không phải chuyện nhỏ nên hắn vẫn ý thức được. Dù súng đã lên nòng cung đã dương thì vẫn ngoan ngoãn lấy bao cao su trong cặp đeo vào.

Dù Dương Uẩn Chi có ‘trúng thưởng’ thì nếu như không muốn ảnh hưởng tới sự nghiệp học hành thì cũng có thể phá, nhưng mà đối với Ngô Thắng Vũ, chỉ cần là chuyện làm tổn thương đến thân thể cậu, hắn nhất định sẽ không làm.

Đeo bao cộng với sự tác hợp của bôi trơn, dương cụ thuận lợi cắm vào, hơn nữa bản thân cậu cũng có chảy dịch làm bao khóa kia càng dễ dàng di động.

“A.... Chồng.... Chậm một chút... A a...” Cậu dùng hai tay chống sau bàn, chỉ có nửa người nằm lên bàn, nửa người dưới đóng đũa trong không trung, nên mỗi lần hắn chen vào đều đâm rất sâu. Đeo bao vào thì lúc đâm đến tử cung cảm giác rất khác với quy đầu, mặc dù đã là loại cực mỏng nhưng cậu vẫn cảm nhận được khác biệt. Đã quen với súng thật đạn thật bá đạo khuấy động, thật ra cậu không thích hắn đeo bao nhưng để phòng chuyện ngoài ý muốn thì chỉ có thể làm vậy.

“Bảo bối, em có biết anh muốn làm em ở phòng học bao lâu rồi không?” Cơ bắp nổi lên, âm thanh kích động khẽ run, côn thịt không dừng một giây, bàn phía dưới bị va chạm phát ra tiếng ‘kẹt kẹt’, trụ thịt của cậu cũng lung lay, khó nhịn nhắm mắt lại rên rỉ.

“A a.... Em cũng muốn.... Bị anh làm trong lớp học....”

“Chồng chuyển sang nơi khác làm.”

Ngô Thắng Vũ ôm lấy Dương Uẩn Chi, vừa đi côn thịt vừa ra vào cơ thể cậu, hai chân cậu khóa chặt eo hắn, miệng trên thì rên rỉ còn miệng dưới thì không ngừng chảy dịch.

Dương Uẩn Chi không nghĩ tới hắn sẽ ôm mình lên bục giảng, để cậu chống tay lên bàn nhìn xuống dưới lớp, sau đó lại tiến vào.

“A.... A a...”

“Bảo bối, mấy giáo viên thích đứng chỗ này giảng bài cho chúng ta nhất, mà bây giờ anh lại làm em ở đây, có phải là rất kích thích không?”

“Aha.... Đừng nói nữa... A...” Dương Uẩn Chi căn bản không dám nhìn xuống dưới, luôn cảm thấy làm tình ở chỗ thần thánh này làm cậu xấu hổ đến khóc lên.

“A.... Đừng mà chồng.... Chậm một chút... Nha nha... Không được...”

Ngô Thắng Vũ vừa làm, nhìn thấy phấn trắng trên bảng lại nghĩ ra một ý hay.

“Ngoan, cầm phấn lên viết chữ.”

“Viết cái gì..... A a a... Không được... Em không viết được đâu...” Dương Uẩn Chi một bên bị thao, một bên run run rẩy rẩy nhận phấn hấn đưa. Ngô Thắng Vũ ôm cậu xoay người hướng vào bảng đen.

“Àn a... Chồng.... Lại cầm sâu một chút..... A.....”

Hắn tép mông cậu một cái, “Kêu em viết chữ chứ không phải kêu em phát tao.”

“Hức hức.... Em không biết... A a.... Viết cái gì...” Mông bị đánh thật ssau, khóc lóc viết lên bảng.

“Tiểu tao hóa, không phải viết đại dương vật, viết chồng ơi, em yêu anh.”

Ngô Thắng Vũ mãnh động, cơn thịnh đố tím vừa thô lại lớn, Dương Uẩn Chi căn bản không có tâm tư viết chữ, bị làm đến cả người đều dính lên bảng, vừa rên rỉ vừa xiêu xiêu vẹo vẹo viết “Chồng ơi, em yêu anh.”

“Hức hức.... Có thể không... A.... Chồng.... Làm đi... Nhanh làm chết em đi...”

“Thật ngoan, thưởng em nè.” Hắn đột nhiên đâm vào tử huyết cậu một cái, đẩy cậu lên cao trào.

“A a a a.... Thoải mái quá a a a... Dương vật của ông xã thiệt lớn.... Xuyên bắn nước tiểu luôn...” Toàn thân cậu co giật một cái, phấn trên tay rớt xuống, hạ thân phun một luồng nước tiểu dâm đẳng.

90. Chương 89: Ngày Đó Bởi Vì Anh Nhìn Nên Em Mới Cao Trào

Edit: Đậu

Sau khi làm trong phòng học xong thì ba ngày sau cậu vẫn không dám đến trường, luôn nghĩ tới cảnh cậu bị cởi hết quần áo, ở trên bục giảng không ngừng giao hợp mà mọi người ở phía dưới nhìn chăm chăm thì lại không thể bình tĩnh đối diện với thầy giáo và bạn học. Hơn nữa dòng chữ trên bảng hôm đó còn bị Ngô Thắng Vũ lấy điện thoại chụp lại, mỗi lần cậu muốn xóa thì cứ nói cái gì mà sắp hết cấp ba rồi muốn giữ lại lưu niệm làm cậu thật muốn đánh chết hẳn.

Hai người ở nhà tự học mấy ngày, thật ra dựa vào thành tích cậu có thể được tuyển thẳng nhưng cậu vẫn chọn tham gia kỳ thi. Dù sao quyền tự chủ ở trong tay mình, bắt quá, buổi tối trước ngày thi tốt nghiệp, Dương Uẩn Chi mới thẳng thắn nói cho Ngô Thắng Vũ nghe một chuyện.

“Anh có nhớ bữa thi chuyển cấp không, em gặp anh ở trường thi đó, sau đó anh có nhìn em một cái.”

“Hừm... Không nhớ rõ nữa...” Quả nhiên nói xong liền bị bà xã trợn mắt trừng một cái, hần hoảng lên giải thích, “Vợ, không phải đâu, thật ra anh bị cận thị. Cách ba mét không phân không phân giới tính, cách năm mét không nhận thân thích cách mười mét người vật bất phân!!”

“Không cần viện cớ.”

“Vâng anh không có cận.”

“Thật ra nhất định anh không biết, hôm đó em mang loveegg.”

“?”

“Ừm, đúng như anh nghĩ, em có bỏ vào. Hơn nữa còn bật công tắc, sau khi anh nhìn em một cái, lúc thi hóa đó em cao trào rất nhiều lần, cho nên mới bất tỉnh, chuyện sau đó thì anh biết rồi đó.”

Ngô Thắng Vũ kém chút kinh ngạc không nói nên lời, không nghĩ tới tao hóa nhà mình lại lớn gan như vậy! Hần nhớ lần đầu gặp cậu mình còn giấu cột một câu là “Tên biến thái trạng nguyên toàn tỉnh”, không ngờ nguyên nhân là vậy.

“Mẹ nó, bảo bối, em nói anh nghe coi.” Hần vừa khiếp sợ lại vừa muốn cười, vươn mình áp vợ dưới thân, “Thi chuyển cấp quan trọng mà còn dám mang loveegg theo, còn vì anh liếc một cái mà kích động như vậy?”

“Ừm... Em rất yêu anh.”

Lời yêu không hoa mỹ êm dịu mà thẳng thắn bộc trực lại làm hần sững sờ, ôm chặt người trong ngực vào lòng, “Anh biết, anh cũng rất yêu em. Vợ, sau khi tốt nghiệp mình kết hôn đi.”

“Anh đang cầu hôn hả?” Hai người nằm trên giường, không có bầu không khí không có nhẫn, không có lễ vật, chỉ có một câu nói nhưng lại làm cậu muốn khóc lên.

“Ừm, mặc dù bây giờ anh không có gì nhưng anh rất muốn nói một câu.” Thật ra chuyện kết hôn hai người đã ngầm hiểu ý, chỉ là sớm hay muộn, dù con cũng đã có nhưng đây lại là lần đầu tiên hắn nói ra câu này, “

Không nghĩ tới đột nhiên một câu này yêu chính kinh biểu lộ, Ngô Thắng Vũ sững sờ, đem người thật chặt ôm sát trong lồng ngực, “Ta biết, ta cũng rất yêu người. Lão bà, tốt nghiệp sau liền kết hôn đi.” Tiểu Chi, gả cho anh đi.”

“Được.”

※

Hai ngày thi thắm thoát đã qua, Ngô Thắng Vũ về đến nhà liền thần thần bí bí lấy một cái hộp quà ra, “Vợ, mừng em đã tốt nghiệp, quà của em nè.”

“Cái gì vậy?”

Hộp quà cũng không nhỏ, Dương Uẩn Chi có chút ngạc nhiên, sau khi rút chiếc nơ màu vàng rực ra, lúc mở hộp mặt lập tức đỏ bừng lên, trong hộp là năm viên loveegg xinh đẹp được xếp chỉnh tề, nó chính là bộ loveegg cùng loại với cái mà hắn tặng lúc sinh nhật. Lúc đó cậu chỉ chọn màu xanh lục, bây giờ hắn đã mua năm cái còn lại về rồi.

“Thích không?” Thật ra hắn đã sớm muốn mua rồi nhưng lại thấy mình trực tiếp làm còn tốt ơn, bắt quá tội qua nghe chuyện cậu đi thi mang loveegg theo mới nhịn không được mua cho cậu.

“Anh mua nhiều vậy làm gì.... Tuy rằng rất đẹp nhưng công dụng có khác gì mấy đâu.”

“Không sao, muốn tặng cho em, chờ sau này chúng ta thử từng cái một.”

Vết hồng trong nhát mắt lan đến tai và cổ, vừa định cất đồ vào lại phát hiện có có một cái là lạ, cung Xử Nữ cố chấp, tất nhiên là muốn tìm hiểu cho kỹ càng mới yên tâm, vì vậy lúc mới phát hiện có cái bất ổn Dương Uẩn Chi liền cầm lên kiểm tra, kết quả phát hiện bên dưới có một chiếc nhẫn.

“Anh biết là bảo bối sẽ phát hiện ra mà ha ha ha.” Tuy rằng lúc này cần thâm tình lãng mạn cầu hôn nhưng hắn vẫn là nhịn không được cười lên, vợ hắn thật sự rất đáng yêu a.

“Còn cười, anh rốt cuộc có muốn đeo cho em không hở.” Ý thức được mình trúng “Bẫy”, lúc lúng túng hay mặt cậu đều sẽ theo quán tính trưng bộ mặt lạnh lùng kiêu ngạo, làm hắn đỏ khóc đỏ cười.

“Đeo đeo đeo.”

Ngô Thắng Vũ cảm nhận được thiết kế đặc biệt cho Dương Uẩn Chi, quỳ một chân xuống đeo cho cậu, hôn lên mu bàn tay cậu một cái, “Bảo bối nhi, rốt cuộc cũng đã thật sự bắt được em.”

※

Lục Tử Dư không nói hai lời đã chuẩn bị tuần trăng mật cho hai người, “Đứa nhỏ để mẹ lo, lễ cưới sau khi về tổ chức cũng được, các con ra nước ngoài chơi một tháng đi, thuận tiện đăng ký kết hôn bên đó luôn.”

Hai người cứ như vậy mà “bị đuổi khỏi nhà”, chờ hai người trở lại thì đã hoàn thành xong hết các thủ tục. Mà lúc này cũng đã có kết quả thi, quả nhiên Dương Uẩn Chi vẫn đứng nhất toàn thành phố, tuy Ngô Thắng Vũ không thể so sánh với Dương Uẩn Chi nhưng vẫn có thể đậu trường trọng điểm, nhưng không ai ngờ đó là, lúc này Dương Uẩn Chi lại nhận thư mời của trường đại học trứ danh ở Mỹ.

Cậu chưa từng nghĩ mình sẽ xuất ngoại du học, không chỉ có mình cậu mà những người trong nhà cũng trầm tư.

“Hay là em cứ từ chối đi.” Con cậu mới một hai tuổi, cậu không thể bỏ con được, mấy năm qua mỗi ngày đều được ở bên hân, cậu không tưởng tượng nổi cuộc sống mình nếu không có hân thì sẽ như thế nào.

“Không được từ chối.” Ngô Thắng Vũ nói, ai cũng biết cơ hội như vậy không dễ có, nếu không phải Dương Uẩn Chi quá ưu tú thì cũng không được như vậy. Hân không hi vọng cậu sẽ vì mình mà bỏ qua cơ hội lớn như vậy, tuy rằng mình mới vừa nóng não suýt chút nói sẽ cùng cậu qua nước ngoài nhưng trong nhà còn có con của ahi người, còn có ước mơ thương hiệu của hai người. Nếu rời đi hết thì quá là không chịu trách nhiệm.

“Ừm, Tiểu Chi, con đồng ý đi.” Ngô Hủ Sinh cũng cảm thấy cơ hội như vậy hiếm thấy, “Trường này tốt hơn trường trong nước nhiều, không thể từ bỏ cơ hội như vậy, hơn nữa đâu phải là đi rồi không thể về đâu, nghĩ hè con có thể bay về hoặc chúng ta sẽ đến đó thăm con mà.”

Lục Tử Dư không nói gì, dù sao Dương Uẩn Chi chỉ mới 19 tuổi, một mình ở nước ngoài, bà sao có thể không lo lắng chứ. Chồng bà và con suy nghĩ rất lý trí nhưng bà lại thiên về cảm tính hơn.

“Vẫn là để Tiểu Chi tự quyết định đi, nếu thật sự không muốn đi cũng không cần miễn cưỡng, đại học trong nước vẫn có thể bồi dưỡng nhân tài mà, để Tiểu Chi suy nghĩ một chút.”

“Dạ mẹ, con biết rồi.” Dương Uẩn Chi gật gật đầu.

91. Chương 90: Chồng, Không Muốn Đeo Áo Mưa Đâu, Nhanh Chen Vào Đi

Edit: Đậu

“Em không muốn xa anh, cả Trình Trình nữa.” Cảm xúc triền miên mãnh liệt qua đi, cái đó của hắn vẫn vùi trong huyết động của Dương Uẩn Chi không chịu rút ra, cảm giác thân thể được lấp đầy thật thoải mái nhưng trong lòng lại có chút hụt hẫng. Cậu có thể cảm giác được đêm nay Ngô Thắng Vũ có gì đó không đúng, lúc làm thì kịch liệt dị thường. Cho dù vẫn còn hơi yếu nhưng cậu vẫn ôm chặt lấy hắn.

“Anh biết, anh cũng không muốn rời xa em dù chỉ một khắc.”

“Vậy em không đi nữa.”

“Nhưng anh sợ em sẽ hối hận, cơ hội này rất hiếm có.” Ngô Thắng Vũ không ích kỷ như vậy, hắn không muốn mình sẽ trói buộc cậu cả đời, mặc dù ở trong nước không phải không tốt nhưng hắn có thể khẳng định, nếu như không có hắn và con, Dương Uẩn Chi nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội này.

“Đi đi, bảo bối, chỉ là bốn năm thôi mà, anh nguyện ý chờ, hơn nữa nếu như em hoàn thành nhanh thì có thể về sớm một chút.”

“Em biết nhưng em luyến tiếc anh. Em không biết thời gian dài như vậy không được thấy anh thì em sẽ ra sao nữa.” Đây mới là điều làm cậu khó chịu nhất.

“Anh sẽ tới thăm em mà, mỗi ngày đều sẽ gửi mail gọi video cho em. Ngoan.”

“Sao anh lại tích cực khuyên em đi vậy a.” Dương Uẩn Chi ngẩng đầu nhìn Ngô Thắng Vũ, những lúc thế này không phải là nên không nỡ rời nín kéo gì đó, cuối cùng mình sẽ vì người yêu mà ở lại sao, sao hắn lại tích cực đẩy cậu đi vậy hả.

“Anh sợ em hối hận, với lại anh biết cơ hội này rất tốt cho tương lai em. Ở nước ngoài có thể học hỏi được nhiều thứ hơn, có nhiều bạn bè hơn. Em muốn sáng lập thương hiệu riêng thì cơ hội này rất hiếm có. Trình Trình tuy còn rất nhỏ nhưng nó đã có tình cảm, sẽ không bởi vì em rời đi một thời gian mà quên ba mình là ai. Mà tình cảm của anh dành cho em cũng sẽ không vì như vậy mà dao động.”

“Em biết rồi.”

Vành mắt cậu đã sưng ửng, thì ra hắn nghĩ cho cậu nhiều như vậy, “Vậy anh phải nhớ đó, phải chờ em trở về đó.”

“Đương nhiên, bảo đảm sẽ không thừa dịp em không có ở đây mà lén lút với người khác. Vợ, em mang loveegg theo nha, lúc muốn thì cho phép em được dùng đó nhưng mà phải quay video cho anh xem.”

Biết ngay không thể cảm động quá ba giây mà, Dương Uẩn Chi nín khóc mỉm cười, hai người nhìn không được lại quần lấy nhau, mười ngón tay chặt chẽ đan vào nhau, hai chiếc nhẫn bạc lóe lên đẹp đẽ.

※

Rất nhanh đã đến ngày phải rời đi, tuy đã nói thật hùng hồn nhưng đến ngày cậu thật sự đi, hẳn lại thấy mình hơi hối hận rồi, cho nên không nói hai lời liền bao hết khoang hạng nhất của máy bay, tuy rằng phải xa nhau nhưng hẳn vẫn muốn đưa cậu đến tận Mỹ mới yên tâm.

Có con trai đi cùng nên Lục Tử Dư an tâm hơn, vốn bà cũng muốn đi cùng mà cậu cứ nói không sao đâu, bà đành gọi cho anh trai mình dặn chăm sóc Uẩn Chi nhiều một chút, hơn nữa cha mình thỉnh thoảng cũng bay qua đó, Lục Tử Dư mới yên tâm để cậu đi.

Trước khi đi Dương Uẩn Chi có đến A thị thăm Diêu Đình, nói với bà mình phải xuất ngoại một thời gian, bà cũng khóc một trận. Chờ tới lúc chia tay tạm biệt cậu mới thấy thật ra bản thân không có kiên cường như mình nghĩ, nếu không phải có Ngô Thắng Vũ đi cùng, sợ là cậu sẽ rút lui thật.

※

Bay đến Mỹ tận mười mấy tiếng nên phải đi qua đêm, khoang hạng nhất lần này còn xa hoa hơn lúc đi tuần trăng mật nữa, có phòng riêng đảm bảo sự riêng tư, đầy ghế ngồi xuống sẽ thành giường để quý khách có thể nghỉ ngơi, là một chỗ cực tốt để làm chuyện xấu. Hai người không hẹn mà cùng nhớ tới lần đóng vai hôm đó.

“Quả nhiên bảo bối cos tiếp viên hàng không so với tiếp viên thật còn dễ nhìn hơn.”

“Đừng nói là....” Bầu không khí ám muội hẳn.

“Xem ra đêm nay bảo bối sẽ được đi máy bay mà còn được cười ‘máy bay lớn’ nữa đó.” Ngô Thắng Vũ vừa nói vừa sờ giữa hai chân Dương Uẩn Chi, “Quần đã ướt rồi nè, làm nhiều lần rồi mà sao vẫn mãi cảm như vậy hả.”

“Đừng.... Sẽ có người tới đó.”

Quả nhiên là tiếp viên hàng không lại đưa chăn len, nhìn hai người ôm nhau cũng không quá kinh ngạc, lại nhìn nhẩn cười trên tay hai người, cười chúc phúc làm cậu xấu hổ đến không dám ngẩng đầu.

Lúc chời ráng chiều, ngoài cửa sổ ánh nắng phản thành bảy sắc cầu vồng, mặt trời rực rỡ phía xa xa, nhìn hoa lệ đồ sộ nhưng cũng thật ấm áp. Lần đầu tiên thấy cảnh đẹp như vậy cậu cũng có chút chấn động, mà lúc này bên cạnh còn có người mình yêu nhất làm cậu có cảm giác chỉ vậy là đủ.

Không lâu sau bầu trời cũng phủ màu đêm, phần lớn hành khách cũng bắt đầu ngủ. Bất quá Dương Uẩn Chi biết Ngô Thắng Vũ sẽ không dễ bỏ qua cơ hội này, quả nhiên vài giây sau cậu cảm nhận được có bàn tay đang chạy vào quần áo mình xoa eo.

“Ân a...”

“Muốn làm? Em ướt rồi.” Sờ soạng bên ngoài còn chưa đủ, Ngô Thắng Vũ bắt đầu lớn mật luồn tay vào quần cậu, bộ vị nhạy cảm nhanh chóng cứng lên. Ngón tay hắn đồng thời mò từ hoa môi đến hậu huyệt, ở đâu cũng có âm thủy ẩm ướt. Hai người lấy chân che phủ, hắn chậm rãi cởi quần cậu ra, mãi đến tận nửa người dưới trần như nhộng.

“Bảo bối, tách chân ra chút.”

“... Ân a... HảoA...” Dương Uẩn Chi kêu rên vài tiếng, thân thể thành thực phản ứng. Thân bị mò đến mềm nhũn, không ngừng cọ cọ vào người Ngô Thắng Vũ, đặc biệt là bên dưới đang loạn thành một đoàn kìa toàn tâm toàn ý dán lấy đối phương. Cậu thẳng thắn tách ra hai chân, một chân gác lên người hắn cọ cọ chỗ kia, âm thủy không ngừng tiết ra làm ướt quần hắn.

“Thoải mái không?”

“Ừm... Thoải mái quá...”

“Đang ở trên mây bay đó, bảo bối thật êm đẽng nha.

“A.... Còn không phải tại anh hả.... Chồng.... Cởi quần ra... Chen vào... Em muốn.” Dương Uẩn Chi khát khao cởi quần hắn nhưng cởi mấy lần đều không mở được khóa dây nịt, lại sợ động tĩnh quá lớn sẽ gây sự chú ý.

“Ngoan, chậm một chút, để anh cởi.” Ngô Thắng Vũ nhẹ giọng mở khóa thắt lưng ra, sau đó lại đứng dậy cởi quần xuống.

Cự bóng phóng ra lướt qua hoa huyệt, cậu phải cắn chặt môi mới nhịn xuống cảm giác muốn hét lên, “Nhanh một chút... Tiến vào... Âm huyệt ngứa quá....”

Nghĩ tới hắn sau khi đưa mình đến nơi, chỉ ở có một thời gian ngắn thì phải về nước, một thời gian dài nữa sẽ không được hắn làm, cậu liền không để ý mình đang ở đâu, trực tiếp phát âm.

“Ngoan, để anh tìm áo mưa đã.”

“Không muốn... Nhanh lên một chút... Ông xã.... Anh vào đi.... Lâu lắm mới được anh làm nữa, lâu rồi không được ăn tinh dịch của chồng, thật khó chịu...”

92. Chương 91: Máy Bay Xóc Nảy

Edit: Đậu

“Đứa ngốc, lỡ mang thai thì sao.”

“Nhưng em muốn anh mà, không dễ mang thai vậy đâu.” Không phải là không có lo lắng nhưng lần này cậu muốn mình phóng túng một chút mà nếu có thể có thì cậu sẽ có thể nhanh nhanh được gặp hẳn nữa.

Vợ mình đã động tình, phận làm chồng sao có thể ngồi im được, hướng chỉ dục vọng trong cơ thể đã dâng trào từ lâu, hẳn trực tiếp đè lên cậu hôn một trận.

“Vợ à, em đang ngồi máy bay đó, có phải là nên thể hiện bộ dáng đi máy bay một chút không.”

Ngô Thắng Vũ đỡ Dương Uẩn Chi lên trên, tách hoa môi cậu ra, ra hiệu cậu ngồi xuống.

“A.... Không được..... Không cười được, ở đây còn có người khác đó.”

“Không sao đâu, có vách ngăn mà, hơn nữa bọn họ đang ngủ.”

Cậu cũng thấy hình như không đáng lo lắm, máy bay hạng nhất nên mỗi người một khoang, hiệu quả cách âm cũng không tệ, còn giúp hành khách bảo vệ riêng tư cá nhân, chỉ cần động tĩnh không quá lớn hẳn là sẽ không ai chú ý nhưng tư thế này vẫn làm cậu khẩn trương đến tim đập liên hồi.

“Bảo bối em không nhớ anh làm em trên máy bay hả.” Hắn dùng trụ thịt cọ cọ hoa huyệt đang chảy nước kia, sớm biết nó đã khát khao khó nhịn, chỉ đợi mình hung hăng đâm vào, bá đạo thao túng góc ngách, làm nó chảy nước cuộn cuộn.

“Ấn a...” Bị hắn ma sát như vậy, cậu tất nhiên sẽ tước vũ khí đầu hàng, tách mép huyệt ra chậm rãi ngồi lên tính cù, tiếp xúc trực tiếp thịt heo nóng hôi hổi so với lúc đeo bao thoải mái hơn mấy trăm lần. Uẩn Chi hận không thể để hẳn cả đời đều cắm vào không bao giờ rút ra, “A.... Chồng... Bên trong nhồi đầy quá...”

“Lại xuyên sâu một chút nha bảo bối.”

Dương Uẩn Chi không dám đâm đến cùng, chỉ có thể khắc chế từ từ ngồi xuống, nào ngờ máy bay đột nhiên xóc một chút, trên dưới run rẩy, Dương Uẩn Chi lắc lư mạnh mẽ ngồi xuống, nắm căn lập tức cắm vào. Ngô Thắng Vũ được vùi vào huyệt động chặt khít hẳn yêu chết, cũng thoải mái không ít.

A a a.... Quá sâu đi.

Cậu ngồi lên người hần, côn thịt cơ hồ sắp đâm thủng tử cung. Hai năm qua mỗi lần làm đều đeo bao nên đã rất lâu không được chân thật cảm thụ nhau như thế này, phảng phất như không cần làm gì cũng có thể kích động đến cao trào.

Dương Uẩn Chi nhắm hai mắt thở dốc, muốn đứng dậy rút ra cắm vào, ai biết máy bay lại lắc lư, cậu cơ bản không có khí lực đứng lên nữa, chỉ có thể hoảng hốt tả diêu hữu hoảng*, có lúc cũng nhích nhích được vài cái. Đã lâu rồi mới được ăn thịt heo bồng nguyên vị cho nên dù chỉ là một rung động nhỏ đều khiến cậu thoải mái ngút trời.

*Tả diêu hữu hoảng: Trái dao động, phải lắc lư

“Bảo bối, máy bay của chồng ngồi có thích không?” Ngô Thắng Vũ nắm chặt eo cậu, dùng sức ưỡn lên mấy lần. Dương Uẩn Chi bị xuyên căng thẳng đến cong ngón chân, nước mắt sinh lý bắt đầu lăn xuống.

“Hức.... Ông xã nhẹ chút... Quá kích thích a a...”

“Vậy em động đi.” Hần tha hai tay, để kỳ sĩ của hần tự mình động.

Cậu không có chút sức nào, chỉ có thể theo đà máy bay không ngừng lắc lư, vô luận là côn thịt đảo tới chỗ nào cậu đều đều sáng khoái đến nói không nên lời. Móng tay cắm vào ngực hần làm trụ thịt của đối phương càng trưởng ngạnh.

“Máy bay của chồng thật lợi hại.... Ân a.... Thao muốn bay luôn a a a...” Cậu không ngừng nhún lên nhảy xuống, mỗi lần côn thịt chỉ rút ra phân nửa đã không đợi được lại ngồi xuống, đâm vào thật sâu, đâm dịch bên trong không ngừng cuộn trào. Mà chính mình phải nỗ lực hạ thấp giọng, sợ một phút không cẩn thận sẽ hét thật to làm toàn bộ hành khách của máy bay này đều nghe thấy.

“Là máy bay của chồng lợi hại hay máy bay bên ngoài lợi hại.” Ngô Thắng Vũ sợ động tác của Dương Uẩn Chi quá lớn bị người phát hiện nên ôm lấy cổ cậu để cậu nằm nhoài lên người hần, vừa hôn hạ thân vừa như máy đóng cọc bắt đầu mãnh thao.

“Aha... A a thật là mạnh... Đương nhiên là.... Chồng lợi hại rồi.... Ân a....” Đầu lưỡi của hai người quấn lấy nhau nên âm thanh không được rõ lắm.

Hai người làm quá kịch liệt mà đâm thủy cứ không ngừng trào ra nên trong không gian cứ vang vọng tiếng “nhẹ nhẹ” đâm lẳng, hần cảm mười mấy lần không thể làm gì khác hơn là chậm rãi giảm hạ tốc độ, từ từ đánh vào.

“Ân a.... Chồng.... Thoải mái quá...” Cậu bởi vì quá kích thích nhưng không thể kêu gào nên cứ ngắt thịt hần, cào cào, khoái cảm không còn cuộn cuộn như ban nãy nhưng vẫn làm cậu rất thoải mái, thư thả. Dương Uẩn Chi lưỡi biếng nằm nhoài lên ngực Ngô Thắng Vũ hưởng thụ, nam nhân dưới thân tuy bị cào cào nhưng trong lòng cứ ngứa ngáy khó nhịn.

“Phát hiện mỗi lần anh hầu hạ bảo bối thoải mái thì em sẽ biến thành mèo nhỏ quấy rối anh a.”

Cậu ân a đáp lại hắn, tựa vào ngực hắn vừa hưởng thụ cơn thịt xuyên lúc nhanh lúc chậm vừa nghe nhịp tim hắn, hai tay đang cào nhẹ cũng đổi thành xoa xoa, xoa từ eo đến cơ bụng hắn. Ngô Thắng Vũ bị cậu xoa rên lên, biết người trong ngực là cố ý, tiểu gia hỏa này biết làm thế nào sẽ tăng tình thú giữa hai người, làm thế nào sẽ khiến mình phát điên nhưng bây giờ đang trên mây bay, không thể làm càn quá được.

“A.... Chồng.... Muốn tới... Ân a...” Sắp đến cao trào nên hoa huyết không ngừng siết chặt như muốn siết đứt cơn thịt hắn, toàn thân phát run, hai tay xoa xoa lại đổi thành cầm nắm. Ngô Thắng Vũ bị kẹp đến cũng muốn bắn theo luôn.

“Bảo bối, em cao trào đi rồi anh sẽ rút ra.” Dù dâm dịch bên trong đã như sóng trào Ngô Thắng Vũ chậm rãi ma sát, đâm vào như bình thường, tuy rằng tốc độ rất chậm nhưng loại cảm giác êm ả kéo dài này lại làm hoa huyết cậu tê dại.

“A a a... Bắn a a.... Em muốn anh bắn vào, cùng em...” Lúc cao trào cậu cố ý siết chặt hơn, hắn không thể nhẫn nại nữa, quy đầu nở rộng bắn tinh vào.

“A a!” Đã quá lâu không được ăn tinh dịch hắn, Dương Uẩn Chi sướng khoái cắn môi dưới Ngô Thắng Vũ, mãi đến khi trong miệng nhàn nhạt vị tanh của máu mới chậm rãi nhả ra.

“Ha ha, vợ ơi em giống cún quá đi.” Ngô Thắng Vũ cười sờ cánh môi chảy máu một chút, phỏng chừng ngày mai sẽ đóng vảy.

“Làm ký hiệu cho anh để anh khỏi có người nhớ thương.”

“Ha ha ha bảo bối, sao em lại đáng yêu vậy a.” Hai người lại hôn nhau một hồi, hắn chuẩn bị rút dương vật ra thì cậu lại nắm eo hắn không cho hắn ra ngoài.

“Em muốn được xuyên ngủ, mai mốt không có anh ở bên sẽ không có vật lớn nóng hổi cắm vào ngủ.” Rõ ràng là một câu nói đầy tình sắc lại bị ngữ khí tiếc hận của cậu làm hắn không biết nên buồn hay vui. Đã nhiều năm như vậy em ấy vẫn thích được mình cắm vào ngủ, sáng sớm thức dậy hai người lại ‘đốt pháo’. Mỗi ngày dương cụ của mình đều cứng, mà tao huyết của em ấy cũng tích đầy dâm thủy.

“Mai mốt không được vùi vào tao huyết ấm như suối nước nóng của bảo bối, phỏng chừng anh cũng mất ngủ quá.”

93. Chương 92: Chồng, Em Muốn

Edit: Đậu

Lúc Dương Uẩn Chi và Ngô Thắng Vũ xuống máy bay đã có Tô Hân đến đón. Đây chính là anh trai quanh năm ở nước ngoài của Lục Tử Dư, gặp Lục Thiếu Hoàng và Lục Thiếu Phong, vốn tưởng chú cũng sẽ cao lớn đẹp trai rắn chắc, không nghĩ tới đối phương nhìn như con nít vậy, trẻ tuổi đáng yêu, rất giống baba Tô Dạ của Lục Tử Ninh. Dương Uẩn Chi hơi kinh ngạc, bất quá làm cậu cảm nhận sâu sắc nhất là người nhà Ngô Thắng Vũ đều rất dễ thân cận, đương nhiên cũng là vì cậu chưa thấy được dáng vẻ người Lục gia hô phong hoán vũ bên ngoài như thế nào.

Ngô Thắng Vũ ở nước ngoài với Dương Uẩn Chi mấy ngày, bởi vì nhà của chú hơi xa trường nên cậu vẫn mượn phòng, nghĩ đến cậu sẽ ở một mình, hẳn không muốn về nước luôn. Trước kia đã từng hứa hẹn sẽ không bao giờ rời cậu nửa bước giờ lại để cậu ở bên ngoài một mình.

“Sớm biết vậy đã trối em bên người rồi.”

“Đồ ngốc, em không sao đâu, tuy rằng mới đầu em không muốn rời xa anh và con nhưng chuẩn bị tâm lý nhiều như vậy rồi, giờ em lại có chút mong chờ a.”

Nghe cậu nói như vậy, hắn lập tức ủy khuất, “Vợ, em không được chạy theo soái ca tóc vàng mà không cần anh nữa đó.”

“Anh đang nghĩ gì vậy hả.” Cậu đỏ khốc đỏ cười, “Anh ngoan ngoãn về nhà chăm con thật tốt đi, chờ em trở về.”

“Ừa, được rồi.”

Cho dù tiếc nuối quyến luyến đến đâu, hai người chung quy vẫn phải chia lìa, lúc tiễn hắn đến sân bay, cậu rút cuộc nhịn không được ôm hắn hôn. Hai người đứng trước mặt mọi người hôn đến khó khăn chia lìa, người nước ngoài phóng khoáng rộng rãi, huống chi còn không biết họ là ai, ngược lại Tô Hân đứng bên cạnh lại đỏ bừng mặt.

※

Mấy ngày đầu phải chia xa Dương Uẩn Chi cực kỳ không thích ứng, ở trong nước đã từng thi rất nhiều cuộc thi, tuy tiếng anh của cậu rất tốt nhưng không có nghĩa sẽ không có chương ngại giao tiếp nào. Hơn nữa tha hương nơi đất khách quê người, dù nếp sống hay ẩm thực đều không thích ứng, cả người cứ uể oải. Cậu nhớ hắn, Trình Trình nữa, mỗi ngày đều phải gọi video cho họ mới được, Tiểu Ngạo Trình mỗi ngày đều không nhẽo muốn tìm baba, có lúc cậu quá mệt sẽ ngủ quên luôn, Ngô Thắng Vũ nhìn gò má của cậu, không có tắt video, chỉ im lặng nhìn cậu, có lúc trong lòng mệt mỏi, dù hắn không phải là người dễ khóc nhưng nhìn người yêu như vậy, hắn đau lòng muốn khóc.

Chờ gần nửa tháng, cậu mới chậm rãi thích ứng, ở trường học cũng có một hai người bạn mới, ít nhất cũng không cô đơn một mình, tâm lý uể oải thư giải hơn một chút nhưng trống rỗng trong thân thể thì càng ngày càng không thể lấp kín được.

Buổi tối Dương Uẩn Chi nằm một mình trên giường, cậu lại muốn, kéo chặt chân cọ cọ chần mấy lần cũng không giảm bớt xúu nào, vì vậy gọi video cho Thắng Vũ.

“Vợ, em làm bài tập xong rồi hả?”

“Ừm.”

“Trình Trình tới đây, baba gọi video nè.” Nghe cha mình nói, Ngạo Trình lập tức vui vẻ chạy đến bên cạnh Ngô Thắng Vũ cùng nói chuyện với baba.

“Trình Trình hôm nay đã làm gì nè?”

Mặc dù Ngô Ngạo Trình mới hai tuổi nhưng lại rất thông minh, mỗi ngày đều ngoan ngoãn báo cáo cho baba mình đã làm những gì. Ngô Thắng Vũ vì chăm sóc con trai cũng không có chuyển đi nơi khác. Mỗi ngày đều về nhà ở, Lục Tử Dư chuẩn bị để hấn thi lấy giải phép lái xe rồi mua xe.

Rốt cục cũng nói chuyện với con trai xong, Dương Uẩn Chi dỗ bé đi ngủ sớm, Ngô Ngạo Trình liền ngoan ngoãn về phòng với Lục Tử Dư.

Nhìn con trai đi rồi, cậu mới dám nói ít chuyện tư mật với hấn.

“Chồng... Hôm nay ướt cả ngày luôn.. Em muốn..”

Giọng Dương Uẩn Chi nũng nịu làm hấn lập tức cứng rắn, hấn sao lại không muốn. Cậu không ở đây, mỗi lần hấn chỉ có thể dập lửa bằng tay phải nhưng nhiều khi chỉ tuốt không không bắn nổi, sao giống như giờ được, cậu mới nói câu đầu tiên hấn đã cứng muốn bắn tinh luôn.

“Chồng ơi, làm em...” Dương Uẩn Chi cởi quần mình ra, để ống kính đối diện thịt huyết, một tay tách ra cho hấn xem, “Tất cả đều là dâm dịch, làm sao bây giờ, muốn chồng làm.. Hức.... Thật khó chịu...”

“Ha, bảo bối, anh cũng cứng rồi muốn em liếm cho anh, muốn đâm vào tử cung em XXX, làm em đến phun nước, không ngừng dâm gọi tên anh.”

“A a... Chồng.... Đừng nói nữa... Mau làm em... Nha nha... Làm em phun nước đi a...” Không có ai trong phòng, cậu lớn mật rên lớn, tách hai mép dâm động không được an ủi nên không ngừng chảy dịch, hấn vừa nhìn suýt chút phun máu mũi.

“Tự mình bỏ ngón tay vào, tưởng tượng chồng đang làm em, hung hăng làm em, đâm vào tử cung em.”

“A... Đại dương vật của chồng vào rồi.... Nóng quá... A a a... Xuyên em.... Lại dùng lực một chút.” Dương

Uẩn Chi bỏ một ngón tay vào huyết mình, cảm thấy không đủ liền nhét thêm hai ngón nữa.

“Chồng dùng sức thêm nè, dương cụ đâm rất sâu sao, có làm đến tử cung em không?”

“Làm đến.... .. A a a.... Chồng.... Thoải mái quá....” Ngô Thắng Vũ ở bên kia video cũng đang tuốt cự bồng của mình, Dương Uẩn Chi thịt heo tím đen kia, tao huyết càng chảy dịch nhiều hơn, “Hức hức.....Chồng ơi không đủ..... Muốn anh làm nữa....”

“Lấy loveegg ra đi.”

“A... Ngày hôm nay... Dùng màu gì...”

“Màu hồng đi.”

Cậu lấy viên màu hồng đã được rửa sạch sẽ ra, sau đó trở lại giường tách hai chân ra, nhìn mặt hấn và đại dương vật đang nhếch lên, bật công tắc lên.

“Từ từ ma sát âm vật em, hoa huyết và hậu huyết. Tưởng tượng chồng đang cầm vật này làm em.”

“A... Rung mạnh quá.... A a a a.... Tê quá..... Chảy dịch rồi a....”

“Bảo bối, miệng nhỏ phía dưới của em toàn là dịch nha, có phải rất sáng khoái không, tách ra cho chồng xem nào.”

Dương Uẩn Chi tách mạnh mép huyết lộ thịt mềm bên trong, sau đó lại dùng loveegg đảo quanh, miệng nhỏ kẹp lấy phần đầu loveegg hưng phấn co rút, cậu ảo tưởng hấn đang bên cạnh âu yếm mình, thân thể càng kích động hơn.

“Chồng.. Anh thấy không..... Tao huyết a..... A a a thật thoải mái... Đặt ở âm vật muốn cao trào a a....”

“Nhanh chen vào.... XXX em đi....” Bởi vì hồng hoa anh đào này rất lớn không thích hợp bỏ vào, Dương Uẩn Chi chỉ có thể kích thích phía ngoài nhưng nơi sâu nhất nhột nhột lại không được thoải mái, không biết có phải là quá muốn hay không, Dương Uẩn Chi khóc lên, thân thể vận vẹo làm Ngô Thắng Vũ hận không thể xuyên qua bên kia màn hình làm chết cậu!

94. Chương 93: Sắp Đoàn Tụ

Edit: Đậu

“Vợ, anh muốn đi vào.”

“A a.... Vào đi.... Thoải mái quá.... Ân a...” Dương Uẩn Chi nắm loveegg màu hồng nhạt cố gắng nhét vào, tuy rất to nhưng lại mềm mại nên cũng khá tốt, miệng nhỏ tham lam điên cuồng mút mát loveegg đang rung động mãi đến khi nuốt vào mới thỏa mãn.

“A a a a... Quá kích thích... Chồng.... Không được...” Nước mắt sinh lý không ngừng tuôn, quá kích thích, cậu luống cuống để ngón tay muốn lấy nó ra nhưng vì hang động trơn trượt nên không bắt được, chỉ có thể mặc nó vùi trong cơ thể mình nẩy lên, không ngừng va chạm vách hang nhạy cảm. Dương Uẩn Chi chấn động đến cả người co giật, dâm thủy chảy xuống làm drap giường ướt đầm, cao trào kéo dài làm thịt bồng của Ngô Thắng Vũ tưởng như muốn nổ tung.

“Chồng.... Thật lớn... Làm đến cao trào a a....”

“Vợ, dâm huyết của em thật ướt, cần anh thoải mái quá.”

“A..... Chồng ơi.... Bắn vào đi..... Nhanh lên chút..... Muốn anh a a a ...”

“Được, bảo bối lại kẹp chặt chút, chồng đâm đến tử cung bắn cho em.”

“A a.... Được. Miệng nhỏ muốn uống sữa vị thịt heo của chồng.... A a a....”

Cảnh tượng dâm đang đến mức cơn thịt hần run rẩy mấy lần, cứng như cột sắt, tưởng tượng vợ yêu đang cao trào trước mặt mình, khoe mắt hồng hồng, tao huyết run rẩy phun dâm thủy, hần tuốt cơn thịt thật nhanh, “Vợ.... Anh muốn bắn cho em.... Mau tiếp chiêu..”

Chất lỏng trắng đục phun lên ống kính, Dương Uẩn Chi giống như bị hần thật sự thao bắn, cả người run rẩy, miệng vẫn không ngừng gọi chồng bắn thật nhiều.

“Tiểu tao hóa. Sảng khoái à.”

“A..... Thoải mái quá....” Loveegg vẫn chưa có ngừng, Dương Uẩn Chi vô lực ngã trên giường, đợi đến khi bình tĩnh lại mới bấm tắt, sau đó tách chân ra để hần nhìn thấy cậu lấy ra như thế nào.

Ngô Thắng Vũ bắn xong cũng không có lau màn hình ngay, trên đó tinh dịch vẫn đang chảy xuống, cậu đột nhiên đứng dậy liếm màn hình.

“Ha.... Bảo bối....”

“A.... Sữa của chồng uống thật ngon.... Thật thích....” Giống như là có thể ăn được tinh dịch hần, cậu cứ ra

sức liềm màn hình làm hấn ở đầu bên kia lại cứng rắn.

Hai người cứ như vậy chơi tới nửa đêm, hôm sau eo cậu hơi mỏi, có cảm giác như túng dục quá độ.

“Vợ, có chuyện muốn hỏi em nè.” Tối hôm đó lúc hai người gọi video, hấn đột nhiên nghiêm túc hỏi.

“Sao vậy?”

“Ừm... Khoảng dạo gần đây.... Thân thể em có gì khác thường không...”

“Không có a.” Đến Mỹ đã hơn hai tháng, lúc trước hơi không thích ứng nhưng bây giờ đã bình thường lại rồi.

“Vậy à...” Ngô Thắng Vũ tựa hồ có chút mất mát.

“Hả? Làm sao vậy, nói.”

Hấn thấy vợ mình nghiêm túc, lập tức ngoan ngoãn khai ra.

“Lần trên máy bay anh không có đeo bao, muốn xem em coi có phải mang thai hay không.”

Nghe hấn nói vậy, hai má cậu nóng lên, thật ra cậu cũng không xác định được mình có mang thai hay không cho nên hai tháng nay cậu cố ý quan sát thân thể mình nhưng không thấy mấy triệu chứng nôn nghén gì đó, cảm thấy hấn là không. vì vậy kế hoạch tạo người của hai người không thể làm gì khác hơn là để về sau.

Thật ra ngoại trừ tối hôm đó dùng video làm một ít chuyện riêng tư thì bình thường cậu hay bàn với hấn về chuyện công ty, bây giờ đã không cần mẹ đứng ra nhiều, cơ bản đều do hấn quản lý. Uấn Chi bên này thì vội vàng sáng lập thương hiệu của mình, ở nước ngoài cậu học ngành kinh tế, ở trường quen được mấy bạn học đều trợ giúp không ít cho cậu, sau đó thậm chí còn giúp cậu sáng tạo ra nhiều sản phẩm mới, từ từ ổn định.

※

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã hai năm, Dương Uấn Chi đã nắm được cửa hàng trong nước của mình.

Ngô Ngạo Trình bốn tuổi nên phải đi nhà trẻ, chưa có ai từng gặp mẹ của Ngô Ngạo Trình, trong vườn trẻ ai cũng thích bé hết, bởi vì bé có nét anh tuấn tiêu sái của cha, cũng có nét xinh đẹp của baba, tiểu hài tử không rõ xưng hô như vậy có nghĩa, chỉ cảm thấy hình như Dương Uấn Chi là chú của Trình Trình, bắt

quá hai người đều thật trẻ, nhìn giống anh trai hơn. Mỗi lần Trình Trình tới lớp các bạn học đều thích vây quanh bé nói chuyện.

Hôm nay lúc Ngô Thắng Vũ đến đón Ngạo Trình về, một bạn nhỏ không nhận được hỏi anh trai của ba cậu đâu rồi.

“Baba mình đi Mỹ rồi, lúc lễ tết mới trở về được.” Ngô Ngạo Trình giải thích với các bạn nhỏ, trong giọng nói còn có chút mất mát ủy khuất, Ngô Thắng Vũ yêu thương xoa xoa đầu con trai.

Đã hai năm rồi, thành tích Dương Uẩn Chi rất ưu tú nên đã sớm hoàn thành chương trình học nhưng sở dĩ cậu vẫn còn ở lại Mỹ là vì muốn mở rộng chi nhánh công ty ở Mỹ nên phải làm khảo sát. Tuy Ngô gia không thiếu tiền nhưng cậu hi vọng có thể tự tay gây dựng sự nghiệp của mình, chỉ có thể nhìn đau đớn Ngô Thắng Vũ và Trình Trình đợi cậu thêm hai ba năm nữa.

Hai năm qua hắn cũng không ngừng dốc sức nỗ lực vừa học vừa làm nên không thể thường xuyên qua đó thăm cậu, công ty trong nước do hắn quản lý nên mọi người hơi không quen với cậu lắm, vì vậy hắn vẫn làm giám đốc trên danh nghĩa. Mãi đến khi công ty bên kia của cậu ổn định lại, giao cho bạn bè ở nước ngoài đồng cam cộng khổ phấn đấu cùng mình mới chuẩn bị về nước.

※

Ba năm sau

“Mấy bà biết gì chưa, đại boss của mình sắp về nước rồi đó, nghe nói là một đại mỹ nhân nha.”

“Ai vậy? Ủa vậy Ngô tổng không phải là đại boss của công ty mình hả?” Nữ sinh bát quái tò mò hỏi, mặc dù boss mới tốt nghiệp một năm nhưng Ngô Thắng Vũ đã có khí thế bá vương, mặc dù nhỏ hơn cô nhưng lại khiến cô sợ muốn chết.

“Dĩ nhiên không phải, bà không biết gì cả, tui nghe nói trước đây là do Lục tổng đứng ra quản lý hộ, đại boss của mình họ Dương, nghe nói còn nhỏ hơn tui đó. Sau này vì đại boss đi du học, Lục tổng nhượng công ty lại cho con trai quản lý, còn tin tức này hot hơn nữa nè, nghe nói a, đại boss là người yêu của Ngô tổng đó.”

“Thiệt hả, bà thấy chưa?” Nhất thời người trong phòng làm việc đều sôi trào, “Ngô tổng có con rồi mà, sao còn là đồng tính luyện ái ta?”

Nữ sinh ôm văn kiện lắc đầu, “Không biết a. Nghe nói đã từng tới đây nhưng tui không có thấy, có người trong công ty gặp được nói là dung mạo rất đẹp, tuy là nam sinh nhưng cực xinh đẹp luôn, là mỹ nhân đó, thiệt muốn được gặp một lần a.”

Vì vậy nên dù Dương Uẩn Chi còn chưa xuất hiện, tin tức bên lề của cậu và Thắng Vũ đã oanh tạc khắp

nơi.

95. Chương 94: Đại Kết Cục~

Edit: Đậu

Lúc Ngô Thắng Vũ thấy Dương Uẩn Chi ở phi trường, hấn hơi hoảng hốt. Dương Uẩn Chi 24 tuổi cao hơn mấy năm trước nhiều, áo khoác dài làm cậu thêm tinh tế trưởng thành, trên cổ vẫn là khăn choàng hấn tặng năm cấp ba, gương mặt dù không có biểu tình gì lại làm hấn cảm giác thật nhu hòa. Da thịt trắng nõn, hai chân thon dài, gương mặt ngây ngô của trước đây đã nẩy nở, hoàn toàn lột xác thành một mỹ nhân.

Trên đường đi không ít nữ sinh quay đầu dừng chân, lén lút nhìn thêm vài lần, thậm chí còn có người chụp trộm.

“Baba.” Nhìn thấy Dương Uẩn Chi, Ngô Ngạo Trình vui vẻ nhào tới lồng ngực cậu.

Thì ra đã có con trai a, nữ sinh hận thu hồi điện thoại di động, Ngô Thắng Vũ không nhận được cong cong khoe miệng, vợ mình được hoan nghênh như vậy, thật sự nguy hiểm hơn năm cấp ba nhiều a!

“Trình Trình.” Cậu ôm con trai hôn mặt bé mấy cái, tuy rằng trong thời gian du học có về nhà mấy lần nhưng lần gần đây nhất cũng là một năm trước rồi, nhìn con mình đã cao như vậy, cậu có chút tiếc nuối.

“Baba sau này còn đi nữa không?”

“Baba không đi nữa, sau này baba bồi Trình Trình a.”

“Vậy còn anh sao vợ, không cho em rời khỏi anh nữa.” Hấn ôm eo cậu thân mật hôn má, mấy em gái ban nãy đã tan nát cõi lòng giờ như bị đạp thêm mấy cú, quả nhiên suất ca đều là gay a!

Dương Uẩn Chi về nhà phát hiện mẹ mình cũng ở đó, lập tức vui vẻ. Bà đã ở đây được một khoảng thời gian rồi, rốt cục người một nhà đã có thể chân chính đoàn viên, cùng nhau đón giao thừa, chào năm mới. Lần này trở về, mọi người thương lượng là Dương Uẩn Chi và Ngô Thắng Vũ sẽ mua một căn nhà nhỏ cùng khu với Ngô gia, cách cũng gần, có lúc Trình Trình sẽ ở lại nhà bà để baba với cha tận hưởng cuộc sống hai người ngọt ngào.

Ban công phòng ngủ chính được chỉnh sửa rất thanh nha, hai người treo thêm hoa trang trí, ở giữa đặt một cái bàn, thỉnh thoảng họ sẽ ngồi đó uống một ít rượu vang đỏ.

“Vợ, người ta nói bảy năm chi dương, chớp mắt một cái đã sang năm thứ tám.”

“Ừm.”

Cậu đặt cốc lên bàn, bởi vì uống rượu hai má thoáng ửng hồng nhìn qua giống như trái táo nhỏ dụ người, bốn mắt nhìn nhau.

“Có phải là nên cho Trình Trình một đứa em trai em gái không.”

Bởi vì có men say, Uẩn Chi khô nóng kéo kéo cổ áo, đột nhiên đứng lên cúi người xuống hôn Ngô Thắng Vũ. Hai người lần đầu tiên làm chuyện này ở ban công, không quản có bị ai phát hiện hay không, hôn đến khó bỏ khó phân. Trời cũng sắp ngả về tối rồi, hẳn là sẽ không bị nhìn thấy.

Cậu bị áp lên lan can, hấn ở phía sau hôn lên lưng cậu, mãi cho đến mờ. Chỉ cần cúi đầu là thể nhìn thấy hoa viên dưới lầu, làm tình bên ngoài thật sự quá kích thích, Dương Uẩn Chi không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại.

“A.... Đừng hôn..... Chồng.... Mau vào, làm em..”

“Bảo bối còn nóng ruột hơn anh nữa.” Hấn buông cậu ra đẩy thịt bồng của mình vào.

“A a a thật lớn...”

Dục vọng ngọt ngào nhiều năm được hấn cần mẫn bù đắp lại, hoa huyết bị cấm mấy cái đột nhiên bắt đầu co rút lại, dâm dịch phun phọt qua quy đầu hấn, hai người làm đến khí thể ngất trời.

“A a... Cao trào rồi...”

“Bảo bối, cùng nhau.”

“Ân a.... Chồng.... Bắn nhiều chút nha, bắn cho em... Làm em lớn bụng, sinh tiểu bảo bảo cho chồng.”

“Tiểu tao hóa, toàn bộ cho em hết.”

“Được.”

Đêm đó hai người làm từ ban công đến vào phòng ngủ, tinh dịch đều bắn vào bụng cậu, mong chờ lần thứ hai được chào đón tiểu sinh mệnh.

※

Đến công ty đã được một thời gian, tính cách của cậu là muộn tao, trước mặt người khác luôn nghiêm túc thận trọng, hơn nữa lại là chòm sao Xử Nữ theo đuổi sự hoàn mỹ nên cậu yêu cầu nhân viên rất cao, yêu cầu với mình càng cao hơn. Trong công ty cơ hồ không ai thấy cậu cười cho nên chính thức tiếp nhận công ty hơn một tháng, Dương Uẩn Chi không biết mình có danh hiệu băng sơn mỹ nhân.

Nhân viên nữ than vãn đồn dập, mặc dù là mỹ nhân nhưng sao quá nghiêm khắc đi, các cô vốn đã không dám đến gần Ngô tổng, không nghĩ tới đại boss còn khó hơn. Mỗi lần nghe người trong công ty lút nghị luận, Ngô Thắng Vũ lại cười thầm, chỉ có hần biết vợ mình thật ra không hề cao lãnh. Dĩ nhiên, hần phi thường hài lòng trạng thái này của cậu, lúc cậu không cao lãnh chỉ để hần nhìn là được rồi, đối với người khác, đặc biệt là người có ý đồ với bảo bối nhi của mình, lạnh lùng như vậy rất tốt.

Bất quá trước mặt nhân viên cậu chưa từng biểu hiện thân cận với hần, thậm chí lúc làm việc còn tháo nhẫn xuống luôn, chuyện cấp ba vẫn là ký ức không vui với cậu nên lo lắng ảnh hưởng tới nhân viên công ty. Chuyện này cũng làm nhân viên nữ không ngừng ngầm ý hâm thấy thật kỳ quái, không phải nói là người yêu sao.

“Mấy bà không hiểu hử, không cảm thấy băng sơn mỹ nhân bị Ngô tổng cường hào đoạt thủ phần kích hơn nhiều hử.”

Vì vậy văn phòng lại vui mừng khôn xiết tán thành mà không biết rằng, từ rất lâu trước đây, băng sơn mỹ nhân đã bị người kia cường hào đoạt thủ không còn một manh giáp.

“Ấn a... Anh chậm chút... Thật sâu a a a...”

“Bảo bối nhỏ giọng chút nha, nhân viên của em còn đang ở ngoài đó, bị nghe được sẽ không tốt. Mấy cô ấy cho là đại boss nghiêm khắc mỗi ngày đều chăm chỉ làm việc lại không biết rằng mỗi ngày cũng đều nghiêm túc ăn đại dương vật nam nhân, không biết các cô ấy biết sẽ như thế nào nhỉ.”

“Aha... Chồng.... Anh đừng nói nữa.... Không muốn làm sâu như vậy... A a a thật thoải mái!” Trên người cậu vẫn còn mặc âu phục bộ dáng nghiêm cẩn cấm dục, phía dưới lại cởi sạch sành sanh không ngừng bị thao làm, trên mặt cũng bởi vì quá kích thích nên chảy nước mắt nước bọt.

“Dâm thủy của em hình như còn nhiều hơn trước nữa, chà chà.”

“Còn không phải do anh thao ra sao.... A..... Hức hức...”

“Mỗi ngày đều vừa làm việc vừa ăn đại dương vật của chồng, rất thỏa mãn đi.”

“Ừm.... A.” Dương Uẩn Chi ngửa đầu thoải mái rên rỉ, đột nhiên dạ dày xoắn lại quay cuồng, “Chồng.... Anh đừng chút...”

“Sao vậy?” Làm được một nửa, cậu lại đẩy hẳn ra chạy đến phòng rửa tay nôn.

Cảnh này, hình như hơi quen.

“Bảo bối, có phải... Em đang có không?”

Lần này hẳn không dám làm nữa, vội vàng xoa xoa thân thể cho cậu, sau đó mặc quần áo tử tế, về nhà kiểm tra. Kiểm tra xong, quả nhiên là đang mang thai, bảy năm qua đi, bọn họ rốt cục đã có đứa con thứ hai.

“Không biết có phải lần làm em trên ban công không nữa.” Ngô Thắng Vũ vui vẻ hôn Dương Uẩn Chi, một tay xoa bụng cậu, nghĩ đến nhà mình sắp có thêm một tiểu sinh mệnh liền thấy hưng phấn không thôi.

Dương nhiên hai người không ngờ tới là, mấy tháng sau trong nhà không chỉ có thêm một sinh mệnh nhỏ mà là hai cái. Dương Uẩn Chi thành công sinh một đôi long phượng thai, anh trai tên Ngô Ngữ Trình, em gái tên Ngô Ngữ Manh, hai bé ra đời cách nhau ba phút. Ngô Ngạo Trình vì chuyện mình làm anh hai mà vui vẻ kiêu ngạo, cứ hai phút là liếc mắt nhìn em trai em gái trên giường trẻ. Mà Ngô Ngữ Trình giống như đặc biệt thích anh hai mình, nếu như mở mắt ra không Ngô Ngạo Trình sẽ khóc cho nên khi lớn lên, bé vẫn thật dính lấy anh hai. Mỗi lần như vậy Ngô Ngữ Manh đều sẽ bĩu môi làm bộ tức giận hỏi Dương Uẩn Chi có phải hai người họ mới là sinh đôi không làm cha và baba dở khóc dở cười.

Hai đứa trai một đứa gái đều giống hẳn 50%, giống cậu 50%, con gái thì dung mạo xinh đẹp, hoạt bát đáng yêu. Cậu cảm thấy mình thật sự rất rất may mắn mới có thể gặp và yêu Ngô Thắng Vũ, mà may mắn hơn là người cậu yêu cũng yêu cậu, đối phương nguyện ý trở thành người quan trọng nhất của cậu, sau khi sinh hai anh em xong, cậu lại mang nhẫn theo. Công ty rất nhanh liền tia được hai người đeo nhẫn đôi, tất cả suy đoán trong nháy mắt lại rõ ràng, mà cậu không nghĩ tới, họ không có vì chuyện này mà rời đi hay xem thường hai người. Trước mặt toàn thể nhân viên, Dương Uẩn Chi yên lặng nắm chặt tay Ngô Thắng Vũ.

Ở bên cạnh người mình yêu nhất, không quan tâm đến thế tục, cùng sống vai phần đầu gây dựng thành tựu huy hoàng của hai người, hạnh phúc nhất của đời người có lẽ cũng chỉ như vậy thôi.

96. Chương 95: Phiên Ngoại 1: Sinh Nhật Phúc Lợi

Edit: Đậu

Ngày 11 tháng 11 là “Lễ độc thân” – một ngày lễ bắt nguồn từ Nam Kinh sau đó lan rộng ra khắp Trung Quốc, có người đùa đó là ngày “Lễ lưu manh” cũng có người đùa đó là ngày “Lễ tổng công.”

Dương Uẩn Chi luôn cảm thấy người sinh ra vào ngày này nhất định sẽ thật khác biệt, vạn vạn không nghĩ tới hôm đó lại là sinh nhật Ngô Thắng Vũ. Lúc trước biết cậu cung Xử Nữ hẳn còn cười cậu thật lâu, bây giờ có cơ hội đương nhiên phải trả đùa cười nhạo lại hẳn.

Từ sau lúc nghỉ lễ Quốc Khánh, cậu vẫn luôn muốn tặng chút gì đó cho hần, hôm sinh nhật mình hần đã tặng bộ đồ dùng tình thú thật đắt, sau đó còn tặng cậu khăn choàng cổ và quần áo. Hần tặng cậu nhiều như vậy mà cậu lại chưa có gì để đáp lễ hết. Thắng Vũ không thiếu tiền, mấy đồ vật linh tinh lại càng không, Dương Uẩn Chi vắt hết óc suy nghĩ, gương mặt nhỏ nhắn đau khổ nhăn lại vẫn không thể nghĩ ra nên tặng cái gì.

Hôm nay vừa ra đến cổng trường người phát tờ rơi liền dúi vào tay cậu tấm quảng cáo, là khai trương lớp học làm bánh kem, các loại điểm tâm ngọt ngắn hạn. Ừm, nếu không biết mua gì thì tự tay làm bánh kem cho hần đi, vừa ngọt ngào vừa thể hiện được thành ý của mình nữa. Đã có quyết định, cậu nhanh chóng đến đăng ký báo danh, mỗi ngày vừa học xong lại vội vàng chạy tới lớp làm bánh.

Ngô Thắng Vũ cảm thấy gần đây Dương Uẩn Chi thật kỳ quái, bình thường tan học hai người họ là người cuối cùng ra khỏi phòng mà bây giờ vừa reng chuông cậu đã vụt nhanh như khói, hần hỏi cái gì cũng không chịu nói, chỉ nói muốn về nhà sớm chút để làm bài tập. Nghỉ lễ xong hai người không có nhiều thời gian thân thiết làm hần tâm tư ngửa ngáy, chỉ có thể nhân tiết thể dục trốn đến nhà kho thân thiết.

Thoắt cái đã đến tháng mười một, đã gần đến sinh nhật hần rồi, mấy năm trước vào sinh nhật hần sẽ cùng người nhà đến sơn trang nghỉ mát chơi nhưng năm nay hần lại không muốn đi nên phòng đặt trước chỉ có thể để ba Ngô mẹ Ngô đến ở. Năm nay hần muốn mời cậu đến nhà mình.

“Bảo bối, thứ sáu này là sinh nhật anh đó.” Gần đây bảo bối rất thờ ơ với hần a, hần rốt cục không chịu nổi, buổi tối lúc hai người nói chuyện điện thoại liền làm vẻ đáng thương, giọng nói tràn đầy mong chờ.

“Ừm.”

Không nghĩ tới người yêu lại lạnh nhạt như vậy, hần thấy thật ủy khuất a, “Cuối tuần đến nhà anh đi, không có ai ở nhà hết, ăn sinh nhật với anh.”

Dương Uẩn Chi do dự một chút, sau đó ừ một tiếng, “Nhưng mà chắc là em sẽ tới muộn chút nha.”

“Ừm.” Hần mát mát, càng tò mò cậu sẽ tặng hần cái gì.

※

Sáng thứ sáu cậu dậy rất sớm, cố ý mặc áo sơ mi trắng hần tặng, mang theo “lễ vật” hần tặng mấy bữa trước đến lớp học làm bánh. Bởi vì điều kiện gia đình có hạn nên trước giờ cậu cũng không hay ăn bánh ngọt, học suốt một tháng cuối cùng cũng có chút tiến bộ. Sợ Ngô Thắng Vũ không thích ngọt quá, Dương Uẩn Chi pha thêm chút rượu đỏ vào kem, biết hần không thích ăn đồ đóng hộp nên trái cây trang điểm đều là trái cây tươi mới mua. Cậu nghiêm túc dùng socola viết “Happy birthday Ngô Thắng Vũ”. Chữ cậu rất đẹp nên bánh kem như một tác phẩm nghệ thuật, hài lòng với tay nghề của mình, cậu cẩn thận bỏ vào hộp, xem xem thời gian đã gần đến trưa thì tạm biệt giáo viên đến nhà hần.

Lúc vào tiểu khu Ngô gia thì cậu có cảm giác có ai ở đằng sau đang đến gần, còn chưa kịp phản ứng gì thì

bánh ngọt trên tay đã bị cầm đi, người đó dùng vải đen bịt mắt cậu, đồng thời dùng miếng vải còn lại nhét vào miệng, sau đó không biết mang cậu tới nơi nào nữa.

Trước mắt là bóng tối làm thần kinh cậu căng thẳng, muốn nói người kia trả bánh kem cho cậu lại không thể phát ra âm thanh gì. Ô ừm vài tiếng lại ngoan ngoãn ngậm miệng, bây giờ phải giữ sức thì hồi nữa mới có thể trốn được. Là bắt cóc sao? Trong đầu nhảy ra vô số các giả thuyết, ngoại trừ điện thoại di động và bóp tiền, trên người mình không có thứ gì đáng tiền, hẳn muốn thì cứ cầm đi. Thế nhưng rất nhanh cậu phát hiện mình đoán sai rồi.

Cảm giác người kia đang cởi quần mình xuống, nắm tính cụ của mình. Cậu liều mạng lắc đầu muốn làm cho đối phương buông mình ra thế nhưng khí lực không đủ, sau lưng là tường, phía trước lại bị áp vào ngực hắn, chốc lát sau hai tay cũng bị trói lại nốt. Đối phương cách lớp vải hôn lên mắt cậu, thậm chí còn vươn lưỡi liếm láp làm cậu không thể mở mắt ra. Hàng mi dài khẽ run rẩy, trong tình huống này, không có thị giác, các giác quan khác hẳn cảm hơn bình thường rất nhiều, cơ hồ làm mỗi động tác của người kia đều kích thích cậu thật nhiều.

Trên người Dương Uẩn Chi còn vương vị sữa trong veo thơm ngát trong tiệm bánh, kích thích tính dục của tên bắt cóc cậu. Đối phương móc đại dương vật dữ tợn ra ma sát với hoa huyệt, chốc lát liền cảm vào.

“Ăn a..... Ừm...” Dương Uẩn Chi không thể phát ra âm thanh gì, chỉ có thể dùng mũi hừ hừ, thân thể giãy dụa muốn cái người kia đi ra ngoài, thế nhưng càng vặn vẹo, lại càng cọ đến quy đầu vừa nóng vừa cứng như sắt nung, hoa môi bị kích thích khép mở, một luồng dâm thủy chảy ra chảy ra cự bổng của đối phương, Dương Uẩn Chi biết mình có cảm giác.

Người cường bạo cậu cũng không khách khí nữa, trực tiếp đâm dương vật thô to của mình vào, một cú đã đâm đến chỗ sâu nhất.

A a a a a. Nước mắt thấm ướt miếng vải đen bịt mắt, tiểu huyệt không được chuẩn bị gì lại bị đâm mạnh vừa đau vừa sướng khoái.

Tựa hồ như biết cậu có cảm giác, người đó tức giận bắt đầu mạnh mẽ thao làm, không ngừng đỉnh đến làm lưng cậu cứ ma sát vào tường, toàn thân nóng như lửa, mũi không ngừng hừ hừ, không biết từ lúc nào đã bị làm đến khóc lên.

Thấy cậu khóc, người kia rốt cục cũng không đành lòng, bỏ lớp vải trong miệng cậu xuống.

97. Chương 96: Phiên Ngoại 1: Sinh Nhật Phúc Lợi. 2

Edit: Đậu

“Ngô Thắng Vũ, anh là tên khốn khiếp..... Aha..... Sâu quá..... Chậm một chút...” Rốt cục cũng có thể nói

chuyện, Dương Uẩn Chi không đoán hoài tới bọn họ đang ở đâu, lớn tiếng mắng hấn, bây giờ cậu muốn đánh tên này đến chết.

“Fuck, biết là anh hả?” Người phía trên hình như hơi kinh ngạc, ngữ khí đầy ý cười.

“Anh ra ngoài.” Nhìn hấn như vậy, Dương Uẩn Chi càng tức giận hơn. Thật ra lúc mới xảy ra chuyện cậu rất loạn mới không phát hiện, đợi đến khi người này tụt quần cậu cậu liền nhận ra, che mắt bắt nạt, vừa nghe được mùi vị trên người hấn, cậu cũng hòa theo giấy dựa mấy lần. Nếu là người khác thì dù có phải liều hết mạng này cậu cũng không để tên đó chạm vào mình.

“Bảo bối.... Hôm nay là sinh nhật anh aaaa.”

Nghe giọng hấn hơi hơi ủy khuất, cậu lập tức không còn tức giận nữa. Ai bảo hôm nay là sinh nhật hấn a, hôm nay hấn là lớn nhất nên cậu không có bắt hấn phải rút ra thật, chỉ là dùng sức kẹp thật chặt cho hấn giận.

“Fuck, tiểu tao hóa, em muốn kẹp anh gãy luôn hử.” Ngô Thắng Vũ hít một hơi tét mông cậu một cái để mình thanh tĩnh lại, “Bởi vì biết là anh mới để anh thượng đứng không.”

Giọng nói mang chút kiêu ngạo. Không thể phủ nhận lúc thấy cậu có cảm giác hấn rất giận, nghĩ tới nếu hấn thật sự là người lạ mà tao hóa này lại dám loạn như thế, hấn sẽ thật sự làm chết cậu.

“A.... Ân a... Nhẹ chút... Bị người ta nghe giờ....” Cậu không muốn trả lời câu hỏi của hấn. Thân thể chỉ có phản ứng với một mình hấn nên lúc cơ thể cậu có cảm giác, cậu liền thêm khẳng định người đó là ai, hơn nữa, cơn thịnh nộ vừa to vừa nóng này, ngoại trừ Ngô Thắng Vũ thì cũng không nhiều người có đi. Dương Uẩn Chi tất nhiên sẽ không nói, cậu đã sớm nhớ kỹ từng đường nét nơi đó của hấn, thân thể phản ứng còn nhanh hơn đại não nữa.

“Ngoan, thưởng cho em.” Ngô Thắng Vũ cười hôn cậu, gia tăng mãnh lực thao làm, trong không gian vang vọng tiếng ba ba ba, “Yên tâm, có thể kêu lên, đây là sân sau nhà anh, sẽ không có ai tới đâu.”

“A a a.... Đâm tới.... Thật thoải mái.... Ngô Thắng Vũ.... Không muốn bị bịt mắt, mở ra.” Nghe được đây là địa bàn của Ngô gia, Dương Uẩn Chi cũng buông lỏng chút nhưng đôi mắt vẫn đang bịt kín làm cậu bất mãn.

“Không được nha, anh phát hiện bịt mắt làm em càng có cảm giác hơn. Miệng nhỏ năng hút hơn bình thường nhiều.” Hấn ôm cậu vào ngực mình, xoa nhẹ mông cậu mấy cái, “Tao hóa, mấy ngày nay em không phải không thèm để ý đến sinh nhật anh sao, sao hôm nay lại mua bánh kem hử?”

Ngô Thắng Vũ nhìn chiếc túi xinh đẹp bên cạnh khoái trá bật cười, nghĩ tới mấy ngày trước người này còn lạnh lùng, không chút thương hoa tiếc ngọc đỉnh đến làm cậu bị xuyên đến kêu to, “A a a a, muốn hồng rồi.. Ngô Thắng Vũ anh nhẹ chút!”

“Khẩu thị tâm phi, mộng dân của cứng cấn anh không tha nè, càng võ càng cấn hăng say.” Hấn thổi khí vào tai cậu, xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn mê người, “Em vịn anh đi, chúng ta đối tư thế.”

“Ừm... A a.... Sắp chết rồi.... Hức hức hức..... Ngô Thắng Vũ...” Tay cậu muốn đánh hấn một cái nhưng cả người bị làm thành mềm nhũn, không chút khí lực nên lại biến thành bám chặt vào cánh tay người ta, hai chân bị giơ lên nên dương vật có thể đỉnh đến sâu chưa từng có, giống như sắp đâm thủng tử cung cậu vậy. Hai mắt bị bịt kín, hai chân lại không chạm đất làm cậu thấy thật không an toàn, chỉ có thể dựa vào người hấn.

“Hức hức hức ... A a... Thật sâu, quá sung sướng..... A a.... Bánh kem.... Là em tự làm.... A.”

“Em tự làm?” Ngô Thắng Vũ dừng một chút, giống như rất kinh ngạc, hấn cứ nghĩ mùi bơ trên người cậu là do đi mua bánh nên có nhưng hấn cũng thấy khó hiểu, nếu chỉ đi mua bánh thì sao mùi lại nồng nặc như vậy.

“Ừm.... Ách A..... Tại vì muốn làm anh ngạc nhiên..... Anh luôn dành cho em những thứ thật tốt.... Mà em lại không thể cho anh đồ gì quý giá... Nên..... A a.... Chậm chút mà.....”

Lời nói đáng lẽ làm người ta ấm lòng lúc này lại chuyển hết thành hưng phấn và cảm động, “Đứa ngốc, sinh nhật anh chỉ cần có em là đủ rồi, không cần chuẩn bị quà gì hết. Đối với anh mà nói, những thứ này đều không bằng được thấy em vui vẻ.”

Hấn cũng nói thật lòng, so với chuẩn bị quà cho hấn, không bằng bé con này tự đóng gói chính mình dâng lên để hấn dùng a.

“Bất quá, bảo bối đã chuẩn bị thì anh tất nhiên phải ăn hết, với lại có thể ăn bánh kem người yêu tự làm, ngấm lại cũng rất hạnh phúc.”

Dương Uẩn Chi mặt đỏ tai hồng, then thùng nói, “Ngô Thắng Vũ, anh tháo bịt mắt ra đi, em muốn thấy anh.”

Lần này hấn không có cự tuyệt nữa, tháo vải bịt mắt xuống, sau đó hôn lên mắt cậu, “Giờ đừng vội mở mắt, sợ em sẽ không thích ứng đó.”

“Ừm.” Đợi đến khi mắt đã hoàn toàn thích ứng được, Ngô Thắng Vũ mới chậm rãi buông cậu ra, tiếp tục động tác dưới thân. Nghĩ đến chuyện mình dậy rất sớm làm bánh kem cho hấn, kết quả giữa đường lại bị “Bất cóc cường dân”, cậu liền tức giận muốn lấy bánh ngọt đập hấn.

98. Chương 97: Phiên Ngoại :trời Sinh Một Đôi

[Lời độc thoại của Tá Tá]

Trước khi được sinh ra, daddy đã nghĩ xong tên cho chúng tôi, một người gọi là Tá Tá, còn người kia là Hữu Hữu. Bởi vì chúng tôi là song sinh, lúc ở trong bụng daddy vẫn luôn một trái một phải cho nên người liền nghĩ tới tên này. Nhưng bởi vì hai chữ trái trái này không được cho lắm nên daddy lại tăng thêm một nét, gọi là Tá Tá và Hữu Hữu. Daddy nói lúc ra đời tôi đã ra trước nên tôi là anh, còn Hữu Hữu bị tuột lại phía sau là em. Hữu Hữu thật sự rất nhỏ, tôi lúc mới sinh không có khóc thê nhưng khi nghe em ấy khóc thì trong lòng liền run lên, lập tức liền khóc lớn hơn, có lẽ đây chính là thần giao cách cảm của song bào thai.

Lần đầu tiên tôi mở mắt ra liền nhìn thấy em trai khả ái của mình, thân thể em ấy thực sự nhỏ, tuy rằng chúng tôi không khác nhau là mấy, thế nhưng khi đó tôi đã biết mình là anh trai, tôi phải bảo vệ em trai của mình, cho nên cả đời này của tôi đều phải bảo vệ Hữu Hữu thật cẩn thận.

Oa, cặp song sinh thật đáng yêu!

Đây là anh trai đúng không? Nha, em trai thật là dễ thương nha.

Từ nhỏ vì dáng người nên mọi người liền có thể dễ dàng nhận ra hai người bọn họ, ai là anh, ai là em bởi vì dáng người. Cho dù lượng thức ăn hai người là giống nhau, thậm chí Lục Tử Ninh cho Tiểu Hữu ăn nhiều một chút, nhưng vẫn không thể thay đổi được sự quyết định của gen.

Lớn lên thật giống nhau a!

Đúng đó. Nhìn em trai kia, giống búp bê quá đi, thật đáng yêu a.

Ngày đầu đến nhà trẻ, một nhóm bà dì và chị gái liền xông tới chỗ hai bảo bảo khả ái xoa chỗ này, bóp chỗ kia, than thở không thôi. Nếu Lục Tử Ninh để bọn họ thấy hai ông xã của mình, chắc chắn sẽ càng thêm điên cuồng. Hữu Hữu hiển nhiên dễ xấu hổ hơn anh trai mình, ngay khi có một bàn tay nữ nhân muốn sờ mặt cậu, tiểu bắt điểm sợ tới mức lui lại phía sau, mà Tá Tá ngược lại vui vẻ mặc mọi người ăn đậu hũ, nhưng khi em trai bị sờ mó thì lại không cao hứng chút nào.

Nơi này là nhà trẻ tốt nhất trong khu, daddy nói, sau này đi học, hẳn phải bảo vệ em trai, không nghĩ mới ngày đầu đến trường hai người đã trở thành tiêu điểm. Tiểu Hữu tương đối sợ người lạ, mỗi lần bị người khác nhìn đều sẽ ngượng ngùng, sau đó trốn ra sau lưng Tá Tá, lại không biết bộ dạng này càng làm cậu thêm đáng yêu, khiến người người muốn thân cận, hoặc bắt nạt một chút. Đương nhiên nếu bên cạnh không có anh trai, Tiểu Hữu sẽ thật sự bị “bắt nạt”. Mỗi lần có người đến gần Tiểu Hữu, Lục Hi Tá đều sẽ cảnh giác giống như gà mẹ bảo vệ con, hơn nữa em trai đi nơi nào hẳn sẽ đi nơi đó, khiến mọi người ‘thấy khó mà lui’. Người khác cũng coi Lục Hi Tá là một đứa trẻ có chút luyến đê, giáo viên nhà trẻ còn thường khen tình cảm hai anh em hẳn thật tốt nữa. Cũng bởi vì có sự tồn tại của anh trai, mỗi ngày trôi qua của Tiểu Hữu đều thoải mái mà vui vẻ. Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều sợ tiểu bá vương

Lục Hi Tá, điển hình như bạn học Trương Diệp Long, ngày đầu đi học nhóc đã chú ý tới sinh đôi này, so với Lục Hi Tá trước mặt người lớn thì ngọt ngào sau lưng là tiểu bá vương thì đứa nhỏ kia lại an an tĩnh tĩnh, ngoan ngoãn phía sau anh trai. Lâu lâu ở chỗ quá đông người còn sẽ sợ hãi, mắt to lấp lánh, khiến người nhìn cảm thấy đau lòng, sao trên đời lại có người khả ái như vậy ha? Đây là suy nghĩ đầu tiên khi Trương Diệp Long nhìn thấy Lục Hi Hữu. Vốn không hề muốn đi nhà trẻ nhưng sau khi thấy Tiểu Hữu thì suy nghĩ của thằng bé liền thay đổi.

Từ đó nhóc ta luôn nghĩ mọi biện pháp tiếp cận Tiểu Hữu, cũng không để ý đến ánh mắt khủng bố của người bên cạnh, mỗi lần mang theo đồ ăn ngon hoặc đồ chơi mới đều sẽ lon ton chạy đi tìm Lục Hi Hữu.

Mà Tiểu Hữu luôn được anh trai bảo bọc từ nhỏ đã không có bạn giờ lại có người bạn đầu tiên cho nên tự nhiên rất vui vẻ chơi đùa cùng Diệp Long mà không biết mỗi lần anh trai thấy mình chơi với Diệp Long hay cười với cậu ta một cái liền tức giận không thôi, kéo cậu đứng dậy chạy ra ngoài. Dọc đường đi còn tức giận không nói lời nào.

“Tá Tá, sao vậy?”

“Không phải đã dặn lúc không có người cũng phải gọi anh sao?” – Tiểu hài tử sưng mặt lên, tức giận nói.

“Anh hai.... Anh sao vậy?” Tiểu Hữu vốn thực thích gọi hắn là Tá Tá, sau đó nhìn đối phương nổi giận vì mình, cảm thấy anh trai kỳ thực cũng rất khả ái. Từ đầu tiên mà Lục Hi Hữu học được là Tả – Hữu, cho nên khi mọi người gọi Hữu Hữu, cậu rất thích gọi anh trai là Tá Tá, bởi vì cảm thấy hai người bọn họ từ lúc bắt đầu vốn là một. Đương nhiên cũng là sau này khi lớn lên Lục Hi Hữu mới hiểu được một chút.

“Không phải đã nói không được chơi với nó sao?” Lục Hi Hữu ngơ ngác, không biết mình sao lại chọc giận anh hai.

“Nhưng mà.... Long Long rất tốt với Tiểu Hữu a...” Thanh âm nhu nhu mềm mại của tiểu hài tử, cậu không dám nói lớn tiếng càng làm cậu thêm oan ức đáng thương thế nhưng lại khiến Lục Hi Tá suýt chút nổi điên.

“Tốt chỗ nào hả? Cho em mấy cục socola, mua chút đồ chơi em liền thấy người ta tốt? Những cái này ở nhà cũng có mà?” Chỉ cần bọn họ muốn, ba ba với daddy mua còn nhiều hơn.

“Thì có nhưng mà...” Lục Hi Hữu cảm thấy anh trai thật ngây thơ, không có người chơi với cậu thì mua nhiều hơn nữa để làm gì... Nhưng cậu không dám nói, chép chép miệng muốn khóc.

Thấy em trai sắp khóc, Hi Tá cũng không biết phải làm sao, chỉ cần Tiểu Hữu khổ sở, trái tim của hắn cũng sẽ đau, cậu khổ sở hắn cũng sẽ khổ sở, cậu vui vẻ thì hắn cũng vui vẻ, giống như là trời sinh vậy, cảm xúc của hắn mãi mãi dính liền với em trai.

99. Chương 98

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Anh không quan tâm, sau này không cho phép em chơi với nó nữa. Nó muốn mua em đó.”

“Mua cái gì a?” Lục Hi Hữu thiên chân vô tà, cho tới nay luôn là Lục Hi Tá trưởng thành sớm hơn cậu một chút, cũng thông minh hơn cậu, nhiều việc hắn đã hiểu mà cậu còn không biết, ví dụ như hiện tại chẳng hạn.

“Em không cần biết đâu, em là em trai của anh, daddy nói anh phải bảo vệ em, cho nên anh không thể để em chơi với bạn xấu.” – Lục Hi Tá cũng có chút chột dạ, kỳ thực hắn cũng không thấy Trương Diệp Long là bạn xấu, thế nhưng hắn không thích nhóc ta chơi với Tiểu Hữu, đặc biệt là khi em trai ngoan của hắn còn cười với nó.

“Sau này anh sẽ chơi đồ chơi với em.” – Nhìn bộ dạng ủy khuất của Lục Hi Hữu, cậu cúi đầu, cái miệng nhỏ bẹp lại, Lục Hi Tá cũng không đành lòng, lại sợ cậu nói muốn chơi với Trương Diệp Long, cho nên ra chiêu sát thủ.

“Thật không anh?” Nghe thấy anh trai sẽ chơi với mình, khổ sở lúc trước tan biến như mây bay, đôi mắt lấp lánh nhìn hắn.

“Ừm, đương nhiên là thật rồi.” Lục Hi Tá vỗ ngực nói. Tuy hắn cảm thấy những trò chơi trẻ con kia thật nhàm chán, thế nhưng chơi với em trai, hắn tình nguyện, chỉ cần cậu không cả ngày đều cùng một chỗ với Trương Diệp Long là được.

Vì vậy, từ đó về sau, Lục Hi Hữu liền cách xa Trương Diệp Long thế nhưng đối phương giống như không hề để ý, mỗi ngày đều giống cái đuôi nhỏ lúc lắc theo Tiểu Hữu, ngay cả đe dọa của Hi Tá cũng không có tác dụng.

Từ lúc nhỏ hai người đã có phòng riêng của mình, lúc đầu là mỗi người một phòng, nhưng bởi vì Lục Hi Hữu không dám ngủ một mình, vì vậy chạy đi tìm anh trai, sau đó hai người lại ngủ chung một chỗ, Lục Tử Ninh thấy hai người còn nhỏ, cũng không quá để ý, chờ lớn thêm một chút rồi tách ra cũng không muộn. Có lúc Lục Hi Tá sẽ thấy hai ba ba hôn má hoặc môi của daddy, tò mò hỏi ba ba, ba ba lại nói người yêu nhau sẽ làm như vậy, vì vậy Lục Hi Tá liền trở về phòng ôm lấy khuôn mặt phẩn phẩn của Lục Hi Hữu mà hôn, phát hiện xúc cảm tốt vô cùng, giống thạch trái cây mà hắn thích nhất, vì vậy hôn thêm mấy cái. Lục Hi Hữu bị hắn hôn có chút ngứa nhưng cũng không có từ chối.

Dần dần lớn lên, Lục Hi Tá phát hiện daddy rất thích vào lúc hai ba ba không có ở nhà mà cho hai anh em hắn mặc chút quần áo kỳ lạ, vốn bản thân không tình nguyện lắm nhưng sau khi thấy Hữu Hữu mặc vào nhìn vô cùng khả ái, dần dần thuận theo ý của daddy. Hắn tuyệt không ngại ăn nhiều đậu hũ của em trai.

Lục Hi Hữu hoàn toàn không có chút tự giác, daddy với anh trai nói gì thì chính là cái đó, mãi đến khi daddy đến trường, ba ba len lén trở về ôm cậu hỏi có phải daddy hay nhân lúc hai ba ba không có ở nhà

làm gì đó hay không, cậu cảm thấy kỳ quái nhưng cũng không nói gì, mà sau đó không biết hai ba ba phát hiện ra cái gì, nói cậu bảo anh trai phải ngoan ngoãn, hôm nay sau khi ăn cơm xong phải về phòng ngủ sớm, hai người sẽ trừng phạt daddy để sau này daddy không bắt bọn họ mặc quần áo kỳ quái ấy chụp ảnh nữa. Lục Hi Hữu cắn ngón tay, không biết ba ba muốn làm cái gì, nhưng vẫn gật đầu, ngoan ngoãn nghe lời.

Vì vậy, Lục Tử Ninh liền bị bán đứng.

Buổi tối hôm ấy cậu và anh trai trong phòng ngủ, lại nghe thấy thanh âm kỳ quái trong phòng ba ba, vì vậy chạy ra ngoài, nhớ tới lời nói lúc chiều của ba ba, Tiểu Hữu đơn thuần sợ daddy bị bắt nạt, vì vậy cùng Lục Hi Tá tìm chìa khóa, mở cửa xông vào.

Nhưng khi bước vào phòng, hình ảnh đó lại khiến Tiểu Hữu phải nghiêng đầu, nghĩ như thế nào cũng không được.

Sao hai ba ba với daddy không mặc quần áo? Hơn nữa, sao họ lại đem gây bối rối vào người daddy, daddy có đau lắm không? Daddy khóc... Vậy nhất định là rất đau đi... Trừng phạt daddy như vậy, người thật là đáng thương...

Lục Hi Tá hiển nhiên cũng không hiểu, giống như Lục Hi Hữu ngây ngốc nhìn, trẻ nhỏ không biết xấu hổ thậm chí còn nhìn không chớp mắt. Chỉ là trong lòng suy nghĩ không biết vì sao nơi đó của hai ba ba thật lớn, không có nhỏ như các cậu...

Rất nhanh hai người liền bị đuổi ra ngoài, mà daddy cũng không có đi theo sau.

Đối với câu hỏi của bọn họ, hai ba ba trả lời là do daddy làm sai nên phải bị phạt. Nhưng mà sao daddy lại mặc đồ hở con?

“Bởi vì daddy để Tiểu Hữu phải mặc quần áo hở con, nên hai ba ba phải trừng phạt daddy.”

“Ồ.” Lục Hi Hữu tuy còn câu hỏi nhưng vẫn gật đầu.

“Nhưng mà, đó là hành động mà có người rất thân mật mới có thể làm, chỉ có thể trừng phạt như vậy đối với người mà con rất thích, không thể tùy tiện làm với người khác.”

Vì sao yêu thích còn muốn trừng phạt người đó? Lục Hi Hữu cảm thấy vô cùng kỳ lạ. Thế nhưng trong lòng cũng không có nghi ngờ lời ba ba nói, càng không có suy nghĩ cười nhạo daddy, chỉ nghĩ rằng chắc chắn daddy rất đau...

Chỉ chốc lát sau, Lục Thiếu Hoàng cùng Lục Thiếu Phong liền dẫn bọn họ đi ngủ, còn dặn sau này hai người không được nói chuyện này với daddy, cũng không thể nói cho người khác, hai đứa nhỏ đều ngoan ngoãn gật đầu.

“Tiểu Tá, sao con còn chưa ngủ?” Lục Thiếu Phong nhìn con trai còn đứng ở đó, kỳ quái hỏi.

“Ba ba, con có thể hỏi người một chuyện không?” Lục Hi Tá ba tuổi còn có câu hỏi đứng trước mặt Lục Thiếu Phong.

“Có thể, sao vậy?”

“Sao nơi đó của ba ba lớn như vậy, còn con lại nhỏ như vậy?” Lời nói ngây thơ của trẻ con, Lục Hi Tá còn đơn thuần chỉ vào hạ thân của mình, mặc dù không nhìn thấy toàn bộ, thế nhưng nhìn tiểu huyết căng ra của Lục Tử Ninh, liền có thể biết nơi đó của hai ba ba thật sự rất lớn, so với cánh tay của hắn còn thô hơn, nhưng sao của mình lại nhỏ bằng hai ngón tay.

Vấn đề của Lục Hi Tá khiến hai nam nhân ngập ngừng, thế nhưng dựa vào tôn chỉ của người cha tốt hai người vẫn quyết định giáo dục tốt đứa con tuy còn nhỏ nhưng đã sớm trưởng thành này.

“Đó là bởi vì Tá Tá còn nhỏ, chờ đến khi Tá Tá lớn lên giống như ba ba vậy, nơi đó cũng sẽ lớn hơn.”

“Có thật không?” Lục Hi Tá cảm thấy không thể tin nổi, hiển nhiên còn thấy thật thần kỳ: “Nhưng vì sao có thể như vậy?”

Hai nam nhân yên lặng đỡ trán. Bọn họ không biết con mình lại ham học hỏi như vậy nha. Lục Thiếu Hoàng thân là bác sĩ, thuật ngữ chuyên ngành thì con trai nghe không hiểu, chỉ có thể giải thích đơn giản. May mắn là khả năng lĩnh ngộ của đứa con này cũng rất tốt.

“Vậy.... Sao nơi đó của daddy lại có tận hai cái lỗ?”

100. Chương 99

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Lời vừa nói ra, hai ba ba của hắn lần nữa ngã ngửa, thì ra đứa con này của bọn họ không chỉ chăm chỉ học hỏi, năng lực quan sát cũng thực sự kinh người, hiển nhiên Lục Hi Hữu cũng sẽ không chú ý đến điều này.

Hai nam nhân không thể làm gì khác là đành phải nói rõ ràng mọi chuyện với Lục Hi Tá, bọn họ sớm muộn cũng sẽ biết, chỉ là không biết bọn họ có thể hiểu được ý nghĩa của song tính nhân không.

“Cho nên daddy mới có thể sinh ra con và Hữu Hữu sao?”

“Ừm.”

“Vậy con và Hữu Hữu có thể sinh bảo bảo hay không?”

“Đương nhiên không thể.”

“Ồ.”

“Tá Tá, con có muốn daddy sinh thêm em trai em gái cho con không?” Hai nam nhân dụ dỗ con trai của mình.

Vốn nghĩ hẳn sẽ vui vẻ, ai ngờ Lục Hi Tá lại suy nghĩ, suy rất lâu rồi mới nói: Con muốn một em gái, nếu là em trai thì sẽ rất quăn Tiểu Hữu. Daddy có thể sinh thêm em gái cho con không ?

Hai người đều bật cười, sinh nam hay nữ cũng không phải bọn họ có thể quyết định... Nhưng thấy tình cảm hai anh em tốt như vậy, bọn họ thực sự vui mừng.

Thời gian thấm thoát trôi, mười năm nháy mắt liền trôi qua, Lục Tử Ninh cũng thành công sinh thêm một bé gái, hiện tại bé đã 9 tuổi, còn hai đứa con trai cũng đã lên trung học. Sơ trung coi như là giai đoạn phát triển cơ thể quan trọng nhất của trẻ con, Lục Tử Ninh tất nhiên sẽ không xem nhẹ, bữa sáng của hai người luôn có sữa bò, còn sữa đậu nành thì dành cho con gái.

“Heo con lười, rời giường thôi.” Lục Hi Tá buồn cười nhìn em trai còn treo trên người mình, hôn hôn cậu mấy lần, đây đã là thói quen từ nhỏ, mỗi ngày đều muốn hôn cậu một cái, không phải, là mấy nụ hôn chúc ngủ ngon cùng hôn chào buổi sáng.

“Ừm.... Một quá a...” Lục Hi Hữu vô ý thức nỉ non, tối hôm qua cậu ngủ rất muộn, bởi vì sắp thi, nhất định phải ôn tập, cậu không giống Lục Hi Tá, từ nhỏ đã vô cùng thông minh, mỗi ngày ở trường chỉ chơi bóng nhưng thành tích cuối kỳ luôn đứng nhất toàn trường, điều này làm cho đệ đệ song sinh của hắn cảm thấy đặc biệt buồn bực.

“Ha ha, đã dặn em đừng ngủ muộn mà.” Lục Hi Tá ôn nhu vò tóc em trai, đối phương cũng theo thói quen chui vào lòng của hắn. Kỳ thực bọn họ vốn phải chia phòng ngủ từ rất lâu trước đây, nhưng bởi vì sau khi tách ra hai người đều bị mất ngủ, cuối cùng vẫn là ngủ chung, giường trước kia có chút nhỏ, Lục Tử Ninh liền mua cho bọn họ giường dành cho hai người.

“Anh cho rằng em giống anh hả?” Lục Hi Hữu có chút không cam lòng mở đôi mắt còn mộng lung lờm hắn, “Anh không cần học cũng có thể thi tốt... Em...”

Lục Hi Hữu còn nhỏ không phát hiện ánh mắt Lục Hi Tá nhìn mình đã thay đổi, cũng không tiếp lời của cậu mà cậu lại bởi vì nhiệt độ trên người anh trai rất thoải mái, không tự chủ cọ cọ vào lồng ngực của hắn vài lần.

“Mau rời giường.” Không biết vì sao Lục Hi Tá đột nhiên kéo chăn ngồi dậy, sau đó lấy đồng phục mặc vào. Cũng không để ý Lục Hi Hữu vẫn luôn nhìn hẩn chăm chăm.

Thấy anh trai đứng dậy, Lục Hi Hữu cũng không thể không thức theo, xoa xoa mái tóc rối như tơ vò.

“Ông trời thật không công bằng.” Nhìn anh trai không chút kiêng kỵ thay quần áo trước mặt, Tiểu Hữu nhỏ giọng lầm bầm. Vóc người anh trai đã cao hơn so với các bạn cùng trang lứa, năm nay hẩn đột nhiên cao lên rất nhiều, nhìn thế nào cũng thấy khả năng phát triển rất tốt, bởi vì thích chơi bóng rổ mà đã có chút cơ bắp, làn da màu mật ong, không giống cậu trắng nõn, hơn nữa gương mặt cũng nam tính hơn cậu nhiều. Nữ sinh theo đuổi hẩn đã có thể xếp hàng dài tới cổng trường. Mỗi lần nhìn thấy dáng người của hẩn, Lục Hi Hữu đều nhin không được mà oán hận một phen.

“Lắm bầm cái gì vậy, ai bảo Tiểu Hữu không cố gắng vận động.” Lục Hi Tá buồn cười nhìn em trai, rõ ràng là lượng ăn giống nhau, Lục Tử Ninh rất chú ý đến việc cân bằng dinh dưỡng trong bữa ăn cho bọn họ, nhưng mà Lục Hi Hữu cũng không khá hơn bao nhiêu. Nhìn bản thân không ngừng cao lên mà cậu lại không hề thay đổi, dưới sự chăm sóc tỉ mỉ của daddy cũng chỉ tăng thêm một, hai centimet. Mỗi lần Lục Hi Hữu oán hận nói canh gà mà daddy cho cậu uống thật là vô dụng thì nhìn thấy chiều cao của hẩn lại đau khổ nuốt xuống.

“Hừ... mà em thật sự không muốn chơi bóng...” Không có chiều cao mà còn không hề thích mấy môn vận động, Lục Hi Hữu chỉ thích ở trong phòng đọc sách. Tuy rằng thành tích không kém, nhưng đối với người có anh trai là thủ khoa mà nói, áp lực vẫn là rất lớn.

“Em a...” Lục Hi Tá cưng chiều xoa mặt cậu. Như vậy cũng tốt, trắng trắng mềm mềm khiến người ta muốn sờ. Hơn nữa cảm giác khi hôn lên cũng rất tốt – Lục Hi Tá lặng lẽ bồi thêm một câu.

“Được rồi, daddy gọi chúng ta kìa, mau rời giường thay quần áo.” Trước khi Lục Hi Hữu nổi giận đẩy tay hẩn ra, Lục Hi Tá cười nói sang chuyện khác.

Hai người cùng nhau đi ra khỏi phòng, ăn xong bữa sáng mà Lục Tử Ninh chuẩn bị cho bọn họ, sau đó liền cùng nhau đi học.

Trên đường, Lục Hi Tá giống như ngày thường đưa Lục Hi Hữu đến trường. Từ nhỏ Lục Hi Tá đã kiên trì muốn đi cùng cậu, dần dà cậu cũng quen thuộc, bởi vì bọn họ là anh em nên tất nhiên cũng không có người bàn tán. Ngồi đằng sau ôm eo Lục Hi Tá, đồng phục học sinh màu trắng mặc trên người hẩn lại tràn đầy khí khái, mà trên người cậu lại mang chút phong độ trí thức, đầu nhẹ nhàng tựa vào lưng anh trai, nhiệt độ ấm áp của anh trai làm cậu cảm giác đặc biệt an tâm. Đột nhiên nghĩ, nếu luôn như vậy...

“Hi Tá.” Lục Hi Tá vừa đến trường, bạn tốt Chu Diên liền đập đập vai hẩn, cùng nhau đi về lớp học. Lục Hi Hữu đi theo sau Lục Hi Tá, nhìn hai người kè vai sát cánh ở phía trước, không biết vì sao trong lòng có chút khó chịu. Nhìn bóng lưng của anh trai, nhất thời có chút hoảng hốt, từ lúc nào, hẩn đã cao hơn cậu cả nửa cái đầu.

“Tiểu Hữu.” Vào lúc này, phía sau vang lên một giọng nói, Lục Hi Hữu vừa quay đầu liền nhìn thấy một

người đang đuổi theo, hiển nhiên cũng là mới tới trường không lâu.

Trương Diệp Long.

101. Chương 100

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Nghe tới cái tên Trương Diệp Long, Lục Hi Tá đang đi phía trước cũng ngừng lại, quay đầu nhìn về người đang vui vẻ vây quanh em trai mình, có chút khó chịu nhíu mày. Kỳ thực có thể xem là bọn họ cùng nhau lớn lên, Trương Diệp Long giống như con ruồi lúc nào cũng thích vây quanh Lục Hi Hữu, cho dù Lục Hi Tá đuổi như thế nào cũng không đi, học cùng một trường tiểu học, bây giờ lại tiếp tục học chung cấp hai, nếu không phải thành tích hai người quá tốt, không chừng còn có thể học cùng lớp.

“Ừm là Hi Tá đưa cậu tới trường hả?”

Lục Hi Hữu gật gật đầu.

“Tiểu Hữu, sau này để tớ chở cậu tới trường nha, tớ mới mua xe đó, phía sau có cái đệm rất thoải mái.” Trương Diệp Long chân chó nói.

“Không cần, có tôi đưa em ấy đi là được rồi.” Lục Hi Hữu còn chưa kịp trả lời, Lục Hi Tá đã đưa tay lôi kéo Lục Hi Hữu về phía sau mình, nhìn như gà mẹ đang bảo vệ đàn con.

Bạn tốt Chu Diên của hắn cũng biết hắn có chút luyến đê nên cũng không thấy kinh ngạc gì, không ít nữ sinh thấy Lục Hi Tá ở trường, không nhịn được dừng lại nhìn thêm một chút, một ít còn nhỏ giọng thảo luận.

“Nè Lục Hi Tá, em trai cậu không còn nhỏ, có quyền tự mình chọn bạn bè, cậu lấy quyền gì quản cậu ấy hả?” Hai người từ nhỏ đã không hợp, gặp mặt luôn phải cãi nhau mấy lần, lúc đầu Lục Hi Hữu còn có thể ở giữa khuyên vài câu nhưng sau đó cũng không thèm để ý tới bọn họ.

“Cho dù em ấy muốn kết bạn cũng sẽ không làm bạn với loại người như cậu.”

Lục Hi Tá mới nói xong, Trương Diệp Long liền nổi giận: “Cậu sao biết Tiểu Hữu không muốn làm bạn với tôi? Cậu có từng hỏi ý cậu ấy không? E rằng cậu ấy căn bản cũng không muốn nói với cậu đâu.”

“Tiểu Hữu, em không muốn ở cùng anh sao?” Nghe Trương Diệp Long nói, Lục Hi Tá đột nhiên âm trầm quay đầu lại hỏi em trai.

Ấy daaaaaa, sao lại kéo lên người mình rồi? Lục Hi Hữu có chút ngậy ngốc nhìn anh trai, không biết vì sao, cậu luôn cảm thấy trong giọng nói của hắn có chút bức bách.

“Sắp muộn học rồi, vào lớp thôi.” Lục Hi Hữu không thể làm gì đành lảng sang chuyện khác. Tuy không biết vì sao anh trai từ nhỏ không thích cho cậu chơi với Trương Diệp Long, nhưng mà bởi vì từ nhỏ đã như vậy, cậu cũng dần quen rồi.

Náo loạn ban sáng nhanh chóng kết thúc, khi tan học, Lục Hi Tá như bình thường muốn đưa Lục Hi Hữu về nhà thế nhưng bạn tốt của hắn lại đột nhiên thần thần bí bí kéo hắn ở lại.

“Hi Tá, chơi bóng một chút rồi hãy về.”

“Không được, tớ phải đưa em trai về nhà.”

“Cậu ấy cũng không còn nhỏ, để cậu ấy tự về không được sao?”

“Anh hai, mau đi đi, em tự về được mà.”

“Cũng được, chìa khóa xe nè, em đạp xe cẩn thận nghe chưa.”

“Ừm, em biết rồi.” Nhận chìa khóa từ tay anh trai, cậu dọn xong sách vở liền trở về.

Mà bạn học Chu Diên cũng không đưa hắn tới sân bóng mà là một phòng học đã bị bỏ hoang.

“Ủa hồi nãy nói đi chơi bóng mà?”

“Không phải không phải, hồi nãy chỉ muốn diễn trước mặt em cậu thôi, thật ra muốn cho người anh em xem chút đồ tốt.” Chu Diên thần bí nháy mắt với hắn vài cái sau đó lấy MP4 trong túi ra.

Lục Hi Tá nhú nhú mày, không biết người này muốn làm cái gì.

“Tớ phát hiện trong máy tính của cha đó, mau tới đây xem đi.” Lục Hi Tá kéo ghế dài lại, cùng Chu Diên nhìn vào màn hình nhỏ kia.

Trên màn hình rất nhanh xuất hiện một người phụ nữ, đầu tiên nói một câu, sau đó bắt đầu nửa kín nửa hở mà sờ, rồi cởi dần quần áo trên người. Bọn họ mới lên cấp hai, có bao giờ xem video kích thích như vậy đâu, Chu Diên tròn tròn mắt, hắn cũng không tự giác nhăn lông mày lại.

“Oa, nơi đó của cô ta thật lớn...” Chu Diên vừa nhìn vừa tán thưởng, bắt đầu chảy nước miếng. Lát sau

màn hình xuất hiện thêm một nam nhân, người phụ nữ kia liền bắt đầu giúp hắn khẩu giao.

Hồ hấp của Chu Diên ngày càng trầm trọng, Hi Tá nhìn hình ảnh đó đột nhiên lại thấy thật buồn nôn, hơn nữa nữ nhân kia cũng xấu, đặc biệt là đồ vật ở trước ngực, cứ lúc lắc qua lại làm hắn đau mắt, gương mặt còn không bằng một phần Tiểu Hữu. Ý nghĩ này làm hắn khiếp sợ, mặc dù là sinh đôi, thế nhưng vì Lục Hi Hữu khá là trắng, ngũ quan ôn nhu điềm đạm hơn hắn nhiều, có thể bởi vì giống daddy, gương mặt cậu so với con gái còn xinh đẹp hơn.

“Ủa Hi Tá, không coi hả? Không thích cái này hả, vậy để tớ đổi cái khác.” Bạn tốt phát hiện hắn vẫn luôn cạy mày, nghĩ rằng hắn không thích nữ nhân này, thẳng thắn ấn nút một cái. Thật ra gã cảm thấy cái sau cũng rất tốt.

Nhưng nhìn thêm chút nữa, Chu Diên lại cảm thấy có chút không đúng. Trong màn hình lại là hai nam nhân, một người tương đối trắng nõn thanh tú, hai người vừa xuất hiện liền hôn, sau đó sờ soạng lẫn nhau.

“Mẹ kiếp, không phải là gay chứ?” Chu Diên khẽ nguyên rủa một tiếng, vốn muốn chuyển cái khác ngay nhưng lại phát hiện Lục Hi Tá kể bên đang nghiêm túc xem, nghĩ là hắn chắc chỉ hiếu kỳ thôi, mà bản thân mình cũng có chút tò mò, chỉ là phản cảm nhiều hơn thôi nên trực tiếp tua đến đoạn sau.

“Đâm vào... A a...” Chu Diên không thể tin nổi nhìn chằm chằm màn hình, nuốt một ngụm nước miếng, đột nhiên thấy mặt sau của mình hơi đau đau. Lục Hi Tá lại nhìn hình ảnh trước mặt không nói một lời.

Bầu không khí có chút vi diệu, bởi vì đeo tai nghe không sợ người khác biết nên có bật hơi lớn, nhưng phòng học thật yên tĩnh nhất thời có thể nghe được tiếng rên rỉ mơ hồ từ tai nghe.

Không thể so với vẻ đẹp của nữ nhân, nhưng lại có cảm giác không thể nói thành lời. Hai người mới biết thì ra nam nhân cũng có thể như vậy. Ngay thời điểm Chu Diên cảm thấy thân thể có chút khô nóng, Lục Hi Tá nhàn nhạt nói một câu: “Chuyển cái khác đi.”

“Hả? OK.” Đối phương nghe lời của hắn, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, không biết vì sao lại có cảm giác như trút được gánh nặng, nhanh chóng chuyển sang một cái AV bình thường.

102. Chương 101

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Lục Hi Tá cũng không biết phim hết hồi nào vì toàn bộ thời gian sau đó hắn đều mất tập trung, cũng không nhìn ra cảm giác gì, trong đầu chỉ có đoạn GV ngắn kia. Hơn nữa hắn còn theo bản năng ghép gương mặt của em trai vào thanh niên trắng nõn thanh tú kia, vừa nghĩ tới Lục Hi Hữu khi ngủ say hay vô thức chui vào lòng hắn, thân thể nhịn không được nóng lên. Thật ra hắn cũng không còn nhỏ, hơn nữa hoàn cảnh gia đình đặc biệt, hắn biết quan hệ giữa hai ba ba cùng daddy. Lúc còn nhỏ vô tình bước vào

phòng ngủ của bọn họ, hình ảnh đó đã khắc sâu trong đầu hắn, tuy biết thân thể daddy tương đối đặc biệt, không giống với nam nhân bình thường, có hai cái lỗ nhỏ để hai ba ba cùng tiến vào, chẳng qua lúc đó hắn còn đơn thuần không biết hành động đó có ý nghĩa gì. Nhưng mà lúc này đây, lại vì ngoài ý muốn mà lại ‘thể hồ quán đỉnh’, càng hiểu rõ thêm hình ảnh mà bản thân nhìn thấy năm đó, còn có những âm thanh kỳ quái thường truyền ra từ phòng daddy, tất cả đều rõ ràng. Thế nhưng đối với việc sinh ra tình cảm khác thường với em trai mình lại khiến hắn không biết phải làm sao. Người kia chính là em trai song sinh của hắn. Từ nhỏ, Lục Hi Tá đối với Lục Hi Hữu đã có dự cảm chiếm hữu rất mạnh, đối phương cũng luôn dính lấy hắn, nếu như tách ra sẽ không thể nào ngủ được, lúc ăn cơm cũng phải ăn cùng nhau.

Lục Hi Hữu ở phương diện tình cảm khá đơn thuần, căn bản không biết suy nghĩ của anh trai mình, cũng không tìm tòi nghiên cứu mối quan hệ của daddy với ba ba, hình ảnh năm đó cũng đã sớm quên nhưng đối với Lục Hi Tá vừa bước vào thời kỳ trưởng thành thì không giống như vậy.

“Anh hai về rồi.” Thấy anh mình, Tiểu Hữu đang vui đầu vào đóng bài tập mới ngẩng lên, đồng hồ trên tường đã chỉ đến số bảy, không ngờ hắn lại về muộn như vậy.

“Ừm, em ăn cơm chưa?” Lục Hi Tá thấy em trai đang làm bài tập, hỏi.

“Dạ rồi, hôm nay daddy với ba ba đi ra ngoài rồi, rất muộn mới về, em gái thì đến nhà ông chơi rồi. Cơm trong nồi đó còn ấm lắm, em đi hâm đồ ăn cho anh nha.”

Nhìn em trai đứng dậy đi vào nhà bếp, Lục Hi Tá tùy ý nhìn bài tập cậu đang làm, là đang giải lại bài thi vật lần trước, chỉ có 58 điểm, cả bài đều là bút đỏ. Bên cạnh còn có mực đen nghiêm túc sửa chữa và chú thích.

“Sao lại không ăn gì hả? Mau ngồi xuống ăn với anh.” Chờ Lục Hi Hữu bưng hết đồ ăn lên, Lục Hi Tá kéo cậu vào lòng. Hắn biết lúc mình không có ở đây Tiểu Hữu chắc chắn sẽ không ăn nhiều, cũng không biết vì sao lại dưỡng ra thói quen xấu này.

Bị anh trai phát hiện, Lục Hi Hữu cũng không nhăn nhó, ngồi trên đùi anh mình, ngoan ngoãn ăn đồ hắn ụy.

“Lần trước anh thi Vật lý được 98 điểm.”

“Ừm.”

“Thật lợi hại a.” Lục Hi Hữu cúi đầu, giọng nói tán thưởng nhưng gương mặt nhỏ lại mất mát. Lục Hi Tá cũng không nói cho cậu biết, có một câu là hắn cố ý chọn sai. Từ nhỏ Lục Hi Hữu đã học lệch môn cực kỳ, đặc biệt là các môn khoa học tự nhiên thể nhưng ngữ văn lại rất tốt, có lẽ là di truyền từ daddy, lên cấp hai, các môn khoa học tự nhiên lại tăng thêm, cậu học càng vất vả, chỉ vì muốn đuổi kịp hắn mà không ngừng liều mạng nỗ lực.

“Thật ra không thích học cũng không sao, môn chính trị với lịch sử của em rất tốt, không phải sao?” Có

mấy môn đó kéo điểm nên cũng không thành vấn đề, Lục Hi Tá có chút không hiểu vì sao cậu phải liều mạng như vậy.

Lục Hi Hữu cúi đầu không nói gì, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng, giọng buồn buồn: “Lên cấp ba sẽ chia ban, em như vậy chỉ có thể chọn lớp khoa học xã hội, không thể cùng lớp với anh.”

Giống như một thói quen, hai người từ lúc nhà trẻ đã cùng một trường, một lớp. Nghĩ đến sau này phải tách ra, cậu liền cảm thấy thật khó chịu.

Không nghĩ tới sẽ vì nguyên nhân này, hần kinh ngạc không nói lên lời, không ngờ Tiểu Hữu ý lại hần, lòng vừa cảm động vừa ngọt ngào, còn có cảm giác thành công. Hần cảm thấy không có ai có thể cướp em trai của hần đi.

“Công thức này em còn nhớ không?”

“Không nhớ sao?” Hần cầm bút, ngồi bên cạnh Lục Hi Hữu, từ từ dạy cậu, giảng giải từng chút một. Bởi vì đã tắm, trên người cậu còn đọng lại mùi sữa tắm, mùi thơm dễ chịu khiến hần không kìm lòng được cứ cọ cọ sát gần vào cậu.

Lục Hi Hữu nhìn những công thức kỳ quái kia, lại nhìn chữ viết xinh đẹp của anh trai, rất nhanh muốn khóc lên, rõ ràng là sinh đôi, vì sao lại kém nhiều như vậy... Nếu như không phải gương mặt giống nhau mấy phần, cậu thật sự hoài nghi mình có thật là em trai của hần không.

“Không tập trung rồi.” Lúc này, giọng nói của Lục Hi Tá đột nhiên vang lên bên tai, hơi thở ấm áp thổi vào vành tai, cảm giác ngứa ngứa làm cả người cậu run lên.

“Em xin lỗi... Ừm.... Tiếp tục đi...” Không rõ vì sao tim mình lại đập càng lúc càng nhanh, người bên cạnh rõ ràng là anh trai của cậu, mỗi ngày đều ở chung một chỗ, cho dù là lúc ngủ chung cũng sẽ không như vậy, vì sao lúc này trong nháy mắt lại không giống bình thường...

“Những lời lúc này em có hiểu không?”

Cậu theo bản năng gật đầu.

“Hiểu cái gì?”

Lục Hi Hữu mờ mịt.

Lục Hi Tá buồn cười nhìn cậu.

“Thật ra một câu cũng không hiểu đúng không?”

Sau khi bị phát hiện, cậu có chút lúng túng, liếc mắt nhìn hắn, nhất thời thật giận bản thân, lại thật oan ức, “Xin lỗi.”

“Tiểu Hữu ngốc.” Lục Hi Tá buồn cười vò tóc cậu, “Xin lỗi cái gì mà xin lỗi, nếu không hiểu thì hôm nay chỉ giảng tới đoạn này, lần sau sẽ đầu giảng từ sách giáo khoa cho em vậy, làm bài tập làm gì chứ, kiến thức cơ bản em còn chưa nắm.”

Nghe anh trai nói, tiểu bạch thỏ nào đó càng tự ti.

103. Chương 102

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Thật ra Tiểu Hữu cũng rất thông minh mà, không biết tại sao em chỉ được có 58 điểm, 2 điểm nữa là qua rồi.”

Nghe anh trai trêu chọc, Lục Hi Hữu vừa bực vừa buồn cười đánh hắn một cái, hai người dù sao cũng là trẻ con, mới náo loạn một chút, một lát sau đã lăn lên giường.

Vốn chỉ là đùa giỡn bình thường nhưng khi nhìn thấy hai má của Tiểu Hữu vì xấu hổ mà đỏ lên, không biết vì sao hắn liền nghĩ tới GV vừa xem hôm nay, vươn mình đặt cậu dưới thân.

“Anh hai, anh sao vậy?” Thấy Lục Hi Tá đột nhiên đè lên người mình, không nói cũng không có động tác gì, Lục Hi Hữu khó hiểu hỏi.

Mùi thơm của người dưới thân càng lúc càng nồng đậm, hắn cảm thấy mình đã có chút mơ màng, nhìn gương mặt ửng đỏ như quả táo tây của em trai, không nhịn được cúi xuống cắn một cái.

“Á.... Tá Tá anh làm gì... ” Đột nhiên bị cắn, Lục Hi Hữu buồn cười đẩy hắn ra nhưng đối phương không giống lập tức buông cậu ra mà là dựa vào gần hơn.

Trong phòng đột nhiên rất yên tĩnh, không có tiếng người nói chuyện, chỉ có tiếng tim đập thành thịch đầy kích động của hai người, Lục Hi Hữu cũng không biết vì sao tim lại đập nhanh như vậy, nhanh đến mức như muốn xông ra khỏi cổ họng của cậu. Mà Lục Hi Hữu không có phản kháng càng giống như cổ vũ Lục Hi Tá càng thêm gần gũi cậu. Bầu không khí nháy mắt vô cùng ám muội.

Lục Hi Tá nhìn gò má vừa bị hắn cắn, trên đó còn in dấu răng như có như không của hắn, không kìm được

vươn lưỡi ra liếm lên.

“Aha..” Bởi vì hơi ngứa nên cậu khẽ rên nhẹ, ngờ lại làm cho lí trí của hắn đứt gãy. Cơ hồ không thể suy nghĩ thêm gì nữa, đôi môi lướt qua gò má của cậu, hôn lên đôi môi phần nộn xinh đẹp.

Cảm nhận được xúc cảm không giống bình thường, cậu đột nhiên mở to mắt, còn chưa hiểu chuyện gì đã xảy ra, nhưng cũng bởi vì tư thế không phòng bị đó khiến Lục Hi Tá càng thêm công thành chiếm đất, nhân cơ hội tiến đầu lưỡi vào. Trước đây hắn không có kinh nghiệm hôn môi, hoàn toàn là dựa vào bản năng, tùy ý quét qua khoang miệng ngọt ngào cùng cái lưỡi mềm mại của em trai.

Tuy rằng không biết quá nhiều nhưng Tiểu Hữu vẫn hiểu ý nghĩa của việc hôn môi, căn bản không biết tại sao anh trai lại muốn hôn cậu, mỗi ngày hôn chào buổi sáng với hôn chúc ngủ ngon đều là vì tình cảm anh em, vậy còn bây giờ... Căn bản không có thời gian nghĩ nhiều, ngay khi ngọn lửa cực nóng ôm lấy cậu triền miên, trong đầu Lục Hi Hữu đều là hồ dán. Thậm chí cậu cũng quên mất việc phải đẩy đôi phương ra.

Lục Hi Tá cảm giác được thân thể mình càng ngày càng nóng, không nghĩ tới còn tốt hơn hẳn tưởng tượng rất nhiều. Đặc biệt là bộ dáng e lệ của người đối diện, bị hắn hôn đến mơ mơ màng màng, hai tay muốn đẩy hắn ra cũng không biết từ khi nào đã nửa ôm, hành động này tương đương với động tác mời gọi càng khiến tính dục của hắn cháy lên.

“Thoải mái không?” Buông ra em trai đã sắp không thể hít thở, giọng nói của hắn khàn khàn hỏi. Nhìn mắt cậu đóng đầy sương mù, gương mặt đỏ lên vì thiếu không khí, hắn chỉ thấy một dòng khí nóng chạy thẳng tới hạ thân, chỗ đó trở nên vừa nóng vừa đau. Phương diện kia của hắn thành thực hơn chút, nhớ tới lần đầu hắn mộng tỉnh cậu còn không biết chuyện gì xảy ra, giống như bình thường cọ cọ trong lòng hắn, trong giấc mộng còn mơ màng nói, “Anh hai, anh ái dâm hả?” Hôm sau tỉnh dậy hắn mới biết mình đã trưởng thành, vô cùng đắc ý, luôn luôn ở trước mặt Tiểu Hữu nói, “Chúng ta sinh đôi, sao em còn chưa lớn?” làm cậu vừa tức lại vừa giận.

“Vì sao lại...” Giọng nói của cậu lúc này nhỏ đến mức khó có thể nghe được, nhưng bởi vì ở sát bên cạnh nên hắn vẫn nghe rõ.

“Anh thích em a. » Hiểu rõ tình cảm của bản thân, Lục Hi Tá cũng không e dè nói ra lời yêu.

“Em cũng yêu anh hai.” Hi Hữu nghiêm túc trả lời, thế nhưng lại thấy hình như không giống nhau.

“Tiểu Hữu, tình cảm mà anh nói không phải giống như tình cảm chúng ta dành cho em gái, mà là giống như tình cảm của nam dành cho nữ, hoặc là nói, giống như tình cảm mà hai ba ba dành cho daddy vậy.”

Lục Hi Hữu mở to hai mắt, giống như tình cảm ba ba dành cho daddy sao ?

“Không hiểu sao ? Để anh chỉ cho em, Tiểu Hữu, cho anh có được hay không?” Lục Hi Tá thì thầm bên tai cậu, tuy rằng vẫn chỉ là thiếu niên mười mấy tuổi nhưng không biết từ lúc nào hắn lại có thể có được giọng nói mê hoặc như vậy, giống như Khải Tát chậm rãi dụ dỗ người bước vào địa ngục, mà trong lúc này, Lục

Hi Hữu lại cảm thấy tim mình cũng đang liều mạng đập. Cậu không biết hôm nay anh trai bị làm sao. Từ lúc về nhà giống bình thường, mà bây giờ ánh mắt hắn nhìn cậu càng thêm nhiệt tình khiến cả người cậu nóng lên, trong ánh mắt của hắn hiện lên dục vọng mà cậu chưa từng nhìn thấy.

Không biết sau đó là bắt đầu như thế nào, Lục Hi Hữu thậm chí không biết bản thân có gật đầu hay không, chỉ biết là cậu lại bị anh trai đè lên, hắn vừa hôn vừa cởi quần áo của cậu.

“Tiểu Hữu, da em thật trắng.” Lục Hi Tá lưu luyến sờ eo cậu, mảnh khảnh lại không có một vết sẹo, mới phát hiện em trai hắn cũng không phải là không có phát dục, bởi vì dáng người của cậu cũng đã không giống lúc còn là trẻ con,, đã thay đổi đến mức so với nữ sinh còn dễ nhìn hơn, chẳng trách mỗi lần hắn ôm cậu ngủ đều cảm thấy nơi đó đặc biệt nhỏ nhắn, một cánh tay đã có thể kéo cậu vào trong lòng, bây giờ không có quần áo, thân thể thiếu niên càng thêm rõ ràng, không biết được thì ra thân thể nam tử cũng có thể đẹp đến như vậy, hắn cảm thấy mũi đang nóng lên, giống như có thứ gì đó muốn phun ra ngoài, bàn tay phản xạ không có điều kiện giơ lên chặn lại.

104. Chương 103

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Lục Hi Hữu nghe lời nói của anh trai, gương mặt ửng hồng, càng thêm e lệ, cảm thấy bàn tay của anh trai thật nóng, nơi bị bàn tay đó sờ qua cũng bắt đầu nóng lên, bản thân không mặc quần áo đứng trước mặt anh trai ruột, cậu luôn không dám mở mắt, cho dù hằng đêm hai người luôn ngủ cùng nhau, nhưng cũng không có sờ sờ như vậy.

“Vật này thật đáng yêu a, anh muốn ăn.”

“Đừng... Nơi đó...” Thật kỳ quái... Anh trai nơi đó của cậu, địa phương e lệ kia, sao có thể như vậy... Mình đâu phải là nữ...

“Thật đáng yêu, chỉ liếm nơi này em đã chịu không nổi sao?” Lục Hi Tá cười rồi hôn nhẹ cậu, phát hiện hạ thân Tiểu Hữu đã không còn an phận. Quả nhiên là rất mẫn cảm, thật sự là vô cùng khả ái.

Hắn trực tiếp cởi quần áo trên người mình ra vứt xuống sàn, giống như cậu chỉ còn chiếc quần lót, sau đó một lần nữa đè lên người cậu. Nhìn dáng người mà sáng nay bản thân còn oán trách ở trước mặt, Lục Hi Hữu không nhịn được vươn tay sờ sờ, quả nhiên giống như trong tưởng tượng, cảm giác rất rắn chắc.

Lục Hi Hữu lại không biết động tác của mình làm hại Lục Hi Tá, đối phương rên lên một tiếng, sau đó giống như phát điên hôn lên môi cậu, hạ thân cũng theo bản năng không ngừng cọ cọ muốn tìm một chỗ để phát tiết, nghĩ tới nơi này sẽ tiến vào thân thể của Tiểu Hữu, Tiểu Hi Tá lại bành trướng thêm vài phần.

“Ân A... A...” Cậu lần đầu tiên chịu kích thích như vậy, chỉ cảm thấy có đồ vật vừa nóng vừa cứng luôn ma

sát trên người cậu, mà chỗ đó của cậu cũng vô cùng nóng, hai cón thịt cách quần lót không ngừng ma sát, lý trí cũng bị khoái cảm đánh đến hồn phi phách tán. Tuổi thiếu niên phóng khoáng hoang dại không thể khống chế được tình dục, chỉ một động tác nhỏ cũng khiến hai người mất kiểm soát, bước vào một thế giới khác, tìm kiếm khoái cảm cùng kích thích lớn hơn.

Lục Hi Tá hôn lên từng milimet da thịt Lục Hi Hữu, ở đầu vú còn dùng sức hút vài lần, sau đó lại dùng lưỡi quét lên khiến Lục Hi Hữu không ngừng thở dốc, tiếng rên rỉ cũng càng thêm động tình, cả người hiện lên màu hồng nhạt. Tay của hắn không biết từ lúc nào đã mò xuống phía dưới, sờ lên cái mông của Tiểu Hữu, sau đó trượt vào trong quần lót, phía trước vẫn luôn ma sát cùng cậu, ngón tay lại theo rãnh đùi trượt vào địa phương bí ẩn kia.

Ý thức được hắn đang sờ chỗ nào khiến cậu tỉnh táo một chút, không biết vì sao, lúc này trong đầu cậu chợt xuất hiện hình ảnh daddy bị hai ba ba dùng vật kia cắm vào nơi đó. Đột nhiên như hiểu ra chuyện gì, cậu nhất thời khiếp sợ vô cùng, nhưng lại quên không có đẩy anh trai ra.

“A...” Một ngón tay xông vào, Lục Hi Hữu kêu lên một tiếng, cảm giác nhói đau truyền đến.

“Đau sao ?” Nhìn cậu cau mày, hắn vội vàng rút ngón tay ra sợ làm em trai bị thương. Hôm nay nhìn thấy diễn viên phim thật dễ đi vào nhưng khi hắn thực hành mới phát hiện chỗ kia có bao nhiêu khô sấp.

Nhìn hộp kem dưỡng da trên đầu giường, giống như nghĩ ra điều gì đó hắn cầm lấy cái bình, cởi quần lót màu trắng thanh thuần trên người cậu xuống, nhìn đồ vật nho nhỏ phần nộn đang bán cương, hắn không chịu nổi cúi người trên đầu cậu một phen, gương mặt cậu đỏ ửng, rên rỉ nhỏ vụn: “Đừng... Nơi đó... A...”

Nơi mà mà mười mấy năm nay bản thân cũng ít chạm đến bây giờ lại bị anh trai nắm ở trong tay, ngược ngừng, sợ sệt còn có một loại khoái cảm và kích thích chưa từng có xông lên đại não, toàn bộ thân thể đều thành màu phấn hồng, nhẹ nhàng giãy dụa muốn thoát khỏi “dẫn vật” của hắn nhưng đối phương hiển nhiên không dễ dàng buông tha cho cậu, thậm chí còn xấu xa chạm đến linh khẩu miễn cưỡng, cón thịt nho nhỏ liền đứng, run rẩy trong tay Lục Hi Tá, nhìn qua vừa đáng thương lại vừa đáng yêu, cơ hồ như bị ma xui quỷ khiến, hắn cúi đầu ngậm lấy nó.

“A a a.... .. Đừng... Tá Tá, anh làm cái gì vậy ?” Cậu thật sự giật mình, nơi đó đột nhiên bị khoang miệng ấm nóng bao bọc, vài giây sau cậu mới phản ứng được hắn đang làm gì. Sao lại ngậm vào miệng a? Hơn nữa sao anh trai lại muốn làm chuyện đó với cậu?

“Thoải mái sao ?” Nhìn gương mặt người dưới thân đỏ như trang điểm, trong mắt đều là hơi nước, hơi thở như hoa lan, bộ dáng cực kỳ dụ người, đột nhiên cảm thấy hành động của hắn thật đúng, có thể nhìn thấy vẻ mặt này của Tiểu Hữu, đời này hắn sống thật đáng giá. Hơn nữa hắn luôn cảm thấy gương mặt của cậu đẹp hơn hắn rất nhiều, tuy rằng trong trường rất nhiều nữ sinh theo đuổi hắn, nhưng hắn lại thấy chỉ có em trai mới là người xứng đáng nhất, ngay từ giây phút này hắn quyết định phải giấu em trai thật kỹ, Tiểu Hữu chỉ có thể là của hắn.

“Anh hai, nhả ra đi, bẩn lắm....” Cậu khóc lên, kinh ngạc vì hạ thân mình đang càng lúc càng to lớn trong miệng anh trai, vốn cảm thấy chỗ đó rất bẩn, bị Lục Hi Tá ngậm trong miệng khiến cậu vô cùng xấu hổ, không nghĩ tới nơi đó còn không biết liếm sĩ, bắt đầu có phản ứng.

“Tiểu Hữu đừng sợ nha, nơi đó của Tiểu Hữu không có bản. Hơn nữa, chỉ cần Tiểu Hữu thoải mái, anh hai thật vui vẻ.” Lục Hi Tá hôn lên nước mắt của cậu, phát hiện cho dù cậu có khóc cũng vô cùng mê người, khiến kẻ khác muốn ngừng mà không được, không thể nghĩ gì thêm liền kéo quần lót của mình xuống, nhất thời dương vật lớn hơn Lục Hi Hữu rất nhiều lập tức nhảy ra ngoài, dù sao chỉ là học sinh trung học, nơi đó của hai người còn chưa có phát dục, chỉ là chỉ cần nhìn thôi cũng biết được tương lai nơi đó của hắn sẽ rất khả quan. Lục Hi Hữu lập tức liền quên khóc, nhìn chăm chăm nơi đó của anh trai.

105. Chương 104

Edit: Đồng – Beta: Đậu

Rõ ràng là sinh đôi, vì sao khác nhau đến như vậy? Đáng người anh trai tốt hơn cậu thì thôi đi, vì sao ngay cả nơi đó cũng... Nhìn thật trụ khổng lồ kia, hai má Tiểu Hữu nóng bỏng nhưng lại không thể dời tầm mắt, ngây ngốc nhìn chăm chăm.

“Anh... Anh... Nơi đó... Lại lớn...”

“Phí lời, Tiểu Hữu nhìn nhiệt tình như vậy, có thể không lớn sao?” Lục Hi Tá buồn cười nhìn tiểu khả ái trước mắt, lời nói lại làm gương mặt cậu đỏ hơn, cậu không nghĩ anh trai sẽ nói ra những lời như vậy, cũng ý thức được bản thân đã làm gì, trong chốc lát liền cảm thấy không có chỗ dung thân, cậu hận không thể lập tức biến mất trước mặt anh trai, xấu hổ phát khóc luôn.

“Em... Em... Xin lỗi.”

“Đồ ngốc! Ha ha, nơi đó của anh lớn không?” Lục Hi Tá cố ý dùng thiết bồng nóng rực của mình cọ nơi đó của Lục Hi Hữu, khiến đôi phương thở gấp một hồi.

“Aha... A... Lớn... Thật lớn...” Kề sát nơi đó, cậu càng có thể cảm nhận rõ phân lượng của vật kia, tuy rằng lúc này cách quần lót cũng đã cảm nhận được nhưng mà khi sủng thật đạ thật, cảm giác hoàn toàn không giống nhau. Vừa nóng lại vừa lớn, không ngừng ma sát nơi đó của mình, cậu cảm giác được mạch đập đang nảy lên, tuy rằng phân lượng không nhẹ, thế nhưng Lục Hi Tá cũng chưa dùng qua nơi đó, cho nên màu sắc cũng là phấn nộn, ửng hồng tấp, Lục Hi Hữu đỏ mặt nghĩ tới bốn chữ “nhất trụ kinh thiên” (cột trụ chống trời)

“Mặt thật đỏ, Tiểu Hữu đang nghĩ gì đó?”

“Không, không có...” Cậu đỏ mặt dời tầm mắt, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn anh trai, luôn cảm thấy ánh mắt hắn giống như có ma lực, chỉ cần hắn vừa nhìn, linh hồn của cậu sẽ bị hắn hút đi.

“A... Đừng...” Lỗ tai đột nhiên bị cắn, Lục Hi Hữu hờn dỗi kêu một tiếng, một tiếng đó lại khiến Lục Hi Tá thất thần, rốt cuộc không thể chờ được, ngón tay quệt một chút kem dưỡng da.

“Cho anh, được không? Tiểu Hữu, anh muốn em.”

Muốn? Lục Hi Hữu còn chưa phản ứng, nơi nào đó đã lạnh lạnh “A...”

Thả lỏng, em như vậy anh không vào được, hơn nữa em sẽ bị thương đó.”

“Không muốn, nơi đó...”

“Chỉ có nơi này có thể đi vào, cho anh được hay không? Tiểu Hữu, anh thích em.”

Bị lời nói của hắn làm cho rối loạn, cậu không biết bản thân muốn cái gì, cũng không biết gật đầu từ khi nào, chỉ cảm nhận được một ngón tay từ từ chen vào trong cơ thể cậu, từng chút từng chút phá tan nơi chưa từng bị người đụng vào.

“Đau không?” Bây giờ không có giống hồi nãy, vì có kem dưỡng da bôi trơn nên đi vào tương đối thuận lợi, cũng không có cảm giác đau đớn như lúc nãy, chỉ là hơi không quen khi có dị vật xâm lấn.

“Lát nữa sẽ không sao, ngoan, nhịn một chút.”

“Ấn...” Lục Hi Hữu cắn chặt chần, giống như con mèo nhỏ khiến người thương yêu, lòng hắn suýt không nhịn được. Ngón tay tàn nhẫn đâm đến tận cùng, sau đó nhẹ nhàng xoay chuyển, mở rộng.

“Aha..... A....” Tròng bích nhạy cảm hút chặt dị vật đang xâm lấn nhưng càng xoắn chặt thì cảm giác càng rõ ràng, ngoại trừ có chút trướng thì bên trong còn dần dần sinh ra một loại tê dại, đợi đến khi Lục Hi Tá chạm đến một điểm, cả người cậu liền nảy lên, khoái cảm như điện giật khiến cả người cậu run rẩy, ngay cả tiếng rên rỉ cũng ngọt ngào hơn. Hắn biết mình đã tìm đúng nơi, chính là điểm đó vì vậy càng cẩn thận đút vào ngón tay thứ hai, bắt đầu tiến công vào.

“A Aha... Anh... Thật trướng... Không được...”

“Hiện tại không được thì một lát nữa cũng sẽ không vào được. Tiểu Hữu, thả lỏng một chút.”

“Ấn a... Nơi đó! A a... Đừng đụng vào nơi đó...” Lục Hi Tá rất nhanh lại kích thích chỗ đó khiến Lục Hi Hữu không biết phải làm sao, chỉ bực trong miệng chậm rãi chảy xuống thành một phong cảnh đậm mỹ lại mê người.

“Nơi này sao?” Hắn chuyển động ngón tay, cảm giác được Tiểu Hữu bắt đầu thả lỏng, sau đó từ từ tăng số lượng ngón tay lên ba ngón, bốn ngón, đợi đến lúc cảm thấy có thể mới rút tay ra, tiểu huyết lúc này mở rộng, ẩm ướt ngưng đọng. Khi hắn rút tay ra còn giống như không nở rời mà cuốn lấy, thậm chí có thể thấy thịt huyết màu hồng bị kéo ra, mép huyết thực tủy biết vị chậm rãi co bóp, cậu không biết bản thân vì sao lại như vậy.

“Anh trai...” Tiếng anh trai mang theo chút hờn dỗi lại oan ức, ngay cả cậu cũng không nghĩ giọng mình có lúc lại như vậy, lòng Lục Hi Tá càng mềm mại hơn.

“Sẽ cho em ngay mà.” Hấn nói xong, cầm kem dưỡng da bôi lung tung trên hạ thể của mình, sau đó đem dương vật cứng rắn nóng như lửa chậm rãi cắm vào tiểu huyết mới bị khai phá.

“A a...” Lục Hi Hữu ngẩng đầu, phát ra tiếng rên rỉ.

Cảm giác thân thể chậm rãi bị mở ra, nóng đến mức muốn thiêu đốt cơn thịnh. Tay cậu không tự chủ ôm lấy lưng của người phía trên quào quào mấy cái, thế nhưng chút đau đó đối với Lục Hi Tá mà nói không là gì, hấn vẫn tiếp tục tiến vào.

Thân thể chưa bao giờ được khai phá sâu như vậy, cảm giác nơi kia như bị xé rách ra, còn có chút chua xót. Cho dù đã được chuẩn bị kỹ lưỡng nhưng dương vật của Lục Hi Tá đối với nơi đó mà nói vẫn lớn hơn một chút. Đau đớn và khoái cảm không ngừng dẫn dắt cậu, ánh mắt Lục Hi Hữu tan rã nhìn trần nhà, đại não trống rỗng, chỉ còn lại tiếng thở dốc ồ ồ cùng bàn tay nóng như lửa không ngừng mơn trớn thân thể cậu. Mà Lục Hi Tá sau khi chen vào nơi đó mới phát hiện hậu huyết căng mịn làm hấn đánh mất lý trí, vừa âu yếm người dưới thân để cậu thả lỏng, vừa dùng sức đâm trụ bồng đến tận cùng, sau đó không kịp chờ em trai thích ứng đã dùng sức đưa đẩy.

106. Chương 105

Edit: Đậu

“Aha... Chậm một chút... Đứng...” Lục Hi Tá vừa động, cảm giác khó chịu kia tựa hồ rõ ràng hơn, địa phương ngay cả mình cũng chưa từng chạm qua bây giờ lại bị một cái trụ thịt cứng như thiết bồng đâm loạn, Hi Hữu thậm chí đã không còn biết bọn họ đang làm cái gì, mơ mơ màng màng bị khoái cảm sinh lý kích thích làm cậu thấy có chút khó có thể chịu đựng. Chỉ lát sau liền khóc lên, âm thanh như con thú nhỏ yếu đuối đáng thương bị khi dễ.

“Xin lỗi, Tiểu Hữu, anh không nhịn được, em chịu khó một chút, lát nữa sẽ rất thoải mái.” Hấn hôn môi cậu, vừa tách chân cậu ra tiếp tục rong ruổi, vừa cúi người hôn lên từng tắc da thịt mềm mại của người dưới thân khẽ an ủi, kiên trì hạ từng dấu ấn chủ quyền, giống như là muốn mình chứng cho điều gì đó, mãi đến khi làn da trắng nõn biến thành màu đỏ mới hài lòng thả ra.

Lục Hi Tá còn nhớ ban nãy lúc dùng ngón tay có một điểm G mà mỗi lần chạm tới Tiểu Hữu sẽ không giống bình thường cho nên vào ký ức tìm kiếm chỗ đó, ngón tay không giống với quy đầu trắng kiện nên lúc hấn đâm đến nơi mẫn cảm nhất của cậu, toàn thân đều bị kích thích đến cong lên, nước mắt cũng chậm rãi lăn dài.

“Aha... A...”

“Sao vậy, đau không?” Lục Hi Tá sợ hết hồn tưởng mình làm cậu đau.

Lục Hi Hữu vô lực lắc đầu, không biết nói cảm giác của mình bây giờ là như thế nào, không phải đau, cũng không giống khoái cảm hồi nãy, loại cảm giác này làm cậu cơ hồ mất đi khả năng suy nghĩ, trụ ngọc phía trước cũng đã đứng thẳng, uy uy lẩm lẩm nhưng không kém phần khả ái, quy đầu còn đang rỉ dâm dịch.

Thấy cái này hẳn mới biết không phải cậu bị đau, thì ra là bị khoái cảm đánh úp, nhất định rất thoải mái đi, phía trước ngẩng thật cao nha, nghĩ như vậy, Lục Hi Tá liền cố ý đâm vào chỗ đó thêm mấy lần.

“Ân... A.... Không được.... Anh.... Chậm một chút... Hức hức...” Địa phương yếu ớt đột nhiên bị đâm mãnh liệt, khoái cảm xa lạ như độc trùng khuếch rần toàn thân chít chít gặm nhấm, đặc biệt là phía trước, không cần an ủi cũng có thể trường lên thật đau.

“Sảng khoái sao? Tiểu Hữu thích anh chạm vào nơi này không?” Lục Hi Tá đánh cảm vào, tuy có trường thành hơn cậu nhưng dù sao đây cũng là lần đầu của hắn, không biết tình thú là gì, chỉ thấy khi đâm vào nơi đó Tiểu Hữu rất sảng khoái, cũng không biết cái gì mà chín nông một sâu, chỉ chuyên chúc hung hăng đỉnh thật nhiều lần.

Lục Hi Hữu chỉ thấy lục phũ ngũ tạng của mình giống như sắp bị anh trai đâm thủng, nơi đó không ngừng bị kích thích, cảm giác muốn bắn tinh càng ngày càng mãnh liệt, phía dưới cũng bị xuyên đến co giật từng trận, đại não dần hỗn loạn, không ngừng khóc lóc xin tha nhưng đối phương lại nghĩ cậu là đang quá thoải mái. Lần đầu tiên hoan ái bị dẫn vật thành như vậy, Lục Tá căn bản không biết mình có đang làm quá mức hay không.

“Ahaa.... Hức... Không được... Sẽ chết mất... Nhẹ chút...” Lắc đầu lung tung, bởi vì lực đạo thật nhẹ nên không thể đẩy hắn ra mà hắn chỉ nghĩ là cậu đang nghênh đón, càng thêm kích thích, nơi đó lập tức trường to lên nhiều.

“A a a.... Sắp bị giết chết rồi.... Anh...”

“Tiểu Hữu, em thật đáng yêu.”

“A ... Hức hức... Đừng... Thật sự không được, sẽ chết mất...”

Va chạm càng lúc càng sâu, Lục Hi Hữu bị một loại cảm giác mãnh liệt kích thích, đầu óc trống rỗng, “A a .... Phía dưới... Muốn đi ra... Không được...”

Hạ thân hoàn toàn không cần an ủi, chỉ bị nam nhân thao vài cái liền muốn bắn, thậm chí khoảnh khắc đạt cao trào, Lục Hi Hữu cậu còn không biết chuyện gì đang xảy ra.

Lục Hi Tá vẫn chưa dừng lại, tinh dịch của Tiểu Hữu phun vào bụng dưới hắn làm thiếu niên đang trường thành mới nếm thử tư vị tình dục càng hưng phấn, càng tăng tốc thao đỉnh.

“A a a.... Muốn hỏng rồi.... Anh.... Dừng lại..... Em không được...” Vốn là lần đầu tiên lại còn bị anh trai dần vật như vậy, cậu sao có thể chịu nổi, cao trào qua đi liền mất cảm yếu đuối hơn nhiều, phía dưới vẫn bị kích thích như trước, khoái cảm vẫn cường liệt như cũ, rất nhanh trụ ngọc lại cứng lên. Nhìn người phía trên hoàn toàn không có dấu hiệu sẽ ngừng lại, cậu chỉ thấy nếu như tiếp tục cậu nhất định sẽ bị chơi hỏng mất.

“Sẽ không hỏng em, Tiểu Hữu, em đã hiểu chưa? Anh đối với em giống như ba ba với daddy vậy, muốn em, muốn giữ lấy em, giống như bây giờ, làm cho em thật sướng khoái.”

“Aha....” Nghe anh trai nói, trong đầu Lục Hi Hữu hiện lên hình ảnh daddy nằm dưới thân hai ba ba, có phải là cũng giống thế này không....

Chuyện ba ba với daddy hay làm cũng giống như bọn họ bây giờ đúng không? như vậy, rõ ràng là với người thân yêu nhất mới có thể làm. Thật ra mình cũng không có chán ghét, ngoại trừ có chút sợ hãi, hình như không có thấy chán ghét hay buồn nôn các loại, bởi vì anh trai dùng quá sức nên làm cho cậu sợ sẽ bị chơi hỏng. Nếu anh trai có thể ôn nhu một chút, mình có thể sẽ rất yêu thích. Ý thức được ý nghĩ này của mình, mặt Lục Hi Hữu đỏ rần, hận không thể chui xuống gầm giường, sao mình lại dâm dăng như vậy chứ.

Tiểu Hữu đơn thuần tất nhiên không ý thức được là mình di truyền từ ai a....

Không bị em trai từ chối, Lục Hi Tá đương nhiên rất vui vẻ cho nên buổi tối đó tràn đầy ý chí chiến đấu, nỗ lực cày cấy mà Lục Hi Hữu cũng lần đầu được cảm nhận hương vị đó, rõ ràng là chua xót khó chịu nhưng sau đó lại thoải mái đến dục tiên dục tử.

Chuyện thân mật nhất cũng đã làm, mà hai đứa nhỏ đang trong thời kì trưởng thành, cho nên sau đêm đó, hai người càng gần bó như keo như sơn, cơ hồ mỗi buổi tối hẳn đều sẽ áp cậu triền miên thật lâu.

“Tiểu Hữu, nhìn con rất mệt, tối qua không có nghỉ ngơi tốt sao?” Buổi sáng, Lục Tử Ninh phát hiện Lục Hi Hữu thật uể oải, hơn nữa bước đi thật chậm mà dáng đi cũng hơi kỳ quái, không khỏi lo lắng.

107. Chương 106

Edit: Đồng – Beta: Đậu

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì.” Lục Hi Hữu liền vội vàng lắc đầu, thật ra cậu không biết nói sao cho ba mẹ mối quan hệ của mình và anh trai, hơn nữa mỗi lần nhìn thấy daddy đều sẽ thấy thật chột dạ, cho đến bây giờ cậu vẫn không dám để bọn họ biết việc giữa hai anh em.

Lục Hi Tá ngược lại lạc quan hơn cậu nhiều, mỗi ngày vẫn giống như bình thường, nên làm gì thì làm cái đó, thoát một cái đã hết ba năm cấp ba. Lúc học lớp 12 hai người đã không còn chung lớp, dùng thành tích của Lục Hi Tá vốn đã có thể sớm nhảy lớp, nhưng mà bởi vì muốn bồi em trai, hẳn không có làm như vậy,

tuy ở trường không dành quá nhiều tâm sức nhưng thành tích của hắn vẫn luôn đứng đầu. Vì điều này, Lục Hi Hữu vẫn luôn nỗ lực đuổi theo. Cậu sợ sau khi thi đại học, cậu và anh trai sẽ mỗi người một nơi, thành tích của cậu càng ngày càng bình thường, lại bởi vì sau khi phân khoa, cậu theo khoa học xã hội, còn anh trai lại học khoa học tự nhiên, cho nên dù anh trai muốn cũng không thể giúp được gì, tất cả đều chỉ có thể dựa vào bản thân cậu.

Cũng bởi vì vậy, Lục Hi Hữu vẫn luôn học ngày học đêm, thời gian triển miên của hai người cũng giảm đi, nhiều năm nay cũng đủ để cậu hiểu quan hệ giữa hai người, không chỉ đơn thuần là vì tình dục mà là tình yêu sâu sắc cùng quan tâm đối phương.

Lúc thi tốt nghiệp trung học, tinh thần của hai người đều phát huy ổn định, kết quả cũng nằm trong dự tính. Với thành tích của hắn hoàn toàn có thể chọn được trường đại học tốt nhất mà cậu lại không có như vậy. Tuy rằng thành tích không kém, có thể vào được trường trọng điểm nhưng mà nếu như chọn giống anh thì có chút khó khăn. Có lúc Lục Hi Hữu cảm thấy, ngoại trừ bề ngoài, cậu và anh trai không có điểm nào giống nhau.

Lúc chọn trường, Lục Hi Hữu lần đầu tiên đi cả đêm không về, hơn nữa còn không cho mọi người đi tìm. Thật ra cậu cũng không có đi đâu xa, chỉ là một mình lẳng lặng đứng bên hồ trong công viên gần nhà.

“Tá Tá.” Lục Tử Ninh nhìn con trai đang bất an đi tới đi lui, gọi hắn lại, mà Lục Thiếu Hoàng với Lục Thiếu Phong thì mỗi người một bên, không có chút tự giác lúc ở trước mặt con gì hết.

“Daddy.”

“Con rất lo lắng cho Hữu Hữu sao?”

Lục Hi Tá gật gật đầu, em trai là bảo bối lớn lên trong vòng tay hắn, hắn có thể vì cậu mà trả giá còn nhiều hơn Lục Tử Ninh: “Con lo Tiểu Hữu xảy ra chuyện.”

“Tiểu Hữu đã lớn, sẽ không có chuyện gì.” Lục Tử Ninh có lòng tin với con trai mình, hơn nữa dù trong mắt họ Tiểu Hữu có đáng yêu, có khả ái thì vẫn là một đứa con trai, vẫn có năng lực tự bảo vệ bản thân.

“Daddy, con...”

“Thật ra chúng ta đã biết chuyện của con và Tiểu Hữu.”

Lục Hi Tá cũng không kinh ngạc gì, giống như đã sớm biết chuyện bọn họ bị bại lộ, cho là ba ba vẫn chưa biết, có lẽ cũng chỉ có một mình Lục Hi Hữu.

“Nào có anh em nào đến tuổi này còn không chia phòng ngủ, hơn nữa phòng của các con ở cạnh phòng ba, buổi tối, khuya, âm thanh có chút lớn.” Nhiều năm như vậy, nếu như bọn họ còn không biết thì sao có xứng với tiếng cha? Chỉ là lúc bình thường đều là mở một mắt nhắm một mắt.

Lục Hi Tá không nghĩ lại bị phát hiện vì lý do này, nhất thời có chút ngượng ngùng.

“Lúc không có em gái con thì không sao nhưng lúc có nó thì hai đứa nên nhỏ giọng chút, dù sao nó cũng là con gái.” Lục Tử Ninh ý vị sâu xa khiến gương mặt Lục Hi Tá triệt để đỏ.

“Con biết rồi.”

“Còn có, cha thấy trong phòng các con không có bao cao su, sau này lúc làm, nhớ phải mang bao.”

Lần đầu bị giáo dục tri thức về phương diện này, Lục Hi Tá dù ngại nhưng vẫn lẩm bẩm một câu: “Nhưng con không thích mang cái kia...”

Không biết vì sao, khi hắn nói câu đó giống như daddy trừng mắt với hai ba ba, mà Lục Thiếu Hoàng với Lục Thiếu Phong thì lại giống như vô cùng hiểu ý gật đầu.

“Daddy, việc liên quan đến kỳ thi, con muốn thương lượng với người một chút.”

Sau khi kết thúc kỳ thi, cho đến cuối cùng, Lục Hi Hữu cũng chưa từng hỏi Lục Hi Tá ghi danh vào trường nào. Rõ ràng hai người thật gần gũi nhưng cả điều này cũng không biết, e rằng có chút kỳ quái, đến tận khi nhà trường gửi giấy thông báo trúng tuyển đến, cậu vẫn không dám nhìn anh trai.

Nghỉ hè năm đó cậu thể hiện sự chủ động trước nay chưa từng có, bởi vì không biết tại sao, cậu cảm thấy mình và anh trai sẽ thật sự phải tách ra. Nghỉ hè năm đó là kỳ nghỉ hè tràn đầy tính phúc của Lục Hi Tá, ai bảo em trai hắn đáng yêu như vậy nhưng đã hứa với daddy không để em gái nghe được, cho nên hắn cũng đặc biệt chú ý.

Lúc khai giảng, Lục Hi Tá đã sớm rời đi, còn không cần người đưa. Cậu cảm thấy mấy ngày đó đặc biệt gian nan, nghĩ đến bốn năm đại học khó có thể được gặp anh trai liền thật khó chịu. Hơn nữa mọi người đều nói tình cảm trước khi vào đại học không ổn định, cậu thật sự lo lắng sau khi anh trai tiếp xúc với thế giới tốt hơn, sẽ quên mất cậu. Vừa nghĩ đến, lòng càng sa sút hơn, chỉ biết trông chờ đến kỳ nghỉ đông sẽ được gặp hắn...

Lúc daddy đưa cậu đến trường cậu vẫn thật không vui. Lăn qua lại mãi vẫn không ngủ được, nghĩ nếu mình lại nỗ lực một chút, thi khá một chút, có phải đã có thể đến trường của anh trai.

Cậu thật sự nhớ hắn...

Trường học mới khiến cậu có chút không thích ứng, sau đợt quân sự huấn luyện đầu năm là lễ khai giảng chào mừng tân sinh viên nhưng cậu chưa từng nghĩ tới, vào lúc đó, cậu sẽ được gặp người cậu nhớ thương.

“Sau đây xin mời tân sinh viên của học viện kinh tế Lục Hi Tá sẽ lên tấu một khúc dương cầm The Promise.”

Lục Hi Hữu ngậy người, cho đến khi thật sự nhìn thấy người kia trên sân khấu xác định đó thật sự là anh trai. Hấn... Hấn vào trường này sao? Bởi vì học viện kinh tế cách học viện văn học có chút xa nên ít tiếp xúc, mấy ngày qua cậu không có gặp anh trai, bây giờ hấn đột nhiên xuất hiện, căn bản là kinh ngạc không nói ra lời.

“Ồ, Tiểu Hữu, gương mặt của hai người thật giống nha.” Một bạn cùng phòng kinh ngạc nói.

“Tên cũng giống, hai người là anh em sao?”

“Sao cậu không kể với tớ có cậu anh trai học trường này a?”

Tai như bị ù đi không thể nghe được những câu nói tiếp theo, chỉ nhớ sau khi tiết mục kết thúc bản thân liền lao tới cánh gà, chạy tới trước mặt Lục Hi Tá, sau đó đứng đó nhìn hấn, một câu cũng không nói ra được.

“Tiểu Hữu.”

“Tiểu Hữu, sao lại ngẩn người vậy nè? Là anh a...” Hấn cười cười nhìn người trước mặt, mà lúc này Lục Hi Hữu tỉnh lại.

“Lục Hi Tá...”

“Ừm.”

“Anh trai.”

“Ừm. Là anh.”

“Sao anh lại...”

Lục Hi Tá cười: “Anh chọn trường này a.”

“Vậy sao lại muốn lừa em...”

“Anh không lừa em a, là tại em đâu có hỏi anh đâu.”

Lục Hi Hữu lúc này mới nhớ đúng là mình chưa từng hỏi hấn “Daddy...”

“Bọn họ biết. Hơn nữa còn đồng ý.”

Lục Hi Hữu kinh ngạc nhìn hấn.

“Cho nên sau đó, em trốn không thoát đâu. Tiểu Hữu, em là của anh.”

“Ca khúc lúc này là đàn cho em, vui...” Lục Hi Tá còn chưa nói hết, Lục Hi Hữu đã nhào tới ôm chặt hấn, đầu tựa vào cổ hấn, òa khóc lên.

“Anh, em rất nhớ anh.”

“Đứa ngốc, anh cũng nhớ em.” Hấn ôm lấy cậu, nhẹ nhàng xoa đầu, ánh mắt tràn đầy sủng nịch, có trời mới biết mấy ngày nay hấn phải nhẫn nhịn như thế nào mới không đi tìm cậu, vẫn luôn chờ tới hôm nay chính vì muốn tặng cậu một niềm vui bất ngờ. Hấn hiểu đứa em trai này, thật ngốc, rõ ràng muốn biết lại không dám hỏi, rõ ràng là buồn làm ra vẻ không có chuyện gì, rõ ràng muốn hấn bên cậu cả đời lại giả vờ một mình cũng có thể vui vẻ. Sao hấn có thể bỏ đứa em ngốc này một mình đây...

Cho nên cả đời này, ai cũng trốn không thoát đối phương. Cuộc sống đại học của bọn họ, vừa mới bắt đầu...

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vuong-tu-ky-si>